

تہ فسیری قورئانی
بہرزو بہ پیز

بہرگی حہ قدہ یہ م
سوورہ تہ کانی
(الحج) و (المؤمنون)

عہلی باپیر

ته فسیری سووره ته کانی

الحج و المؤمنون

ته فسیری سووره ته کانی

الحج و المؤمنون

نووسینی: عهلی باپیر

دیزاینی ناوه وه : زه رده شت کاوانی

چاپی یه که م ۱۴۴۲ ک - ۲۰۲۱ ز

۶۹۶ لاپه ره

۲۴ م

بابه ت : نایینی

له به رتوه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان - هه ریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پئدراوه

تہ فیسیری سوورہ تہ کانئ

الْحَجَّ

و

الْمُؤْمِنُونَ

نوسینی: عہ لی باپیر

مىنىش كە - ۋەك باسكردنى چاكەى خوا (التحدث بنعمة الله) دەيخەمە پروو - لە ۋەدى قانم كردۆتەوه، خواى بەبەزەيى و بەخشەر چاكەى لەگەل كردووم و، بە فەرمایشى بەرزو بى وئىنەى خۆبەوه سەرگەرمى كردوومو، بەر لە ئەمەنى بىست سالىي بەوه هيدايەتى داوم، كە قورئانى بەرئزو پىز لەبەر بكەم و، سەرقالى خوتىندەوهى تەفسىرەكانى قورئان و تىۋەرامانى نايەتە پر بەرەكەتەكانى و، لىۋردبوونەوهىيان بم.

هەر بۆيەش تىكرائى كىتب و نامىلكەو وتارو دەرسەكانم، كەم و زۆر لەبەر پۆشنايى قورئان دابوون، كە ديارە هەر ئەمەش شتىكى سروشتىيە؛ ئاخىر ئايا نىسلام بىجگە لە قورئان پاشان سوننەتى پىغەمبەر ﷺ، كە ئەويش هەر پوونكردەوهى قورئان و چۆنەتى جىبەجىكردن و كارپىكردنىەتى، شتىكى دىكەبە؟! بىگومان نەخىتر.

ئىجا لەمىژ سالىش بوو، كە براو خوشكانىكى داسۆزى نرىك و تاشنام، داوايان لىدەكردم كە دەست بكەم بە دانانى تەفسىرو لىكدانەۋەدىكى قورئان، هەتا لە رەمەزانى سالى (١٤٢٨)دا ھاتە دلمەوه، كە ناوى خواى لىبھىنم و دەست بەو كارە گەورەو گرنگە بكەم، بەلكو وردە وردە بەپىيى بوارو دەرفەت، ھەرسالە ھەندىكى لى ئەنجام بەدم، لەگەل سەرقالىي زۆرو جۆراو جۆرىشدا، ھەتا دەرفەتتىكى وام بۆ دەپەخسى كە بتوانم خىزايى تىدا بكەم و خۆمى بۆ يەكلايى (متفرغ) بكەمەۋەو، خوا پىشتىۋان بى تەۋاۋى بكەم، ئەگەر تەمەن بەبەرىەوه ماين.

سەرچاۋەى دانانى ئەم تەفسىرو لىكدانەۋەىەشم، وپراى سەرنجدانى زۆربەى ئەو تەفسىرانەى كە باون و، دەستم پىيان گەپشتە، برىتە لە وردبوونەۋەو تىۋەرامانى خۆم لە خودى قورئان، چونكە بىگومان قورئان: ھەندىكى ھەندىكى پوون دەكەتەۋە: (القرآن يُفسر بعضه بعضاً)، پاشان سوننەتى پىغەمبەرى خوا ﷺ، چونكە پىغەمبەرى خواش پوونكەرەۋە (مبىن)ى قورئانە، ۋەك خوا ﷺ فەرموۋىتى:

﴿... وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَكِرُونَ ﴿١١﴾﴾ النحل.

واته: وه زیکرمان بۆ لای تو ناردۆته خوار، تاكو نهودی بۆ خه لکی نیراوه ته خوار، بۆیان روون بکه به وه، وه به لکو خۆشیان بیر بکه نه وه.

ئومیدیشم وایه - به یارمه قی خوای به خشه ر بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ - شایسته یی نه وه م هه بی ته فسیرو لیکدانه وه به کی وا بۆ قورئان پیشکەش به مسوڵمانانی کوردستان بکه م، که له قورئان بوه شپته وه، مایه ی به هره و سوودی خوئنه ران بی، به تابه تیش که زیاتر له سی (۳۰) ساله له گه ل قورئانی به رزو مه زن و ته فسیره کانی و کتبه کانی سونه تدا خه ریکم و، ده یان کتیب و به ره مه ی جۆراوجۆرم له زۆربه ی بواره کانی زانسته کانی شه ریه تدا پیشکەش کردوون.

شایانی باسیشه که نه و بیست و دوو مانگ زیندانیی کرانه م له لایه ن نه مریکاوه - له (۲۰۰۲/۷/۱۰ تا کو: ۲۰۰۵/۴/۲۸) - ده رفه تییکی گه ره و گرنگ بوو، بۆ زیاتر پێدا قوولبوونه وه ی کتیبی خوا (تبارک و تعالی)، وه بۆ په یدا بوونی تیکه بشته ی تابه ت له باره ی زۆرێک له ئایه ته کانی به وه، ئه م راستیه شه له مه وسووعه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک دره وشاوه ته وه^(۱). به لام هه لبه ته نائیم و هیه ککه سیش بۆی نیه بلن: که ئه م ته فسیره ی من تیره وه واه، چونکه وێرای سنوورداربوونی تواناو برستم، له به رانه بر کتیبی له هه موو پرووێکه وه په ها (مطلق) و بیسنوو (لا محدود) ی خوادا، نه شمویستوه که زۆر به مالاوادا بچم و بچمه ئیو هه ندیک ورده کاری به وه، که یان من تیه دا پسپۆرو

(۱) نه و مه وسووعه یه که تیه ستا چاپ کراوه، که وتۆته به رده ستی خوئنه ران و، سه ره جم هه شت به رگ و ده وری ست هه زارو پینج سه د (۳۵۰۰) لاپه ره یه، هه ولمه داوه به گشتی تیه دا باسی سه ره جم لایه نه کانی نیسلام بکه م و، تا که سه ره چاوه شم قورئان بووه، وێرای ده فه کانی سونه ت، که له هۆش (ذاکرة) دا بووون.

شایانی باسه نه و مه وسووعه یه له چاپی دووه می دا، کراوه به دوازه (۱۲) کتیبی سه ره به خو، به مه به ستی ناسانه ر سوورانه رینرنا

شاره‌زا نیم، یان خونهر پتویستی پئی نیه، له کاتی‌کدا ده‌یه‌وی له قورئان تییگات و، بزانی خوا (تبارک و تعالی) راسته‌وخۆ چی پئی فه‌رموده؟!

ئجها هه‌ر لیره‌شه‌وه به پتویستی ده‌زانم پر به دَل سوپاسی ئەو برا گه‌نجه پرووح سووک و گورج و گوَل و دَلسوۆزه بکه‌م (حه‌زی نه‌کرد ناوی به‌یتم)، که هه‌لسا به نووسینه‌وه و هینانه سه‌ر کاغه‌زو، پاشان تاپیکردن و دوایی پێداچوونه‌وه و هه‌له‌گیری، سه‌رجه‌م ئەم زنجیره‌ ده‌رسه، که له ته‌سلدا له شیوه‌ی وتار (محاضرة) دا پێشکه‌ش کراون، هه‌روه‌ها هه‌لسا به (تخریج) ی سه‌رجه‌م ده‌قه‌کانی سوننه‌ت، له سه‌رچاوه‌ متمانه پێکراوه‌کانه‌وه‌وه، زه‌حمه‌ت و ماندوو‌بووتیکی زۆری به سه‌رجه‌م به‌رگه‌کانی ئەم ته‌فسیره‌ کیشاوه، خوا به باشترین شیوه‌ پاداشتی بدانه‌وه‌وه، هه‌ر صالح و ساغ و سه‌لامه‌ت و سه‌ره‌رزبێ^(۱)، له‌ خوا‌ی به‌رزو بیه‌اوتاش داواکارم ئەو جوۆره‌ گه‌نج و لاوانه‌ له‌ کوپان و کچان، له‌ تێو گه‌له‌که‌ماندا، زۆر بکات .

شایانی باسیشه‌ که تێمه‌ له‌م ته‌فسیره‌ماندا باسی به‌ش (جزء)ه‌کانی قورئان و دابه‌شکردنه‌کانی دیکه‌ی وه‌ک: - (حزب) - ناکه‌ین، چونکه‌ هه‌ر سووره‌تیک بو‌خۆ‌ی شتیکی سه‌ربه‌خۆیه‌وه، سه‌رجه‌م نایه‌ته‌کانی وه‌ک نالقه‌کانی زنجیری‌ک پێکه‌وه‌ په‌یوه‌ستن و، ناشکرشه‌ که دابه‌شکرانی سه‌رجه‌م قورئان بو‌سی (۳۰) به‌ش (جزء) و شه‌ست (۶۰) (حزب)، شتیکه‌ له‌لایه‌ن زانا‌بانانه‌وه‌ کراوه، بو‌ ناسانکارایی خویندنی قورئان، دیاره‌ تێمه‌ له‌ دابه‌شکردنی به‌رگه‌کانی ئەم ته‌فسیره‌شدا، دیسان هیساب بو‌ به‌شه‌کان (أجزاء)ی ناکه‌ین و، به‌ گوێه‌ری سووره‌ته‌کان، به‌رگه‌کانی دیاریی ده‌که‌ین.

(۱) ئەو برا دَلسوۆزه تێستاش پاش ته‌واوکردنی نیوه‌ی زیاتری قورئان، لێبر‌اوانه‌ به‌رده‌وامه‌ و عه‌زمیشی جه‌زم کردوه، که نه‌گه‌ر ته‌مه‌مان به‌رده‌وام بی، هه‌تا کۆتایی ئەم ته‌فسیره‌ سه‌رگه‌رمه‌رکاره‌که‌ی به‌شد

دوا قسه شم نه وه یه که:

نهم ته فسیره - وهک پیشتتر گوتمان - له نه سلدا به شیوهی دهرس و وتار
 پتیکهش کراوه، به لام دواتر خوّم دووجار به وردیی پیندا چوومه وهو، به پیتی
 پیویست دهستکارییم کردوه، دیاره هه موو دهرستیکیش به ناوی خواو ستایشی
 خوا سُبْحَانَكَ دهستی پیکردوه، به لام ئیمه له سه ره تای دهرسه کانه وه، نه وانهمان
 لابردوه، بو زور دووباره نه بوونه وهو، نهو (خطبة الحاجة) بهی له سه ره تای نهم
 پتسه که یه وه هاتوه، له جیاتی سه ره تای سه رجه م دهرسه کانه.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشه ممه ۲۵ رجب ۱۴۲۲

۲۰۱۱/۶/۲۷

هه ولیتر

بەرچاۋ روونىيەكى گىزگ لەبارەى ئەم تەفسىرەۋە

خوتنەرى بەرىز !

ھەرچەندە لە (پىشەكى گىشتى) ئەم تەفسىرەدا باسما كىردۈە كە بۇ نووسىنى ئەم تەفسىرە، لە ھەموو ئەو تەفسىرە باۋانەى دەستم پىيان گە يىشتۈە، بە ھەرمەندبووم، ھەروەھا لە كۆتايى ھەر بەرگىكى ئەم تەفسىرەدا، سەرچەم ئەو تەفسىرانەى كەم و زۆر لىيان سوودمەند بووم، ناۋەكانىانمان بە پىز نووسىون، بەلام لىرەش ۋەك جەختكردنەۋەى زىاترو بەرچاۋروونى باشتر بۇ تىۋەى بەرىز دەلىم :

مادام ناۋى تەفسىرەكانمان نووسىۋە، نە پىۋىست دەكات و نەدەشگونجى، بۇ ھەر تىگەيشتەن و بىرۆكەبەك، كە زۆر بەى تەفسىرەكان لەبارەى ئايەتىكەۋە، يان رستەو بىرگەبەكى ئايەتىكەۋە، دەبەينىن، ئىمە ھەموو جارى ناۋى ئەو تەفسىرانە بىنىن، بەلام بىگومان ھەر كات بىرۆكەو تىگەيشتىكى تايەقى بەكىك لە تەفسىرەكان ھەبى و بگەۋىتە بەرچاۋم، ئىچا چ بەسندى بگەم، چ پەزى بگەم، ھەر كات بە پىۋىستى بزىانم، بە تايەت ئاماژەى پىدەكەم، ئەگەرنا بە ئاماژەى گىشتى و بە نووسىنى ناۋى تەفسىرەكان لە كۆتايى ھەر بەرگىك دا، نىكىتفا دەكەم و، زۆرىش لە ئەمانەق زانستى (الامانة العلمىة) دەخەفتىم و مەبەستمە پەچاۋى بگەم، چونكە ئەمىنى و ئەمانەت پارىزى، رەۋىشتىكى گەۋرەو بەرزى مسولمانەتتە .

شايان باسشە جارى ۋا ھەبە بىرۆكەو تىگەيشتىكى تايەتى خۆم، دەربارەى كۆمەلە ئايەتىك يان ئايەتىك يان رستەو بىرگەبەكى ئايەتىك، بۇ دروست دەبى،

وہك تىگە يىشتن و بۆچوونى غۆم دەينووسم، كەچى رەنگە لە تەفسىرەكانى دىكەش - يەككىيان يان زياتر - دا ھەبى، ئەويش بەھۆى ئەوئەوئەيە كە من ئەو تەفسىرەم نەكەوتۆتە بەر دىدە، يان دىتوومەو لەيادم نەماوہ.

پښه کی نهم بهرگه

العهد لله حق بعمده، والصلاة والسلام والبركات على عبده محمد، وآله السائرين
على دربه .

ستايشی شايسته بو خواي به خشه ري ميهره بان، پشتگيرو هاوکارو کارناسانکارمان
بوو که نهم بهرگی هه قده يه مه چاپ بکه ين، که بهش (جزء) ي هه قده يه می
پنکها توو که له هه ردوو سووړه تی (الحج والمؤمنون) ده گريته خوئی.

شایانی باسه نهم بهرگه ش به پیی نه خشه و بهرنامه مان له کوئی نهم
تهفسیره دا ناماده کراودو، وپرای پوونکردنه وهی چه مک و واتای نایه ته کانی
هه ردوو سووړه ته که به جهوت قوناغ، نهم بهرگه ژماره به که کورته باس و
بابه تی دیکه شی گرتوونه خوئی، که نه مانه گرنگرتینیانن:

یه که م : له سووړه تی (الحج) دا:

- ۱- کورته باسیک: دوو هه لوهسته له بهرانبهر لهرزینه وهی زهوی و مانا کانی (ساعة) دا.
- ۲- چوار کورته سه رنج.
- ۳- سئ هه لوهسته له بهرانبهر نایه تی ژماره (۱۷) دا.
- ۴- پینج هه لوهسته ی کورت.
- ۵- کورته باسیک: جهوت هه لوهسته.
- ۶- کورته باسیک : له باره ی حج و عومره.
- ۷- کورته باسیک: تیفریدانی شهیتان بو نئو مؤزگه ی پیغهمبه ران.
- ۸- دوازه کرده وه و، شازده سیفه تی بهرزو به پوتنه ی خوا.

- ۹- کورته باسٽڪ له بارهی بنه پرتی ژباندهوه.
 ۱۰- کورته باسٽڪ: له نيسلام دا سه غله تکر دن نيه.
 ۱۱- واتای بابايه تی نيراهيم .
 ۱۲- کورته باسٽڪ: ناوی جگه له (مسولمانان) له ٿيمه نه نراوه.

دووهم: له سوڀرتی (المؤمنون) دا :

- ۱- کورته باسٽڪ: له بارهی چوڻيه تی دروست بوونی مرؤفه وه.
 ۲- سه رنجيڪ له گهر دوون و مشوور خوار دنی به رده وامي خوا بوئی.
 ۳- کورته باسٽڪ له بارهی به رزه خه وه.
 پٽويسته ٿه وهش بلٽيم که سوپاس و ستايش بو خوا، ٿيسٽا ده سٽگه رمانه
 خه ريکی چا پکردنی کوئی به رگه کانی ٿه م تفسيره ڀن، که به مه زهنه ده گه نه
 ده وری سی (۳۰) به رگ و، هه ر به رگه به ش (جزء) ٽکی قورٿانی له (۳۰) به شه که ی
 به رده که وئی.

سبحانک اللهم وبحمدک، أشهد أن لا إله إلا أنت أستغفرک وأتوب إليك

۱۴۴۲/۴/۱۲ ک

۲۰۲۰/۱۱/۳۷ ز

هه ولير

تہ فسیری سوورہ تی

الحج

دهستېك

به پښان!

نومړۍ که ۱۵/ی مانگی پدمه زانی سالی (۱۴۲۹) ی کؤچیه، به رانبهر ۲۰۱۸/۵/۳۱ زاینی، خوا پشٹیوان بی دهست ده که ین به تفسیرکردنی سوورہتی (الحج).

پیناسه ی سوورہتی (الحج) و بابته کانی

پیناسه ی سوورہتی (الحج) ده که ین، له جهوت برگه دا:

یه که م: ناوی نهم، سوورہته:

نهم سوورہته ته نها یه که ناوی بو به کارهتزاوه، نهویش بریتیه له (الحج)، که له سه رده می پیغهمبه ریشدا ﷺ هه ر وشه ی (الحج) بو نهم سوورہته به کارهتزاوه، ناویکی دیکه ی بو به کارنه هتزاوه به پی زانیاری من، له و باره وه نهم فه رموده به هه یه: (عَنْ عَقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! أَفْضَلْتُ سُورَةَ الْحَجِّ عَلَى سَائِرِ الْقُرْآنِ بِسَجْدَتَيْنِ؟ قَالَ: نَعَمْ، فَمَنْ لَمْ يَسْجُدْهُمَا، فَلَا يَقْرَأْهُمَا) (أخرجه أحمد: ۱۷۴۰۲، وغيره، تعليق شعيب الأرنؤوط: حسن بطرقه، وشواهد، دون قوله: فَمَنْ لَمْ يَسْجُدْهُمَا، فَلَا يَقْرَأْهُمَا، وقال أحمد شاكر: إسناده صحيح).

واته: عوقبه ی کوری عامیر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، ده لئ: گوتم: نه ی پیغهمبه ری خوا! ﷺ نایا سوورہتی جه ج به سه ر سوورہته کانی دیکه ی قورناندا به وه به رزکراوه ته وه (پله ی

پتدراوه) لهو پرووهوه که دوو سهجدهی تیدان؟! پیغهمبر ﷺ فرمووی: بهلن، ههر که سیک دوو سهجدهکان نهبات، (واته: سهجدهی قورنآن خوئندن) با نهیانخوئینن.

هوئی ناوئزانی ئەم سووپرته به سووپرتهی (الحج)، ئەوهیه که خوا ﷺ لهم سووپرتهدا باسی حه ج دهکات، که فهزانی به ئیبراهیم کردوه جار بدات به نئو مروفايه تیداو، خه لک بانگ بکات بو زیارهت و سهردانی مائی خوا، که پئی دهگوتری: حه ج.

دووهم: جوری ئەم سووپرتهو، شوئینی دابهزینی:

لهو بارهوه سئ را ههن:

(أ) - رای یه کهم: ئەم سووپرته سووپرتهیکی مه کههیه.

(ب) - رای دووهم: ئەم سووپرته سووپرتهیکی مه دینهیه، واته: له مه دینه دابهزیوه، یان له قوناغی مه دینهدا دابهزیوه، با له دهرهوهی مه دینهش دابهزیی.

(ج) - رای سئیهم: ئەم سووپرته، ههم سووپرتهیکی مه کههیه، ههم مه دینهیشه، واته: سووپرتهیکی تیکه له.

منیش زور لیم کوئیهوهو سهیری تهفسیرهکانم کردو، به پای بهنده ئەم سووپرته مه کههیه بوونی بههزتره، چونکه خوا ﷺ له ئایهتی (۲۹)ی ئەم سووپرتهدا دهفرمووی: ﴿أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَیْبِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾، واته: مؤلته درا بهوانهی که شه پریان له دژ دهکری و، سته میان لئ دهکری، بیگومان خوا ﷺ له سهر یارمه تیدان و پشتگیری کردنیان به توانایه، تنجا له مه دینه خوا ﷺ نه یفه رمووه: مؤلته جهنگ بکهن، به لکو ئەوه پیش کوچکردنی پیغهمبری خوا ﷺ بووه بو مه دینه، که مؤلته دراو، مسوولمانان

به‌رگری له خوځیان بکه‌ن و، جه‌نگ له دژې نه‌وانه بکه‌ن که شه‌ریان پټی دفرۆشن و، مولک و مالیان لټی زه‌وت کردوون و، له زیندو نیشتمانی خوځیان دهریانکردوون، واته: له مه‌دینه جه‌نگ پټویست کراوه، نجا لټره‌دا ده‌فرموی: مؤلّه‌ت درا به‌وانه‌ی جه‌نکیان له دژ ده‌کرږی، که به‌رگری له خوځیان بکه‌ن، وه‌ک دواپیش له تایه‌مه‌ندیه‌کانی نهم سووړه‌ته‌دا باسی ده‌که‌ین، که وا پټده‌چی نهم سووړه‌ته له کوټایی قوټاغی مه‌ککه‌و، پټش ده‌ستکردن به قوټاغی مه‌دینه دابه‌زیی، ههر بویه‌ش توټزه‌ره‌وانی قورټان مش‌ت و مړی زوریان له‌سهر شه‌وه بوو، که نایا مه‌ککه‌یه یان مه‌دینه‌یه؟! له راستیدا ده‌کوټه‌سه‌ر سنووړو تخووبی ههردوو قوټاغی مه‌ککه‌و مه‌دینه.

سییه‌م: ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی نهم سووړه‌ته:

زانا‌یان که راجیایان هه‌به، له باره‌ی ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی هه‌ندی‌ک له سووړه‌ته‌کانه‌وه، شه‌وه نیه که په‌کیکیان بلن: فلان سووړه‌ت شه‌ونده نایه‌ته‌به، شه‌وی دیکه بلن: نه‌خیر که‌متره، واته: رسته‌به‌ک یان پرکه‌به‌ک له قورټان دا له‌سهری ناکوک بووبن! نه‌خیر، به‌لکو له کورټی و درټزیی نایه‌ته‌کان، له کوټی ده‌ده‌ستی و له کوټی ده‌ست پټ ده‌که‌به‌وه؟ له‌وه‌دا زانا‌یان راجیا بوون، نمونه‌به‌کی ساده بیتمه‌وه: سووړه‌تی (الفاتحه) که خوا ده‌فرموی: ﴿سِرَطَ الَّذِي نَسَّتَ عَلَيْهِمْ﴾، هه‌ندی‌کیان له‌وه‌ی وه‌ستاون، شه‌وه‌یان کردوه به نایه‌تیکی دیکه: ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ (الفاتحه)، به‌لام هه‌ندی‌کیان هه‌موویان کردوه به‌یکه نایه‌ت، نا لټره‌داو له‌وه‌ حاله‌تانه‌دا ژماره‌ی نایه‌ته‌کان جیاواز بووه.

نجا خه‌لکی مه‌ککه‌و مه‌دینه ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی نهم سووړه‌ته‌یان به (VV) داناوه.

خه لکی شام (بانی: زانایانی شام) به (۷۴) یان داناوہ.

خه لکی به سرا به (۷۵) یان داناوہ.

خه لکی کووفه به (۷۸) یان داناوہ.

(فخر الدین الرازی) یش بو خوئی به ته نیا له ته فسیره که ی خویدا به (۷۶) ی داناوہ، به لام نهو موضعه فانه ی له لای تیمه ومانانن و له پوژهه لاتنی نیوه راستدا، زیاتر باون، به پیتی خویندنه وهی (حفص عن عاصم)، نهو رابه یان ته به نینی کردوه که ژماره ی نایه ته کانی نه م سوورته ته (۷۸) ه.

چوارهم: ریزبه ندیی دابه زینی و ریزبه ندیی له (مصحف) دا:

ریزبه ندیی له موضعه فدا (۲۲) یه، واته: سوورته ی (الحج) که له سوورته ی (الفاتحة) دوه له لای راسته وه پندا دیتی، بیست و دوو (۲۲) همین سوورته، به لام له ریزبه ندیی دابه زینیدا، زانایان راجیایان هه یه، بو وئنه: لیره دا نه م ده که هه یه: (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ (سورة الحج) بَعْدَ سُورَةِ الثَّوْرِ وَقَبْلَ سُورَةِ الْمُتَفِقِينَ) وعن ابن الزبير مثله.^(۱)

واته: عه بدولآی کوری عه عباس (خوا لیان رازیبی) رای وابووه که سوورته ی (الحج) له دوای سوورته ی (النور) و، پتیش سوورته ی (المُتَفِقِينَ) دابه زیوه.

دیاره عه بدولآی کوری عه عباس پیتی وایه نه م سوورته ی (الحج) ه مه دینه یه، چونکه ههر کام له سوورته ی (الثور) و (المُتَفِقِينَ) له قونای مه دینه دا دابه زیوون.

ئجنا به پیتی نه م رابه نه م سوورته به سوورته ی سه دو پینجه مین (۱۰۵) له ریزبه ندیی دابه زینیدا نه ژمار کراوه، که هه موو قورتان (۱۱۴) سوورته، نه م سوورته یان به (۱۰۵) همین داناوہ.

(۱) ذكره السيوطي في (الدر المنثور) (۳/۶)، ونسبها لابن مردويه، الإستيعاب في بيان

به لآم ژماره يه کي ديکه له زانايان که پټيان وايه نه م سوورته سوورته تيکي مه ککه ييه، ژماره ي (۹۰) يان بو داناوو، گوتوويانه: له دواي سوورته تي (المطففين) دابه زيوه، ننجا نه گهر (۹۰) بي، که متر بي، يان شتيک زياتر بي، گرنک نه وديه نه م سوورته وه ک ټيمه نه و رايه مان هه لټزارد، زياتر به سوورته مه ککه ييه کان ده چي، نه ک به سوورته مه دينه ييه کان.

پينجه م: نيوه پوکي نه م سوورته:

سوورته تي حه جييش هه مان نيوه پوکي سوورته مه ککه ييه کاني ديکه ي هه يه، که ټيمه له ته فسيري سوورته تي (الانعام) دا، به درټزي باسي سروشتي سوورته مه ککه ييه کانمان کرد، له بهر نه ودي له ريزبه نديي موصحه فدا به که مين سوورته که پنيگه يشتين سوورته تي (الانعام) بوو، له سوورته مه ککه ييه کان، هه رچه نده له باره ي سوورته تي (الفاتحة) ده شه وه مشت و مېر هه يه، که ناي ا سوورته تيکي مه ککه ييه، يا خود مه دينه ييه؟ به لآم به هه رحال له سوورته گه وره کان و سوورته باوه کان که سوورته مه ککه يين، سوورته تي (الانعام) يه که مين سوورته بوو، بويه له وټي به درټزي قسه مان کرده له باره ي سروشت و نيوه پوک و چوني ته يي قورناني مه ککه ييه وه، که دياره زوربه ي قورناني له قوناغي مه ککه دابه زيوه، به ژماره ده وري (۸۶) سوورته مه ککه يين و، (۲۸) سوورته يش مه دينه يين، واته: قورناني مه ککه يي دوو له سه ر سټي (۳/۲) ي هه موو قورناني زياتره و، يه ک له سه ر سټي (۳/۱) يشي له قوناغي مه دينه دا دابه زيوه.

قورناني مه ککه يي چه ند ته وه ريك ده گريته خوي:

(۱) - باسي خوا ﷺ، چ ناسيني خوا، وه ک تا که به ديپه تنه ر، تا که په روه ردگار، تا که خاوه ن، تا که مشوور خوړو، چ وه ک په رستني خوا، به ندا يه تي بو خوا، به ماناي نه وپه ري به

گەرە گرتتى، ئەوپەرى خۇشويستنى، ئەوپەرى رېزلىگرتتى، ئەوپەرى پىشت پىت بەستنى، ئەوپەرى ملەكچ بۇ كردنى و ... هتد.

(۲) - باسى پىغەمبەرايەتى و ودحىي و، باسى بەسەرھاتى گەلانى پىشوو لەگەل پىغەمبەردەكانياندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

(۳) - باسى پۇژى دوايى و، پووداوه كانى پۇژى دوايى، بە ئاخىر زەمان (الساعة) و بە ھەئسانەوہ (القيامة) شەوہ، (الساعة) واتە: ئاخىر زەمان، ئەو كاتەي كە تۆمارى ئەم ژيانە دنيايەي تىدا دەپىچرىتەوہ، (القيامة) واتە: ھەئسانەوہ، قۇناغى دووہمى پۇژى دوايى، ھەرچەندە جارى واش ھەيە وشەي (الساعة) بۇ كۆي پۇژى دوايى و، بە تايەت بۇ قۇناغى ھەئسان و زىندوو كرانەوہش بەكارھاتوہ، ھەرۋەھا باسى بەھەشت و دۆزەخ كە لەم سوورەتەدا جەخت كراوہتەوہ لەسەر بەھەشت و دۆزەخ.

(۴) - باسى پەوشت و ئاكارى بەرزو پەسندو، پاشان باسى خوو خددى خراپ، بە تايەتى لەم سوورەتى جەجدا، باسى شەپە قسەو دىمبەدمەو مىشت و مېرى بىپروايەكان بە نەزانەو ملھورانە، لە بارەي خواي پەرۋەردگارەوہ، زۇر زەق كراوہتەوہ.

شەشەم: تايەتمەندىيەكانى ئەم سوورەتە:

بەپىسى سەرنج دانى من بۇ ئەم سوورەتە، پىنج (۵) تايەتمەندىيە ھەن، كە دەگونجى زىاترىش بن و، دەگونجى كەسك ھەندىك لەو پىتجانە بىخاتەوہ نىو يەك، ئەوہ بۇ چوون و ئىجتىھادى بەندەيەو، من تايەتمەندىيەكانى ئەم سوورەتە، لە پىنج (۵) شتاندا دەبىنم:

تايەتمەندىيە بەكەم: وا پىدەچى ئەم سوورەتە موبارەكە لە كۇتايى قۇناغى مەككەيىدا ھاتبىتە خوار، واتە: كەوتبىتە نىوان ھەردوو قۇناغى مەككەو مەدىنە، بۇيەش زۇرىك لە زانايان ئەو رايەيان ھەلبىزاردوہ، كە بلىن: ئەم سوورەتە، ھەم مەككەيەو، ھەم مەدىنەيەي، يە شىپتوہەك كە ھەندىك لە زانايان و

۲- نایه تی ژماره (۱۸) که ده فہ رموی: ﴿ اَلَّذِیْنَ تَرَانُ اللّٰهُ یَسْجُدُ لَهُ، مَنْ فِی السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِی الْاَرْضِ وَالسَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِیْرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِیْرٌ حَقٌّ عَلَیْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ یُّمِیْنُ اللّٰهُ فَمَا لَهُ، مِنْ مُّكْرِمٍ اِنَّ اللّٰهُ یَفْعَلُ مَا یَشَآءُ ۝﴾، کہ خوا باسی نہوہ دہ کات: ہہ موو شتیگ کرنووش بو خوا دہ بات، ہہ موو نہوانی کہ لہ زہوی و لہ ناسمانہ کاندہ ہن، باسی ہہ موو دروستکراوہ کان دہ کات، ہہ موویان بو خوا ﴿﴾ ملکہ چن و، کرنووشی بو دہ بن.

۳- نایه تی (۲۸) کہ ده فہ رموی: ﴿ لَیْسَہُدُوْا مَنۢفَعٌ لَّہُمْ وَیَلۢکُرُوْا اَسْمَ اللّٰهِ فِیۡ اَیَّامٍ مَّعۡلُوْمَتٍ ۝﴾، واتہ: با خہ لک بین بو حہ ج تا کو چہ نہ سوودو کہ لکتیک بین، بہ ہرہ و ہر بکرن و، یادی خوا بکن، لہ روظائیکی دیاریکراودا.
نہمہش باسی خوا پہ رستیہ.

۴- نایه تی ژماره (۳۰) کہ ده فہ رموی: ﴿ ذٰلِکَ وَمَنْ یُعَظِّمِ حُرْمَتِ اللّٰهِ فَہُوَ خَیْرٌ لَّہٗ، عِنۢدَ رَبِّہٖ ۝﴾، واتہ: نہوہ بہو شیوہ بہ کہ باسکراو، ہہر کہ سیک حورمہ تہ کانی خوا (واتہ: نہو شتانہی کہ خوا حورمہ تی لیناون) بہ مہ زن بگری، نہوہ بو نہو زور باشرہ.

۵- نایه تی ژماره (۳۲) کہ ده فہ رموی: ﴿ ذٰلِکَ وَمَنْ یُعَظِّمِ شَعَتِرَ اللّٰهِ فَاِنَّہَا مِنْ تَقْوٰی الْقُلُوْبِ ۝﴾، واتہ: نہوہ بہو شیوہ بہو ہہر کہ سیک دروشمہ کانی خوا بہ مہ زن بگری (و، رزیزیان تیکری و، بہ رزیزان رابگری) نہوہ نیشانہی ہہ بونی تہ قوا بہ لہ دل و دہ روونید.

۶- نایه تی ژماره (۲۵) کہ ده فہ رموی: ﴿ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِیْنَ ﴿۲۵﴾ الَّذِیْنَ اِذَا ذُکِرَ اللّٰهُ وَجِلَّتْ قُلُوْبُہُمْ ۝﴾، واتہ: موژدہ بدہ بہو بو خوا ملکہ چانہی کہ کاتیک یادی خوا بگری، دلیمان رادہ چلہ کن (رادہ چہ ن).

۷- نایه تی ژماره (۶۲) کہ ده فہ رموی: ﴿ ذٰلِکَ یَاۡتِکَ اللّٰهُ ہُوَ الْحَقُّ وَاَنْتَ مَا یَدْعُوْنَکَ مِنْ دُوْنِہٖ، ہُوَ الْبَاطِلُ ۝﴾، واتہ: نہوہش لہ سونکہی نہوہوہ کہ بہس خوا ہہ قہو، نہوہی کہ لہ جیاتی خوا لئی دہ پارتنہوہ، نہو پووچہو بو شہ (بن نیوہ روکہ).

لهوانه یه بگونجی لهم سوورده ته دا شوئی دیکه ش دهست نیشان بکرین، که خوا ﷻ تیاندا باسی خواناسی و خواپه رستی دهکات.

ههروه ها له چهند شوئی تک لهم سوورده ته دا، باسی کوفرو شیرکیش کراوه:

ا- له نایه تی ژماره (۲۵) دهفه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالسَّجِدِ الْكَرِيمِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَنكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَن يُرِدْ فِيهِ بِالْحَكْمِ يُغْلَبْ غَلْبًا مُّبِينًا﴾، واته: بیگومان نهوانه ی که بی پروان و، خه لک له رتی خوا لاده دن، له رتی نهو مزگه وته هه پامه وه که خوا دیناوه، نه وه ی که له وی نیشته جیه و نه وه ش که له دهرده دئی، هه موویان تیدا یه کسان و، هه ر که سیگ بیه وی ستم و ئیلحادو لادانی تیدا بکات، سزابه کی به نازاری پئ ده چیژین.

ب- له نایه تی ژماره (۳۱) دهفه رموی: ﴿وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِن السَّمَاءِ فَتَحَطَّهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيحٍ﴾، واته: هه ر که سیگ هاوبه ش بو خوا دابن، وه ک نه وه وابه له تاسمانه وه که وتبته خواره وه و، بالنده تی رۆ هاتن و ده ستیان دابتن و بیخون، ﴿أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيحٍ﴾، یان وه ک که سیگ که با بیرفتن به ره شوئی کی دور (به ره و چالکی قوول).

که سیگ که هاوبه ش بو خوا داده ن سهره نجامه که ی ناویه، له دنیا و له دواروژیشدا.

ج- ههروه ها له نایه تی ژماره (۷۳) شدا، خوا ﷻ وینه به کی زور سهرنج پاکیش دینته وه بو بئ دهسته لاتی نهو په رستراوانه ی که هاوبه ش بو خوا دانه ره کان له جیاتی خوا ده یانپه رستن، که دهفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَن يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ. وَإِن يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ﴾، واته: نه ی خه لکینه! وینه به ک هیندراده ته وه گوئی بو هه لخن، نهوانه ی له جیاتی خوا لیان ده پارته وه وه ده یانپه رستن، هه رگیز ناتوانن می شیک دروست بکه ن، [نه ک هه ر ناتوانن می شیک دروست بکه ن]

به لکو نه گهر می شیش شتیکیان لئ بستینن، ناتوانن لئ بستینه وهو، له دهستی فوتارو دهر بازی بکن، هم نه وهی که به دواي {میسه که} ده که وی {که شته که ی لئ بستینته وه} بیتهزه {له به رانه ر میسه که داو، بی چاره یه وه ده سته وه ستانه، شته که ی بی لئ ناستیرته وه} و هم داوا لیکراوه که ش {که میسه که یه نه ویس} ههر بیتهزه.

د- ههروه ها له نایه تی ژماره (۷۴) دا که خوا ﷻ ده فهرموی: ﴿ مَا فَكَّرُوا اللَّهَ حَقَّ فَكَّرِهِ ﴾، واته: وهک بو خوا شایسته یه، ریزیان له خوا نه گرتوه، {قه دری خویان نه زانیوه}.

نه گهر قه دری خویان زانیایه، نه نیا خوا به دیهینه رو پهروه ردگارو خاوه نه، ههر نه ویسیان به په رستراوو به به ندایه تی بی بو کراوی خویان داده نا.

نایه تمه ندی سیته م: نه وه یه که له م سووره ته موباره که دا، پانایه کی باش بو باسی پوژی دوا یی و زیندوو کرانه وه ته رخانکراوه:

۱- له سه ره تای نه م سووره ته دا که ناوا ده ست پنده کات، ده فهرموی: ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَرٌّ عَظِيمٌ ﴿۱﴾ يَوْمَ تَرَوُنَّهَا تُذْهِلُ كُلَّ مُرْجِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿۲﴾، خوا ﷻ بانگی مرو فایه تی ده کات و هو شدار بیان بی ده دات که له رزینه وه و هه ژان و پاته کترانی زه وی له ناخیر زه ماندا شتیکی زور مه زنه، که به ته نکید مه به ست له (السَّاعَةُ) ناخیر زه مانه، نه گه رنا (ساعة) به مانای پوژی دوا ییش دی، دیه منی وای تیدا هه ن، هه رگیز نه تانبینون:

أ- نافرته تیک که شیر ده دات به منداله که ی، له کاتی شیر پیدانیدا له هه ژمه تی نه و پوژه، له کو رپه ی شیر خوری خوی بی ناگا ده بی.

ب- هه موو نافرته تیک که مندالی له سک دایه، منداله که ی له به رده چن.

ج- خه لک ده بینی وهک سه رخوش وان، که چی سه رخوش نین، به لام سزای خوا تونده.

۲- نایه ته کانی (۵ و ۶ و ۷) که خوا عَلَّمَ باسی زیندوو بوونه‌وهو، باسی ژپاندنه‌وهی بو مردووان ده‌کات، ده‌فهرموی:

﴿يَكْفُرُ بِهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّن رَّبِّهِمْ فَإِنَّا خَلَقْتُم مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِنَّ أَحْسَنَ لِمَنْ يَسْمَىٰ ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يَمُوتُ وَمِنْكُمْ مَّن يَحْيَىٰ وَلَئِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَّا لَمُبْتَلِينَ وَلَقَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ ذَوْنًا فَأَنزَلْنَا مِنْهَا نَاحِلَةً لِّلْأَرْضِ وَالْأَرْضُ فَاسِدَةٌ إِذْ سَمِرَتْ وَحَسْبُ لَكُمْ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾

واته: نهی خه‌لکینه! نه‌گه‌ر له دوو دلیدان، له هه‌لستیرانه‌وهو زیندوو کرانه‌وه‌دا، (به‌هه‌له‌داچوون) چونکه تیمه تیوه‌مان له گل دروست کردوه، سه‌رده‌تای پیکه‌تای جه‌سته‌ی تیوه له‌گله، دوایی ده‌بیته‌نوتفه‌و ده‌بیته‌عه‌له‌فه‌و ده‌بیته‌موضغه، نجا ده‌بنه‌مندال و له‌مندالدانی دایکتان دینه‌ده‌ری، و دوایش پنده‌گه‌ن و ده‌گه‌نه‌تو‌غیان و قوناغی هی‌زو پی‌زی خو‌تان، نجا هه‌شتانه‌پیشتر ده‌مری، هه‌شتانه‌ده‌گه‌رتیه‌وه بو‌ته‌مه‌تیک‌ی پیری که‌نه‌فت.

دوایی له نایه‌تی شه‌شم (۶) دا خوا عَلَّمَ ده‌فهرموی: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ﴾، نه‌وه‌ش به‌هوی نه‌وه‌وه‌به که‌به‌س خوا هه‌فه‌و، مردووانیش زیندوو ده‌کاته‌وه.

هه‌روه‌ها له نایه‌تی ژماره (۷) یش دا ده‌فهرموی: ﴿وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مِّن فِي الْقُبُورِ﴾، به‌دلنایی خوا نه‌وانه‌ی له‌گۆره‌کان‌دان، ده‌ریان دینتیه‌وه‌وه هه‌لیان ده‌ستینتیه‌وه.

۳- هه‌روه‌ها نایه‌ته‌کانی: (۵۵ و ۵۶)ن، که‌تییان دا باسی پۆزی دوایی کراوه، له نایه‌تی (۵۵) دا ده‌فهرموی: ﴿حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾، هه‌تا‌کو پۆزی ناخیر زه‌مانیان کت

و پر بەسەر دادی، نجا لە نایەتی (56) دا دەفەرموی: ﴿الْمَلَأُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ﴾، لەو پۆژەدا دەستەلآت و مولک و دەستپۆشێتوووەتی، هەمووی هی خواپەو، خۆی دادوهرییان لە نێواندا دەکات.

4- نایەتی ژمارە (63) کە خوا تێیدا دەفەرموی: ﴿الَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾، کە ئەم مەبەستە لە نایەتی ژمارە (4) ی سەرەتای سوورەتی (الحج) یشدا هاتو، کە دەفەرموی: ئایا سەرنج ناهێ خوا لەسەریوێه ناوی دابەزاندو! هەر ئەوەندە دەبینی زەوی سەوز هەلەدەگەڕێ، واتە: پر دەبێ لە پووێ و شینایی و دارو درەخت، یان: بە هەمان شێوەش، خوا ﷻ وەک چۆن ئەو زەویە مردوو، پەقێ هەلاتوو و شک و برینگەیی زیندووکردۆتەو، بەهۆی بارانەو، بەهەمان شێوەش دەتوانێ تێو زیندوو بکاتەو.

5- نایەتی ژمارە (66) کە دەفەرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾، واتە: خوا ئەو زاتەپە تێوێ ژياندو (ژیانی پیداون) دوایش دەتاهمڕین، دوایش زیندووتان دەکاتەو.

6- نایەتی ژمارە (69) کە دەفەرموی: ﴿اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، واتە: خوا لە پۆژی هەلسانەو دا دادوهرییان لە نێواندا دەکات.

وێک گوتمان: ئەم سوورەتە بەراستی پانتاییەکی زۆری تێدا تەرخانکراو، بۆ باسی ناخیر زەمان و پۆژی دوایی بە گشتی و، هەلسانەو زیندووکرانەو بە تاییەت.

تاییەتەندیی چوارەم: ئەم سوورەتە (الغزوي) گوتووێتی، وێک زۆر بەی تەفسیرەکان لێیان نەقل کردو، بە تاییەت (الشوکانی) لە (فتح القدير) دا دەلێ: (قَالَ الْغَزْوِيُّ: وَهِيَ مِنْ أَعَاجِيبِ السُّورِ، نَزَلَتْ لَيْلًا وَنَهَارًا، سَفَرًا وَحَضْرًا، مَكِّيًّا وَمَدَنِيًّا، سَلْمِيًّا وَحَرْبِيًّا، نَاسِحًا وَمُنْسُوخًا، مُحْكَمًا وَمُنْتَشَاهًا)⁽¹⁾

واته: غهزنه ویی ده لئی: نهم سوږه ته په کیکه له سوږه ته سه رسوږهینه ره کان، ههم به شه وږدا دابه زیوه، ههم به رږژ، (هه ندیک له نایه ته کانی به شه و دابه زیون و هه ندیک به رږژ)، هه ندیکان له سه فهر دابه زیون، هه ندیکان له کاتیکدا که پتغه مبه ر ښسته جن بووه (و له سه فهر نه بووه)، هه ندیکان له مه ککه و هه ندیکان له مه دینه، هه ندیکان باسی ناشتی و ناشته وایی ده که ن، هه ندیکان باسی جهنگ و ږووبه ږووبونه وه ده که ن، هه ندیکان نه سخ که ره وه ن، هه ندیکان نه سخ کراوه ن (نه وه به رای وی)، هه ندیکان مو حکه م و ږوشن و، هه ندیکشیان زیاتر له مانابه کیان هه یه، یا خود مانای لیکچوویان هه ن.

تابه تمه ندیی پتجه م و کو تایی: نهم سوږه ته له نیو هه موو سوږه ته کانی قورناند، دوو سه جده ی قورنات خویندنی تیدان.

له و باره وه چند شوینه واریکی گنډراونه وه و، له بهر نه وه ی سه نه ده که یان به هیز نیه نه مهینان، به لآم (الشوکانی) له (فتح القدير) دا ده لئی: (وَقَدْ رَوَى عَنْ كَثِيرٍ مِنَ الصَّحَابَةِ أَنَّ فِيهَا سَجْدَتَيْنِ، وَبِهِ يَقُولُ ابْنُ الْمُبَارَكِ وَالشَّافِعِيُّ وَأَحْمَدُ وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِنَّ فِيهَا سَجْدَةً وَاحِدَةً، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ وَإِبْرَاهِيمَ النَّخَعِيِّ)^(۱).

شه وکانی ده لئی: له رږژ له هاوه لآن گنډراوه ته وه و لئانه وه هاتوه، که نهم سوږه ته موباره که دوو کړنووش بردنی تیدان، (واته: کړنووش بردنی قورنات خویندن) (که نایه تی ژماره (۱۸) و (۷۷)ن) نه وه رای عه بدوللای کور ی موباره ک و شافعی و نه حمه دوو نسحاقه په حمه تی خوا له هه موویان، هه ندیکشیان گوتوویانه: نهم سوږه ته په ک کړنووشی تیدایه (په ک شوینی کړنووش بردن)، نه ویش رای سوفیانی سه وری و، نیبو نه بی شه بیه به که له عه بدوللای کور ی عه بباسه وه هیناویه تی، هه روه ها له نیبراهیمی نه خه عییشه وه که په کیکه له زانابانی تایعیین هیناویه تی.

ئەمانە ئەو پىنچ ئايبەتمەندىيەى ئەم سوورەتە بوون، كە دەگونجى زياترىشى لىق باس بىكرىن.

ھەتتەم: دابەشكردنى دەرسەكان:

ئىمە كۆى ئايەتەكانى ئەم سوورەتە: واتە: ھەر (۷۸) ئايەتەكەمان بۆ شەش دەرس دابەش كىردوون:

دەرسى بەكەم: ئايەتەكانى: (۱ - ۱۶)، باسى رۆژى دوايىبە، بە ئايەت ناخىر زەمان و، باسى زىندوو كرانبەو، بەلگە ھىئانبەو لەسەر زىندوو كرانبەو، ھەئسانەو، پاشان باسى چوار جۆرە كەس و، ھەئۆستىيان لە بەرانبەر خواو رۆژى دوايىد:

۱- كەسانىك كە كوئرانە بەدواى كەسانىكى شەبتان سىفەتى ھەلگەراو، ھەئىبە لە خوا دەكەون.

۲- كەسانىك كە مشت و مېر دەكەن لە بارەى خواو، بە نەزانانە، بە بى زانىيارى و پىنمايى و بى كىتتىكى پۆشكەرەو، دەبنە سەرمەشق و سەرفاقلە بۆ گومراكدنى خەلك و، دوورخستتەو، ھەئىيان لە خوا.

۳- كەسانىك كە خۇيان بە كەلادا خستو، لەسەر قەراغن، ئەگەر خىرو خۇشيان تووش بو، ئەو دەل ئاسوددە دەبن و، ئەگەر گرفتارى و نارەھەتتە كىيان تووش بو، ھەئەلگە پىنئەو.

۴- كەسانىكى بىرودارى كىردار باش.

دەرسى دووھ: ئايەتەكانى: (۱۷ - ۲۴) واتە: ھەشت (۸) ئايەت دەگىتتە خۇى، باسى ملكەچى ھەموو دروستكراو، كان بۆ خوا **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا**، باسى سزاي سەختى بىپروايان و، پاداشتى بەرزى بىروداران.

ددرسی سینه: نایه ته کانی: (۲۵ - ۲۷) واته: سیزده (۱۲) نایه ت ده گرتیه خوئی، باسی مرگه وتی حه رام و که عبه و، دانرانی حه ج له لایه ن ئیبراهیمه وه به فره مانی خواو، جار دانی ئیبراهیم به فره مانی خوا به ئیو مرو فایه تیبدا، که بین بو سه ردانی مائی خواو، ناماژه به هه ندیک له خوا په رستییه کانی حه ج و، باسی خرابیی شیرک و سزای سه ختی شیرک و، باسی په وشتی به رزیی خواناسان و، حیمکه تی خوا په رستییه کان، به نایه ت خوا په رستییه کان (مناسک) ی حه ج.

ددرسی چواره دم: نایه ته کانی: (۲۸ - ۴۸)، واته: یازده (۱۱) نایه ت ده گرتیه خوئی، باسی مؤله ت درانی مسؤلمانان به جهنگ و، به رگری له خو کردیان و، به لگه و پاساوی جهنگ و جیهاد، بوچی خوا ریسی داوه به مسؤلمانان دهسته وکه ری بکه ن و، به رگری له خو یان بکه ن و، جهنگ و جیهاد بکه ن؟ ننجنا نامانجی رپییدران و، پاشان پیوستکرانی جهنگ و جیهاد؟ هه روه ها باسی سه ره نجامی شوومی گهلانی بیروای پیشوو، هه روه ها باسی په له کردنی بیروایان له هاتنی سزای خوا ﷺ، که هاتنی سزای خواش مسؤگه ره، به لام روژنک له لای خوا به قه ده ر هه زار (۱۰۰۰) سالی تیمه یه، واته: پیوه ری کات له لای خوا ﷺ جیایه، وه ک له لای مرو فیه کان، نه وه ی که نه وان پیان وایه دره نگه له لای خوا ی په روه ردگار به جوړیکی دیکه ته ماشا ده کری، بو یه که زوو سزایان نادات، خوا ﷺ په له ی نیه.

ددرسی پینجه م: نایه ته کانی: (۴۹ - ۶۶)، واته: هه زده (۱۸) نایه ت ده گرتیه خوئی، باسی نه وه یه که موحه ممه د ﷺ پیغه مبه ری خویبه و، بو هه موو به شه ر په وانه کراوه و، ناماژه به سه ره نجامی بروادارو، بیروایان له روژی دوایداو، باسی هه لو دانی شه یان له دژی پیغه مبه ر ﷺ و، نایه ته کانی خواو ﷺ، باسی گه وره یی و پله و پایه و پاداشتی کوچ کردن له ری خوا دا (واته: به جن هیشتنی زیدو خه لک و ولات) و، باسی دره و شانه وه ی کو مه لیک له سیفه ته به رزه کانی خوا له ناوینه ی دیمه نی دروستکراوه کانیداو، خسته رووی کو مه لیک له چاکه و به خششه کانی خوا له زیانی مرو فدا.

دهرسی شه شه م: نایه ته کانی: (۶۷ - ۷۸) واته: دوازده (۱۲) نایه ت ده گریته وه، باسی نه وه که خوا سوره الحج بۆ هر ئوممه تیک کومه لیک خوا په رستی و دروشمی داناون، دیاره هم موو ئوممه تان له کومه لیک خوا په رستی و دروشمدا به شدارن، وه ک نوژیرو پوژووو دوعاو هتد...، به لام هر ئوممه ته ش به فوژم و شیوازکی نایه ت خوا په رستییه کانی بۆ دانراون و، په نگه هه ندیکیشیان نایه ت کرابن به هه ندیک خوا په رستییه وه وه باسی چو نیه تی مامه له کردنی پیغه مبه ر سوره الحج له گه ل کافرانی شه ره قسه که رو مشت و مرکه رداو، باسی چهند هه لوئیستیکی زه ق و ره قی موشریکه کان و، وینه هینانه وهی خوا سوره الحج به میسه ره شه، که نه گه ر میسک - که زینده وه ریکی بچووکی بیه یزه - شتیکیان لئ بستینی له په رستراوه کانیان، یان له خو یان، بویان لئ ناستیندریته وه، که واته: بزائن ئیوه چهند بی دهسته لاتن، نه ک له به رانبه ر خوادا، به لکو له به رانبه ر دروستکراویکی بیه یزو نابووتی خوادا، که میسه ره شه یه!

هه روه ها باسی هه لباردنی خوا سوره الحج بۆ هه ندیک له فریشته کانی و پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) وه ک نوینه ری خو ی و، پاشان خستنه پووی کومه لیک ری نیمای گه روه و گرنگ بۆ برواداران که سه رجه م هه شت (۸) فه رمان و، شه ش (۶) راستی مه زنیان تیدان، واته: خوی په روه ردگار جوارده (۱۴) شتی خستوونه پوو، وه ک ری نیمای و به رچاو پوونکردنه وه بۆ برواداران، به نایه ت له دوو نایه تی کو تایی دا، نایه ته کانی: (۷۷ و ۷۸) سوره تی (الحج).

❖ **دهرسي يه كه م** ❖

بیتاسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له شازده (۱۶) نایه‌ق سه‌ره‌تای سووپره‌تی (الحج) پیک دئی، که تیمه له سهوت برگه‌داو قوناغ به قوناغ ده‌ست ده‌کین، به شیکردنه‌وه و روونکردنه‌وه‌ی ماناو مه‌به‌سته‌کانی نهو شازده (۱۶) نایه‌ته موباره‌که.

خوای به‌رزو مه‌زن له‌م شازده نایه‌ته‌دا دوو جاران به ناوونیشانی: نه‌ی خه‌لکینه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾! بانگی مرؤفایه‌تیی ده‌کات و، له باره‌ی هاتنی له‌رزینه‌وه و هه‌زان و تیکه‌وه راشه‌قانی زه‌وی له ناخیر زه‌ماندا، پاشان له باره‌ی زیندووکرانه‌وه‌وه، ده‌پاندوینیی و، دوو جووره به‌لکه‌ی سه‌ره‌کیان له‌سه‌ر زیندووکرانه‌وه، که له‌لای خوا ﴿لَا شَيْئَ سِوَاكَ﴾ شتیکی ستیابه، بو ده‌خاته روو:

به‌لکه‌ی یه‌که‌م: چۆنیه‌تی دروست بوونیان له خاک، دوایی نوتفه، دوایی عه‌له‌قه (خوین پاره)، دوایی پارچه گوشتیکی هینده‌ی زارجوو (مضغه)، تنجا قوناغه‌کانی دیکه، دوایی له دایک بوونیان و، پاشان پینگه‌یشتیان و برینی قوناغه‌کانی دیکه‌ی ته‌مه‌نیان، خواجه‌ک ﴿لَا تَوَاصِيَّتِي﴾ له گلنیکه‌وه، پاشان له نوتفه‌یه‌که‌وه تو دروست بکات، نه‌ی مرؤف! نایا ناشتوانی که بوویه‌وه به گل، جارنکی دیکه دروست بکاته‌وه!؟

به‌لکه‌ی دووهم: زیندوو بوونه‌وه‌ی زه‌وی به رووه‌ک و شینایی، پاش وشک هه‌لگه‌پان و سوورو سه‌قه‌تاله بوون و، قاقرو دیمه‌کار بوونی، خوا ناوی ده‌تیرتیه سه‌ر، به هه‌رسئ شیوه‌کانی باران و به‌فرو ته‌رزه، ئیدی دوایی ده‌بینی نهو زه‌وییه وشک و قاقرو دیمه‌کارو بی رووج و بی ژیانه، ده‌ست ده‌کات به جوولنه، ده‌ست ده‌کات به گه‌شه، پاشان رووه‌ک و شیناوردو دارو دره‌خت و میوه‌جات و گول و گه‌لارد، هه‌ندان حه‌ره، رووه‌ک، تدا به‌یدا ده‌سه، به هه‌مان شته‌ه ته‌سه‌ش.

که مردن، وهک خوا ﷻ چۆن ئەو زهوییه مردوووه زیندوو دهکاتهوه، دهتوانی تێوهش به هه مان شیوه دهر بهیینهوه.

ههروهها خوای زاناو توانا لهم نایهته به پێزانهدا، باسی چوار جوړه کهس و سه ره نجامیشیان دهکات:

۱- بابایهکی لاساکه ره وهی شهیتان و، شه په قسه که ریکی نهزان.

۲- بابایهکی مشت و مرکه ره له باره ی خواوه به بی زانیاری و، به بی پێنمایی و به بی کتیبیکی رۆشنکه ره وه، گومرا کردنی خه لک و له ری خوا لادانیان.

۳- بابایهکی به پوآلهت خوا په رستی به له قه لهق و هه له په رست و له سه ره ته، هه ر شتیکی به دل نه بی هه لده گه ریته وه، خو ی به که لا داخسته وه.

۴- نیماندارتیکی کرده وه باش.

که بیگومان هه ر کامیک له و چوار جوړه مرۆفه، سه ره نجامیکی پر به پیستی خو ی له لایه ن خوای دادگه رو کارزانه وه بو دیاری کراره.

ههروهها خوای بالا دهست ئەوهش دهخاته روو که ناحه زانی خواو، به رنامه که ی و، پیغه مبه ره که ی ﷻ، جگه له خو فه وتانندن، هیچی دیکه یان له دهست نایهت، ئەوه ی که له دهستیان دی، هه ر ئەوه یه که خو یان بفه وتینن، چ به ویستی خو یان، چ به هو ی ئەو کوفرو شیرک و بی پرواییه وه، که دهیکه نه پیشه، که له ئەنجامدا سه ریان به فه تارهت ده دا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يَتَأَيَّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَوْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾ يَوْمَ تَرَوُنَّهَا تُدْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ﴿٣﴾ كَذَّبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٤﴾ يَتَأَيَّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعِثِ فَاذْكُرُوا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥﴾ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن نُّرَابٍ ثُمَّ مِمَّا يُطْفَأُ نُّورٌ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِمَّا يُعْلَقُ نُّورٌ مِّن مَّضْجَةٍ مُّخْلِطَةٍ وَغَيْرِ مُخْلَقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ لِمَن أَحْبَبْنَا لَكُمْ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنْكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَأَبْتَت مِن كُلِّ رَوْحٍ بِهِيجٌ ﴿٦﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلِيمٌ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧﴾ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَن فِي الْقُبُورِ ﴿٨﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٩﴾ ثَلَاثِي عَظِيمِهِ. يُضِلُّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ يُؤْذِيهِ. وَيُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلِيمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١١﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْبَدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِن أَصَابَهُ خَيْرٌ طَمَعَنَ بِهِ. وَإِن أَصَابَهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ. خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ذَلِكَ هُوَ الْغَضْرَبَانُ الْعَمِيْنُ ﴿١٢﴾ يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَمَا لَا يَنْفَعُهُمْ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٣﴾ يَدْعُوا لَمَن ضَرُّهُمْ أَقْرَبُ مِن نَّفْعِهِمْ لَيْسَ الْمَوْتَىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٤﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٥﴾ مَن كَانَتْ يَطْلُقُ أَنَّ لَن يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبِّهِ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٦﴾ وَكَذَلِكَ أَنزَلْنَاهُ آيَاتٍ يُنذِرُ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يُرِيدُ ﴿١٧﴾﴾

مانای ده‌قاو ده‌قی نایه‌تەکان

(به ناوی خوای به به‌زه‌یی به‌خشنده، هۆ‌خه‌لکینه! پارێز له (سزای) په‌روه‌ردگارتان بکه‌ن، به‌ دلناییی له‌رزینه‌وه‌ (و‌ ر‌اشه‌قاندنی زه‌وی) له‌ ناخیر زه‌ماندا شتیکی مه‌زنه‌ ❶ له‌ ر‌وژیکدا نه‌و (ر‌ووداو)ه‌ (سامناکه) ده‌بینن، هه‌ر ژنیکی شیرده‌ر له‌ کاتی شیر پێداند، ناگای له‌ شیر پێدراوه‌که‌ی نامینتی و، هه‌ر ژنیکی خاوه‌ن تۆل، تۆله‌که‌ی (کۆرپه‌که‌ی) داده‌نتی و، خه‌لک به‌ سه‌رخۆشیی ده‌بینی و سه‌رخۆشیش نین، به‌لام سزاو نازاری خوا سه‌خت و بیره‌زایه‌ ❷ بابای وا هه‌یه‌ له‌ خه‌لکی که‌ به‌بێ زانیاری له‌ باره‌ی خواوه‌، (شه‌ره‌ قسه‌و) مشت و مپ ده‌کات و، به‌ دوا‌ی هه‌موو شه‌یتانیکی یاخیی (و سه‌رکیش) ده‌که‌وێ ❸ (که‌ به‌ پتی سیستی خوا) له‌ سه‌ری نووسراوه‌: هه‌ر که‌س دۆستایه‌تی بکات گومپرای ده‌کات و، به‌ره‌و تازارو سزای کلپه‌ (ی ناگری دۆزه‌خ) ده‌بیات ❹ نه‌ی خه‌لکینه‌! نه‌گه‌ر له‌ باره‌ی زیندوو کرانه‌وه‌وه‌ له‌ دوو دلیدان، (به‌ هه‌له‌داچوون! چونکه‌) تیمه‌ له‌ گل دروستمان کردوون، دوا‌یی له‌ نوتفه‌یه‌ک، تنجا له‌ خوێن پارده‌یه‌ک، تنجا له‌ پارچه‌ گۆشتیکی زارجوو ناسای بیچم و شێوه‌دارو، بێ بیچم و شێوه‌، تاکو بو‌تان روون بکه‌ینه‌وه‌ (له‌ کوپۆه‌ هاتوون و چۆن دروست بو‌ون!) هه‌روه‌ها نه‌وه‌ی به‌مانه‌وێ (ببیته‌ مرو‌ف) تاکو کاتیکی ناوبراو (دیاریکراو) له‌ نێو مندالدا‌ناندا سه‌قامگیری ده‌که‌ین، دوا‌یی له‌ حاله‌تی (کۆرپه‌ی) مندالدا‌ ده‌تانوێتینه‌ ده‌ر، پاشان ده‌گه‌نه‌ قوناغی تین و تاقه‌تتان، هه‌شتانه‌ ده‌مریندری و هه‌شتانه‌ ده‌گنپدریته‌وه‌ خراپترین ته‌مه‌ن (پیرو که‌نه‌فت ده‌بێ)، تاکو سه‌ره‌نجام دوا‌ی نه‌وه‌ی زانیاری هه‌به‌بوو، هه‌یچ نه‌زانن، هه‌روه‌ها (به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌ له‌سه‌ر تاسانی زیندوو کرانه‌وه‌تان له‌لایه‌ن خواوه‌ نه‌وه‌یه‌ که‌) زه‌وی بێ ر‌وه‌ک بێ جوو‌له‌ ده‌بینی، به‌لام هه‌ر که‌ ئاومان به‌سه‌ردا بارده‌ خه‌وار، جوو‌له‌ جوو‌لی کردو پۆز بو‌وو،

له هەر ڕووه کێکی به ڕهونهق و دلّ پشکوئنهری ڕواند ﴿٥﴾ بۆیه ئەوهشمان بوو
 خستنه ڕوو، تاكو بزائن كه بهس خوا ههقهو، كه مردوووان دهژینتیهوهو، كه
 لهسەر ههموو شتکیش توانابه ﴿٦﴾ ههروهها كه (دلنیا بن) ناخیر زهمان دێ،
 گومانی تیدانیه، ههروهها كه (بزائن) خوا نهوانه ی له گوژهكاندان زیندوویمان
 دهکاتهوه (دهریان دینتیهوه) ﴿٧﴾ ههروهها بابای وا ههیه له خهلكی كه بهبێ
 زانیاری و، بهبێ ڕێنمایی و، بێ کتیبکی ڕوونکهروهو، له باره ی خواوه (شهپه
 قسهو) دمبهدمه دهکات ﴿٨﴾ به فیزهوه خو ی با ده دات (خو ی دهنووشیتینتیهوه)
 تاكو (خهلكی) له ڕی خوا گومرا بکات، له دنیا دا دووچار ی ڕیسوایی ده بێ و،
 له ڕوژی ههلسانهوهش دا سزای سووتینهری پێ ده چێژین ﴿٩﴾ (پتی ده لێین):
 نهو (سزابه) به هو ی ئەوههیه كه دهسته کانت (کردوو یانهو) پتشیان خستوهو،
 (دلنیا به) كه خوا ستم له بندهکاتی ناکات ﴿١٠﴾ ههروهها له خهلكی، بابای
 وا ههیه لهسەر قهراغ خوا دهپه رستن (به کهلادا دهکهو ی)، ئنجا نه گهر چاکه ی
 تووش بوو، پتی دلّ ناسوو ده بێ، به لام نه گهر به لابه کی تووشبوو، (پاشه و
 پاش) لهسەر ڕووی هه لده گه ڕتیهوه (سه رهنجام) دنیاو دوا ڕوژان له ده ست
 ده دات، نا ئەوه شه زیانبار ی ڕوون ﴿١١﴾ (له جیاتی خوا) له که سێک ده پارێتیهوه
 که نه زیانی لێ ده دات و، نه سوودی پێ ده گه به نێ، نا ئەوه شه گومرایی دوور
 ﴿١٢﴾ له که سێک ده پارێتیهوه که زیانی له سوودی نزیکتره: نا ئەوه به خرابترین
 دۆست و خرابترین هاوه ل ﴿١٣﴾ به دلنیا یی خوا نهوانه ی ڕوایان هیناوه و کردهوه
 باشه کانیان کردوون، ده خاته چه ند باغ و بیتانیکه وه، که ڕووباریان به ژیر
 (کۆشکه کان) دا ده ڕۆن، بێگومان خوا نه وه ی بیهو ی ده یکات ﴿١٤﴾ هه ر که س
 پتی وابه خوا له دنیاو دوا ڕوژدا سه ری ناخات (یان پتغمه به ره که ی سه رناخات)،
 با په تیک بو سه قف درژ بکات و پتیهوه به ستن و، خو ی هه لباوستن و نه فه سی
 خو ی بیری، ئنجا با سه رنج بدات، ئایا فیله که ی، نه وه ی رقی لیده پتیهوه لای
 ده بات؟ ﴿١٥﴾ بهو شیوه به ش ئایه ته رو شه کاهان داده به ژین و، به دلنیا یی خوا
 هه ر که س بیهو ی، ده یخاته سه ر راسته ڕی ﴿١٦﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(زَلْزَلَةٌ): (التَّلْزُلُ: الإِضْطِرَابُ وَتَكَرُّبُ حُرُوفِ لَفْظِهِ، تَثْبِيَةٌ عَلَى تَكَرُّبِ مَعْنَى الرَّزْلِ فِيهِ)، (تَزَلُّلٌ) به مانای هاتن و چوونه، جوولانه، هه ژانهو، پسته کانی بیژه که ی که دووباره بوونهوه، (هه ر کام له (زاء، لام) دووباره بوونهوه) ناگادار کردنه وه یه بو نهوه که (زَلُّ) که به مانای خلیسکان و جوولانه، تیییدا دووباره بوته وه.

(السَّاعَةِ): (السَّاعَةُ: جُرْءٌ مِنْ أَجْزَاءِ الْوَقْتِ وَيُعَبَّرُ بِهِ عَنِ الْقِيَامَةِ)، وشه ی (ساعة) به شیکه له به شه کانی کات، مانا باوه که ی تیتستای نه وه یه به شیکه له (۲۴) به شی کاتی شه وو رۆژ، هه ر دووکیان پیکه وه، به لام نه وه مانا به کی عورفیه وه، له زمانی عه ره بیداو له قورناند (ساعة) یانی: کاتیک، که م بئی یان زور بئی، بو مانای قیامه تیش به کارهاتوه، واته: کاتی هه ئسانه وه، به مانای رۆژی دواییش به گشتی به کارهاتوه، (ساعة) مه به ست پئی قیامه ته لیره دا، له فه رمایشتی پیغه مبه ردا وشه ی (ساعة) به مانای کۆتایی هاتنی سه ده یه ک و جیلتیک هاتوه، وه ک رۆژنیک پیغه مبه ر ﷺ پرساری لیکرا ده ر باره ی (ساعة)؟

اعْنُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا، قَالَتْ كَانَ رَجُلًا مِنَ الْأَعْرَابِ جُفَاءً يَأْتُونَ النَّبِيَّ ﷺ فَيَسْأَلُونَهُ مَتَى السَّاعَةُ؟ فَكَانَ يَنْظُرُ إِلَى أَصْغَرِهِمْ، فَيَقُولُ: إِنَّ بَعْشَ هَذَا لَا يُذْرِكُهُ الْهَرَمُ حَتَّى تَقُومَ عَلَيْكُمْ سَاعَتُكُمْ، قَالَ هِشَامٌ يَغْنِي مَوْتَهُمْ! (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۱۴۶).

عائیشه خوا لئی پازی بئی گو توو یه تی: پیاوانتکی وشک و ناحالیی له عه ره به خیله کیه کان، ده هاتنه لای پیغه مبه ر، تنجا لئیان ده پرسی: ناخیر زه مان که یه؟ نه ویش سه رنجی گچکه ترینیانی ده داو ده یفه رموو: نه گه ر نه مه بزئی، مردنی ناگاتئ تاکو ناخیر زه مانئ تیه دئی، هیشام گو توو یه تی: مه به ستی مردنیان بووه.

واته: نه وه له که ی تیتستا هه ن، له م سه ده یه دا، هه مووتان کۆتایتان پئ دئی.

ھەرودھا وشەى (ساعة) بە ماناى مردنې مروڧىش ھاتوھ، بە تەنيا، وھك خواى دەفھرموى: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً...﴾ (الإنعام، واتە: ھەتا كاتىك كە (ساعة) (واتە: مردن) يان بۆ ھات كتوپر.

ھەرودھا وھك گوتمان بە ماناى قىامە تېش ھاتوھ، كە دەفھرموى: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِرُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبَثُوا إِلَّا سَاعَةً كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ﴾ (الروم، واتە: كاتىك (ساعة) ئاخىر زەمان دى، تاوانبارەكان سوئند دەخۆن: تەنيا يەك سەعات ماونەوھ، (ساعة)ى يەكەم بە ماناى ئاخىر زەمانە، ياخود بە ماناى ھاتنى قىامەتەو (ساعة)ى دووھم بە ماناى پرىكە لە كات.

(تَذَهَّلُ): (الدُّهُولُ: شُغْلٌ يُورِثُ حُزْنًَا وَيَسِيَانًا)، واتە: (دُھول) سەرقال بوونتىكە دەبىتە ھۆى خەمبارى و لە بېرچوونەوھ، (تَذَهَّلُ) يانى: بىتگا دەبى لە ئەنجامى خەفە تبارى و دل ناپرەھەتسى دا، لە بىرى دەچىتەوھو لىى بى ناكە دەبى.

(مُرْضِعَةٌ): (الْمُرْضِعَةُ: الْمَرْأَةُ فِي خَالَةِ الْإِرْضَاعِ لَوْلَدِهَا)، (مُرْضِع) يانى: شىر پىندەر، (مُرْضِعَةٌ) يانى: شىر پىندەر، ئەدى جىاوازىيان چىه؟! جىاوازىيان ئەوھىە كە (مُرْضِع) واتە: كاتىك كە شىر بە مندال دەدات، بە لام مەرج نىھ تىستا لە كاتى شىر پىنداى بى، بە لام كە گوترا: (مُرْضِعَةٌ) واتە: ئەو ئافرەتەى كە لە ھالەتى شىر پىدان دايە، بە مندالەكەى، ئەو (ة) بۆيە زىادكراوھ، نەگەرنا ئەو سىفە تانەى كە تايەتن بە ئافرەتانەوھ، پىويستىيان بە (ة: تاء التانىث) ناكات، وھك (حامل) پىويست ناكات بلىى (حاملة)، چونكە ھەر ئافرەتە تۆلدارو دووگىان دەبى، ھەرودھا ھەر دەبى ئافرەت شىر بە مندال بدات.

(سُكَّرِيٌّ): (جَمْعُ سَكَّرَانَ) واتە: (سُكَّارِي) كۆى (سَكَّرَانَ) ھ، يانى: سەرخۆش، (وَالسُّكَّرُ: خَالَةٌ تُعْرِضُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَعَقْلِهِ)، واتە: سەرخۆشى ھالەتتىكە بۆ مروڧ دىتە پىش، دەكەوئىتە نىوان مروڧ و عەقلەوھو ھۆشى لە دەست دەدات، كە زىاتر بە ھۆى ماددە سەرخۆشكەرەكانەوھىە.

(مَرِيْرٍ): (المَارِدُ والمَرِيْدُ: المَتَعَرِي مِنَ الخَيْرَاتِ، شَجَرٌ أَمْرَدٌ: إِذَا تَعَرَّى مِنَ الوَرَقِ وَعُغْلَامٌ أَمْرَدٌ، واته: وشهى (مَارِدٌ) و (مَرِيْدٌ) ههردووکیان، واته: دارندراو له خترو چاکه، دهگوتری: (شَجَرٌ أَمْرَدٌ) که درهختیکه گه لای پیوه نه مابن و، (وَعُغْلَامٌ أَمْرَدٌ) کوریزگه یهک که جارئ مووی لئ نه هاتبئ و بن موو بن.

(نُطْفَةٍ): (النُّطْفَةُ: المَاءُ الصَّافِي وَيُعْبَرُ بِهِ عَنِ مَاءِ الرَّجُلِ)، واته: (نُطْفَةٌ) ناویکی روون و زولال، به کاریش دههینری وهک ناو بو ناوی پیاو، واته: نهو ناوهی که پیاو له کاتی جووت بووندا دهیخاته نیو مندالدانی نافردهته وهو، له نه نجامی یه ککرتنی ناوی پیاهه که وه نافردهته که دا، مندال دروست ده بن.

(عَلَقَةٍ): (العَلَقُ: الدَّمُ الجَامِدُ، وَمِنْهُ العَلَقَةُ الَّتِي يَكُونُ مِنْهَا الوَلَدُ، وَالعَلَقُ: الثَّقْبُ بِالشَّيْءِ)، وشهی (عَلَقٌ) واته: خو به شتیکه وه هه لواسین، ننجا (عَلَقٌ) بریتیه له خوینتیکی وشک بوو، (عَلَقَةٌ) نهو خوینه وشک بووده یه، که مندالی لئ دروست ده بن، هیندهی پارچه زهروویه کی لئ دیت نهو نوتفه یه و، دواپی گه شه ده کات و، خوئی به دیواری مندالدان هه لده واسن، وهک چوئن زهروویه ک خوئی هه لده واسن.

(مُضَغَةٍ): (المُضَغَةُ: القِطْعَةُ مِنَ اللحمِ قَدَرِ مَا يُمَضَّغُ وَلَمْ يَنْضَجْ)، واته: (مُضَغَةٌ) پارچه یهک گوشت به نه نندازهی نه وه که بجووری، زارجوو، به لام له حالیکدا که نه کولیسن، که به قوناغی دواپی (عَلَقَةٌ) دهگوتری، نهو منداله که (نُطْفَةٌ) یه، دواپی دهگوردری بو ژباندارتیکی بجووکی به قه دهر زهروویه ک، دواپیش دهگوردری بو ژباندارتیکی بجووکی هیندهی پارچه گوشتیکی وهک زارجوو.

(مُخَلَّقَةٍ): (أَيُّ: مُصَوَّرَةٌ) واته: وینه کیشراو، بیجم پیدراو، وینه دار، (وَعَرِيْرٌ مُخَلَّقَةٌ) جارئ شکل و شیوهی وه رنه گرتوه.

(أَشْدَكُمْ): قوناغی تین و تاقهت و هیزو پیز، قوناغی گه نجیتی و دواپی گه نجتب، کامل بوون.

(أَزْدِلِ الْعُمُرِ): (الرُّذُلُ: الْمَرْغُوبُ عَنْهُ لِزِدَائِهِ)، (رُذُلٌ) شَتِيكَه نِه وَيَسْتَرِي لِه بَهَر خِرَاطِي، يَان لِه بَهَر بِي كِه لِكِي، نُنْجَا (أَزْدِلِ الْعُمُرِ)، يَانِي: (أَسْوَةُ الْعُمْرِ) يَانِي: خِرَاطِرِي تَه مَهَن، خِرَاطِرِي تَه مَهَنِي مَرْفُوش نِه وَه يَه كِه پِيرو كِه نَه فِت دِه بِي وَ، هِي زُو پِي زِي نَامِنِي وَ، وَاي لِي دِي كِه بُو بَه رُو هِ چُوون وَ بَه خِتُو كِرَانِي، پِيوِ سْتِي بَه غَه يِرِي خُوِي دِه بِي، كِه لِه رَاسْتِي دَا نِه وَ هِ تَه مَهَنِي كِي خِرَاطِه، هَهَر بُو يَه پِي غَه مَبَهَر ۞ لِه پَارَانَه وَ هِي خُوِي دَا پَه نَاي بَه خَوَا كِر تَوَه، كِه بَكِي رِدِي تَه وَ هِ بُو نَه وَ تَه مَهَنَه خِرَاطِه وَ، خَوَاش دُو عَا كِه يِ قَبُوْل كِر دُو هِ وَ، نَه كِه رَا وَ هِ تَه وَ هِ تَه مَهَنَه.

(هَامِدَةٌ): (هَمَدَتِ النَّارُ: طَفِئَتْ، أَرْضٌ هَامِدَةٌ: لَا نَبَاتَ فِيهَا)، (هَمَدَتِ النَّارُ): وَاتَه: نَا كِرِه كِه كُو زِي وَ هِ (أَرْضٌ هَامِدَةٌ)، وَاتَه: رُو وَ هِ كِي تِي دَانِيَه، سُو وِرُو سَه قَه تَا لِه يَه وَ، وَشَك وَ بَرِي نَكِه قَا قِرُو دِي مَه كَا رَه.

(أَهْتَرَّتْ): (الْهَرْتُ: التُّخْرِيكُ الشَّدِيدُ)، (هَزُّ) بَه مَانَاي جُو وَا نَدِنِي كِي بَه هِي زَه، دِه كُو تَرِي: (هَزَزْتُ الرُّمْحَ فَاهْتَرَّتْ)، وَاتَه: رَه كِه م رَا وَ هِ شَانِدُو جُو وَا، (أَهْتَرَّتِ النَّبَاتُ: تَحَرَّكَ لِنَصَارَتِهِ) (أَهْتَرَّتِ النَّبَاتُ) وَاتَه: رُو وَ هِ كِه كِه (أَهْتَرَّتْ) يِ كِرِد، وَاتَه: جُو وَا وَا، جُوَان وَ رَه وَ نَه قَدَار بُو وَ گَه شَه يِ كِرِد.

(وَرَبَّتْ): (رَبَا: زَادَ وَعَلَا) وَاتَه: زِيَادِي كِرِدُو هَه لَكِ شِي وَ بَه رَز بُو وَ هِ.

(زَوْج): (زَوْجٌ) بَه (أَزْوَاجٌ) كُو دِه بِي تَه وَ هِ، (أَزْوَاجٌ) وَاتَه: (أَصْنَافٌ، وَأَنْوَاعٌ) وَاتَه: چَه نَد جُو وِرُو شِي وَ هِ يَك، بَه لَام تِي سْتَا لِه رُو وِي زَانَسْتِي وَ هِ سَه لِي تَرَا وَ هِ كِه رُو وَ هِ كِي ش هَه مُو وِي نِي وِرُو مِي هَه يَه، بُو يَه خَوَا ۞ زُو رَجَار لِه جِيَانِي (نَبَاتٌ) دِه قَه رَمُو ي: (زَوْجٌ)، چُونَكِه هَهَر رُو وَ هِ كِي كِي نِي وِرُو مِي تِي دَا يَه، كِه وَاتَه: لِي رَه دَا (مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيَجٌ)، وَاتَه: لِه هَهَر رُو وَ هِ كِي كِي دَلْخُو شَكِه رُو رَه وَ نَه قَدَارُو دِي مَهَن جُوَان، نَه وَ زَه وَيَه سَه وَ زِي دِه كَا ت.

(بَهِيَجٌ): (الْبَهِيَجَةُ: حُسْنُ اللَّوْنِ وَظُهُورُ السَّرْوَرِ فِيهِ)، (بَهِيَجَةٌ) بَرِي تِيَه لِه رَه نَك وَ دِي مَهَنِي جُوَان، دِه رَه كِه وَ تِنِي شَا دِه مَانِي تِي دَا، نُنْجَا رُو وَ هِ كِه كِه نَا وَ دِه رِي، نُنْجَا

دانه و نلّه به، سه وزه به، ته ده کاره، دارو دره خته، پش نه وهی ناو بدری، سیس و په ژمورده ده بی، نه گهر تینوو بی، دواى نه وهی که ناو ده دری، ده بیینی گهش و جوان به په ونه ق ده بی و، ههستی پی ده که ی شادمان و دلخوشه.

(ثَانِي عَطْفِهِ): (لَاوِيًا جَانِبَهُ)، (ثَانِي) يَانِي: (لَاوِي)، واته: نووشتنه ره وه، (لَوَاءُ) له گه ل (ثَنَاءُ) يَه ك مانايان هه به، واته: نوشتانديه وه، (عِطْفُ)، يَانِي: (جَانِبُ)، واته: که له که، ته نيشت، که واته: (ثَنَاءُ)، واته: (عِطْفُ) نوشتانديه وه، (العَطْفُ: ثَنِي أَحَدِ طَرَفِي الشَّيْءِ إِلَى الْآخَرِ)، (ثَنِي) بريتبه له وهی شتيك دوو لای هه بن، لایه کیان بخه به سهر لایه که ی دیکه، واته: بینووشتنیه وه وه قه دی بکه ی، به لَم لیره دا مه به ست له: (ثَانِي عَطْفِهِ)، واته: خو بادان و فیزو که شخه نواندن.

(حَرْفِي): وشه ی (حَرْفِي) به مانای پیت دی و، به مانای قه راغ و لیواری شتيكيش دی، ده لئ: (حَرْفُ الشَّيْءِ: طَرَفُهُ، جَمْعُهُ أَحْرَافٌ وَحُرُوفٌ، حَرْفُ السِّفِينَةِ وَالجَبَلِ)، واته: نه گهر بلئی حه رپی ته و شته، واته: قه راغه که ی، که ناره که ی، لیواره که ی، که به (أَحْرَافٌ، وَحُرُوفٌ) کۆده کریتبه وه، بو وینه: ده گۆتری: (حَرْفُ السِّفِينَةِ) قه راغی که شتييه که، (حَرْفُ الْجَبَلِ) که ناری چیا که، (حَرْفُ التَّلِّ) که ناری گرده که، به لَم لیره خوا ﷻ که سیک که هه لپه رست و به پروا ته مسولمانه و خو ی به که لا داخستوه، نه گهر خپرو خوشی هاته ری، پی دلخوش و ناسووده ده بی، ده مینتبه وه له سهر مسولمانه تیه که ی، به لَم نه گهر تووشی به لاو گرفتاریه ک بی، هه لده گه ریتبه وه، واز له مسولمانه تیه که ی دینن، نا نه و که سه ی چواندوه به که سیک که له سهر قه راغیک راوده ستاوه، هه ر شتيكي به دل نه بی، خو ی به رده داته وه به ولادا یان به ولادا.

(الْعَشِيرُ): (الْعَشِيرُ: الْمَعَايِرُ قَرِيبًا، أَوْ مُعَارِفًا)، وشه ی (عَشِيرٌ) به مانای هاو دل و دوست، که سیک له گه ل که سیک تیکه له و هه ل سوکه و قی له گه ل ده کات و پارو نیازی له گه لدا ده بی، نجا چ وه ک خزمايه تیبی لیبی نزیک بی، چ وه ک ناسیاوه تیبی.

(سَبَبٌ): یانی: هوکار، به لأم لیره دا (السَّبَبُ: العَبْلُ الَّذِي يُصْعَدُ بِهِ التُّخْلُ) واته: نه و پەت و گوریسه ی که مروّف پیندا سه رده ده وئ بو دارخورما، به وه گوتوو یانه: (السَّبَبُ) (وَسَمِي كُلُّ مَا يُتَوَصَّلُ بِهِ إِلَى شَيْءٍ: سَبَبًا)، واته: هەر شتیک که هوکار بن بو گە یشتن به نامانجیک، پی گوتراوه: (السَّبَبُ)، نه گەرنا له نه صلدا (سَبَبٌ) یانی: پەت، گوریس، که خویان پی هه لواسیوه بو نه وه ی پی به دارخورما هه لگه رین، بو متوربه کردنی، یان چینی.

(لِقَطَعُ): (قَطَع) به مانای برین دئی، (ل) ه که بو فه رمانه، (لِقَطَعُ) (لِقَطَعُ) واته: با ریکری لی بکات، یا خود با په ته که بیری و بکه و ته خوار، یا خود با هه ناسه ی خوی بیری، یان با کات و ته مه فی خوی بیری و، کۆتایی به خوی بینن.

(رَغِيظٌ): (الرَغِيظُ: أَشَدُّ الرَغَضِ) (رَغِيظٌ) برتیه له نه و پەری تووره بوون، (مَا رَغِيظٌ) واته: (مَا يَغْضَبُ مِنْهُ وَيُثِرُ رَغِيظُهُ)، واته: شتیک که به هویه وه تووره ده بن و، رقی هه لده ستین و، په ست و بیزاری ده کات.

مانای گشتی نایه تکان

خوای پهروه ردگار نهم سووپه ته موباره که ناوا دهست پنده کات: (بسم الله الرحمن الرحيم) به ناوی خوای به بهزهیی به خشنده.

شایان باسه: له کاتی گوتی نهم رسته به پیزده دا پیویسته به لای که مه وه چوار و اتاو مه به ست له نیو دلی مروؤف دا تاماده بن:

۱- نهم کاره - قورنانه خوتندن یان هه کارکی دیکه - به ناوی خواوه ده کهم.

۲- به مه بهستی پازیکردنی خوا ده کهم.

۳- به پیتی بهرنامه ی خوا ده کهم.

۴- به وزه توانایه ک که خوا بوی په خساندووم ده کهم، نه ک به شان و شهوکت توانای سهر به خوئی خوم.

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ آتِفُوا رَبِّكُمْ﴾، نهی خه لکینه! پاریز له پهروه ردگاری خوتان، له بهر پیوه به رو مشوور خورتان بکهن، واته: پاریز له سزایه که ی بکهن، ﴿إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ﴾، به دلنایسی له رزینه وه و پاته کیتانی تاخیر زهمان، شتیکی مه زنه، بیکومان پاته کیندرانه که بو زه وییه، واته: که زهوی راده ته کیندری و دهه هژی، شتیکی زور مه زنه، نه وه نده مه زنه، وشه و ته عبیر دهسته و سنان نه و ماناو مه بهسته گه وره یه بخه نه نیو خویمان.

﴿يَوْمَ تَرَوْنَهَا﴾، نه و روژه که ده بینن، واته: له رزینه وه که ده بینن، که به سهر زه ویدا دیت، نه و هه ژان و پاته کیتانه ی زهوی ده بینن، چی ده بی؟! ﴿تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ﴾، هه موو نافرته تیکی شیر پیندر له وهی

شېرى پىدەدا، بىن ناگا دەبىن، نىجا نافرەت ھەر بۇ خۆى زۆر بە رەحم و سۆزە، بە تايەت نافرەت لە كاتىكدا شىر دەدات بە كۆرپەكەى، زۆر عەتف و سۆزى لەسەرەيتى، نىجا ئەگەر ئەو نافرەتە واى لىيىن، ناگاي لەو شىرپىدراوھى خۆى نەمىنن، ماناي واىبە شتىكى زۆر سامناك و گەورە پرووى داوھ، لە ھەژمەتان ناگاي لە كۆرپە شىرە خۆرەكەى خۆى نەماوھ، ﴿وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتٍ حَمْلَهَا﴾ ھەموو خاوەن تۆلىك، ھەموو نافرەتتىكى دووگيان، كۆرپەكەى خۆى دادەنن، واتە: لەبەرى دەچىت، ئەمە ئەگەر مەبەست لە ناخىر زەمان ئەو كاتە بىن كە خەلك لەسەر زەويىبە، ماناي واىبە وەك واقىع نافرەتاتى دووگيان، ھەملەكەيان لەبەردەچىن، بەلام ئەگەر مەبەست پۆزى قىامەت بىن، واتە: ئەگەر گرىمان نافرەتتىك ھەبىن لەو كاتەدا شىر بە مندالەكەى بىدا، ناگاي لە شىر پىدراوھەكەى نامىنن و، ئەگەر نافرەتتىك ھەبىن تۆلى ھەبىن، تۆلەكەى لە بار دەچىت، ﴿وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ﴾، خەلكى دەبىنى سەرغۆشن، بەلام سەرغۆشىش نىن، ﴿وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾، بەلام سزاي خوا زۆر سەخت و توندە، سزاي خوا كە لەو پۆزەدا دىتە پىش، بۆ ئەھلى كوفەر دىتە پىش، ئەگەرنا ئەھلى ئىمان خوا ﴿﴾ دەيانخاتە زۆر ساىھى بەزەبى خۆبەوھ.

نىجا لەگەل ئەوھش دا، ئەو پۆزە سامناكە چاوەرپى مروفابەتسى دەكات، كەچى: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾، لە نىو خەلكىدا، باباي وا ھەبە، بەبىن زانىارىى لە بارەى خواوھ مشت و مېر شەھە قسە دەكات، ﴿وَيَتَّعِ كُلُّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ﴾، دەشكەوېتە شوېن ھەر شەبتاننىكى لە خوا ياخىى و سەركىش و، لەخىر دوورۇ نەگبەت و نەگرىس، واتە: ھەر كەسكى لى ھەلكەوئى لە خواى دووربخاتەوھ، شوېنى دەكەوئى، ﴿كَيْبَ عَلَيْهِ﴾ (بەپىسى سىستىمىك كە خوا دىناوھ لە زىانى مروفدا) لەسەرى پىوېستكراوھ، يانى: واى بۆ دائراوھ و ھەلخراوھ، ﴿أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ، وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾، ئەو شەبتانە، نىجا مروفە يان جندە، ھەر كەسكى شوېنى بكەوئى و دۆستايەتسى بكات و لىيى

نیزیک بن، به دنیایی گومرای دهکات و، به ره و سزای ناگری کلبه داری دوزخ
رینمایی دهکات.

ننجا خوا ﷻ دپته سهر به لگه هینانه وه له سهر نه وه، که زیندوو کرانه وهی
پوژی دوابی بو خوا ﷻ شتیکی زور سیناو ناسانه:

﴿يَكَايْهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَيْتِ﴾، نهی خه لکینه! نه گهر تپوه له دوو
دلپیدان له زیندوو کردنه وه وه هه لستیرانه وه دا، به هه له داچوون. ﴿فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ
مِّنْ تُرَابٍ﴾، چونکه به دنیایی تیمه تپوه مان له گل دروست کرده، چ مه به ست
پتی ناده م پتی، که ناده م له گل دروست بووه، هه روه ها حه وو اش، چ مه به ست
پتی ههر کامیک له مروشه کان بن، که دیاره مروف له ناوی باب و دایکی
دروست ده بن، نهو ناوه ش، چ ناوی باب، چ ناوی دایک، بیکومان له و خواردن و
خواردنه وانه دروست ده بن، که دایک و بابیان ده یانخوون، نهو خواردنانه ش له
زهوی به پیداده بن، بوپه سه ره نجامه که ی ده گه رپته وه بو زهوی، ﴿فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ
تُّرَابٍ﴾، سه ره تای دروست بوونی تپوه له گله وه یه، ﴿ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ﴾، دوابی
له تووه وه یه، (نُطْفَةٍ) ناوی پیاوو زنه که ده چپته تپوو مندالدانی نافرته وه،
﴿ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ﴾، دوابی له خوینن پاره یه که وه، ﴿ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ﴾، دوابی له
پارچه گوشتیکی هینده ی زارچوو یه که وه، ﴿مُخَلَّقَةٍ وَعَجْرٍ مُّخَلَّقَةٍ﴾، وینه کیشراوو،
وینه نه کیشراوو، بیچم و شیوه پیداروو، بیچم و شیوه پینه دراوو، ﴿أُنْسَابٍ لَّكُمْ﴾،
بوپه نه و تان بو باس ده که یین، تاکو بو تان روون بکه ینه وه، تپوه چوون دروست
بوون و له کوپوه هاتوون و چوون هاتوون؟ ﴿وَنُقَرِّفُ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ لِكُلِّ أَجَلٍ
مُّسَمًّى﴾، هه رشتیکیش له مندالدانه کانداه سه قامگیر ده که یین و ده هیلپینه وه،
که بانه هوئ، تاکو کاتیکی ناوبراوو دیار بیکراوو، واته: نه وه ی خوا ﷻ به هوئ
بیکاته مروف، ده یه پیتته وه له تپوو مندالدانی دایکید، نه گه رنا به نوتفه یی،
یان به عه له قه یی، یان به موضغه یی له بار ده چتی، یاخود به گه وره تریش
له بار ده چتی، به لام نه وه ی خوا ﷻ به هوئ بیکاته مروف، له تپوو مندالداندا

ده بی‌نیته‌وه، ﴿ثُمَّ نَخْرِجُكُمْ طِفْلًا﴾، دواپی به شیوهی مندآل ده‌رتاندینین، ﴿ثُمَّ لَتَسْلُفُوا أَسْدَكُمْ﴾، دواپیش بو‌ته‌وهی بگنه قوناغی تاقهت و هی‌زو پیزنان، ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُوَفِّقُ﴾، هه‌شثانه پیش نه‌وه ده‌مرتری، ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُرُدُّ إِلَىٰ أَرْضِ الْعُمُرِ﴾، هه‌شثانه ده‌گپردرتیه‌وه بو‌ته‌مه‌نیکی خراب (پیرو که‌نه‌فت ده‌بن)، ﴿لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عَلِيمٍ شَيْئًا﴾، تا‌کو بگاته‌وه حاله‌تیک دواپی نه‌وهی شتی زانیوه، هیچ نه‌زانن، ﴿وَنَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً﴾، زه‌ویش ده‌بنی بن‌هه‌ست و خوست و جووله‌یه، مردوویه، ﴿فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ﴾، هه‌ر کاتیک تاومان دابارانه‌ده‌سری، ده‌جوولن و، پوز ده‌بن و گه‌شه ده‌کات، ﴿وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ رَوْحٍ بَشِيعٌ﴾، له‌هه‌ر رووه‌کیکی دیمه‌ن جوان و دلخوش‌که‌رو به‌ره‌ونه‌ق ده‌پوینن، ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ﴾، نه‌وه‌ش به‌هوی نه‌وه‌ویه که‌هه‌ر خوا^ج هه‌قه، ﴿وَأَنَّهُ يُحِي الْمَوْتُ﴾، هه‌روه‌ها به‌هوی نه‌ویه که‌خوا^ج ده‌توانن مردووان زیندوو بگاته‌وه، مردووان ده‌زیننیه‌وه، ﴿وَأَنَّهُ عَلَٰن كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، هه‌روه‌ها خوا^ج له‌سه‌ر هه‌موو شتیک به‌توانیه.

﴿وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾، هه‌روه‌ها نه‌و کاته‌ی دنیا کو‌تایی دی، هیچ دوو دلئی تیدانیه، ﴿وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ﴾، هه‌روه‌ها خوا^ج نه‌وانه‌ی له‌گو‌ره‌کاندان، ده‌ریان دینیه‌وه‌وه هه‌لیان ده‌سیننیه‌وه.

نجا دپته‌سه‌ر باسی جو‌ری دووه‌م له‌و مرو‌فانه‌ی، که‌له‌به‌رانبه‌ر خوادا^ج هه‌لو‌ستیکی نه‌رینیی و خراپیان هه‌یه:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَجِدُ فِي اللَّهِ بَغْيًا عَدُوًّا وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابَ مُبِينٍ﴾، هه‌روه‌ها له‌خه‌لکی هه‌یه، بابای وا که‌له‌باره‌ی خواوه‌مشت و مرو‌شه‌ره‌سه‌ده‌کات، به‌بن زانیاری و، به‌بن پرنمایی و، به‌بن کتیبیکی پو‌شنکه‌روه، واته: نه‌به‌لگه‌ی زانیاری به‌ده‌سته‌وه‌یه، نه‌به‌لگه‌ی عه‌قلیی به‌ده‌سته‌وه‌یه، نه‌به‌لگه‌ی نه‌قلیی به‌ده‌سته‌وه‌یه، ﴿ثَانِي عَطْفِهِ﴾، که‌له‌که‌ی خو‌ی ده‌نووشیننیه‌وه، یان

خوئی باده‌دا، ﴿لِيُصَلِّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، تاكو خه‌لك له پښى خوا لبادات و گومرا بكات، ﴿لَهُ فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ وَإِيَّاهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابُ الْحَرِيقِ﴾، له دنيا‌دا ريسوايى و سه‌رشو پښى بو هه‌يهو، له پوژى هه‌لسانه‌وه‌شدا سزاي سووتينه‌رى پښى ده‌چيژين، ﴿ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ﴾ (پښى ده‌گوتږى): نه‌وه به هوئى نه‌وه‌وه‌يه، كه هه‌ردوو ده‌سته‌كت پښيان خستوه، واته: نه‌وه شوينه‌وارو به‌ره‌همى شوومى كرده‌وه‌كاني خوته، ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلْمٍ لِلْعَبِيدِ﴾، به دنيايى خوا سته‌مكار نيه بو بونده‌كاني. نجا دښه سهر باسى جوړى سته‌م، له‌و مروقه‌انه‌ى كه هه‌لوئستىكى نه‌يارانه‌و نه‌رتينبانه‌ى خراپيان به‌رانبه‌ر به خوا ﷻ هه‌يه:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ﴾، ديسان له خه‌لكى هه‌يه، باباى وا كه له‌سهر قه‌راغ خوا ده‌به‌رستن، خوئى به كه‌لادا خستوه، ﴿فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ﴾، نه‌گهر خوئشى و چاكه‌ى تووش بوو، پښى ناسووده ده‌بښى و نارام ده‌گرئى، ﴿وَلِنْ أَصَابَهُ فُتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى رِجْلَيْهِ﴾، به‌لام نه‌گهر به‌لايه‌كى تووش بوو، ناږه‌حه‌تبه‌كى تووش بوو، له‌سهر رووى هه‌لنده‌گه‌رپته‌وه، پاشه‌و پاش ده‌كشپته‌وه، ﴿خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾، دنياو دواړوژان له ده‌ست ده‌دا، هه‌ردووك لايان ده‌دوړږنئى، ﴿ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾، نا نه‌وه زيانبارى ناشكرايه.

﴿يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَمَا لَا يَضُرُّهُمْ﴾، له جياتى خوا ﷻ له شتيك ده‌پارپته‌وه، كه نه زيانى پنده‌گه‌يه‌نئى و، نه سوودى پنده‌گه‌يه‌نئى، ﴿ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ﴾، نا نه‌وه گومرايى دووره، هينده دوور گومرا بووه، هينده دوور روښتوه، به زه‌حمت دښه‌وه سهر پښى، ﴿يَدْعُوا لِمَن ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ﴾، له جياتى خوا ﷻ له كه‌سبىك ده‌پارپته‌وه، كه زيانه‌كه‌ى له قازانجه‌كه‌ى نيزيكتره، ﴿لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ الْمَشِيرُ﴾، باباى وا كه زيانى له قازانجى نيزيكتره بښى، خراپترين دؤست و خراپترين هاوه‌ل و هاوپرازه.

نجا خوا ﷻ باسى جوړى چواردم له مروقه‌كان ده‌كات، ددغه‌رموئى:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، به دنیایی خوا ﴿﴾ نه‌وانه‌ی بروایان هیناوه و کرده‌وه باشه‌کان ته‌نجام ده‌دهن، ده‌خاته چه‌ند نیو باغ و بیستانیکه‌وه که پروباریان به‌ژیردا ده‌رؤن، ﴿إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾، به دنیایی خوا ﴿﴾ هه‌رچی بیه‌وئی ده‌بکات.

﴿مَنْ كَانَتْ يَطْنُ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾، هه‌ر که‌سیک پی‌ئی وایه خوا ﴿﴾ سه‌ری ناخات، خوئی سه‌ر ناخات، یاخود پیغه‌مه‌ره‌که‌ی سه‌رناخات، له‌ دنیاو دواروژدا، ﴿فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبِ إِلَى السَّمَاءِ﴾، با په‌تیک دریز بکات به‌ره‌و ناسمان، ﴿ثُمَّ لِيَقْطَعْ﴾، با بچن له‌وئی هاوکاریی خوا ﴿﴾ له‌ پیغه‌مه‌ره‌ بی‌ری، نه‌وه واتایه‌کی، یاخود: با په‌تیک به‌ سه‌قفی خانوو‌ه‌که‌ی هه‌ل‌واسنی و، خوئی پیدا بکاو، خوئی بخنکینن، ﴿فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَ كَيْدَهُ مَا يَغِيظُ﴾، نجا با ته‌ماشا بکات: نایا فیله‌که‌ی که‌ ده‌بکات (که‌ خو هه‌ل‌واسینه، یاخود چونه‌ ناسمانه، که‌ ناتوانن!)، نایا نه‌وه‌ی مایه‌ی رق لیبونوه‌یه‌قی لای ده‌بات؟ به‌ دنیایی نه‌خیر!

له‌ کو‌تایی دا ده‌فه‌رموئی: ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ يَتَّبِعِ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ﴾، ناوا به‌و شتیه‌یه‌ نایه‌ته‌ رو‌شنه‌کامان دابه‌زاندوون و، به‌ دنیایی خوا ﴿﴾ هه‌ر که‌سیک بیه‌وئی ده‌یخاته سه‌ر راسته‌ ری، نه‌گه‌ر نا وه‌ک ری‌نمایی، ری‌نمایی هه‌موو لایه‌کی کردوه، به‌لام هه‌ر که‌سیک بیه‌وئی ده‌یخاته سه‌ر راسته‌ ری، له‌به‌رنه‌وه‌ی ناره‌زووی نه‌وه‌ی هه‌یه، به‌ره‌و خوا ﴿﴾ ری بگریته‌به‌ر.

هوی هاتنه خوارهوهی نایه تکان

۱) - هوی هاتنه خوارهوهی نهم نایه ته موباره که: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْأَعْيُنُ ﴿١١﴾ ۞

لهو بارهوه دوو هوی هاتنه خوار باسکراون:

یه که م: [عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ الرَّجُلُ يَقْدَمُ الْمَدِينَةَ، فَإِنْ وَدَّتِ امْرَأَتُهُ غَلَامًا، وَنَبِحَتْ خَيْلَهُ، قَالَ: هَذَا دِينٌ صَالِحٌ، وَإِنْ لَمْ تَلِدْ امْرَأَتَهُ، وَلَمْ تُنْتِجْ خَيْلَهُ، قَالَ: هَذَا دِينٌ سُوءٌ] (أخرجه: البخاري برقم: ٤٧٤٢).

واته: عهبدو لآی کوری عه عباس (خوا له خوئی و بابی رازی بی) ده گبیرته وه، که جاری واهه بوو پیاویک ده هاته مه دینه، (واته: له عه ره به خیله کییه کان له دهره وهی مه دینه ده هاتن بو مه دینه، له وی مسولمان ده بوون و، ده هاتنه تیو نیسلامه وه)، نه گهر ژنه که ی کوری بووبایه وه، و لآخه به رزه کانیشی بیچوو یان بووبایه (ماینه که بیان زابایه)، ده یگوت: نه وه دینکی باشه، (واته: نه گهر له پرووی دنیا یه وه به رزه وه ندییه کانی بو دابین بووبان، دلای به نیسلام خو ش ده بوو، ده یگوت: دینکی باشه)، به لآم نه گهر ژنه که ی مندالی (کوری) نه بووبایه وه، ماینه که شیان نه زابایه، ده یگوت: نه وه دینکی خراپه، (واته: پیوه رو ته رازوو یان بو ه لسه نگاندنی دینی نیسلام، به رزه وه ندییه ماددییه کانیان بوون! که بیگومان نه وه شتیکی زور هه له یه).

دووه م: [عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ نَاسٌ مِنَ الْأَعْرَابِ يَأْتُونَ النَّبِيَّ ﷺ فَيَسْلُمُونَ، فَإِذَا رَجَعُوا إِلَىٰ بِلَادِهِمْ، فَإِنْ وَجَدُوا عَامَ غَنَتٍ وَعَامَ خُسْبٍ، وَعَامَ وِلَادٍ حَسَنٍ

قَالُوا: إِنَّ دِينَنَا هَذَا لَصَالِحٌ فَمَتَّسِكُوا بِهِ، وَإِنْ وَجَدُوا عَامَ جُدُوِيَّةٍ، وَعَامَ وِلَادِ سُوءٍ، وَعَامَ فَحْطِ قَالُوا: مَا فِي دِينِنَا هَذَا خَيْرٌ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ، وَإِنْ أَصَابَهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ، خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ (١١)، (أخرجه ابن أبي حاتم في تفسيره، كما في تفسير ابن كثير: ج ٥، ص ٥١٧، ٥١٨، وفتح الباري: ج ٨، ص ٤٤٣. وابن مردويه في تفسيره كما في «الدر المنثور»: ج ٦، ص ١٣، ومن طريقه الضياء المقدسي في «الأحاديث المختارة»: ص ١١٨).^(١)

واته: عهبدولآی کوری عه عباس (خوا لیان رازیبن)، ده لئ: که ساتیک له
 عه ربه ده شته کیه کان، (عه ربه کانی دهره وهی مه دینه و، بیابان نشینه کان)، ده هاتنه
 خزمهت پیغه مبه ر ﷺ مسولمان ده بوون، کاتیک که ده گه رانه وه شوینه کانی
 خویمان، نه گه ر ساله که ساتیکی باراناوی بووایه و، ساتیکی به پیت بووایه و،
 ساتیک بووایه که زاوژی باشی تیدا بووایه، ده یانگوت: نه م دینه مان دینتکی
 باشه، باش ده ستی پیوه بگرن، به لام که ده گه رانه وه، نه گه ر ساتیکی وشکه سالی
 بووایه و، ساتیکی بتی زاوژی بووایه و، ساتیکی گرانسی و قات و قریی بووایه،
 ده یانگوت: نه م ثابینه مان هیچ خیری تیدا نیه! خوا له و باره وه نه و نایه ته ی
 نارده خواره وه که ده فهرموی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ
 اطْمَأَنَّ بِهِ، وَإِنْ أَصَابَهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ، خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ
 الْمُبِينُ﴾ (١١).

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

بانگکردن خوا ﷺ بۆ مرۆفایه تیی و، هۆشداریی پیدانیان له باره ی مه زنیی و ترسناکیی له رزینه وه وه هه ژانی زه وی له ناخیر زه ماندا:

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَرٌّ عَظِيمٌ﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه ته، له سین بڕگه دا:

(۱) - ﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ﴾، خوا ﷺ له سه رووی دروستکراوه کانی خۆیه وه، له سه رووی چهوت ناسمانه کانه وه، وه ک بۆ خۆی شایسته یه نه وه له سه روو بوونه، بانگی مرۆفایه تیی ده کات، نه ی خه لکینه! هۆ خه لکینه! پارێز له پهروه ردگارتان بکه ن، واته: پارێز له سزایه که ی بکه ن، چونکه بێگومان خوا ﷺ له زاتی خۆی دا پارێزی لێ ناکرێ، واته: پارێز له وه بکه ن، که تووشی سزای خوا بن، به هۆی سه رپێچیتانه وه له به رنامه ی خوا، به هۆی لاملییتانه وه له فه رمانه کانی خوا.

(۲) - ﴿إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَرٌّ عَظِيمٌ﴾، واته: بێگومان له رزینه وه ی ناخیرزه مان (السَّاعَةُ) شتیکی مه زنه، ده وی باسی ده که ی ن، که وشه ی (السَّاعَةُ) به پێنج واتایان هاته وه له قورئان و له سوننه ق بیغه مه بردا ﷺ، به لام لیره دا ده لێ: (السَّاعَةُ: عَلَّمَ بِالْعَلْبَةِ فِي اضْطِلَاحِ الْقُرْآنِ عَلَى وَقْتِ فَنَاءِ الدُّنْيَا)، واته: وشه ی (ساعة) ناوو نیشانه به شێوه ی زالبوون، له زاوه ی قورئاندا بۆ تێکچوونی دنیا، بۆ پێچرانه وه ی لاپه ره ی ئەم ژبانی دنیایه، بۆ کۆتایی پێ هاتنی ئەم قۆناغه ی ژبانی مرۆفی، که ژبانیه تی له سه ر خروکە ی زه وی.

نه ووشانهی زیاتر له واتابهک هه لدهگرن، دهبن به پیتی رهوت (سیاق) هه که یان و، به پیتی نه و ههل و مهرج و نه و بابه ته که لپی ده دوین، ته ماشای چه مک و واتاکه یان بکه یان و، بزاین کام له م چه مک و واتابهی که هه یانی، له گه ل نه و شوینه دا ده گونجی؟

که ده فهرموئ: ﴿إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ﴾، بیگومان له رزینه وهی ناخیر زه مان، نجا له رزینه وه که ش هی خرۆکه ی زه وییه، به لام له به ره نه وهی که ده زانری زه وییه ده له رزینته وه، بۆیه باسی زه وی نه کراوه، نه گه ر نا له ناخر زه ماندا کوئی ده له رزینته وه؟! بیگومان نه و زه وییه ی که تیمه له سه رینی، واته: ﴿إِنَّ زَلْزَلَةَ الْأَرْضِ عِنْدَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ﴾، له رزینه وه وهه ژان و تیکه وه راشه قانی خرۆکه ی زه وی له کاتی هاتنی ته و کاته دا، که دنیا یی تیدا کو تایی دئی، شتیکی مه زنه.

وشه ی (شئیء) یش به کاردئی بو هه ر شتیکی که بوونی هه بی، به بی نه وهی بزانی چییه؟ به لام لیتره که ده فهرموئ: ﴿شَيْءٌ عَظِيمٌ﴾، شتیکی زور مه زنه، واته: شتیکی، به لام زور له وه مه زنتره، که عه قیل و خه یال و نه ندیشه بتوانی ده وری بداو، ده رکی بکات و، وه ک خوئی پیتی ناشابن، لیتره دا خوا یتک ده یه وی پیمان بفرموئ: نه و له رزینه وه وهه ژان و تیکه وه راشه قانه ی زه وی له ناخیر زه ماندا، وه ک نه و له رزینه وانه ی دیکه نیه، که به سه ر گوئی زه وی دین، به لکو نه و بوومه له رزه به ی که دئی، بوومه له رزه به کی تابه ته.

کورته باسیک: دوو هه لوهسته

له به رانبهر له زرینه وهی زهوی و، مانا کانی (ساعة) دا

هه لوهسته یه که م: خوا ﷺ که ده فه رموی: ﴿إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَوْءٌ عَظِيمٌ﴾ (۱). واته: له زرینه وهی هه ژان و تیکه وه راشه قانی زهوی له کاتی تاخیر زه ماندا شتیکی مه زنه، نه مه له سووره تی (الزلزلة) دا، خوا ﷺ شی کردۆته وه، روونی کردۆته وه چۆنه، که ده فه رموی: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾ (۱) وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿۲﴾ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴿۳﴾ يَوْمَئِذٍ تُخْبِثُ أَخْبَارَهَا ﴿۴﴾ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ﴿۵﴾ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُسْرَوْا أَعْمَلَهُمْ ﴿۶﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿۷﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿۸﴾.

نه م سوورته موباره که که له ههشت نایه ت پیک دئی، تیشکیکی باشمان بو ده خاته سه ر ئهو رووداوو کاره ساته که خوا ﷺ به مه زن ناوی دینئ: خوا ﷺ ده فه رموی: به ناوی خوا ی به به زه یی به خشنده.

هه کاتیکی زهوی له زرینه وه، نهو له زرینه وه تابه ته ی که بۆی دیار بیکراوه.

واته: له زرینه وهی کۆتا ساته کانی ته مه نی گۆی زهوی، هه لبه ته له زرینه وهی بوومه له رزه کانی دیکه ش که به سه ر زه ویدا دین، هه ر هی زه وین، به لام نا نهو دیان شتیکی تابه ته، چونکه ده بیته هۆی نه مانی ژبانی مروقی له سه ر زهوی و، ده بیته هۆی نه مانی گۆی زهوی و ته فرو توونا بوونی و، پینکدارانی چیاکانی و، گر گرتنی ده ریاکانی و، گۆرانی گۆی زهوی، له م حاله ته ی که تیتسا ده بیسین، بو حاله تیکی دیکه، که به س خوا ﷺ ده زانی چۆنه!

﴿وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا﴾ (۲)، زهوی قورسایه کانی خوی ده رهاویش.

هه‌ندیك له زانایان گوتووایانه: قورساییه‌کانی خوئی، واته: نه‌و خه‌زنه‌و زێرو زه‌مبه‌ره‌ی که مرۆف کردووایانه خه‌زنه‌و له ژێر زه‌ویدا شاردووایانه‌وه، به‌لام وێرای نه‌وه (أَفْعَالَهَا) ده‌گونجی مه‌به‌ست پێی مردوووه‌کان بێ، ده‌شگونجی مه‌به‌ست پێی نه‌و کانزاو مادده‌ قورسه‌ گه‌رم و گرگرتووانه‌ بێ، که له نێو ناخی زه‌ویدان، یاخود مه‌به‌ست پێی هه‌موو نه‌وانه‌ بێ.

﴿ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۚ ﴿٢﴾، ئینسان ده‌لی: نه‌وه چیه‌تی؟ واته: زه‌وی چی لێهاتوه‌ و به‌و شیوه‌یه؟! تاكو ئیستا نارام و سه‌قامگیر بووده‌و تێمه‌ توانیومانه‌ به‌ نارامیی له‌سه‌ری بژین، ئیستا چیه‌تی و ده‌له‌رزیته‌وه‌و ده‌هه‌ژێ؟!

﴿ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۚ ﴿٤﴾، بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۚ ﴿٥﴾، له‌و رۆژه‌دا هه‌واله‌کانی خوئی ده‌گێڕیته‌وه، نه‌ویش نه‌وه‌یه که په‌روه‌ردگاری په‌یامی بو‌ ناردوه (په‌یامی په‌نه‌ان)، واته: زه‌وی که‌ و ده‌کات له‌ خوێه‌وه‌ و ناکات! به‌لکو به‌ پێی نه‌و سروس و په‌یامه‌ که‌ خوا ﷻ بو‌ی ناردوه، به‌و شیوه‌یه‌ ده‌کات، هه‌لبه‌ته‌ زه‌وی به‌ زمانی حال نه‌و هه‌والانه‌ی خوئی ده‌گێڕیته‌وه‌و، حاله‌که‌ی ته‌عبیر له‌ وتار (قال)ه‌که‌ی ده‌کات، نه‌گه‌رنا مانای وایه‌ که‌ زه‌وی له‌و کاته‌دا دیته‌ گو^(١).

﴿ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ ۚ ﴿٦﴾، له‌و رۆژه‌دا خه‌لک کۆمه‌ل کۆمه‌ل ده‌رۆن و دینه‌ده‌ر له‌ زه‌وی، تاكو کرده‌وه‌کانی خوێان پێشان بدری و بخه‌رتنه‌ به‌رچاویان.

﴿ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۚ ﴿٧﴾، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۚ ﴿٨﴾، ئنجا هه‌ر که‌سێک به‌قه‌ده‌ر گرانیی، گه‌ردێک چاکه‌ی کردبێ، ده‌بیبینته‌وه‌و، هه‌ر که‌سێک هینده‌ی گرانیی گه‌ردێک خرابه‌ی کردبێ، ده‌بیبینته‌وه‌و، واته: هه‌موو شتی‌ک ده‌که‌وتنه‌وه‌و به‌رچاوی مرۆف.

(١) هه‌رچه‌نده‌ هه‌ندیك زانایان رایه‌کی وایان هه‌یه، به‌لام رای راست و دروست نه‌وه‌یه که

قورئان بہو شیوہیہ، بویہ زانایان زؤر جوانیان گوتوہ: (الْقُرْآنُ يُفَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، واتہ: قورئان ہندیکی ہندیکی تفسیر دکات، لیرہدا تہم (رَزَلَّةً) یہ، نازانین چؤنہ! بہ لآم لہ سوورہتی (الزلزلة) دا، خوا ﷺ جوان جوان لہو ہہشت تاہتہدا بؤی شیی کردوینہوہ، کہ تہو لہرزینہوہو بوومہلہرزہ مہزنہ چؤنہو مرؤف لہو کاتہدا ہلؤیستی چی دہبی و، سہرہنجامیش چ دہراوہیشتہیہ کی دہبی!؟

ہہ لؤہستہی دووہم: ہہ لؤہستہیہک لہسہر وشہی: (السَّاعَةِ)، لہ: ﴿إِنَّ زَلْزَلَةً السَّاعَةِ﴾ ہا، کہ لیرہدا وہک گوتمان: زیاتر مانای ناخیر زہمان دہگہبہنتی، تہو کاتہ دیارییکراوہی کہ ژبانی مرؤفی لہم سہر زہویبہ تیدا کؤتایی دئی، بہ لآم بہ سہرنجدانی کؤی تاہتہکانی قورئان و ہہندی لہ فرمایشتہکانی پیغہمبہریش ﷺ بؤمان دہردہکہوئی، کہ وشہی (السَّاعَةِ) پینچ واتای ہہن، ہہ لہتہ تہ نہوہی من بؤم دہرکہوتوہ، چونکہ تہوہ ہہ لہتینجانی خؤمہو، پرنکہ مانای زیاتریشی ہہبن:

۱- (وَقَدْ مُخِّدٌ مِنَ الزُّمَنِ الْوَاسِعِ) کاتیکی دیارییکراوہ لہ کاتی فراوان، چ کہم بی، چ زؤر، پئی دہگوتری: (السَّاعَةِ) تہوہ لہ زاراوہی قورئان و زمانی عہدیبیشدا، بہ لآم تیتستا کہ تیمہ دہلین: سہعاتیک، یانی: یہک لہسہر بیست و چوار (۲۴/۱) ی شہوو پؤژیک، بہشیک لہ (۲۴) بہشی شہوو پؤژیک، تہوہ مانایہکی باوہ، مانایہکی زاراوہیہ، خہلکی تہم پؤژگارہ وایان داہیناوہ، ننجانا تیا چؤن دہزانین تہم واتاہی ہہیہ، لہ قورئاندا؟ خوا ﷺ لہ سوورہتی (الروم) تاہتی (۵۵) دا دہفہرموی: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِرُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ﴾، واتہ: تہو پؤژہ کہ (ساعة) (ناخیر زہمان) دئی، تاوانبارہکان سویند دہخؤن جگہ لہ سہعاتیک نہماونہوہ، لہم تاہتہدا (السَّاعَةِ) ی بہکہمیان، واتہ: ناخیر زہمان، بہ لآم (السَّاعَةِ) ی دووہم واتہ: ماودہیہکی کہم و دیارییکراوہ لہ کات.

۲- (عَلَّمَ عَلَى فِتْنَاءِ الدُّنْيَا) ناوونیشانتیکی تاہتہ بہ تیکچوون و نہمانی ژبانی دنیا، وہک لہ سوورہتی (الأعراف) تاہتی (۱۸۷) دا خوا ﷺ دہفہرموی: ﴿يَسْتُلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾

قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِيبُهَا لَوْفِيهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَعَثُهُ
 يَسْتَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَيٌّ عِنْدَ قَلْبِهَا إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٧﴾، واته: له
 باره‌ی (ساعة) هوه پرسایرت لن ده‌کهن، که‌ی له‌نگهر ده‌گری؟ بلن: زانیاریه‌که‌ی ته‌نها له
 لای خوابه ﴿٧٧﴾ (ته‌نیا خوا دهرانن تهو (ساعة) ناخیر زهمانه) که‌ی دئی؟ ﴿٧٧﴾ لَا يُجِيبُهَا لَوْفِيهَا
 إِلَّا هُوَ ﴿٧٧﴾، ته‌نیا خوئی (خوا) له‌کاته دیارییکراوه‌که‌ی دا ناشرکرای ده‌کات و دهری ده‌خات،
 ﴿٧٧﴾ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿٧٧﴾، تهو (ساعة) [ناخیر زهمانه] له‌سهر ناسمانه‌کان و زهوی
 قورسه، ﴿٧٧﴾ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَعَثُهُ ﴿٧٧﴾، کت و پر نه‌بن، نایهت، کت و پر، دئی، یان: بن نه‌وی
 خه‌لک چاوه‌پروانیی بکات.

که‌واته: نه‌وه‌ی که‌ی تیس‌تا باس ده‌کری: زهوی نیزیکه‌ی چوار ملیارو نیو
 سأل ته‌مه‌نی به‌پئی کردوهو، خوړ پینج ملیار سأل ته‌مه‌نی به‌پئی کردوهو، به
 مه‌زنده بایی پینج ملیار سالیس گازی هایدروژینی ماوه، بیسووتینی و بیکات
 به‌هیلیوم، تهو تیشک‌شه ده‌دات به‌تیمه، هه‌روه‌ها هه‌ندیک له‌زانیان له
 پروانگه‌ی نه‌و مه‌زنده‌نانه‌وه باسی کو‌تایی هاتنی زهوی ده‌کهن، بو وینه: (رشید
 الخطیب الموصلي) له‌کتیبی (أول ما قيل في تفسير التنزيل) دا ده‌لئ: کاتیک زهوی
 یان خوړ ته‌مه‌نی سروشتی به‌پئی ده‌کهن، تهو کاته قیامهت دئی!

به‌لام نه‌وه لیکدانه‌وه‌یه‌کی هه‌له‌یه! چونکه نه‌گهر به‌و شی‌وه‌یه بو‌وايه،
 ده‌بو‌وايه که‌س جارئی چاوه‌پری قیامهت نه‌کات، تا‌کو چوار پینج ملیار سالی
 دیکه! به‌لام خوا ﴿٧٧﴾ ده‌فه‌رموی: ﴿٧٧﴾ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَعَثُهُ ﴿٧٧﴾، واته: کت و پر نه‌بن
 بو‌تان نایهت، واته: له‌کاتیک دا دئی، خه‌لک چاوه‌پروانیی ناکات، ننجنا نه‌گهر
 تهو کاته قیامهت بی و، تهو کاته ناخیرزهمان (ساعة) بی، که‌ خوړ تیشکی
 نامینی و، ته‌مه‌نی زهوی به‌شی‌وه‌ی سروشتی کو‌تایی پئی دئی، به‌پئی یاسای دووه‌می
 دینامیکی گهرمی (The Second law of Thermodynamic)، که‌ ده‌لئ: کاتیک
 دئی، تهو گهرمی‌یه له‌ته‌نه گهرمه‌کانه‌وه ده‌چن بو‌ته‌نه سارده‌کان، یه‌کسان
 ده‌بن، تهو کاته تهو جمو‌جوله‌یه کو‌مه‌له‌ی خوړو له‌یه‌بستیره‌و کاهکه‌شانه‌کاندا

نامینتی، نهوهش کاتیکی دیاریبکراوهو، نه گهر زانست زیاتر به رهو پتسهوه بچن، ده توانن زیاتریش دیاری بی بکن، به لأم نه خیر، خوا ﷺ ده فهرموئی: کهس نایزانی، کهواته: نهوهی که زانست ده ریخستوه، که دواي نهوهنده ملیار سألهی دیکه، تیشکی خور نامینتی، نا نهوهش مرووف دهیزانی، کهواته: نهوه نهو کاته نیه، که ژبانی مروفی لهم سهر زهوییه دا تیبدا کۆتایی پی دئی، چونکه:

أ/ خوا ده فهرموئی: جگه له خوا ﷺ خوئی کهسی دیکه نایزانی.

ب/ ده شفه رموئی: کت و پر نه بن نایهت.

۳- (بِهَاتِي كُلِّ فَرْزٍ مِنَ النَّاسِ)، کۆتایی ههر سه دهیهک له خه لک، نه مهش دیسان وشه ی (سَاعَة) ی بو به کارهاتوه، وهک لهم فهرمووده یه ی پیغه مبهردا ﷺ هاتوه: (عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ السَّاعَةِ، وَعِنْدَهُ غُلَامٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، يُقَالُ لَهُ: مُحَمَّدٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَنْ يَعِشَ هَذَا الْغُلَامُ، فَعَسَىٰ أَلَّا يُدْرِكَهُ الْهَرَمُ حَتَّىٰ تَقُومَ السَّاعَةُ) (أخرجه مسلم: ۲۳۶۹).

واته: نه نهسی کوری مالیک (خوا لئی رازی بی) ده لئ: پیاویک گوئی: نه ی پیغه مبهری خوا ﷺ (سَاعَة) که نگئی دئی؟! پیغه مبه ریش ﷺ مندا لیک له نه نصارییه کان که ناوی موحه ممه د بوو، لهوئی له نیزیکیه وه وه ستا بوو، ناماژهی بو کردو فهرمووی: نه گهر نه مه ته مه ن بکات، رهنگه نه که ویته ته مه نی پیرییه وه که (سَاعَة) دئی.

واته: نه م جیلهی تیهوه نه م سه دهیه ی تیهوه، که ستان نامینتی له سهر زهوی و، (سَاعَة) ی تیهوه دئی، تنجا خه لکیک که سه رکیتل بن، یا خود له بیانوو بن، له فهرمایشته کانی پیغه مبه ر ﷺ، وهک له هه ندی کتیباندا نه وه هاتوه گو توویانه: ته ماشا بکن! موحه ممه د نهیزانیوه که ی تاخیر زه مان دئی، نه وه تا وایزانیوه دواي نهوه ی نهو کوره که نهجه ده که ویته ته مه نه وه، رهنگه نه گاته ته مه نی پیری که تاخیر زه مان دئی، به لأم نا! به لکو مه بهستی پی تاخیر زه مان نهو سه ده وه خه لک و کۆمه لکایه بووه، که نهو کاته پیغه مبه ر ﷺ له تیبواندا بوو.

۴- ههروههها (ساعة) وهک ناو بۆ رۆژی قیامه تیش به کارهاتوه، واته: رۆژی ههلسانهوهو زیندوو بوونهوه، چونکه رۆژی دواپی دوو قۆناغی سه رهکیه:

قۆناغی به کهم: تیکچوونی ئەم سیستم و واقعەى ئیستا.

قۆناغی دووهم: دروست بوونهوهی ژیا نیکى دیکه، دارشتهوهی گهردوون، یان ئەوهی که بهس خوا ﷻ دهیزانی چیه، به شیوه بهکی دیکه.

وهک له سوورهی (ابراهیم) دا، خوا دهفه رموی: ﴿يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾، واته: نهو رۆژه که زهوی وهک خوئی نامینى و، ناسمانه کانیس وهک خویان نامینن و، بۆ خوی تاکى مل پى که چکه ر دینه گۆرى.

ههروههها له سوورهی (الزمر) یش دا ناماژهی پى دهکات و دهفه رموی: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾، واته: جارێک فوو به کهرنا داکرا (بۆ جارى به کهم) هه ره کهس له ناسمانه کان و زهوی دابه، مه گه ره نهوهی خوا بیهوی، نه کهرنا هه موویان کۆتایان دى، (مه گه ره نهوهی خوا ﷻ بیهوی، وا پى ده چى مه بهست پى فریسته کان بى)، دواپی جارێکی دیکه فوو به کهرنا دا کرا، هه موویان هه لده ستنه وهو چاوه رپی ده کهن.

نجبا وشه ی (ساعة) بۆ قۆناغی دووهمی رۆژی دواپی، که (قیامة) ی پى ده ئین، به کارهاتوه، وهک له سوورهی (الروم)، نایه قی (۵۵) دا، دهفه رموی: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾، واته: نهو رۆژه که (ساعة) دى، به لگه مان چیه، لیره دا: (السَّاعَةُ) مه بهست پى قیامه ته؟!

چونکه دهفه رموی: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِرُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ﴾، واته: نهو رۆژهی که قیامهت دى، تاوانباره کان سویند ده خون، که جگه له

سه عاتیک نه ماونه وه، که واته: نه وه دوای نه وه یه که زیندوو کراونه وه و نه سویتنه ده خوځ و، ده لاین: نه وه ندهی ماوینه وه (که مه به ستیان پښ ژبانی به رزه خه، یا خود ژبانی دنیایه) ته نیا سه عاتیکه له چاو نه و کاته درېزو نه پراوه یه که له قیامه تدا به سه ریان دادی.

۵- ههروه ها (ساعة) ناوه بو کاتی مردن (أجل) ی هه ر تاکتیک، وه ک نه و نایه ته ی سوره تی (الأنعام) ده لاله تی له سه ر ده کات، که ده فه رموی: ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ كَذِبًا عَصِيًا إِذْ جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا لَوْ أَحْسَرْنَا عَلَىٰ مَا قَرَرْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أوزارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَّا سَاءَ مَا يَرْزُقُونَ ﴿٣١﴾، واته: به دنیایی نه وانه زیانبار بوون، که دیداری خویان به درو دانا، تا کو کاتیک که (ساعة) کت و پر بو یان هات، گوتیان: داخ و خه فه ت بو نيمه، له سه ر نه وه ی که مته ر خه میمان کرد له ژبانی دنیا دا.

یتره دا که ده فه رموی: ﴿جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾، ناشکرایه جار ی نه ناخیر زه مان هاتوه، نه قیامه تیش هاتوه، که واته: نه و (ساعة) یه نه وان که هاتوه، واته: نه و کاتی مردن (أجل) ه نایه تیه ی هه ر کامیک له وان.

مهسه لهی دووهم:

پیناسه‌ی (ساعة) له میانی چهند شتیگدا که تیدا دهقهومین: شیردهر ناگای له شیره‌خوری نامینتی و، خاوهن تۆل حمله‌که‌ی له‌بار ده‌چی و، خه‌لک وه‌ک سه‌ر خۆشان ده‌بیترین:

خوا ۱۰۰ ده‌فه‌رموی: ﴿يَوْمَ تَرَوُنَّهَا تَدْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿۲﴾

شیکردنه‌وی ئهم ئایه‌ته، له‌پینچ برکه‌دا:

دوای ئه‌وه‌ی خوا ۱۰۰ باسی (الساعة) ی کردو، باسی له‌رزینه‌وه‌ی ئاخیرزه‌مان (الساعة) ی کرد، ئنجا بۆمان پیناسه‌ ده‌کات، که چی ده‌قه‌ومی، ده‌فه‌رموی:

(۱) ﴿يَوْمَ تَرَوُنَّهَا﴾، واته: ئه‌و رۆژه که ده‌بینن، چی ده‌بینن؟! واته: له‌رزینه‌وه دیارییکراوه‌که‌ی که له‌ئاخیر زهماندا ده‌قه‌ومی، ده‌بینن، ئنجا نایا که ده‌فه‌رموی: ﴿يَوْمَ تَرَوُنَّهَا﴾، دویتراوان کین؟! دویتراوان هه‌ر که‌سیکن که بکونجی له‌و کاته‌دا شت بینن، نایا چی ده‌بینن؟!

(۲) ﴿تَدْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ﴾، له‌و رۆژه‌دا که ئیوه له‌رزینه‌وه‌ی ئایه‌تی گۆی زه‌وی ده‌بینن له‌ئاخیر زهماندا، هه‌ر نافرته‌یکی شیرده‌ر بی ناگا ده‌بی و ده‌خافتی و ناپه‌رژتته سه‌ر شیره‌خۆره‌که‌ی خۆی.

وشه‌ی (تَدْهَلُ) له (دُهول) هوه‌هاتوه، ده‌لن: (الدُّهول: نِسْيَانُ مَا مِنْ شَأْنِهِ أَنْ لَا يُنْسَى لَوْجُودِ مَقْتَضِي تَذَكُّرِهِ)، (دُهول) بریتیه له‌له‌بیرچووینی شتیگ که حالی واین، نابن له‌بیر بکری، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که داخوازیی بیر هاته‌وه‌ی هه‌به.

نجا که ده فرموی: ﴿ تَذَهَّلْ كُلُّ مُرْضِعَةٍ ﴾، واته: هه موو نافرته تیکی شیردهر، له زمانی عه پهبیدا: نهو کردارانهی تایه تن به نافرته هوه، پیویست ناکات (ة) ی مینه یان ده چینه سهر، بُو وینه: ته نیا نافرته شیر ده دات به مندال و پیاو شیر نادات به مندال! بویه پیویست ناکات بلتین: (مُرْضِعَةٌ)، ده لتین: (أُمْرَأَةٌ مُرْضِعٌ)، که به (مُرْضِعٌ) کۆده کرتتهوه، یا خود بهس نافرته تۆلدار ده بن و پیویست ناکات، بلتین: (حَامِلَةٌ) به لکو ده لتین: (أُمْرَأَةٌ حَامِلٌ)، به لام لیره دا بوجی (ة) ی مینه خراوته سهر (مُرْضِعَةٌ)؟

بنچینه به ک هه به له زمانی عه پهبیدا، ده لت: نهو وشانهی تایه تن به نافرته تانهوه، کاتیک (ة) ی مینه یان ده چینه سهر، نهو واتابه ده گه به نن: که نهو نافرته لهو حالته دا نهو کاره ده کات، که واته: که ده فرموی: ﴿ تَذَهَّلْ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ ﴾، واته: هه موو نافرته تیکی شیردهر له کاتی شیر پیدانی منداله کهیدا، له منداله که ی بن ناگا ده بن! چونکه که ده لتین: نهو نافرته شیردهر (مُرْضِعٌ) ه، واته: کۆرپه ی هه به، به لام مه رج نیه تیتستا لهو حالته دا شیر ی پت بدات، به لام که گوت: (هَذِهِ الْمَرْأَةُ مُرْضِعَةٌ)، واته: تیتستا شیرده دا به منداله که ی، نجا نافرته له نان و سات و کاتیکدا که منداله که ی به بهر مه مکیه وه ق و شیر ی پت ده دات، لیبی بن ناگا بن، گرنگتره لهوه که منداله که ی به بهر سینگیه وه نه بیت و، گوی مه مکی له زاری منداله کهیدا نه بن، بویه خوا ﷻ نهو (ة) ی زیاد کرده بو وشه ی (مُرْضِعٌ)، ته ماشا بکه ن! فه رمایستی خوا ﷻ چه ند ورده!

نجا ده شفه رموی: ﴿ تَذَهَّلْ كُلُّ مُرْضِعَةٍ ﴾، هه موو نافرته تیکی شیردهر، بو نهوه ی پت و نه بنی که ره نگه نهو نافرته ههر غیره تی که م بن، یان نهو نافرته ره نگه دللی بیتهیز بن، بویه له منداله شیره خۆره که ی بن ناگا بووه، نا!! ههر نافرته تیک هه رچه نده دللی به هییز بن، هه رچه نده رده می به قوه ت بن، یان ههر چۆنتیک بن، هه موو نافرته تیک له کاتیکدا که نهو له رزینه وه مه زنه روو ده دات، له منداله شیره خۆره که ی خۆیان بن ناگا ده بن.

﴿عَمَّا أَرْضَعَتْ﴾، واته: له شیر پندراوه که‌ی، نه‌یفه‌رموه: (عَنْ رَضِيعَهَا)، وشه‌ی (مَا) (مَوْضُوعًا) به، (يَغْنِي عَنِ الَّذِي أَرْضَعْتَهُ)، واته: له‌و کۆرپه‌یه‌ی که شیر‌ی پی دده‌ات، لئی بی ناگا ده‌بی.

۳- ﴿وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا﴾، تنجا نه‌ک هه‌ر ئافره‌تی شیر‌ده‌ر له مندالی شیره‌ خۆره‌ی خۆی، له‌و کاته‌دا بی ناگا ده‌بی و، ناپه‌رژیته‌ سه‌ری، به‌لکو هه‌ر ئافره‌تیک که تۆلیشی هه‌یه‌و، دووگیانه، نه‌وانیش هه‌موویان تۆله‌که‌یان داده‌نین، واته: منداله‌که‌یان له‌به‌ر ده‌چن، (الْحَمْلُ: مَصْدَرٌ فِي مَعْنَى الْمَفْعُولِ بِقَرِينَةِ التَّعْلُقِ بِفِعْلِ تَضَعُ)، یانی: وشه‌ی (الْحَمْلُ) چاوگه، به‌لام به‌ واتای به‌رکار (مَفْعُول) ه، واته: کۆرپه‌یه‌ک که هه‌لگیراوه له سکدا، نه‌ویش به‌ نیشانه‌ی نه‌وه که په‌یوه‌ست کراوه‌ته‌وه به‌ وشه‌ی (تَضَعُ) دایده‌نی، هه‌ر خاوه‌ن تۆلیک تۆله‌که‌ی خۆی داده‌نی، بۆچی خوا ﷺ نه‌یفه‌رموه: ﴿وَتَضَعُ كُلُّ حَامِلٍ حَمْلَهَا﴾؟ به‌لکو ده‌فه‌رموی: ﴿وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا﴾، بۆ ناگادارکردنه‌وه له‌وه که نه‌و تۆله‌ زۆر په‌یوه‌سته به‌و تۆلداره‌وه، نه‌و کۆرپه‌یه‌ زۆر پینه‌وه په‌یوه‌سته، بۆیه‌ کاتیکی که دایده‌نی و له‌ باری ده‌چن، دپاره‌ هۆکارکی زۆر بی ره‌زا هاتۆته‌ پیش، نه‌گه‌رنا مندال له‌ سکی دایکید، وا به‌ ئاسانی نایه‌ته‌ ده‌ری و له‌ باری ناچن.

پرووداویکی دیکه که پروو دده‌ات:

۴- ﴿وَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ﴾، ﴿وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ﴾، واته: خه‌لکی ده‌بینی سه‌ر خۆشن، به‌لام سه‌ر خۆشیش نین، واته: وه‌ک سه‌ر خۆشان ده‌یانبینی، نه‌مه له‌ پرووی ره‌وان بی‌زیه‌مه‌وه پیی ده‌گوتری: (التَّشْبِيهُ الْبَلِيغُ)، واته: ویک چواندنیکی نه‌وپه‌ری، که گه‌بشتۆته‌ کۆتایی له‌ شیوازی ویک چواندندا، خه‌لک ده‌بینی سه‌رخۆشن، که چی سه‌رخۆشیش نین، وشه‌ی (سُكَرَى) کۆی (سُكَرَان) ه، هه‌لبه‌ته‌ به‌ (سُكَرَى) ش خۆنراوه‌ته‌وه وشه‌ی (سُكَرَى) که له‌سه‌ر کینشی (عَطَشَى) به‌و، کۆی (عَطَشَان) ه، تنجا چ به‌ (سُكَرَى) چ به‌ (سُكَارَى) بخۆندریته‌وه، هه‌ردووکیان تاکه‌که‌یان بریتیه‌ له‌ (سُكَرَان)، وه‌ک چۆن تاکی (عَطَشَى) بریتیه‌ له‌ (عَطَشَان) واته: تینوو، تینووکان، (سُكَرَان) که کۆیه‌که‌ی

(سكارى) يە، ياخۇد (سَكْرَى) يە، كەسكىكە ھۆشى لە لای خۇى نەماۋە، نىجا بە ھەر ھۆبەكەۋە بى، بەھۇى مەى خواردەنەۋەۋە بى، يان بەھۆبەكى دىكەۋە كەسكىك لە ھۆش خۇى بچى، ياخۇد بەنىج دەكرى و ھۆش و ھەستى لە لای خۇى نامىتى.

لىرەدا كە دەفەرمۇى: ﴿ وَمَا هُمْ بِسَكْرَانٍ ﴾، ئەمە ديارە لە شوئىنى خالدايە، يانى: خالى خەلكىش وايە سەرخۇش نىن، ئەدى بۇچى وا دىنە بەرچاۋ؟! چونكە سەر خۇش كەسكىكە ھاوسەنكىي تىكدەچى و، ھۆشى لە لای خۇى نىە، ھەم قسەى بىچى دەكات، ھەم ھەلسوكەۋى بى جى دەكات، ھەم ھاوسەنگىي تىكچوۋەۋە بەوللا بەولادا دەچى، ۋەك ئەۋەدى لە خالى سەر خۇشان دەبىنن، نىجا خەلك لەو رۇژەدا ئاۋايان لى دى، بۇچى وايان لى دى؟! نايە بەھۇى سەرخۇشىيەۋەيە؟! نەخىر! بەلكو بە ھۇى ئەۋەدەيە كە:

(۵) - ﴿ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴾، بەلام سزاي خوا سەخت و توندە، لىرەدا كە دەفەرمۇى: ﴿ وَنَضَعُ كُلَّ ذَاتٍ حَمَلٍ حَمْلَهَا ﴾، ئەمە ئەگەر مەبەست پىنى ناخىر زەمان بى، واتە: پىش ئەۋەدى ئەم دىنبايە كۇتايى بى و، لە گەرمەى كۇتايى پى ھانتى ئەم دىنبايەدا، ئەو كاتە دەگونچى بلىنن: مەبەست لە لەبەر چوۋنى ئافردت بۇ كۇرپەكەى، ماناى راستەقىنەى خۇبەى، چونكە لەو كاتەدا، ۋەك لە فەرمايشتى پىغەمبەردا ﷺ: ھاۋاتە: ﴿ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا عَلَىٰ شِرَارِ الْخَلْقِ ﴾ (أخرجه مسلم: ۵۰۶۶، وابن حبان: ۶۸۳۶، وأبو عوانة: ۷۵۰۷).

ۋاتە: ناخىر زەمان ئەنبا بەسەر خراپتىنى خەلك دادى، بىگومان ئەو كاتە ئافرەتىش دەبن و، ئافرەتى سكىرو تۇلدارىش دەبن و، كۇرپەكانيان لەبەردەچن لە ھەئەتان كە ئەو لەرزىنەۋەيە دەبىنن.

بەلام ئەگەر مەبەست پىنى قىامەت بى، لەو كاتەدا ئافردت تۇليان نىە، ھەندىك لە زانايان گوتوۋايانە: بۇ ئەو كاتەش دەگونچى ئەو ئافرەتەى، كاتىك دوۋگيان بوۋەۋە مردوۋە، بەو شىۋەيە زىندوۋ بىتەۋەدو، لەو كاتەدا مندالەكەى

له بهر ده چن، به لام نه وهم پښ مانايه کي بن هيزه، به لکو مه بهست پښي نه وه به
 نه گهر گريمان نافرته تیک له و کاته دا توی هه بووايه، له باري ده چوو، نه گهر
 نافرته تیک له و کاته دا مندالی به به روکي وه بووايه و، شيري پيدا بابه، ناگای لي
 نه ده ما، نه و کاته ماناکه ی ده بن ناوا ليک بدرته وه، به لام هه نديک له زانايان
 گوتويانه: ليره دا ده گونجن مه بهست له (السَّاعَةِ) قيامت و، قوناغي دووه می
 روژی دوايي بن، به لام من پيم وايه: مه بهست پښي ناخير زه مانه و، نه و کاته به
 که نه م ژيانه دنيايه ی تيره ی تيدا کوتايي پښ ديت.

مہ سہ لہی سنیہ م:

پیناسہی مروفتیکی له گہل خوادا نا تہ بای، بہ بی زانیاری مشت و مپرکھری، لاسایکھ روهی که سانی خه لک له خوا دوور خه روهی، سهر کیش و بی خیر، که ههر کهس شوئینان بکه وی، به ره و دوزخ و ناگری به گلپه ی ده بن:

خوَا ۞ دده رموی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ﴿٣﴾ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٤﴾

شیکردنه وهی ئەم دوو ئایه ته، له شهش برکه دا:

(١) - ﴿وَمِنَ النَّاسِ ۞﴾، هه روه ها له خه لک هه ن.

لیره دا خوَا ۞ خه لک پۆلین ده کات به پیی هه لوئستیان له به رانه ر خواو دیداری خوا داو، له به رانه ر بر وا بوونیان به هاتنی ناخیر زه مان، پاشان هه لسانه وه دا، خه لک پۆلین ده کات بو چوار جور.

(٢) - ﴿مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۞﴾، ئەمه جوړی به که میانه، دده رموی: له خه لک هه یه، له باره ی خواوه مشت و مپر ده کات به بی زانیاری، واته: به نه زانیی باسی خوا ۞ ده کات و، له باره ی خواوه ۞ دده وی.

(٣) - ﴿وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ۞﴾، به دوا ی ههر شه ی تانکی یاخی و سهر کیش و بی خیر ده که وی، لیره دا مه به ست له شوئنه وتتی شه ی تان، ملدانی نه و مروفتیه بو شه ی تان و په ی ره و کردنیه ق له وه سوده سه و دنه دانی شه ی تان، مه به ست له شه ی تانیش مه رج نه، ته نیا شه ی تانی جینی بی، به لکو وشه ی شه ی تان، واته: ههر که سیک که خه لک له هه ق دوور ده خاته وه له (شَطَنَ) دوه هاتوه، (شَطَنَ يَغْنِي بَعْدَ) شه ی تان، یانی: که سیک که له هه ق دووره، نجا چ مروف بی، چ جینن بی، (مَرِيدٍ) دلن: (المَرِيدُ مِنَ مَرَدَ عَلَى عَمَلٍ إِذَا عَمَّا فِيهِ، وَبَلَغَ الْغَايَةَ الَّتِي تَتَجَاوَزُ مَا يَكُونُ عَلَيْهِ أَصْحَابُ ذَلِكَ الْعَمَلِ، وَهُوَ صَفَةُ مُشْبَهَةِ بِالْفِعْلِ).

واته: وشعی (مَرَبِر) له (مَرَدَه) هوه هاتوه، که سَیْکَه له کارِیکدا بگاته نهو په پری و، له وانه تپه پریتنی که لهو کاره دان و خاوه نی نهو کارن، نجا که ده گوتری: (مَرَبِر)، یانی: له هه مووانی تپه راندوه، هه ر شه ی تانیک که له خراپه دا پیش هه موو کهس که وتوته هوه، هیچ کهس ناتوانی هیندهی وی خراپ بِن، نه وانهی که به بِن زانیاری له باره ی خواوه مشت و مر ده کن، به دوا ی هه ر شه ی تانیک ی ناوا ده که ون، به دوا ی هه ر خه لک له خوا دوور خهروه په کی ناوا ده که ون.

هه ندیکش ده لَین: وشعی (مَرَبِر) ههروه ها (مارد) (أَيُّ الْمَتَجَرِّدِ مِنَ الْخَيْرِ) واته: که سَیْک که له خیرو چاکه داپنراوه، هیچ خیری پیوه نه ماوه و پیس و نه گریسه، نجا نایا نهوه حالی چونه؟!

٤- ﴿كَيْبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ﴾: واته: له سه ری پیویست کراوه (نهو شه ی تانه)، که هه ر که سَیْک شوینی بکه وی، له گه لی دابن، په پره وی لی بکات و دؤ ستایه تیی بکات.

٥- ﴿فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾: نهوه به دلنیا یی نهو به ره و سزای کلپه ی دؤزه خ رینمای ی ده کات و، پی شی ده که وی و ده یگه به نیته نه وی.

﴿كَيْبَ عَلَيْهِ﴾، (إِسْتِعَارَةٌ لِلثَّبُوتِ وَاللُّزُومِ أَيُّ: وَجَبَ عَلَيْهِ) واته: که ده فه رموی ﴿كَيْبَ عَلَيْهِ﴾، نه مه خوازاوه ته وه بو نه وه که نهو شه ی تانه به پی سیستمیک که خوا ﷻ داپناوه، سروشته که ی وایه، هه ر که سَیْک شوینی بکه وی و له گه لی دابن و دؤ ستایه تیی بکات، گومرای ده کات، واته: (كَيْبَ عَلَيْهِ إِضْلَالٌ مِّن تَوَلَّاهُ)، واته: له سه ری پیویست کراوه، گومرا کردنی هه ر که سَیْک که شوینی بکه وی، نجا هه ر ده (١٠) جو ره قورن ان خویندنه کان له سه ر نه وه کوکن که وشعی (كَيْبَ) ده بن هه ر به (كَيْبَ) بخویندنه وه، واته: (بِضْمِ الْكَافِ عَلَىٰ أَنَّهُ مَبْنِيٌّ لِلنَّائِبِ)، ههروه ها هه ر ده (١٠) جو ره قورن ان خویندنه وه کان، له سه ر نه وه ش پیکه اتوو، که هه ر کام له: ﴿أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ﴾ و ﴿فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ﴾، هه ر دوو کیان به سه ری هه مزه که بخویندنه وه، به (أَنَّ)، نه ک به (إِنَّ).

چوار کورتە سەرنج

١- که خوا دەفەرموێ: ﴿يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾، واتە: بەبێ زانیاری و بە نەزانیی لە بارەى خواوە مشت و مڕ دەکات، کهواتە: بە زانیارییەوه لە بارەى خواوە دوان، شتیکی پەسندە، هەر بۆیەش زانیاریی ئیسلام زانستیکی تاییەتیان لەو بارەوه بەرھەمھێناوه، پێی دەگوێرێ: (عِلْمُ التَّوْحِيدِ)، یان (عِلْمُ الْعَقِيدَةِ)، یان (عِلْمُ الْكَلَامِ)، یان (عِلْمُ أَصُولِ الدِّينِ)، یاخود (عِلْمُ الْفِقْهِ الْأَكْبَرِ).

٢- که خوا دەفەرموێ: ﴿وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ﴾، واتە: هەر کەسیکی چنگ بکەوێ لە شەیتانی گومراکەر، شوێنی دەکەوێ و، هیچ کامیان جەب نادات.

(سبحان الله) هەندێ کەس هەبە سروشتەکەى هێندە خراپە، هەر کەسیکی خراپى چنگ بکەوێ، لەگەڵى دادەبێ و، پشتگیری دەکات و، خۆشى دەوێ و، دۆستایەتیی دەکات، وەک مێشە رەشە، چۆن هەر شتیکی پیسی چنگ بکەوێ، لەسەرى دەنیشێ، بۆیە دەفەرموێ: ﴿كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ﴾، واتە: یەک شەیتان جەب نادات، هەر شەیتانیکی بێ خێرو نەگریس و پیسی چنگ بکەوێ، لەگەڵى دادەبێ.

ئێستا کەسى وا هەبە، لێرە لەم هەرتیمی کوردستانە، لە عێراق، یان لە هەر شوێنێکی دیکەى دنیا، لە هەموو گەل و نەتەوهکان، دەگەرێ و دەسوورێ و دەپشکنێ، لە کوێ ئینسانێکی بێ دین و مولیحدو خراپەکار هەبە، دەیدۆزێتەوهو خۆشى دەوێ و دۆستایەتیی دەکات، هەوڵ دەدات لێی نزیک بێ و، لێی بەهره مەند بێ!

٣- که خوا دەفەرموێ: ﴿كُنِبَ عَلَيْهِ﴾، واتە: بە پێی سیستمى خوا ﷻ ئەو شەیتانانە، ئەو بەرھەمیانە، نەک خوا ﷻ ئەوێ لەسەر پێویست کرد بن، واتە: خوا ﷻ لەسەر

شهیتانه که ی پیویست نه کردوه، که ده بی خه لکی گومرا بکه ی! به لأم خوا ﷻ به پی سیستم (نظام) یک که له گه ردوون و زیانی مروّفا دایناوه، نهو شهیتانه حاله ق وایه، هه ر که سیک ره گه لی بکه وئی و به دوا ی بکه وئی، گومرای ده کات، به پی سیستمی خوا ﷻ وایه، هه رو دک چون که سیک زه هر بخواته وه، پی ده مرئی، خوا ﷻ سروشتی زه هری وا هه لختوه هه ر که س پی بخواته وه، پی ده مرئی، نه ک خوا ﷻ بهو زه هری فهرموو بی: ده بی و ابکه ی، نا! به لأم سروشته که ی وایه، نهو شهیتانه ش سروشته که ی وایه، نه ک خوا ﷻ له سهری پیویست کرد بی، چونکه خوا ﷻ شتی خراب له سهر که س پیویست ناکات، ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ ﴾ (۱۸) ابراهیم، واته: خوا فرمان ناکات به ناقولوا خرابه.

۴- که خوا ده فهرموئی: ﴿ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴾، واته: رینمای ده کات، با خود ده یگه یه نیته سزای به کلپه، (السَّعِيرِ) واته: ناگری کلپه دارو بلّیسه دار، نه مه یان:

أ- جوریکه له گالته پینکردن، چونکه نه وه چ هیدایهت و رینمایه که، سه ره نجام ئینسان بچیته نیو ناگری دوزه خه وه!

ب- ده شگونجن بلّین: نه مه واقعیتکه وه نهو شهیتانه بی خیره، هه ر که سیک شوئی بکه وئی، ننجا نه گه مروّفه، نه گه ر جینه، هه ر که سیک شوئی بکه وئی، سه ره نجام ده یگه یه نیته سزای به کلپه، نه ک هه ر ری پیشان ده دات، چونکه وشه ی (وَهْدِيهِ) هه م مانای: ری پیشانان ده گه یه نن، هه م به مه نزلگه گه یاندنیش ده گه یه نن، که لیره دا هه ردووکیان ده گونجن، واته: هه م ری کلپه ی دوزه خی پیشان ده دا، هه م ده شیکه یه نیته نیو بلّیسه ی دوزه خ.

مهسه لهی چواره م:

به لگه هیتانه وهی خوا عَلَّمَ لهسه ر ناسانی زیندوو کرانه وه، به چۆنه تی دروست بوونی مرۆفی و، تپه پانندی به حهوت قوئاغانداو، زیندوو کردنه وهی زهوی به دابه زانندی ناو به سه ریداو، تپدا روانی چهندان جۆره پوهه کیسی جوان و په ونه قدار:

خو عَلَّمَ ده فه رموی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَبِّ مِنَ الْبَعَثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِن تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَعَجْرٍ مُخَلَّقٍ لِنُسِبِينَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشْدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُؤْتِكُمْ وَيُنْفِقُ مِنْ يُرِيدُ إِلَىٰ أَرْضِ الْعُمْرِ لِيَكْتَسِبَ يَعْلَمُ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ رَوْحٍ بِهِجٍ ﴿٥﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له ههژده برگه دا:

(١) ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾، ئەهی خه لکینه! جاری به کهم خو عَلَّمَ فه مووی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَنْقُوا رَبِّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَوْءٌ عَظِيمٌ﴾، ئەم جاره بانگیان ده کاته وه: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾! جاری به کهم بانگی کردن بو هوشداری پیدان و وریا کردنه وه، له وهی خو بان ناماده بکهن بو له ززینه وهی پوژی دوابی، یاخود بزائن که ئەم ژبانه دنیایه نارامهی تپستا ده یگوزه تپتن، هه روا به رده وام نابن، کاتیک دتی، ده پپچرته وهو کوتایی پتی دتی، نه ویش به چی؟ بهو له ززینه وه مه زنه که بو زهوی دیاری کراره، ئەم جاره بانگیان ده کات، بو نه وهی به لگه یان بو بپنیتته وه لهسه نه وه که زیندوو کردنه وهو هه لساندنه وه یان له لایه ن خواوه، شتیکی ناسانه، دوو به لگه یان بو دپنیتته وه، به که میان: له زاتی خو باندا، دوو همیشیان: له ده ورو به ریاندا.

(٢) ﴿إِن كُنْتُمْ فِي رَبِّ مِنَ الْبَعَثِ﴾، نه که ر تپوه له دوو دلپیدان، له زیندوو کرانه وه، لپره دا (إِن)، (إِنَّ الشَّرْطِيَّةَ) به، هه رچه نده دوو دلپیه که یان شتیکی جتی دنیایه، به لکم

خو **﴿۳﴾** بۆيە لېرەدا (إِنْ) بەكار دېتىن، واتە: ئەگەر لە دوو دىيدان، يانى: نەدەبوو بەكونە دوو دىيەنە، ئەگەرنا دوو دىيەنە كەيان شتىكى واقىعەو چەسپاۋە.

(۳) - ﴿فَإِنَّا خَلَقْنَاكَ مِنْ نُرَابٍ﴾، ئەگەر لە دوو دىيدان لە زىندوو كرانهو ھەلسىزانەو، ئىمە ئىۋەمان لە گل دروستكردو، واتە: ناگادارتان دەكەپنەو كە ۋەك چۆن لە گل دروستمان كرددو، كاتىك دەبنەو بە خاك و خۆلىش، دەتوانىن جارىكى دىكە دەرتان بېنىنەو، چونكە سەرەتا نەبوون و خو **﴿۴﴾** دەرى ھىناون لە زەوى، ئنجا دواى ئەو ھەش كە دەچنەو ئىۋ زەوى و دەمرن و، جەنازەكەتان دەبىتەو بە خاك و خۆل، ھەر ۋەك پىشترتان لىدېتەو، پىشى چۆن بۇ دروستكران، دوايش دەتوانى دروستتان بكا تەو.

شتىكى زۆر نامەنتىقىيە كەسىك بلىن: ئەو خواپەي دروستى كرددووم، دواى ئەو ھى دەمرم ناتوانى دروستم بكا تەو، ئەدى پىشى چۆن توانى؟ ھەمىشە دروستكرنەو ھى شتىك لە دروستكردنى يەكەمى ئاسانترە، ھەلبەتە خواى پەرۋەردگار وشەي ئاسان و قورسىشى بۇ بەكارناھىترىن و، ھەموو كارەكان بۇ خواى پەرۋەردگار ۋەك يەكن.

ئنجا كە دەفەر موئى: ئىۋەمان لە گل دروستكردو، لەبەر ئەو يە راستەو خۆ نادەم و ھەوا لە گل دروست بوون، ياخود لەبەر ئەو يە ئەو تۆۋدى لە ئىۋ مندالدى ئافرەتدايە (تۆۋى پىۋاۋ ئافرەت)، پىشى نوتفەبەو ئنجا دەبىتە ەلەفەو دەبىتە موضغە، دوايى دەبىتە كۆرپەلەيەك و لە مندالدى دايك دىتە دەرى، بە شىۋەي مندال، ئەو نوتفەيە لە خوتن دروست دەبىن، خوتنىش لەو خواردن و خۇراكەيە كە لە زەوى پەيدادەبىن.

كەواتە: بە ھەردووك باران دا: جەستەي ئىمە دەگەرپتەو بۇ زەوى، دەگەرپتەو بۇ گل و خاك، چ بە ئىعتىبارى باھان ئادەم، چ بە ئىعتىبارى ئەو نوتفەيەي باب و دايكمان، كە ئىمەي لىن دروست بووين.

(۴) ﴿ثُمَّ مِنْ نُطْفَرَةٍ﴾، پیشی له گل، دواپی له نوتفه بهک، واته: تۆوبلکه بهک، نوتفه ش زینده وه ریکی بچووکه له دوو به شان پتیک دئی:

أ- له نیو ناوی پیاودا، له نیو ههر دلۆپه به کیدا چه ند ملیون ژیانداری تۆویی (الحيوان المنوي) چه یمن ههن، ئنجا په کیکیان په کده گری له گهل هیلکوآله (بُؤْيُصَة) ی نیو ناوی نافرته دواو له ههر دوو کیان ژیانداریکی دیکه پتیک دئی، (۴۶) کرۆمۆسۆمی تیدان و، سیفه ته کانی باب و دایک له وئیدا کۆده بنه وه، واته: خانه بهک پتیک دئی، لهو دوو زینده وه ره بچووکه ی که له نیو ناوی پیاوو نافرته دوا ههن.

(۵) ﴿ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ﴾، دواپی تپوه مان له عه له قه بهک دروست کردوه، دوا ی نه وه ی نهو نوتفه به گه ورته ده بی، ده بیته زینده وه ریکی بچووک، که خو ی به مندانانی دایک هه لده واسی، وه ک زه روویه ک، واته: زینده وه ریکی زه روو ناسا.

(۶) ﴿ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَعَجِيرٍ مُخَلَّقَةٍ﴾، دواپی له پارچه گۆشتیکی به قه ده ر زار جوویه ک بچووری، وینه بو کیشراوو بیجم پندراو، یا خود وینه بو نه کیشراوو بیجم پین نه دراو، بیکومان (مُضْغَةٍ) پیش نه وه ی بکه وینه قوناعی وینه بو کیشران و بیجم و شیوه پندرا نه وه، بن بیجم و شیوه به، به لام خوی کارزان بویه ﴿مُخَلَّقَةٍ﴾ ی پیش ﴿وَعَجِيرٍ مُخَلَّقَةٍ﴾، خستوه، چونکه نه وه یان زیاتر جیی تپوه امان و سه رنجه، که نهو ژیانداره بچووکه له نیو مندانانی دایکدا ورده ورده سه رو سیمای دهرده که وئی، نه وه سه ریه تی و، نه وه چاویه تی و، نه وه گوئیته تی و، نه وه دلپه تی و، نه وانه لاقنی، نه وانه ده ستنی، ئنجا دیاره قوناعی ﴿عَجِيرٍ مُخَلَّقَةٍ﴾، قوناعیکی له پیشتره له ﴿مُخَلَّقَةٍ﴾، یانی: که جار ی وینه ی پینه درا وه و بیجمی پین نه درا وه، نه وه قوناعیکی له پیشتره و به پیی ریز به ندیی کاتی بووا به، ده بووا به فه رمو وای: ﴿مُضْغَةٍ عَجِيرٍ مُخَلَّقَةٍ وَمُخَلَّقَةٍ﴾، به لام له بهر نهو حکیمه ته ی باس مان کرد ﴿مُخَلَّقَةٍ﴾ پیش ﴿عَجِيرٍ مُخَلَّقَةٍ﴾ خروه.

(۷) ﴿لِنَسِيبٍ لَكُمْ﴾، [بویه نه وه تان به وردی بو باس ده که ین]، تا کو بو تان پروون بکه ی نه وه، خوا ﴿لِنَسِيبٍ لَكُمْ﴾ چیمان بو پروون بکاته وه؟ به رکار (مفعول) ه که ی قرتتیرا و (محدوف) د، یانی:

ا- تاكو بۇتان روون بگهينهوه كه تيمه دهسه لامان ههيه، زيندووتان بگهينهوه.

ب- يان: بۇتان روون بگهينهوه چۆن دروست دهين.

ج- يان: بۇتان روون بگهينهوه، چۆن هاتوون؟

د- يان: بۇتان روون بگهينهوه چەند نابووت بوون! هه موو ئەوانه دەگریتەوه، (حُدْفِ الْمَفْعُولُ لِيَذْهَبَ الدُّهْنُ كُلُّ مَذْهَبٍ)، بۆيه بهرکاره كهی قرتيندراوه، تاكو زهين به لای هه موو شتيكدا بچتی، به لام ئەگەر دياریی كردبايه بهك شت ده بوو.

۸- ﴿وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ لِكِ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، له نيو مندالاندا نيشتەجن و سه قامگير ده كهين، ههر شتيك مانهوی، تاكو كاتی دياريبكراو، نهيفه رموو: (مَنْ نَشَاءُ)، چونكه جارێ نهبوته مروۆف، بهلكو فهرموو بهتی: ﴿مَا نَشَاءُ﴾، نهوهی كه مانهوی، نجا له حالهقی نوتفه دا، يان له حالهقی عه له قه دا، يان له حالهقی موضغه دا، دهيهيئينهوه له نيو مندالاندا، نهوهی خوا ﷻ ييهوی بيكاته مروۆف.

نجا بۆچی پيشتی به کرداری رابردوو هیناويهتی: ﴿فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ﴾، ئەوانه هه موویان ده كه پرئهوه بو: ﴿خَلَقْتُمْ﴾، به لام ليره دا بۆچی ده فهرموی: ﴿وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ﴾، واته: به کرداری داهااتوو هیناويهتی؟

پسپۆران گو توو يانه: (عُدِلَ عَنِ الْمَاضِي إِلَى الْمَضَارِعِ لِاسْتِحْضَارِ الصُّورَةِ)، ئەمه له فهرمایشتی خوادا ئەو عاده ته زۆره، بۆ نهوهی وینه كهت بئینته بهرچاو، ته ماشا بگه! ئەوه خوا دهيهيئينهوه ئەو نوتفه يه، ئەو عه له قه يه، ئەو موضغه يه، له نيو مندالاندا دهيهيئينهوه، تاكو كاتی دياريبكراو.

۹- ﴿ثُمَّ نَحْنِجُكُمْ طِفْلاً﴾، دوايي به شيوهی مندال دهرتان دینين، ليره دا ﴿ثُمَّ﴾، (لِلرَّبِّيبِ الرَّبِّيِّ)، بۆ ريز به نديی پله پله يه، چونكه دواي ئەوه دهين به مندال.

وشه ی ﴿ طِفْلًا ﴾، مہبہست پیسی جینسی مندالانہ، نگہرنا دہبوایہ
فہرمووبای: ﴿ ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ أَطْفَالًا ﴾، بہ لأم ﴿ ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ﴾، واتہ: (نخرج کل
وَاحِدٍ مِنْكُمْ طِفْلًا)، ہر کام لہ نیوہ لہ شتوہی مندالتیکی تابیہت دا دہر دینین.

۱۰- ﴿ ثُمَّ لَتَبَلِّغُوْا اٰسَدٰكُم ﴾، دواییش بوئوہی بگہنہ قوناعی تین و تاقہت و
توغیان ہیزو پیزتان، (اَسَدٌ) یان: کوی (شِدَّة) ہیہ، وک (اَنْعَم) کوی (نعمۃ) ہیہ، یان
(اَسَدٌ) وشہبہ کہ تاکی نیہ، یان: بگہنہ قوناعی تین و تاقہتہ کانتان، لہ رووی جہستہوہو،
لہ رووی حالہتی عہقلہوہو، لہ رووی حالہتی دہروونیہوہو، لہ رووی حالہتی عاتیفیہوہو،
دہگہنہ قوناعی کاملبوون و تیزو تہاوو بوون.

کہ دہفہرموی: ﴿ ثُمَّ لَتَبَلِّغُوْا اٰسَدٰكُم ﴾، واتہ: دوایی بوئوہی بگہنہ
قوناعی تین و تاقہتتان، نایا لیرہدا بوچی نہم قوناعہ کراوہ بہ تامانج؟ چونکہ
لہ ہممووی زیاتر نیعمہتی خواہی تیدا دہدروہوشیتہوہو.

جیسی سہرہنجہ کہ لہ سوورہتی (غافر) نایہتی (۶۷) دا، لہو سیاقہدا کہ بہ
ہمان شتوہی تیرہ باسی دروست بوونی مروؤف دہکات، سہرہرایئوہو، دوایی
دہفہرموی: ﴿ ثُمَّ لَتَكُوْنُوْا سُيُوْحًا ﴾، واتہ: تاکو دوایی بگہنہ حالہتی
پیری، بچنہ قوناعی پیریہوہو، نہدی باشہ بوچی لیرہدا وک سوورہتی (غافر)
باسی قوناعی پیریہتی ناکات؟ دہلتین: لیرہدا ئوہو ناخوازی، چونکہ لیرہ خوا
﴿ تَكُوْنُوْنَ دَہبِہوئی دہستہ لاتی خویمان پیشان بدات، نجا دہستہ لاتی خوا ﴾ زیاتر لہ
حالہتی توغیان و تین و تاقہتدا دہردہ کہوئی، نہک لہ حالہتی پیرو کہنہفتیہی دا،
بویہ لیرہدا نہیخواستوہ باسی تہمہنی پیری بکری.

۱۱- ﴿ وَ مِنْكُمْ مَّنْ يُؤَفِّقُ ﴾، ہہشتانہ دہمریندری، واتہ: پیشئوہی بگاتہ ئوہو
قوناعانہ، دہمری، کوٹابی دی، چونکہ مردن بوئوہمووانہ، بہ لأم لیرہدا مہبہست پیسی،
پیش گہیشتنہ بہ قوناعی تین و تاقہت، یان: پیشئوہو دہمریندری، ئوہرنا ہمموویان
ہر دہمریندرین، بہ لأم ہہبانہ پیشئوہی بگاتہ ئوہو قوناعانہ، دہمری.

(۱۲) ﴿ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمْرِ ﴾، هه‌شانه ده‌گبیردیریمه‌وه بو خراپترین ته‌من، واته: ته‌منی پیرو که‌نه‌فتیی و که‌له‌لایی.

﴿ أَرْدَلِ الْعُمْرِ ﴾، خراپترین ته‌من، پی‌نغه‌مبه‌ری خوا ﷻ په‌نای لی به‌خوا گرتوه، وه‌ک له‌م فره‌مووده‌به‌دا هاتوه: ﴿ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْبُغْلِ، وَاَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ اَنْ اُرَدَّ اِلَىٰ اَرْدَلِ الْعُمْرِ، وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ ﴾ (أخرجه البخاري: ۲۸۲۲، عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ ﷺ).

واته: نه‌ی خواجه! من په‌نات پتی ده‌گرم له‌چرووکی و پزیدی و، په‌نات پتی ده‌گرم له‌ترسنوکی و، په‌نات پتی ده‌گرم له‌وه که‌بگبیردیریمه‌وه بو خراپترین ته‌من، په‌نات پتی ده‌گرم له‌به‌لای دنیاو له‌سزای گور، واته: له‌سزایه‌ک که‌دوای نه‌وه‌ی مرووف ده‌خریته‌گورپه‌وه، ده‌ست پتی ده‌کات له‌قوناغی به‌رزخ‌دا.

(۱۳) ﴿ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا ﴾، تا‌کو دوای نه‌وه‌ی شتی زانیوه، هیچ نه‌زانی، (أَي: لَا يَسْتَفِيدُ مَغْلُومًا جَدِيدًا بَعْدَ اَنْ كَانَ بِاِمْكَانِهِ كَسْبُ الْعِلْمِ)، واته: بو نه‌وه‌ی هیچ زانیاری تازه‌فیر نه‌بی، دوای نه‌وه‌ی که‌ده‌یتوانی شت‌فیر بی، تینسان که‌زور ده‌که‌وینته‌ته‌مه‌نه‌وه، خانه‌کانی می‌شکی زانیاری تازه‌تومار نا‌کن، نه‌وه‌واتابه‌کیه‌تی.

واته‌به‌کی دیکه‌ی نه‌وه‌به: ﴿ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا ﴾، دوای نه‌وه‌ی شتی زانیوه، نیستا هیچ نه‌زانی، نه‌ک زانیاری تازه‌تومار نه‌کن، به‌لکو نه‌وه‌ی پی‌شیشیان له‌بیر بچیته‌وه! هه‌مووتان بینوتانه‌هی وا‌هه‌به، که‌زور ده‌که‌وینته‌ته‌مه‌نه‌وه، دوایی ناوی مند‌آله‌کانی خویشی له‌بیرده‌چیته‌وه، به‌لکو جاری وایه‌ناوی خویشی له‌بیرده‌چیته‌وه و خانه‌کانی می‌شکی قورمات‌ده‌بنه‌وه‌وه، هیچ زانیاریان تیدا‌نامینتی.

واته: خوا ﷻ ناوا تپوه‌به‌و قوناغانه‌دا دینتی و، ناواش بالا‌ده‌سته‌به‌سه‌رتاندا، نه‌گه‌ر زور ته‌من بکه‌ن ناواشان لی‌دی، ناشتوانن واتان لی‌نه‌ه‌ت.

ئەمە بەلگەى يەكەم: خوا بەو شىۋەيە تىۋەى دروست كىردو، بەو قۇناغانەى داھىتانو، كە سەر جەم ھەوت قۇناغن:

يەكەم: قۇناغى دروستكران لە گل (ئادەم و ھەوا، يان ماددەو كەرەستەى تۆۋى ژن و پياو).

دووھەم: تۆۋىلكە (نطفە).

سەيھەم: خوتىنپارە (علقە).

چوارەم: زار جوو دە گوشت (مضغە).

يىنج: قۇناغى مندالىي (نخر جكم طفلاً).

شەشم: قۇناغى تىن و تاقت و تىرو تەواويى (لتبلغوا أشدكم).

ھەتەم و كۆتايى: قۇناغى پىرو كەنەفت بوون و كەلەلايى (ومنكم من يُرِدُ إلى أرذل العمر).

ئىنجا بەلگەى دووھەم دىنئىتەوھە دەفەرموئى:

١٤- ﴿وَتَرَى الْأَرْضَ هَائِدَةً﴾، بەلگە يەكى دىكە لە سەر ئەوھ كە زىندوو كىردنەوھى تىۋە لە لای خوا ئاسانە، ئەوھ يەكە: زەوى دەبىنى بىن ھەست و خوست، دەلى: (الهُمُودُ: قَرِيبٌ مِنَ الْعُمُودِ حَمَدَتِ النَّارُ: طِفْتَ): ناگرەكە كوزا يەو، خەفە بوو، كە دەفەرموئى: ﴿وَتَرَى الْأَرْضَ هَائِدَةً﴾، واتە: وەك چۆن ناگرىك كوزا ۋەوھەو ھىچ ترووسكا يى تىدا نىھ، گەرمايى تىدا نىھ، زەوېش دەبىنى ھىچ ژيانى تىدا نەماو، وشك و سوورو سەفەتالەو بىن پىروھەكە، ناواى دەبىنى.

١٥- ﴿فَإِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ﴾، بەلام كاتىك كە ناومان دابەزانندە سەرى، ناو: باران، بەفر، تەرزە، بۆيە خوا وشەى ﴿الْمَاءَ﴾ بەكار دىنئى، چونكە ئەگەر ھەر كامىكىيانى بەكار ھىتابايە، ئەوانى دىكەى نەدەگرتەو، كاتى ناومان دابەزانندە سەرى، ناومان بەسەردا ھەلپشت.

۱۶- ﴿أَهْرَظَتْ﴾، جوولا، ههژا، (الإِهْتِرَازُ: التَّحَرُّكُ إِلَى أَعْلَى)، (هتیزان) بریتیه له جوولان به رهو سه ری، (وَالْمَقْصُودُ: إِرْتِفَاعُ الْأَرْضِ بِالْمَاءِ بِمَا عَلَيْهَا مِنَ الْعُشْبِ وَالنَّبَاتِ)، مه به ست له وه دیه که زهوی دوی نه وهی ناوی داده به زیته سر، ناوی دهر زیته سر، له ناسمانه وه به شیوهی به فرو باران و تهرزه، نهو زهوییه ورده ورده پرووه که کانی چه قهره ددهن و زهوییه که بهرز ده که نه وه، چه قهره دی پرووه که کان، ئنجا دانه و تلّه یه، گژو گیایه، دارو دره خت و میوه یه، تهره کاره، سه وزه یه، ... هتد.

۱۷- ﴿وَرَبَّتْ﴾، پوز ده بیت، (حَصَلَ لَهَا رِبْوٌ)، (الرِّبْوُ: هُوَ اُرْدِيَاذُ الشَّيْءِ)، (ربو) بریتیه له زیاد بوونی شتیک، (رَبَا، يَرْبُو، رَبْوًا، أَيْ زَادَ، يَزِيدُ، زِيَادَةً)، مه به ست پتی هه لوسانی زهوییه، وشه ی (رَبَّتْ) خویره اوشه ته وه: (رَبَّتَتْ، أَيْ إِرْتَفَعَتْ) بهرز بووه.

۱۸- ﴿وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ رَوْحٍ بِهَيْجٍ﴾، له ههر پرووه کیکی دلخوشکهر ده پوینن، له ههر پرووه کیکی به رهونه ق و جوان، که که سیک بیبیتن پتی دلخوش بن، دلی پتی بپشکوئی، نهو زهوییه قافرو دیمه کارو بن هه ست و خوست و بن ژیان و جووله یه، دوی نه وهی ناوی ده نترینه سر، ناوا پر ده بی له ژیان و ، پر ده بی له پرووه ک و سه وزایی.

(الْبَهِيحُ: الْحَسَنُ الْمَنْظَرُ السَّارُّ لِلنَّاطِرِ)، (بَهِيحٌ) نه وه یه که دیمه نی جوان بن و، دلخوشکهر بن بو که سیک که ته ماشای بکات.

نه مه هه رددو به لگه که، زور به کورتیی.

که واته خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ کاتن تیوهی بهو قوناغانه دا هیناوه، زهوی بهو شیوه یه، سالانه زیندو ده کاته وه، ده توانی تیوهش زیندو بکاته وه، تیوهی له گله وه هیناوه بهو قوناغانه دا هیناوی، ده ستوانی جارکی دیکه دروستان بکاته وه، ههروه ها زهویش دوی نه وهی که مردووه، زیندووی کردوته وه، به پرووه ک، به هه مان شیوه خوا به ک که له نه فسی تیوه دا نه وهی کرده وه، له دورو به ریشتاندا ناوا ده کات، ده توانی تیوهش زیندو بکاته وه، ههچ دوو دلی و گومانان نه بی.

مهسه لهی پینجه م:

باسکردنی دروستکرانی مرؤف به و جوره سه رسوورپهینه رهو، زیندوو کردنه وهی زهوی، به هوی دابه زاندنی ناوه وه، مه به ست پتی ده رکردنی راستیه تی په هاو ته نیای خوی تاک و پاک و، مسوگه ری هاتنی قیامت و، زیندوو کرانه وهی مردووانه:

خو ﷻ ده فهرموی: ﴿ذَلِكَ يَأْنِ أَنْ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنْتَ مُبْحِي الْمَوْتِ وَأَنْتَ عَلَ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱﴾ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿۷﴾

شیکردنه وهی ئەم دوو ئایه ته، له شهش برگه دا:

(۱) - ﴿ذَلِكَ﴾، واته: نه وهی که پشتر باسکرا، ده باره ی چۆنیه تی دروستکردنی مرؤف و زیندوو کردنه وهی زهوی، ئەمه سئ واتای هه ن:

واتای به که م: نه وهی باسکرا بو نه وهیه که نهی مرؤف! بزانی وه ک چۆن خوا تو ی ناوا دروستکردوه، زهوی ناوا زیندوو ده کاته وه، به و شیوه یه ش خوا هه ق و چه سپاوه.

واتای دووه م: نه وهی باسکرا به هوی نه وهیه که خوا ﷻ وه ک چۆن مرؤفی و دروست کردوه زهوی ناوا ده ژینیتته وه، ناواش خوا هه ق و راست و چه سپاوه. واتای سیه م: نه وهی باسکرا به لگه ی نه وهیه که خوا ﷻ هه قه و، له سه ر هه موو شتیک به توانایه و، مردووانیش زیندوو ده کاته وه و، ئەوانه ش له گۆره کاندان ده ریان دینیتته وه.

(۲) - ﴿يَأْنِ أَنْ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ﴾، خوا ﷻ هه ق و چه سپاوه، خوا خاوه نی هه موو سیفه تیکی به رزو په سنده، به کیک له سیفه ته کانی نه وهیه که له سه ر هه موو شتیک به توانایه، که واته: له سه ر زیندوو کردنه وهی توه ش به تواناه.

۳- ﴿وَأَنَّهُ يُحِي الْمَوْتَى﴾، ههروه‌ها نه‌وه‌ی باسکرا، که دروست کردنی مرؤفوه، سالانه ژباندنه‌وه‌ی زه‌وییه، به‌هوی نه‌وه‌وه‌یه که خوا ﴿۳﴾ مردووآن زیندوو ده‌کاته‌وه.

۴- ﴿وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، ههروه‌ها نه‌وه‌ی باسکرا به‌لگه‌ی نه‌وه‌یه که نه‌و (خوا) له‌سه‌ر هه‌موو شتیکیش به‌توانایه.

۵- ﴿وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا﴾، ههروه‌ها نه‌وه‌ی باسکرا، به‌لگه‌ی نه‌وه‌یه که ناخیزه‌مان (السَّاعَةُ) دئی و، هیچ دوو دلّیی تیدانیه.

۶- ﴿وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ﴾، ههروه‌ها به‌لگه‌ی نه‌وه‌شه، که خوا ﴿۶﴾ نه‌وانه‌ی له‌گۆره‌کاندان، ده‌ریان دینیتته‌وه.

تفسیره‌کان زۆر له‌سه‌ر نه‌وه‌ چوون، نه‌م شه‌ش حاله‌ته: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَلِكُ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ﴿۶﴾ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ﴾ ﴿۷﴾، هه‌موویان په‌یوه‌ست ده‌بنه‌وه‌ به: ﴿ذَٰلِكَ﴾ ده‌وه،
واته:

یه‌که‌م: نه‌وه‌ی که باسکرا، به‌لگه‌ی نه‌و شه‌شانه‌یه:

۱- خوا ﴿۳﴾ هه‌قه.

۲- خوا ﴿۳﴾ مردووآن زیندوو ده‌کاته‌وه.

۳- خوا ﴿۳﴾ له‌سه‌ر هه‌موو شتیک به‌توانایه.

۴- ناخیزه‌مانیش دئی.

۵- هیچ دوو دلّیی و گومان‌ی تیدانیه.

۶- هه‌روه‌ها خوا ﴿۶﴾ نه‌وانه‌ی له‌گۆره‌کاندان ده‌ریان دینیتته‌وه.

دووهم: یاخود: نه‌وه‌ی باسکرا به‌هوی نه‌وه‌وه‌ په‌یدا بووه، که خوا ﴿۳﴾ هه‌قه‌و مردووآن زیندوو ده‌کاته‌وه و ... هتد.

سۈبھەم: ياخود: ئەوھى باسكرا بۆ ئەوھىيە تۆ بزانی: كە خوا ﷻ ھەقە، مردووان زىندوو دەكاتەو، لەسەر ھەموو شتتیک بە توانايەو، ئاخىر زەمان دى و، گومانى تىدانى، ھەرۋەھا خوا ﷻ ئەوانەى لە گۆرەكاندان دەريان دىننەتەو.

ھەرسىك ماناكانىش گونجاون.

مه سه له ی شه شه م:

باسی جوړه که سیکي دیکه ی مشت و مرکهر له باره ی خواوه، به بی زانیاری و پزنبامی و کتیکی پوښنه ره وه، خو بادهر و خه لک گومراکهر له پی خوا ۱۰۰، که سه ره نجام له دنیا دا پیسواپی و، له دواړو ژدا سزای سه ختی به مل دادی:

اښمه جوړی دووه می ښو مروفانه یه، که خوی په روه ردگار پوښتیا ن ده کات، له به رانبره روژی دوایدا، به پی هه لوښتیا ن له به رانبره ناخیر زه مان و هاتنی روژی دوایدا.

خوا ۱۰۰ ده فهرموی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ ۝۸ تَأْتِي عَظِيمَةً لِّيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَيُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝۹ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلْمٍ لِلْعَبِيدِ ۝۱۰﴾

شیکردنه وه ی ښه ښه تانه، له نو (۹) برکه دا:

(۱) ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾، له خه لکی جوړه که سیکي دیکه هه به ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾، به زوری له فوړاندا بو حاله تی زه مرکردن و سه ر زه نشت به کارهاتوه، وه ک له سووره تی (البقرة) دا ده فهرموی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَيَأْتُونَ الْآخِرَ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ۝۸﴾ البقرة، هه روه ها له سووره تی (العنكبوت) دا: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ ۝۱۰﴾، به زوری بو حاله تی سه رزه نشت کردنه، بو ښه لیره شدا ده فهرموی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾، له خه لک هه به که سانیک:

(۲) ﴿مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ﴾، له باره ی خواوه موناغه شه ده کات و، مشت و مرو، شه ره قسه ده کات، واته: له باره ی به دیوښته رابه تی خواوه، له باره ی یوونی خواوه، که مولحیده کانن، یان له باره ی ناوو سیفته ته کانی خواوه ۱۰۰، یان له باره ی ته نیا په رستراوتی خواوه ۱۰۰ که موشریکه کانن، هه موویان ده گرتنه وه، به لأم که موناغه شه و مشت و م ره ده کات:

۳- ﴿بِعَبْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾، به بن زانیاری و رنمای و کتیبکی روشنکره وه، هی به که میان (له نایه تی پیشووتردا) له بهر نه وهی لاساییکه ره وه (مُقَلَّد) بوو، چاوتیکر بوو، فهرمووی: ﴿بِعَبْرِ عِلْمٍ﴾، بن نه وهی زانیاری هه بن، به لأم لیره دا ده فهرمووی: ﴿بِعَبْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾، نه مانه نه وانن که خه لک په پیره ویان لئ ده کات و سه رمه شقن و، پیش خه لک ده که ون (مُقَلَّد)ن، نه وهی پیش خه لک بکه ووی، ده بن زانیاری هه بن و، هیدایهت و رنمای هه بن و، کتیبکی روونکره وه شی به ده سه ته وه بن، نجا زانایان ده لئین:

أ- مبه ست له زانیاری (عِلْمٍ) بریتیه له به لگه نه ویسته عه قلبیه کان (البدیهیات العقلیه)، واته: عه قلبیکی سه لیمی هه بن و، نه و شتانه ی خوا ﴿تَوَّابٍ﴾ له هه موو عه قلبیکی سه لیمدا دایان و، زور باش له عه قلبی نه ودا کار بکن، وه ک یاسای هوکاری: (هه موو په یاد بوویه ک په یدا که ریکی هه به)، (هه موو رنکخه رنکی هه به)، (هه موو مشور لیخوراویک مشور خورنکی هه به)، یان: $(2 + 2 = 4)$ ، نه و به لگه نه ویسته عه قلبیانه، وشه ی (علم) یان بو به کار دئی.

ب- وشه ی رنمای (هُدًى)، واته: توانای به لگه هینانه وهی هه بن، هه ندیک (هُدًى) یان به به لگه هینانه وه، لیکدا وه ته وه، هه ندیکیش گو توویانه: (هُدًى) به ره هم می نه و ته قوا به یه که نینسان نه گهر نه هلی ته قوا بوو، خوی په روه ردگار هیدایهتی پن ده به خشن، هه روه ک خوا ﴿تَوَّابٍ﴾ ده فهرمووی: ﴿وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادْهُمْ هُدًى وَآتَيْنَاهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾ ﴿٧﴾ محمد، هه روه ها ده فهرمووی: ﴿...إِنْ تَسْقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا...﴾ ﴿٢١﴾ الأنفال.

ج- پاشان ده بن وده حیثی له بهر ده ستدا بن (کتاب مُبِينٍ)، ده بن عه قلبی باش کار بکات و، توانای به لگه هینانه وهی هه بن و، روشنایی دل و دهر ووی هه بن، به هو ی ته قوا وه (فورقانی هه بن)، سه ره رای نه مانه ش ده بن کتیبکی رتی روشنکره وه شی له به رده ستدا بن (وحي).

که واته: نه و که سه شایانی نه وهیه خه لک په پیره وی لئ بکات و، له باره ی خوا وه قسه بکات، ده بن که سیک بن هه م عه قلبیکی سه لیمی هه بن، هه م

دهروونیکي پاک و چاک و، پوښنی هه بن، هه م شوینکه وتووی ودهی خواو، کیتی پئی پوښنکه ره وی خواوی په روه دگاریش بن، نا نه وانه شایانی نه وه ن له باره وی خواوه **قَسَمَ بَكْنٍ**، هه روه ها له به لکه و سه ماندن بکولنه وه.

(۴) - **﴿ثَانِي عَطْفِهِ﴾**، نووشتینه ره وه وی که له که و ته نیشته تی، نه و که سه ته نیشته خوی ده نووشتینه ته وه، **﴿ثَانِي: أَي لَأْوِي، لَأْوِي: ثَمَنِي﴾**، واته: نوشتانده وه، وشه ی **﴿عَطْف﴾** به مانای **﴿جَنْب﴾** که له که، ته نیشته، دئی، زه مه خسه ری گوتوویه تی: **﴿ثَمَنِي الْعَطْفِ عِبَارَةٌ عَنِ الْكِبْرِ وَالغِيَلَاءِ كَتَضَعِيرِ الْغَدِّ وَثِي الْجِيدِ﴾**، واته: نوشتانده وه ته نیشته، ته عیبری پئی ده کری له خو به زلگری و فیزو که شخه، وه ک پرو وهرچه رخاندن و، مل بادان.

واته: نه و که سه به بن زانیاری و به پتخواسی به نیو که وتوه، تهنه نگ به تاریکیه وه دهنی له باره وی خواوه، نجا سه رباری نه مه ش، به خو بادان و به فیزو که شخه شه وه مامه له ده کات.

وشه ی **﴿عَطْف﴾** خو ترواویسه ته وه: **﴿عَطْف﴾**، ده لن: **﴿ثَانِي عَطْفِهِ: أَي مَارِعَ لَطْفِهِ عَلَي غَيْرِهِ﴾**، واته: سوژو به زه بیه که ی خوی له خه لکی ده گرتنه وه.

(۵) - **﴿لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾**، تاکو خه لک له پئی خوا لبادا، که واته: **﴿لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾**، نه مه هوکارو عیله تی موجه له و شه ره قسه که یه تی، واته: بویه شه ره قسه ده کات، تاکو خه لک له پئی خوا لبادات، لیره دا **﴿لِيُضِلَّ﴾**، خو تنداواویسه ته وه: **﴿لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾**، **﴿يُضِلُّ﴾**، گومرا بکات، **﴿يُضِلُّ﴾**، گومرا ببن، واته: به و جوړه موناغه شه و شه ره قسه ده کات به بن زانیاری، تاکو سه ره نجام گومرا ببن.

(۶) - **﴿لَهُ فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ﴾**، له دنیا دا سه رشوړی و زه بوونی بو هه به، نه م نابه ته نه گه ر وه ک له تفسیره کاند باسکراوه، مه به ست پئی نه و زله زلانه ی قوره یش بن، که له جهنگی به دردا کوژران، نه وه نبعجازیکی هه واییه، یانی: له دنیا دا نه وانه زه بوون و سه ر شوړو ریسوا ده بن، وه ک له جهنگی به دردا که وتبوون، فریدرانه قه لیبی به دره وه، یاخود مه به ست نه وه به که بابای خو به زلگرو. فیزو که شخه که ر به سه ر خه لکدا، هه ر

له نیتو خه لکدا ریسواو زه بوون و، به کهم ته ماشا کراوه، با خویشی خوئی پئی زل بن، به لأم خه لک به کهم ته ماشای ده کات، همه میسه خه لک مروئی خو به زلگرو به ده مارو که شخه که رو خو پئی زوریان، پئی که مه.

(۷) ﴿وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾، له روژی هه لسانه وهش دا، سزای سووتینه ری پئی ده چتیزن.

﴿عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾، سزای سووتینه ر، ﴿الْحَرِيقِ﴾، واته: (الثار)، ده لئی: (الإخراق): إِبْقَاعُ نَارٍ ذَاتِ لَهَبٍ فِي الشَّيْءِ)، واته: (إخراق) بریتیه له وه که ناگریکی خاوهن بلتسه، به ریده به شتیک، نه وه (إخراق) ه، که چاوگه، (حریق) یش، واته: ناگریک که ده سووتینن.

(۸) ﴿ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ﴾، پئی ده گوتری: نا نه وه به هوئی نه وه به که دوو ده سته کانت پیشیان خستوه، واته: نه و سزادرانه له دواروژداو، نه و ریسوا بوونه له دنیا دا، کرده ی ده ستی خوته.

(۹) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلْمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾، هه روه ها به دلنیا یی خوا ﴿تَجِدُ سِتْمَكَ نِيَهْ بِهْرَانِهْ﴾ به به نده کانی، سیفه ته کانی خواش هه موویان له وه پردان بو به (ظلام) به کار هاتوه، یان نه گهر خوا سته می له به نده کانی کردبایه، سته میکی گه وره و زوری ده کرد - پاکیی بو خوا له سته م و که م و کوپیی - .

مه سه له ی حه و ته م:

باسی جوړه که سیکی دیکه ی له خوا په رستیدا له سه ر ته ل و له بیانوو، که به خوښی ناسووده ده بی و، به گرفتاری نالوژ ده بی و، له شتاتیک ده پارټه وه که زیان و سووډیان نیه، له که سیک ده پارټه وه زیانی نیزیکته له سووډی:

لیره دا خوا **﴿﴾** باسی جوړی سټیه ممان بو ده کات، له و که سانه که به پی پی هه لوټستیان له به رانه ر کاره ساق مه زنی که به سه ر زه ویی دا دی، که له رزینه وه که ورو مه زنه که به، جوړی که سایه تیان دیاریی ده کری.

خوا **﴿﴾** ده فرموی: **﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَبْغِي اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَلِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ذَلِكَ هُوَ الخُضْرَانُ الْمُبِينُ ﴾** **﴿۱۱﴾** **﴿ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْصُرُهُمْ وَمَا لَا يَنْفَعُهُمْ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴾** **﴿۱۲﴾** **﴿ يَدْعُوا لَمَن ضَرَّهُمْ أَرْقُبٌ مِّن نَّفْعِهِمْ لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ﴾** **﴿۱۳﴾**

شیکردنه ویی ته م ټایه تانه، له نو برکه دا:

(۱) - **﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَبْغِي اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ ﴾**، له خه لکی هه به، جوړه که سیک که له سه ر قه راغ، خوا **﴿﴾** ده پرستن، له سه ر په رو له قه راغ و نه نیشت، که به دلنیا پی لیره دا مه به ست پی مسولمانیکی روو که ش و به له قه له قه، که له جیاتی نه ودی بچینه نیو جه رکه ی دیندار بیه وه، له سه ر قه راغی راوه ستاوه، نه چوته نیو قوولایه که ی.

(۲) - **﴿ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ ﴾**، ننجا نه که ر خوښی و نه و شته ی به به رزه و ونندی ده زانن، تووخی بن، پی ناسووده ده بی.

(۳) - **﴿ وَلِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ ﴾**، به لام نه که ر به لایه کی به سه ر بن، له سه ر رووی هه لده که ر ټه وه.

واتە: لەپەو روو دەكەوئى، چونكە ئەگەر مەبەست پىتى پاشگەزبوونەود بووايه، ديفەرموو: (انْقَلَبَ عَلَيَّ عَقِيْبِيْهِ)، واتە: بەسەر دوو پاژنە پىتيەكەيدا هەلگەرايهوه، بەلام لىزە يانى: لەپەو روو دەكەوئى، پىتتى رىك وەستاوه لەسەر راستە شەقامى خوا ﷺ، بەلام دوايى لەپەو روو دەكەوئى، بە ھۆى بەلایەكەود كە بەسەرى دئى.

لەوبارەوہ ئەم فەرموودە ھەيە:

إِعْنِ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنْ أَعْرَابِيًّا بَايَعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَلَى الْإِسْلَامِ، فَأَصَابَ الْأَعْرَابِيَّ وَعْكَ بِالْمَدِينَةِ، فَأَتَى الْأَعْرَابِيَّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقْلِنِي بَيْعَتِي، فَأَبَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، لَمْ جَاءَهُ، فَقَالَ: أَقْلِنِي بَيْعَتِي، فَأَبَى؛ لَمْ جَاءَهُ، فَقَالَ: أَقْلِنِي بَيْعَتِي، فَأَبَى؛ لَمْ جَاءَهُ، فَقَالَ: أَقْلِنِي بَيْعَتِي، فَأَبَى؛ فَخَرَجَ الْأَعْرَابِيُّ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّمَا الْمَدِينَةُ كَالْكَبْرِ تَنْفِي خَبْنَهَا وَيَنْصَعُ طِيْبُهَا (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ١٥١٧١، والبخاري: ٦٨٩١، ومسلم: ١٣٨٣، والترمذي: ٣٩٢٠، والنسائي: ٤١٨٥، وابن حبان: ٣٧٣٢).

واتە: جابىر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلئى: عەرەبىكى خىلەكىي بەلئىنى بە پىغەمبەرى خوادا ﷺ لەسەر مسولمان بوون، بەلام دوايى كە لە مەدىنە تووشى نەخوشىيەك بوو، ھاتە لای پىغەمبەرى خوا ﷺ و گوئى: ئەى پىغەمبەرى خوا! بەلئىنەكەم وپىدەوہ، (واتە: مسولمانىيەتيەكەي رەت بكاتەوہ)، پىغەمبەرى خوا ﷺ رازى نەبوو، پاشان ھاتەوہ گوئى: بەلئىنەكەم وپىدەوہ، (پىغەمبەرى خوا ﷺ) رازى نەبوو (مسولمانىيەتيەكەي لى وەربرىتەوہ)، پاشان ھاتەوہ گوئى: بەلئىنەكەم وپىدەوہ، (پىغەمبەرى خوا ﷺ) رازى نەبوو، ئىدى ئەو عەرەبە خىلەكەيە لە مەدىنە چووہ دەر (واتە: وازى ﷺ) رازى نەبوو، ھەنوا لە شار رويشتە دەرئى)، پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: شارى مەدىنە وەك مووشەدەمە وايە، ژەنگ و پىسيەكەي فېرى دەداتە دەرئى و، بوئى خۆى خۆش دەكات (مووشەدەمە كاتىك ئاسنى دەخەيە نىو كووورەوہ، ئەو ژەنگەي بەو ئاسنەوہ بئى، لئى دەكاتەوہ).

٤- ﴿ خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ﴾، دىناو دواروژى لە دەستچوون، دۆراندوون، كەسىك كە ئاوا دەكات، كاتىك بەلایەكى تووش دەبئ، لەپەو روو دەكەوئى و واز لە نىسلام دىئى.

نهوه هم دنیاى له دهست چوو، چونکه به لای به سه رها توه، واته: دنیا به کى نیه، ههروه ها دوارو ژیشى له دهست چوو، به هوى نهوه وه که خوڤاگر نه بووه، تاكو خوا پاداشتى بداتهوه، له سه نهو به لایه ی که به سه رى ها توه.

(۵) ﴿ذَلِكَ هُوَ الْخَيْرُ الْمُبِينُ﴾، تا نهوه زیانبارى نا شکرابه، زیانباریه ک که هیچ که س لیبی په نهان نیه.

(۶) ﴿يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَمَا لَا يَنْفَعُهُمْ﴾، له جیاتی خواو له خواو، له شتاتیک ده پارته وه، (که مه به ست پیتی بت و سه نه مه کانن) نه زانی لیده ده دن، نه سوودی پى ده گیه نن، واته: سوودی پى ناگه یه نن، نه گهر لیبان به پارته وه و بیان په رستی، ههروه ها زانیشى پى ناگه یه نن، نه گهر لیبان نه پارته وه و نه بیان په رستی، یانی: نه سوودی بو دین و، نه زانیشى لى ده دن، هه لبه ته لیره دا دهر ده که وى که نهو مسولمانه وه که له سه رها توه گوتمان، مسولمانتیکى رووکه شیبه و به له قه له قه، نه گهرنا مسولمان چون له جگه له خوا ده پارته وه، که بت و سه نه مه کانن!؟

(۷) ﴿ذَلِكَ هُوَ الصَّلَٰءُ الْبَعِيدُ﴾، تا نهوه گو مریای دووره، واته: گو مریایه که که له گو مریایه که ی دا زور دوور که وتوته وه، به ناسانی نایه توه سه ر راسته هیل، یانی: گو مریایه که هیچ گو مریایه کی ناگاتى.

(۸) ﴿يَدْعُوا لِمَنْ صَرَّهُمْ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِمْ﴾، له که سیک ده پارته وه که زانی له قازانج و سوودی نیزی کتره، زانیان لهو باره وه گو توویانه: وشه ی ﴿لَمَنْ﴾، ئەم (مَنْ) ه، نابى (ل) ی بچیته سه ر!! به لام له راستی دا قورئان دادگایی نا کرى بهو بنه مایانه ی ریزمانی عه ربه ی که دوابی زانیان دایانوان، به لکو ریزمانی عه ربه ی ده بن پابه ند بى به قورئانه وه، بوى:

۱- هه ندیک گو توویانه: (لَمَنْ: لَأَمَّ الْإِبْتِدَاءِ وَهِيَ تَفِيدُ مَضْمُونِ الْجُمْلَةِ الْوَاقِعَةِ بَعْدَهَا)، واته: ئەم (ل) ه بو دهست پینکردنه، تیهو روکی نهو رسته یه ی له دوابی دى، به هیز ده کات.

۲- هه نديکيش گوتوويانه: (ل) که، له نه سلدا تاوايه: (يدعوا من لضره اقرب من نفعه)،
واته: له که سيک ده پارېته وه که زياتي نيزيکتره له سوودی، که له زماني عه پهبی دا، نه و
بنچينه به ش هه به که (ل) که له نه سلدا هي وشه ی دواتره، بخريته سهر (من).

۳- هه نديکيش گوتوويانه: ﴿يَدْعُوا﴾، ليره دا به مانای (يقول) دي، واته: (يقول لمن
ضره اقرب من نفعه هو موله، أي هو مغبوه)، ده لن: که سيک که زياتي نيزيکتره له
سوودی، نه وه به رستراوی ويه، يانی: به زماني حال وا ده لن.

نه وه ی پيشن فه رمويه تي: ﴿يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا نَفْعَ لَهُ﴾،
به (ما) هيناويه تي، که مه به ست پتي بت و صه نه مه کانن، که خاوه ن هه ست و
هوش نين، به لام هي دواتر ده فه رموي: ﴿يَدْعُوا لِمَنْ﴾، به (من) هيناويه تي، که
بو خاوه ن هه ست و شعور و عه قلان به کار دي، بويه هي به که ميان له وانه به
مه به ست پتي بت و صه نه مه کان بن، هي دووه ميان مه به ست پتي تاغووت و
فیرعه ونه کان بي، يا خود نه و سادين و کاهينانه ی که سه ره رشتي به کانيان
کرده و، جار جار خه لک له وانيش پاراونه ته وه.

۹- ﴿لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ﴾، که سيک زياتي له قازانجی نيزيکتر بن خراپترين
دوسته و خراپترين هاوه ل و هاوده مه.

مه سه له ی هه شتم:

باسی جوړیکى دیکه ی مروښى جياواز له و سى جوړه ی پيشوو، که بریتیه: له برودارى کردار باش، ليره دا خوا ﷺ باسی جوړى چواره مى مروښه کان ده کات، له و خه لکانه ی که سایه تيبان ديارى ده کړئ له به رانبه ر کاره ساتى مه زنى روژى دوايى دا:

خوا ﷺ ده فرموى: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ (١١)

شیکردنه وه ی ثمه ثابته، له سى برگه دا:

١- ﴿إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، به دنيايى خوا ﷺ نه وان ه برويان هيتاوه (برويان هيتاوه به هموو نهو شتانه ی پيويسته برويان پى به تيرى) هه رووها کرده وه باشه کانيش ده کهن، واته: هموو کرده وه باشه کان ده کهن، له هموو بواره کاني ژياندا، نه وان ه خوا ﷺ ده يانخاته:

٢- ﴿جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، چهن د باغ و بيستان تیکه وه، که رووباريان به ژيردا ده روڼ، رووبار به ژير کوشکه کانياندا ده روڼ.

٣- ﴿إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾، به دنيايى خوا ﷺ هه رچى بيه وى، نه نجامى ده دات.

نجا ليره دا که ده فرموى: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، نه وان ه ی ثيمانان هه يه وه کرده وه باشه کان ده کهن، له به رانبه ر نه وان ه دايه که به بى زانبارى له باره ی خوا وه قسه ده کهن، نه وان ه ی ثيمانان به خوا ﷺ هه به، له سه ر بناغه ی عه قل و عيلم و فیتړه ت و وه حى، چونکه ثيمانى راست و دروست، ده بى هه لقولوى عه قل و، هه لقولوى فیتړه ت و، هه لقولوى زانست و، هه لقولوى وه حى بى.

ههروه‌ها له به‌راښهر که‌سانیک دایه، که له‌سهر قه‌راغن له خواپه‌رستیانداو به که‌لادا که‌وتوون، ئنجا ته‌وانه خوا ﷻ ده‌یانخاته نیو باغ و بیستانه‌کانی خوښه‌وه، که پووباریان به ژیردا ده‌پوون.

که ده‌فهرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾، خوا ﷻ هه‌رچی بیه‌وی ده‌یکات، یانی: بیگومان خوا هیچ شتیکی له‌به‌ر عاسنی نابنی، هه‌روه‌ها له شوینی دیکه‌دا ده‌فهرموئ: ﴿فَعَالَ لِمَا يُرِيدُ﴾ البروج، واته: خوا نه‌نجامده‌ری هه‌ر شتیکه که بیه‌وی.

به‌لام لی‌ره‌دا به دنیایی مه‌به‌ست پتی نه‌وه‌یه که خوا ﷻ نه‌و هوکارانه‌ی کرده‌وه‌ی به‌نده‌کان له‌سه‌ریان به‌ندن، نه‌و هوکارانه‌ ده‌په‌خسیتی، به‌پتی سیستمیک که دایناوه، هه‌روه‌ها خپرو شه‌ر له‌یه‌ک جیا ده‌کاته‌وه‌و، پاداشت و سزای داناون.

ئنجا به‌ هوئی نه‌و سیستمه‌وه که خوا ﷻ دایناوه، که نه‌گه‌ر تو چاکه بکه‌ی، نه‌وه پاداشته‌وه، نه‌گه‌ر خراپه بکه‌ی، نه‌وه سزاته، پاشان خوا چاکه‌و خراپه‌شی له‌یه‌ک جیا کردوونه‌وه، له‌سهر نه‌و بناغه‌یه خوا ﷻ هه‌رچی بیه‌وی ده‌یکات، نه‌ک به‌هه‌رپه‌مه‌کیی و گو‌تره‌کاریی، وه‌ک خوا ده‌فهرموئ: ﴿إِنَّ رَبِّيَ عَلَيَّ صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ هود، واته: به‌دنیایی په‌روه‌ردگاری من له‌سهر ری‌ه‌کی راسته، واته: خوا ﷻ به‌پتی نه‌و سیستم و یاساو وردو دادگه‌رو کاربه‌جینیانه‌ی که دایناون، مامه‌له‌له‌گه‌ل مرو‌فه‌کاندا ده‌کات، نه‌ک به‌هه‌رپه‌مه‌کیی و له‌گو‌تره!

بو‌یه‌ش نه‌وه پوون ده‌که‌مه‌وه، چونکه په‌نگه که‌سیک به‌هه‌له‌له‌و نایه‌ته موپاره‌که تیبکات، به‌لام له‌راستی دا مه‌به‌ست پتی نه‌وه‌یه: ده‌سته‌ل‌اتی خوا په‌دایه، خوا ﷻ ده‌سه‌به‌ستراو نیه، ویست (إِرَادَة) خوا به‌سهر هه‌موو شتی‌کدا زاله، به‌لام ویستی خواو ده‌سته‌ل‌اتی خوا، له‌میانی نه‌و یاسایانه‌دا که خوئی دایناون، له‌میانی نه‌و سیستمه دادگه‌رانه‌یه‌دا، که دایناوه له ژبانی مرو‌ف‌دا، له‌میانی نه‌وه‌دا خوا ﷻ ویست و ده‌سته‌ل‌اته‌که‌ی جی‌جی به‌جی‌جی ده‌بی.

مهسه لهی نۆیه م:

باسی دهسته پاچهیی بابای بهد گومان به رانبهر به خوا عَلَيْهِ، که جگه له خو
کوشتی و خووه لواسین، هیچی دیکه‌ی له دهست نایه ت:

خوا عَلَيْهِ ده فهرموی: ﴿مَنْ كَانَتْ يَطْنُ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ
يَسْبَبَ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِنَ كَيْدُهُ مَا يَعْتَظُ﴾.

پتویسته نه وه بلتین که: روونکه ره وه کانی ماناو مه بهسته کانی قورنن، راجیایان
هه به، که نایا نه وه‌ی لهم نایه ته‌دا مه بهسته، که سی دووه مه؟ له و که سانه‌ی
که نه یارن به رانبهر به نیکلام و، هه لوئستیکی نه رننیان هه به به رانبهر به
هانتی ناخیر زه مان و پۆزی دوایی و سزاو پاداشت؟ یا خود مه بهست پتی که سی
سیه مه؟ نه و که سه‌ی که له سه ر قه راغ خوا ده په رستی و، هه ره له بیانوو به بۆ
هه لگه رانه وه؟ یا خود مه بهست پتی که سیکی دیکه به؟

من زیاتر نه و رایه م پتی په سنده که مه بهست پتی که سیکی دیکه به،
که ده گونجی نه ویش مسولمانیکی روو که شی و رواله تیی به، ده شگونجی
مه بهست پتی هه ره مرقفیک به، که دهستی هیدایه تی خوا ی نه گه یشیتتی،
له گه ل هه ردووکیاندا ده گونجی، به پتی جوژی ته فسیر کردنه که.

شیکردنه وه‌ی ئه م نایه ته، له پینچ برکه‌دا:

١- ﴿مَنْ كَانَتْ يَطْنُ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾، هه ره که سیک گومانی وایه، که خوا
له دنیا و دواپۆژدا سه‌ری ناخات لیرهدا (ظن) به مانای گومانه، که واته: ﴿يَطْنُ﴾، واته: گومان
ده بات، که جاری وایه تیمه بۆ (یظن) وشه‌ی: پتی وایه، یا خود: وای دادنه تی، به کار دینتی.

﴿أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ﴾، که خوا عَلَيْهِ سه‌ری ناخات و یارمه تیی نادات، نایا نه و راناه
بۆ کتی ده جینه وه؟ بۆ نه و که سه که گومانه که ده بات؟ که نه وه یان نزیکتره، یا خود

مه بهست پئی پیغهمبهری خواجه ﷺ؟ واته: ههر که سیک پئی وایه و گومانی وایه، که خوا ﷺ پیغهمبهره که ی خوی (موحه ممد) ﷺ سه ناخات و، یارمه تیی نادات له دنیاو له دواپوژدا، هه ردوو و اتاکان ریئان تیده چن، به لأم له بهر نه وهی باسی پیغهمبهر ﷺ نه کراوه، هه رچهنده جاری وایه له سیاقیکدا باسی که سیک ده کری، نجا نه گهر پیغهمبهری خواجه ﷺ یان باسی جیریله، یان باسی ههر که سیک دیکه یه، نایشی نه هاتوه، به لأم سیاقه که ده یگه به نن، به لأم لیره دا نهو رایه زیاتر پئ ده چن، که مه بهست پئی خودی نهو که سه بن، که نهو گومانه ده بات، ههر که سیک گومانی وایه که خوا ﷺ سه ری ناخات له دنیاو دواپوژدا، واته: گومانی خراب به رانبه ر به خوا ﷺ ده بات و به دبینه به رانبه ر به خوا ﷺ.

۲- ﴿فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ﴾، با په تیک (گوریسیک) دریز بکات، به ره و سه ری.

نجا وه ک چوئن له باره ی رانای (ه) وه له وشه ی ﴿بِنَصْرِهِ﴾ دا، زانایان راجیایان هه بووه، که نایا مه بهست پئی خودی نهو که سه یه که گومانه که ده بات، یا خود مه بهست پیغهمبهری خواجه ﷺ، که گوايه خوا ﷺ موحه ممد سه ناخات؟

لیره شدا دیسان ده رباره ی ﴿السَّمَاءِ﴾، زانایان راجیایان هه یه، نایا مه بهست پئی سه قفی خانوو ه که یه، واته: با په تیک به سه قفی خانوو ه که یه وه هه لباوسن، یا خود مه بهست پئی ناسمانه؟ واته: با هوکاریک بگریته بهر به ره و ناسمان، چونکه وشه ی (سبب)، هه م به مانای پهت و گوریس دی، که له نه سلدا (سبب) به و پهت و گوریسه گوتراوه له خو یان به ستوه، پیندا سه رکه و توون بو دارخورما، بو نه وه ی خورمایه کان لیکه نه وه، یا خود متوربه ی بکه ن، دوایی وشه ی (سبب) به کاره ی تراوه بو ههر نامرازیک که نینسان پئی ده گاته نامانج و مه بهستیک، که واته: نه گهر (سبب) مه بهست پئی گوریس و په ته که بن، واته: با نهو گوریس و په ته، به سه قفی خانوو ه که وه هه لباوسن و، خو ی پئ هه لباوسن، ملی خو ی پیندا بکات، ده شگونچ مه بهست له (سبب) هوکار بن، واته: با نامرازو هوکاریک بگریته به ره و پئی بچینه ناسمان، نجا چی بکات؟

۳- ﴿ثُمَّ لَيَقَطَعَنَّ﴾، دواپی با بیبری، چی ببری؟ لیره‌دا پیتی (ل) زه‌نه (ه) ی له‌سره‌ه، که له نه‌سَلدا نه‌گه‌ر له سه‌ره‌تای رسته‌وه بِن، (ل) که زَر (كسرة) ی ده‌بِن، به‌لام نه‌گه‌ر له نیو قه‌دی رسته‌دا بِن، وه‌ک تیره: ﴿ثُمَّ لَيَقَطَعَنَّ﴾، (ل) که زه‌نه (ه) ی ده‌بِن.

هه‌ندیک له زانایان بو رسته‌ی: ﴿ثُمَّ لَيَقَطَعَنَّ﴾، ده‌لین: مه‌به‌ست نه‌وه‌یه: با خو‌ی بخنکینن، (یعنی: لَيَقَطَعَنَّ نَفْسَهُ)، واته: هه‌ناسه‌ی خو‌ی بیبری، نه‌وه نه‌گه‌ر مه‌به‌ست پیتی هه‌لو‌اسینی په‌ت و گوریسیک بِن، به سه‌قفی خانووه‌که‌وه.

به‌لام نه‌گه‌ر مه‌به‌ست پیتی گرته‌به‌ری نام‌رازیک بِن، بو به‌رز بوونه‌وه بو ناسمان، نه‌و کاته ﴿لَيَقَطَعَنَّ﴾، واته: با خو‌ی بیبری له زه‌وی، خو‌ی هه‌لبِری له زه‌وی، واته: لاقی خو‌ی به‌رز بکاته‌وه، نه‌مه بو هه‌ردوو واتایه‌کان ده‌گونجِن، واته: نه‌گه‌ر بیه‌وی خو‌ی بخنکینن، با لاقی خو‌ی له زه‌وی بیبری و به‌رز بکاته‌وه، یاخود نه‌گه‌ر بیه‌وی به‌رز بیته‌وه بو ناسمان، با لاقی خو‌ی به‌رز بکاته‌وه به پیچه‌وانه‌ی هیزی کیشنده‌وه، که لیره‌دا مه‌به‌ست نه‌وه‌یه: ناتوانن نه‌وه بکات.

نجا نایا بوچی بچن بو ناسمان؟! تا‌کو نه‌وه‌ی که پیتی وایه خوا ﴿بُؤی ناکات﴾، بچن بیه‌پیتته خوار و وه‌ده‌ستی بینن! که بیگومان نه‌وه‌شی بو ناکری. نه‌مه نه‌گه‌ر مه‌به‌ست له رانه‌وه‌که، نه‌و که‌سه بِن که گومانه‌که ده‌بات.

به‌لام نه‌گه‌ر به‌پیتی مانای دووه‌میان بِن، که راناوه‌که بو پیغه‌مه‌ری خوا ﴿بچیتته‌وه واته﴾: با نه‌و وه‌حیه‌ی که بو موحه‌مه‌د ﴿دیت﴾، یان نه‌و یارمه‌تیی و سه‌رکه‌وتته‌ی که له خواوه بو‌ی دئ، بچیت بیبری، واته: با نه‌و یارمه‌تیی و سه‌رکه‌وتته بیبری له ناسمان، یاخود با نه‌و وه‌حیه‌ی بو پیغه‌مه‌ر ﴿دیت﴾، نه‌ویش پیتی قه‌لسه، نه‌و بابا به‌د گومانه به‌رانبه‌ر به خوا ﴿بُؤی پیتی قه‌لسه‌و، پیتی ناره‌حه‌ته﴾، با بچن بیبری.

۴- ﴿فَلْيَنْظُرْ﴾، دواپی با سه‌ره‌نج بدات، ته‌ماش بکات.

۵- ﴿ هَلْ يُدْرِبْنَ كَيْدُمْ مَا يَعِطُ ﴾، نایا نهو فیل و پیلانه‌ی که دهیکات، نهوه‌ی که رقی هه‌لده‌ستین و، نهوه‌ی که پهستی کردوه، نهوه ددبرئی و کو‌تایی پی دینن؟! لیره‌دا دیاره نهوه‌ی که ﴿ يَعِطُ ﴾ هی پی‌وه په‌یوه‌سته، راناوی (ه)‌ی قرتیراوه، چونکه زانراوه، واته: (يَغِيظُهُ)، (غَاظَهُ) رقی هه‌ستاندو په‌ستی کرد، (يَغِيظُهُ)، رقی هه‌لده‌ستین، (غَاظَهُ، يَعِظُهُ، غِيظًا، أَيْ أَغْضَبَهُ)، تنجا وه‌ک به (غَاظَ)، هاتوه، به (أَغَاظَ) ش ههر هاتوه، له زمانا عه‌ره‌بییدا، به ههر دوو رژگه (صيغة) که هاتوه.

که‌واته: لیره‌دا که‌سیک که به‌د گومانه به‌رانبه‌ر به‌خوای خوئی و، پی‌ی وایه خوا ﴿﴾ سه‌ری ناخات له دنیاو دوا‌پوژداو، له‌گه‌لی میهره‌بان نیه، خوا ﴿﴾ پی‌ی ده‌فه‌رموئ: چیت له ده‌ست دئی، بیکه! یان خو‌ت بخنکینه، یان بچی له ناسمان نهوه‌ی که مه‌به‌سته به‌ده‌ستی بی‌نه، که خو‌ خنکاندنه‌که، له زهره‌ری خوئی و، چوونه ناسمانه‌که‌شی مه‌حاله.

نه‌گه‌ر مه‌به‌ستیش نهوه بی‌ که‌سیک که به‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﴿﴾ قه‌سه، له‌به‌ر نهوه‌ی خوا ﴿﴾ سه‌ری ده‌خات، یان له‌به‌ر نهوه‌ی خوا ﴿﴾ وه‌حیی بو‌ ده‌نیری، واته: تو‌ نه‌گه‌ر پی‌توایه خوا ﴿﴾ پی‌غه‌مبه‌ری خوئی ﴿﴾ له دنیاو دوا‌پوژدا سه‌ر ناخات، له حالیکدا که سه‌ریشی ده‌خات، تو‌ش ههر نهوه‌ت له ده‌ست دئی، یان خو‌ت بخنکینی، یان بچی بو‌ ناسمان، خو‌ خنکاندنه‌که نهوه هیچ! چونکه زهره‌ری خو‌ته، هه‌روه‌ها چوونه ناسمانه‌که‌ش مه‌حاله، که‌واته: ده‌سته پاچه‌ی و له به‌رانبه‌ر خوا‌دا هیچت له ده‌ست نایه‌ت، بو‌یه نهو پیلان و فیل‌ه‌ی ده‌یکه‌ی، نهوه‌ی که مایه‌ی رقی هه‌لساندن و تو‌په‌بووته، لای نابات و نهو پیلانه‌ گرفته‌که‌ت چاره‌سه‌ر ناکات.

وه‌ک پی‌شتریش گو‌مان: له نیوان زاناباندا راجایی هه‌یه، نایا مه‌به‌ست پی‌ی نه‌وانه‌یه که مشت و مر دکه‌ن، له باردی نایه‌ته‌کانی خواوه، به‌بی زانیاری و به‌بی رینمایی و به‌بی کتیبکی رو‌شنکه‌ره‌وه، یان مه‌به‌ست پی‌ی که‌سانیکن که

له‌سه‌ر ته‌ل وه‌ستاون بۆ به‌ندایه‌تی بۆ خوا کردن و، نه‌گه‌ر وه‌زعه‌که‌یان به‌ دل بوو، به‌رده‌وامن، نه‌گه‌رنا هه‌لده‌گه‌رینه‌وه‌و، له‌په‌و روو ده‌که‌ون؟

یاخود مه‌به‌ست پیتی که‌سانیکه‌ که‌ رقیان له‌ پتغه‌مبه‌ری خوا بیتو و له‌ هاوه‌لانی به‌ریتی بووه؟ هه‌روه‌ها له‌ ته‌فسیره‌کاندا باسکراوه‌ که‌ ده‌شگونجی مه‌به‌ست پیتی که‌سانیک بی که‌ مسوئمان بوون، به‌لام دوایی که‌ کافره‌کان نه‌شکه‌نجه‌و نازاریان داوون و، ناره‌حه‌تیان کردوون، هاتنی یارمه‌تی خویان پتی دره‌نگ بووه‌و پیمان وابوو که‌ ده‌بوو خوا بیتو یارمه‌تیان بداو، سه‌ریان بخات و، هاوکاریان بۆ بنیری و، ده‌ربازیان بکات، خوی کاربه‌جیش لیره‌دا سه‌رزه‌نشتیان ده‌کات، که‌ تیه‌وه‌ دوو ریتان له‌ پتشن، نه‌گه‌ر به‌و سیستم و به‌رنامه‌یه‌ی خوا پازی نه‌بن، که‌ خوا دایناوه‌، که‌ ده‌بی، خۆراگرو پشوو دریزبن، نه‌گه‌ر وا دل گچکه‌و نه‌نگه‌ پرئسکه‌ن و، په‌له‌ په‌ل ده‌که‌ن و، به‌ بریاری خواو حوکمی خوا پازی نین، دوو حالتان له‌ پتشن:

أ- یان خۆتان بخنکینن و خۆتان له‌به‌ین به‌رن.

ب- یان بچن بۆ ناسمان، که‌ هه‌ردوو ته‌گیرو فیله‌کان، نه‌وه‌ی که‌ هوکاری ناره‌حه‌تیانته، لای نابهن.

مه سه لهی ده یه م و کو تایی:

خوای ﴿﴾ نایه ته گانی قورنانی به رۆشنی دابه زاندوون و ههر که سیککی بوئی، ده بخته سهر راسته ری:

خوای ده فهرموی: ﴿﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ﴿١٦﴾

شیکردنه وهی ئەم نایه ته، له سنی برگه دا:

(١) - ﴿﴾ وَكَذَلِكَ ﴿﴾، واته: ههروهها بهو شیوه سهرسورهینه ره، که ئەمه ههواله کهی دوایی دی، ئەو شیوه سهرسورهینه ره بو چیه؟

(٢) - ﴿﴾ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ﴿﴾، تێمه قورنانهمان دابه زاندوه، چه ندان نایه تی رۆشنی گرتوونه خوئی و ئەم قورنانهش بریتیه: لهو نایه ته رۆشانه.

(٣) - ﴿﴾ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ﴿﴾، به دلناییه وهش خوای ﴿﴾ ههر که سیککی بوئی، راسته ری ده کات، ده یگه یه نیتته نامانج، نهک رێنمایی ده کات، هه رچه نده زۆر له ته فسیره کان وایان لیکداوه ته وه، به لأم وهک زۆر جار گوتوو مانه: وشه ی (هدایه) له هه ندی شوین له قورنانه دا به مانای رێنمایی و ری پێشاندانه، به لأم له هه موو شوینان به مانای ری پێشاندان و رێنمایی نایه، بو وینه: لیره که ده فهرموی: ﴿﴾ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ﴿﴾، نایا یانی: به دلناییی خوای ﴿﴾ ههر که سیککی بوئی رێنمایی ده کات؟ نا! چونکه خوای ﴿﴾ رێنمایی هه مووانی کردوه، وهک ده فهرموی: ﴿﴾ وَهَدَىٰ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾ ﴿﴾ آل عمران، یانی: رێنماییه بو جیهانیان، ههروهها ده فهرموی: ﴿﴾ وَأَمَّا تُمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُوا الْعَمَىٰ عَلَىٰ الْهُدَىٰ... ﴿١٧﴾ ﴿﴾ فصلت، واته: گهل سه موودمان هیدایهت دابوون، رێنماییمان کردبوون، به لأم کو تریان به سه ر رێنمایی دا هه لێژارد.

کهواته: هیدایه ته که بو هه موو لایهک ده سه ته بهر کراوه، هیدایهت به مانای رێنمایی کردن و ری پێشاندان، ئەوه یان نه به سه تراوته وه به وه وه که خوای ﴿﴾

بؤ که سائیکی تابیہتی تهرخان کردوه، به لکو بؤ هه مووانی به گشتی فهراهمه هیناووه دهسته بهری کردوه، ری پشانان و رینمایی خوا گشتیه، به لام به مانای خستنه سهر راسته ری و، راسته ری کردن و، به نامانج گه باندن، که نه مه مانای دووم و مانای تابیہتی هیدایه ته، نا نه ویدان خوا ﷺ به ستوو به توه به ویستی خو به ووه، که دیاره ویستی خواش ﷺ په یوه سته به حیکمهتی خواوه، به ره حمهتی خواوه، به زانباری خواوه، خوا ﷺ له نه سلدا هیدایه ته که ی بؤ هه مووان ناردوه، رینمایی و ری پشانان که ی بؤ هه مووان ناردوه، به لام ته نیا هه ندیکیان قبو لیان کردوه، نجا لیره دا: ﴿يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ﴾، نه وانه ده گرتیه وه، نه وانه ی رینمایی خویان قبو ل کرده، خوا ﷺ ده یوه بیانگه به نن به نامانج و مه نزل، به لام نه وانه ی هیدایه تی خویان ره فز کردوه، ویستی خوا ﷺ وانیه بیانخاته سهر راسته ری و، بیانگه به نن به نامانج، بؤچی؟ چونکه که سیک نه یوه وی به ره و خوا بچن، خوا ﷺ به توبزی ملی ناگری، تاکو ملی پی ودر بسوو ری نی به ره و لای خو ی، نه و کاته توبزی (جبر) کردن رووده دا، خواش ﷺ نه یوستوه زور له بنده کانی بکات و، توبزیان لی بکات و ناچار یان بکات.

که واته: ﴿وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ﴾، واته: ههر که سیک که رینمایی خوی قبو ل کردی، خوا ﷺ ویستی بؤی هه به که بیگه به نن به نامانج و مه نزل و، راسته ری بکات و، دوی نه وه ی که هیدایه تی خوی به مانا گشتیه که ی وه رگرتوه، هیدایه تی به مانای تابیہ تی شی بؤ بره خستین، وه که له سوور پی (محمد) یشدا ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ آهَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾ (۷)، یانی: نه وانه ی رینمایی خویان وه رگرتوه، خوا ﷺ هیدایه تی بؤ زیاد کردون، نه و هیدایه ته زیاد شه بریتیه له وه ی بیانگه به نن به نامانج و مه نزل، هه روه ها پاریزکاری شیان پی به خستی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

❖ درسی دوووم ❖

پیناسه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان ههشت (۸) نایهت ده گرتته خوئی، نایهته کانی: (۱۷ - ۲۴)، خوا
 ﴿۱۰۳﴾ لهم ههشت (۸) نایهته دا، سن بابتهقی سه ره کیی باس ده کات:

(۱) خوا ﴿۱۰۳﴾ له رۆژی قیامه تدا دادوه ریی له نیوان پرواداران و جووله کهو صابینه و
 نهصرانیی و مه جووسی و هاوبهش بو خوا دانهره کاند ده کات، نهو شهش (۶) کۆمه له
 خوا ﴿۱۰۳﴾ له رۆژی دوابی دا لیکیان جیا ده کاته وهو، دادوه رییان له نیواندا ده کات.

(۲) هه رچی دروستکراوانی خوان، به سه رو خوارو، هۆشدارو بن هۆش و، ژیاندارو
 بن ژیانده وهو، هه ر کهس له ناسمانه کان و له زهوی دا هه به، هه روه ها خۆرو مانگ و
 نه ستیره کان و، چپایه کان و دارو دره خت و نازه لآن و، زۆرێک له خه لکیش، هه موویان
 ملکه چی خوان و، کړنووش بو خوا ده بن، هه روه ها ناماژهش به وه ده کات: کهسانیکیش
 سزای خوابان له سه ر پتویست بووه، له سۆنگه ی نه وه وه که بو خوا ملکه چ نین.

(۳) باسی دوو کۆمه لی پیکه وه ناکۆکی بی پرواو پروادار ده کات، که خوی دادگه ر هه ر
 کامیکیان، سزایان پاداشتیکی پر به پیتست و تیرو ته واوی بو ساز کردوون، له رۆژی دوابی دا.

﴿۱۰۳﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْمُجْتَبِينَ وَاللَّذِينَ أَتْرَكُوا
 إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۱۰۳﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ
 يَسْجُدُ لَهُ، مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ
 وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ، مِنْ مُّكْرِمٍ
 إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿۱۰۴﴾ ﴿۱۰۴﴾ هَذَانِ حَصَمَانِ ائْتَصَمُوا فِي رِيْبِهِمْ قَالِذِينَ كَفَرُوا
 قَطَعْتَ لَهُمْ نِيَابًا مِّنْ نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمْ الْحَمِيمُ ﴿۱۰۵﴾ يُضْهِرُ بَوْمًا فِي بَطْنِهِمْ

وَلَبَلُّوْهُ ۝۲۰ وَكَمْ مَقْعَمٍ مِّنْ حَبِيْبٍ ۝۲۱ كَلَّمَا اَرَادُوْا اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ اَعْبَدُوْا فِيْهَا وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْمَرْبِيْبِ ۝۲۲ اِنَّكَ اَللّٰهُ يَدْخُلُ الْاَلْبَابَ ؕ اَمَّا اَنْتُمْ وَعَمَلُوْا الصّٰلِحٰتِ لَعَلَّكُمْ تَجْتَنِبْنَ جَهَنَّمَ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ يُخْرَجُ مِنْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا حَرِيْرٌ ۝۲۳ وَهَدُوْا اِلَى الطّٰيِبِ مِمَّا اَلْقَوْا وَهَدُوْا اِلَى صِرَاطٍ لِّمَسِيْدٍ ﴿۲۲﴾

مانای ده قوا ده قی نایه تهاکان

إبه دئیایی ئەوانەیی برۆیان هێناو، ئەوانەیی بوونە جوولە کەو، صابینەکان و، ئەصرانییەکان و، مە جووسی و، ئەوانەیی هاوبەشیان (بۆ خوا ﷻ) داناو، بێگومان خوا ﷻ لە پۆژی هەلسانەو هەدا لێکیان جیا دەکاتەو (دادوهرییان لە نێواندا دەکات)، بە راستیی خوا ناگادارو چاودێری هەموو شتیگە ﴿۱۷﴾ نایا (بە چاوی عەقڵ و دڵ) نابینی کە هەر کەس لە ناسمانەکان و هەر کەس کە لە زەوی دایەو، خۆرو مانگ و ئەستێرەکان و، چیاپەکان و دارو درەخت و ژیانداران و، زۆرێک لە خەلکی، کێنووش بۆ خوا ﷻ دەبەن و، زۆرێکی (لە خەلک) سزاو نازاریان لەسەر پێویست بوو، هەر کەستیکی خوا ﷻ ریسوای بکات، هیچ پێزگرتیکی نابێ، بێگومان خوا ﷻ چی بیهوی دەبکات ﴿۱۸﴾ ئەمانە دوو کۆمەلی پێکەو دەژن لە بارەیی پەرەردگاریانەو کەوتوونە ناکوکی، نەجا (لە پۆژی دوایی دا) ئەوانەیی بێروان، پۆشاکیان لە ناگر بۆ دەبدری و، ئاوی کۆلویان بەسەر سەردا دەکری ﴿۱۹﴾ (سەرەنجام) هەرچی لە نێو سکیان دایەو پێستیشیانی پێی قالدە پێتەو (دەتوتەو) ﴿۲۰﴾ هەرەها گورزی ئاسنیشیان بۆ داندراون (بۆ لێدانیان) ﴿۲۱﴾ هەر کات وستیشیان لەبەر بێزایی و خەم و ناسۆر لێی بچنە دەری (لە دۆزەخ)، دەگیردێنەو نێی (و پێیان دەگوتری): سزای سووتینە

بچیزن! ﴿۲۳﴾ به دلتیایی خوا ﴿۲۴﴾ نهوانه‌ی پروایان هیناوه و چاکه‌کان نه‌نجام دده‌ن، دهن‌یاختا به هه‌شتانیکه‌وه رووباریان به‌ژردا ده‌رۆن و، به بازنه زێره‌کان و به گه‌وه‌ریش ده‌راز‌تندرینه‌وه، پۆشاکیشیان ناوریشمه ﴿۲۳﴾ رتنماییش کران بۆ قسه‌ی پاک و چاک و، رتنماییش کران بۆ ریبازی (خوا‌ی) ستایش‌کراو ﴿۲۴﴾.

نشیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ): (الْفَصْلُ: إِبَانَةٌ أَحَدِ الشَّيْئَيْنِ مِنَ الْأَخْرِ، وَيَوْمُ الْفَضْلِ: الْيَوْمُ الَّذِي يُبَيِّنُ اللَّهُ الْحَقَّ مِنَ الْبَاطِلِ، وَيَفْصِلُ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحُكْمِ)، (فَصْلٌ) بریتیه له لیک جیاکردنه‌وه‌ی دوو شتان له به‌کدی (يَوْمُ الْفَضْلِ) ئەو پرۆژه‌یه که خوا ﴿۲۴﴾ هه‌ق له ناهه‌ق جیا‌ده‌کاته‌وه، داد‌وه‌ریی له نێوان خه‌ل‌کدا ده‌کات و، لێکیان هه‌ل‌دا‌وت‌ری.

(حَصَّانٍ): وشه‌ی (حَضْمٍ)، واته: که‌سی نا‌کو‌ک، دژ، نجا هه‌م بۆ تاک به‌کار دێ، هه‌م بۆ دووان، هه‌م بۆ کو‌و، هه‌م بۆ نێر، هه‌م بۆ مێش، ده‌گوت‌ری: (هَذَا حَضْمٌ، وَهَذَا حَصَّانٌ، وَهَؤُلَاءِ حَضْمٌ، وَهَذِهِ حَضْمٌ)، لێ‌رده‌دا ﴿﴾ هَذَا حَصَّانٌ ﴿﴾، ئەم دوو کو‌مه‌له پێکه‌وه نا‌کو‌کن، نا‌کو‌کیان هه‌یه، ﴿﴾ هَذَا حَصَّانٌ أَخْصَمُوا فِي رِيحِهِمْ ﴿﴾، له باره‌ی په‌روه‌رد‌گاریانه‌وه که‌وتوونه نا‌کو‌کیی و مشت و مرده‌وه.

(يُصَبُّ): (صَبُّ الْمَاءِ: إِرْقَاقُهُ مِنْ أَعْلَى)، (صَبُّ الْمَاءِ)، ئەو ناو‌دی له‌سه‌ر‌تۆه هه‌ل‌بر‌ژێته‌ خواری.

(الْحَمِيمُ): (الْحَمِيمُ: الْمَاءُ الشَّدِيدُ الْحَرَارَةِ)، ناوی زۆر گه‌رم، یان ناوی کول‌او.

(يُصَهِّرُ بَرْدًا): پێی ق‌ال ده‌بیته‌وه، پێی ده‌توتنه‌وه، (الصُّهْرُ: إِذَابَةُ الشَّخْمِ)، (صُهْر) بریتیه له ت‌وان‌ده‌وه و ق‌ال‌کردنه‌وه‌ی به‌زو چه‌وری.

(مَقْمَعٌ): كۆی (مِقْمَعَة) یە (وهي ما يُضْرَبُ بِهِ وَيَذَلُّ)، ئەویش ھەر نامرازیگە کە پیتی لە کەستیک بدری و ، پیتی زەبوون و داماو بکری، بە کوردیی (مِقْمَع) یان (مَقْمَعَة)، یانی: گورز، یاخود قەمچی، بە لأم خوا ﷻ دەفەرموی: ئەو گورزە، ئەو قەمچیە، لە ناسنە.

(عَمِي): واتە: خەم و خەفەت و ناسۆرو، بە مانای دلتەنگیی و تەنگە ئەفەسەش دئی، (عَم) و (عُمَة) وەک (كَرْب) و (كُرْبَة)، بە مانای غەم و خەفەت دئی و، بە مانای تەنگە ئەفەسەش دئی و، بە مانای بیزاری و پەستیش دئی.

(يُحْكَلُونَ): واتە: دەپازێندرێنەو، (حَلِي، يَحْلِي)، واتە: پازێترایەو، دەپازێتریتەو، دەگوتری: (حَلِي الشَّيْءُ فِي عَيْنِي)، واتە: شتەکە لە چاوم دا جوان بوو، (وَحَلَيْتِ الْمَرْأَةَ حَلِيًّا)، ئافەرەتەکە خشلی بە خۆیدا کرد، خۆی پێ پازانداو.

(أَسَاوِرَ): كۆی (أَسْوِرَة) یە، (أَسْوِرَة) ەش، كۆی (سَوَارَة)، (سَوَار): بازن، کەواتە: (أَسَاوِرَ)، كۆی كۆ، (جَمْعُ الْجَمْع) یە.

(وَلَوْلَا): واتە: گەوھەر، دەگوتری: (تَلَلْنَا الشَّيْءَ: لَمَعَ لَمَعَانِ اللَّوْلُؤِ)، واتە: وەک چۆن گەوھەر دەترووسکی و دەدرەوشیتەو، ئەویش ناوا درەوشایەو.

(الْمُعْجَمُ الْوَسِيطُ)^(۱) ناوا پێناسەیی (لؤلؤ)، دەکات: (اللؤلؤ: الدرُّ يَتَكَوَّنُ فِي الْأَصْدَافِ مِنْ رَوَاسِبٍ، أَوْ جَوَامِدٍ صَلْبَةٍ، لَمَاعَةٍ مُسْتَدِيرَةٍ، فِي بَعْضِ الْخَيْوَانَاتِ الْمَائِيَةِ الدُّنْيَا مِنْ الرُّخَوِيَّاتِ)، واتە: (لؤلؤ) کە بە عەرەبی (دُرُّ) یە پێ دەلێن و بە کوردیی دەلێن: گەوھەر، لە تێو قۆزاخە نیشتوووەکان، یان وشکە رەقەکان دا پێک دئی، ئەو گەوھەرە بریسکە دەداتەو، خەرە، لە هەندیک لەو ژياندارە ناویانەیی کە لە پرووی پلەیی ژياندارییەو لە خوارێن، ئەوانەیی نەرمن و، تیسقانیان نیە.

هوئی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

هوئی هاتنه خواره وهی نهم نایه ته موباره که که ده فهرموی: ﴿ هُنَّ اَنْ خَصَمَانِ
اَخْتَصَمُوا فِي رِيحٍ قَالَتِ لَنْ يَكْفُرُوا قُلْتُمْ لَمْ يَأْتِ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُؤُسِهِمْ
الْحَمِيمُ ﴾

لهو باره وه نهو فهرموده به ههیه: (عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، نَزَلَتْ فِي الَّذِينَ بَرَزُوا يَوْمَ
بَدْرٍ: حُمْرَةٌ، وَعَلِيٌّ، وَعُبَيْدَةُ بْنُ الْحَارِثِ، وَعُتْبَةُ وَشَيْبَةُ ابْنَتَا رَبِيعَةَ، وَالْوَلِيدُ بْنُ عُتْبَةَ)
(أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٤٧٤٣، وَمُسْلِمٌ: ٣٠٣٣).

واته: نه بوو زهر **رَبِيعَةَ**، ده لئ: نهم نایه ته له باره ی نهوانه وه هاته خوار، که
له جهنگی به دردا، تن به تن بو یه کدی چوونه مهیدانئ، له مسولمانان:
همزه و عوبه یدهی کوری حاریس، (ههر سیکیان خزم بوون، همزه
مامی علی بووه خوا لیان رازی بی، عوبه یدهی کوری حاریسش ناموزای بوو)
له به رانه ریشدا له کافر ده کان: عوتبه و شه یبهی کورانی په بیعهو، وه لیدی کوری
عوتبه ش، (نهوانیش دوو براو برازیه ک).

ننجا هه ندیک ده لئین: نهو نایه ته و نایه ته کانی دوایی، له مه دینه هاتوونه
خواری، به لأم نهوی دیکه سووره ته که هه مووی مه ککه یبه، ده شگونجئ نهو
نایه تانه هه موویان له مه ککه هاتبنه خوار، به لأم دوایی میصداقه که یان (نهوهی
که به سه ریدا ده چه سپن)، له پئش هه موو که سه وه نهو شه ش که سه بوون، سئ
له برواداران: همزه و علی له گه ل عوبه یدهی کوری حاریس، خوا لیان رازی
بی، هه رووها سئ نه فهریش له کافر ده کان: عوتبه و شه یبهی کورانی په بیعهو،
وه لیدی کوری عوتبه، پئش هه موو که س نهم نایه ته به سه ر نهم دوو کومه له دا.

که بۆ یه کدی چوونه مهیدان، تن به تن، بهسەر نهواندا دهچهسپن، که دوایی کافرهکان، ههرسیکیان ده کوژرین و، له مسوڵمانانیش عوبهیده بریندار دهبن و، دوایی نهویش شههید دهبن، نهگهڕنا مهرج نیه نایهته که به هۆی نهوانهوه هاتبیته خوار، بهلام پیتش هه موو کهس بهسەر نهواندا دهچهسپن و، دهشگونجی نهو نایهتانه له مه دینه هاتبنه خوار.

مانای گشتیی نایهتهکان

خو ﷺ دهفرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، به دنیایی نهوانه ی پروایان هیناوه، برگه ی: (نهوانه ی پروایان هیناوه) نه مه بۆته نازناویک بۆ مسوڵمانان، چونکه له راستییدا خه لکی دیکه ی غهیری مسوڵمانان، به نیماندار له قه له م نادرین، به خواناس له قه له م ده درین و، به پیغه مبه ر ناس له قه له م ده درین، خو ﷺ ده ناسن و، پیغه مبه ر ده ناسن و، ده زانن رۆژی دوایی هه یه، به لام به مانا زاراوه یه که ی، به بروادار داناندرین.

کهواته: که ده فرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، واته: به دنیاییه مه نهوانه ی پروایان هیناوه، (واته: مسوڵمانان)، ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾، جووله که کان و ﴿وَالصَّابِغِينَ﴾، صابینه کان و ﴿وَالصَّرِیِّ﴾، نه صرانیسه کان و ﴿وَالْمَجُوسَ﴾، مه جووس و ﴿وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾، نه وانه ش که هاوبه شیان بۆ خوا داناوه، هه ر کام له و شه شانه، یاخود هه موو نهو شه ش کۆمه له، ﴿إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، به دنیایی له رۆژی هه لسانه وه دا، خو ﷺ لیکیان جیا ده کانه وه، یاخود دادوه ریایان له نیاواندا ده کات، ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ (v)، به دنیایی خو ﷺ بهسەر هه موو شتی که وه چاودیره و، له هه موو شتی ک ناگاداره.

لیتره دا خوا ﷺ که نهو شه ش کومه له باس ده کات، که په ټکیان نه هلی نیمان و نه هلی نیسلامه (مسولمانان)، پتتجه که ی دیکه، هه موویان نه هلی کوفرن، نه مه نه وه ده که به نه تی که له تیسلامدا زور به سینه فراوانی و باخه ل فراهی مامه له ده کړی له که ل نامسولماناندا، نجا نهو نامسولمانانه: چ ناینتیکی ناسمانیان هه بیت، که دوا یی ټکیاندا بی و گوریبیان، یا خود نایینی ناسمانیشیان نه بیت و، بته رست بن و، ناگر په رست بن و، نه ستیره و خړو که په رست بن و، یا خود هه رچی بن، نیسلام زور به باخه ل فراهی و به سه ماحه ته وه مامه له بیان له که لدا ده کات، به لکه مان نه وه یه که خوا ﷺ لیتره دا ده فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، به دنیایی خوا ﷺ له رژی هه لسانه وه دا دادوه رییان له نیواندا ده کات، واته: تیوه لیتیکه رتن و پتیکه وه په کدی ته حه معمول بکه ن، پتیکه وه ته با بن، پتیکه وه بزین، به لأم نه وه عایدی خوا یه: کت سزای چنده و، کت پاداشتی چونه! نه وه خوی په روه ردگار بو که سی به جن نه هیشتوه و، عایدی خو یقی، هه روه ها نه ویش چاود پړو ناگاداره به سر هه موو شتیکه وه.

نجا خوا ﷺ باسی نه وه ده کات که نه م که ردونه به سه رو خوار یه وه، به بی تراو نه بی تراویه وه، به ژیاندارو بن ژیانیه وه، به هوشدارو بن هوشیه وه، هه مووی بو خوا ﷺ ملکه چه و، کړنووش بو خوا ده بات: ﴿أَلَمْ تَرَ﴾، نایا نایینی؟ به دنیایی لیتره دا مه به ست له دو پتراو (مخاطب) ی (نایا نایینی؟) هه ر که سیکه که بتوانی سه رنج بدا، چونکه لیتره دا مه به ست له دیتن (رؤیة) بینینی عه قل و دل و زانینه، نه ک بینینی چاو، چونکه هیچ که س نیه، که هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه، بینینی که کړنووش بو خوا ده بات، هه روه ها مانگ و خورو نه ستیره و، چیاو دارو دره خت و ژیانداران بینینی، که واته: لیتره دا مه به ست له بینین ﴿أَلَمْ تَرَ﴾، واته: (أَلَمْ تَعْلَمْ)، نایا نایینی به چاوی عه قل و دل؟ ﴿أَلَمْ تَرَ﴾، الله یَجِدُ لَهُ، مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾، که کړنووش بو خوا ده بات، هه ر که سیک که له ناسمانه کاند هه یه و، هه ر که سیک که له زه وی دا هه یه، که

نوهی له ناسمانه کاندا هه، به دلنیاپی به پلهی یه کهم فریشته کانن، نازانین رهنکه خوای په روه ردگار له ناسمانه کاندا دروستکراوی دیکه شی هه بن، به لآم نهوانه ی له زهویی دان به پلهی یه کهم مروّفه کان و، جینن و، نهو فریشتانه شن که له که لیاندان له سه ر زهوی، ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ﴾، خۆرو مانگ و نه ستیره کانیش، نهوانه ش کړنووش بو خوا ده بن، ﴿وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْاَدْوَابُ﴾، چیا به کان و دارو دره خت و ژياندارانیش، ﴿ذَوَابِّ﴾ کوی (ذابه) ه، به، ﴿كُلُّ مَا يَدْبُ عَلَى الْاَرْضِ﴾، واته: هه چي به زهویی دا ده روات، به لآم دواپی واتا به کی گشتیتریشی بو داندراوه، واته: ژيانداران، نهوانه ی که ژياندارن و، خاوه نی هه ستی، نه ک خاوه نی عه قل و هو ش، به لکو خاوه نی هه ستی، هه ر له ژياندارکی یه ک خانه یی وه ک نه میاوه بگره، تا کو هه موو نهو ژيانداره که ورانه ی، وه ک نه هه نگی شین و فیل و که رگه دهن و... هتد... ﴿وَكَثِيرٌ مِّنَ الْاَنْاسِ﴾، زوریکیش له خه لک، واته: زوریکیش له خه لک کړنووش بو خوا ده بن، که نهوانه نه هلی نیسلان، نه گهر مه به ست پی پی خوا به رستی راسته قینه بی، یا خود هه موو نهوانه ی که به جوړیک له جوړه کان خوا ده په رستی، نه گهر مه به ست پی پی کړنووش بردنی په هاو په رستی و ملکه چیی په ها بی، چ له لای خوا ﴿قَبُولٌ﴾ قبول بی، چ قبول نه بی، نهو کاته جووله که و نه صرانی و صایبه و هه موو نهوانه ی که به جوړیک له جوړه کان خوا ده په رستی، هه مووان ده گرتیه وه، ﴿وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ﴾، زوریک له خه لکیش سزای له سه ر پیویست بووه، واته: زوریک له خه لکی ملکه چ نابن بو خوا، کړنووش بو خوا نابن و، به ندایه تیی بو خوا ناکه ن، بو به سزایان له سه ر پیویست بووه، ﴿وَمَنْ يُّنِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِن مَّكْرَمٍ﴾، هه ر که سیکیش خوا سووکی بکات، هیچ ریزگریکی بو په یدا نابن، هیچ که سیک نابن ریزی لی بگری، نجا نایا خوا ﴿بُؤْسٍ﴾ بوچی خه لک سووک ده کات؟ له نه نجامی نه وه دا که سه ریچی له فه رمانی خوا ده که ن، به ندایه تیی بو خوا ناکه ن، پیچه وانه ی نهو سیستمه گشتیه ی خوا ده جوولین، که خوا دایناوه له گه ردووندا، که سیک و ابی و به هو ی سه ریچی

کردن خواوه، خوی بی ریز کرد بن، هیچ ریزگریکی بو پهیدا نابن، ﴿إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾، به دنیایی خوا هه رچی بیهوی ده بکات.

ننجا خوا ﴿بِاسْمِ رَبِّكَ﴾ باسی سه ره نجامی نهوه ده کات: که سائیک بو خوا ملکه چن و کړنووشی بو دهبه ن و، که سائیکیش که سزای خویان له سه ر پیویست بووه، ده فهرمی: ﴿هَذَانِ حَصْمَانِ أَخَصَمُوا فِي رَيْبٍ﴾، نا نه مانه دوو کومه لن، له باره ی پهروه ردگار یانه وه به ده مه قال هاتوون، نا کوی و دوو به ره کیان هه یه، ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾، باسی بیروایه کان ده کات، که سزایان چونه؟ ننجا نهوانه ی بیروان: ﴿قَطَعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ﴾، له ناگر پو شاکیک ناگریان بو ده بردری، ﴿يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ﴾، ناوی داغ و کولویشیان به سه ر سه ردا ده کری،

﴿يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ﴾، هه رچی له هه ناویاندا هه یه، له نیو سکیناندا هه یه و، پیستیشیان پی ده توئته وه (قال ده بیته وه)، ﴿وَلَكُمْ مَقْعٌ مِنْ حَدِيدٍ﴾، گورزو قامچی ناسنیشیان بو هه ن (بویان دانداون) که پیان لیان بدری، ﴿كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا﴾، هه ر کاتیک وبستان له ته نگه نه فسیان و له خه م و مه راق و بیزاریان، لپی بچه دهر (واته: له ناگری دوزه خ)، ﴿أُعِيدُوا فِيهَا﴾، ده گبردرنه وه نیوی، ﴿وَدُوفُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾، پیشیان ده گوتری: سزای سووتینه ر بچیژن.

به نسبت کومه لی به که مه وه، که نه یارن به رانه ر به پهروه ردگار یان، نهوه چاره نووسیانه که خوی دادگر له پینج برکه دا باسی سزایه که یان ده کات.

ننجا دپته سه ر باسی پاداشتی ئیمانداران، تهویش هه ر له پینج برکه دا ده خاته روو: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، شیوه ی ته عبیره که ده گوری بو سه رنج پاکیشانی بیسه ر: به دنیایی خوا ﴿بِاسْمِ رَبِّكَ﴾ که سائیک که بروایان هیناوه کرده وه باشه کان نه نجام دده دن، ده خاته نیو چهند باغ و بیستانیکه وه، که رووباریان به ژردا دهرؤن، واته:

رووبار به ژیر کوشکه کانیندا ده‌رۆن، ﴿يُكَلِّمُ فِيهَا مِنْ آسَافٍ مِنْ ذَهَبٍ
 وَلُؤْلُؤًا﴾، ده‌پازتێرنه‌وه له‌وتیدا به‌بازنه‌ی زۆری زێڕو گه‌وه‌هر، ﴿وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا
 حَرِيرٌ﴾، پۆشاکیشیان له‌وتیدا تاوریشمه، مرۆف له‌جۆری قوماشان، له‌ئاوریشم
 جوانترو نایابترو به‌نرختری پێشک نایهت، که‌بیکاته به‌رگ و پۆشاک، بۆیه
 خوا ﷻ باسی ئاوریشم ده‌کات، چونکه‌خوا به‌پێی عه‌قلی تێمه، تێمه‌ده‌دوێنێ،
 نه‌گه‌رنا به‌دنیایی ئاوریشمیک که‌خوا له‌رۆژی دوایدا ده‌بیکاته پۆشاک بۆ
 به‌رپواداران، جیا به‌له‌وه‌ی له‌دنیا‌دا هه‌یه، هه‌روه‌ها هه‌موو نیعمه‌ته‌کانی دیکه‌ی
 به‌هه‌شت، جیان له‌وانه‌ی دنیا، ﴿وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ﴾، هه‌روه‌ها
 رێنمایی ده‌کری‌ن بۆ قسه‌ی چاک و پاک و ﴿وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْمَعِيدِ﴾، رێنمایی
 ده‌کری‌ن بۆ رێی خوای شایسته‌ی ستایش و مه‌دح و سه‌نا، نه‌مه‌ش پاداشتی
 ئیمانداران، خوا له‌پێنج به‌رگه‌دا خستوووه‌ته‌روو.

مهسه له گرنګه کان

مهسه له یه که م:

خوا ﷺ له رږڅی قیامه تدا دادوه ریسی له نیوان مسولمانان و جووله که و صابینه کان و نهصرانییه کان و مه جووسییه کان و، هاوبه ش بؤ خوا دانه ره کانداه کات و، خواش ﷺ ناگاداری هم موو شتیکه:

خوا ﷺ ده فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغِينَ وَالنَّمِرَئِيَّ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ (١٧)

شیکردنه وهی ئه م ثابته، له ههشت برګه دا:

١- ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، به دنیایی نهوانه ی پروایان هیناوه، جیی سه رنجه که له شتو دی ئه م ثابته موباره که دا، هم له سوږه تی (البقرة) دا هاتوه، هم له سوږه تی (المائدة) شدا هاتوه، به لام له سوږه تی (البقرة) و (المائدة) دا، باسی مه جووسییه کان، هه روه ها باسی هاوبه ش بؤ خوا دانه ره کانش نه کراوه، به لکو تنها باسی چواریان کراوه: پرواداران و جووله که و نهصرانیی و صابینه، واته: ته نیا لیره دا (الحج) دا، به یه که وه باسی نه و شه ش جوړه خه لکه کراوه، مسولمانان و نهو پینچ جوړه نامسولمانانه، که جووله که و صابینه و نهصرانیی و مه جووسی و موشریکه کانن، کاتی خو ی تیمه له تفسیری سوږه تی (البقرة) شدا گوتوومانه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، واته: به دنیایی نهوانه ی نیمانیان هیناوه، نه وه نازناوه بؤ مسولمانان که نه هلی نیمانن، چونکه خه لکی دیکه له روانګه ی نیسلامه وه به نه هلی نیمان له قه لهم نادرین، چونکه به لئ خاوه ن کتیبه کان خو یان به پروادار به

خواو فریشته کانی و کتیبہ کانی پیغہمبهران و رۆزی دوابی، دادہ نین، بہ لَمِ ئەوہی ئەوان پییان وایہ پروا هیتانہ: بہ خواو، فریشته کانی و کتیبہ کانی پیغہمبهرانی و رۆزی دوابی، لە روانگە ی نسلاموہوہ کم و کورپی زۆری تیدا هەبە، کہ لێرەدا دەرەفەت نیە باسی بکەین.

کہواتە: نازناوی ﴿عَامُّوٓا۟﴾، تەنیا بۆ مسوڵمانان بەکار دای و لە قورئاندا تەنیا بۆ مسوڵمانان بەکار هاتوہ، بە لَمِ دەگونجی بۆ جوولە کەکان و نەصرانیہ کانی و بۆ خواوہن کتیبہ کانی دیکەش بەکار هاتی، بە لَمِ لە کاتی خۆیدا کہ بە راستی برویان هەبووہ بە خواو بە پیغہمبهرانی خواو، بە نایینە دەستکاری نەکراو و راست و دروستە کە ی خۆیان.

٢- ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾، مەبەست پێی جوولە کەکانە، ننجایا بۆچی گوتراوہ:
﴿هَادُوا﴾؟ وە لَمِ:

أ- لەوہوہ هاتوہ کہ لە سوورەتی (الأعراف) دا، خوا ی پەروەردگار دەفەرموی: ﴿إِنَّا هَدْنَا
إِلَيْكَ﴾، (هُدًى: یغنی: رَجَعْنَا)، تێمە گەراپنەوہ بۆ لای تۆ، (هَادًا: يَهُودًا): (رَجَعًا،
يُرْجَعًا)، لەبەر ئەوہی جوولە کەکان گەراونەوہ بۆ لای خوا ﷻ.

ب- بۆیە پێیان گوتراوہ: (هَادُوا)، چونکە شوێنکەوتوو ی بەھوودا بوون، کاتی خۆی جوولە کە دەولەتیکان دروستکردوہ، ئەوہی دەولەتە کە ی بنیاتناوہ، لە ئەوہی بەھوودا بووہ، کہ بە کتیک بووہ لە کورە کانی بەعقوب، کتیبی جوولە کەکانیش لە روانگە ی نسلاموہوہ تەنیا بریتیه: لە تەورات، بە لَمِ تێستا ئەوان پەیمانی کۆنیان هەبە، کہ (٣٩) یاخود^(١) (٤٩) سێفرە، یانی: ئەوہندە کتیبە یە.

٣- ﴿وَالصَّابِقِينَ﴾، واتە: صابینەکان، ئەمانیش کتیبیکان هەبە، پێی دەلێن: (كُنَّا
رَبًّا أَوْ الْكُنُزُ الْعَظِيمِ)، هەرودەها کتیبیکی دیکەشیان هەبە بەناوی: (دِرَاشَةُ أَهْيَا مَوَاعِظِ
وَتَعَالِيمِ يَحْيَىٰ بْنِ زَكَرِيَّا)، کہ ئەوان خۆیان بە شوێنکەوتوو ی بەحیای کورپی زەکەریا
دادەنن، ئەوانە ی تێستا هەن.

٤- ﴿وَالنَّصْرَى﴾، واته: نه صارا، که کومه لئی چواره من خوا ﴿صَلَّى﴾ له رۆژی دوایدا دادوهرییان له نیواندا ده کات، نه وانیش خوا ئینجیلی بۆ عیسا ناردوه (عَلَيْهِ السَّلَام)، به لأم ئیستا نه صرانیه کان هه م په یمانی کۆن و هه م په یمانی نوێشیا ن هه به! دیاره په یمانی کۆن وه ک گوتمان: (٣٩) یاخود (٤٩) کتیه، به پیتی جیاوازیی راو بۆچوونی: (کاتولیک و نه پرتدوکس و پرتوستانته کان) که له جیتی دیکه دا به درژیی باسی نه وه مان کرده ده^(١).

ههروهها په یمانی نوێشیا ن هه به، که چوار ئینجیله: (مه تئاو لوقا و مه ر قووس و یوحه ننا)، ههروهها کومه لیک کتییی دیکه شن: (أَعْمَال الرُّسُل)، نامه کانی بۆ لَص، که چوارده نامه ن، هه شت نامه ی دیکه ش، نه وانیش هه موویان (٢٦) کتیب ن، نه وه هه مووی په یمانی نوئی پتیک دتیی، تنجا نه صرانیه کان په یمانی کۆن و په یمانی نوئی هه ردووکیانیان ته به ننیی کردوون و پتیکه وه ش چاپیان کردوون.

٥- ﴿وَالْمَجُوسَ﴾، مه جووسییه کان، نه وانیش بانگه شه ی نه وه ده که ن، کتیبییکی ئاسمانیان هه به، به ناوی (تاقیستا) یاخود (ئاویستا) به لأم مه جووسییه کان له تئو هه موو نه واندها به وه جیا ده کرینه وه که بر وایان به دوو به دیه یته نهر، به دوو پهروه ردگار هه به، چونکه نه وانیه ی دیکه هه موویان ده لئین: به ک به دیه یته نهر هه به، بۆ موه نه: نه صرانیه کان ده لئین خوا ﴿صَلَّى﴾ خواو کور و گیانی پیروژ، به لأم ده لئین: به دیه یته نهر هه به که، به لأم عیسا به کور ی خوا ﴿صَلَّى﴾ داده نین و، جییریلیش یاخود (رُوح القدس) یش که وا پتیده چن مه به ست پیتی جییریل بی، به (گیانی پیروژ)ی داده نین، ده لئین: به هه رسیکیان خوا ﴿صَلَّى﴾ پتیکدین، تنجا مه جووسییه کان لافی نه وه ش لی ده دن که وه ختی خۆی زه رده شت پیغه مبه ری خوا بووه، که له سه ده ی شه شه می پتیش زاینندا ژیاوه.

٦- ﴿وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾، نه وانیه ی که هاوبه شیا ن داناوه، واته: هاوبه شیا ن بۆ خوا داناوه، که مه به ست پیتی هه موو نه وانهن که بت په رستن، واته: (الْوَثْنُون)، نه وانیه ی که له گه ل خوا دا شتی دیکه ش ده په رستن.

(١) بروانه: مه وسووعه ی: ادره وشاوه یی ئیمان و پووچه لئی ئیلحاد له بهر تیشکی: زگماک و

(۷) - ﴿إِنَّكَ اللَّهُ يَفْعَلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، به دنیایی خوا له رُوژی هه لسانه وه دا، لیکیان جیا ده کاته وه (هه موو نهو کومه لانه)، واته: دادوه رییان له نیواندا ده کات.

(۸) - ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾، به دنیایی و به مسوگه ریی خوا ﴿بَعْدَ﴾ به سه ره هه موو شتیکه وه چاودیره وه، له هه موو شتیگ ناگاداره.

سین هه له وهسته له به ران بهر ئایه تی ژماره (IV) دا:

یه که م: له شوینی دیکه دا^(۱) به دریزی باسی جووله که وه صابینه وه مه جووسی نه صرانییه کان و کتیبه کانیانمان کردوه، واته: تهورات و ئافئستا ئینجیل و (کَنْزًا رَبًّا أَوِ الْكَنْزُ الْعَظِيمُ)، (دراسة ادیها) یا خود: په یمانی کۆن و په یمانی نوئی و، ئافئستا، هه ردوو کتیبی صابینه.

دوو وه م: مه جووس کتیبیکیان هه یه، به ناوی (ئافئستا) هه ره وه ها کتیبه که شه رحنکی هه یه، به ناوی (زه ند ئافئستا)، تاییه ته هه ندیی مه جووسییه کان نه وه یه که به حساب خو یان پاراستوه له په رستنی بت و سه نه مه کان، به لام نه وان بر وایان به دوو په روه ردگاران هه یه، کاتی خوئی مه جووسییه کان له قو ناغی هوکمرانیی سابووری کورپی نه رده شیردا، که له نیوان سالانی (۲۳۸ - ۲۷۱) ی زاینیی دا ژیاوه، مه جووسییه کان پتیان گوتراوه: (لِهَا نَوِيَّةٌ) و شوینکه وتووپی مانی بوون، که نه ویش به حساب له سه ره ژبازی زه رده شهت پویشته وه.

هه ره وه ها له قو ناغیکی دیکه له سه رده می قوباد دا، که نه ویش هه ره وه سابووری کورپی نه رده شیر یه کیک بووه له پادشاکانی فارس و له نیوان سالانی (۴۸۷ - ۵۲۳) ی زاینیی دا ژیاوه، له وه سه رده مه دا پتیان گوتراوه: (الْمُرْدَكِيَّةُ)، شوینکه تووی موزده ک (یان مه زده ک) بوون،

نجا به نسبت مه جووسییه کانه وه، پتغه مه ری خوا ﴿فَرَمُوهُنَّ﴾: (سَأُوا بِهِمْ سُنةَ أَهْلِ الْكِتَابِ)^(۲)، وه ک خاوه ن کتیبه کان مامه له یان له که لدا بکه ن، له به ره

(۱) مه وسووعی: نیمان و نیلحاد.

نہوہی ئەوانیش بانگەشە ی ئەوہ دەکەن، کتییکی ناسمانیان ھەبەو پێی دەگوتری: ناڤیستا.

ننجا (محمد حسین الطباطبائی) لە تەفسیرە کەیدا^(۱) دەلێ:

مەجووس ئەوہی کە زانراوہ لە بارە یانەوہ، ئەوانەن کە بڕوایان بە زەر دەشت ھەبووہ، (کە ئەو بە (سەردەشت) ھیناوە) کتیبە موقەددەس و پیرۆزە کەشیان پێی دەگوتری: ناو یستا.

بەلآم مێژوو ی ژبانی زەر دەشت و، کاتی دەرکەوتنی ژۆر نەزانراوہ، ھەر وہ ک ئەوہیە کە کەسێک ون بووبی و، شوین بزر بووبی و، ھەوآلی نەزانرا بێ، لەبەر ئەوہی کاتیک ئەسکەندەری مەقدونی ئێران داگیر دەکات، لەو کاتەدا ئەو کتیبە پیرۆزی خۆیان کە ناڤیستایە ئیان ون بووہ، دوایی لە سەردەمی پادشاکانی ساسانیەکاندا، کتیبە کە دووبارە نووسراوہ تەوہ، ھەر بۆیە کەسێک بیهوێ حەقیقەتی مەزھەب و پێبازە کەیان بزانی، ژۆر بۆی قورسە^(۲)، بەلآم ئەوہی کە سەلمێندراوہ ئەوہیە کە ئەوانە بۆ بەرپۆتە بردنی جیھان بڕوایان بە دوو پڕەنسیپ ھەبە: (مُبَدَأُ الْخَيْرِ وَمَبَدَأُ الشَّرِّ)، کە یەزدان و ئەھریمەن، یاخوود پووناکیی و تاریکیی، ھەر وہا مەجووسیەکان فریشتەکانیش بە بەرز دەگرن و، خۆشیانیان لێ نزیک دەخەنەوہ، بەلآم بت و پەیکەریان بۆ دانانین، وەک بتپەرستەکان، ھەر وہا مەجووسیەکان پێز لە توخمەکان دەگرن، واتە: لە ناوو ھەواو گۆ و ناگر (بە تابیەت ناگر)، کاتی خۆشی خانووی تابیەتیان ھەبووہ بە ناگر تیدا کرانەوہ، لە ئێران و لە چین و لە ھیندو لە غەیری ئەو ولاتانەش،

الرُّحَمَاءُ بَنُو عَوْفٍ: أَشْهَدُ لَسَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: سُنُّوا بِهِمْ سُنَّةَ أَهْلِ الْكِتَابِ! أَخْرَجَهُ
مَالِك: ۹۶۸.

(۱) تفسیر المیزان: ج ۱۴، ص ۳۵۸.

هروه‌ها نه‌وانه ده‌ئین: چ نه‌هریمه‌ن و چ یه‌زدانیش، هه‌ردووکیان ده‌که‌ونه‌وه ژۆر ده‌ستی ناھۆرامه‌زدا، که یه‌یداکه‌ری هه‌موو شتیکه، واته: نه‌و دووانه‌ش که له نیو خۆیاندا ناکوکن، یه‌کیکیان: خاوه‌نی خیره‌و، نه‌وی دیکه هی شه‌ره، یاخود یه‌کیکیان هی به‌دیته‌نهری چاکه‌کان و، یه‌کیکیان به‌دیته‌نهری خراپه‌کانه، هه‌ردووکیان ده‌که‌ونه‌وه به‌ر ده‌ستی ناھۆرامه‌زدا.

ستیه‌م: ئەم ئایەتە سەماحەت و دڵ فراوانیی و تەبایی ئیسلامان بۆ دەردەخات لە بەرانبەر نەیارەکانی دا، ئەوەتا خوا ﷺ باسی پێنج کۆمەڵ لە ناموسڵمانان دەکات، که جووله‌که‌و صابینه‌و نه‌صرانیی و مه‌جووسی و هاوبه‌ش بۆ خوا دانهره‌کانن، هه‌روه‌ها خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ئا نه‌وانه هه‌موویان خوا له‌ پۆژی دوايي دا دادوه‌رییان له‌ به‌یندا ده‌کات، واته: موسڵمانینه! تێوه به‌ته‌ما مه‌بن، له‌ دنیا‌دا ته‌صفیه‌ حیساییان له‌گه‌ڵدا بکه‌ن و، له‌گه‌ڵیان لیکده‌ر بکه‌ن، چونکه‌ نه‌وه عایدی خوايه، وه‌ک خۆای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾ الغاشية، واته: به‌ دنیایی گه‌رانه‌وه‌یان بۆ لای تيمه‌یه‌و، دوايي لیترسینه‌وه‌شیان به‌س له‌سه‌ر تيمه‌یه‌.

مهسه لهی دووهم:

کړنووش بو خوا بردنی ټیکرای نهوانهی که له ناسمانه کان و نهوانهی که له زهویسی دان و، خوړو مانگ و نهستیږه کان و، چیاکان و درهخت و ژيانداران و زوریک له خه لک، زوریکیش سزادرانیان مسوگه ر بووه، به هوئی لا ملیسی کردنیانه وه:

خوَا ﴿۱۸﴾ دَهْفَه رَمَوِي: ﴿۱۸﴾ اَلرَّ تَرَاتَ اَللهُ يَسْجُدُ لَهُ، مَن فِي السَّمٰوٰتِ وَمَن فِي الْاَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْاَنْبۡاطُ وَكَثِيْرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَبِيْرٌ حَقًّا عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُنۡسِ اَللهُ فَمَا لَهُ، مِّنۡ مُّكْرِمٍ اِنَّ اَللهَ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿۱۸﴾

شیکردنه وهی ثمه ټایه ته، له ده (۱۰) برگه دا:

(۱) ﴿۱۸﴾ اَلرَّ تَرَاتَ ﴿۱۸﴾، ټایا نه ټینیوه؟ (الرُّؤْيَةُ عِلْمِيَّةٌ وَالْخِطَابُ لِغَيْرِ مُعَيَّنٍ)، مه به ست له بینین لیره دا زانینه، ټایا به چاوی عهقل و دل نه ټینیوه و سهره نجت نه داوه؟ پرووی دواندیش له که سیکی دیاریکراو نیه، به لکو هه ر که سیکی بتوانی سهرنج بدا له بوونه وه رو ده ورو به ری، پرووی دواندن له هه موویانه، هه رو ده ها پرسیار کردنه که ش پرسیار کردنیکی نکوولی لیکه رانه یه بو که سیکی که زانیاری نیه به وه که هه رچی له که ردووندا یه، بو خوا ملکه چه، به لام نه که ر پرووی دواندن له پیغه مبه ری خاتهم بن ﴿۱۸﴾، نه و کاته پرسیار کردنه که پرسیار کردنیکی دان پیبیدا هینه رانه، (اِسْتِفْهَامٌ تَقْرِيرِي) یه، چونکه پیغه مبه ر ﴿۱۸﴾ زانیویه تی که هه موو بوون (گه ردوون) به سه رو خواریه وه بو خوا ملکه چه و کړنووش به ره.

(۲) ﴿۱۸﴾ اَلرَّ تَرَاتَ اَللهُ يَسْجُدُ لَهُ ﴿۱۸﴾، که خوا کړنووشی بو دهبات. وشه ی (سُجُود) کړنووش بردن، مانا راسته قینه که ی نه وه یه که مرؤف له سه ر هه وت نه ندامان کړنووش بو خوا دهبات: ټیو چاوانی (ته وټلی) و، هه ردوو له په ده ستی و، هه ردوو نه نژی و، هه ردوو سینگی پی، نا نه وه کړنووش بردنی راسته قینه، یا خود کړنووش بردنی زاراوه یه.

کرنووش بردنکی دیکه‌ی مه‌جازیمان هه‌یه، که بریتیه له‌ی ملکه‌چی و مل‌دانه‌واندن و ته‌سلیم بوون، ئنجا له‌م ئایه‌ته‌ موپاره‌که‌دا وشه‌ی (سُجُود) به‌ه‌ردوو مانای راسته‌قینه‌و، به‌مانای مه‌جازیش به‌کارهاتوه، دوایی پوونی ده‌که‌ینه‌وه له‌به‌ر چی؟

(۳) ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ﴾ (کرنووش بۆ خوا ده‌بات) هه‌ر که‌سێک که له‌نیو ئاسمانه‌کاندان، به‌دنیایی ئه‌وانه‌ی له‌ ئاسمانه‌کاندان، فریشته‌کانن به‌پله‌ی یه‌که‌م، نازنین خوی په‌روه‌رگار چ جوړه‌ دروستکراونکی دیکه‌شی هه‌ن، به‌لام ئه‌وه‌ی بۆ تیمه‌ی باسکرده‌و، هه‌ر فریشته‌کانن له‌ ئاسمان.

(۴) ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌روه‌ها هه‌ر که‌سێک که له‌ زه‌ویدا هه‌یه، ئه‌وه‌ش هه‌م فریشته‌کان ده‌گرته‌وه، ئه‌وانه‌ی سه‌روکاری مروّف و جند ده‌که‌ن و، هه‌م جند ده‌گرته‌وه‌و، هه‌م مروّفیش ده‌گرته‌وه.

(۵) ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ﴾ هه‌روه‌ها کرنووش بۆ خوا ده‌بات، هه‌ریه‌ک له‌ خوړو مانگ و نه‌ستیره‌کان.

(۶) ﴿وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْأَنْبُوتُ﴾ چیاکان و دارو دره‌خت و، پێڕۆیه‌کان (که له‌سه‌ر زه‌وی ده‌پۆن) واته: ژيانداران به‌گشتی.

(۷) ﴿وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ﴾ هه‌روه‌ها زۆریکیش له‌ خه‌لکی، لێره‌دا که ده‌فه‌رمووی: ﴿وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ﴾، ئه‌وه‌ ناچارمان ده‌کات بلّین: وشه‌ی (سُجُود) ته‌نیا مه‌به‌ست پێی مانا مه‌جازیه‌که‌ی نیه، که بریتیه: له‌ ملکه‌چی و ته‌سلیم بوون، به‌لکو مانا راسته‌قینه‌که‌شی ده‌گرته‌وه، چونکه زۆریک له‌ خه‌لک (وکتیر من الناس) مه‌به‌ست پێی ئه‌وانه‌ن که نه‌هلی تیمان و ئیسلامن و، کرنووشی راسته‌قینه‌ بۆ خوا ده‌به‌ن، له‌سه‌ر چه‌وت له‌ نه‌ندامه‌کانیان، وه‌ک باسمان کرد.

بۆیه‌ش خوا ﷻ فه‌رموویه‌تی: ﴿وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ﴾، ته‌مه‌ خو پارس‌تن (احتراس) له‌وه‌ که ته‌نیا مانبا مه‌جازیه‌که‌ی پێ مه‌به‌ست بێ، چونکه

نه گهر ته نیا مانا مه جازیه که ی مه به ست بن، واته: ملکه چیی بو خوا، کافرو مسولمان هه موویان، گهر دیله کانی که خانه کانی له شیان لیمان پیک دین و، خانه و نه نامه کانی له شیان، ملکه چن بو خوا، به پتی نهو سیستمه که خوا ﷻ دایناوه و، له جهسته یاندا کار ده کهن و به رتوه ده چن، که واته: کافرو مسولمان له پروه ناویسته که یان (لا اِردای) دوه، بو خوا ملکه چن، به لام له پروه ئیرادیه که یانه وه، ته نیا مسولمانان بو خوا کړنووش ده بهن و ملکه چیی بو ده نوینن، بویه ده فهرموئ: ﴿وَكَثِيرٌ مِّنَ الْاِنْسِ﴾، زورنک له خه لکی، نه دی به شه که ی دیکه:

۸- ﴿وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ﴾، زوریشیان سزای خویان له سهر پتویست بووه، که لیره دا واته: کړنووشی راسته قینه بو خوا نابهن، ملکه چیی نازادانه بو خوا ناکهن، ملکه چیه که که به ویست و خواستی خویانه، بو خویانه نجام نادهن، نه گهرنا ملکه چیه که به ویست و خواستی خویان نیه، نه وه نازایه تیی نیه، چونکه نه وه مانگ و خورو نه ستیره و دارو به ردو ژپاندارو بن ژیان، هه مووی نهو جوړه ملکه چیه ی بو خوا هه یه، به لام بو مروث، نازایه تیی له وه دابه که ملکه چیی نیختاریی بو خوا هه بن، نه گهرنا هه موو دروستکراوه کان وه ک ملکه چیی ناچاریی، بو خوا ملکه چن.

لیره دا نه یه فهرمووه: (لا یسجدون لله)، به لکو ته نه ها ده فهرموئ: ﴿حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ﴾، واته: دهره نجامی کړنووش نه بردنه که ی باسکردوه، نه ک خودی کړنووش نه بردنه که، واته: په یداکراو (مُسَبَّب) ه که ی باسکردوه، نه ک هوکار (سبب) ده که، هوکار کړنووش نه بردنه، به لام په یداکراو (مُسَبَّب) بریتیه له وه که سزای خویان له سهر پتویست بووه.

۹- ﴿وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ فَمَا لَهُ مِنْ حُكْمٍ﴾، ههر که سیکیش خوا ﷻ سووکی بکات، ریسوای بکات، هیچ ریزگرتکی بو په یدا نابن، نایا خوا ﷻ به چی سووکی کردوون و، بن نرخی کردوون؟ به وه که سزایان ددات، چونکه سزای دواړوژ وه ک چون بو جهسته یه، به هه مان شتیه بو پروه شیه، زورچار خوا ﷻ له قورنندا که باسی سزای کافران ده کات، له

پیشدا باسی سزا مه عنه و بیه که بیان ده کات، وهک ده فہ رموی: ﴿فَالْيَوْمَ بُعْثْنَا عَذَابَ الْهُونِ...﴾ الأحقاف، واتہ: نهمرؤ سزای ریسواکهر ده چئین.

کهواتہ: ﴿خَوَّا﴾ به وه سووک و بی نرخی کردوون و، ریسوای کردوون، که سزایان دہ دات، له بهرچی سزایان دہ دات؟ له بهر نهموی خویمان به هه لبراردنی خویمان بو خوا ملکہ چ نه بوون و، به ندایه تیسان بو خوا نه کرده.

نجا که باسی کړنووش بردن ده کری، له بهر نهمویه که نهمو پهری به ندایه تیسان مرؤف و نهمو پهری ملکہ چپی مرؤف، به نیختیاری بو خوا، له کړنووش بردندا به رجهسته دہ بی، بویه که سیک خوا ریسوای بکات و زه بوونی بکات، به ته نکید به هیچ کهس ریزو حورمه تی بو پهدا ناکریته وه.

۱۰- ﴿إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُشَاءُ﴾، بنگومان خوا ﴿يَفْعَلُ﴾ ههرچی بیهوی دہ بکات، خوا ﴿يَفْعَلُ﴾ کاری به گوتره ناکات، به لکو ویستی خوا شوین زانیاریه که ی و حکمه ته که ی دہ که وی.

لهم سوورده ته داو له چند شوینی دیکه ی فورپانیشدا، هم وشه ی (إرادة) به کارهاتوه، هم وشه ی (مشیئة) که هه ندیک له زانایان دہ لین: بهک واتایان هه یه، به لام به سهرنجدان نهمو نایه تانه ی نهم سوورده ته، وا دیته بهرچاو، وشه ی (إرادة) تایبته بی به ژاندارانه وه، به لام وشه ی (مشیئة) بو مامه له کردنی خوا ﴿يَفْعَلُ﴾ بیت له که ل ژاندارو بی ژیان، واتہ: وشه ی (مشیئة) چه مکه که ی گشتیتر بی، هه ندیکیش دہ لین: نه خیر! وشه ی نیراده چه مکه که ی گشتیتره، گرنگ نهمویه جوړیک له جیاوازی وردیان له نیواندا هه یه، با زانایانیش له سر نهمو جیاوازیه ورده ریک نه که وتین.

چونکه من قه ناع تم وایه که وشه ی هاو واتا (مُتَرَدِّفٍ) له قورژاندا نیه، نهمو که دوو وشه هه بن، بهک واتایان هه بی و هیچ جیاوازیان نه بی، پتم وایه شتی وا له قورژاندا نیه، به لکو هه وشه بهک که به کارهاتوه، مانایه کی تایبته

به خوی هیه، جاری وا هیه که دوو سئ وشه ویکده چن، به دئیایی جباوازیی وردیان له به پندا ههن.

لیردها خوا ﷺ باسی کړنووش دهکات و، وهک زانایان گوتووایانه: وشهی (سُجود)، لیردها ههم به مانای ملکه چیی ته کوینی و، ههم به مانای ملکه چیی شه رعیی دی، که هی به که میان مه جازیی و، هی دووه میان راسته قینه یه.

به لَم سهره رای نهو دوو واتایه، ده شکونجی مه به ست لهو کړنووش بردنه ی دروستکراوه کافی خوا، به مانایه ک بیت که تیمه نازانین چونه! هه رو دک له چهند شوپنیکیی قورپاندا ناماژهی پتکراوه، بو وینه: له سورهرقی (الإسراء) دا، خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿سُجَّ لهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا لِيَسْجُحَ بِحَدِيدِهِ. وَلَكِنْ لَا نَفْقَهُونَ سَيِّحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ (۱۱) واته: ههوت نامانه کان و زهویی و ههرچی تییاندا هیه، خوا به پاک ده گری و، هیچ شتیک نیه که خوا به پاک نه گری به ستاییش کردنیشیه وه، به لَم تپوه له خوا به پاکرتنه که بیان تیناگن، بیگومان خوا هیدی و مهندو لیبورده یه.

که ده فهرموئ: تیی ناگن، که واته: هه موو دروستکراوه کان، جوړیک له خوا به پاکرتن و ستاییش کردنی خوا بان هیه، که بو تیمه زاندر او نیه، ههرچه نده ههن دی له زانایانیش گوتووایانه: لیردها که ده فهرموئ: ﴿لَا نَفْقَهُونَ سَيِّحَهُمْ﴾، رووی دواندن له کافره کانه، واته: تپوه تیی ناگن، نه گه رنا مه به ست پتی ههر نهو ملکه چیه گشتیه یه که بو خوا ملکه چن، به لَم کافره کان نهوه نازانن که نهوانه هه موویان بو خوا ملکه چن، بو یه ده فهرموئ: ﴿لَا نَفْقَهُونَ سَيِّحَهُمْ﴾، به لَم نه گه ر رووی دواندن له نه هلی ئیمان بی، ئیمانداران ده زانن که هه موو دروستکراوه کان بو خوا ملکه چن (ملکه چیی ته کوینی)، خوا وای خو لقا ندوون، به لَم نه گه ر مه به ست پتی خوا به پاکرتنیکیی دیکه بی، که بو تیمه ی ئیماندار زانراو نه بی، که واته: جوړیکیی دیکه یه له به پاکرتنی خوا.

ههروهک له سوورهتی (النور) دا خوا ۱۱۱ ناماژهی پی دهکات و دهفه رموی:
 ﴿الرَّسْرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ، مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَّتِ كُلُّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ،
 وَتَسْبِيحَهُ، وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ ۱۱۱. واته: نایا سه رهنج نادهی! که هه ر کهس
 له ناسمانه کان و زهوی دا هه یه، خوا به پاک ده گرنی، ههروهها بالنده کانیش
 هه موویان ریک ده وه ستن (به ریزه فرن)، هه ر کامیکیان پارانه وهی خووی و خوا
 به پاک گرتنی خووی چاک ده زاننی و، خوا زانایه به وهی نه نجامی ده دن.

به دنباپی نه م دوو نایه ته - هی (الإسراء) و (النور) - له گه ل نه م نایه تی
 سووره تی (الحج) ه، نه وه بیان لی ده فامرته وه که دروستکراوه کان هه موویان به
 جو ریک له جو ره کان، خوا به پاک ده گرن، که تیمه له ته فسیری سووره تی
 (الإسراء) دا، له و باره وه ورده کاری زیاترمان باس کردوه.

مهسه لهی سیتیم و کوتایی:

باسی دوو کۆمه لسی ناکۆک و تیکگیراو له بارهی پهروه ردگاریانه وه: (بیپروا و بروادار)، نجا وه سفی سزای بیپروایان و پاداشتی بهرزو په سندی برواداران:

خوا ده فه رموی: ﴿ هَذَانِ حَصَّانٍ أَخْصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَمْ يَبَأْ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ۝۱۱﴾ يُصَهَّرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ۝۱۲﴾ وَكُلُّهُم مَّقْتُلٌ مِنْ حَبِيرٍ ۝۱۳﴾ كَلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝۱۴﴾ إِنَّكَ اللَّهُ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَكَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۝۱۵﴾ وَهُدُوا إِلَى الصِّرَاطِ الَّذِي صَرَّفْنَا لِلرَّاسِخِينَ فِيهِ السَّبِيلُ ۝۱۶﴾

شیکردنه وهی ئەم، ئایه تانه، له پازده برکه دا:

۱- ﴿ هَذَانِ حَصَّانٍ ﴾، ئەم دوو کۆمه له پێکه وه ناکۆکه، وشە ی ﴿ هَذَانِ ﴾ خۆتندراویشه ته وه (هَذَانُ)، ههردوو خۆتندنه وه کان هاتوون.

۲- ﴿ أَخْصَمُوا فِي رَبِّهِمْ ﴾، له بارهی پهروه ردگاریانه وه که وتوونه ده مه قالیی و ناکۆکیی و دوو به ره کیی، ئایا ئەو دوو کۆمه له کین؟

أ- کۆمه لیکى بروادارو کۆمه لیکى بیپروا.

ب- یاخود بروادارو مولعید.

ج- یاخود خوا به یه کگر (مُوَحَّد) و هاوبه ش بو خوا دانهر (مُشْرِك).

د- یاخود فه رمانبهر بو خوا (مُطِيع لله) و سه ره پێچیکار؟

(الإِخْتِصَامُ: الإِفْتِعَالُ مِنَ الْخُصُومَةِ وَهِيَ الْجَدَلُ وَالْإِفْتِلَافُ بِالْقَوْلِ، وَاتِهِ: (إِخْتِصَام) له سه ر

کیشی (إِفْتِعَال) د، له (خُصُومَة) ه وه هاتوه، که بریتیه له شه ره قسه و راجایی، به لأم به قسه.

نجا باسی سزای کومه‌لی به که میان ده کات، که کومه‌لی نه یارانن به رانبر به خوا تَحِيَّاتُ کومه‌لی بی پروایه کان، ده فہ رموی:

(۳) ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾، نجا نه وانہی که بی پروان، واتہ: بی پروان به خوا تَحِيَّاتُ به پلہی یہ کہم، نجا ہر کہ سیک بی پروا بوو به خوا، بی پرواش دہ بن به پیغہ مہرانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به کتیبہ کانی خوا، به فریشتہ کانی خوا، به دیداری خوا، به بہہ شت و دوزہ خ، به قہ دہر، نه وانہی بی پروان واتہ: تہلی کوفر به ہہ موو پؤل و بہ شہ کانیانہ وہ.

(۴) ﴿قُطِعَتْ لَهُمْ نَابٌ مِّنْ نَّارٍ﴾، لہ ناگر پؤشاکیان بو بردراوہ، (التَّقْطِيعُ: مُبَالَغَةٌ فِي الْقَطْعِ، يَعْنِي: يَهَيَأُ لَهُمْ نَوْبَ نَارِي مُخْرِقَةً لِلْجُلُودِ)، واتہ: وشہی (تَقْطِيعُ) زندہ روئیہ لہ (قطع) دا، واتہ: زور باش بویان دہ بردری، پؤشاکیکی ناگرینیان بو نامادہ دہ کری، نه و ماددہ ناگریہ پیستیان دہ سووتیتنی، تیمہ نازانین چونہ، لہ لای تیمہ ناگر ناگریتہ پؤشاک، بہ لأم ماددہی وا ہہ یہ وہک ناگر دہ سووتیتنی و ، دہ شگونجی پؤشاک لہ دروست بکری، حال و بالی قیامہ تیش لہمی دنیا جیایہ، برگہی یہ کہمی سزاکہ یان تہ وہیہ کہ پؤشاک ناگرینیان بہ بردا دہ کری.

(۵) ﴿يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ﴾، برگہی دووہمی سزاکہ یان تہ وہیہ: ناوی داغ و کولویان بہ سہر سہردا دہ کری، ہہر بہ و ہندہ وزیان لہ ناہتری برگہی پؤشاک ناگرینیان بہ بردا بکری، بہ لکو ناوی داغ و کولویشیان بہ سہر سہردا دہ کری.

(۶) ﴿يُمْسَهُرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ﴾، برگہی سٹیہمی سزاکہ یان تہ وہیہ: کہ بہ و ناوہ کولوو داغہ، ہہرچی لہ نیو سکیان دایہ، لہ نیو ہہ ناویان دایہ، دہ توتتہ وہ، ریخولہ و گدہ و جہرگ و سی و ہہ موو نه وانہ یان دہ توتتتہ وہ، ہہ لہ بہ تہ تیمہ نازانین پیکہاتہی جہستہی مروفہ کان لہ رژی دواپی دا چون دہ بن؟ چ نه وانہی تہلی بہہ شت، چ نه وانہی تہلی دوزہ خن، بہ لأم گرنگ تہ وہیہ خوا تَحِيَّاتُ دہ فہ رموی: (مَا فِي بُطُونِهِمْ) ہہرچی لہ ہہ ناویاندا ہہیہ، ﴿وَالْجُلُودُ﴾، ہہر وہا پیستیشیان پی دہ توتتہ وہ، بہ و ناوہ داغ و کولووہ.

(الإِضْهَارُ: الإِذَابَةُ، أَضْهَرَهُ وَصَهَّرَهُ: أَذَابَهُ)، (إِضْهَارُ) بہ مانای تواندندہ وہ و فالکردنہ وہیہ، دہ گوتری: (أَصْهَرَهُ) و دہ شکوتری: (صَهَّرَهُ)، مہ بردوکیان بہ یک واتان.

(۷) ﴿وَلَكُمْ مَقْعٌ مِنْ حَدِيدٍ﴾، نه مه برگه‌ی چواره‌می سزاکه‌یانه: گورزو قامچی له ناسنیشیان بۆ ههن، قه‌مجیه‌کانیشیان بۆ داندراون بۆ لئدرانیان، ﴿مَقْعٌ﴾، کۆی (مَقْع) یاخو (مقعة) به، ده‌لن: (اللَّهُ الْقَمْعُ)، که به کوردیی گورزو قامچی، پێ ده‌لین.

(۸) ﴿كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا﴾، برگه‌ی پینجه‌می سزاکه‌یانه ئه‌وه‌یه: ههر کاتیک له داخ و خه‌فته‌تان، له‌به‌ر بیزاریی و له‌به‌ر ته‌نگه‌ نه‌فه‌سیی و نا‌ره‌حه‌تی، ویستیان لێی بچنه‌ دهر له‌و ناگری دۆزه‌خه، ده‌گێردێته‌وه‌ نێوی.

ده‌گوتری: (الْغَمُّ: الْكَرْبُ، إِغْتَمُّ: تَغَطَّى وَخَزِنَ، وَاحْتَبَسَ نَفْسُهُ عَنِ الْخُرُوجِ)، وشه‌ی (إِغْتَمُّ) هه‌م به‌ مانای خۆی داپۆشیی، هه‌م به‌ مانای دلته‌نگ بوو، هه‌م به‌ مانای هه‌ناسه‌و پشوو‌ی سوار بوو، هه‌ناسه‌ی ته‌نگ بوو، هه‌ناسه‌ی به‌ زه‌حمه‌ت بۆ هاته‌ده‌ر، دی.

که‌واته: ئه‌وانه‌ له‌ دۆزه‌خدا، هه‌م دلته‌نگیش ده‌بن، هه‌م پشوو‌شیان سوار ده‌بن، هه‌م بیزارو نا‌ره‌حه‌تیش ده‌بن، ئنجا که‌ ده‌یانه‌وی بچنه‌ده‌ر، ده‌گێردێته‌وه‌ نێوی.

(۹) ﴿وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾، پینشیان ده‌گوتری: بیچێژن سزای سووتینه‌ر.

ئنجا دیته‌ سه‌ر پاداشتی برواداران، به‌لام شتوازه‌که‌ی ده‌گورپی، بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رنج رابکێشێ، نیدی نافه‌رموی: (وَالَّذِينَ آمَنُوا)، به‌لکو ده‌فه‌رموی:

(۱۰) ﴿إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، به‌ دنیایی خوا ﴿صَالِحِينَ﴾ ئه‌وانه‌ی برویان هه‌تاه‌وه‌ (به‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی پێویسته‌ برویان پێ به‌یترتی) و، چاکه‌کانیشیان ئه‌نجام داو، به‌ هه‌موو جووره‌کانیانه‌وه، چ کرده‌وه‌ی دل بن، چ هی زمان بن، چ هی ئه‌ندامه‌کان بن، چ بیزارو بن، چ نه‌بیزارو بن، چ په‌یوه‌ندیان به‌ ژبان و هه‌ل‌سوکه‌وتی تاکیه‌وه‌ هه‌بن، چ خه‌زانیی و، چ کۆمه‌لایه‌تی و، چ سیاسی و.. هتد، ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، هه‌مووی ده‌گرته‌وه‌، هه‌موو کرده‌وه‌ چاکه‌کان ئه‌نجام ده‌دده‌ن، به‌ پێی توانای خۆیان، ئه‌وانه‌ی وا ده‌که‌ن، خوا ﴿صَالِحِينَ﴾ ده‌یانخاته‌ نێو:

(۱۱) - ﴿جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، نَمَه برگه‌ی به که می پاداشته که یانه: چَه ند باغیک، رووباریان به ژیردا دهرؤن، وشه‌ی ﴿جَنَّتٍ﴾، کؤی (جَنَّةً) به، وشه‌ی (جَنَّةً) واته: باغ و بیستان، گوول و گوولزار، به کوردیی تیمه به بهههشت ده‌لین: بهههشت، خوای په‌روه‌ردگار فه‌رموو‌یه‌تی: (جَنَّةً).

که‌واته: خوا ﴿﴾ ده‌پانخاته چَه‌ند بهههشتانیکه‌وه، چَه‌ند باغ و گوولزارانیکه‌وه که رووباریان به ژیردا دهرؤن، واته: رووبار به ژیر دره‌خته‌کاندا دهرؤن، یاخود به‌ژیر کؤشکه‌کانی که تییاندا نیشه‌جین، دهرؤن.

(۱۲) - ﴿يُحْكَمُونَ فِيهَا مِنَ الْأَسَاوِرِ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا﴾، برگه‌ی دووه‌می پاداشته که یان، نه‌وه‌یه: ده‌پازتندرته‌وه به بازنه‌ی له زیر دروستکراو، به گه‌وه‌ریش، وشه‌ی ﴿أَسَاوِرٍ﴾ کؤی (أَسْوِرَةٌ) به، (أَسْوِرَةٌ) ده‌ش کؤی (سَوَارٍ) ده، (سَوَارٍ) واته: بازن، (أَسْوِرَةٌ) کؤیه‌که‌یه‌تی، که‌واته: (أَسَاوِرٍ) کؤی کؤیه‌که‌یه‌تی، بویه‌ش خوا ﴿﴾ کؤی کو (جَمْعُ الْجَمْعِ) ی به‌کاره‌یناوه، تاکو بزانی ژئو بازنانه زور زورن، ننجارنگه له رووی عورفیه‌وه خه‌لک پی سهر بئ، باشه نه‌وه نافرته‌کان بازنه‌ی زیریان له ده‌ست ده‌کری، خر‌خالیان له‌پن ده‌کری، به‌لام پی‌اوان چؤن؟! به‌لام بیگومان حال و بالی بهههشت جیابه له هی دنیا، نه‌گه‌رنا خوا ﴿﴾ لیره‌دا به گشتی باسی پی‌اوان و نافرته‌انی کردوه، هه‌موو نه‌وانه‌ی که بهههشتین ده‌پازتندرته‌وه له بهههشته‌کاندا، به بازنه‌ی له زیر دروستکراو، به گه‌وه‌ریش.

(۱۳) - ﴿وَلِبَاسُ هُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾، برگه‌ی سیه‌می پاداشته که یان: پؤشاکیشیان له‌وتدا (له بهههشتدا) بریتیه: له ناوریشم، نه‌وه قوماشه‌ی که پؤشاک‌ی نه‌وانی لئ دروست ده‌کری، ناوریشمه.

(۱۴) - ﴿وَهُدُوا إِلَى الْأَنْبِيَاءِ مِنَ الْقَوْمِ﴾، برگه‌ی چواره‌می پاداشتیان: رینماییش ده‌کرین بؤ قسه‌ی پاک و چاک، واته: که قسه‌ی پاک و چاک بکه‌ن و قسه‌ی ناریک نه‌که‌ن.

(۱۵) - ﴿وَهُدُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، برگه‌ی چواره‌می پاداشتیان: رینماییش ده‌کرین بؤ ری سٹایشکراو، واته: کرده‌وه‌ی چاک، یاخود ری خوای سٹایشکراو، یانی: بهو شی‌وه‌یه مامه‌له بکه‌ن، له بهههشتدا که ریبازی خوا ﴿﴾ ده‌بخوازی.

بیتج هه لوهستهی کورت

۱- ﴿يُحَاوِرُكُمْ﴾، (التَّخْلِيَةُ): وَضَعَ الْخُلْيُ عَلَى أَعْضَاءِ الْجِسْمِ، خَلَاةٌ: أَلْبَسَهُ الْخُلْيُ، مِثْلُ: جَلَّبَهُ، وشهی (تَحْلِيَةً) واته: دانانی خشل له سهر نه ندنامه کانی جهسته، ده گوتری: (خَلَاةٌ) واته: خشلی له بهر کرد، وهک: (جَلَّبَهُ) واته: جیلبایی له بهر کرد.

۲- ﴿أَسَاوِرَ﴾ کۆی (أَسْوَرَةٌ) به، (أَسْوَرَةٌ) ش کۆی (سَوَارِه)، که نه مه ناماژه به به وهی نهو بازنامه زۆر زۆرن.

۳- ﴿وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطٍ لَّسَيِّدٍ﴾، ده گونجی مه به ست پیتی به ههشت بئ، واته: له به ههشتدا ههر قسهی باشیان فیر ده کری، وهک پیغه مبهه ﴿لَهُمْ يَلْهُمُونَ التَّسْبِيحَ وَالتَّحْمِيدَ، كَمَا يَلْهُمُونَ النَّفْسَ﴾ (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۱۸۰).

واته: نه هلی به ههشت فیر ده کرین که خوا به پاک بگرن و ستایشی بکهن، وهک چۆن هه ناسه ده دهن و پیته وه ماندوو نابن.

چونکه له به ههشتدا عیبادهت و تا عهتی لئ نیه، بۆیه ده گونجی ﴿وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ...﴾ مه به ست پیتی به ههشت بئ، ههم بۆ قسهی باش و، ههم بۆ کرده وهی باش پێنمایی ده کرین، چونکه له به ههشتدا نابن قسهی نارێکی لئ بگوتری و، نابن کرده وهی نارێکی لئ بکری، ئنجا له وئ نه وان ههم پێنمایی ده کرین بۆ قسهی باش و پاک و چاک، ههم بۆ پێبازی ستایشکراو، که ده گونجی ستایشکراو سیفەت بئ بۆ ﴿صِرَاطٍ﴾، واته: پێبازێک که مامه لهی باشی پتی بکهن، یاخود ستایشکراوه که سیفەتی خوای پهروه رداگاره، خوای ستایشکراو، خوایهک که شایستهی ههموو ستایش و مه دح و سه نایه که، ری

پیشانی به ههشتیان ددها که له بههشتدا به شیوهیهک مامه له بکهن، شایسته ی نه هلی بههشت بت.

دهشگونجی که دهه رموی: ﴿ وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطٍ لِّعَلِيْدٍ ﴾، مه بهست پیی نه وه بی: نه مه به ره می نه وهیه که له دنیادا پرتنمایی کرابوون بۆ قسه ی باش، که وشه ی خوا به یه کگرتن (توحید) له پیش هه موو قسه یه کی باشه وهیه، هه روه ها خوا به پاکگرتن و ستایشکردن و به گه وره گرتی، هه روه ها پرتنمایش کرابوون بۆ ریبازی خوا ی شایسته ی ستایش، که ئیسلامه و به ندایه تیه بۆ خوا ﷻ.

4- وشه ی: گه وهه ر (لؤلؤ) که (در) و (جمان) بشی پی ده گوتری، هه روه ها جه وه ره شی پی ده گوتری، جوړه مادده یه که ده نکی سپی و زهر دن، دره وشاوه ن، له سه ده ف دره ده هیتری، نه ویش بریتیه له ژبانداریکی ناوی (وهک قوزاخه)، نه و مادده یه ده خاته نئو به ده نی خوویه وه و، ده میژی، دوایی نه و سه ده فه دره ده هیتری و ده شکینتری، نه و گه وه ره ی تیدایه، نه و گه وه ره ش جاری وا هه یه بچووکه و، جاری وا هه یه گه وره یه، جاری وا په نکه که ی سافته و، جاری واش هه یه به جوړیکی دیکه یه.

5- به نسبت ناوری شه مه وه: ناوری شه می ش له کر می ک په ی داده بی، پیی ده گوتری: کر می ناوری شم (دودة القز)، لیک ی نه و کر مه یه به ده وری خویدا ده چنتی، که له شیوه ی پاقله ی سوودانیی دایه، پاشان نه و کر مه له نئویدا دهمینته وه، تاکو دوا ی بالی لی ده پوین، ده بیته په پووله یه ک و لئی دپته ده ری، دواتریش خه لک نه و قوزاخه یه که دروستی کردوه، ده خه نه نئو ناویکی گه رمی کولوده وه، تاکو نه و مادده لینجه ی که پیی لیک به ستراوه، شل ببیته وه، دوا بی ش وه ک ده زوو یه ک ده ری ده کیشن، پینج هه زار (5000) سال له مه و بهر، له چین ناوری شم زانراوه به کار بهیتری، به زوړی کر می ناوری شم، له سه ر دره ختی (توو) ده بی، ده یخوات و، ناوری شمی لی دروست ده کات⁽¹⁾.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوْبُ إِلَيْكَ

❖ دەرسى سىيەم ❖

بیتناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان نایه‌ته‌کانی (۲۵ - ۲۷)، واته: سیزده (۱۲) نایه‌ت ده‌گرتنه خوئی و ته‌وهری سه‌ره‌کیی نهم سیزده نایه‌ته‌ش بریتیه له باسی دروستکردنی که‌عبه (البیت العرام)، له لایهن ئیبراهیمه‌وه به‌فرمانی خوا‌سه‌لآت و سه‌لامی خوا‌له‌سه‌ر ئیبراهیم و هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی خوا‌بی، پاشان باسی‌ه‌ج، یانی: سه‌ردان و زیاره‌نی نه‌و ماله‌ تاییه‌ته‌ی خوا ﷺ بو‌ به‌رجه‌سته‌ کردنی خوا‌ به‌یه‌کگرتن و، ته‌نیا خوا‌ په‌رستی، له‌میانی جینه‌جئی کردنی خوا‌ په‌رستیه‌کانی‌ه‌ج و عومرپه‌دا که‌ پتییان ده‌گوتری: (مناسک).

ننجا له‌م سیزده نایه‌ته‌دا، وئیرای نه‌وه‌ی خوا ﷺ نه‌وه‌ راده‌گه‌یه‌نی که‌ ئیبراهیم به‌فرمانی راسته‌وخوئی خوا ﷺ، له‌و جینه‌ی خوا‌ بوئی دیاریسی کردوه، که‌عبه‌ی دروست کردوه، وئیرای نه‌وه‌ کومه‌لئی له‌ خوا‌ په‌رستیه‌کانی‌ه‌ج و عومرپه‌ش له‌م نایه‌تانه‌دا باس‌کراون، وه‌ک سه‌ربرانی ناژه‌له‌کان و، دابه‌ش کردنی گوشته‌که‌یان به‌سه‌ر هه‌ژاراند و، سوورانه‌وه‌ به‌ ده‌وری که‌عبه‌دا و، لابرندی چلک و چه‌په‌ر و پیسیه‌کان له‌ جه‌سته، دوا‌ی نه‌جامدانی ژماره‌یه‌ک له‌ خوا‌ په‌رستیه‌کانی‌ه‌ج و، ئیحرام‌شکاندن، که‌ مه‌به‌ست پیتی ئیحرام‌شکاندن گچکه‌به، (التَّحَلُّلُ الْأَصْغَرُ)، وه‌ک دوا‌یی به‌ ته‌فسیل باسی‌ ده‌که‌ین، ننجا خو‌پاراستن له‌ قسه‌ی خراب و، هاوبه‌ش بو‌ خوا‌ دانان (شرك) و، به‌ مه‌زنگرتنی دروشم و حورمه‌ته‌کانی‌ نایینی خوا ﷺ و، خوا‌ یاد کردن و، له‌ خو‌دا به‌رجه‌سته‌ کردنی ته‌قوا و، ملکه‌چیسی بو‌ خوا و، به‌رپا کردنی نو‌تژ و، به‌خشین و...هتد.

﴿١٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالسَّبِيلِ الْكَرَامِ الَّذِينَ جَعَلَنَّهُم لِلنَّاسِ
 سَوَاءَ الْعَنْكَبُوتِ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَكَامِ يُطْلَمُ نُذُقُهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿١٧﴾ وَإِذْ
 بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَاتِ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ فِي شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتَ الْطَّائِفِينَ
 وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٨﴾ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَا أُولِي الْأَرْبَابِ لَكُمْ
 حَسَابٍ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى مَا رَزَقْتُمْ مِنْ بَيْسَمَةِ الْآلِهَةِ فَاكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا آيَاتِ
 الْفَقِيرِ ﴿١٩﴾ ثُمَّ لِيَقْضُوا تَشْتَهُمْ وَلِيُؤْتُوا نُذُورَهُمْ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ
 ﴿٢٠﴾ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْطَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُجِلَّتْ لَكُمْ
 الْآفَاتُمْ إِلَّا مَا بَدَلْنَا عَلَيْكُمْ فَأَجْتَكِبُوا الرِّيسَ مِنَ الْأَوْلَادِ وَأَجْنَبُوا
 قَوْلَ الزُّورِ ﴿٢١﴾ حُنْفَاءَ اللَّهِ عِبْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ
 فَتَخَطَّفَهُ الطَّيْرُ أَوْ نَهَى بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَجِيٍّ ﴿٢٢﴾ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْطَمْ شَعْبَرٌ اللَّهِ
 فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٢٣﴾ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ مَحْلَاهَا إِلَى الْبَيْتِ
 الْعَتِيقِ ﴿٢٤﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ
 بَيْسَمَةِ الْآلِهَةِ فَإِذَا هُمْ كَائِمُونَ ﴿٢٥﴾ وَجَدَ لَهُمْ فِيهَا حَنُرًا لِيَصَلُّوا وَسَبَّحُوا لَهُمْ مِمَّا رَزَقَهُمْ بِحَمْدِ
 اللَّهِ وَجَلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا آصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ
 ﴿٢٦﴾ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعْبَرٍ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا
 صَوَاتٍ فَإِذَا جِئْتُمْ جُؤَيْبًا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَمْرًا كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٧﴾ لَنْ نَبَالَ اللَّهُ لِحُومِهَا وَلَا دِمَائِهَا وَلَكِنْ بِنَالِ الْفَقْوَى وَنِكْمِ
 كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكْفِرُوا اللَّهُ عَلَى مَا هَدَيْكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٨﴾

مانای دهقاو دهقی نابهتهکان

ابه دنیایی نهوانه‌ی بیبروا بوون و پئگری (خه‌لکی) ده‌کهن، له ری‌ی خواو، تهو مزگه‌وقی چه‌رامه‌ی که به به‌کسانی بۆ خه‌لکی نیشته‌جن و ده‌ره‌کیمان داناوو، هه‌ر که‌سیکیش سته‌مکارانه بیه‌وی لادانی تیدا بکات، نازاریکی به تیشی پی ده‌چیزین ﴿٢٤﴾ یادیش بکه‌وه! کاتیک شوینی مال (ی خوا) مان بۆ ئیبراهیم ده‌ستیشان و ساز کرد، (پیشمان فه‌رموو): هیج شتیک مه‌که هاوبه‌شم و ماله‌که‌شم بۆ سووروان (به‌دوری که‌عبه‌دا) و راوده‌ستاوان بۆ (خواپه‌رستی) و رکوعبه‌ران و کرنووشبه‌ران، پاک بکه‌وه ﴿٢٥﴾ هه‌روه‌ها جاریش به نیو خه‌لکدا بده بۆ چه‌ج کردن، که به پیاده‌و به سواری هه‌ر ولاخیکی لاواز (نه‌گه‌ر هیچی دیکه‌یان چنگ نه‌که‌وت)، له هه‌ر رتیه‌کی دووره‌و بیتن ﴿٢٦﴾ تاکو ناماده‌ی چه‌ندان سوود و به‌رژه‌وه‌ندیان بین، له پوزاتیکی زانراودا و، ناوی خوا له‌سه‌ر ناژه‌له‌ چوار بیتیه‌کان بیتن، (له کاتی سه‌ر برنیاندا، هه‌ر کاتیکیش سه‌رتان برین)، لیان (له‌گۆشته‌که‌یان) بخوون و ده‌رخواردی بابای داماو‌ی هه‌ژاریشی بدهن ﴿٢٧﴾ نجا با دوابی چلک و چه‌په‌ری خو‌یان لابه‌رن و، نه‌زره‌کانیان به‌جن بیتن و، به‌دوری مالی دیرینیشدا بسوورینه‌وه (ته‌واف بکه‌ن) ﴿٢٨﴾ نه‌وه (به‌و شیوه‌یه باسکرا) و، هه‌ر که‌سیک ریژلئیکیراوده‌کانی خوا به‌مه‌زن بگری، (نه‌و خواپه‌رستیانه‌ی خوا ریزو حورمه‌تی تابه‌ق بۆ داناون)، ته‌وه له لای په‌روه‌ردگاری بۆی باشته‌رو، ناژه‌له‌کانیشتان تیکرا بۆ په‌وا کراون، جگه له‌وانه‌ی به‌سه‌رتاندا ده‌خویندرینه‌وه (له‌قورئاندا)، ده‌جا خو‌تان له‌پسیی بته‌کان دوور بگرن و، خو‌شتان له‌گوتنی درۆ به‌دوور بگرن ﴿٢٩﴾ بۆ خوا ساغ بووه‌وه بن و هاوبه‌ش بۆ دانه‌ری مه‌بن، هه‌ر که‌سیکیش هاوبه‌ش بۆ خوا دابتن، وه‌ک

نەووە وایە لە ناسمانەووە کەوتیبێتە خوار و، بآئندە (ی لاشەخۆر) تیبی پڕۆهاتب، یان با بیرفیتنی بەرەو شوپتیکێ قوولی دوور (۳۲) نەووە (بەو شیوەیە پرونکرایەووە)، هەر کەسێکیش دروشمەکانی خوا بە مەزن بگرێ، بە دنیایی نەو کارە لە پارێزکاریی دلانەووەیە (۳۳) سوودگەلیکتان تییاندا بە (لە نازەلانی قوربانییی دا)، تاکو کاتی ناوبراو، دوایی شوپتی تایبەتیان (بۆ سەربران) لە لای مآلی دیرین (ی خوا) بە (۳۴) بۆ هەر ئۆممەتیکیش (شوین و دروشمی) خوا بەرستی تایبەمان داناو، تاکو ناوی خوا لەسەر ئەو نازەلە چوار پێنانه بینن، کە پێی داو، بەرستراویشتان یەک بەرستراو، ئنجا بۆ وی ملکەچ بن و، موژدەش بدە بە خۆ بە کەمگران (لە بەرانبەر فەرمانی خوادا) (۳۵) ئەوانە ی کاتیک باسی خوا دەکرێ، دلایان پادەچلەکت و، خۆ پاگران لەسەر نەووی تووشیان بوووە، بەرپاکەرانی نوێژو، ئەوانە ی لەووی پیمان داو دەبەخشن (موژدە ی پاداشتی بەرز ی خویان پێ بدن) (۳۶) حوشرە قەبە و بەدەو دەکانیشمان لە دروشمەکانی خوا گیراون، سوود گەلی زۆریشیان بۆتان تیدایە، ئنجا لە حالیکدا کە بە ریز وەستان، ناوی خویان لەسەر بینن، (بۆ سەربرین)، ئنجا کە تەنیشیان کەوتنە سەر زەوی، لیان (لە گۆشتەکیان) بخۆن و دەرخواردی بابای سۆالکەر و (بە ناراستەوخۆ) داواکەریشی بدن، بەو جوژە نازەلە کامان بۆ دەستەمۆ کردوون، بەلکو سوپاسگوزاریی بکەن (۳۷) بێگومان نە گۆشتەکیان و نە خوئنهکیان ناگاتە خوا، بەلکو پارێزکاریی لە تێووە ی پێ دەگات، بەو شیوەیە (خوا) بۆتان دەستەمۆ و پام کردوون، تاکو بە هۆی نەووە کە رێنمایی کردوون، خوا بە گەورە بگرن و، موژدەش بدە بە چاکەکاران (کە لە دنیاو دواڕۆژدا پاداشتیان هەبە) (۳۸)!

نشیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(الْعَنْكَبُتُ): (الْعُكُوفُ: الإقبال عَلَى الشَّيْءِ وَمَلَاظَمَتُهُ عَلَى سَبِيلِ التَّعْظِيمِ لَهُ).
 (عکوف) بریتیه له رووکردنه شتیک و پئوه په یوه سببووئی به شتیه وه به
 مه زنگرتنی، (وَالِإِعْتِكَافُ فِي الشَّرْعِ: هُوَ الإِحْتِسَابُ فِي الْمَسْجِدِ عَلَى سَبِيلِ الْقُرْبَى).
 (اعتکاف) له زارواي شه رعدا، بریتیه له خو هینشتنه وه له مزگه وتدا، به نیه تی له
 خوا نیزیگ بوونه وه.

(وَالْبَادِ): (الْبَدْوُ: خِلَافُ الْحَضِيِّ، بَدْوٌ). واته: بیابان نشین، دهشت نشین، یاخود
 لادی نشین، پتجه وانه ی (حَضْرٌ)، واته: نیشته جیتی شار، (الْبَادُ: الْمُقِيمُ فِي الْبَادِيَةِ).
 (باد) که هم به ژیر (کثرة) خویندراوده ته وه، هم به (ی) (بادی)، وهک دوايي
 باسی ده که یین، واته: نیشته جیتی دهشت و چولایی و بیابان و سارا.

(بِأَلْحَاكِمِ): واته: لادان، (لَحَدَ الْقَبْرِ وَالْحَدَّةُ: أَمَالُهُ، وَجَعَلَ حُمْرَةً مَائِلَةً فِي وَسْطِهِ).
 (لَحَدَ الْقَبْرِ وَالْحَدَّةُ)، به کوردیی ده لئین: گۆرجه، هه ندیک وایان لیکداوه ته وه،
 له نئو گۆردا گۆرجه بهک لئ ده درئی و، هه ندیکیش به لا گۆر لئیکان داوه ته وه،
 که نه وهی دووه میان زیاتر پئ ده چی مه به ست بن، لاگۆر نه وه به که دواي
 نه وهی گۆره که لئ ده درئی، به لایه کی دا هه لبقه نرئی له بنه وه و، دوايي جه نازه که
 بخریته نیوی، نهک بخریته نئو خودی گۆره که، بخریته نهو لاگۆره ی که له ژیر
 دیواری گۆره که دا لئیدراوه، که واته: ئیلحاد، یانی: لادان.

(بِوَأَنَّكَ): (الْبَوَاءُ: مُسَاوَاةُ الْأَجْرَاءِ)، (بَوَاءٌ) ده کوتری: (أَرْضٌ بَوَاءٌ)، واته: (أَرْضٌ مُسْتَوِيَةٌ)
 زهوییه کی به کسان، هه موو به شه کانی به کسان بن، هیچی له هیچی به رزتر نه بن،
 (مَكَانٌ بَوَاءٌ)، واته: تهخت و ریک، هه موو، (بَوَاءٌ لَهُ مَكَانًا: سَوْنَتُهُ)، (بَوَاءٌ لَهُ مَكَانًا).
 واته: شهتیه به دنا، نیک دن، ناخه د شهتیه که به، نکخست ه به سا: کد.

(وَأَذِّنْ): (أَذِنْتُ وَأَذِنْتُ: أَعْلَمْتُهُ)، ناگادارم کردەوه، هەم (أَذِنْتُ)، هەم (أَذِنْتُ) یانی: ناگادارم کردەوه، (المُؤَذِّنُ: كُلُّ مَنْ يُعَلِّمُ بَشِيئَةَ نِدَاءِ)، (مُؤَذِّنٌ) هەر کەستیکە شتیک بە بانککردنەوه خەلکی لێ ناگادار دەکاتەوه، واتە: جارێان، بە کوردیی دەتیین: جارێان، ﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ﴾، واتە: جار بە نێو خەلکیدا بدە، بێن بۆ حەج.

(رِجَالًا): (الرَّجُلُ وَالرَّاجِلُ: الماشي)، (رَجِلٌ) و (رَاجِلٌ) یانی: پێرۆ، (وَالجَمْعُ رِجَالٌ)، واتە: پێرۆیەکان، (مِثْلُ رِجَالٍ جَمْعُ رِجَالٍ)، (رِجَالٌ) کۆی (رَاجِلٌ) ه، (رَاجِلٌ) یانی: سوار، (رِجَالٌ) واتە: سوارەکان.

(رِجَالًا)، لێرەدا بە مانای (مُشاة) دێ، کە کۆی (مَاشِي) یە، یانی: پێرۆ، (رُكْبَانًا) یان (رِجَالٌ) یانی: سوارەکان، یانی: بەراورد دەکرتن، وەک لە سوورەتی (الإسراء) دا، کاتیک شەیتان (ئیبلیس) کێنووش نابات بۆ نادەم، کێنووشی رێز لێگرتن، ﴿خَوَّاهُمْ﴾ پێی دەفەرموێ: ﴿وَأَسْتَفْرِزَ مِنْ أَسْطَعَتَ مِنْهُمْ بَصَوْتِكَ وَأَجَلِبَ عَلَيْهِمْ بِحَيْلِكَ وَرَجِلِكَ﴾... ﴿الإسراء﴾ (خیل) واتە: ولأخفى سواریی کە مەبەست پێی سوارە یە، ﴿وَأَجَلِبَ عَلَيْهِمْ﴾، واتە: بەسەریان وەرکە، سوارەکانت و پیادەکانت، یانی: سوارەو پێرۆیان بەسەر وەرکە، واتە: هەرچی هێز و سووپای هەتە، بۆ مروۆفەکانی دەنگ بدە.

(ضَامِرًا): (الضَامِرُ: مِنَ الْقَرَسِ: الخفيف اللحم من الأعمال لا من الهزال)، (ضَامِرٌ) لە ئەسپان تەوویە کە گۆشتەکی کەم بێ، لە ئەنجامی زۆر کار کردندا، یا زۆر مەشق پێ کران و، پاهێنداراندا، نەک لەبەر لاوازی و بێ هێزی، دەگوترێ: (نَاقَةٌ ضَامِرٌ، وَنَاقَةٌ ضَامِرَةٌ، وَقَرَسٌ ضَامِرٌ)، حوشرێکی (ضَامِرٌ) یان حوشرێکی هەم (ضَامِرَةٌ)، ئەویش بە هەمان شێوە واتە: کەم گۆشت، یاخود ورگی بە پشتیەوه نوسا بێتەوه، ورگن نەبێ، چونکە ورگنێی و سکی زل، بۆ نازەل بە تاییەت بۆ حوشری بارە بەر و ئەسپ و ماین و ولأخه بەرزە، دەبێتە هۆی ئەوهی لە پوێشتندا و لە راگردندا سست بێ.

(فَجَّ عَمِيَّتِي): (الفَجُّ: شُقَّةٌ يَكْتَنِفُهَا جَبَلَانِ)، (فَجَّ) كه لیتیکه دابراوایسه كه ده كه ویتنه نیتوان دوو چیاپانه وه و، (عَمِيَّتِي)، واته: قوولَّ، به لَام لیره دا مه به سستی بِنِ دوورییه، بویه گوتراوه: (وَالْأَصْلُ فِي الْعُمُقِ: الْبُعْدُ سَفْلًا)، واته: دوور بِنِ به لَام به چوونه خواردا دوور بِنِ، واته: قوولَّ، بنه كه ی قوولَّ بِنِ، كه واته: لیره ﴿يَأْتِيكَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيَّتِي﴾، واته: له ههر رَیْبِه كه وه كه به تیتو چیاپه كاندا دَتِ، به ههر دَوَّل و شیوئیکی دووردا بِنِ، كه واته: ﴿فَجَّ عَمِيَّتِي﴾، یانی: (الطَّرِيقُ الْوَاسِعُ)، ههر رَیْبِه کی فراوان كه ده كه ویتنه نیتوان چیاپه كانه وه، (فَجَّاج) كَوِي (فَجَّ) ه، یانی: دَوَّل و شیوه كانی، یا خود كه لیتنه كانی نیتوان چیاپه كان.

(بِهِيمَةَ الْأَنْعَامِ): (الْبَهِيْمَةُ: مَا لَا تُنطِقُ لَهُ لِمَا فِي صَوْتِهِ مِنَ الْإِنهَامِ، وَخُصَّ فِي النَّعَامِ مَا عَدَى السَّبَاعِ وَالطَّيْرِ) (بَهِيْمَةُ) ههر ژياندار تکه كه قسه و دوان نه بِنِ، له بهر نه وه ی دهنگه كه ی موبه مه، (واته: لیتی حَالِي نابی)، به لَام له رووی زاراو دییه وه، تایهت کراوه به هه موو نهو ناژه لانه ی جیا له درنده و باننده، كه واته: هه موو ناژه له كان ده گرتیه وه، به لكو له عورف و باویکی تایه تتردا، وشه ی ﴿الْأَنْعَامِ﴾، نهو چوار جوژه ناژه له ده گرتیه وه: (وَشْتَر و، رَهْشَه و لَآخ و، مه ر و، بزن)، كه ده گونجن بَلَّيْنِ: حوشت به تیر و میوه: هه م (ناقة)، هه م (جَمَل)، رَهْشَه و لَآخِيش به تیر و میوه: هه م گا، هه م مانگا، هه روه ها گامیش و كه لیش به هه مان شیوه و، ناژه لی وردیش به تیر و میوه: به ران و تیری و، مه ر و بزن، به رَهْش و سپی و مه رَهْزوه، به لَام ﴿بِهِيمَةَ الْأَنْعَامِ﴾، به هو ی وشه ی (بهيمه) وه، وشه ی (انعام) و اتا كه ی فراوانتر ده بِنِ، لهو چوار جوژه ناژه له و، هه موو نهوانی دیکه ش ده گرتیه وه.

(الْبَآئِسَ): واته: داماو، بیچاره، ده گوتری: (بَيْسَ الرُّجُلِ: اشْتَدَّتْ حَاجَتُهُ هُوَ بَآئِسٌ)، پیاویک كه زور ناتاج بیت، زور هه زارو نه دار بِنِ، ده گوتری: (بَيْسَ)، واته: نهو پیاوه زور داماوو بیچاره یه، (باليس)، ناوی بکه ر (إِسْمُ فَاعِلٍ) ده كه یه تی.

(لَيَمَسُوا نَفْسَهُمْ): (لِيَزِيلُوا وَسَخَهُمْ)، با چلک و چه پهبریان لاهرن، ده گوتری: (قَضَى الشَّيْءُ يَفْعَى، إِذَا قَطَعَهُ وَأَزَالَهُ)، کاتیک که بری و لایبرد، وشه ی (قَضَى) ی، بؤ به کاردی، (وَأَصْلُ التَّقْبِثِ وَشُحُّ الظَّفْرِ وَعَبْرٌ ذَلِكَ)، چلکی نینوک و جکه له نینوکیش و، نهو مووانه ی که له ههندی شوینی جهسته ی مرؤف دین، وشه ی (تَقَّبْتُ) یان بؤ به کاردی، واته: با خویمان پاکبکه نهوه، که وهک دواپی باسی ده که یین، مه بهست پیی نیحرام شکاندنی گچکه یه، دوا ی نهوه ی که له عه رده فات دینه خوارو شه و له موزده لیفه ده میننه وهو، دواپی دین بؤ مینا، نمه پیی ده گوتری: نیحرام شکاندنی گچکه.

(نَذُرُهُمْ): (النَّذْرُ: أَنْ تُوَجِبَ عَلَى نَفْسِكَ مِمَّا لَيْسَ بِوَاجِبٍ لِعُدُوثِ أَمْرٍ)، (نَذْر) نهوه یه شتیک له سهر خوت پیویست بکه ی، که له سهرت پیویست نه بی، له بهر روودانی کارتیک، به لام وشه ی (نَذْر) که کوی (نَذْر)ه، به مانای نهو نازه لانه یه که سهر ده پردرین، واته: قوربانیه کان، لیره دا بهو مه بهسته به کارهاتوه.

(الْعَتِيقِ): (الْعَتِيقُ: الْمُتَقَدِّمُ فِي الزَّمَانِ أَوِ الْمَكَانِ أَوِ الرَّقَبَةِ)، (عَتِيق) واته: دیرین، له رووی کاته وه و، له رووی شوینه وه، یاخود له رووی گه رده وه، واته: بهو واتابه له میژینه بیئت، به کات و کاتی زوری به سهردا چوو بیئت، یاخود شوینتیک بیئت دیرین بیئت، یاخود ماوه به کی زور بیئت هه بیئت، ههروه ها وشه ی (عَتِيق)، واته: به مانای به خشنده و، به مانای نازاد و، به مانای شوینتیک که هیچ که س دهستی به سهردا نه گرتبی، بهو مانایانه ش هاتوه.

(حُرْمَتِ): (حُرْمَةُ الرُّجُلِ: أَهْلُهُ)، حورمه تی پیاو بریتیه له خیزانی پیاو، به لام ﴿حُرْمَتِ اللَّهِ﴾، (مَا حُرْمَةُ اللَّهِ)، حورمه ته کانی خوا ﴿﴾ نهو شتانه ن که خوا ﴿﴾ قه دهغه ی کردوون، یاخود قه دهغه ی کردوون، که ده ستیان بکه یه ندرتتی و ده ستیان بؤ بری.

(الرُّزُّوْرُ): (الرُّزُّوْرُ: الكَذِبُ)، (زُور) بە مانای درۆ دێ، که لێره دا بە مانای شیرکه، چونکه له راستیی دا شیرک گهواره ترین جووری درۆیه که بگوتری: خوا هاوبه شی هه به، به لَام (زُور)، واته: (صَيِّف)، (الرُّزُّوْرُن)، نهوانه ی سه ردا ن ده که ن.

(حُنْفَاءٌ): (حُنْفَاءٌ)، کو ی (حَنِيفٌ) د، (الْحَنْفُ: المَائِلُ مِنَ الْبَاطِلِ إِلَى الْحَقِّ، عَكْسُ الْجَنَفِ)، (حَنْفٌ)، واته: له ناهه قه وه گه رايه وه بو هه ق، به پێچه وانه ی (جَنْفٌ) د، واته: له هه قه وه لايدا بو ناهه ق، که واته: (حَنِيفٌ)، يانی: مسو لمان ئی کی خو بو خوا ساغ که ره وه.

(حَرَ): يانی: (سَقَطَ)، که وت، به لَام به مه رج ی ک له به رزییه وه بکه و ی ته خو ار.

(فَتَخَطَّفَهُ الظُّرُّ): (الْغَطْفُ: الإِسْتِلَابُ)، (غَطْفٌ) واته: رفا ندن، به کت و پر ده ستی بده یه و بپرفین ی، (إِخْطَافُهُ، وَتَخَطَّفُهُ)، واته: رفا ندی و، تیرۆ هات، به کوردیی به (تیرۆ هاتن) مانام کړدود، له مانای ده قاو ده قه که ی دا، که نه و وشه به رنکه هه ندی که س تیی نه گا، به لَام وشه به کی ره سه نی کوردییه، له زاری موکریانیی دا، هه رو هک زور وشه ی دیکه ش له زاری موکریانیی دا هه ن، په نگه ئیستا له ئیو شو ئنه کانی دیکه ی کوردستاندا نه ما بن، یاخود سه پات بووب نه وه، یاخود خه لکی کی که م بیان زانی.

(سَجِيًّا): (بَعِيدًا)، به مانای دوور دێ (أَسْحَقُهُ اللهُ: أَبْعَدَهُ اللهُ)، واته: خوا دووری بخاته وه.

(مَنْسَكًا): (النُّسْكُ: الْعِبَادَةُ)، (نُسْكٌ) یان (نُسْكٌ)، به مانای خوا په رستی دێ، (النُّسَيْكَةُ: الذَّبِيحَةُ)، نه وه ی که سه ر ده پردی، سه ر برا و بو خوا بِحَبْلٍ (وَالْجَمْعُ نُسْكٌ وَنَسَائِكٌ، به (نُسْكٌ) و به (نَسَائِكٌ) کو ده کړی ته وه، (مَنْسِكٌ) یان (مَنْسَكٌ) به هه ردوو شی وه که ی هاتوه، نه و شو ئنه ی که (نَسَائِكٌ) ی یاخود (نُسْكٌ) قوربان ییه کانی ئی دا سه ر ده پردی ن.

(الْمُحْتَبِينَ): واته: ملکه چان و نهرم و نیانان، له (خَبْتُ) هوه هاتوه، (الْحَبْتُ: الْمُطْمَئِنُّ مِنَ الْأَرْضِ)، شوینیکی گوملایی و نزمایی له زهوی، دواپی وشهی (خَبْتُ) یان (مُحْتَبِ) به کارهیتراوه بو نهرمی و خو به که مگری له به رانبهر خوادا ﷻ و له گه ل بندهد کانی خواشدا، نینسان ده بی خو به که مگر و نهرم و میهره بان بی.

(وَالْبَدَنُ): (الْجَمْعُ بَدَنَةٌ: الثِّي تَهْدِي، نَاقَةٌ أَوْ بَقَرَةٌ)، (بُدْن)، کوی (بَدَنَةٌ) یه، (بَدَنَةٌ) نهو حوشتره یه، یاخود نهو ره شه و لآخه یه (به رای هه ندیک له زانایان، هه ردوویان ده گریته وه) که ده گریته دیاری و خه لات و له کانی خواپه رستییه کانی چه جدا سه ر ده پردری.

(شَعْتِرٍ): (جَمْعُ شَعِيرَةٍ، الْبَدَنَةُ تُهْدِي، وَالشَّعَائِرُ أَعْمَالُ حَجٍّ وَكُلُّ مَا جُعِلَ عِلَاقَةً لِبَطَاعَةِ اللَّهِ)، (شَعْتِرٍ)، (شَعَائِرٍ) کوی (شَعِيرَةٍ) یه، (شَعِيرَةٍ) واته: دروشم، هه ندیکیان (شَعِيرَةٍ) یان به (بَدَنَةٌ) لیکداودته وه، واته: نهو حوشتره، یاخود نهو ره شه و لآخه ی سه ر ده پردری، به لام له راستیدا وشهی (شَعَائِرٍ) واته: کوی کرده وه کانی چه ج، به لکو هه موو نهو تا عت و فه رمانبه ریانه ی بو خوا نه نجام ده درین، چ په یوه ندییان به چه جه وه هه بیت و، چ جگه له چه جیش.

(صَوَافٍ): (صَوَافٍ): (صَفَّتِ الْإِبِلُ قَوَائِمَهَا فَهِيَ صَافَةٌ وَصَوَافٍ)، (صَوَافٍ) کوی (صَافَةٌ) یه، کاتیک که حوشتر ریک ده وه ستی، بیته کانی جووت ده کات، نهو وشه یه ی بو به کارده هیتری، که وه ک دواپی باسی ده که ین، سوننه ته حوشتر به پیوه سه ر بپردری، نه ک به خ بدری.

(وَجَبَتْ جُوبًا): (وَجَبَ الْمَيْتُ: سَقَطَ، وَوَجَبَ الْعَائِطُ: سَقَطَ)، مردوویه ک که ده مرئی ده گوتری: (وَجَبَ)، یانی: کهوت، هه روه ها دیوار ریک که ده رووخی ده گوتری: (وَجَبَ)، یانی: کهوت، که ده فه رموی: (وَجَبَتْ جُوبًا)، کاتیک لا نه نیشته کانیان که وتنه سه ر زهوی، واته: دوی نه وه ی سه ر ده پردری، نهو حوشتره یان ره شه و لآخه، نه نیشتی ده که ویته سه ر زهوی و، چه من به لایه کدا ده که وی.

(الْقَائِعَ): (الْقُنُوعُ: السُّؤَالُ: التَّدَاثُلُ)، (قَائِعٌ) و (قُنُوعٌ) واته: كه ستيك كه به دماويي داوات لئ ده كات.

(وَالْمَعْرَةَ): نه و كه سهي كه به له بهر راهاويشته وه، به كناره داوات لئ ده كات، نه ك به ناشكراو به زه قيسى.

مانای گشتیی نایه تھکان

به پرنزان!

خوا عَلَيْكُمْ پشتیوان بن، تیمه له کو تایی نهم دهرسه دا، باسیکی تایبته له باره ی حه ج و عومروه ده کهین، له نوزده خالدا، له بهر پو شنایی نه ودها که کاتی خو ی له مه و سووعه ی: {خوا به رستی نیسلامی} {به رگی چوار} دا، له باره ی حه ج و عومروه با سم کردوه، پوخته یه کی له نوزده (۱۹) خالدا، ده خهینه روو، بو یه مانای گشتی نایه تھکان که هه ندیکی ورده کاری زوری هه یه، له مه سه له گرنگه کانداس ده کهین، به لام هه ندیکیشی هه لده گرین بو نه و لیکو لینه وه کورت و پوخته ی له باره ی حه ج و عومروه، دوای ته فسیری نهم نایه تانه، ده یخهینه روو.

خوا عَلَيْكُمْ ده فه رموی: **إِنَّ الدِّينَ كَفْرًا وَبِشْرِكِ اللَّهِ وَإِلَهِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَنَكُفِ فِيهِ وَالْبَدْرِ**، به دنایی نه وانه ی بی پروان و، له ری خوا و له مزگه وتی حه رام لاده دن، کن لاده دن؟ خه لک لاده دن، یا خود خو یان لاده دن، چونکه **(صَدَّ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ)**، یانی: **(إِمْتِنَاعٌ)**، واته: خو ی سه ریچی کردو لایدا له ری خوا و، لایدا له مزگه وتی حه رام که خوا ی تیدا به رستری، ههروه ها **(صَدَّ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ)**، وه ک چون به به رکار نه خواز **(لازِمٌ)** هاتوه، واته: خو ی لایدا، به به رکار خواز **(مُعْتَدِي)** یش هاتوه، واته: خه لکی لادا.

نه وانه ی بی پروان **(الدِّينَ كَفْرًا)** نهمه بو ته ناویکی عه له م بو نا مسولمانان، نه وانه ی کافر، وه ک چون **(الَّذِينَ آمَنُوا)**، نه وانه ی بروایان هیناوه، بو ته ناوی عه له م بو مسولمانان، نهمه بش بو تم ناویکی عه له م، بو کو ی نامسولمانان،

ننجا خوا ﷻ ده فهرمووی: نهوانه‌ی بیپروان، واته: نامسوئمانانیک (نه‌هلی کوفر) که عاده‌تیاں وایه خه‌لک له‌ری‌ی خواو له مرگه‌وتی چه‌رام لاده‌دن، نه‌و مرگه‌وتی چه‌رامه‌ی که بو خه‌لکیمان یه‌کسان کردوه، چ نهوانه‌ی که له ده‌ورو به‌ری نیشته‌جین و، چ نهوانه‌ش که له ده‌روه رادین.

ننجا خوا ﷻ فهرموویه‌تی: نهوانه‌ی وا ده‌کهن، به‌لام دوایی هه‌واله‌که‌ی نه‌هیناوه و به‌هوی ره‌وت (سیاق) ه‌که‌به‌وه ده‌زانری، واته: نهوانه‌ی وا ده‌کهن، خوا سزای سه‌ختیاں ده‌دات، دوایی ده‌فهرمووی: ﴿ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحُكْمِ يُظَلَمْ نُزْفَهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴾، ههر که‌ستیک بیه‌وتی سته‌مکارانه لادان بکات، له مرگه‌وتی چه‌رامدا، له سزای به‌نازاری پی‌ده‌چیزین.

نه‌وه هه‌مووی باسی پینگه‌و پایه‌ی به‌رزی مرگه‌وتی چه‌رامه.

ننجا دیته‌سه‌ر باسی خودی که‌عبه، ﴿ وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَاتِ الْبَيْتِ ﴾ یاد بکه‌وه! کاتیک شوئینی مالمان (مالی تابه‌تیی خوا ﷻ، شوئینه‌که‌مان) بو ئیبراهیم دیاریی کرد، یان بومان سازو ناماده کرد، ﴿ أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي شَيْئًا ﴾ (ایمان فهرموو: هبچ شتیک مه‌که هاوبه‌شم ﴿ وَطَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴾، ماله‌که‌شم پاک بکه‌وه، (یان پاکی رابگره) بو سووراوان، (سووراوان به‌ده‌وری که‌عبه‌دا) و راوه‌ستاوان (بو‌تاعه‌ت و به‌ندا به‌تیی نه‌نجامدان بو خوا ﷻ) و رکوع به‌ران و، کړنووش به‌ران.

یانی: له کاتیک دا شوئینه‌که‌مان بو دیاریکرد، که چوئن که‌عبه دروست بکات؟ نه‌و شتانه‌شمان پی‌فهرموون. تیمه له کاتی ته‌فسیری سووره‌تی ئیبراهیمدا له میانی سه‌رگوزشته‌و به‌سه‌رهاتی ئیبراهیمدا ﷻ به‌ته‌فسیل باسمان کرد، چوئن خوا ﷻ فهرمانی به‌ئیبراهیم کردو، له‌گه‌ل ئیسماعیلی کوری که‌عبه‌یان دروستکردو، دوایی هاجه‌ری خیزانی و ئیسماعیلی کۆریه‌ی کوری، که تاقه مندال و تاقه کوری بوو - تاکو نه‌و کاته - له‌وتی نیشته‌جینی کردن، به‌فهرمانی خوا ﷻ.

﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَلَا عَلَىٰ كَمَلٍ حَنَابِرٍ﴾. ههروه‌ها به یتو خه‌لکیدا جار بده، که بین به پیمان (پترو) و به سواری هه‌ر و لاخیک که سکی به پشتیه‌وه نووساوه‌ته‌وه، واته: هه‌ر و لاخیک که له نه‌نجامی هاتن به پتی دوردا، قه‌له‌ویی و ورگینی نه‌ماوه، یاخود نه‌گه‌ر هیچیان ده‌ست نه‌که‌وئی، جگه له و لاخیکی له‌ر و لاواز، با سواری بن و پتی بین، واته: چ به پیمان، چ به سواری هه‌ر جوړه و لاخیک، که تیتسا سه‌یاره و ته‌یاره و که‌شتی و شه‌مه‌نده‌فه‌ر، شوینی نه‌وانه ده‌گرنه‌وه، یانی: هه‌ر نامرازکی سواریان ده‌ست ده‌که‌وئی، با پتی بین ﴿يَأْتِيكَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾، له هه‌ر ریبه‌ک و له هه‌ر شیوو دوئیکی دور و، قووله‌وه بایین.

﴿لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ﴾. تاکو ناماده‌یی کومه‌لی سوود و به‌رژه‌وندیی بن، بو‌خویان.

سوود و به‌رژه‌وندیی دنیایی و دواړوژی، دنیایه‌کان وه‌ک: بازرگانی و، یه‌کدی ناسین و، پتک ناشنا بوون و، له رووی سیاسییه‌وه، ناگاداری حال و بالی یه‌کدی بوون، له سووده مه‌عنه‌وییه‌کانیش وه‌ک: نه‌نجامدانی دروشمه‌کانی خوا په‌رستیی و، به‌رجه‌سته‌کردنی ته‌نیا خوا په‌رستیی و خوا به یه‌کگرتن، له‌میانی نه‌نجامدانی خوا په‌رستیه‌کانی دیکه‌دا، ﴿وَيَذَكِّرُوا أَنَسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ﴾، یادی خوا ﷻ بکه‌ن، ناوی خواش بینن، له پوژانیکسی زانراودا، یانی: نه‌و پوژانه‌ی جه‌جیان تیدا نه‌نجام ده‌دری، به‌تایه‌ت که له (یوم‌ الثریوة)، هه‌شتی (ذی‌ الحجّة)‌وه، ده‌ست پی ده‌که‌ن، تاکو پوژه‌کانی دواپی ﴿عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ﴾، ناوی خوا بینن له پوژانیکسی دیاریکراودا، له‌سه‌ر نه‌و ناژه‌له‌ چوار پیمان‌هی پتی داون، ﴿فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْمَئِنُوا بِالْأَنْعَامِ الْمُقَمَّرِ﴾، تنجا دوا‌ی نه‌وه‌ی ناوی خویان له‌سه‌ر هیتان و سه‌ریان برین، با هه‌م خویشیان له گوشته‌که‌یان بخون و، هه‌م ده‌رخواردی هه‌ر هه‌زاریکی داماوی بی‌ده‌رتانیشی بده‌ن. ...

دوایی سنى شتى دىكەيان پىن دەفەرموئى: ﴿ تَمَّ لَيْقَمُوا تَفَثُهُمْ وَلِيُفُوا نُدُورَهُمْ وَلِيَطَوُّوا بِأَلْبِنِ الْعَمِيَّتِي ﴾، دوای ئەوئى رۆزى ھەشتەم (يَوْمَ الرَّوِيَّةِ)، دەچن ھەو لە مينا دەمىننەو، رۆژدەكەى - كە نۆ (٩)ى (ذَا الْحِجَّةِ) - بە - دەچن لە عەرەفات رادەووستى، تاكو ئىوارەى ھەو دەكەى دىنەو بە موزدەلېفە، ھەو لەوئى دەمىننەو، بە بىانىيەكەى دىن ھەوت بەرد وچكە بە جەمەرى گەورەدا دەدەن، و سەرى خۇيان دەتاشن، يان كورئى دەكەنەو، نىجا با ئەو چلەك و چەپەرەى خۇيان لایدەن، خۇيان بشۆن و، بەرگى ئىحرام دابنىن، ﴿ وَلِيُفُوا نُدُورَهُمْ ﴾، ھەرەھا نەزەرەكانىشيان جىبەجى بکەن، قوربانىيەكان سەر بېرن، ﴿ وَلِيَطَوُّوا بِأَلْبِنِ الْعَمِيَّتِي ﴾، دوایىش بچن بسوورتنەو بە دەورى مالى دىزىندا.

﴿ ذَلِكُمْ وَمَنْ يُعْظِمِ حُرْمَتِ اللَّهِ ﴾، ئەوئى باسكرا بەو شىوئە، زۆر روونە و، ھەر كەستىك حورمەتەكانى خوا ﷻ بە مەزن بگرئى، واتە: ئەو شتانەى خوا ﷻ قەدەغەى كر دوون، ئەوئىش بە مەزنىان بگرئى و توخنىان نەكەوئى، يان ئەو شتانەى خوا ﷻ رىزى لىناون، ئەوئىش رىزىيان لى بنىن، ﴿ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ عِنْدَ رَبِّهِ ﴾، ئەوئە باشترە بۆئى لە لای پەرورەدگارى، ﴿ وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ ﴾، ئازەلەكانىشيان ھەموو بۆ ھەلال كر اون، (سەرىان بېرن و لىيان بەھرەمەند بن) چكە لەوئى بەسەرتاندا دەخوئىندرتەو (لە قورئاندا) ﴿ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴾، خۇشتان دوور بگرن لە پىسىيەتەكان (بەيكەرەكان) و، خۇتان دوور بگرن لە قسەى درؤ، گەرەترىن قسەى درؤش برىتتە لە ھاوبەش بۆ خوا دانان، ﴿ حَقَّاءَ لِلَّهِ عِزِّ مُشْرِكِينَ بِهِ ﴾، خۇتان بۆ خوا ساغ بکەنەو، ملکہ چىسى و بەندايەتى خۇتان بۆ خوا ساغ بکەنەو، ھاوبەش بۆ خوا دانەر مەبن، ھىچ شتى مەكەنە ھاوبەشى، ﴿ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ ﴾، ھەر كەستىك ھاوبەش بۆ خوا دابنىن، ﴿ فَكَانَ حَرًّا مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَطَّفَهُ الطُّعْرُ ﴾، وەك كەستىك وایە لە ئاسمانئى كەوتىتتە خوار و بالندە

تبی روهاتین (بالندهی لاشه خوړ پریان دابیتن) ﴿أَوْ تَهْوَىٰ بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَجِيٍّ﴾ یاخود با بیرفتنی بو شویتنکی دوری قوول (بیاته چالکی قوولهوه).

﴿ذَلِكَ﴾ نهوهی که باسکرا بهو شیوهیه، پوونه: ﴿وَمَنْ يُعْظَمَ شَعْرَهُ اللَّهُ فَأَنَّهَا مِن تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾ ههه کهسیک دروشمه کانی خوا ﴿﴾ به مهن بگری، نهوه له پاریزکاری دلانهوهیه و تهقوای له دلدا ههیه.

﴿لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، نهو قوربانیانه که ده بانهینن سهریان بیرن، ههتا کاتی دیاریکراو، سوود گهلی زوریان تیدا ههیه، بو تیهو، دهتوانن تهگهه شیریان ههبوو، له شیره کهیان بههره وهبرگرن، تهگهه پشتیان ههبوو، دهتوانن بو بارو سوار به کاریان بینن، به تایبهق حوشر، ههتا کاتی دیاریکراو، ﴿ثُمَّ رَحِمْنَا إِلَىٰ آلِيَّتِ الْعَتِيقِ﴾، دواپی شوینی دیاریکراویان بو تیدا سهریان، لای مالی دیرینی خوایه، به لام مهرج نیه بیرته لای کهعبه، یانی: نهو دهوروبه ربه، ناوچهی حه پهم.

﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا لَهَا رِزْقَهَا مِنَ الْغَنَاءِ﴾، بو ههه کومه تیک شویتنکمان دیاری کردوه، که قوربانییه کانی تیدا سهه بیرن، ناوی خوا بینن له سهه نهو ناژه له چوار پنیانهی پیمان داون، واته: حوشر و ره شه ولاخ و مه پ و بز، ناوی خویان له سهه بینن و سهریان بیرن، ﴿فَاللَّهُمَّ إِنَّا نَسُودُكَ﴾، ئنجا په رستراوی تیهو یهک په رستراوه، (که خوایه ﴿﴾) ﴿فَلَهُ أَسْلَمُوا﴾، بهس بو وی ملکه چ بن، ﴿وَنَشَرِ الْمُخْتَلِينَ﴾، موژدهش بده به ملکه چان و خو به کهمگران له بهرانهه ره رمانی خوادا.

نایا نهوانه کیتن؟

﴿الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ﴾، نهوانه ی کاتیک باسی خوا ﴿﴾ دهگری، دلیان راده چله کن، ﴿وَالصَّادِقِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ﴾، ههروهه خوراگران له سهه نهوهی که تووشیان دی، ﴿وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ﴾، دیسان بهرپاکه رانی نوئر، ﴿وَمَا رَزَقْنَاهُمْ شُفْعُونَ﴾، نهوانه ش، که لهوهی پیمان داون، ددهه خشن.

له کوتایبی دا ده فرموی: ﴿وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُم مِّنْ شَعْتِمِ ۗ اللَّهُ لَكُم فِيهَا خَيْرٌ﴾، حوشره کان (حوشره قه له و و به ده و و به که له شه کان، ده شگونجن مه به ست پی پی ره شه و لاخه کانیش بی، به پی پی هه ندیک بوچوون) نه وانه مان گپراون له دروشمه کافی خوا، بو تیوه سوودو به رژه وه ندیی زوری دنیایی و دواړوژیان تیدابه، ﴿فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ﴾، نجا کاتیک به ریز وه ستاون، ناوی خویان له سر بین و سهریان بیرن به پیوه، ﴿فَإِذَا وَجِئَتْ جُوَیْهَا﴾، نجا کاتیک نه نیشتیان که ونه زهوی (مردن و زیانیان تیدا نه ما دوی سهربران) ﴿فَكُلُوا مِنْهَا﴾، نجا له گوشته که بیان بخون، ﴿وَأَطِعُوا أَلْقَاعَ الْمَعْتَرِ﴾، هه روده ها له گوشتی نه و سر برپاونه دهر خواردی که سیک بدن، که به دامایی داوا ده کات، یاخود که سیک که به شه رمیکه وه تیده که ی داوا ده کات، به شی هه ردوویکیانی لی بدن، واته: سوالکه رنکی ناشکرا و، نا تاجیک که به په نهاییی داوا ده کات، ﴿كَذَلِكَ سَخَّرْنَا لَكُم لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، ناوا به و شیوه به بومان رام و ده سته مؤ کردوون، تاکو سوپاسگوزاری بو خوا نه نجام بدن.

﴿لَنْ يَأَلَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَآؤَهَا﴾، هه رگیز نه گوشته که بیان، نه خوینه که بیان ناگاته خوا ﷻ، نه دی چی ده گاته خوا ﷻ؟ ﴿وَلَكِنْ يَأَلُ الْفَقْرَىٰ مِنْكُمْ﴾، به لکو ته قوا له تیوه وه ده گاته خوا، واته: نه وه ی خوا ﷻ جیی بایه خیه تی، بریتیه له و ته قوایی که له دل و دهر و وناندا هه به و پالتان پیوه دهنی، نه و ناژه لانه سر بیرن، نه که رنا خوا ﷻ به هره مند نابن، نه له گوشته که ی نه له خوینه که ی، ﴿كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ﴾، ناوا به و شیوه به (خوا) بو تیوه ی ده سته مؤ و رام کردوون (نه و ناژه لانه) نه که ر خوا ﷻ بو ی ده سته مؤ و رام نه کرد بانایه، به سه د پیاو به حوشریک ناویرن، گایه ک که شیت دهنی، خه لک له به ری را ده کات، ﴿لِتَشْكُرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ﴾، تاکو تیوه ش خوا ﷻ به هوی نه وه و، که رینمایی کردوون، به که وه ی بگرن، ﴿وَيَسِّرِ الْمُحْسِنِينَ﴾، موژده ش بده به چاکه کاران، (که له دنیو دواړوژدا سهر به رزی و پاداشتی مه زنیان هه به).

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

بیبروایانی ریگریکار له پتی خواو له مزگه وتی چه رام، چ خه لکی نیشته جتی دوروبه ری مزگه وتی چه رام و، چ خه لکی غه واره و دهره کی، که له مزگه وتی چه رامدا یه کسان کراون له لایه ن خواوه، نه وانه ده یانه وتی سته مکارانه لادانی تیدا بکه ن، خوا ﷺ له سزای به تیش و ژانیان بن ده چیتژی:

خوا ﷺ ده فهرموئی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالسَّبِيلِ الْكَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِّلنَّاسِ سَوَاءً أَلَعَنْتُمْ فِيهِ وَالْبَاءَ وَمَن يُرِدْ فِيهِ بِأَحْكَامٍ يُّظَلِمِ نَفْسَهُ مِن عَذَابِ إِلَهِهِ﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له چهوت برگه دا:

(۱) ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، به دنیایی نه وانه ی بیبروان، بیبروان به چی؟ بیبروان به هه موو نه و شتانه ی پیوسته بروایان بن بهیتری، هه روک ده فهرموئی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، نه وانه ی که بروایان هیناوه، به هه موو نه و شتانه ی پیوسته نیمانیان بن بهیتری، ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ناوی عه له مه بو نامسو له مانان، هه روک ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾، بوته ناوی عه له م و ناوی ناسینه وه، بو نه هلی نیسلام.

(۲) ﴿وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾، خو یان، یان خه لکی لاده دهن له پتی خوا ﷺ، چونکه (صَدَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ)، ده گونج بن مانای (امتتغ)، واته: لاملی کرد له پتی خوا، که لیره دا (صَدَّ)، که کرداری رابردوه، لازیمه و پیوستی به به رکار (مفعول به) ناکات، (صَدَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ)، یانی: سه ریچی کرد له پتی خوا ﷺ، هه بره ک ده گونج به کارخواز (متعدي) بن،

﴿وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾، که لیره دا نهو واتایه یان بههتیزتره، واته: نهوانه ی خه لک لا دده دن له رپی خوا ﴿يَمْنَعُونَ النَّاسَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾، رپی خواش ﴿يَانِ﴾، یانی: نیسلام دینداری و مسولمانه تیی و خوا به به کگرتن، کن لا دده دن؟ بیگومان خه لک لا دده دن، به لام وهک زور جاران گوتومانه: هر وشه یه ک سیاقه که بیگه به نن و به عقل و سه لیفه دیار بن، خوی پهره ردگار نه یخستوته نیو فرمایشته بههتیز و پیژه که ی خویه وه.

ننجا بویه وشه ی (يَصُدُّونَ)، (النَّاسِ) ی بؤ زیاد نه کردوه، تاکو وپرای مانای دوووم، مانای یه که میشیان بگه به نن، واته: وپرای خه لک، خوشیان لا دده دن و سه ریچی ده که نن له رپی خوا ﴿يَانِ﴾ و، له مزگه وتی حه رام دوور ده که ونه وه که خوی تیدا به پاک بگرن، به یه ک بگرن.

ننجا که ده فرموی: ﴿وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾، بؤچی به کرداری نیستا (فعل المضارع) هیناویه؟ تاکو ناماده ی بکات له بهر چاو و، نهوش بگه به نن که نهوه عادهت و پیشه یانه و به رده وام نهوه له ژیاناندا تازه ده بیته وه.

۳- ﴿وَالسَّجِدَ الْحَرَامَ﴾، خه لک لاده دن له مزگه وتی حه رام، هه لبه ته مزگه وتی حه رامیش هر له نیو ریازی خوا (سَبِيلِ اللَّهِ) دایه، به لام بؤ زیاتر گرنگی پیندان و، بؤ نهوه ی له ونیه وه له باسی مزگه وتی حه رامه وه، بگوازیته وه بؤ چونه تی دروستکردنی که عبه، له لایه ن ئیبراهیم عليه السلام وه، به فرمانی خوا.

ننجا پیناسه ی مزگه وتی حه رام ده کات و ده فرموی:

۴- ﴿الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ﴾، که تیمه بؤ خه لکیمان گپراوه، ننجا نه مه نه یاد (مُبْتَدَأً)، نه دی گوزاره (خَبْر) ه که ی چیه؟ یان: نهوانه ی بیبروان و خه لک لاده دن له رپی خوا وه مزگه وتی حه رام، هه مووی نه یاد (مُبْتَدَأً) ه و گوزاره (خَبْر) ه که ی، یان نهوه یه که دوایی ده فرموی: ﴿تَرْفَعُهُ مِنْ عَذَابِ الْبُحْرِ﴾، له نازاری به نیشی پن دد چیزین، یان هه و آل (خبر) یکی تابه تیی خوی هه یه، که قرتیندراوه له بهر نهوه ی عقل و سه لیفه ده یزانن، واته: نهوانه ی وا ده که نن، شایسته ی سزای بن ره زای خوی کاربه جین، ننجا پیناسه ی مزگه وتی

حه پام دەکات و دەفرموئ: ﴿الَّذِي جَعَلَنَّهُ لِلنَّكَّاسِ﴾، که تيمه بۆ خه لکيمان گپراود، چۆن بۆ گپراون؟

٥- ﴿سَوَاءٌ أَعْرَضْتُ فِيهِ وَالْبَادِ﴾، چ ئەوهی نيشته جتيه لهوئ، لهو دەور و بهره له سنووری هه پهمدا و، چ ئەوهی دهره کسيه، غه وارديه و له دهره وه دئ، هه موويان تيدا به کسان کردوون، واته: وهک يهک به شيان پتويه هه يه، که بين له ويدا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به رستيهه کان نه نجام بدن.

وشه ي (سَوَاء) به ﴿سَوَاءٌ﴾ و به (سَوَاء)، واته: به سه ر (نصِب) و به بۆر (رفع) يش خوئ تراوه ته وه، (باد) يش، هه م به ژير (گسر) خوئ تراوه ته وه و، هه م به (ي) ش، به تايهت ته گه ر له سه ري بوه ستين (الباد)، (البادي) يش واته: نه و که سه ي که له (بادي) به، له بيابان و سارا، يا خود له دهره وه ي شار نيشته جتين، که مه رج نيه، ته نيا مه به ست پتي بيابان و ده شت و سارا بن، ياني: هه ر که سي له دهره وه ي ناوچه ي هه رهم نيشته جتيه و له شوئنه کان ديه که وه دين، هه رچه نده زۆر به ي زانايان بۆ وشه ي (بادي) گو توويانه: نه و که سه ي بيابان نشين (أَيُّ سَائِكُنَّ الْبَادِيَةِ) ه، به لام پيم وايه (بادي) ياني: دهره کسي، نجا با له بيابان يش نه بن، بۆ وينه: خه لک ليره وه ده چئ و له هه موو چوار ته ره في دنيا وه خه لک ده چئ بۆ وئ، نجا نه وانه ي له وئ ن نيشته جتين، پتيان ده گو ترئ: (عَاكِف)، به لام نه وانه ي له دهره وه ده چن، مه رج نيه ته نيا هي بيابان و ده شت بن، به لکو هه ر که س له دهره وه دئ، واته: دهره کسي و غه وارده، هه موويان وشه ي (بادي) ده يانگر يته وه، نجا هه موويان له ويدا به کسانن، خه لکي نه وئ و هي دهره کسي و غه وارده.

٦- ﴿وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحُكَامِ يُظْلَمِ﴾، هه ر که سيک بيه وئ لادان بکات به سته م له ويدا، له مزگه وئ هه پام دا.

٧- ﴿نَذِيْقُهُ مِنَ عَذَابِ الْآلِيمِ﴾، نه وه ي پتشي هه مووي نيهاد (مُبْتَدَأ) بوو، گو زا ره (خَبَر) ه که ي نه وه به له سزاي به تيشي پئ ده چئ زين.

وشه‌ی (إلحاد) یش پټشتر باسمانکرد، یان: لادان، لادان له راسته شه قام، لادان له هه لوټستی راست، تهو (ب)یه‌ی که خراوته سهر: ﴿يَا أَيُّهَا الْحَكَامُ﴾، زیاد کراوه، له نه سلندا ناوایه (وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ إِلْحَادًا)، ههر که سټک له وټندا بیهوټی لادان بکات، به لأم بوچی (ب)ی خراوته سهر؟ چونکه ماناکه‌ی توختر ده کاته‌وه.

ههروه‌ها وشه‌ی ﴿يُظْلِمُ﴾، ﴿وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَكَامِ يُظْلِمُ﴾، یان: (وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ إِلْحَادًا ظَلَمًا)، ههر که س بیهوټی لادانی تیدا بکات له حالتیکا که ستم ده کات، نه‌میش دیسان (ب)ی تیکه‌لیی (ملا بسة) یه، یان: له کاتیکا و له حالتیکا که خوټی ناوټته کردوه له گهل ستمدا، بوټه ده بیهوټی لادان بکات، نټجا که سی وا سزای به نازاری پټی ده چیژین، چونکه له راستی دا که سټک بیهوټی لادان و تاوان و خراپه بکات، له چوار چیوه‌ی مزگه‌وق حه‌پام و ده‌وروبه‌ری مزگه‌وق حه‌پامدا، له حه‌پامدا، ستم ده کات و، ستمکارانه نه‌وه ده کات.

زانایان گوتووایانه: خوا ﷺ ده‌ه فرموټی: ﴿وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَكَامِ يُظْلِمُ﴾، ههر که سټک بیهوټی له وټندا ستمکارانه، لادان بکات، ټیمه سزای پټی ده چیژین، ههر که سټی بیهوټی و، ههر نیه‌ق هه‌بټ، نه‌وه سزایه‌ق، چ جای به کردوهه بیکات! له زوربه‌ی ته‌فسیره‌کاندا لټره‌دا مه‌سه‌له‌یه‌کی فیهی رووژنراوه: نایا دروسته خانووه‌کانی مه‌ککه له سنووری حه‌په‌م دا، خه‌لک و خاوه‌نه‌کانیان بیانفرۆشن و به کریان بدن و، خه‌لکی دیکه بیانکری یان به کریان بگری؟

هه‌ندیک گوتووایانه: نه‌خټر دروست نیه، کاتی خوټی ته‌وه مه‌سه‌له‌ فیهیه بووه، به لأم ټیستا پټیم وانیه که س نه‌وه باس بکات، چونکه ټیستا خه‌لکی مه‌ککه به ته‌تکید خانووه‌کان هی خوټانن و، بوټان هه‌یه بیانفرۆشن و به کریان بدن، کاتی خوټی خه‌لک که م بووه و خه‌لکی مه‌ککه‌ش ره‌نگه پټیان عه‌یب بووټی، به کریان بدن و بیانفرۆشن، وه‌ک چوټن ټیستاش له هه‌ندیک شاروچکه‌ی هه‌ریمی کوردستاندا نوټیلی لټی نیه، خه‌لکه‌که پټیان عه‌بیه و ده‌لټین:

چۆن دەبىئ تىمە مالىمان ھەبىئ و ميوان بچىئ بۆ ئوتىل؟ ئەوانەش مالىھە كانى خۇيانيان چۆلكردوون بۆ تەو حاجيانەھى ھاتوون و دەرھە تىان داوھ لىيان بەھرەمەند بىن، بەلام بە تەكىد ئىستا ئەو چەند مليۆن خەلكەھى دەچىئ بۆ سنوورى ناوچەھى ھەرەم و مەككە، ناگونجىئ ئەو خەلكەھى لەو مالانەدا بەھوئىنەوھ و لە ھوتىلەكانىشدا بە زەھمەت دەھەوئىنەوھ و، خەلكىكى زۆرىش لە دەرەوھى ھوتىلەكان و، لە دەشت و دەر و لە نىو مزگەوت و لە كووچەو كۆلانەكان دەبىن، چونكە پارەيان نىھ، كررى ئوتىلى بدەن، بەلام ئەو مەسەلەھى كاتى خۆى لە ھەندى تەفسىرەكاندا باسكراو، وەك (محمد الطاهر بن عاشور) دەلىن: لە راستىدا ئەمە ھىچ پەيوەست نىھ، بەم ئايەتە موبارەكەوھو، ئەم ئايەتە كەم و زۆر ئەوھ ناگەھەنى، ئەم ئايەتە ئەوھ دەگەھەنى كە خەلكى ئەوئى كاتى خۆى موشرىك و بىتەرست بوون و، ئەھلى ئىسلام و ئەھلى ئەوھىدىيان مەنع كىردوھ، لەوھى بىن خوا پەرستى بكن و، خوا پەرستىيەكانى ھەج و عومرە، لەوئى ئەنجام بدەن، بۆيە خوا ﷻ دەفەرموئى: خەلكى نىشتەجىئ ئەوئى و، خەلكى غەوارەو دەرەكىي تىيدا يەكسانن، يانى: خەلكى ئەوئى بۆيان نىھ، خەلكەھى دىكە بە بيانووى ئەوھ كە ئەھلى ئەوھىدن و بت ناپەرستى، پىگرييان لىن بكن، لەوھى خواپەرستىيەكانى ھەج و عومرە، لە دەورى كەعبەو مزگەوتى ھەرەم، ئەنجام بدەن.

مهسه لهی دووهم:

دیاریکرانی شوینی که عبه له لایه ن خواوه **بِئِیْبِرَاهِیْمَ النَّبِیِّ** و، فهرمان یتکرانی ئیبراهیم به پاک راگرتنی که عبه، بۆ ته و افکاران و نوێژکاران و، رکو و عبه ران و کړنووش به ران و، فهرمان یتکرانی به جارډان به نیتو خه لکدا بۆ هاتیان بۆ حه ج و عومره، که به هه ر شتویه ک بووه، به پتړۆ و یاخود به سواری و، به هه ر نامرازیک خۆیان بگه یه ننه نه و شوینه ی خوا به رستیه کانی حه ج و عومره یان تیدا نه نجام ده درین، تاکو به هره مه نده بین و، ناوی خواش له سه ر نازه له کانیان بینن و، سه ر یان بپرن و، به شی بابای هه ژاری داماو و بی دهره تانیسی لی بدن له گۆشته که یان و، دوایش چلک و چه پهری خۆیان لابه رن و، قوربانیه کانیان سه ر بپرن و، ته و اف نه و ماله ډیرینه ی خویا یه ره ره دگار بکه ن (حه و ت جار ان به ده وری دا بسوورینه وه):

خو ده فه رموی: ﴿وَلَاذَّبُوا نَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَاتِ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكَ فِي شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتَ لِقَاءِ إِبْرَاهِيمَ وَالْقَعِيمِ وَالرُّكَّعَ الشُّجُورِ ﴿٦٦﴾ وَأَذِنَ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَكَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٦٧﴾ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي آيَاتٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْفُسِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَلْسِنَةَ الْفَقِيرِ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفْتَهُمْ وَلِيُؤْفُوا نُذُورَهُمْ وَلِيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَمِيقِ ﴿٦٩﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له چوارده (١٤) برکه دا:

(١) ﴿وَلَاذَّبُوا نَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَاتِ الْبَيْتِ﴾، یاد بکه وه! کاتیک تیمه شوینی مآمان (شوینی نه و ماله ډیرینه که که عبه یه)، بۆ ئیبراهیم دیارییکرد، ناماده کرد.

﴿بِئِیْبِرَاهِیْمَ النَّبِیِّ﴾، به مانای (هیانا)، ناماده مان کرد، (سوینا) ریکمانخست و سازمان کرد بۆ نیسته جن کردن، وشه ی ﴿الْبَيْتِ﴾، (ال) ده که بۆ ناساندنه و

مه‌به‌ست پتی عه‌ده، واته: ماله‌که، نهو ماله تایهت و دیاریکراوه‌ی خوا صَلَّى که ده‌زاندردی کامه‌یه، نهو مائی خواجه‌ی، یه‌که‌م مآل و یه‌که‌م په‌رستگا بووه، له‌سه‌ر زه‌وی بنیات نراوه، به‌ده‌ستی نیبراهیم صَلَّى که پیشتر به‌تفسیل له‌تفسیری سوورهدتی نیبراهیمدا باسمانکرد، خوا صَلَّى له‌سوورهدتی (آل‌عمران)‌دا، ده‌فه‌رموی: ﴿إِنْ أَوْلَّيْتُمْ تُؤْمِنُوا لِلَّهِ إِنَّ الْأَوْلَىٰ لِلَّهِ فِيمَا هُوَ آخِذٌ بِذَمِيمٍ﴾، یه‌که‌مین مآلیک، په‌رستگابه‌ک، بو‌خه‌لک له‌سه‌ر زه‌وی داندراوه، نه‌وه‌یه که له‌مه‌که‌یه، به‌که‌وه مه‌که‌هه‌ر یه‌کن.

(۲) - ﴿أَنْ لَا تُشْرِكُوا بِي شَيْئًا﴾، که هیچ شتیک مه‌که‌هاوبه‌شم، یانی: (قَالَيْنِ لَهُ)، پیشمان فه‌رموو، یان: فه‌رماغان پت کرد: (أَمْرِينَ بِهِ أَنْ لَا تُشْرِكُوا بِي شَيْئًا)، به‌لام ثم (قَالَيْنِ) یان (أَمْرِينَ)‌ی نه‌هیناوه، چونکه به‌سیاق و سه‌لیقه دیاره، پیشمان راگه‌باند، فه‌رماغان پتکرد: هیچ شتیک مه‌که‌هاوبه‌شی من، خوا صَلَّى که ناوا به‌نیبراهیم صَلَّى ده‌فه‌رموی، مه‌به‌ست سه‌رزه‌نشتکردنی هاوبه‌ش بو‌خوا دانه‌ره‌کانه، نه‌که‌رنا نیبراهیم صَلَّى خاوه‌نی خوا به‌یه‌کرتتیک ری‌ها بووه.

(۳) - ﴿وَطَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعَ السُّجُودِ﴾، ماله‌که‌شم پاک بکه‌وه، پاکي رابگره، بو‌ته‌وافکه‌ران و راوه‌ستاوان و رکوعبه‌ران و کرنووشبه‌ران، واته: فه‌رماغان پتکرد، که نهو ماله‌دروست بکات و، دوايش که دروستی کرد، پاکي رابگره، له‌وه که شتی پیس و پو‌خه‌لی تیدا بن، یان رواله‌ت و دیارده‌کافی شیرکی تیدا بن، و‌دک په‌یکه‌ر و وینه‌کافی بت و سه‌نه‌مه‌کان، که لیره‌دا ﴿وَطَهَّرَ بَيْتِي﴾، ماله‌که‌ی من پاک بکه‌وه، پاکي رابگره، هم‌پاک راگرتنی ماددی ده‌گرته‌وه، هم‌پاک راگرتنی مه‌عنه‌ویش، پاکراگرتنی ماددی نه‌وه‌یه که شتی پیس و پو‌خه‌ل و شتی بو‌ن ناخوش و نه‌وانه‌ی لی نه‌بن و، پاکراگرتنی مه‌عنه‌ویش یانی: بته‌کان و په‌یکه‌ر و وینه‌ی بتانی لی نه‌بن، هه‌روه‌ها وشه‌ی شیرکی تیدا نه‌گوتری، ئنجا بو‌کن؟

۱- بو‌ته‌وافکه‌ران (الطائفین) که دواپی باسی ته‌واف ده‌که‌ین، سوورانه‌وه به‌دوری که‌عبه‌دا، که‌هوت جاره، چو‌ن ده‌بن؟

۲- راوه ستاوان ﴿وَالْقَامِيَةَ﴾، ياني: نه وانهی که پروو به که عبه راوه وهستن و، ده پارینه وه، يا خود نه وانهی که پروو به که عبه نوڙڙ ده کهن، به ښو، چونکه پایه ی گه وروه گرنگی نوڙڙ بریتیه: له راوه ستان (قیام)، که سوڙه تی (فاتحه) و، قورنای دیکه ی تیدا ده خونتری.

۳و ۴- چه ماوان و کرنووشه ران ﴿وَالرُّكْعَ الشُّجُورِ﴾، ﴿وَالرُّكْعَ﴾، کوی (راکع) ه، ياني: چه ماوه ی ﴿الشُّجُورِ﴾ یش، کوی (ساجده) ه، واته: کرنووشه ر، (سجود) کوی (ساجده) ه، وه ک (رکوع) و (قعود)، کوی (راکع) و (قاعد)ن.

ياني: نهو ماله، همم بو نه وانهی ته وافي به ده ورده ده کهن، همم بو نه وانهی نوڙڙی تیدا ده کهن، همم بو نه وانهی رکوعی تیدا بو خوا ده بهن و سه جده ی تیدا ده بهن، که به ته ټکید راوه ستان و رکوع بردن و سه جده بردن، به هم موویان نوڙڙ ښک دین، به لام بو به خوا ﴿وَالرُّكْعَ﴾ به تابهت باسیان ده کات، تاکو بزاین نهو سټیه یان: راوه ستان له نوڙڙدا و، رکوع بردن و، سه جده بردن، سن ښکهنه ر ی گرنگ و زور سه ره کیی نوڙڙن و، نهو په ری به ندایه تی مروف بو خوا ﴿وَالرُّكْعَ﴾ لهو سن حاله ته دا، به رجه سته ده بن:

أ- له به رانه ر مالی خوادا، به ملکه چیی راوه ستان: ﴿...وَقَوْمًا لِلَّهِ قَنِينًا﴾ البقرة.

ب- رکوع بردن و چه مانه وه.

ج- کرنووش بردن، که نهو په ری ملکه چیی و زه بوونیی مروفه له به رانه ر په روه ردگار و خاوه نی خو ی دا، که دیاره کاتیک مروف نهو په ری ملکه چیی بو خوا ښشان ده دات، نهو په ری سه ره رزیشی ده بن، له به رانه ر غه رری خوادا، وه ک: (محمد إقبال) ده لن: (وَسَجْدَةً لِلَّهِ الْأَحَدِ تُنْجِيكَ مِنْ أَلْفِ سَجْدَةٍ لِلْعَبِيدِ)، ياني: کرنووش بردنیک بو خوی یه کانه ی تاک، ده ربازت ده کات له هه زاران کرنووش بردن بو به نده کان، بو مروفه کان.

۴- ﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ﴾، هه روه ها ښمان فه رموو، فه رمانان ښ کرد: به نښو خه لکدا جار بده بو حه ج، (التأذین: رَفَعِ الصَّوْتِ بِالْإِعْلَامِ بِشَيْءٍ)، (تأذین) بریتیه له ده نگ به رز کرده وه به جار دان به شتیک، به نښو خه لک دا جار بده، ښن بو حه ج، به لام چوڼ

ښن؟

۵- ﴿يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ﴾، بہ پیرو بَین و، بہ سواری ہرر و لآخیک کی لہر و لواز، یاخود: ہرر و لآخیک کہ لہ بہر زور رُؤیشن، سکی بہ پشتیہوہ نووساوہ تہوہ، واتہ: کہم گوشت و بن ورگ، ننجا لہ کوئوہ بَین؟

۶- ﴿يَأْتِيكَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيتٍ﴾، لہ ہرر رَیہ کی دوور و قوولہوہ بَین، (فَجٍّ): (الشَّقُّ بَينَ جَبَلَيْنِ)، دابراوایی نیوان دوو چیابانہ، شیو و دوَل (عَمِيق)یش، واتہ: قوول، مہ بہست پئی رَی دوورہ، یاخود: لہ شوینی پر چیا و چوَلہوہ، کہ دوَل و شیوی قوول دہ کہونہ نیوان چیا بہرزہ کانہوہ، با بَین، کہ نہو شوئنیہی مہ ککھی لَیہ، بیابانہ، واتہ: لہ شوئنیہ دوورہ کانہوہ کہ خاوہن رَی دوورن، با بَین.

سَ و شہ ہن:

أ- (أَذِنٌ) واتہ: (سَمِعَ)، گوئی لی بوو.

ب- (أَذِنٌ: أَي أَعْلَمَ، وَأَخْبَرَ)، ہہ وائی پَیدا و ناگاداری کردہوہ.

ج- (وَأَذِنٌ: أَي: أَعْلَمَ، وَأَعْلَنَ)، ناگاداری کردہوہ و جاری دا و ناشرای کرد.

کہ دہ فہرموی: ﴿يَأْتِيكَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيتٍ﴾، بوچی نہ یفہرموہ: (يَأْتُونَ)؟ خہ لکہ کہ بابَین لہ ہرر شیو و دوَلتکی قوولہوہ، یان لہ ہرر رَیہ کی دوورہوہ؟ چونکہ ﴿يَأْتِيكَ﴾، سیفہتہ بو ﴿كُلِّ ضَامِرٍ﴾، (ضَامِر)یش، و لآخیکہ کہ پشتی بہ سکیہوہ نووسا بیتموہ و، یاخود کہم گوشت، ننجا ﴿كُلِّ ضَامِرٍ﴾، ہرر و لآخیک، نہوہ دہ بیتمہ کو و وشہی: ﴿يَأْتِيكَ﴾ ہی بو بہ کارہنتراوہ، یاخود ﴿يَأْتِيكَ﴾، سیفہت نہہ بو ﴿كُلِّ ضَامِرٍ﴾، بہ لکو حالہ (حائیکی دووہ مینہ) بو رانوی کو، کہ دہ فہرموی: ﴿يَأْتُوكَ﴾، ﴿يَأْتُوكَ﴾، خہ لکہ کہ با بَین، ﴿رِجَالًا﴾، بہ پیرو، کہ (رِجَال)، کوئی (رَاجِل)ہ، واتہ: پیرو، پیدہ، ﴿وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ﴾، ہہ روہا بہ سواری، ننجا نہمہ حالی دووہمہ لہ ﴿يَأْتُوكَ﴾، بہ لآم بوہ نیشانہی مَینہی لہ سہرہ ﴿يَأْتِيكَ﴾، چونکہ خہ لکہ کہ کوہمَل کوہمَل دَین، کوہمَل (جماعۃ) ش مَینہی مہ جازیبہ، و دک گوتراوہ: (كُلِّ جَمْعٍ مَوْلُثٍ)، یانی: (يَأْتُوكَ جَمَاعَاتٍ)، کوہمَل کوہمَل با بَین، ننجا بوچی بَین؟

(۷) ﴿لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ﴾، تاكو نامادهی سوودگه لیک بن بو خویان.

(۸) ﴿فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ﴾، له رۆژانئکی زانراودا، که رۆژانی تیدا نه نجامدرانی خوا په رستیه کانی چه جن، ﴿لِيَشْهَدُوا﴾، (أَي: لِيَحْضُرُوا)، ناماده بن له ویدا، یان (لپروا) تاكو ببینن، وشه ی ﴿مَنَافِعَ﴾، به نه زانراو (نکرة) هاتوه، بو به مه زنگرتن، واته: سوود گه لیک ی زور گه وره، هم سوود گه لی مه عنه ویی، هم ماددی، هم هی تاکیی، هم هی به کومهل، نجا نایا ﴿فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ﴾، رۆژانئکی زانراو، مه به ست پیمان چیه و چ رۆژانئکن؟

لهو باره وه چه ند ده قیک دینین:

یه که م: {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: الْأَيَّامُ الْمَعْلُومَاتُ: أَيَّامُ الْعَشْرِ، وَعَلَقَهُ الْبُخَارِيُّ عَنْهُ بِصِفَةِ الْجَزْمِ بِهِ، وَرَوَى مِثْلَهُ عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ وَمُجَاهِدٍ وَقَتَادَةَ وَعَطَاءٍ وَأَبْنِ جُبَيْرٍ وَالْحَسَنِ وَالضَّحَّاكَ وَعَطَاءِ الْخُرَّاسِيِّ وَابْرَاهِيمَ النَّخَعِيِّ} (۱)

واته: عه بدوللای کوری عه عباس (خوا لیان رازیسن)، گوتوویه تی: (الْأَيَّامُ الْمَعْلُومَاتُ: الْأَيَّامُ الْعَشْرِي)، رۆژه زانراوه کان، رۆژی ده شه وه کانن، واته: که خوا ﴿﴾ ده فهرموی: ﴿وَالْفَجْرِ ۝ ١ ۝ لَيْلِ عَشْرِ ۝ ٢ ۝ الْفَجْرِ﴾، الفجر، رۆژی ده شه وه کان که رۆژانی سه رده تای مانگی (ذا الحجة) ن، له یه که وه تاكو ده (۱۰)، گوتوویه تی: مه به ست پتی نه و ده رۆژانه ن، که زور به ی خوا په رستیه کانی چه ج له و ده رۆژانه دان، که له هه شته مه وه ده ست پی ده که ن، له (يَوْمِ التَّوْبَةِ) وه، تاكو راوه ستان له عه رفات و، دواپی رۆژی ده یه میس، زور له خوا په رستیه کان له و رۆژه دا نه نجام ده درتن:

۱- هم ورده به رد هاویشتنی چه مری گه وره.

۲- هم سه ری خو تاشین یان کورت کردنه وه.

۳- پاشان قوربانپی سه ربړین.

۴- دوابی تہ وافی (إفَاَصَة) یان تہ وافی پایہ.

۵- تیحرام شکاندن گچکہ.

تہ وانہ ہہموویان لہو رُوژہدا تہ نجام دہدرین.

دوہم: اَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا مِنْ أَيَّامٍ أَكْبَرُ مِنْهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَا أَحَبُّ إِلَيْهِ فِيهَا الْعَمَلُ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ: عَشْرُ ذِي الْحِجَّةِ «أَوْ قَالَ: الْعَشْرُ» فَأَكْبَرُوا فِيهَا مِنَ التَّهْلِيلِ وَالتَّسْبِيحِ ، وَالتَّكْبِيرِ وَالتَّحْمِيدِ^(۱).

واتہ: عہدوللای کوری عومہر (خوا لییان رازیبن)، دہ لئ: پتغہمبہری خوا ﷺ فہرمویہتی: ہیچ رُوژانیک نین کردہوہ لہ لای خوا تیاندا مہزنتہر بتی و بۆ لای خوا خوشہویستہر بتی، لہو رُوژانہ [دہ رُوژہکانی سہرہتای مانگی (ذی الحجۃ)]، تہو رُوژانہی کہ بہ دوا ی تہو دہ شہوانہدا دین، بۆیہ زوریان تہہلیل و تہکیبرو تہحمید تیدا بکہن، واتہ: زور (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ)، لہو رُوژانہدا بکہن .

ہہروہا بوخاری گپراویہتہوہ کہ عہدوللای کوری عومہرو تہبوو ہوپرہیرہ (خوا لییان رازی بتی)، دہچوونہ بازار لہو دہ (۱۰) رُوژانہدا و، (اللَّهُ أَكْبَرُ) یان دہکردو، خہلکیش لہگہل تہواندا (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی دہکرد.

تہویش بہ چہند شیوہبک ہاتوہ، بہکیک لہ صیغہکانی تہو (اللَّهُ أَكْبَرُ) گوتنانہ کہ لہ رُوژی دہیہمی زلیحیجہو سنی رُوژہکہی دواپی دا کہ پتیان دہگوتری: (أَيَّامُ التَّشْرِيقِ) دہکری، تہمہیہ: (اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ).

(۱) حدیث ابن عمر: أخرجه أحمد: ۵۴۴۶، والبيهقي في شعب الإيمان: ۳۷۵۱، وحدث ابن عباس: أخرجه الطبراني في الكبير: ۱۱۱۱۶، قال الهيثمي: رجاله رجال الصحيح ... وَقَالَ الْبُخَارِيُّ: (كَانَ ابْنُ عُمَرَ، وَأَبُو هُرَيْرَةَ يَخْرُجَانِ إِلَى السُّوقِ فِي أَيَّامِ الْعَشْرِ فَيُكَبِّرَانِ وَيُكَبِّرُ النَّاسُ بِتَكْبِيرِهِمَا)

سینهم: {عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سُنِلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ صِيَامِ يَوْمِ عَرَفَةَ؟ فَقَالَ: أَحْتَسِبُ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُكَفِّرَ السَّنَةَ الْمَاضِيَةَ وَالْآتِيَةَ} (أخرجه مسلم: ۸۱۹).

واته: نه بوو قه تاده ﷺ، ده لئ: پڼغه مبه ر ﷺ پرس یاری لیکرا له باره ی به ر ژووو بوون له ر ژوی عه ر ه فده دا، واته: ر ژوی نویه می (ذی الحجّة)، ابو غه یری نه وانه ی که له هه جن، نه گه رنا بو بابای حاجی، سوننه ت نیه، به ر ژووو بی، چونکه ده بی لهو ر ژوه دا زور بپار یته وهو و بلا یته وهو و بکرووز یته وهو، بویه تاقه ق هه بی و به ر ژووو نه بی باشه، به لام بو غه یری هه جکه ران، لئیسر سراه له خیر و پاداشتی به ر ژووو بوون لهو ر ژوه دا} فه ر موویه ق: له لای خوا ﷺ وا حیساب ده که م، که گونا ه ی سالی ر ابردوو و سالی داهاتوو بسر یته وه (لهو که سه ی که تیبدا به ر ژووو ده بی).

۹- ﴿وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي آيَاتٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ﴾، نهو هه لکه جار یان بو بده، بین بو سه ر دان و هه جی مالی خوا، سوود گه لیک ی زور بینن و، و پرای ته وهش ناوی خوا له سه ر نهو ناژه لانه (نهو و لساته) بینن، که پیمان داوون، واته: له کاتی سه ر بریناندا ناوی خوا یان له سه ر بینن.

وشه ی ﴿بَهِيمَةٍ﴾، به کوردی یانی: به به سته زمان، یان و لسات و چوار پن، ﴿الْأَنْعَامِ﴾ هیش، بهو چواره ده گو تر ی: حوشتر و ره شه و لآخ و مه ر و بز، به لام وشه ی ﴿بَهِيمَةٍ﴾، و اتا که ی فراوان تره لهو چوارانه ش، بویه وشه ی ﴿بَهِيمَةٍ﴾، (الأنعام) ی پالدر او ده تله: ﴿بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ﴾، تا کو بز انری که مه به ست پیی نهو چواره یه، به شیوه کی سه ره کیی.

۱۰- ﴿فَكُلُوا مِنْهَا﴾، دوا ی نه وه ی ناوی خواتان له سه ر هینان و سه رتان برین، لئیان بخون، واته: له گو شته که یان بخون، لهو باره شه وه نه مه گپر درا وه ته وه: {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ نَحَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي الْحَجِّ مِائَةَ بَدَنَةٍ، نَحَرَ يَدَهُ مِنْهَا سِتِينَ، وَأَمَرَ بِبَقِيَّتِهَا فَذَحَرَتْ، وَأَخَذَ مِنْ كُلِّ بَدَنَةٍ بَضْعَةً فَجَمَعَتْ فِي قَدْرٍ، فَأَكَلَ مِنْهَا وَحَسَا مِنْ مَرْقِهَا، وَنَحَرَ يَوْمَ الْحُدَيْبِيَّةِ} أخرجه أحمد: ۲۸۸۲، تعليق شعيب الأرنؤوط: [إسناده ضعيف].

واته: پیغهمبهری خوا ﴿﴾ سهد (۱۰۰) حوشتری سهر برین، شهست دانه خوئی و چلیش به فهرمانی وی و، فهرمانی کرد له ههر حوشتریک که سهری بریوه، پارچه گوشتیکی لی بکه نهوه و بکوئیتری، ئنجا له گوشته که ی خوارد و، دوایی له گوشتاوه که شی خوارده وه و سهری بری له پوژی حوده بییبه دا.

ههر لهوباره وه نه م شوئنه واره ش هاتوه: ﴿﴾ عَن مَّجَاهِدٍ: ﴿﴾ فَكُلُوا مِنْهَا ﴿﴾ قَالَ: هِيَ كَقَوْلِهِ، ﴿﴾ وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا... ﴿﴾ المائدة، ﴿﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ... ﴿﴾ الجمعة ^(۱۰) که نه مه پای بزارده ی (ابن جریر الطبری) به.

واته: مواهید گوتوو یه تی: نه وه که خوا ﴿﴾ ده فهرموئی: ﴿﴾ فَكُلُوا مِنْهَا ﴿﴾ لئی بخون، اله گوشتی نه و نازه لانه که بو خوا ﴿﴾ سهرتان بریون، له فور بانیبه کان بخون ده لی: وهک فهرمایشتی خویبه، که ده فهرموئی: ﴿﴾ وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا... ﴿﴾ المائدة، واته: ههر کاتی ئیحرامتان شکاند، راو و شکار بکه ن، ههر وه ها وهک فهرمانی خویبه که ده فهرموئی: ﴿﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ... ﴿﴾ الجمعة، واته: ههر کاتی بکوئیت ته واو بوو (نوئیژی جومعه)، به زهوی دا برؤن و له بژیوی خوا داوا بکه ن، کارو کاسیی بکه ن، که به ته نکید نه راو و شکار واجبه له دوی ئیحرام شکاندن و، نه بازرگانیی کردن و کار و کاسیی کردن واجبه، له دوی نوئیژی جومعه، که واته: نه وه دوو فهرمانه پیمان ده گوترئی، لیره دا فهرمان بو رهوایبه، چونکه پئش لیان قه ده غه یه، هه تا ئیحرامیان به ستوه، لیان قه ده غه یه راو و شکار بکه ن و، هه تا له کاتی نوئیژی جومعه دان، لیان قه ده غه یه بازرگانیی و مامه له بکه ن.

بویه زانایان ده آئین: ههر فهرمانیک له دوی قه ده غه، زیاتر مانای رهوا (مباح) بوون ده گه یه نی، که واته: له وئش که ده فهرموئی: ﴿﴾ فَكُلُوا مِنْهَا ﴿﴾ لی خواردنیان فهرز نیه و مه به ست پئی رهوا (مباح) بوونی لیخواردنیانه.

۱۱- ﴿وَأَطْعِمُوا الْفَقِيرَ﴾، ههروهه ها له گوشته که یان دهرخواردی ههژاری داماو بدن، به لام پیدانی گوشته که یان به ههژار و داماویش پیویست نیه، به لکو ههردووکیان همم لئ خواردنه که و، همم خیزر و چاکه کردنه که، رهوان و، دهبن به لکه ی دیکه ههبن له سهر نهوه که هه رکامیان نایا واجبه، یان ههر له سهر حاله تی رهوایی خوئی ده مینیتته وه، یاخود سنوورنکی میانجیی هه به، که سوننه تهو شتیکی په سنده، نه گهر لئی بخورئی و گوشته که ی به شی خه لکی لئ بدرئی؟ هه لبه ته لهو باره وه ورده کاری زیاتر هه به، که دواپی باسی ده که بن، زانایانیش لهو باره وه راجیایان هه به.

به لام واپنده چن که خوا عَلَيْهِ ده فهرموئ: ﴿فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْفَقِيرَ﴾، ههم لئی بخون و، ههم به شی ههژاری داماو و بن دهره تانی لئ بدن، واپنده چن که نمه به لای کهمه وه سوننه ت و په سندن بن، ویرای نه وه ی رهواشه، به لام بویه بهو ته عبیره هاتوه، چونکه کافره کان عاده تیان وابووه، لئیان نه خواردوه، بویه خوا عَلَيْهِ ده فهرموئ: لئی بخون، نموان پئیان وابووه که نابن لئی بخورئی، بویه خوا عَلَيْهِ ده فهرموئ: لئیش بخون و به شی ههژارانشی لئ بدن، نجا نمم دهر برینه بو بهر په چدانه وه ی نهو بیرو بوچوونه هه له یه ی نهوانه.

(البائس: الَّذِي أَصَابَهُ الْبُؤْسُ)، که سیک که داماوپی و مهینه تیی به سهر هاتوه، به هوئی ههژاریه وه، نجا له ته ففسیره کاند هاتوه: (ذَكَرَ الْبَائِسِ الْفَقِيرَ لِرَفِيقِهِ قُلُوبِ النَّاسِ)، که ده فهرموئ: (الفقیر) یانی: ههژار، (بائس) یش، یانی: داماو بن دهره تان، نجا که ههردووکیان پتکه وه باسکراون، بو دل نه رمکردنی خه لکه، یانی: بهزه بیتان پئیان دابن، نهها چهند داماو و بن دهره تانن، هیچ شک نابهن بیخون!!

۱۲- ﴿ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ﴾، دواپی با چلک و چه پهری خویان لابه رن، پتسه وا (طبری) له ته ففسیره که ی دا^(۱) نمم دهقه له عه بدوللای کوری عه باسه وه دئبن، بو ته ففسیری: ﴿لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ﴾، (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: هُوَ وَضْعُ الْإِحْرَامِ، وَحَلْقُ الرَّأْسِ، وَنَبَسُ الثِّيَابِ، وَقَصُّ الْأَظْفَارِ، وَتَحْوِ ذَلِكَ).

واته: عہدوللای کوہی عہبباس (خوا لیان رازیبن)، ده لئ: ﴿لَيَقْضُوا تَعْتَهُمْ﴾، (تَقْتُ) بریتہ لہ لابرڈنی پوٹاکئی ٹیحرام (تہو دوو پارچہ قوماشہ) و، سہری خو تاشین و، پوٹینی پوٹاکئی ٹاسایی و، نینوک کردن و وینہی ئەوانہ، کہ پیشتەر ئەوانہ یان ہہموو لی قہدہغہ ہوون.

چونکہ ہہندیک لہ زانایانیش گوتوو یانہ: ﴿لَيَقْضُوا تَعْتَهُمْ﴾، واتہ: با خوا پەرستیہ کان ئەنجام بدن، بہ لأم لہ راستییدا وشہی (تَقْتُ)، بہ نینوک و چلک و چہ پەر و ئەوانہ زیاتر دہ گوتری، (أَي: لِيُزِيلُوا وَسُخْمَهُمْ، وَأَصْلُ التَّقْتِ وَسُخُّ الْأَذْنِ)، واتہ: با چلک و چہ پەری خو یان لابەرن، کہ پیشتەر بہہوی ئەوہوہ کہ نہدہبوو بوئی خو ش لہ خو یان بدن و، نہدہبوو مووی خو یان و نینوکی خو یان لابەرن، وا بکہن کہ خزمەتی جہستہ یان بکہن، بو یہ چلک و چہ پەریان لی کو بو تہوہ، ہەرودہا بہہوی قہلہ بالغیی و ہاتن و چوون لہ نیو ئەو خەلکە و حەشاماتہ دا، وشہی (تَقْتُ) ییش بہ چلکی گوئی، دہ گوتری.

ہہندیکی ش لہ زانابان گوتوو یانہ: (تَقْتُ)، یانی: کردہوہ کانی حەج، کہ (محمد الطاهر بن عاشور) ئەو پایہی زال کردوہ، بہ لأم لہ راستییدا، را زال کردنہ کہی بی ہیتزہ، چونکہ ہہم لہ زمان عہربییدا، وشہی (تَقْتُ) زیاتر بہ مانای چلک و چہ پەر ہاتوہ و، بہ پیی سیاقیش دوا قوریانی سہر برین و، دوا ئەو خوا پەرستیانہ، ننجاً ٹیحرام شکاندنی یہ کہم (التَّحَلُّلُ الْأَصْفَرُ)، دبتہ پیشتی، بو یہ: ﴿لَيَقْضُوا تَعْتَهُمْ﴾، زیاتر ئەوہ دہ گہ یەنن.

(۱۳) - ﴿وَلْيُؤْمَرُوا تَتَذَكَّرْهُمْ﴾، ہەرودہا ئەو نازہ لانہی لہ سہر خو یان یان نہزر کردوون، با وەقایان پی بکہن و، جیبہ جیبی بکہن، سہریان بپرن.

وشہی (تَذَر)، بریتہ لہ خو پابہند کردن بہ خوا پەرستیہ گہوہ کہ دہتہوی لہ خوا بہرزت نیزیک بکاتہوہ و، لہ سہریشٹ پیویست نیہ، بہ لأم بیہستیہوہ بہ شتیگہوہ کہ پیٹ خو ش بی، ئەو شتہت بو یہیدا بی، باخود نہشیہستیہوہ.

بۆ وئنه: که سیک ده لئی: خوایه! ده (۱۰) پۆژووم له سه ر نه زر بن، نه گه ر فلان شته بئی، یان فلان نه خۆشه چاک بئی، یا خود بۆ خو له خوا نزیك خسته وه، ده لئی: خوایه! ته وه م له سه ر نه زر بئی، بۆ ته وه ی خو ی زیاتر له خوا نزیك بخته وه، ده شگونجی به شتیکی واوه نه به سترتته وه.

۱۴- ﴿وَلَيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَرَبِيِّ﴾، هه روه ها با ته وافی مالی کۆن بکه ن.

مالی کۆنی خوا، مالی دێرینی خوا، مه به ست پتی که عه به.

پسته ی ﴿وَلَيُوفُوا نُذُورَهُمْ﴾، خوێندراویشه ته وه: ﴿وَلَيُوفُوا نُذُورَهُمْ﴾.

وشه ی (عَتيق)، هه م به مانای تازاد دتی، که نه که وتیته ژیر رکیفی خه لک، هه م به مانای دێرین و له میژینه ش دتی.

نجا هه ر کام له و سن وشانه: ۱- ﴿لَيَقْضُوا﴾، ۲- ﴿وَلَيُوفُوا﴾، ۲- ﴿وَلَيَطُوفُوا﴾، به دوو جوړ خوێندراونه وه:

أ- به زه نه ی لامه که یان: ﴿لَيَقْضُوا﴾، ﴿لَيُوفُوا﴾، ﴿لَيَطُوفُوا﴾.

ب- به ژیری لامه که ش: ﴿لَيَقْضُوا﴾، ﴿لَيُوفُوا﴾، یان ﴿لَيُوفُوا﴾، ﴿لَيَطُوفُوا﴾ زانا یانیش له سه ر نه و دوو جوړه خوێندنه وانه ش به ک ده نگن.

مهسه له ی سینه م:

به مه زنگرتنی ریزیگیراوه کانی خوا ﷺ (نه و شتانه ی خوا ﷺ ریزی لیگرتوون و حورمه تی بو داناون) ماهی پاداشتی لای خوابه و، جگه له نازه له هه لآویردراوه کانیش (نه وانه ی هه لآویردراون، له وه که حه لآل بن) هه موویان ره وان و، پیویسته دووره په ریزی بکری له پیسی بته کان و، قسه ی درۆ و شیرک، که بابای هاوبه ش بو خوا دانهر، وه ک که سیکه له ئاسمانه وه بکه وته خوار و بآنده تیرۆی، یاخود با رایمالته شویتیکی دوورو قوول، چالینکی قوول.

به بهرزگرتنی دروشمه کانی خواش، نیشانه ی ته قوای تیو دلانه و، شوینی سه برانی قوربانیا نیش، نزیک مالی دیرینی خوابه ﷺ (که مه بهست نه وه نیه، بچنه لای که عبه، به لکو له و جوغز و سنوورده، که پی ده گوترئ: حه ره م):

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمَ حُرْمَتَ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ. وَأَجَلْتَ لَكُمْ الْأَنْقَمَ إِلَّا مَا يُشَلُّ عَلَيْكُمْ فَأَجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾ حَقَّاءَ لِلَّهِ عِزِّ مُشْرِكِينَ بِهِ. وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَطَفَهُ الطَّيْرُ أَوْ نَهَى بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَجِيٍّ ﴿٣١﴾ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمَ شَعْرَ اللَّهِ فَأَنَّهَا مِن تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعٌ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى تُمْرَّ مَجَالُهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾﴾

شیکردنه وه ی ئه م، ئایه تانه، له چوارده (١٤) برکه دا:

(١) ﴿ذَلِكَ﴾، ئه مه ناوی نامازه (اسم الإشارة) یه، بو لیک جیا کردنه وه ی دوو قسانه، یاخود دوو رووی یه ک قسه و، مه بهست لئی ناگادار کردنه وه و بایه خدانه به وه ی که له مه ودوا دی، ﴿ذَلِكَ﴾، واته: نه وه رۆی باسکرا، روونکرایه وه، ئنجا بابه تیکی دیکه ش، هه به یاخود: نه وه روونکی ئه و بابه به بوو، ئنجا روونکی دیکه شی ئه مه به.

(۲) ﴿وَمَنْ يُعْظِمِ حُرْمَتِ اللَّهِ﴾، هەر که سێک حورمه ته کانی خوا ﷻ، به مه زن بگری، واته: نه و شتانه ی که خوا ریزی لیتاوان، و، قه دری لیتاوان، نجا چ به باری قه دهغه کرانیاندا بن، چ به باری فهرزکرانیاندا بن، هه ردووکیان ده گریته وه، نه گه ر قه دهغه کرلون، ده بن توش به مه زنیان بگری و توخنیان نه که وی، نه گه ر خوا فه رزی کردوون، ده بن توش به مه زنیان بگری و نه نجامیان بده ی، بویه وشه ی: ﴿حُرْمَتِ﴾، به کاره یناوه، بو نه وه ی هه م باره سه لیبیه که بکه به نن، هه م باره نیجابه ی که ی، هه م قه دهغه کرلوه کان بکه به نن، هه م فه رزکرلوه کان.

(الْحُرْمَاتُ: جَمْعُ الْحُرْمَةِ، مَا يَجِبُ اخْتِارُهُ، وَالْإِحْتِرَامُ اغْتِبَارُ الشَّيْءِ ذَا حَرَمٍ، كِتَابَةٌ عَنِ عَدَمِ الدُّخُولِ فِيهِ)، (إِحْتِرَام) بریتیه له وه ی تو نه و شته به خاوه ن چه رم دابننن، نه مه ش کناره یه به وه ی که نابن بچه نیوی و نه گه ر قه دهغه بن، بیسکینن و، نه گه ر واجب بن بیچوونن، نجا که سێک حورمه ته کانی خوا به مه زن بگری:

(۳) ﴿فَهُوَ حَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ﴾، به دننایی نه وه بو وی زور شتیکی باشه و باشرین شته له لای پهروه ردگاری، چونکه وشه ی ﴿حَيْرٌ﴾، ده گونجن به مانای باش یان باشر و، ده شگونجن به مانای باشرین بن، وه ک ده لن: (حَيْرُ النَّاسِ مَنْ يَنْفَعُ النَّاسَ)، باشرینن خه لک نه وه یه سوودی بو خه لک هه بن، ههروه ها: (شَرُّ النَّاسِ مَنْ أَكْرَمَهُ النَّاسُ مَخَافَةً شَرًّا)، خراپترین خه لک نه وه یه که خه لک به ناچارین ریزی لیتن، له به ر نه وه ی له زیان و خراپه ی به دوور بن، که واته: وشه ی ﴿حَيْرٌ﴾، ده گونجن به مانای باش بن و، ده شگونجن به مانای باشرین بن، که لیره دا به مانای دووه میانه، واته: هه ر که سێک حورمه ته کانی خوا ﷻ به مه زن بگری، نه وه باشرین شته بو وی له لای پهروه ردگاری، چونکه تو ده بن به پتوه ری خواو به ته رازووی خوا مامه له له که ل شته کاندای بکه ی، هه ر شتیکی خوا ریزی لیتاوه، توش ریزی لن بننن و، هه ر شتیکی خوا ﷻ قه دهغه ی کردوه، له لای توش قه دهغه بن و، هه ر شتیکی له لای خوا پتویسته، له لای توش پتویست بن و، وه ک نه رکیکی سه ر شانت ته ماشای بکه ی.

۴- ﴿وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْفُسُ إِلَّا مَا يَتَىٰ عَلَيْكُمْ﴾، نازہ لہ کانیستان بؤ رہوا و
 حہ لآل کراون (سہریان بیرن)، جگہ لہ وانہی کہ بہ سہرتان دہ خوینرتنہوہ، واتہ: لہ
 قورنآندا بہ سہرتاندا خویندراونہوہ، کہ کاتی خوئی ہاوبہش بؤ خوا دانہرہکان، کومہ لیک
 لہ نازہ لانیان لہ خوئیان قہدغہ دہ کردن، بہ ناو لینیان بن بہ لگہ، بؤیہ خوا ﴿﴾ لہ
 سوورہتی (المائدہ) دا دہ فرموی: ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامِرٍ
 وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ (۱۱۶)، واتہ: خوا ہیج
 بہ حیرہو ہیج سانیبہ یک و ہیج وہ صیلہ یک و ہیج حامیکی دانہ ناوہ، کہ نہ وانہ
 چوار جورہ نازہ ل بوون، - ودک پتیشتر لہ تہفسیری سوورہتی (المائدہ) دا باسماں کردوہ -
 کافرہکان لہ خوئیانیان قہدغہ کرد بوون.

بؤیہ خوا ﴿﴾ دہ فرموی: ہہ موویان بؤتان حہ لآلن، جگہ لہ وہی کہ
 بہ سہرتاندا دہ خویندرتنہوہ، یان بہ سہرتاندا خویندراوہ تہوہ، نہ وانیش بریتین لہ:
 مردار، خوین، گوشتی بہ راز، بؤ جگہ لہ خوا سہرپراو، کہ پتیشتر باسکراون.

۵- ﴿فَأَجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ﴾، خوٹان لہ پیسیی بتہکان ہپاریزن، نجا
 بتہکان ہہر پیسن، نایا پیسیی بتہکان یانی چی؟ نہم ﴿مِنْ﴾، (بیان لِمَجْمَلِ الرِّجْسِ)،
 لہ (من) بؤ روونکردنہوہی چہمکی گشتی پیسییہ، پیسیی زور جوڑی ہہیہ، لیرہدا
 مہ بہست پیسیی بت و صہ نہمہکانہ، چونکہ وشہی ﴿الرِّجْسِ﴾، پیسیی بتہکان و
 ہی غہیری بتہکانیش دہ گرتنہوہ.

پیسیی بتہکانیش نہوہیہ کہ ودک پہرستراو مامہ لہ یان لہ گہ لدا بکری و،
 بکری تہ ہاوبہشی خوا ﴿﴾.

۶- ﴿وَأَجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾، دیسان خوٹان لہ قسہی درؤ ہپاریزن و، بہ دوور
 بگرن، (زور)، یانی: (گڈب)، درق، ودک نہوہ کہ خوا ﴿﴾ ہہم لہ سوورہتی (الأعام) دا و،
 لہ سوورہتی (المائدہ) دا، ہہ روہا لہ سوورہتی (یونس) دا، باسیکردوہ کہ ہہر لہ خوہ

دەيانگوت: ﴿ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ ﴾، ئەو دەھالەو ئەو دەھرامە، لە خۆد بەبى بەلگە، خۆتان لەو جۆرە قسە درۆيە بپارێزن.

ھەرودھا ﴿ قَوْلِكَ الرُّورِ ﴾، قسەى درۆ و شىركىش دەگریتەو، كە لە راستىدا شىرك گەورەترىن جۆرى درۆيە، پال بەدرتە لای خوا ﷻ كە گوايە ھاوبەشى ھەيە.

لەوبارەو دەھە قە دەتېن: (عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَلَا أَتَيْتُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكَبَائِرِ ثَلَاثًا؟ قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، وَجَلَسَ، وَكَانَ مَتَكِنًا، فَقَالَ: أَلَا وَقَوْلُ الرُّورِ، قَالَ، فَمَا زَالَ يُكْرِمُهَا، حَتَّى قُلْنَا: لَيْتَهُ سَكَّتْ) (أخرجه البخاري: ۳۶۵۴، ومسلم: ۸۷، والترمذي: ۲۳۰۱).

واتە: ئەبوو بەكرە ﷺ، دەلتى: پىغەمبەر ﷺ، فەرمووى: ئايا ھەواتان پىدەم بە گەورەترىنى گوناھە گەورەكان؟ سى جارازان وايفەرموو، گوتيان: با، ئەى پىغەمبەرى خوا! فەرمووى: ھاوبەش بۆ خوا دانان و، تازاردانى دلى باب و دايك و، شاھەدبى دانى بە درۆ و قسەى درۆيە، پىغەمبەر ﷺ لەو كاتەدا پالېدابوو، دوايى ھەلساو، ئەوھى زۆر دووبارە كردهو، ھەتا گومان: ھەيا بىدەنگ بووبايە، واتە: ھىندە خۆى ئەزىھت نەدابايە.

۷- ﴿ حَفَاءَ يَلِي ﴾، خۆساغكەرەوانە بۆ خوا، ئەمە ھالە، واتە: ئەگەر تىوھ خۆتان پاراست لە پىسى بەتەكان و، خۆتان پاراست لە قسەى درۆ و شىرك، ئەو كاتە ماناي وايە خۆتان بۆ خوا ساغ كردۆتەو، ﴿ حَفَاءَ ﴾، كۆى (خفيف) ھ، يانى: (خالص)، خۆتان بۆ خوا ساغ و پاك راگرتوھ.

۸- ﴿ عِبْرَ مُشْرِكِينَ يَهُ ﴾، تىوھ ھاوبەشى بۆ دامەتېن، لە ھاوبەش دانەران مەبىن، لەوانەى ھاوبەش بۆ خوا دادەتېن، كە ئەمە لەبەر پاھايشتنى ھاوبەش بۆ خوا دانەرانە، يانى: تىوھ وەك ئەوان مەبىن.

دوايى وىناي باباي موشرىكمان بۆ دەكات، ھالى چۆنە؟

(۹) ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَطَفَهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيحٍ﴾، ہر کہ سیکش ہاوبہش بو خوا دابن، وہک کہ سیک وایہ له ناسمان کہوتبیتہ خوار، بالنده (بالنده لاشخو) تیی رۆہاتین ﴿فَتَخَطَفَهُ﴾، خوندر اوبشہ تہوہ: ﴿فَتَخَطَفَهُ﴾، تیی رۆہاتین یاخود با راپچی بکات و راپمایتہ شوئن و چالکی قولہوہ.

کہ سیک کہ ہاوبہش بو خوا دادہنتی، حالی وہک حالی نہو دوو جوڑہ کہسہ وایہ، بان له ناسمان بکہوتتہ خوار و بالنده بیرقینتی و تیی رۆبتی، یاخود با راپمایتہ شوئینکی دوور و چالکی قولہوہ کہ بنہکھی دوور بی.

(۱۰) ﴿ذَلِكَ﴾، تہوہی باسکرا، بہو شیوہیہ روونکراہوہ.

(۱۱) ﴿وَمَنْ يَعْظَمْ شَعْبَكَ اللَّهُ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾، ہر کہ سیکش دروشمہ کانی خوا ﴿عَظَمَ﴾ بہ مہزن بگری، تہوہ له پارزکاریی دلانہوہیہ، تہو پارزکاریہیہ کہ له دلاندا ہہیہ، پشتریش گویمان: ﴿شَعْبَكَ﴾، کوی (شَعْبَة)ہیہ، کہ سہرکیشی (فعیلہ)یہو بہ مانای (مفعولہ)، واتہ: نیشانہ دار کراو، تہو شتانہی کہ کراون بہ نیشانہ، بو تہنجامدانی بہنداہتیی بو خوا، مہبہست پیان تہو نیشانانہن کہ له حہجدا تہنجام دہدرین، یاخود کوی خواہرستیہ کان، کہ بو خوا تہنجام دہدرین، له تئویشیاندا خواہرستیہ کانی حہج، بہ (مناسک) تہعبیریان لیکراوہ.

(۱۲) ﴿لَكَرَّ فِيهَا مَنْفَعُ إِلَٰحِ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، تئوہ لہو دروشمانہی خوادا: قوربانیہ کان، تہو ناژہ لانہی سہریان دہبرن، سوودگہ لیکتان تیاندا ہہیہ، ﴿مَنْفَعُ﴾، کوی (منفعہ)یہ و ناوہ بو سوود (نفع)، یانی: دہتوانن لیان بہہرہمہند بن.

(۱۳) ﴿إِلَٰحِ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، تاکو کاتی دیاریکراو، کہ کاتی سہربرانیانہ.

(۱۴) ﴿ثُمَّ مَجَّاهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾، دواہی شوئینان (واتہ: شوئنی لی سہربرانی تہو قوربانیانہ تہو ناژہ لانہ) لای مائی دیرین و کؤنہ.

نہمہ و دک نهو نایه ته یه که خوا ﷺ ده فہرموی: ﴿ هَدِيًّا بَلَّغَ الْكَمْبَةَ... ﴾ المائدة، یانی: دہبن قوربانییہ کہ بگاتہ کہ عبه، کہ مہ بہ ست نهوہ نیہ بہ کہ عبه وہ بچہ سپتیری، بہ لکو مہ بہ ست نهوہ یہ بگاتہ نزیک کہ عبه و چوار چنودہی حہرہم، وشہی (محل) یش، (المحل: مَصْدَرٌ مِيميُّ من حَلِّ بالمكان) چاوگیکی (میمی) یہ، واتہ: لهو شوئنه نامادہ بوو، واتہ: له حہرہ می مہ ککہ دا سہر بپردری.

کو تابی نہم مہ سہ لہ یہ بہم فہرمايشته دینین: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَأَى رَجُلًا يُسَوِّقُ بَدَنَةً، فَقَالَ: ارْكَبْهَا فَقَالَ: إِنَّهَا بَدَنَةٌ، قَالَ: ارْكَبْهَا وَتِلْكَ فِي الثَّلَاثَةِ أَوْ فِي الثَّانِيَةِ) (أخرجه البخاري: ۱۶۸۹، ومسلم: ۱۳۳۲).

واتہ: نهووو هووہرہرہ ﷺ ده گپرتتہوہ ده لئ: پیغہمبہری خوا ﷺ پیاویکی بینی حوشتریکی لئ ده غوری، (حوشتریکی قوربانیی)، فہرمووی: سواری بہ، (حوشتر بؤ سواریہ)، کابرا گوئی: نهوہ بہ دہ نہ یہ (واتہ: بؤ قوربانییہ، بؤ سہر پرانہ) فہرمووی: سواری بہ، دووبارہ گوئی: ناخر نهوہ بؤ قوربانییہ (واتہ: سہری دہرہم، له کاتی حہ جدا! له جاری دووہم یان سیہمدا فہرمووی: سواری بہ هاوار بؤ تو. واتہ: بؤت هہ یہ لئی بہرہ مہند بیی، تاکو کاتی سہر برانی.

ہہرہوہا له جابیری کوری عہدوللاوہ خوا لئیان رازی بی، ہاتوہ کہ له بارہی سوار بوونی (ہدی) (واتہ: نهو نازہ لانہی کہ دہ کرینہ قوربانیی) پرساری لیکراوہ، نهویش گوتووہ ق: (سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: [رَكْبُهَا بِالْمَعْرُوفِ، إِذَا أَلْبَسْتُ إِلَيْهَا حَتَّى تَجِدَ ظَهْرًا]) (أخرجه مسلم برقم: ۳۲۴، وأبو داود برقم: ۱۷۶۱).

واتہ: گویم له پیغہمبہر ﷺ بووہ فہرمووہ ق: بہ شتوہ یہ کی پەسند سواری بہ، نہ گہر ناچار بووی، تاکو پشتت دہ ستدہ کہوئی و سواری و لاخیکی دیکہ دہی، نہ گہر پیوستی پئی بوو، لئی بہرہ مہند بیہ.

مهسه له ی چواره م:

خوای عَلَيْهِ السَّلَام ده فەرموی: بۆ هەر نۆمه تیک جیگایه کی تایبه تیمان بۆ خوا په رستی (یان قوربانیی سه ربین) داناوه، تا کو به ناوی خوا هینان نازه له کانیان سه ربین، بۆ خوی تا که په رستراوی هه ق و، نه وان هه که به و شیوه په قوربانییه کانیان سه ر ده برن، شایسته ی موژده ی خو شی خوان و، سیفه ته سه ره کییه کانی نه و جو ره که سانه ش، نه وان هه که نه رم و نیان و ملکه چن بۆ خوای عَلَيْهِ السَّلَام، دل را چله کیون به یادی خوا و، خو را گرن له سه ر گرفتاریه کان و، نو یژ به رپا که رن و، مالی خو به خسه رن:

خوای ده فەرموی: ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِنَّهُمْ كَالَّذِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا وَجِدُّ فَلَهِمْ أَسْلِمُوا وَيَشِرُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُم وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٢﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له نۆ (9) بر گه دا:

١- ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا﴾، ههروه ها بۆ هه ر کۆمه له خه لکیک، (یان بۆ هه ر کۆمه لگایه کی دیندار، شو ئینکی خوا په رستیمان دیاری کردوه، یاخود: جو ریک له خوا په رستیمان داناوه، یاخود: شو ئینکمان بۆ تیدا سه ربینی نازه لان بۆ خوا عَلَيْهِ السَّلَام داناوه.

وشه ی (مَنَسَك) خو ئندراویشه ته وه: (مَنَسَك)، هه ردوو خو ئند نه وه که ی ها توون و به مانای (مَكَانٌ ذَبْحٍ) أو (مَكَانٌ تَعْبُدِ) أو (نَوْعًا مِّنْ تَعْبُدِ)، هه ر سن و اتا که ی ها توون: ١- شو ئنی سه ربین، ب- یان شو ئنی خوا په رستی تیدا نه نجامدان، ج- یاخود جو ریک له خوا په رستی، یانی: خوا عَلَيْهِ السَّلَام پیمان ده فەرموی: ئەوه به س نۆمه ته ی پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام نه، که نه و خوا په رستیانه ی بۆ دیاری کران، به لکو بۆ

هه موو نۆمه تانی دیکه ش هی هه موو پیغه مبه ره کان: (مَنْسَك) یان (مَنْسِك) یان بو دیاری بیکراوه.

(۲) ﴿لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ﴾، تاكو ناوی خوا بیتن، (تاكو ناوی خوا بیتن) له سه ره نهوهی پیمان داون، له چوار پیتیانی نازه لان، پشتریش گوتمان: (بَهِيمَةً) نازه لیكه تیی ناگهی، به کوردیی ده لئین: به سه ته زمان، یانی: زمانی به ستراوه و ناتوانی بدوی، لئی تن ناگهی، وشهی (الأنعام) یش هه ره به مانای نازه ل دی، به لام چوار نازه لی سه ره کیی ده گرتیه وه که نه مانهن:

أ- حوشر.

ب- ره شه و لاخ، (گاو مانگاو گامیش و که ل).

ج- مه ر، (نازه لی سهی ورد)، که هه م مه ریش که میه که یه تی، هه م به رانیش که نیره که یه تی، ده گرتیه وه.

د- بز، (نازه لی ره سی ورد)، ننجا چ ره ش بی، چ مه ره ز بی، نه ویش هه م بز که میه که یه تی و، هه م نیری، که نیره که یه تی ده گرتیه وه.

یانی: تاكو ناوی خوا بیتن له سه ره نه و نازه لانه ی پیمانداون، واته: له کاتی سه ره بر پیناندا ناوی خویان له سه ره به یئین.

(۳) ﴿فَاللَّهُمَّ إِنَّا لَنَرْجُو رَحْمَتَكَ وَنَخْشَىٰ عَذَابَكَ﴾، ئەمه جه ختکردنه وهی خوا به یه کگرتنه، واته: په رستراوی تیه وه یک په رستراوه، بیگومان ئەمه به ره په رچدانه وهی هاو به ش بو خوادانه ره کانه، که له گه ل خوی به رزدا، شه کانی دیکه شیان ده په رستن، خوا ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ ده فه رموی: په رستراوی تیه وه یک په رستراوه، یانی: په رستراوی به هه ق، به لام په رستراوی ساخته و پووچ و بی بنه ما، زور زورن، هه ره بو یه دروشمی سه ره کیی نیسلامه تیی بریتیه له (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، هیچ په رستراوی تک نیه جگه له خوا (اللَّهُ) ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾، یانی: هیچ په رستراوی تک به هه ق نیه، نه گه رنا په رستراوی به ناهه ق زورن.

٤- ﴿فَلَهُمْ أَسْلَمُوا﴾، نجا بهس بو نهو ملکه چ بکهن نه مه شیوازی کورت هه لهیتان (حصص): یانی: ته نیا بو وی، نهک بو جگه لهوی، ته نیا بو وی ملکه چ بن، نه گه رنا له نه سل دا ناوایه: ﴿أَسْلَمُوا لَهُ﴾، بووی ملکه چ بن، به لام که کار و بکهر (فعل و فاعل) دواده خرین و بهرکار (مفعول به) پیش ده خرین، کورته لهیتان ده گه به نئی وهک: ﴿إِيَّاكَ تَسْبُحُونَ﴾ الفاتحه، بهس تو ده په رستین، ﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ الفاتحه، بهس پشت به تو ده بهستین، لیرهش ﴿فَلَهُمْ أَسْلَمُوا﴾، ته نیا بو وی ملکه چ بن.

نجا خوی بهرز ومه زن به چهند سیفه تیکی په سندن وه سفیان ده کات، سه ره تا ده فه رموی:

٥- ﴿وَوَيْسِرَ الْمُحْسِنِينَ﴾، موژدهش بده به خو به که مگر و میهره بانان (الْمُحْسِنِينَ)، (مُحْسِنًا)، که به (مُحْسِنِينَ) و (مُحْسِنُونَ) کو ده کریته وه، له (أَخْبَتَ) دوه هاتوه، (أَخْبَتَ، يُخْبِتُ، إِخْبَاتًا، فَهُوَ مُخْبِتٌ)، که ناوی بکهر (اسم فاعل)، (مُخْبِتٌ) له ریشه دا له (خَبَتَ) دوه هاتوه، (خَبَتَ) واته: شوینی نرم و گوملایی و تهخت، نجا (مُخْبِتٌ) که سیکه ده چن بو شوینیکی لهو جوړه، دواپی له دوه خو زاو ته وه بو که سیک که نرم و نیان و هیور و مه ند بن و، ملکه چ و خو نه ویکه ر و خو به که مگر، (مُتَوَاضِعٌ) بن و، خو بهرز نه کاتوه، یانی: موژده بده به خو به که مگران و میهره بانان و نرم و نیانان، له به رانبه ر خوادا ﷺ، یانی: (الْمُتَوَاضِعِينَ) أَمَامَ اللَّهِ، وَلَيْسَ الْمُتَكَبِّرِينَ عَنْ طَاعَتِهِ، نهوانه ی له به رانبه ر خوادا خو یان به که م دگرن، که هه ر که میشن، هه روه ها خو یان بچووک ده نوینن، نهک نهوانه ی خو یان بهرز ده گرن و سه رکه شی ده کهن.

نجا خوادای سیفه تی په که م به چهند سیفه تیکی دیکه وه سفیان ده کات: سیفه تی دووه میان:

٦- ﴿الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ﴾، نهوانه ی کاتیک باسی خوا ﷺ ده کری، دلیان راده چله کن، (وَجَلَّ الْقَلْبُ: ارْتَجَافُهُ بِسَبَبِ ذِكْرِ اللَّهِ وَاسْتِشْعَارُ عَظَمَتِهِ)، دل راجله کین نهو ده به که دل بهه ژنی به هو ی یادی خواوه و، به هو ی هه ست پیکردن و هینانه نیو دلی خو ی، مه زنی و بهرزی بن وینه یی خوا ﷺ.

(۷) ﴿وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ﴾، سیفہتی سیئہ میان: ہرودہا خوږاگران لہ سہر
 ئەوہی کہ تووشیان دئی، یانی: ئەوہی کہ لہ ئازار و نارہ جہتیی تووشیان دئی، لہ پیناوی
 خواو لہ رتی خوادا.

(۸) ﴿وَالْمُحْسِنِينَ الصَّالِحِينَ﴾، سیفہتی چوارہم: دیسان بەرپاکہ رانی نوژ، بەرپاکہ ری نوژ
 ئەوہی کہ نوژدە کە بەو شیوہیہ، کہ خوا ﷺ فەرموویتە، جیئە جیئە بکات.

(۹) ﴿وَمَن رَّزَقْنَاهُمْ ينفِقُونَ﴾، سیفہتی پینجەم: ہەرودہا لہوہی پیمان داو، دہبە خشن،
 ئەمە یانی بە رستە ی کرداری (الْحُمْلَةُ الْفِعْلِيَّة) هیتاوە، چونکہ بە خشینیان بە پتی حالەتە
 جوږا و جوږەکان، دووبارە دەبیتتەوہ.

کەواتە: لیرەدا خوا ﷺ ئەو بەندانە ی خوئی، کہ ئەہلی خوا بەیە ککرتن و
 ئەنیا خوا دەپەرستن، بە پینج سیفەتان وەسف کردوون:

۱- (الإِحْبَات): (التَّسْلِيمُ لِلَّهِ) واتە: بۆ خوا ملکہ چ بوون، کہ ئەمە ئیمان و عەقیدە دەگرتتەوہ.

۲- (وَجَلَّ الْقَلْبُ عِنْدَ ذِكْرِ اللَّهِ): واتە: دڵ ڕاچلە کین لہ کاتی یادی خوادا، ئەمیش ھەست
 و نەستی نیو دڵ و دەروون دەگرتتەوہ.

۳- (الصَّبْرُ): خوږاگری لہ سہر بەلاو گرفتاریہ کان لہ رتی خوادا.

۴- (الصَّلَاةُ): نوژ بەرپاکردن.

۵- (الإِنْفَاقُ): مال بە خشین.

ئجنا لەمەوہ ئەنجامگیری دەکەین، کہ دینداری راست و ڕیک و ڕەسەن،
 ھاوسەنگی تێدایە و، ئەو ھاوسەنگیہ کہ لەم نایەتانەدا خوا ﷺ بۆی بەرجەستە
 کردوون، لہ گەلیک شوینی دیکە لہ قورئاندا ھەبە، بۆ وینە:

۱- لہ سوورەتی (السجدة) دا، خوا ﷺ دەفەرموئی: ﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا
 ذُكِرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ نَسْجَاقٍ
 جُنُودِهِمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾﴾

واته: ته نیا نهوانه برِوا به نایه ته کانی نیمه دینن، که کاتیک ده خرینه وه بیریان، به کړنووشدا ده کهون و، خوْیان به زل ناگرن و، ته نیشته کانیان له سهر جتیه کانیان به رزده بنه وه، (شهوانه هه لده ستن شه و بیداری ده کهن، شه و نوټژ ده کهن) له پهروه ردگاریان ده پارتنه وه به ترس و هیواوه، (هه م ترسیان هه یه، له سزای خوا و، هه م نومیدو هیوایان هه یه به پاداشتی خوا) و له وهی پیمان داون ده به خشن.

نهوانه نه هلی نیمانن، که خاودنی نه و شه ش سیفه ته ن:

(۱) کارلیک کردن له گه ل نایه ته کانی خوادا ﷻ.

(۲) به کړنووشدا کهوتن.

(۳) خو به زل نه گرتن.

(۴) شه و نوټژ کردن.

(۵) پارانه وه له پهروه ردگاریان به ترس و هیواوه.

(۶) به خشین.

کهواته: مسولمان ده بتی هاوسه نگ بتی، نهک هر به باریکه رتیه کدا برِوا، نهک ته نیا دوو سن شتان بزانی و خوویان پتوه بگری و، دینداری خوئی له واندا کورت هه لیتن، وهک زور بهی مسولمانانی نه م رُوژگاره به و شتوده یه ن، به کتی بهس نه هلی زیکره، به کتیک ته نیا نه هلی فیکره، به کتی بهس نه هلی عیلمه، به کتیک هر عیباده تی شه خصی ده کات، نهوی دیکه ته نیا سهر گهرمی سیاسه ته، به کتیک هر خهریکی بانگه وازه، به کتی بهس خهریکی پهروه رده یه، به کتی هر خهریکی جهنگ و جیهاده، نا ده بتی له هر شوټنیک که شه ریعته فرمانی پتکردوو، ناماده بی، ده بتی بهس بهک کار نه زانی و له هه موو مهیدانه کان دا هه ول بدهی نه سپی خوټ تاو بدهی و، له هر شوټنیک بی، که شه ریعته

فهرمانی پیکردووی، هه رو دک به کیک له زانایان و خواناسان پتناسه به کی جوانی ته قوا ده کات و ده لئ:

(التَّائِبِينَ: هُوَ أَلَا يَجِدَكَ اللَّهُ حَيْثُ مَنَعَكَ، وَأَلَا يَفْتَقِدَكَ حَيْثُ أَمَرَكَ)، واته: ته قوا نهو ديه خوا ﷻ تۆ له شوئتيك نه بينتي كه لتي قه دهغه كردووی و، له شوئتيكيش غايب نه بي كه له سهري فه رز كردووی.

بانی: هه موو نه ركه كان جتبه جتي بكه ي و، خوشت له سه رجه م قه دهغه كان بهار تزی.

ب- هه روها له سوږه تي (الذاريات) دا، خوا ﷻ ده فه رموي:

﴿إِنَّ السَّاعِيْنَ فِي جَنَّتٍ وَعَيْوُنَ ﴿١٥﴾ أَلْبِيزِيْنَ مَا أَنزَلْنَاهُمْ رِجْمًا رَبَّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُجْسِبِيْنَ ﴿١٦﴾ كَانُوا قَلِيْلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُوْنَ ﴿١٧﴾ وَإِلَّا نَحْنَر لَّهُمْ سِتْفِرُوْنَ ﴿١٨﴾ وَفِيْ أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُوْمِ ﴿١٩﴾﴾، واته: بيگومان پار تيزكاران له نيو باخ و گولزارو كانسي و سه رچاوه كاندان (پار تيزكاران، كه خويان ده پار تيزن لهو شتانه ي خوا پتي ناخوشن، خواش دوو شتي سه ره كيي پتي ناخوشن:

أ- فه رمانه كانی (نه ركه كانی) كه له سهري پئويست كردووی، بيانچوتنی.

ب- قه دهغه كانی و سه رامكراوه كانی بشكيتنی.

به كه مين سيفه تيان نهو ديه: ﴿أَلْبِيزِيْنَ مَا أَنزَلْنَاهُمْ رِجْمًا﴾، له پوژي دوایي دا نهو هی په ره رديگاريان پتي داو، وه رگريني، پاداشتي خويان وه رگرتوه، بوچی؟ ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُجْسِبِيْنَ﴾، چونكه پيش شه وه له چاكه كاران بوون، واته: هه م خوا په رستيه كه يان به شتوه به كي زور چاك نه نجام ده دا، هه م خه لك دوستيه كه يان به شتوه به كي زور باش بوو، هه م به نده ي خوا بوون و بو خوا ﷻ، صولحا و بوون، هه م كه سيكي باش بوون له نيو كومه لكادا.

﴿كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجُرُونَ﴾، داوی نه وهی به ته قوا و به ئیسان پیناسی کردن، تنجا باسی شه و نوژیان ده کات و ده فهرموی: به که میی نه بی له شه وی دا نه ده خه وتن.

﴿وَبِالْأَصْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾، تنجا که که میی ده خه وتن و شه و گاریان به خوا په رستی و تا عت ده برده سهر، وه نه بی پی له خوبایی بی، به لکو پیش نه وهی شه به قی به یانی بدا، پیش نه وهی نوژی به یانی بی، داوی لیوردنیان له خوا ده کرد، وه ک شه و گاره که یان به گونا بردیته سهر، داوی لیوردنیان له خوا ده کرد!!

﴿وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُورِ﴾، له مال و سامانیسیان دا هق هه بوو بو که سی که داوی لن ده کردن و، بو که سی بی به شیش، داواکار (سائل) نه وهیبه که دیته بهر ده رگات، بی به ش (محروم) نه وهیبه که هه ژاره، به لام پرووی نیی داوا بکات، که به وانه خیرتره، له سوال که ری که دیته بهر ده رگات، چونکه سوال که ره که په کی ناکه وی و داوا ده کات، به لام نه وی دیکه پی عیبه داوا بکات.

مەسەلەى پىنچەم:

حوشترانى بە كەلەش و بەدە و لە دروشمەكانى خوان و، سەر بە خىرن و، پىويستە لە كاتى وەستانياندا بە رىز، بە ناوى خوا ھىنانەو سەر بېردىن، پاشان لە گۆشتەكەيان بخورى و بەشى ئاتاچانى جۇرا و جۇرىشى لى بدرى و، پىگومان ئەوھى خواش مەبەستىەتى، تەقواى نىو دلانە، نەك خوين و گۆشتى نازەلان، خواش بۇيە نەو نازەلانەى رام و دەستەمۇ كىردوون، كە سوپاسگوزارىى بۇ بىرى و بە گەورەو مەزن بگىرى:

خو دەفەرموى: ﴿ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا فَأُطِعُوا أَلْقَائِهَا وَالْعَعَنُ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾ لَنْ يَبَالَ اللَّهُ لِحُمْمِهَا وَلَا دِمَائِهَا وَلَنْ يَبَالَهُ الْقَرْيَ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَيْكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

شىكىردنەوھى ئەم ئايەتەنە، لە يازدە (II) بىرگەدا:

(١) ﴿ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ ﴾، خوا ﷻ دەفەرموى: حوشترە قەلەو و بە كەلەش و بەدەو دەكامان كىپاون لە دروشمەكانى خوا ﷻ (كە بۇ خوا ﷻ سەر بېردىن، وشەى (بدن) بە (بۇدن) و (بۇدن) يش خويتندراوھتەو، ھەردووكيان كۆى (بَدَنَة)، (الْبَدَنَةُ: هِيَ الْبَعِيرُ الْعَظِيمُ، وَهُوَ اسْمٌ مَأْخُودٌ مِنَ الْبَدَانَةِ، وَهِيَ عَظْمُ الْجَنَّةِ وَالسَّمَنِ مِثْلُ خُشْبِ جَمْعِ خَشَبَةٍ)، (بَدَنَة) بە حوشترىكى مەزن دەگوترى، ناويكە لە (بَدَانَة) ھوھ ھاتوھ، (بَدَانَة) يانى: بە كەلەش، مەزن، ياخود زۆر قەلەو و بەدەو، وەك (خُشْب) و (خَشَبَة)، (خُشْب) كۆيە و (خَشَبَة) تاكە، (بُذْن) يان (بُذْن) يش كۆيە و (بَدَنَة) تاكە.

(٢) ﴿ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ ﴾، بۇ نىوھ سوود و بەرژەوھندىى زۆريان تىدايە، واتە: ھەم لە دنيا و ھەم لە دواپۆژدا، حوشتر ھەموو شتىكى بە كەلک دى، ھەم گۆشتەكەى، ھەم

چہوریہ کہی، ہم شیرہ کہی، نہ نانت میزیشی به کہ لک دئی، وهک له فہرمایشتی پیغہ مبردا ﷺ ہاتوہ، بؤ ہندیک نہ خوشیی پیست، ہہر وہا شیاکہ و پرخہ کہشی کاتی خوی سوودی لیوہر گیرواہ، وهک سووتہ مہنی، نجا بؤ سواریش به کہ لک دئی و، بؤ بار لیتانیش به کہ لک دئی و، سہر باری ہہموو نہ مانہش، له پیناوی خوادا سہر دہ پردرئی، وهک دروشمیکئی خواہرستی و بہ ندایہ تیی بؤ خوا ﷺ، بؤیہ خوا ﷺ دہ فہرموی: ﴿لَا تُكْرَهُ فِيهَا خَيْرٌ﴾، وشہی (خیر)، واتہ: سوود (نفع)، بہ لَم به نہ ناسراو (تکرہ) ہیناویہ تی، یانی: سوود و بہر زہوہ ندیہ کی گہورہ و زور و جورا و جور.

(۳) ﴿فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ﴾، نجا له کاتیکدا به ریز وہ ستاون، به پیوہ ناوی خوایان له سہر بینن، ناژہ لہ کانی دیکہ به پانخراوی سہر دہ پردرئی، بہ لَم حوشتر سوننتہ به پیوہ سہر بپردرئی، (صَوَافَّ) کوی (صَافَّة) یہ، (نَافَّة) صَافَّة، واتہ: حوشتریک کہ وہ ستاوہ، (صَوَافَّ) یانی: نہ وانہی به ریز وہ ستاون، ناوی خوایان له سہر بینن، یانی: سہریان بپرن لهو کاتہدا، ﴿يُقَالُ صَفَّ إِذَا كَانَ مَعَ غَيْرِهِ صَفًا بِأَنْ اتَّصَلَ بِهِ﴾، (صَفًا) واتہ: ریز بوو له بہ نای یہ کدا کہ پالیان ویکداوہ.

(۴) ﴿فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا﴾، ہہرکات نہ نیشتیان کہوت، (أَي: سَقَطَتْ عَلَى الْأَرْضِ)، واتہ: نہ نیشتیان کہوتہ زہوی، چونکہ ناژہ ل کہ سہر دہ پردرئی، بہ لا تہ نیشتا دہ کہوی، نہ له سہر پشت دہ کہوی و نہ له سہر دہم دہ کہوی، نہمہ کنارہیہ بؤ تہوہ کہ ژیانان تیدا نہما، یانی: ہہر له گہ ل ژیانان تیدا نہما، گہرماو گہرم، مہ بہ ست پئی بہ لہ کردنہ له دابہ شکردنی گوشتہ کہ یاندا.

(۵) ﴿فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ﴾، (له گوشتہ کہ یان) خوشتان لئی بخون و، بہشی بابای (قَانِع) ی لیبدهن و، ہہم بہشی بابای (المُعْتَرَّ) یشی لیبدهن.

نہم (ف) یہی سہر (فَكُلُوا مِنْهَا) بؤ بہدوا داہاتن (تعقیب) ہ، یہ کسہر بہ داویدا، گہرماو گہرم و ز و و لہ گوشتہ کہی بہرہ مہند بن، ہہم بؤ خوتان و، ہہم بؤ ناتاج و ہہ ژارو نہ دارانیک، کہ دواپی شی دہ کہ بنہوہ: (الْقَانِعَ) و (وَالْمُعْتَرَّ) یانی چی؟

که ده فهرموی: ﴿فَكُلُوا مِنهَا وَأَطِعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ﴾، خوشتان له گوشته که یان بخون و، به شی (الْقَانِعَ) و (الْمُعْتَرَّ) یشی لیبدن، نهمه فه رمانه (فَكُلُوا)، نهم فه رمان (أمر)، ده گونجی بو پتویست بوون بی، ده شکونجی بو په سند بوون بی، ده شکونجی بو ریبدان بی، (يَخْتَمِلُ الْأَمْرُ الْجُؤُوبَ وَالنُّذْبَ وَالْإِبَاحَةَ)، لهو باره وهش شه رزانان را جیاییان هه یه، که دوایی باسی ده که ین.

(القانع: مِنْ قَنَعَ قُنُوعًا: سَأَلَ بِتَذَلُّلٍ)، (قانع) که سیکه به کپرووزانه وه وه داوا بکات، نه وه (قَنَعَ قُنُوعًا) ه، به لأم (قَنَعَ قُنَاعَةً) مانایه که ی جیایه، (قَنَعَ قُنُوعًا)، واته: داوای کرد به کپرووزانه وه و لآنه وه، به لأم (قَنَعَ قُنَاعَةً) واته: نه هلی قه ناعت بوو، به که م پازیی بوو.

(المُعْتَرَّ: اسْمٌ فَاعِلٌ مِّنْ اعْتَرَى إِذَا تَعَرَّضَ لِلْغَطَاءِ)، واته: (مُعْتَرَّ) ناوی بکه ر (فاعل) له (اعْتَرَى)، یانی: وایکرد پتی بدری و، داوای نه کرد به روون و راشکاوایی، به لأم به زمانی حال، لیلی تیده که یشتی که ناتاجه و پتویستی به هاوکاری هه یه.

که واته: (قانع) که سیکه به ناشکرا داوا ده کات و به کپرووزانه وه وه، نه وه ی دیکه (مُعْتَرَّ) به شه رمه وه و، به نه ده به وه، په فتار ده کات و، داوا ناکات، به لأم به زمانی حال و ده کات تیی بگه ی که پتویسته هاوکاری بکری، خوا ښه ده فهرموی: به شی هه ردووکیانیان لی بدن، تنجا لی رهدا (ابن کثیر) له ته فسیره که ی خوی^(۱) دا ده لی: ﴿إِخْتَجَّ بِهَذِهِ الْآيَةِ الْكُرْمَةَ مَنْ ذَهَبَ مِنَ الْعُلَمَاءِ إِلَى أَنْ الْأُضْحِيَّةِ نُجْرًا ثَلَاثَةَ أَجْرَاءٍ: فَتَلَّتْ لِضَاحِبِهَا يَأْكُلُ مِنْهَا، وَتَلَّتْ يُهْدِيهِ لِضَاحِبِهِ، وَتَلَّتْ يَتَصَدَّقُ بِهِ عَلَى الْفُقَرَاءِ﴾.

واته: نه و زانایانه ی که گوتویانه: قوربانیی ده کری به سن به شه وه، نهم نایه ته یان به به لگه هیتا وه ته وه، گوتویانه: سینه کی قوربانیی گوشته که ی بو خوا وه نه که یه تی که سه ری بریوه لیلی ده خوات و، سینه کیشی ده کاته دیاریی

بۆ هاوهدلانی و ناسیاوانی و، سیه کیشی ده کاته خیر و صه ده قه به سهر هه ژارو نه داراندا، دابه شی ده کات.

له و باره وه نهم فهرمووده یه پیغه مبه ریش هه یه ﷺ که ده فهرمووی: (إِنِّي كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ لُحُومِ الْأَضَاجِي فَوْقَ ثَلَاثِ، كَيْمَا تَسَعَكُم، فَقَدْ جَاءَ اللَّهُ عَزُّو تَعَالَى بِالْخَيْرِ، فَكُلُوا وَتَصَدَّقُوا وَأَدْخِرُوا، وَإِنَّ هَذِهِ الْأَيَّامَ أَيَّامٌ أَكَلٍ وَشُرْبٍ) (أخرجه أحمد: ۲۰۷۴۸، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط مسلم، والنسائي: ۴۲۳۰، وابن ماجه: ۳۱۶۰).

واته: پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمووی: من لیم قه ده غه کرد بوون قوربانیی پاشه کهوت بکهن و هه لیبگیرن له سئ رۆژان زیاتر، بۆ شه به شی هه موواتان بکات، به لأم تیتستا خوا عز و جل خیر و چاکه ی هیناوه، بۆ به بخوون و خیریش بکهن و پاشه کهوتیش بکهن، نهم رۆژانه ش رۆژانی خواردن و خواردنه ون.

له و باره وه که خوا ﷺ ده فهرمووی: ﴿ فَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ ﴾، کاتیک که به ریز وه ستاون، ناوی خویان له سهر بیتن، له و باره وه نهم فهرمووده یه هه یه:

(عَنِ ابْنِ عَمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّهُ رَأَى رَجُلًا قَدْ أَنَاخَ بَدَنَتَهُ وَيَنْعَرُهَا، فَقَالَ: ابْتُعْثَا قِيَامًا مُقْبِدَةً سُنَّةَ مُحَمَّدٍ | ۲) (أخرجه البخاري: ۱۷۱۳، ومسلم: ۳۲، وأبو داود: ۱۷۱۸، وابن حبان: ۵۹۰۳).

واته: عه بدوللای کورپی عومه ر (خوا لیبان رازیبئ)، پیاویکی بینی حوشتره که ی خوئی به خ دابوو، سه ری ده بری، فهرمووی به ری بد، با به پیوه بی، به لأم به سترتیه وه، نه وه ریباز و ری و شوئنی (محمد ﷺ) ه.

زانایان گوتوو یانه: نهم ده قه وه ک فهرمووده ی به رز کراوه یه بۆ لای پیغه مبه ر (له حکم الرفع)، چونکه هاوهدلآن که شتیک ده لیبئ، نه گهر به رزی نه که نه وه

بۆ لای پیغهمبەر ﷺ پئی ده‌ئین: (موقوف)، واته: وه‌ستیندراوه له‌سه‌ر هاوه‌لان، به‌لام نه‌و شتانه‌ی که له‌ ری‌ی وه‌ حیه‌وه‌ نه‌بی نازاند‌ری‌ن و پال ده‌درینه‌ لای پیغهمبەر ﷺ، با نه‌شیگوتی: پیغهمبهری خوام بینی ناوای کردو، ناوای فه‌رموو، نه‌وه‌ هوکمی ده‌قی به‌رزکراوه‌ی هه‌یه‌ بۆ لای پیغهمبهری خوا ﷺ، چونکه‌ عه‌بدوللای کوری عومه‌ر (خوا له‌ خو‌ی بابی رازی بی)، له‌ خو‌وه‌ نالت نه‌وه‌ سونه‌تی پیغهمبهره ﷺ، ده‌بی دنیا بی که پیغهمبهر ﷺ ناوا حوشتره‌که‌ی سه‌ر بریوه، نجا وا ده‌لت، بۆیه‌ نه‌مه‌ هوکمی فه‌رمووده‌ی به‌رزکراوه‌ی هه‌یه، بۆ لای پیغهمبهر ﷺ.

هر له‌و باره‌وه‌ نه‌م ده‌قه‌ش هه‌یه‌ که پیغهمبهر ﷺ ده‌یفه‌رموی: {عَنِ الْبِرَاءِ ﷺ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنْ أَوْلَ مَا نَبَدْنَا بِهِ فِي يَوْمِنَا هَذَا، أَنْ نُصَلِّيَ، ثُمَّ تَزَجَّعَ فَتَنَحَّرَ، مَنْ فَعَلَهُ فَقَدْ أَصَابَ سُتُنَّا، وَمَنْ ذَبَحَ قَبْلَ، فَإِنَّمَا هُوَ لَحْمٌ قَدَّمَهُ لِأَهْلِيهِ، لَيْسَ مِنَ النَّسْكِ فِي شَيْءٍ} (أخرجه أحمد: ۱۸۵۰۴، والبخاري: ۵۲۲۵، ومسلم: ۱۹۶۱، وأبو داود: ۲۸۰۰، والترمذي: ۱۵۰۸، والنسائي: ۴۳۹۵)، والدارمي: ۱۹۶۲).

واته: به‌رانی کوری عازیب ﷺ، ده‌لت: پیغهمبهر ﷺ فه‌رمووی: (له‌ پۆزی جه‌ژنی قوربان دا بووه‌)، فه‌رمووی: به‌که‌مین شتی که له‌م پۆژه‌ماندا ده‌یکه‌ین و ده‌ستی پیده‌که‌ین نه‌وه‌یه‌ که نوێ ده‌که‌ین، دوایی ده‌گه‌رینه‌وه‌ (ناژه‌له‌کان قوربانیه‌کان) سه‌ر ده‌پین، هه‌ر که‌سیک وایکرد، به‌ پئی ریازی تیمه‌ په‌فتاری کردوه‌، به‌لام هه‌ر که‌سیک ناژه‌له‌که‌ی خو‌ی سه‌ربریوو، پیش نه‌وه‌ی نوێ بکات، نه‌وه‌ هه‌ر گۆشتیکه‌ بۆ خاو و خیزانی خو‌ی پیتشه‌کی کردوه‌ و، نه‌وه‌ به‌ قوربانی له‌ فه‌له‌م نادری.

نایا قوربانی چ کاتیک سه‌ر ده‌برری؟ له‌وباره‌وه‌ نه‌م ده‌قه‌ دینیه‌وه‌:

{عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ ﷺ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: أَيَّامُ النَّسْرِيقِ كُلُّهَا ذَبْحٌ} (أخرجه البيهقي في الكبرى: ۱۹۷۱۷، والبزار: ۳۴۴۳، والدارقطني: ۴۷، والديلمي: ۱۶۷۶).

واته: جوبه ڀيري ڪوڙي موٽعيم ﷺ، دهلي: پيغهمبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: پوڙاني ته شريق هممويان پوڙي سهريپين، سهريپيني قوربانين.

(أَيَّامُ النَّسْرِيقِ) نهم چوار پوڙهن، پوڙاني: (۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ ذِي الْحِجَّةِ)، پوڙي جهڙن و، سي پوڙي دواي جهڙن، له ههر چوارياندا قوربانيني سهر دهبردري.

(۶) - ﴿كَلِمَاتٍ سَخَرَهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، ناوا بهو شيويهدي تيوه دهبينن (نهو حوشتره زلانه و نهو رهشهو لاخانه: گايه، مانگايه، گاميشه و كهله) تيمه بومان رام و دهسته مو ڪردوون، بومان ملڪهچ ڪردوون، به لكو سوپاسگوزاري بڪهن.

نه گهرنا به سهه (۱۰۰) نه فهر به حوشترڪ ناويرن، كه لتيان به له سهه بين، ههروهه به گايه ڪ و به گاميشيڪ و به كه ليڪ، ناويرن.

(۷) - ﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَآؤُهَا﴾، ليرهدها خوا ﷺ حه قيقه تيكي ديكه باس دهڪات دهفه رموي: گوشته كه بيان (هي نهو قوربانيناهه) و، خوئنه كه بيان، ناگاته خوا. (النَّيْلُ: الإِصَابَةُ) تووشبوون، كه يشتن نه گوشتي نازه له كان كه سهرتان بريون و نه خوئنه كه شيان، ناگاته خوا، وشهي: (لَنْ يَنَالَ اللَّهُ)، خوئيندراويشه ته وه: (لَنْ تَنَالَ اللَّهُ) چونكه (لُحُومِ) و (دِمَاءِ) ڪون، نجا له بهر نه وهه مئينه مه جازبي (المؤنث مجازي)ن، ههر دووڪ لايان تيدا دروستن، به ههردوو شيوه كان خوئيندراونه وه، نهدي ناي چي دهگاته خوا ﷺ؟

(۸) - ﴿وَلَيْكِن يَنَالَهُ النَّقْوَى مِنْكُمْ﴾، به لكو پاريزڪاري له نيوه وه به خوا ﷺ دهگات، نه مهش ديسان خوئيندراوه ته وهه ش: (وَلَيْكِن تَنَالَهُ النَّقْوَى مِنْكُمْ)، چونكه ته قواش، هم به تير (مُدْكَرٌ) دي و، هم به من (مؤنث) يش دي، كه واته: نه وهي جي سي سهرنجي خواي پهروه ردگار، رواله تي گوشته كهو رواله تي خوئنه كه بيان نيه، كه دهريڙن له پيناوي خوادا، به لكو نهو هاندهرو پالنه ره به كه پالتان پيوه دهني نهو نازه لانه سهر بيرن بو خوا، كه برتبه له ته قواي نيو دل، ته قواي نيو دلان به خوا دهگات، نه ڪ گوشت و خوئني نازه لادن.

دوایی جارتیکی دیکه خوا ﷻ دەفەرموی:

۹- ﴿كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ﴾، ئاوا بە و شیوەیە که دەیین، خوا ﷻ بۆ تێوهی دەستەمۆ و پام و ملکه چ کردوون، بۆ تێوهی بەردهست کردوون.

۱۰- ﴿إِشْكُرُوا لِلَّهِ عَلَىٰ مَا هَدَانَا لَكُمْ﴾، تاكو له سەر ئەوهی خوا ﷻ پێنمایی تێوهی کردو و خستوونیه سەر پێی راست، بە گەورەیی بگرن (اللَّهُ أَكْبَرُ) بکهن، بەلام (اللَّهُ أَكْبَرُ) کردنەکه بە زار، دەبێ پێشێ له دل دابێ و، گەورەیی و بەرزیی و بێ وینەیی خوا ﷻ له دلدا هەبێ.

۱۱- ﴿وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ﴾، موژدەش بده بە چاکەکاران، ئەوانەیی باش خواپەرستیی دەکەن و چاک بەندایەتیی بۆ خوا ﷻ ئەنجام دەدەن.

که دەفەرموی: ﴿إِشْكُرُوا لِلَّهِ عَلَىٰ مَا هَدَانَا لَكُمْ﴾، یانی: خوا بە گەوره و مەزن بگرن، که خوا ﷻ بە و شیوەیە، قوربانیی سەرپێنی بۆ تێوه پوون کردۆتەوه و، پێشانی تێوهی داوه و پێنمایی کردوون: چۆن مامەلە بکهن له گەل ئاژەل سەرپێن و قوربانیی سەرپێندا، که له و بارهوه هاوبهش بۆ خوا دانەرەکان، چ له نیوه دورگەیی عەرەبیی و گەلی عەرەب و، چ له دەرەوهی ئەتەوهی عەرەب له پۆژەهلاتی ئاسیا و، له یۆنان و، پۆمان و، میسر و، میزۆپۆتامیا و، شام و، له هەموو دنیا، غەلەت و پەلەتی زۆر هەبووه.

کورتہ باسیک: حوت ھلوهسته

لیره دا پتویسته حوت ھلوهسته بکهین، له به رانبر کومه لیک شت دا که
له م دوو نایه ته موباره که ورده گیرین:

۱- پیناسه ی (بَدَنَة): زانایان راجیایان له و باره وه هه به، که نایا وشه ی (بُنْ)،
یان (بُنْ) که کوی (بَدَنَة) به، نایا ته نیا به حوشر ده گوتری، یاخود به رده شه و لآخیش
ده گوتری؟

أ- (عبداللّی کوری مه سعودو عطاء و شافعی) گوتویانه: به رده شه و لآخ گوتری و
ته نیا به حوشر ده گوتری: (بَدَنَة).

ب- (مالیک و نه بوو حنیفه) گوتویانه: وشه ی (بُنْ) یان (بُنْ) که کوی (بَدَنَة) به،
هه م به حوشر ده گوتری، هه م به رده شه و لآخیش، واته: گا و مانگا و گامیش و که ل.

سوودی نه و راجیایه ش نه وه به که نه گه ر که سیک نه زریکی کرد و گوتی:
خوایه! به ده نه به کم له سه ر نه زر بی و، حوشری ده ست نه کهوت و رده شه و لآخیکی
ده دستکهوت، وه ک: گا یان مانگا، نایا له سه ری لا ده چی؟ به پی قسه ی مالیک و
نه بوو حنیفه بی، به لئی، به لأم به پی قسه ی ئینو مه سعودو شافعی و
عطاء بی، نه خیر، هه لئه ته (القرطبی) نه م مه سه له به ی هیناوه^(۱)، دوایی نه و
رایه به هیزتر ده کات که شافعی و عتا و ئینو مه سعود و نه وان هه لیان
بژاردوه، له بهر نه وه ی پیغه مبه ر ﷺ له باره ی رۆزی جومعه وه فه رموویه تی: [مَنْ
اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ غُسْلَ الْجَنَابَةِ، ثُمَّ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الْأُولَىٰ فَكَانَ قَرَبَ بَدَنَةٍ، وَمَنْ
رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ، فَكَانَ قَرَبَ بَقَرَةٍ] (أخرجه البخاري: ۸۸۱، ومسلم: ۸۵۰).

واته: هەر كه سێك رۆژی ههینی خوشۆردنی له شگرائینی نه نجام بدات، پاشان له كاتی به كه می رۆژی ههینی دا بچن بۆ نوێژی جومعه، وهك به ده نه به كی سه ر بریبی (واته: حوشریک) و هەر كه سێك له كاتی دووه می دا بچن، وهك مانگا به كی سه ر بریبی.

به لآم من یتیم وایه رای مالیک و نه بوو حه نیفه راستره، به ئن نهو فه رمایسته ی یتغهمبه ر ﷺ یش هه به، به لآم ده ئین: وشه ی (بَدَنَة) نه گه ر له گه ل (بقرة) دا به كار بئ، (بَدَنَة)، یانی: حوشر، (بقرة) ش یانی: مانگا، به لآم نه گه ر (بُدُن) به رده هایه ی به كار بئ، ره شه و لآخیش ده گرتنه وه، ههروهك چۆن خوا ﷺ هه ندیک وشان به کار دینن، نه گه ر به به تا ککراوه یی (منفرد) هاتن، مانا به که بیان گشتگیر ده بن، به لآم نه گه ر به جووت کردن و به به راورد کردن له گه ل وشه ی دیکه دا به کارهاتبن، مانا که بیان ته سک ده بیته وه، بۆ وینه:

خو ا ﷺ ده فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾ النحل.

یان ﴿وَتَمَآوَنُوا عَلَىٰ آلِهِ وَالتَّقْوَىٰ﴾ المائدة.

وشه ی (أَلِيْر) ته گه ر به ته نیا بئ، (التَّقْوَى) ش ده گرتنه تێو خۆی، به لآم كه له گه ل (التَّقْوَى) دا دئ، (أَلِيْر)، واته: چا كه كاری، (التَّقْوَى) واته: پارێزکاری، ههروهها وشه كانی (الإيمان) و (الإسلام)، وشه (الإيمان) نه گه ر به ته نیا بئ (الإسلام) یش ده گرتنه تێو خۆی، به لآم نه گه ر (الإيمان) و (الإسلام) ههردووکیان هاتن، (الإيمان) یانی: حاله تی په نهانی دینداری و (الإسلام) یانی: حاله تی رواله تی و ناشکرا.

۲- مه رجه كانی قوربانیه ی: نه م فه رموو ده به هه به له باره ی نهو قوربانیه وه كه سه ر ده بردئ: ﴿عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: أَرَبَعٌ لَا تَجُوزُ فِي الْأَصْحَابِ: الْعَوْرَاءُ الْبَيْتُ عَوْرَتَهَا، وَالْمَرِيضَةُ الْبَيْتُ مَرَضُهَا، وَالْعَرَجَاءُ الْبَيْتُ ظَلْعُهُ، وَالْكَسِيرَةُ الْبَيْتُ لَا تُنْقِي﴾ (أخرجه مالك: ۱۰۲۴، وأحمد: ۱۸۵۳۳، وأبو داود: ۲۸۰۲، والترمذي: ۱۴۹۷، والنسائي: ۴۳۶۹، وابن ماجه: ۳۱۴۴، والدارمي: ۱۹۵۰، وابن جبان: ۵۹۲۱، والحاكم: ۱۷۱۸، وقال: صحيح).

واته: به پرائی کویری عزیزب ﷺ ده لئی: پیغهمبهری خوا ﷺ فهرمووی: چوار سیفت ته گهر له قوربانیاندا هه بن، هه ر کامیکیان بئی، به که لکی قوربانیی نایهت:

۱- نازه لیک که کویر بئ و، کویرییه که ی زور ناشکراو پروون بئ.

۲- نازه لیک که نه خوش بیت و، نه خوشیه که ی زور دیار بئ و، له پرو لاوازی کرد بئ.

۳- نازه لیک شهل بئ، شهلویه که ی زور زهق و دیار بئ.

۴- نازه لیک که یه کئی له چوار په له کانی شکابئ، به شیوه بهک که ریی قه له و بوون و به گوشت بوونی لئ بگری.

۳- خواردن له گوشتی قوربانیی: وهک پیشر گوتم نه مه راجیایی تیدابه:

(أ) مالیک (رهحه متی خوی لئ بئ)، گوتووویه تی: ره وایه، به لکو په سنده مرووف له گوشتی قوربانیی بخوات، به لأم نهک قوربانییهک که واجب بووبئ، به لکو نه وهی که وهک سوننهت سهرده پردرئ، به لأم قه ده غه به له گوشتی نازه لیک بخوری که وهک قه ره بوو (فدیة) سهر براره، هه روه ها نه وهی که سزای نیچیر کوشتن بئ و، نه وهی که بو هه زارو نه داران نه زر کرابئ، نابئ نه وانه لئیان بخوری.

(ب) - نه بوو هه نیفه (رهحه متی خوی لئ بئ)، ده لئی: هه ر نازه لیک دروسته لئی بخوری، که له هه جی (قَتُّع) و هه جی (قُرْآن) دا - که دوایی باسیان ده که یین و هه جی (قَتُّع) نه وهی که نینسان نیحرام به عومره بهستن، عومره که ی ته واکت و دوایی هه جی که ی بکات، هه جی (قُرْآن) یش نه وهی که نیهت بو هه ر دووکیان پیکه وه بئتی - نه بوو هه نیفه ده لئی: دروسته لئیان بخوری، به لأم قوربانییهک که حاجی له کانی نیحرام بهستندا، له سه ر خوی پیویست کردوه، نابئ لئی بخوری.

(ج) - شافیعی (رهحه متی خوی لئ بئ)، ده لئی: نابئ له گوشتی قوربانیان به هیچ شیوه بهک بخوری، به هه ر جوړیک بئ. - ۱۰۱ -

د- نه‌مه‌د (په‌حمه‌تی خوای لږ بڼ)، ده‌لن: له‌گوشتی نه‌و قوربانیا نه‌ی که‌واچن، ده‌خوړی، جکه‌له‌وه‌ی سزای نیچیر کوشتن بڼ، یاخود به‌هوږی نه‌زرو له‌خوگرته‌وه‌ بڼ.

۴- پیناسه‌ی (قانع): پېشتر باس‌مان کرد که (قانع) یانی: که‌سپک که‌سپه‌تی (فئوع) ی هیه، نه‌ویش بریته له‌ملکه‌چپی و داموپی و زه‌بوونپی پېشان‌دان، به‌لام قه‌ناعه‌ت له: (قَنَعَ، يَفْنَعُ، قِنَاعَةٌ) هاتوه و نه‌وی دیکه له: (قَتَعَ) هوه.

(الخفاجي) گوتوویه‌تی:

العَبْدُ حُرٌّ إِنْ قَنِعَ وَالْحُرُّ عَبْدٌ إِنْ قَتَعَ
فَأَفْنَعَ وَلَا تَقْنَعُ فَمَا شَيْءٌ يَشِينُ سِوَى الطَّمَعِ

واته:

کویله‌ نازاده‌ نه‌گه‌ر قه‌ناعه‌ت بکات

به‌لام نازاد کویله‌به‌ نه‌گه‌ر زه‌بوونپی پېشان‌دا

قه‌ناعه‌ت هه‌بڼ و زه‌بوونپی پېشان‌مه‌ده

هیچ شت مرؤف ناشیرین ناکات جگه‌چاوبرسپه‌تی

۵- پېغه‌مبه‌ر چوون قوربانپی سه‌ربرپوه؟ جابیری کوری عه‌بدوللا خوا لیبان رازی بڼ، باسی نه‌وه‌ی کردوه، که‌پېغه‌مبه‌ر ﷺ چوون قوربانپه‌کانی سه‌ر برپوه: {عَنْ جَابِرٍ أَنَّ الْبُدْنَ الَّذِي نَحَرَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَتْ مِائَةَ بَدَنَةٍ نَحَرَ بِيَدِهِ ثَلَاثًا وَسِتِينَ وَنَحَرَ عَلِيٌّ مَا غَبَرَ، وَأَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ كُلِّ بَدَنَةٍ بِبَضْعَةٍ فَجَعَلَتْ فِي قَدْرِ ثُمَّ شَرِبَ مِنْ مَرَقِهَا} (أخرجه أحمد: ۱۴۵۸۹ تعليق شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح).

ده‌لن: پېغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چوو بو سه‌ربرپگه‌ (نه‌و شوینه‌ی لیبی سه‌ر ده‌بردږی، کوشتارگه‌) و، به‌ده‌ستی خوږی، شه‌ست و سئ (۶۳) حوشتری سه‌ربرپی، دواپی چه‌گو هوره‌که‌ی دایه‌ ده‌ست‌ه‌لی نه‌وانه‌ی که‌ماپوون (له‌و سه‌د (۱۰۰) حوشتره، که‌ده‌کاته (۳۷)) نه‌ویش نه‌وانی سه‌ربرپی، پېغه‌مبه‌ر فه‌رمانی کرد

لەھەر حوشترىك پارچە گۆشتىك بخرىتە مەنجه ئىكەۋە، دوایی لە گۆشتاۋە كەى خواردەۋە.

۶- مامەلەى دروست لەكەل گۆشتى قوربانىى دا: لەو بارەۋە كە ئايا دروستە ئەو قوربانىيانەى دەھىترىن، ئەگەر بزانى خەسار دەبن و، گۆشتەكەيان بۆگەن دەبن، ئايا دروستە ئەو قوربانىيانە ھەلبىكرىن بۆ كاتىكى دىكە؟

لەو بارەۋە راچىايى ھەبە، بەلام ۋەك: (محمد الطاهر بن عاشور) لە تەفسىرەكەى خۇيدا دەلى: **﴿يُفْعَلُ مَا هُوَ أَنْفَعُ لِلْفُقَرَاءِ﴾** دەبن ئەۋە بكرى كە بۆ ھەزاران باشتە، قوربانىيەكان دانراون لە شوئى خۇيان، بەلام مەرج نىە ھەر ھەمان پۆژ سەر بىردرىن، بەلكو دەگونجى بۆئىلدرىنەۋە بۆ كاتىكى دىكە، بۆ ئەۋەى ئەو گۆشتە ھەموو بەسەرىەكدا نەترشى.

۷- تىھەلسوونى خوين لە دەرو دىوار: تىھەلسوونى خوين لە دارو دىۋارى كەبە لە سەردەمى ھاۋبەش بۆ خوا دانەرەكان و، بت پەرستەكاندا ھەبوۋە، خۋاى پەرۋەردگار ئەۋەى قەدەغە كردۋە، ھەرۋەھا سووتاندنى قوربانىيەكان لە نىو جوولەكەكاندا و، لە نىو زۆرىك لە گەلاندا ھەبوۋە، كە شتىكىان كردۆتە قوربانىى، گوتوۋىانە: دەبن بىسوۋتىن، چونكە تايبەت بۆ خۋايە و، نابى ھىچ كەس لىى بخۋات، ئەۋانە ھەموۋيان عادەتى سەردەمى نەفامىي و بىپەرستەكانن.

ھەر بۆيە خوا **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا مَالَ اللَّهِ ذُلًّا وَلَا مَأْزُومًا﴾** يانى: نە خوينتەكەى لە دارو دىۋار ھەلسوون و، نە گۆشتەكەشى بسوۋتتىن، بەلكو بۆ خۇتان لىى بەھرەمەند بن، چونكە ئەۋەى دەگاتە خوا **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا مَالَ اللَّهِ ذُلًّا وَلَا مَأْزُومًا﴾** و ئەۋەى جىى سەرنجى خۋايە، برىتە لەو تەقۋايەى كە لە دل و دەرووتاندا ھەبە.

کورتە باسیک له باره‌ی حج و عومرەو

لێره‌دا کورتە باسیک له باره‌ی حج و عومرەو ده‌خه‌ینه‌ پوو، راسته‌وخۆ له مه‌وسووعه‌ی: (خواپه‌رستی ئیسلامی له‌به‌ر رۆشنایی قورئان و سوننه‌تدا)^(۱) وه‌ریده‌گیرین، مه‌رج نه‌ کت و مت هه‌مووی، به‌لکو به‌ پوختکردنه‌وه‌وه.

ئهو کورتە باسه‌ش له‌م نۆژده (۱۹) برگه‌یه‌دا ده‌خه‌ینه‌ پوو:

- ۱- پێناسه‌ی حج و عومرە.
- ۲- پله‌ و پایه‌ی حج و عومرە.
- ۳- حوکمی حج و عومرە.
- ۴- جوۆره‌کانی حج و عومرە.
- ۵- مه‌رجه‌کانی حج و عومرە.
- ۶- حج کردنی ئافره‌ت.
- ۷- کاته‌کانی ئیحرام به‌ستن به‌ حج و عومرە.
- ۸- شوئنه‌کانی ئیحرام به‌ستن به‌ حج و عومرە.
- ۹- کرده‌وه‌کانی حج.
- ۱۰- پایه‌کانی حج.
- ۱۱- فه‌رزه‌کانی حج.
- ۱۲- پایه‌ و فه‌رزه‌کانی عومرە.
- ۱۳- ئهو شتانه‌ی له‌ ماوه‌ی ئیحرامدا فه‌ده‌خه‌ن.

١٤- نهو شتانهى له ماوهى نىجرامدا رهوان (مباح)ن.

١٥- چۆنيه تىي نىجرام شكاندن.

١٦- چۆنيه تىي حه جى مالتاوايى پىغهمبه ر ﷺ (حجة الوداع).

١٧- چۆن حه ج و عومره نه نجام ده دهى؟

١٨- بهرهم و سووده كانى حه ج و عومره.

١٩- دوا قسم له بارهى حه ج و عومره وه.

شايانى باسه: كاتى خۆى له سالى (١٩٩٩)ز دا، ثم مهو سووعه يه م: (خوابه رستىي
ئىسلامىي له بهر رۆشنايى قورئان و سوننه تدا)، له چوار بهرگدا نووسيو مه و، ثم
باسه ش كه له بارهى حه ج و عومره وه له نۆزده (١٩) برگه دا، ده يخمه ره پوو، له
كۆمه لتيك سه رچاوه به هرهم وه رگرتوه^{١١} كه له په راوتزدا ده يان نووسم.

(١) ليره دا هم ناوى سه رچاوه كان و، هم ژماره ي بهرگ و لاپه ره كانيان ده خه مه ره پوو:

١- (كتاب الموطأ للإمام مالك، كتاب الحج)، لاپه ره كانى: (٣٦٠ - ٣٧٣).

٢- (المغني والشرح الكبير)، بهرگى: (٢)، لاپه ره كانى: (١٥٩ - ٥٩١).

٣- (المجموع شرح المهذب، للنووي)، بهرگى: (٧) هم مووى، هه ره وه ها بهرگى: (٨)، لاپه ره: (٣١٨).

٤- (شرح صحيح مسلم للنووي)، بهرگه كانى: (٥ و ٦)، لاپه ره كانى: (٣١٥٥ - ٣٧٢٥).

٥- (أحكام القرآن لابن القرظي)، بهرگى: (١)، لاپه ره كانى: (١٦٧ - ٢٠٢).

٦- (الجامع لأحكام القرآن للقرطبي)، بهرگى: (١)، لاپه ره كانى: (٦٦٠ - ٧١٥) و، بهرگى: (٢)،

لاپه ره كانى: (١ - ١٤).

٧- (مجموع الفتاوى لابن التيمية)، بهرگى: (٢٨) هم مووى.

٨- (زاد المعاد في هدي خير العباد، لابن القيم)، بهرگى: (١)، لاپه ره كانى: (١٧١ - ٢٤٧).

٩- (المختلّى شرح المنجلى لابن حزم الأندلسي)، بهرگى: (٧)، لاپه ره كانى: (١ - ٢٠٩).

١٠- (بداية المجتهد لابن رشد)، بهرگى: (١)، لاپه ره كانى: (٣٣٠ - ٣٩٦).

١١- (فتح الباري لابن حجر العسقلاني)، بهرگى: (٤)، لاپه ره كانى: (١٥٢ - ٥٩١).

١٢- (سبل السلام شرح بلوغ المرام)، بهرگى: (٢)، لاپه ره كانى: (٩١٩ - ١٠١٢).

١٣- (العدة على الأحكام، شرح العمدة)، بهرگى: (٣)، لاپه ره كانى: (٢٧٥ - ٤٣٧).

١٤- (المؤلفه الأندلسية شرح الأئمة الأربعة)، بهرگى: (١١)، لاپه ره كانى: (٣٥٦ - ٤٠٨).

۱- پیناسہی حج و عومرہ:

(أ) - له رووی زمانه وانیه وه:

تیکرای زانایانی زمان له سهر نهوه پیکهاتوون، که وشهی (الحج) که به (حج) و (حج) ده بیژری، له نه سلّی زمانی عه پهبیی دا، به مانای جیبی مه به سست (قصد) دی، هه ندیکیشیان بو وینه: (خلیل بن أحمد الفراهیدی)، وشهی (حج) یان به: (کثرة القصد إلى معظّم)، واته: زور روو کردنه شتیکی به مه زنگیراو، مانایان کردوه و، نهوه به نسبت (الحج) دهوه.

وشهی (العمرّة) له نه سلّی زماندا، به مانای سهردان و زیارهت دی.

(ب) - له زاراوهی شهرعدا:

یه که م: (الحج) به چند جور تک پیناسه کراوه، که له نیوه پوکدا ده بنهوه یه ک، (فتح الباری) هه رووها (شرح صحیح مسلم)، که یه که میان هی: (ابن الحجر العسقلانی) و دووه میان هی: (النووی) یه، به م شیوه یه وشهی (الحج) یان له زاراوهی شهرعیددا مانا کردوه: (القصد إلى البيت الحرام بأعمال مخصوصة)، واته: روو تیکردنی مائی حرام (که عبه) به چند کردوه یه کی تایهت، هه رووها هه ندیکیان ناوایان پیناسه کردوه، که لهو دوو سرچاوهی پيشوودا هاتوه: (الحج: قصد موضع مخصوص وهو البيت، بصفة مخصوصة، في وقت مخصوص،

۱۵- (الأذلة الرضية)، لاپه دهکانی: (۱۴۰ - ۱۶۲).

۱۶- (الفقه على المذاهب الخمسة، لمحمد جواد مغنية)، لاپه دهکانی: (۱۸۹ - ۲۸۸).

۱۷- (فقه السنة، للسيد سابق)، بهرگی: (۱)، لاپه دهکانی: (۶۳۳ - ۷۸۱).

۱۸- (المفصل في أحكام المرأة والبيت المسلم، للدكتور عبدالكريم زيدان)، بهرگی: (۲)، لاپه دهکانی: (۱۴۷ - ۱۶۰).

۱۹- (الفقه الإسلامي وأدلته، للدكتور وهبة الزحيلي)، بهرگی: (۲)، لاپه دهکانی: (۲۰۶۱ - ۲۴۱۶).

۲۰- (الوجيز في فقه السنة والكتاب العزيز، تأليف عبدالعظيم بن بدوي)، لاپه دهکانی: (۲۳۹ - ۲۷۱).

۲۱- (فتاوى مهيمة تتعلق بالحج والعمرة، للشيخ عبدالعزيز بن عبدالله بن باز)، رهحه تهی

بَشْرَائِطَ مَخْضُوصَةٍ، واته: (حَجِّ) برتبه له مه به سَتِيكِي تايهت، روو كرده شوئيكي تايهت كه كابهيه، به شيويه كي تايهت و، له كاتيكي تايهتدا و، به چند مه رجيكي تايهت.

دووه م: (عومره): سهرداني مآلي خوايه، به نِحْرَام به ستن و، سوورانه وه به دوری كه عبه داو، هاتن و چوون له نيوان صفاو مه روه داو، تاشيني قزى سهر يان كورت كرده وهى^(۱).

به كورتي: ههر كام له حج و عومره، له زاراهي شهرعدا: برتتين له سهرداني مآلي خوا كه كه عبه يه (بَيْتُ اللّهِ الْحَرَامِ) و، ههر كامتيكيان له چند پايه و فه رزو سوننه تيك پيك دين، نه وه نده هه يه حج چند ئيمتيازكي به سهر عومره دا ههن، كه گرینگترينيان راوده ستانه له عه رفات، كه پايه و كوله كه ي سهره كيي حج جه، وه ك پيغه مبه ر ﷺ فه رمويه تي: (الحجُّ عَرَفَةَ) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۸۷۹۶، وَأَبُو دَاوُدَ: ۱۹۴۹، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۸۸۹، وَالنَّسَائِيُّ: ۳۰۴۴، وَابْنُ مَاجَةَ: ۳۰۱۵).

واته: حج عه رفه يه، ياني: وه ستان له عه رفات.

له گه ل هه نديك تايه تمه نديي ديكه دا، كه شه و مانه وه له موزده ليفه داو، شه و مانه وه له ميناو، ورده به رد هاويشته كانن.

(۲) - پله و پايه ي حج و عومره:

ههم خوا ﷺ و، ههم پيغه مبه ري سهره ريشمان ﷺ، له زور دقي قورنان و سوننه ندا، باسي حج و عومره و پايه و فه رزو سوننه ته كانيان كردوون و، به رزيي پله و پايه يان و، گه وره يي و خيرو پاداشتي نه نجامه درانيان خستوته روو، كه تيمه ههر بو نمونه، چند نايه تيك و چند فه رموده يه ك دينين:

أ- چند نايه تيك:

۱- خوا ﷺ له سووره تي (البقرة) دا، ده فه رموي: ﴿ وَأَيَّمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ ﴾، واته: حج و عومره به ته واويي نه نجام بدهن (يان: ته واويان بكنن) بو خوا.

۲- له سووردهتى (آل عمران) دا ده فەرموى: ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَى سَبِيلٍ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ ۱۷. واتە: بۆ خوا ﷻ لەسەر خەلك پێويسته، سەردانى مالى خوا بکەن، بۆ هەر کەستىک کە دەتوانى، هەر کەستىکىش بپيروا بن، خوا بپننازه له جيهاننيان.

بۆيه هەندىک له زانايان کە گوتويانە: چۆن بە نەکردنى نوێژ مەرووف کافر دەبى و، بە زەکات نەدان کافر دەبى، بە هەج نەکردنیش کافر دەبى، ئەم نايەتەيان بە بەلگە هیناودەتەوه، کەستىک لە توانابدا هەبى و بە ئەنقەست نەبکات، ئەوه راي هەندىک لە زانايانە.

۳- هەر وهها له سووردهتى (الحج) يشدا، خوا ﷻ دە فەرموى: ﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَكَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾ ۱۷. واتە: جار بە نيو خەلکيدا بدە، بۆ هەجى بين، بە پينان و بە سواريى هەر و لاخىک کە سکی بە پشتيه وه نووساوه تەوه، له هەر رېيه کى دوورو قووله وه با بين.

ب- چەند دەقتىكى سوننەت:

پێغەمبەر ﷺ لە بارهى پلە و پايهى هەج و عومرپه وه فەرمابىشتى زۆرن، بۆ وینە:

۱- (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ سئل: أَيُّ الْعَمَلِ أَفْضَلُ؟ فَقَالَ: إِيمَانٌ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، قِيلَ: ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، قِيلَ: ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: حَجُّ مَبْرُورًا) (أخرجه أحمد: ۷۵۸۰، والبخاري: ۱۴۴۷، ومسلم: ۸۳، والترمذي: ۱۶۵۸، والنسائي: ۳۱۳۰، وابن حبان: ۴۵۹۸).

واتە: ئەبوو هورەيره رەزى الله عنه، دەلى پێغەمبەرى خوا ﷻ پرسارى لىکرا: چ کردەو ديهک چاکتره؟ فەرمووى: بروايه کى پته و بە خوا و پێغەمبەرە کەى، گوترا: ئەدى دواى ئەو؟ فەرمووى: تىکۆشان لە پیناوى خوادا، گوترا: ئەدى دواى ئەو؟ فەرمووى: هەجىکى تير و تەواو.

۲- اَعْنُ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ حَجَّ فَلَمْ يَرْفُثْ، وَلَمْ يَفْسُقْ، رَجَعَ كَيَوْمِ وُلِدَتْهُ أُمُّهُ (أخرجه أحمد: ۷۳۷۵، والبخاري: ۱۴۴۹، والترمذي: ۱۶۵۸، والنسائي: ۳۶۲۷، وابن ماجه: ۲۸۸۹، وابن حبان: ۳۶۹۴).

واته: نه بوو هوږه پرېه ﷺ، ده لئ: گوتم له پيغه مبهري خوا ﷺ بوو، ده يفه رموو: هه ر که سې چه جيک بکات، (تبيدا) قسه ي بې جې نه کات و، کرداري ناشايسته نه کات، نه و ږوژه که ده گه رپته وه، وه ک تازه له دايک بووې، ناوا ده گه رپته وه.
واته: چلکي گونا هاني پيوه نامينې، پاک و چاک ده بې.

۳- اَعْنُ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا، وَالْحُجُّ الْمَرْبُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ، (أخرجه مالك: ۷۶۷، وأحمد: ۹۹۴۹، والبخاري: ۱۶۸۳، والترمذي: ۹۳۳، والنسائي: ۳۶۲۹، وابن ماجه: ۲۸۸۸، وابن حبان: ۳۶۹۶).

واته: نه بوو هوږه پرېه ﷺ، ده لئ: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمووي: عومره تاكو عومره، نيوان خويان دهر نه وه، چه جي تيرو ته واوېش جگه له به هه شت، پاداشتيكي ديكه ي نيه.

۴- اَعْنُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! تَرَى الْجِهَادَ أَفْضَلَ الْعَمَلِ، أَمْ لَا نُجَاهِدُ؟ قَالَ: لَكُنْ أَفْضَلَ الْجِهَادِ: حَجٌّ مَرْبُورًا، (أخرجه البخاري: ۱۵۲۰).

واته: عايشه (خوا لبي پازي بې) ده لئ: گوتم: نه ي پيغه مبهري خوا! ﷺ ده بينين، جهاد چاكرين كرده ويه، ناي ا تيمه ش جهاد نه كه ين (وهك نافرتهان)؟ فهرمووي: بو تيوي نافرته چه جي تيرو ته واو، له جهاد چاكره.

۵- اَعْنُ ابْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: عُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَعْدِلُ حَجَّةً، أَوْ حَجَّةً مَعِي (أخرجه البخاري: ۱۸۶۳، ومسلم: ۱۲۵۶).

واته: عه بدوللای كوري عه عباس (خوا لتيان رازيبن)، ده لئ: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: عومرپه كه له مانگي رده مزاندا، بارته قاي چه جيكه، يا خود چه جيكه له گه ل مندا.

۶- (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَا مِنْ يَوْمٍ أَكْثَرَ مِنْ أَنْ يُعْتَقَ اللَّهُ فِيهِ عَبْدًا مِنَ النَّارِ مِنْ يَوْمِ عَرَفَةَ) (أخرجه مسلم: ۱۳۴۸، والنسائي: ۳۰۰۳، وابن ماجه: ۳۰۱۴، وابن خزيمة: ۲۸۲۷).

واته: عایشه (خوا لئی پازیبین) ده لئن: پیغهمبری خوا ﷺ فرمویهتی: له هیچ رۆژیکدا، خوا بندهکان له سزای ناگر نازاد ناکات، زیاتر لهوهی له رۆژی عهرفهده نازادبان دهکات.

۳- حوکمی حه ج و عومره:

أ حوکمی حه ج:

حه ج به کیکه له پینج پایهکانی نیسلام و، زانایان لهسه ره شهوه بهک دهنگن، که لهسه ههه مسولماتیکی عاقل و بالغ و نازاد و خاوهن توانا، فهپزی عهینه، چونکه دههکانی قورئان و سوننت لهو بارهوه زۆرن و راشکاون، ههروهها زانایانیش لهسه شهوه بهک دهنگن، که ژن و پیاو تیدا بهکسان و، له تهمه نیشدا به کجار فهپزه، لهو بارهوه فهرمووده زۆرن، تیمه پیشترا نابه ته کامهان هینان، بو وینه:

۱- له سوپرتی (آل عمران) دا، خوا ﷺ دهفه رموی: ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ (۱۱۷)، واته: بو خوا لهسه ره خه لک پیوسته که سهردانی مال (مالی خوا) بکهن (که که عبهیه) بو که سیک که بتوانن، بو بچن و بیگاتی و، ههه که سیکیش بیبروا بن، خوا له جیهانیان بیبنازه.

۲- ههروهها له سوپرتی (البقره) دا، خوا ﷺ دهفه رموی: ﴿وَأْتُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ﴾ (۱۱۱)، واته: حه ج و عومره به تهواوی نه انجام بدن، شهوه مانایه کیهتی، مانایه کی دیکه له شهوهیه: حه ج و عومره که دهستان پیکردن، تهواویان بکهن.

هروه‌ها هم دو فرموده‌ی خواروه‌ش دینین:

۱- **إِنِّى لَآ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَإِىَاءِ الزَّكَاةِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ** (أخرجه البخاری: ۸، ومسلم: ۱۶).

واته: عه‌بدولآی کوری عومه‌ر (خو لیبان رازیبی)، ده‌لن: پیغهمبه‌ری خو
 ﷺ فه‌رمووی: نیسلامه‌تی له‌سه‌ر پینج پایان بنیات نراوه: شاه‌دیی دان به‌وه که
 جگه له‌ خو هیچ په‌رستراویک نیه و، موهممه‌د ره‌وانه‌کراوی خوایه و، نوژ
 به‌ریاکردن و، زه‌کات دان و، حه‌جی مآلی خوا و، پۆژوو گرتنی مانگی ره‌مه‌زان.

که ده‌فه‌رمووی: (بنی الإسلام)، واته: مسولمانه‌تی شه‌خصیی، له‌سه‌ر نه‌و
 پینج پایه بنیات نراوه، بو‌نه‌وه‌ی بزانی‌ن که‌سیک مسولمانه‌ یان نا؟ تهماشا
 ده‌که‌ین بزانی‌ن شاه‌ه‌مان دینن، که نه‌وه ته‌عبیرکردنه له‌ ئیمان و عه‌قیده‌که‌ی،
 نجا تهماشا ده‌که‌ین: نایا نوژنی هه‌یه، پینج نوژنه فه‌ره‌زکان، هه‌روه‌ها زه‌کاتی
 هه‌یه و، حه‌جی هه‌یه و، پۆژوو هه‌یه؟ نه‌مانه پینج پایه و دروشمه‌کانی
 مسولمانه‌تی شه‌خصیین، نه‌گه‌رنا نه‌و نیسلامه‌ پان و پۆره که له‌ قورن‌ان و
 سونه‌تدا به‌رجه‌سته‌یه، هه‌مووی له‌و پینج شتانه‌دا خو‌لاصه‌ نابن، به‌لکو وه‌ک
 تاک که‌سئ بته‌وی بزانی مسولمانه‌ یان نا؟ تهماشای نه‌و پینجه‌ی ده‌که‌ی،
 بو‌ ئیمان و عه‌قیده‌که‌ی، تهماشای شاه‌ه‌مانی ده‌که‌ی، بو‌ شته‌کانی دیکه‌شی
 په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل خوا، تهماشای نوژنی ده‌که‌ی، بو‌ په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل خه‌لک،
 تهماشای زه‌کاتی ده‌که‌ی، هه‌روه‌ها تهماشای پۆژووگرتنی مانگی ره‌مه‌زانی
 ده‌که‌ی، وه‌ک لایه‌نی رووحیی و، تهماشای حه‌ج کردنه‌که‌ی ده‌که‌ی، بو‌ که‌سیک
 له‌ توانایدا هه‌بن.

۲- فه‌رمووده‌یه‌کی دیکه له‌و باره‌وه: **(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: أَيُّهَا النَّاسُ! قَدْ فَرَضَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ الْحَجَّ فُجُؤًا، فَقَالَ رَجُلٌ: أَكُلُّ عَامٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَسَكَتَ،**

حَتَّى قَالَهَا ثَلَاثًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَوْ قُلْتُمْ نَعَمْ، لَوَجِبَتْ، وَلَمَّا اسْتَطَعْتُمْ! (أخرجه مسلم: ۱۳۳۷).

واته نه بوو هوږه ږیره ﷺ، ده لئ: پیغه مبهری خوا ﷺ پوژیک وتاری بو داین، فہرمووی: ئہی خہ لکینہ! خوا حہ جی لہ سہرتان پیوست کردوہ، حہ ج بکہن، پیاوټک گوتی: ئہی پیغه مبهری خوا! ہہ موو سالتیک؟ بی دنگ بوو، سنی جاران دووبارہی کردوہ، دواپی پیغه مبهر ﷺ فہرمووی: ئہ گہر گوتیام، بہ لئ، لہ سہرتان پیوست دہ بوو، نہ شتاندہ توانی (ہہ موو سالتی) بیکہن.

ب/ حوکمی عومرہ:

لہ بارہی عومرہ وہ زانایان راجیایان ہہیہ:

(شافعی والشوری وأحمد وإسحاق وأبو داود الظاهري وابن عبيد) بہ فہرزیان زانیوہ، وک لہو سہرچاوانہ دا کہ پیشتر تاماژم پیدان ہاتوہ، ہہ روہا (البخاری وابن حزم والشوکالی) یش ہہر ہہ مان رایان ہہیہ.

بہ لآم (أبو حنيفة وأبو الثور والنخعي) عومرہ کردنیان بہ سونہت داناوہ و، ہہر کام لہ (ابن تیمیة والصنعاني وابن العربي) یش پشتگیری ئہو رایہیان کردوہ.

واش دیتہ بہرچاو رای ئہوانہ راستر بی، کہ عومرہ بہ فہر زانان، چونکہ وک گوتوویانہ: ہیچ بہ لگہ بک لہو بارہیہوہ پستہی: ﴿ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ ﴾ البقرة، نابیتہ بہ لگہ، چونکہ رای بہ ہیزتری توژہرہ وانی قورنن لہو باروہ ئہوہیہ، کہ خوی پہ روہردگار فہرمانی کردوہ بہ تہاوکردن و بہ تہاووی بہ جیہتانی حہ ج و عومرہ، پاش دہست پیکردنیان، ئہ مہش بہ لگہ نیہ، لہ سہر فہر ز بوون لہ سہرہ تاوہ.

ننچا نایا حہ ج ہہ روہہا عومرہ لہ سہر رای ئہوانہی کہ دہ لئین: فہر ز، نایا پیوستہ دہ ستبہ جن (فوراً) ئہ نجام بدرین، یان بہ لہ سہر خو و کاوہ خو (التراخي)؟

زانایان لهو بارهوه راجبایان ههیه: (أبو حنیفة ومالك وأحمد ویوسف) و ههندیك له هاوه لانی شافیعی رایان وایه، پتویسته دهسته جی نهجام بدری.

به لأم (شافعی والأوزاعي والثوري ومحمد بن حسن) رایان وایه، نه گهر به کاوه خووش نهجام بدری، مادام پتیش مردن نهجام بدری، نهو که سه گونا هبار نابئ.

به لأم وا پتیده جی رای به که م به هتیزترو چاکتر بی، چونکه ویرای هه بوونی چه ند ده قیکی سوننهت، دوور بینیشی تیدایه، هیچ که سیش نازانی تا سه بینئ جی به سه ر دی.

تهم ده قهش به لکه به له سه ر نهوه که چه ج و عومره پتویسته دهسته جی نهجام بدرین، به تابه تی چه ج: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ أَرَادَ الْحَجَّ فَلْيَتَعَجَّلْ، فَإِنَّهُ قَدْ يَمْرُضُ الْمَرِيضُ، وَتَضِلُّ الرَّاحِلَةُ، وَتَعْرِضُ الْحَاجَةُ) (أخرجه أحمد: ٣٣٤٠، تعليق شعيب الأرنؤوط: صحيح).

واته: عه بدول لای کوری عه بباس (خوا لیان رازیئ)، ده لئ: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموو به تی: هه ر که سیك ویستی چه جیک بکات، با په له بکات، چونکه ئینسان نه خووش ده بی و، ولآخ [یان وه سیله ی سواریئ] بزر ده بی و، ئیش و کاری دیکه ی دپته پتیش.

(E) - جۆرهکانی چه ج و عومره:

تیکر پای زانایان له سه ر نهوه به ک دهنگن، که جۆرهکانی چه ج سیانن و هه ر سیکشیان دروستن، که نه مانه ن:

١- (إفراء) تاککردنه وه، که بریتیه له وه دی له پتیشدا، ئیحرام به چه ج به سترئ و کارهکانی چه ج تهواو بکرین، دوابی عومره بکرئ.

۲- (قَمَطْع) به هره وه رگرتن، که بریتیه له وه دی له مانگه کانی چه جدا، عومره بکری، پاشان ئیحرام بشکیتری و، دواپی دووباره ئیحرام به چه ج بهستری و، چه جه کهش نه انجام بدری.

۳- (قران) جووتکردن، که بریتیه له وه دی له یهک کاتدا، وئکرا ئیحرام به چه ج و عومره بهستری و پیکه وه نه انجام بدرین.

به لام دواپی نه وهی زانابان له سه ر نه وه یهک ده نگن که هه ر سئیکان دروست و په وان، له سه ر نه وهی کامیان باشترن؟ پراجاییان هه یه:

أ- هه ندئیکان که شافعییه کان و مالیکیه کانیان له نئودان، رایان وابه که تاککردنه وهی چه ج (افراد) چاکره.

ب- هه ندئیکشان که چه نه فییه کانیان له نئودان، جووتکردنی چه ج و عومره (قران) به چاکر ده زانن.

ج- هه ندئیکشان که چه نه لیه کانیان له نئودان، جووری (قَمَطْع) له هه موویان به چاکر داده نئین.

شیعهی نیمامیه ش رایان وابه که هه ر که سئیک (۴۸ میل) له مه ککه وه دوور بی، مه گه ر زور ناچار بی، نه گه رنا جووری (قَمَطْع) نه بی، هه ج جووریکی دیکه ی چه ج کردنی بو نیه، به لام شایانی باسه که: هه ر کام له جووری (قَمَطْع) وقران) له سه ر خاوه نه کانیان خوئن پیویست ده بی، که سه ر برینی مه رنکه یان بزنیکه، یان یهک له سه ر هه وتی ره شه ولاحئیک، یان حوشرنیکه، نه گه ر نه بیوو، پیویسته ده (۱۰) پوژان به پوژوو بی، سئیان له کاتی چه جدا و، هه وتیشیان دواپی گه رانه وهی.

چونکه خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿مَنْ تَمَنَّعَ بِالْعَمْرِ إِلَى الْحَجِّ فَإِنَّمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ مَنْ لَمْ يَجِدْ فَيَسِّمُ كَنْتَهُ أَبَا فِي الْحَجِّ وَسَعَى إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ﴿۱۳۷﴾﴾ البقرة، واته:

هەر که سیک عومرپی کرد و، دوایی نیحرامی شکاند، نجا نیحرامی به هج بهستهوه، پیوسته نهوهندهی به دهستهوه دی، قوربانیی سه ر بپری و هەر که سیک نهیبوو، سی پۆزان له هه جی دا به پۆزوو بی و، ههوت پۆزیش که گه رابهوه، نهوه ده (۱۰) پۆزی تهواو.

0- مهرجهکانی هه ج و عومره:

به پای تیکرای زانایان مهرجهکانی هه ج و عومره، پینج (5)ن، ده بی نهوه که سهی هه ج و عومره نه انجام ده دات، نه و پینج مهرجهی تیدابن:

۱- مسوڵمان بوون.

۲- عاقل بوون.

۳- بالغ بوون.

۴- تازاد بوون.

۵- بو لوان و بو گونجان (توانا هه بوون).

نجا نه مهرجهکانی ده بنه سی بهش:

۱- مهرجی فه پز بوون و دروست بوون، نه گه ر وانه بی نه له سه ری فه پز ده بن، نه بو ی دروست ده بن، که بریتین له مسوڵمان بوون و عاقل بوون، چونکه هه ج له سه ر بابای کافرو شی، نه فه پز ده بی، نه نه گه ر نه انجامیشی بدات، دروسته.

۲- جوړی دووه می مهرجهکان که مهرجی فه پز بوون و بو بهرکه وتن (اجزاء)، که بالغ بوون و تازادبوون، به لام مهرجی دروست بوون واته: وه بهرکه وتن نین، چونکه مندال و کوپلهش هه جه که یان دروسته، یانی: نه و دووه که بریتین له بالغ بوون و تازاد بوون، مهرجی فه پز بوون، هه روه ها بو شی وه بهرکه وتن، به لام مهرجی دروست بوون نین، چونکه مندال و کۆلهش، نه گه ر هه ج و عومره نکه ن، نه تان دروسته، به لام که لتنه، فه رزی

حەجیان بۆ ناگرێ و، هەر کاتێ کۆبێله نازاد بوو، دەبێ حەجێ بکاتەوه، منداڵە کەش کە
بآلغ بوو، دەبێ حەجی فەرز بکات، ئەگەرنا هەر خێری دەگاتێ و، خێرە کەشی بۆ خۆی و
بۆ دایک و بابیشتی دەبێت.

۳- جۆری سێهەمی ئەو مەرجانە، بربێتە لە مەرجی فەرز بوون، ئەویش توانا هەبوون و
بۆ لوانە (إِسْطَاعَة)، چونکە کەسێک توانای نیهو بۆی نالۆی حەج بکات، ئەگەر خۆی
ماندوو کردو هەرچوو بۆ ئەوێ و حەجی کرد، ئەو حەجە کە دەروستەو بەردە کەوێ و،
حەجیشتی لەسەر لادەچێ، بەلام ئەگەر نەچێ، مادام لە توانایدا نیهو بۆی هەتاسووێ،
گوناهبار نیه، بەلام ئەگەر هەرچۆنێکی بێ خۆی گەیانده ئەوێ، حەجە کە دەروستەو
لەسەریشتی لادەچێ.

هەر کام لەو پێنج مەرجەش بەلگەی خۆیان هەیه، بۆ وێنە:

مەرجی یەكەم: لە بارەى ئەوهوه بابایەك كە حەج و عومرە دەكات،
دەبێت مسوڵمان بێ، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿أُولَٰئِكَ لَمْ يُمْسِرُوا فَاحْبَطَ اللَّهُ
أَعْمَلَهُمْ﴾ [الأحزاب، واتە: ئەوانە ئێمانیان نەهێناوه، خوا ﷻ کردەوه کانی
هەلۆه شانددووونەوه، واتە: بەبێ ئێمان، کردەوهی چاک جێ ناگرێ و قبوول نابێ.

مەرجی دووهم و سێهەم: كە عاقل بوون و بالغ بوون، بەلگە کە بیان ئەوهیه کە
پێغه مەبەر ﷺ فەرموویەتی: [رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنْ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَعَنْ
الصَّبِيِّ حَتَّى يَشِبَّ، وَعَنْ الْمَغْضُوبِ حَتَّى يَغْفَلَ] (أخرجه أبو داود: ٤٤٠٣، والترمذي:
١٤٢٣، وقال: حسن غريب، والنسائي في الكبرى: ٧٣٤٦، وابن ماجه: ٢٠٤٢، والحاكم:
٨١٧٠، عَنْ عَلِيٍّ ﷺ).

واتە: فەلەمی گوناح نووسین لەسەر سێ جۆرە کە سان هەلگیراوه: لەسەر
نووستوو هەتا بیدار دەبێتەوه، لەسەر منداڵ هەتا دەبێتە گەنج و بالغ دەبێ و،
لەسەر شێت تاكو عەقڵی دێتەوه سەر.

مەرچی چوارەم: کە نازاد بوونە و دەبێ کۆیلە نەبێ، ئەمیش چەندان دەقی لەسەر هەن، کە بەبێ رێبێدانی خاوەن و گەورە کەس، بۆی نیە بەملاو ئەولادا بڕواو سەفەری دوور بکات.

مەرچی پێنجەم: توانا هەبوون (الإِسْتِطَاعَة)، خوا ﷻ دەفرەموی: ﴿لَا يَكُفُّ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ ﴿٥٨﴾ البقرة، واتە: خوا ﷻ هیچ شتێک لەسەر هیچ کەس پێویست ناکات، مەگەر ئەوەی لە توانایدا هەبێ، هەرودەها ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ ﴿٧﴾ آل عمران، لەسەر خەڵک پێویستە سەردانی مالهە کەسێ خوا بکەن بۆ هەر کەسێک کە توانای هەبێ خۆی بگەیهێتێ، ئەگەر نەیتوانی لەسەری پێویست نیە.

٦- حج کردنی ئافرەت:

تایا حج کردنی ئافرەت جیاوازی چیه، لەگەڵ حج کردنی پیاو؟

حج و عومرە کردنی ئافرەت، جگە لەو مەرجانە ی رابردن، زۆربە ی هەرە زۆری زانایان، لەسەر بە مەر جگرتنی مەر جێکی دیکەش، رێککەوتوون، کە دەتێن:

ئەگەر ئافرەت مێردی لەگەڵ نەبوو، لە سۆنگە ی ئەووە کە مێردی نەکرد بوو، یان مرد بوو، یان لەگەڵی نەهاتبوو، پێویستە خزمێکی مەحرمی، یان کۆمەڵە ئافرەتێکی متمانە پێکراوی لەگەڵ دا بن، ئەگەر نا حجە کە ی لەسەر پێویست نابێ، چونکە دروست نیە، بەبێ لەگەڵ بوونی مێرد، یان مەحرمێک، یان کۆمەڵە ئافرەتێکی متمانە پێکراو، سەفەر بکات، نە بۆ حج و نە بۆ غەیری حجەش، مادام سەفەرە کە دوور بێ^(١).

بەلام هەندێک لە زانایان، وەک (داوود الظاهري وابن حزم) و هەندێک لە شافعییەکان و شیعی ی دوازدە ئیمامییەش، رایان وابە کە ئافرەت هەر کات حجی

لهسه ر فهړز بوو، مېرديشي نه بوو، يان هه ييوو، به لأم له گه لى نه چوو، که سى مه چرهميشى چنگ نه کهوت له گه لى بچى، نه وه نهک هه ر بوى هه يه چه چه که ي بکات، بگره له سه رى فهړزه بچى و، نه نجامى بدات، مادام پى سه لامهت بى.

ننجا کاتى خوى من راي زوربه ي زانا يانم پى به لکه دارترو به هيزتر بووه، له بهر نه وه ي گوتوومه: چه ند ده قىکى له سه رن.

به لأم تىستا نه و رايه ي دووه م پى به هيزتره، چونکه ده قه کان بو هه ل و مه رج و کاتى خوى گوتراون، وه ک من له مه سوووعه ي: (ببرکردنه وه ي تىسلامى له تىوان وه حى و واقيعدا) له ته وه رى پينج (5) دا، له و باره وه قسه م کردوه، بو وينه: با ته ماشا بکه ين و بزايين ده قه کان چونن؟

فه رمووده ي به که م: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَا تُسَافِرِ الْمَرْأَةُ إِلَّا مَعَ ذِي مَحْرَمٍ، وَلَا يَدْخُلُ عَلَيْهَا رَجُلٌ إِلَّا وَمَعَهَا مَحْرَمٌ، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَخْرُجَ فِي جَيْشٍ كَذَا وَكَذَا، وَأَمْرَاتِي تُرِيدُ الْحَجَّ، قَالَ: أَخْرُجْ مَعَهَا} (أخرجه البخاري: ١٧٦٣).

واته: عه بدوللای کورى عه بباس (خوا لتيان رازيى)، ده لى: پتغه مبه رى خوا ﷺ فه رموويه تى: نافره ت له گه ل مه چرهميدا نه بى سه فه ر ناکات و، هيچ پياوئک لى وه ژوور ناکه وى مادام مه چرهمى له وى نه بى، پياوئک گوتى: نه ي پتغه مبه رى خوا! من دهمه وى له گه ل سوپايه کى ناوا و ناوادا دره بچم بو چه نگ، ژنه که شم ده يه وى چه ج بکات، فه رمووى: له گه لى برؤ (بو چه ج).

فه رمووده ي دوو دم: پتغه مبه ر ﷺ ده فه رموى: {لَا تُسَافِرِ الْمَرْأَةُ مَسِيرَةَ يَوْمَيْنِ لَيْسَ مَعَ زَوْجِهَا، أَوْ ذُو مَحْرَمٍ} (أخرجه البخاري: ١٧٦٥).

واته: نافره ت ماوه ي دوو روژان سه فه ر ناکات، که مېرده که ي له گه لى نه بى و، خواهن مه چرهمىکى له گه لى نه بى (واته: باب، برا، کور... هتد).

فهرموده‌ی سببهم: پیغمبر ﷺ ده‌فهرموی: **لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ أَنْ تُسَافِرَ مَسِيرَةَ يَوْمٍ وَنَيْلَةَ لَيْسَ مَعَهَا حُرْمَةً** (أخرجه البخاري: ١٠٣٨).

واته: هەر نافرده‌تیک برۆای به خواو به پۆژی دواپی هه‌بی، بۆی نیه بۆ
ماوه‌ی شه‌وو پۆژتیک به سه‌فه‌ر بچن، مادام خزمیکی مه‌حره‌می له‌گه‌ل نه‌بی.

ننجا وه‌لمی نه‌و زانایانه‌ی که رای دووه‌میان هه‌یه، که دروسته نافرده‌ت (به‌لکو
هه‌ندیکیان ده‌لین: واجبه له‌سه‌ری) هەر بچن بۆ حه‌ج، با می‌ردیسی هه‌بی، مادام
له‌گه‌لی نه‌چن و، با مه‌حره‌میکیشی ده‌ست نه‌که‌وئ، نه‌وه‌یه: که پیغمه‌به‌ری خوا
ﷺ مه‌به‌ستی نه‌و کاته و نه‌و هه‌ل و مه‌رجه بووه، که رینگا نه‌مین نه‌بووه، به‌لام
تیس‌تا نافرده‌ت لیره سواری فرۆکه ده‌بی، یه‌کسه‌ر له‌جیده، یان له‌مه‌دینه
داده‌به‌زی به‌سه‌لامه‌تی و، خه‌لکی دیکه‌شی له‌گه‌ل دایه و، له‌وتش ده‌چینه
هو‌تیل و، هه‌موو پیکه‌وه‌ن، هیچ مه‌ترسییه‌کی له‌سه‌ر نیه، تیس‌تا جیا‌یه و، پیغمه‌به‌ر
ﷺ نه‌و فه‌رمودانه‌ی فه‌رموونی، ده‌بی ته‌ماشای بکه‌ی، له‌چ کاتیکدا فه‌رموونی؟!!

نه‌و کاته که رینگا نه‌مین نه‌بووه، به‌بارو سوار چوون، به‌پیتان چوون،
به‌رتی مه‌ترسیداردا چوون، نه‌گه‌ری هه‌بووه رینگر هه‌بی، نه‌گه‌ری هه‌بووه
له‌تینووان و له‌برسان به‌رن، دزو جه‌رده‌یان بینه‌ری، به‌لام تیس‌تا نه‌و نه‌گه‌رانه
هیچیان نه‌ماون.

که‌واته: ده‌بی فه‌رمایشته‌کانی پیغمه‌به‌ر ﷺ وه‌ک خو‌ی مه‌به‌ستی بوون، ناوا لیتان
تییگه‌ین و، شتیکی که بۆ کاتیک فه‌رمووه، ده‌بی له‌به‌ر رۆشنایی نه‌و هه‌ل و
مه‌رج و بارودۆخ‌دا که بۆی فه‌رمووه، ته‌ماشای بکه‌ین، ننجا ویرای نه‌و به‌لگه
عه‌قلیه، نه‌م به‌لگه نه‌قلیه‌ش هه‌یه له‌وباره‌وه که پیغمه‌به‌ر ﷺ ده‌فهرموی:

**إِنَّ اللَّهَ لَيُثَمِّنُ اللَّهُ هَذَا الْأَمْرَ عَنِّي تَسِيرَ الظُّعِينَةِ مِنْ صَنْعَةِ إِلَى حَضْرَمَوْتَ لَا تَخَافُ
إِلَّا اللَّهَ وَالذُّلْبَ عَلَى عَنَمِهَا، وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ** (أخرجه أحمد: ٢١٠٩٥، والبخاري:

واته: به خوا خوا نهم ناینه ته لواو ده کات و سه قامگیری ده کات، تاکو که زاوه دارتیک (نافره تیک) له صناعوه ده چن بؤ (حَضْرَمَوْت) بیجگه له خوا له کهس ناترسن، مه گهر ترسی گورگیشی هه بی له مېره که ی، به لَم تيوه په له ده که ن.

لیره دا باسی نافره تیک ده کات چونکه (ظَعِينَةُ) به نافره تیک ده گوتړی: که زاوه دار بئ و له سهر پستی و شتر بئ، واته: دروسته نافره تیک به ته نیا له صناعوه بچن بؤ (حَضْرَمَوْت)، مادام ری ئەمین و ئەمان بئ، باسی مه حره میشی نه کړدوه.

(۷)- کاته کانی ئیحرام بهستن به حج و عمره:

خوا ﷺ ده فهرموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِئُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ﴾ البقرة، واته: ده رباره ی مانگه کان (ده رکهوتنی مانگی یه که شه وه دوو شه وه سئ شه وه تاکو پازده و، دواپی که م ده کات) لیت ده پرسن، بلئ: نه وانه کاتی دیاریکراون بؤ خه لک، که حج و خواپه رستیه کانیا ن تیدا نه نجام بدنه.

زۆریه ی هه ره زۆری زانایان رایان وایه، که مانگه کانی حج تیدا کردن، بریتین له: (شوال و، ذي القعدة) و، ده (۱۰) رۆژی سهره تاي مانگی (ذي الحجة)، ههر کام له (أبو حنيفة والشافعي وأحمد والنخعي والثوري وأبو الثور ودواد الظاهري)، له نیو نه و زانایانه دان که رایان وایه، نه و ننده هه یه، (الشافعي والنخعي والثوري وأبو الثور ودواد الظاهري)، رایان وایه که رۆژی ده یه م که رۆژی قوربانپی سهر برین (يوم النحر) و، رۆژی جه ژنه، کاتی حج نیه و ته نیا شه وه که ی هه وه، به لَم نه وانی دیکه ده لئین: رۆژه که و شه وه که شی کاتی حج هه.

(مالك) یش رای وایه که ویرای (شوال و ذي القعدة)، سه رجه م مانگی (ذي الحجة) ش کاتی حج تیدا کړنده.

واش پنده چن رای نه وانه به هیتر بئ که ده لئین: له غه یری مانگه کانی حج جدا، ئیحرام به حج دانامه زری، چونکه بوخاریس، هتیا و ته بئ: ﴿قَالَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ

عَنْهُمَا، أَشْهُرُ الْحَجِّ: سُؤَالَ وَذُو الْقَعْدَةِ وَعَشْرٌ مِنْ ذِي الْحِجَّةِ، وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: مِنَ السَّنَةِ أَلَّا يُحْرَمَ بِالْحَجِّ إِلَّا فِي أَشْهُرِ الْحَجِّ (أخرجه: البخاري ١٦٠٣).

واته: ٲينبو عومر ٲيش (خوا له خوٲى و بابى ٲازى بٲى) گوتوويهق: مانگه كانى ٲيحرام ٲتدابهستنى هج برٲنين له: (سؤال و ذو القعدة و عشر من ذي الحجة). هروهها ٲينبو عه عباس (خوا له خوٲى و بابى ٲازى بٲى)، گوتويهقى سوننه ته ٲيحرام به هج نه به سترٲى، مه گهر له مانگه كانى هجدا.

ٲنجا نه مانه كاته كانى ٲيحرام بهستنن به هج، به لام بو عومره، زانايان لهسر نهوه بهك دهنگن، كه ههموو مانگه كانى سأل بو عومره ٲيدا كردن، ٲهوان، به بٲى جياوازى.

٨- شوينه كانى ٲيحرام بهستنن به هج و عومره:

زانايان لهسر نهه ٲٲنج شوٲنه، كه ميقاتى ٲيحرام ٲتدابهستنى باباى حاجى و عومره كار (الحاج والمعتمر)، له ههر ٲٲنج لاي كه عهوه، به كدهنگن:

١- ميقاتى خه لكى مهدينه (ذو الخليفة) به، كه (آبارُ علي) شى ٲتده لٲن، كه ماوهى شهش ميل له مهدينه وه دووره و، چوارسه دو شهست (٤٦٠) كيلومه تر له مهككه وه دووره و، دوورترين ميقاته له مهككه.

٢- ميقاتى خه لكى شام تونس و مه غريب كه (جحفة) به و، (رابح) يشى ٲن ده لٲن و، دووه دوو چوار (٢٠٤) كيلومه تر له مهككه وه دووره.

٣- ميقاتى خه لكى عٲراق و غه برى عٲراقيش، نهوانه لى له ٲوژهه لاتى مهككه وه دٲن، (ذات عرقى) ٲتده لٲن و، سه دو نهوه دوو چوار (١٩٤) كيلومه تر له مهككه وه دووره.

٤- ميقاتى خه لكى نه جدو كوهٲت و ٲيمارات و تائف، كه (قرن المنازل) ه و، (قرن الثعالب) يشى ٲن ده لٲن و، له نزيك شوٲنٲكه كه ٲستا (سئل) لى ٲن ده لٲن، نهوه دوو چوار (٩٤) كيلومه تر له مهككه وه دووره.

۵- میقاتی خەلکی یەمەن و تیھامەو هیند، کە (يَلْمَم) ی پێ دەئین.

هەر کەسێک لە هەر رێتێکەوە بڕوا، چ وشکانیی، چ دەریا، چ هەوایی، کە بکەوێتە نێوان دوو میقاتەو، دروستە کە هەر کاتێ گەبشتە ناچار (ناستی) یەکیک لە میقاتەکان، ئیحرام ببەستن، بەلام پێویستە بۆ دوور بینیی، بەر لەو دی بگاتە ناستی ئەو شوێنە، ئیحرامەکە ی ببەستن، چونکە ئەگەر لێی تێبەری، تازە ئیحرام بەستنهکە ی بۆ وەبەرناکەوێ، وەک گوتمان: چ لە رێی وشکانیی و، چ دەریا و، چ هەواییەو، بڕوا، هەر هەمان حوکمی هەیه.

بێگومان دیاریکردنی ئەو میقاتانەش لە فرمایشتی پێغەمبەر دا ﷺ هاتو:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ وَقَّتْ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ: ذَا الْحُلَيْفَةِ، وَأَهْلِ الشَّامِ: الْجُحْفَةَ، وَأَهْلِي تَجْدٍ: قَرْنَ الْمَنَازِلِ، وَأَهْلِي الْيَمَنِ: يَلْمَمٌ، هُنَّ لَهْنٌ، وَلَمَنْ أَقَى عَلَيْهِنَّ مِنْ غَيْرِهِنَّ مِنْ أَرَادَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ، وَمَنْ كَانَ دُونَ ذَلِكَ، فَمِنْ حَيْثُ أَنْشَأَ، حَتَّى أَهْلٌ مَكَّةَ مِنْ مَكَّةَ (وَفِي رِوَايَةٍ لَهُمَا: فَمَنْ كَانَ دُونَهُمَا فَمَهْلُهُ مِنْ أَهْلِهِ) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۱۵۲۴، ومسلم: ۱۱۸۱).

واتە: عەبدوڵلای کوری عەبباس (خوا لێیان رازیبی) دەفرموی: پێغەمبەر ﷺ بۆ خەلکی مەدینە (ذا الحلیفة) دیاری کردو و (ئەوێ میقاتی شوێنی ئیحرام تێدا بەستنه) بۆ خەلکی شام (الجحفة) و، بۆ خەلکی ئەجد (قرن المنازل) و، بۆ خەلکی یەمەن (یلملم) و، هەم بۆ خەلکی ئەو شوێنانەن و، هەم خەلکی غەیری ئەو شوێنانەش کە لە پشت وانهو دی و بەو شوێنانەدا دین، بەلام خەلکی دیکە ی لەوان نزیکتەر لە کابەو، بۆ وێنە: خەلکی مەککە هەر لە مەککە و لە مالی خۆیانەو ئیحرام بە حەج یان بە عومرە دەبەستن.

هەرۆهە خەلکی عێراقیش: (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ وَقَّتْ لِأَهْلِ الْعِرَاقِ ذَاتَ عِرْقٍ) (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: ۱۷۳۹).

واته نهو و شوئنه‌ی که خه‌لکی عیراق ئیحرامی لئ دهبه‌ستن ((اللَّهُ أَكْبَرُ)ی
حه‌ج و عومره‌کردنی لئده‌که‌ن، ده‌ئین: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ حَجَّةً) یان (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ عَمْرَةً)
یان (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ حَجَّةً وَعَمْرَةً) | نه‌وه (ذَاتِ عِرْقٍ)ه، که پئشتر باسمان کرد.

۹- کردوه‌کانی حه‌ج:

کردوه‌کانی حه‌ج به‌گشتیی، واته: چ پایه‌بن، چ فه‌رز بن، ئه‌م یازده (۱۱)
کردوه‌یه‌ن:

۱- ئیحرام به‌ستن، که بریتیه‌ له‌ نیه‌ت هئینان به‌ ئه‌نجام دانی حه‌ج، یان عومره، یان
هه‌ردووکیان.

۲- چوونه‌ نیو شاری مه‌ککه‌ له‌لای سه‌روویه‌وه، پاشان مزگه‌وتی حه‌رام و، دوابی ته‌وافی
چوونه‌ مه‌ککه‌ (طواف القدوم).

۳- شه‌و مانه‌وه‌ (المبیت) له‌ مینا که شه‌وی نۆبیه‌می (ذي الحجة)یه.

۴- راوه‌ستان له‌ عه‌ره‌فات، که له‌ رۆژی نۆبیه‌مدایه.

۵- شه‌و مانه‌وه‌ له‌ موزده‌لیفه، له‌ شه‌وی ده‌یه‌می (ذي الحجة)دا.

۶- به‌رد تئیف‌ئیدانی سئ جه‌مه‌کان، که له‌ رۆژی ده‌یه‌می (ذي الحجة)دا، ته‌نیا یه‌که‌میان
ئه‌نجام ده‌درئ جه‌مه‌ی گه‌وره‌ و، پاشان هی هه‌ر سێک جه‌مه‌ره‌کان له‌ رۆژانی:
(۱۲و۱۳و۱۴)دا و، سه‌رجه‌م حه‌فتا (۷۰) ورده‌ به‌رد فه‌رقی ده‌دات (۷+۲۱+۲۱+۲۱=۷۰).

۷- قوربانیی سه‌ربرین، پاش هه‌وت وردکه‌ به‌رد تئیف‌ئیدانی جه‌مه‌ی عه‌قه‌به، که پئشی
ده‌گوتئ جه‌مه‌ی گه‌وره‌ (الجمرة الکبری)، که له‌ رۆژی ده‌یه‌می (ذي الحجة)دا ته‌نجام ده‌درئ.

۸- سه‌ری خۆتاشین یان کورت کردنه‌وه‌ی، پاش سه‌ربرینی قوربانیی هه‌ر له‌ رۆژی
ده‌یه‌مدا.

۹- تہوافی دەوری کہعبہ، کہ بہ تہوافی پایہ (طواف الرکن)، یان (طواف الإفاضة) تہوافی ہاتنہ خوار لہ عہرہفات ناودہبری.

۱۰- ہاتن و چوون (السعی)ی نیتوان صہفا و مہرہوہ. حہوت (۷) جارن کہ لہ صہفاوہ دەست پیدہکات، جارنک دەچیتہ مہرہوہ و دەبیتہ جارنک، لہ مہرہوہ دیتہوہ صہفا دەبیتہ دوو، بہو شیوہیہ لہ صہفا دەست پیدہکات و لہ مہرہوہ کوتایی پئی دئی.

۱۱- تہوافی خواحافیزی (طواف الوداع) واتہ: مائناوایی لہ حہرہم.

کردہودکانی عومرہش چوارن، بہم شیودییہی خوارہود:

۱- ئیحرام بہستن.

۲- تہواف کردن.

۳- ہاتن و چوون لہ نیتوان صہفاو مہرہودا.

۴- سہری خوٹاشین، یاخود کورت کردنہوہ.

(۱) پایہکانی حہج:

پیشتریش باسمان کرد، حہج چوار پایہی سہرہکیی ہن:

۱- ئیحرام بہستن.

۲- راوہستان لہ عہرہفات.

۳- تہواف، حہوت سوورانہوہ بہ دەوری کہعبہدا.

۴- ہاتن و چوونی نیتوان صہفاو مہرہود.

نہوانہ پایہکانی حہجن، بہ رای زۆربہی زانایان، واتہ: بہبئی ہیچ کام لہو چوارہ، حہج وہبہر ناکہوئی و دورست نابئی.

پایه‌ی یه کهم: نِحْرَام به‌ستن:

بریتیه له نیهت هیتان به نه‌نجامدانی حه‌ج، که به رای زۆربه‌ی زانایان نِحْرَام به‌ستن، پایه‌یه، به‌لام حه‌نه‌فیه‌کان به مهرجی داده‌تین، جیاوازیه‌که‌ش له نیوانی پایه بوون و مهرج بوونی نِحْرَام به‌ستندا بۆ حه‌ج، ههر نه‌وه‌یه، که پایه له نیو خودی حه‌ج دایه، به‌لام چ به نسبت تیره‌دوه و، چ به نسبت ههرشتیکی دیکه‌وه، مهرج له دهره‌وه‌ی پایه‌کانی نه‌و کرده‌وه‌یه که نه‌نجام ده‌دری، چۆنیه‌تی نِحْرَام و نیه‌ته‌که‌ش، نه‌وه‌یه که به‌دنگی به‌رز بَلَن: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ بِحَجَّةٍ)، يَانَ (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ بِحَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ)، يَانَ: (تَوَيْتُ الْحَجَّ لِلَّهِ تَعَالَى)، يَانَ (تَوَيْتُ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ تَعَالَى)، يَانَ به کوردیی بَلَن: (نیه‌تم وایه حه‌ج ده‌که‌م)، يَانَ (نیه‌تم وایه حه‌ج و عومره ده‌که‌م)، مهرج نیه، ته‌نها به زمانی عه‌رده‌یی بَن، له‌و باره‌ودش با ناماژه به چهند ده‌قیقک بکه‌ین:

یه‌که‌م: (عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى) (أخرجه البخاري: ١، ومسلم برقم: ٤٥).

واته: عومره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لَن: گوئی بیستی پیغه‌مبه‌ری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بووم، ده‌یفه‌رموو: بیگومان کرده‌وه‌کان به‌پیتی نیاز و مه‌به‌سته‌کانی نیو دلَن و، بۆ ههر مروؤقیک به‌پیتی نه‌وه که نیاز و مه‌به‌ستی له دلدا هیه، کرده‌وه‌که‌ی بۆ به‌رده‌که‌وی.

نه‌وه به گشیی له باره‌ی نیهت هیتانه‌وه،

دووهم: به تاییهت دهرباره‌ی نِحْرَام به‌ستن و نیهت هیتان به حه‌ج، نهم فه‌رموده‌یه هه‌یه: (عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لَبَّيْكَ بِحَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ مَعًا) (أخرجه ابن حبان: ٣٩٢٧ قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط البخاري).

واته: نه‌نه‌س رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لَن: گویم له پیغه‌مبه‌ی خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بوو، ده‌یفه‌رموو: (لَبَّيْكَ بِحَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ مَعًا)، وشه‌ی: (لَبَّيْكَ)، واته: له خزمه‌تدام، ناماده‌م، که حه‌ج و عومره به‌جَن بِنَم.

سَيِّئِهِم: (عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَخْبَرَنِي عَنْ أَبِيهِ ﷺ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يُهْلُ مُبَدًّا) (أخرجه البخاري برقم: ۱۵۴۰، و مسلم برقم: ۱۱۸۴).

واته: سالمی کوری عہدوللای کوری عومہر (خوا لیبیان رازی بن)، له بابیہوہ، واته: له عہدوللآوہ، دلن: گوئم له پیغہمبہری خوا ﷺ بوو، نیحرامی دہبہست، له کاتیکدا کہ قژی کو کردبووہ سہر یہک.

(یہل) واته: دہنگی ہرز دہکردوہ بہ نیحرام بہستن.

نہو نیحرام بہستنہش دہبن، له میقات بن: (عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَاهُ، يَقُولُ: «مَا أَهَلُّ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِلَّا مِنْ عِنْدِ الْمَشْجِدِ، يَعْنِي مَسْجِدَ ذِي الْحُلَيْفَةِ») (أخرجه البخاري: ۱۵۴۲، و مسلم: ۱۱۸۶).

واته: سالمی کوری عہدوللآ (خوا لیبیان رازی بن)، له بابیہوہ ہتاویہتی کہ گوئی لن بووہ گوتووہتی: پیغہمبہری خوا ﷺ، تہنہا له لای مزگہوت نیحرامی بہست، دہنگی ہرز کردوہ بہ نیحرام بہستن، واته: مزگہوتی (ذی الحلیفہ)، کہ میقاتی خہلکی مہدینہبہ.

له کاتی نیحرام بہستندا سوننہتہو، ہہندیکی بہ پیویستیان داناوہ، بہلام وا پیدہچی ہہر سوننہت بن، نہم زیکرہ بخویری کہ پیی دہگوتری: تہلیبہ:

چوارہم: (عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ تَلِيَةَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لَبِيكَ اللَّهُمَّ لَبِيكَ، لَبِيكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبِيكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنُّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ) (أخرجه البخاري: ۱۵۴۹).

واته: نافع له عہدوللای کوری عومہرہوہ (خوا لیبیان رازی بن) دہگپرتہوہ، گوتووہتی: تہلیبہی پیغہمبہری خوا ﷺ ناوا بوو: (نہی خواہیہ بہ دہم فہرمانتہوہ ہاتم و له خزمہتدام، له خزمہتدام ہیچ ہاوبہشت نین، له خزمہتدام بیگومان ستایش و چاکہ و مولک ہہر ہی توہیہ و بہس، ہیچ ہاوبہشت نیہ.

هه لٲه ته له كاتى نىحرام به ستى و نيته هيتاندا، پٲويسته باباى نىحرام به ستوو (مخريم) بهرگ و پٲشاكى ناساى دابنتى، نافره تان ههر بهرگ و پٲشاكى ناساى خٲيان له بهر ده كهن، به لام پياوان ده بٲى بهرگ و پٲشاكى ناساى دابنتى و، دوو پارچه قوماش له خٲيان ودر بيتچن، به كيكيان له پشتيان به ره و زيريان، نهوى ديكهش له پشتيان به ره و زورريان، وهك لهم فهرمووده يه وه دياره و، زور فهرمووده ش لهم باره وه ههن:

بينجهم: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا يَلْبَسُ الْمُحْرِمُ مِنَ الثِّيَابِ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يَلْبَسُ الْقُمُصَّ، وَلَا الْعَمَائِمَ، وَلَا السَّرَاوِيلَاتِ، وَلَا الْبَرَائِسَ، وَلَا الْخِفَافَ إِلَّا أَحَدًا لَا يَجِدُ نَعْلَيْنِ، فَلْيَلْبَسْ خُفَيْنِ، فَلْيَقِطْهُمَا أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ، وَلَا تَلْبَسُوا مِنَ الثِّيَابِ شَيْئًا مَسَّهُ الرُّعْفَرَانُ أَوْ وَرْسًا) (أخرجه البخاري: ١٥٤٣).

واته: عه بدوللاى كورى عومه ر (خوا لتيان رازى بٲى)، ده لٲى: پياوٲىك هاته خزمهت پٲغه مبهرى خوا ﷺ، گوٲى: نهى پٲغه مبهرى خوا ﷺ باباى نىحرام كرتوو چ جوره جل و بهرگيٲك ده پٲوشن؟ پٲغه مبهرى خوا ﷺ فهرمووى: نابٲى نه كراسان له بهر بكات و، نه ميٲزه ران له سه ر بكات و، نه شه پروالان له پٲى بكات و، نه كلاوان له سه ر بٲى و، نه خووف و پٲلاوان له پٲى بكات، مه گهر كه سٲى نه على نه بن، نه وه با دوو خوف، يان دوو پٲلاوان له پٲى بكات، له خوار گوٲزنكه كانه وه (له خوار قوله پٲيه وه بيان بٲى) ههروه ها هيچ بهرگيٲك يان هيچ قوماشيٲك له بهر مه كهن، كه زده فران، يان وه رسى پٲيكه وتبٲى (كه دوو جوره بوٲى خوٲشن).

وهك گوتمان: نه وه به نسبت پياوانه وه، به لام به نسبت نافره تانه وه، ههر بهرگى ناساى خٲيان له بهر ده كهن، وهك لهم ده قه دا دياره:

شه شم: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى النِّسَاءَ فِي إِحْرَامِهِنَّ عَنِ الْقُفَّازِينَ، وَالنَّقَابِ، وَمَا مَسَّ الْوَرْسَ، وَالرُّعْفَرَانَ مِنَ الثِّيَابِ، وَتَلْبَسَ بَعْدَ ذَلِكَ مَا أَحَبَّتْ مِنَ الْوَأْنِ الثِّيَابِ مَعْضَرًا، أَوْ خِرَاءً أَوْ خَلِيًّا، أَوْ سَرَاوِيلَ، أَوْ قَمِيصًا، أَوْ خِفَاءً) (أخرجه أنه داهد بقه: ١٨٢٧، الهحاكه بقه: ١٧٨٨، ه، حاله صححه، عُدَّ عِنْدَ اللَّهِ نَهَى عَمَّا).

واته: عهبدوآلای کورې عومهر (خوا لیان رازیښی)، بیستوویه تی پیڅه مبهری خوا ﷺ نافره تانی له کاتی ئیحرامیاندا، له پوښینی ددستکتیش و په چه و ههر بهرگیک، که ودرس و زهغه رانی لئ درابن، قه دهغه کردوون، (که دوو جوړه بوئی خوڅ بوون، دوو جوړه، گولن بوئی خوڅیان هیه) به لام جگه لهوه با ههر جوړه بهرگیکسی هه زیان لیته تی، بیپوښن له په ننگراو به په نگی سوور، یان ناوریشم، یان خشل، یان ده ریښ، یان کراس، یان پتلاو.

نهمه به نسبت پایه یه که می (حه ج) هوه: ئیحرام به ستن یا خود نیه ت هینان.

پایه دووهم: راوهستان له عه ره فات:

هموو زانایان له سر نهوه یه ک دهنگن، که راوهستان له عه ره فات پایه ی بنه ره تی و ههر مه زنی حه جه، چونکه پیڅه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (الْحَجُّ عَرَفَةَ) (أخرجه أحمد: ۱۸۷۹۶، وأبو داود: ۱۹۴۹، والترمذي: ۸۸۹، والنسائي: ۳۰۴۴، وابن ماجه: ۳۰۱۵).

واته: حه ج بریته له وهستان له عه ره فات.

چوار برگه ده رباره ی راوهستان له عه ره فات

برگه ی به که م: شوینی لئ راوهستان، ده بن لئ کوئی بوه ستن؟ زانایان له سر نهوه یه ک دهنگن، که له ههر به شیک ی عه ره فاتدا بوه ستن، دروسته، به لام چاکتر وایه له نیزیک و دامین چیا ی په حمه ته ت (جَبَلُ الرُّمَّةِ) وه بن، له لای تاشه به رده زله کان و، روو به که عبه بوه ستن، به لگه ش له سر نهوه که ده شتی عه ره فات همووی دروسته، لئی بوه ستن، نهو فه رمووده یه ی پیڅه مبه ره ﷺ که ده فه رموئی: (قَدْ وَقَفْتُ هَا هُنَا وَعَرَفْتُ كُلَّهَا مَوْقِفًا) (أخرجه: أبو داود برقم: ۶۱۷۳، وَصَحَّحَهُ الألبانی).

واتە: ئەوھە من لىرە دەستام و عەرەفاتىش (ھەم كىوھە كەي (جَبَلُ الرُّحْمَةِ)، ھەم دەشتە كەي) ھەمووى شوئىنى لى وەستانە.

برگەي دووھەم: بۆ كاتى وەستان لە عەرەفات، زۆربەي ھەرە زۆرى زاناين پايان وايە: كاتى راوہستان لە عەرەفات لەو كاتەوھە دەست پىندەكات، كە خۆر لە نىوہراستى ناسمان بەرەو لاي پۆژناوا لادەتات، لە پۆژى نۆبەمى (ذِي الْحِجَّة) دا، كە پىنى دەگوترى: پۆژى عەرەفە و، ھەتا سپىدەي بەرەبەيانى پۆژى دەبەم دەخايەنى.

بەلام ھەنبەلىيەكان دەلەين: لە بەرەبەيانى پۆژى نۆبەمەوھە دەست پى دەكات، نەك لە كاتى لادانى خۆر لە نىوہراست، بەلام دەلەين: دەبى دواي نىوہرۆكەشى ھەر بەردەوام بى، ھەرەھا زاناين لەسەر ئەوھە بەكدەنگن، كە ھەر كەسىك بەر لە لادانى خۆر لە نىوہراستى ناسمان بەرەو لاي پۆژناوا، عەرەفات بەجى بھىلن، راوہستانەكەي بەرناكەوى، ھەرەھا زۆربەي زاناين كە ھەنەفەيەكان و مالىكەيەكان و ھەنبەلىيەكانيان لە نىودان، دەلەين: فەرزە ھەتا دواي خۆرناوا بوون، بوەستى، بۆ ئەوھەي شەو و پۆژان پىكەوھە كۆبكاتەوھە لە راوہستانەكەيدا، بەلام شافىعيەكان تەنھا بە سوننەت دەزانن و، راي جەماوهرىش بەلگەدارترە.

برگەي سىيەم: ئەندازەي راوہستانەكە، زاناين لەسەر ئەوھەش يەك دەنگن، كە ئەوھەندە بەسە بۆ راوہستان (وُفُوف)، لە عەرەفات كە ماوہبەكەي كەم لە دواي لادانى خۆرەوھەتا بەرەبەيان بھىتتەوھە، ھەرەھا لەسەر ئەوھەش يەك دەنگن، كە پاكىي و، دەست نۆبىز ھەبوون و، خۆداپۆشين و، پووكردەنە قىيلە، ھىچ كاميان مەرج نىن بۆ راوہستان لەسەر عەرەفە، نىجا تايا واباشە بە سواریي، بى يان بە پىادە؟ زاناين لەو بارەوھە راجىباين ھەبە.

برگەي چوارەم: ھوكمى رانەوہستان لە عەرەفات، وەك پىشتر گۆمان: راوہستان لە عەرەفات پايەي بنەپەتسى و ھەرە گەورەي جەجە و، ھەر كەسىك لە دەستى بچى، ئەوھە جەجەكەي بەرنەكەوتوھە، واتە: دەبى لە دواي نىوہرۆي

پوږی نوږمی (ذی الحجّة) وه، هه تا دهگاته سپندهی پوږی دهیهم، دهبن، کاتیک نهگه ر کهمیش بن، فریای وهستان له عه پرفات بکهووی، نهگه رنا مانای وایه وهستان له عه پرفاتی نهبووه و، نهو پایه مهزنه ی حه جیش نهگه ر نهبوو، مانای وایه حه جه که ی بهر نه که وتوه.

پایه ی سنیهم: ته واف کردن:

واته: حهوت جار سووړانه وه به دهوری که عبه دا، که ته وافه کانی حه ج، سی جوړن:

۱- ته وافی هاتنه یتو مه ککه، که پی دهگوتری: (طَوَافُ الْقُدُومِ)، واته: ته وافی به دهوری که عبه دا، سووړانه وه ی هاتن بو یتو شاری مه ککه، که زوربه ی زانایان به سونه تی ده زانن.

۲- ته وافی هاتنه خوار له عه پرفات، که پی دهگوتری: (طَوَافُ الْإِفَاضَةِ)، یان (طَوَافُ الرُّكْنِ) و یان (طَوَافُ الرِّيَازَةِ) یشی پی دهگوتری، هه موو نهو ناوانه ی بو به کار دین، نه مه به یه ک دهنگی زانایان پایه یه.

۳- ته وافی به جیهیشتنی مه ککه و مزکهوتی حه رام، (طَوَافُ الْوِدَاعِ)، واته: ته وافی خواحافیزی، که زوربه ی زانایان به فه رزی ده زانن.

نه م نایه ته موباره که ش که خوا ده فه رموی: ﴿ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُتُوفُوا نَدْوَاهُمْ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾ الحج، واته: دواپی با چلک و چه پهری خویمان لبدن و، با قوربانیه کانی خویمان نه نجام بدن و، با به دهوری مالی دیریندا، بخولینه وه (به دهوری که عبه دا)، مه به ست پی: (طَوَافُ الرُّكْنِ) ه، که (طَوَافُ الْإِفَاضَةِ) یشی پی ده لین و (طَوَافُ الرِّيَازَةِ) یشی پی ده لین، مه به ست پی نهو ته وافه یه،

لهو باره وه ش فه رمووده زوړن، بو وینه: ده رباره ی ته وافی هاتنه یتو مه ککه، نه م فه رمووده یه هه یه: [عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَوَّلُ شَيْءٍ بَدَأَ بِهِ حِينَ قَدِمَ مَكَّةَ، أَنَّهُ تَوَضَّأَ، ثُمَّ طَافَ بِالْبَيْتِ] (أخرجه البخاري: ۱۵۶۰، ومسلم: ۳۰۶۰).

واته: دایکمان عایشه (خوا لئی رازی بن)، ده لئ: پښغه مبهری خوا ﷺ به که مین کاریک که دهستی پښ کرد، کاتیک چووه نیو شاری مه ککه، نه وه بوو که دستونوژی گرت و به دهوری مالی خوادا خولایه وه (سووراپه وه) [واته: ههوت جاران].

ننجا سوورانه وه به دهوری که عبه دا، زانایان لهو باره وه راجیایان هه یه، که تابا مهرجه دهست نوژی هه بی، یان نا؟ به لأم هه موویان له سر نه وه به کده ننگن، که نه گهر که سیک له ش پیسی گه وره ی له سر بی، یان نافرته بی نوژی بی و له هه یزدا بی، یان له زه یستانی دبی، بو ی نیه نه وه توافه بکات، وه ک له م فه رموده یه دا هاتوه:

﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لَهَا حِينَ حَاضَتْ، وَهِيَ مُغْرَمَةٌ: اضْعَيْ مَا يَصْنَعُ الْحَبَّاجُ غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَغْتَسِلِي﴾ (أخرجه البخاري: ۳۰۵، ومسلم: ۱۲۱۱، وأبو داود: ۱۷۸۸).

واته: له عایشه وه (خوا لئی رازی بی) هاتوه، که پښغه مبه ر ﷺ، کاتیک عایشه که وته بی نوژی یه وه، له نهرامیش دابوو پتی فه رموو: حاجیه کان چی ده کن، توش بیکه، به لأم به دهوری مالی خوادا مه خولایه وه، تاکو خوت نه شو ی.

پایه ی چواره م: هاتن و چوون له نتوان صفا و مه روه دا:

نه میش له سر رای زوربه ی زانایان پایه یه و، پتویسته له دوا ی تموافیسه وه بی، زانایان له سر نه وه ش یه کده ننگن که ده بی ههوت که پرت بی و، له صفا وه دهست پښ بگری و، له مه روه کو تایی پښ دی، هه روه ها زانایان له سر نه وه ش یه کده ننگن، که چوون له صفا وه بو مه روه، جارنکه و، گه رانه وه له مه روه وه بو صفا، جارنکی دیکه یه، بو یه له صفا دهست پښ دهکات و له مه روه کو تایی دی.

چونکه هه ندی که س وا ده زانی، که له صفا وه ده چی بو مه روه، ده بی نته وه به صفا، ننجا جارنکه، که نه وه دهکات حه ارده (۱۴) ح، به لأم وانه و

ہر چوونیک لہ صفاوہ بو مہرہ، جارنگہ و، ہر ہاتنہوہیک لہ مہرہوہ بو صفا، جاریکی دیکہیہ.

زانایان زوربہیان لہسہر ٹہوہ رنککھوتوون، کہ ہاتن و چوونی نیوان صفاوہ مہرہ، لہش پاکیی و دست نوڑ ہہبوونی تیدا بہ مہرج نہگیراود، نجا سونہتہ یان فہرہ، لہ صفاوہ دست پی بکری و لہ مہرہ کوٹایی پی بہتری، چونکہ خوا ﷺ دہفہرموی: **إِنَّ الصَّغَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ سَعَابِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ حَيْثُ كَانَ اللَّهُ شَاكِرٌ عَلَيْهِمُ** البقرة.

واتہ: بیگومان صفا و مہرہ لہ دروشمہکانی خوان، نجا ہر کہسیک سہردانی مائی خوی کرد، یاخود عومرہی کرد، گوناہی ناگاتن کہ (لہ نیوانیاندہ بیت و بچی و) بہ دہوریاندہ بسووریتہوہ.

بویہش بہو تہعبیرہ فہرمویہتی، چونکہ کافرہکان کاتی خوی بتیکیان لہسہر صفا دانا بوو و، بتیکیان لہسہر مہرہ دانا بوو، نجا مسولمانان ہہستیان بہسہغلہتی دہکرد، لہ نیوان ٹہو دوو تہپولکہ چیاہنہدا بین و بچن، کہ کاتی خوی بتیان لہسہر بوون، بویہ خوا ﷺ فہرمویہتی: ہر کہسیک حہجی کرد یان عومرہی کرد، گوناہی ناگاتن لہ نیوانیاندہ بیت و بچی.

پیغہمبہ ﷺ فہرمویہتی: **إِنَّا أَنشَأْنَا النَّاسَ اسْعَوْا، فَإِنَّ السَّعْيَ قَدْ كُتِبَ عَلَيْكُمْ** (آخرجہ الدارقطنی: ۲۵۸۲، والبیہقی: ۹۶۳۴، یاسناد حسن)، واتہ: ٹہی خہلکینہ! لہ نیوان صفاوہ مہرہدا بین و بچن، چونکہ بیگومان ہات و چوونتان لہسہر پیویست کراوہ، لہ نیوان صفا و مہرہدا.

ٹہو چوار کردہوہ گرنگ و گہورہبہی کہ رابردن: ۱- (ٹیحرام بہست و، نیہت ہینان بہ حہج و، ۲- راوہستان لہ عہرہفات و، ۳- تہوافی مائی خوا (کابہ) دوی ہاتنہ خوار لہ عہرہفات و مینا و، ۴- ہاتن و چوونی نیوان صفاوہ مہرہ، بہ رای زوربہی ہہرہ زوری زانایان ہہر چواریان کولہ کہو پایہی بیکھینہری حہجن.

هه نديکيشيان - له زانايان - هه نديک کرده و دی دیکه ی هه جیش، به پایه ده زانن، بۆ وئنه: شافعییه کان زۆر به یان تاشینی سه ر یان کورت کردنه و دی (عَلَقَ الرَّأْسِ أَوْ التَّقْصِيرِ)، به پایه ده زانن و، هه شیانه شه و مانه وه له موزده لیه (الْمَيْثُ مُزْدَلْفَةٌ) به پایه ده زانن.

به لām زۆر به ی هه ره زۆریان، وه ک گوتمان: نه و چواره ی گوتمان به پایه ده زانن و، کرده و ده کانی دیکه ی هه جیان به فه رز یان به سوننه ت داناون، جیاوازی ئیوان پایه (زَوُّنٌ) و، پئویست (فَرَضٌ، وَاجِبٌ) و، په سند (سُنَّةٌ، مَنْدُوبٌ) یش به کورتیی، نه و دیه که هه بوونی پایه مه رجی دروستبوون و، وه به رکه وتنی هه جه و، به نه بوونی نه و پایه، کرده و ده که، که هه جه، په کی ده که وئی و نابه ته دی و، هیه چ شتیکیش فه ره بوو (تعویض) ی ناکاته وه.

به لām فه رز په کی نه صلّی کاره که ناخات و، به خوین (قوربانیی سه ر برین) یش فه ره بوو ده بیته وه، سوننه تیش: به هه بوونی خیر و پاداشتی زیاتر ده بی و، کاره که چاکتر و تیر و تهواتر ده بی، به لām نه بوونی زیانیکیی نه و ته کاره که نادات، که پئویستی به فه ره بوو کرده وه بکات، نه وه به کورتیی جیاوازی ئیوان هه ر کام له: (پایه و، فه رز و، سوننه ت) ه، له هه جدا.

II- فه رزه کانی هه ج:

پایه کانی هه ج چوار بوون، به لām فه رزه کانی هه ج، شه شن:

1- ئیحرām به سن له میقات: خودی ئیحرām به سن و نیه ت هینان، پایه یه، به لām نه وه که ده بی له میقات بی، فه رزه و، زۆر به ی هه ره زۆری زانایان، که شوینکه و تووانی هه ر چوار مه زه به که له ئیویاندان، ئیحرām له میقات، به فه رز ده زانن.

به لām شیعه ی دوازه ئیمامیی له فه رز به گه وره تری ده زانن و به پایه ی ده زانن، مه به ستیش له میقات، هه ر کام له میقاته کانی کاتیی و شوئینی (المواقیت الزمانیه و المکانیه) ن، که یشتر بایسه ان که دهن.

نجا پٽويست بووني نبحرام به ستران له ميقاتي شوټنييدا، تايه ته به کهسانیکه وه که له دهره وهی مه ککه و، دهره وهی سنووری هه رهم و سنووری ټيوان ميقاته کافي شاري مه ککه دان ياني: له دهره وهی نهو شوټنه تا کو ده گاته نهو جټيهی که ميقاته کهی ټيدا دياریی کراوه.

۲- وهستان يان شو و مانوه له موزده ليفه: سه رجه م زانايان له سهر نه وه يه کده نگن، که وهستان له موزده ليفه، له به شيکی شه و گاردا، پاش هاتنه خوار له عه رفات له شهوی ديه می (ذِي الْحِجَّةِ) دا، فه رزه و، هه نديکيشيان شو مانوهی سه رجه م شهوی ناوبراو به فه رز ده زانن، واته: ده بن شه وه که هه مووی بمټنه وه، واشپټده چټي تمه رايه ی دووم به هيتر بن، که راي: (عطاء، والزهری، وقتاده، وأبو الثور، وإسحاق، وأحمد، وزيد وبعض الشافعية) يه، چونکه خوا ﷺ ناما زه ی پټکر دوه وه ک ده فه رموی: ﴿فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوا كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الصَّالِينَ﴾ البقرة، واته: کاتيک هه لټر زانه خوار ی له عه رفات، (يان هاتنه خوار له عه رفات، چونکه عه رفات به رزه) له لای (الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ)، يادی خوا بکه ن (که (المشعر الحرام) مه به ست پټي هه موو موزده ليفه يه، ياخود چپای (فَرْح) له لای موزده ليفه يادی (خوا) بکه ن، وه ک چوټن رټنمایی کردوون و، خستوونيه سهر رټي راست، که به دنيايي پټشتريش له گومر ايان بوون.

۳- به ردو چکه بارانکردنی سن جه مړه کان: نه ميس به يه کده نگي زانايان فه رزه، نجا به ردو چکه بارانکردنی سن جه مړه کان، به دوو قوناغ ته واو ددبن:

قوناغی به که م: که له پوژي ديه می (ذِي الْحِجَّةِ) دا - که پوژي جه ژنه - ده کړی، نه وپش نه وپه که ته نها جه مړه ی گه وړه (الجمرة الكبرى)، ههوت ورده به ردي پټدا ده درټن، دواي نه وهی موزده ليفه به جټده هيټلدری، پټش نيوه پويه که ی، يان به رده يانپه که ی، به يه ک ده نگي زانايانپش په سند و سوننه ت واپه له ده می چټشته نگاودا بن.

به لَم مالیکیه کان و حنه فیبه کان کاتی ناوبراو به فہرز دہ زانن، نہک ہەر به سونہ تیش، زانایان لہ سہر نہوش یہ کدہ نکن، کہ پوژی جہ ژن، تہنہا جہ مہرہ ی گہورہ بہردوچکہ باران دہ کری و، دہ بتی حہوت دانہ بہردوچکہ ی وہک بہردی پہلاپیتکہ، کہ لہ دہ نکہ نوک گہورہ ترہ و ہیندہ ی دہ نکہ پاقلہ ی تاسایی دہ بن، بہاویشتترین و، دہ بتی حہوت بہردوچکہ کان بہ حہوت کہ پرتان فری بدات، نہک ہہموویان بہ یہک چہ نک فری بدات و، ئەگەر ہەر حہوتیان بہ یہک جار فری بدات، بہ یہک بہردوچکہ بوی حسابہ، ئەوہ قوناغی یہ کہ می بہردوچکہ باران کردنی جہ مہرہ.

قوناغی دووہم: بریتہ لہ بہردوچکہ باران کردنی ہەر سئ جہ مہرہ کان، واتہ: جہ مہرہ گچکہ و جہ مہرہ نیوہنجیی و جہ مہرہ ی گہورہ، لہ ہەر سئ پوژہ کانی: (الایام التشریق) دا، کہ پوژانی یازدہ و دوازدہ و سیزدہ ی (ذی الحجۃ) ن و، دہ بتی لہ ہەر کام لہو سئ پوژہ دا، پاش لادانی خور (زوال الشمس)، بہرہو پوژناوا، ہەر کام لہو سئ جہ مہرہ بہردوچکہ باران بکات، یہکی حہوت وردکہ بہرد.

کہواتہ: حہوت جارانی سئی بکہ (7 × 2 = 14)، دہ کاتہ بیست و یہک، پوژہ کانی: یازدہ یہم و دوازدہ یہم و سیزدہ یہم، ہەر پوژہ بیست و یہک وردہ بہرد باوی، سئ بیست و یہکی دہ کاتہ: شہست و سئ، حہوت کہ ی پوژی دہ یہمیش، ئەوہ حہفتا (7 + 7 = 14).

به لَم ئەگەر کہ سئیک پہلہ ی بن بو گہرانہوہ، دہ توانن بہس دوو پوژ لہ سئ پوژہ کانی: (الایام التشریق) جہ مہرہ کان بہرد باران بکات، واتہ: دوا ی نیوہ پوژی پوژی دووہم، مینا بہ جئ بہیلئ و تہنہا چل و نو بہرد بہاویژئ، وہک خوا ﷻ دہ فہرموی: ﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَى﴾ البقرة، واتہ: لہ پوژانئکی ژمئردراودا، یادی خوا بکہن، ننجہا ہەر کہ سئیک لہ دوو پوژاندا پہلہ ی کرد.

واته: عه بدولتای کوری عه عباس (خوا لیمان رازیبی)، ده لئی: پیغهمبه ر علیه السلام خاوا
خیزانه بیهیزه که ی، (واته: نافره تان و مندال و یاخود هه لکی به ته مهنی ده نارد)
فرمانی پیکردن که پیشت برۆن، (له رۆژی ده می (ذی الحجّه) دا، رۆژی چه ژن)
به لَم فرموی: هه تا خۆر هه لته یه ت، وردکه به ردان به جه مره ی گوره دا مه دهن.

چۆنیه تیی به رد باران کردنه که ش، له م ده قه هاتوه: {عَنْ جَابِرٍ رضی الله عنه، أَنَّ النَّبِيَّ
صلی الله علیه و آله، أَقَى الْجَمْرَةَ الَّتِي عِنْدَ الشَّجَرَةِ، فَرَمَاهَا بِسُجِّ حَصِيَّاتٍ، يُكْبَرُ مَعَ كُلِّ حَصَاةٍ مِنْهَا،
مِثْلَ حَصَى الْخَذْفِ} (أخرجه مسلم: ۱۴۷، وابن ماجه: ۳۰۷۴، والنسائي: ۳۰۵۴).

واته: جابیر رضی الله عنه، ده لئی: پیغهمبه ر صلی الله علیه و آله هات بۆ لای جه مره، (له رۆژی
قوربانیی سه ر برین دا) هه وت وردکه به ردی پیدادان، له گه ل هه ر وردکه به رد
هاویشتنیکدا (أَللَّهُ أَكْبَرُ) ی ده کرد و، وردکه به رده کان به قه دهر به ردی په له ییتکه
بوون، (واته: له نوک گوره تر و وه ک پاقله، یاخود بچووکت).

له و باره وه ته م فرمووده یه ش هاتوه: {عَنْ جَابِرٍ رضی الله عنه، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله رَمَى
الْجَمْرَةَ أَوَّلَ يَوْمِ صُحِّي ثُمَّ لَمْ يَرَمْ بَعْدَ ذَلِكَ حَتَّى زَالَتِ الشَّمْسُ} (أخرجه البيهقي
في سننه الكبرى: ۹۴۴۷).

واته: جابیر رضی الله عنه، ده لئی: پیغهمبه ری خوا صلی الله علیه و آله رۆژی یه که م ده می چیشته نگا و
جه مره ی به ردۆچکه بارانکرد (جه مره ی گوره) پاشان دوا ی نه وه هه تا خۆر لای
نه دا، به لای رۆژناوادا به ردۆچکه کانی نه ده هاویشتن.

واته: رۆژی یازده و دوازده و سیزده، ده بئ دوا ی نیوه رۆ ورده به رده کان به اویشترین.
۴- سه ری خۆتاشین، یاخود کورت کردنه وه: نه می ش زانایان له سه ر پتیویست بوونی یه کده نگن،
به لکو هه ندیکیان وه ک شافیعییه کان به پایه ی ده زانن.

نجا هه رچه نده زۆربه ی زانایان له سه ر نه وه ش یه کده نگن، که هه ر کام له
به ردۆچکه هاویشتن (رَمَى الْجَمَارِ) و قوربانیی سه ر برین و، سه ری خۆ تاشین،

یان کورتکرده‌وه، دروسته پاش و پتشیان پتی بکرتی، به لأم له‌سهر نه‌وه‌ش ری‌ککه‌وتوون، که په‌سند و سوننه‌ت وابه، به‌ردوچکه‌هاویشتن، بخریته‌سهره‌تاوه، نجا‌قوربانیی‌سه‌رپرین و، سه‌ری خو تاشین، یاخود کورت‌کردنه‌وه.

زانایان له‌سهر نه‌وه‌ش په‌کده‌نگن که سه‌ری خو تاشین بو پیاوان، له کورت‌کردنه‌وه‌ی یان‌هه‌لپاچینی‌باشتره، بو نافرته‌تانیس به‌ته‌نکید‌ته‌نیا‌قز کورت‌کردنه‌وه‌یه و، تاشین، نه‌ک‌فه‌پز و سوننه‌ت‌نیه، به‌لکو‌ههر‌دروستیش‌نیه، نه‌و‌نایه‌ته‌ی‌سوروه‌تی (الفتح)‌یش، خوا ﷺ ده‌فهرمووی: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا﴾.

واته: به‌دنیایی‌خوا ﷺ خه‌وو پی‌نغه‌مبه‌ری‌خوی ﷺ، هینایه‌دی، ده‌چنه‌مرگه‌وو‌چه‌پامه‌وه، نه‌گه‌ر خوا ﷺ بیه‌وو‌ی‌به‌هیمینی، ترستان‌له‌سهر‌نابی و، (هه‌ندی‌کیشان) سه‌ری خو تان ده‌تاشن و (هه‌ندی‌کیشان) کورتی‌ده‌که‌نه‌وه.

هه‌ردوو‌ک‌لابان‌دروستن، به‌لأم‌به‌دنیایی‌سه‌ری‌خو تاشین‌خیری‌زیاتره، وه‌ک‌له‌م‌فه‌رمووده‌یه‌دا‌ده‌رده‌که‌وو: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُخَلِّقِينَ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَالْمُقَصِّرِينَ؟ قَالَ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُخَلِّقِينَ» ثَلَاثًا قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَالْمُقَصِّرِينَ؟ قَالَ: «وَالْمُقَصِّرِينَ»} (أخرجه مالك: ۸۸۶، والطائسي: ۱۸۳۵، وأحمد: ۵۵۰۷، والبخاري: ۱۶۴۰، ومسلم: ۱۳۰۱، وأبو داود: ۱۹۷۹، والترمذي: ۹۱۳، وقال: حسن صحيح، وابن ماجه: ۳۰۴۴).

واته: نه‌بوو‌هوره‌په‌(خوا‌لیی‌پازی‌بن)، ده‌لن: پی‌نغه‌مبه‌ری‌خوا ﷺ فه‌رموو: نه‌ی‌خوایه! له‌وانه‌ی‌سه‌ری‌خویان‌تاشیوه‌ببووره، گوتیان: نه‌ی‌پی‌نغه‌مبه‌ری‌خوا ﷺ نه‌دی‌نه‌وانه‌ی‌کورتیان‌کردوته‌وه؟ دووباره‌فه‌رموو: نه‌ی‌خوایه! له‌وانه‌ببووره‌که‌سه‌ری‌خویان‌تاشیوه، گوتیان: نه‌ی‌پی‌نغه‌مبه‌ری‌خوا ﷺ نه‌دی‌نه‌وانه‌ی‌کورتیان‌کردوته‌وه؟ بو‌جاری‌سیته‌م‌فه‌رموو: له‌وانه‌ببووره‌که‌سه‌ری

خویشان تاشیوه، گوتیان: نهی پیغمبهری خوا! ﷺ، نهوانه‌ی کورتیشیان کردوته‌وه؟
 نجا دواى جارى سیتهم فهرمووی: لهوانه‌ش که کورتیان کردوته‌وه.

کهواته: سه‌ری خو‌تاشین له‌ه‌جدا هه‌روه‌ها له‌عومره‌شدا، باشته‌د، له‌کورت
 کردنه‌وه‌ی.

5- شه‌و مانه‌وه له‌مينا له‌شه‌وه‌کانی: (أَيَّامُ التُّشْرِيقِ) دا: واته: شه‌وه‌کانی: ده‌یهم - که له
 موزده‌لیفه‌ ده‌بی - و شه‌وی یازده‌یهم و دوازده‌یهم و سیزده‌یهم، له‌مینادا، نه‌مه زۆرێک له
 زانایان به‌فه‌رزیان زانیوه‌و، هه‌ندیکیشیان به‌فه‌رزی دانانین، نجا هه‌ندیکیان گوتووایانه:
 پیغمبهر ﷺ بۆ هه‌ندیکیان مۆله‌تی داوه، نه‌گه‌ر نه‌شمیننه‌وه، بۆیه که‌سێک بیانووێکی
 ره‌وای هه‌یه، شه‌و له‌میناش نه‌میتنه‌وه، دواى ئه‌وه‌ی ورده به‌رده‌کان، داوێ، قه‌یناکات.

6- ته‌وافی خوا‌حافیزی (طَوَافُ الْوِدَاعِ): نه‌ویش زۆربه‌ی زانایان که‌هه‌نه‌فیه‌کان و
 شافیعییه‌کان و هه‌نبه‌لییه‌کانیان له‌نیودان، به‌فه‌رزی ده‌زانن، به‌لام مالیکییه‌کان ته‌نها
 به‌سونه‌تی ده‌زانن، واش پیده‌چێ رای زۆرینه‌ راستر بی، چونکه‌ چه‌ند ده‌قێک له‌و
 باره‌وه هه‌ن، یه‌کیک له‌وانه: [عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: أَمَرَ النَّاسُ أَنْ يَكُونَ آخِرُ
 عَهْدِهِمْ بِالْبَيْتِ، إِلَّا أَنَّهُ خُفِّفَ عَنِ الْحَائِضِ] (أخرجه البخاري: 1700، ومسلم: 1228).

واته: عه‌بدوللای کوری عه‌بباس (خوا لێیان رازیستی)، ده‌لتی: پیغمبهر ﷺ
 فه‌رمانی کرد، که کاتیک هه‌رهم به‌جێ دێلن، دواشت نه‌وه‌ بی، که به‌دهوری
 مالی خوادا ده‌خولیتنه‌وه، به‌لام بۆ ئافره‌تێک که‌هوتوته‌ بی نوژییه‌وه (حیض)ه،
 له‌سه‌ری سووک کراوه.

۱۳)۔ ئەو شتانەى كە لە ماوەى ئیحرامدا حەرمان، ە ئیحرامى حەج و، ە ئیحرامى عومرە:

پنج شتى سەرەكی قەدەغەن، لە كەسێك كە ئیحرامى بەحەج، یان بە عومرە بەستو:

یەكەم: پۆشینی بەرگ و پۆشاكی ئاسایی، كە تەقەل و دروومان یاخود جێداری تەقەل و دروومانی هەب، وەك قۆپچەو زریزە و قرتینە، زانایان گوتووایە: (لُبْسُ الْمَخِيطِ وَمَا فِي مَعْنَاهُ)، لەبەرکردنی درووماندان، یاخود ئەوێ لە شوێنی دروومانە.

دووهم: خزمەتکردنی جەستە (تَرْفِيَةُ الْبَدَنِ)، بە هەر شتێوەیەك ب، وەك بۆن خۆشکردن و لابردنی موو و و كردنی نینۆك و... هتد.

سێهەم: لەگەل ھاوسەردا جووت بوون، كە ئەمە وێرایی قەدەغە بوونی، مایەى تێكدان و هەلۆه‌شاندنەوێ حەج و عومرەشە.

چوارەم: هەر قسەو كرده‌وێهەكی لە خودی خۆیدا خراب، یان لەگەل كەش و هەوای حەج و عومرەدا نەگونجاو، وەك دیمەدەمە و شەرە قسەو، جێتو، گالته پێكردن و نازاردان و، قسە و باسی جینسی و، دەستبازی لەگەل ھاوسەر و، خوازبێتی ژن و ماره‌كردن و لێ ماره‌كران و ... هتد.

پنجەم: پاو و شكار و كوشتنی هەر ژياندارێك، جگە لەوانه‌ى كە شەرع پێی پێداون بكوژرێن، كە چەند ژياندارێكی زیان بەخشن.

یەكەم: لەو شتانەى كە قەدەغەن، لە كاتی ئیحرام دا:

پۆشینی بەرگ و پۆشاكی ئاسایی تەقەلدار (لُبْسُ الْمَخِيطِ) وەك: پێشتر فەرمووده‌كەمان هێنا، لە بوخاری و موسلیمه‌وه، كە پیاوێك پرسیاری لە پێغەمبەرى خوا ﷺ كرد: بابای ئیحرام بەستوو چ پۆشاكێك لەبەر دەكات؟ (واتە: بە نەسبەت پیاوانه‌وه، چونكە ئافەرتان

ہر بہرگی ناسایی خویان لہہر دہکەن)، پیغەمبەر ﷺ، فەرمووی: نابئ کراس لہہر بکات و، نابئ میژەر لہسەر بنئ و، نابئ شہروال لہ پئ بکات و، نابئ کلاو لہسەر بنئ و، نابئ پیتلاو لہ پئ بکات، مہگەر کەسیک نەعلی دەست نەکەون، ئەوہ دروستە پیتلاوہکانی لای سەریان بیری لہ خوار گوزینگیانہوہ، وەک نەعلیان لئ بکات و، نابئ پۆشاکیکیش لہہر بکات کە بوئی خووش بئ، ئەو فەرموویہتی: زەغفەران و وەپس کە دوو جوڑہ گولی بۆنخووشن، یانی: نابئ بوئی خووشی لیدرا بئ.

دووہم: کە لہ بابای نیحرام بەستوو قەدەغەبە، خزمەتکردنی جەستەہی (تَرْفِيَةُ الْبَدَنِ) ە:

لەو بارەوہ ئەو فەرموودەبە ھەبە: [عَنِ ابْنِ عَمْرِو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ الْحَاجُّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الشَّعْبُ الثَّقَلِ] (أخرجه الترمذي: ۲۹۹۸، وابن ماجه: ۲۸۹۶).

واتە: ئیبنو عومەر (خوا لیان رازییئ) دەلئ: پیاویک ھەلسا و ھاتە خزمەت پیغەمبەر ﷺ گوتئ: ئەہی پیغەمبەری خوا! حاجیی کئیە؟ فەرمووی بابای سەرو قز ئالۆز و چلکەن.

خواش ﷺ کە لہ سووردق (الحج) دا، دەفەرموئ: ﴿ثُمَّ لِيَقْضُوا تَقَاتُهَا وَلِيُقِفُوا نُدُورَهُمْ وَلِيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿١١﴾﴾، دواہی با چلک و چەپەری خویان لایبەن و، با نەزەرەکانیان جیبەجئ بکەن و، با بە دەوری مالی دیریندا بخولینەوہ. ئەوہش ھەر ئەوہ دەگریتەوہ.

تەنانەت کەسیک کە نیحرامی بەستوو کۆچی دواہی دەکات و دەمرئ، ئەویش نابئ بوئی خووشی لئ بدرئ، پیغەمبەر ﷺ لہ بارەہی حاجیہکەوہ کە مرد بوو، فەرمووی: (لَا تُحْتَطِوْهُ، وَلَا تُخَمِّرُوا رَأْسَهُ، فَإِنَّهُ يُبْعَثُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُلَبِّيًا) (أخرجه البخاري: ۱۲۶۵، ومسلم: ۹۳، و أبو داود: ۳۲۳۸، والنسائي: ۲۸۵۳).

واتە: ھەنووتی لئ مەدەن [ھەنووت جوڑہ بۆنکی خووشە] و، سەریشی دامەپۆشن، چونکە پوژی دواہی بە (لَيْتِيكَ اللَّهُمَّ لَيْتِيكَ)، گوتنەوہ، زیندوو ددگریتەوہ.

قهدهغه بوونی راو و شکاریش له کاتی ئیحرامدا، زانایان هه موویان له سهری به کدهنگن، وهک (النووی) گوتوویتی، به لام که راو و شکار قهدهغهیه، کوشتنی تهو ژياندارانه که زیان به خشن، قهدهغه نیه، وهک نهو فه رموودهیه، پوونی کردوتهوه:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: خَمَسٌ مِنَ الدَّوَابِّ، كُلُّهُنَّ فَاسِقٌ، يُفْتَلَنَ فِي الْحَرَمِ: الْغُرَابُ، وَالْحِدَاةُ، وَالنَّعْرَبُ، وَالْفَأْرَةُ، وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ (أخرجه البخاري: ١٨٢٩، ومسلم: ١١٩٨، واللفظ للبخاري).

واته: عایشه (خوا لئی پازیبین) ده لئ: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویته: پینج ژياندار که هه موویان خراپه کارن، بابای خاوهن ئیحرام له حه ره مدا بو ی ههیه بیانکوژی: قه له به له که و، باشوو و، دوو پشک و، مشک و، سه گی خه لک گر (سه گیک خه لک بگری).

١٤- تهو شتانهی که له ماوهی ئیحرامدا رهوا (مباح) ن بو که سیک که هه، یاخود عومره ته نجام ده دات:

١- خو شوژدن:

زانایان له سهر تهوه به کدهنگن، که نهوه شتیکی ره وایه، بابای ئیحرامگرتوو به ناو - به لام بوئی خو ش نا - خو ی بشوات و، خو ی له ناویدا نو قم بکات، به لکه شیان نهوه ده قهیه: (عَنْ أَبِي أَيُّوبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَغْتَسِلُ وَهُوَ مُحْرِمٌ) (أخرجه الطبراني في الكبير: ٣٩٧٨).

واته: نه بوو نه ییوب ﷺ ده لئ: پیغه مبهری خوا ﷺ بینی له کاتی کدا له ئیحرام دابوو، خو ی ده شوژی.

پیشتریش باسمان کردوه که (نه بوو هه نیفهو مالیک) رایان وایه: نه گه ره به صابوون و شتیکی وهک وی بی و، مه بهستی خو خاوین کردنهوه و لابردنی چلک و جهه ره بی، دروست نیه و فیدیه شی ده که و ته سه ره.

بەلەم ھەندىك دەلتىن: دروستە سابوون بەكار بىتىن، مادام مەبەستى بۆن خۆشىي نەبى، بەلەكو مەبەستى لاپردنى چەك و چەپەر بى و، ئەو دەقەش دەكەنە بەلگە لەو بارەوہ: حاجىبەك كە ولآخەكەى فرى دابوو مردبوو، پىغەمبەر ﷺ فرەمووى: (الغسلوہ بماءٍ وسِدْرٍ) (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: البخارى: ۱۳۶۵، ومسلم: ۱۲۰۶).

واتە: بە ئا و سىدر بىشۆن (سىدرىش گىياھەكى بۆنخۆشە) بۆيەش ھەندىك لە زانايان دەلتىن: بە سابوون و بۆنى خۆش خۆشۆردن، بە مەبەستى لاپردنى چەك و چەپەر، ناپەسندە، بەلەم ناتوانىن بلىتىن: ھەرەمە. مەنىش ئەم رايەم پى بەھىزترە.

۲- چوونە ژىر سىبەر و سىبەر لەخۆ كردن:

زۆربەى زانايان بە رەواى دەزانن و، ھەندىكىيان بە ناپەسندى دەزانن، لەو بارەوہش ئەو دەقە ھەيە، كە بەلگەيە لەسەر ئەوہى رەوايە:

إِعْنِ أُمَّ الْخُصْبِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: حَجَّجْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ حَجَّةَ الْوَدَاعِ، فَرَأَيْتُ أَسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ وَبِلَالَاً وَأَحَدَهُمَا آخِذًا بِحِطَامِ نَاقَةِ النَّبِيِّ ﷺ وَالْآخَرَ زَالِحًا نُؤُهُ يَسْتُرُهُ مِنَ الْحَرِّ، حَتَّى رَمَى جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ { (أخرجه مسلم ۳۱۹۹، وابن حبان: ۳۹۴۹، وابن خزيمة: ۳۷۸).

واتە: ئوممو حوصەين (خو لىي رازىيىن)، دەلتى: لەگەل پىغەمبەرى خوادا ﷺ ھەجى مائناوايىم كرد، ئوسامە و بىلام بىنىن (خو لىيان رازىيىن)، يەكىكىيان رىشمەى حوشترەكەى پىغەمبەرى بە دەستەوہ بوو، ئەوى دىكەشيان پۆشاكەكەى خۆى بلىند پارگرتبوو، لەبەر گەرما سىبەرى لىدەكرد، تاكو بەردۆچكەكانى بە ھەمپەرى ەقەبەدا دان.

۳- سەر و رىش شانەكردن و، خۆ خوراندىن بە نىنۆك:

نەمىش زانايان لەسەرى يەكدەنگن، كە دروستە باباى ئىحرامكرتوو، يىچگە لە سەر و رىشى، ھەموو چەستەى خۆيشى پخورىتى و، بەلگەشيان نەم دەقەيە:

عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ أَبِي عَلْقَمَةَ، عَنْ أُمِّهِ أَنَّهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ تَسْأَلُ عَنِ الْمُحْرَمِ، أَيَحُكُّ جَسَدَهُ؟ قَالَتْ: نَعَمْ فَلْيَحْكُكُنَّ، وَلْيَشُدُّ، وَلَوْ رُبِطَتْ يَدَايَ، وَلَمْ أُجِدْ إِلَّا رَجُلِي نَعَكَثًا، (أخرجه مالك: ١٣١٠).

واته: علقمہ می کو پی نہ ہی علقمہ لہ دایکیہ وہ دہ گپرتہ وہ، کہ گوتوویہ تی: گویم لہ عائشہ بوو خوا لئی پازی بی، ہاوسہری پیغہ مہر ﷺ پرسیاری لی دہ کرا لہ بارہی کہ سیکہ وہ کہ ٹیحرامی بہ ستوہ، نایا جہ ستہی خوئی دہ خوینتی؟ عائشہ (خوا لئی پازی بی)، گوئی: بہ لی با خوئی بخورینتی و بہ توندیش خوئی بخورینتی، نہ گہر من ہہردوو دستیش بہ ستر بن، تہ نیا بہ لاقہ کانم خووم پی بخوریند ری، خووم دہ خوینتم (واتہ: دروستہ).

۴- چاو پشتن بہ کل و قہ ترہ و دہرمان تیکردنی چاو:

نہمیش زانایان لہ سہری بہ کدہ ننگن کہ بہ مہ بہ ستی چارہ سہر، کل تیکردنی چاو و قہ ترہ و دہرمان، دروستہ و، ہیچیان لہ سہر نیہ و تہ گہر پیویست بوو، بو چارہ سہر، کلی چاویش بوئی خووشی تیکری، واتہ: جوڑیک لہ میسک یان شتی دیکہ، کہ بو کلہ کہ پیویست بی، بو چارہ سہر، دیسان دروستہ، دہ لین: بہ لام دواپی فیدیہی دہ کہویتہ سہر، بہ لام تہ گہر ہہر بہ شیوہی ناسابی - بہ بی نہ خووشی - کل بریڑی تہ چاوی و، بوئی خووشی تیدا بی، تہ وہ ہہندیکیان دہ لین: ناہ سندنہ و، ہہندیکی دیکہ شیان دہ لین: پہ وایہ و ہیچی نا کہویتہ سہر.

۵- کہ لہ شاخ لہ خوگرتن و خویندان و خوین تیکران:

زوربہی ہہر زوری زانایان لہ سہر تہ وہ بہ کدہ ننگن، کہ بابای ٹیحرامگرتوو، بوئی ہہیہ کہ لہ شاخ لہ خوئی بگری و، خوین بدات و خوینیشی تیکری، وہ کہ لہم فہرموودہ بہ دا ہاتوہ: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ اخْتَجَمَ وَهُوَ مُحْرِمٌ) (أخرجه البخاري: ١٨٣٥، ومسلم: ١٢٠٢).

واته: عہدوللای کوری عہ عباس (خوا لیمان رازیسی)، دہلن: پیغہمبہر ﷺ له کاتیکدا کہ له نیحرام دابوو، کہ له شاخی له خوئی گرت.

۶- پوشینی په شته مالی ره نگدار (لبسُ ثياب مُضَبَّغَة):

نه میس زوربه ی زانیان به ناپه سندی ده زانن، که ره نگدار بی، به مهرجیک بوندار نه بی، نه گه رنا به هه پامی ده زانن، به لکه ی ناپه سند بوونیشی نه و ده قه به که مالیک له (الموطا) دا هیناویه تی: {عَنْ نَافِعٍ أَنَّهُ سَمِعَ أَسْلَمَ مَوْلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يُحَدِّثُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ: أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ رَأَى عَلَى طَلْحَةَ بْنِ عُثَيْدِ اللَّهِ ثِيَابًا مَضْبُوعًا وَهُوَ مُخْرَمٌ، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: مَا هَذَا الثَّوْبُ الْمَضْبُوعُ يَا طَلْحَةُ؟ فَقَالَ طَلْحَةُ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّمَا هُوَ مَدْرٌ، فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: إِنَّكُمْ أَهْلُا الرُّهْطِ أُمَّةٌ يَفْتَدِي بِكُمْ النَّاسُ، فَلَوْ أَنَّ رَجُلًا جَاهِلًا رَأَى هَذَا الثَّوْبَ لَقَالَ: إِنَّ طَلْحَةَ بْنَ عُثَيْدِ اللَّهِ قَدْ كَانَ يَلْبَسُ الثِّيَابَ الْمَضْبُوعَةَ فِي الْإِحْرَامِ، فَلَا تَلْبَسُوا أَهْلُا الرُّهْطِ شَيْئًا مِنْ هَذِهِ الثِّيَابِ الْمَضْبُوعَةِ} أخرجه مالك: ۷۱۰، والبهقي في الكبرى: ۹۳۸۴.

واته: نه سلهمی خزمه تکاری عومهری کوری خه تتاب (خوا لیبی رازی بی)، له عہدوللای کوری عومهر ده گپرنته وه، که عومهر (خوا لیبی رازی بی) ته لحه ی کوری عوبه يدوللای بینی، به رگیک ی رهنگ کراوی له بهر بووه و له نیحرامیش دابوو، گو تی: نه ی ته لحه! نه و بهرگه ره ننگکراوه چیه؟ ته لحه گو تی: نه ی فه رمانده ی بروداران! نه وه هه رهنگ خاکیه؟ عومهر گو تی: نه ی نه و کومه له ی که خه لک ته ماشاتان ده کات و، ده تانکاته سه ره مشق! ته گه ر پیاوکی بی ناگا تو بینن نه و پوشاکت له بهر دایه، دهلن: ته لحه ی کوری عوبه يدوللای له کاتیکدا که له نیحرام دابوو، پوشاک ی رهنگکراوی له بهر دابوو، بویه نه ی نه و کومه له ی خه لک ته ماشاتان ده کات! نه و جوړه بهرگه ره ننگکراوانه مه پوشن، (بوؤ نه وه ی خه لک به هه له دا نه چن).

۷- ته ماشاگردنی ناوینه:

زۆریه‌ی هه‌ره زۆری زانایان رایان وابه ته‌ماشاکردنی ناوینه په‌وایه، هه‌ندی‌کیشیان گوتووینانه: ناپه‌سنده، به‌لام به‌دنیایی رای زۆرینه راسته‌ه و، له‌و باره‌وه‌ش نه‌م ده‌قه هه‌یه: **إِعْنِ نَافِعِ عَنِ ابْنِ عَمْرِو رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: أَنَّهُ نَظَرَ فِي الْمِرَاةِ وَهُوَ مُخْرِمٌ** (أخرجه الشافعي في المسند: ۱۶۷۹، والبيهقي في الكبير: ۹۴۱۱)، واته: نافع ده‌لئ: عه‌بدوللای کوری عومه‌ر (خوا لئیان رازیبت) ته‌ماشای ناوینه‌ی کرد، له‌ کاتی‌کدا که له‌ ئی‌حرامدا بوو.

عه‌بدوللش زۆر سه‌ختگیر بووه له‌ شوینکه‌وتنی سونه‌ق پی‌غه‌مبه‌ردا ﷺ.

۸- قسه‌کردنی ئاسایی:

هه‌موو زانایان له‌سه‌ر نه‌وه‌یه‌کده‌نگن، که‌ بابای ئی‌حرامدار بو‌ی هه‌یه، هه‌ر جو‌ره‌ قسه‌یه‌کی ئاسایی بکات و په‌وایه، به‌لام هه‌مووشیان به‌په‌سندی ده‌زانن، که‌ به‌زۆری سه‌رگه‌رمی زی‌کر و فیک‌ر و پارانه‌وه‌ بئ‌ و، نه‌گه‌ر قسه‌شی کرد، جگه‌ له‌ قسه‌ی خیر و چاکه‌ هه‌چی دیکه‌ نه‌کات و، خو‌ی له‌ قسه‌ی پووچ و بئ‌ که‌لک به‌اریزی و، هی‌ هه‌رامیش نه‌وه‌ نایبت هه‌ر بیکات، چونکه‌ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌ی: **إِمْنُكَ أَنْ يُمْنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيُضْمِتْ**، (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: البخاري: ۶۱۲۸، ومسلم: ۷۴)، واته: هه‌ر که‌سێک به‌روای به‌ خوا و پو‌زی دوا‌یی هه‌یه، با چاکه‌ بئ‌، نه‌گه‌ر نا‌بیده‌نگ بیت.

۱۰- ئی‌حرام شکاندن‌ی یه‌که‌م، یان گچکه‌:

ئی‌حرام شکاندن‌ی گچکه‌، نه‌و‌ نابه‌ته‌ی سووره‌ق (الحج) ناما‌زه‌ی پیداوه‌، که‌ خوا ده‌فه‌رمو‌ی: **ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُدُورَهُمْ وَلِيَطَّوَفُوا بِالْبَيْتِ الْعَرَبِيِّ** ﷻ، زانایان ده‌لئین: ئی‌حرام شکاندن‌ی گچکه‌، دوا‌ی نه‌جامدانی دوو شت له‌ سه‌ شتان، دته‌ دی، سه‌ شته‌کان:

۱- وردە بەرد ھاويشتن بۆ جەمپەرى گەورە (جمرة العقبە).

۲- سەرى خۇ تاشين، يان كورتكردنهوه.

۳- بەدەورى كەعبەدا سوۋرانهوه، پاش شۆر بوونوه له عەردەفات.

هەر كەستىك لەو ستىيانە دووان ئەنجام بدات، بۆى هەيه ئىحرام شكاندنى كچكە، يان يەكەم، ئەنجام بدات، وەك لەو بارهوه نەم دەقە هەيه:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا رَمَيْتَ الْجُمْرَةَ فَقَدْ حَلَّ لَكَ كُلُّ شَيْءٍ إِلَّا النِّسَاءَ» (أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي الْكَبِيرِ: ١٠٢٩٤).

واتە: عەبدوللای كورى عەباس (خوا لىيان رازىيى)، دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووی: نەگەر وردكە بەردت بە جەمپەرى گەورەدا دان، هەموو شتىكت بۆ رەوايه، جگە لە نافرەت (سەرچىي نافرەتان بۆ دروست نيه).

له رپوايه تي ديكەدا هاتوه: {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا رَمَى أَحَدُكُمْ جُمْرَةَ الْعَقْبَةِ، وَحَلَقَ رَأْسَهُ، فَقَدْ حَلَّ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ إِلَّا النِّسَاءَ» (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ١٩٨٠، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ) واتە: عائيشە (خوا لىي رازىيى)، دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووی: نەگەر يەككتان وردكە بەردى ھاويشتن بۆ جەمپەرى گەورە و سەرى خۇى تاشي، هەموو شتىكى بۆ رەوايه، (وەك بۆنى خۆش لە خۆدان و، پۆشاكى ناسايى لەبەر كردن) جگە لە چوونه لاي نافرەت.

شاياتى باسە: ئىحرام شكاندنى گەورە كە ئىحرام شكاندنى دووهميشى پى دەلىن:

دواى ئەنجامدانى شتى ستيەم، لەو سى شتانەى باسمان كردن، ديتە دى، كە بە زۆرى زانايان رايان وايە، برىتيە لە تەوافى پايە (طواف الركن)، چونكە وردە بەرد ھاويشتن بۆ جەمپەرى بەكەم و سەرى خۆتاشين، بە دوايى يەكدا دىن، بەلام حاجى دوايى دەچى بۆ مەككە و تەوافى پايە ئەنجام دەدات.

17- باسی حہجی مالٹاواہی پیغہمبہری خاتمہ ﷺ (حَجَّهٗ الْوَدَاعِ):

لہو بارہوہ نہو فہرموودہیہ ہہیہ، کہ زاناہان زور گرنکیان پنداوہ:

تیمہ لیرہ تہنیا دہقہ کوردیہکہی دینین و، بو پاراستنی ئەمانہق زانستی،
ناماژہ بہ سہرچاودہکہی دہکہین لہ خوارہوہ^(۱):

پیشہوا موسلیم دہلئ: نہبوو بہکر ئیننو نہہی شہیبہو، نیسحاقی کوری
ئیبراہیم، لہ ئیننو حاتہمہوہ بوہان باسکردم، نہبوو بہکر گوئ: حاتہمی کوری
نیسماعیلی مہدہنیی لہ جہعفری کوری موحممہد (واتہ: جہعفری صادق)
نہویش لہ بابیہوہ (واتہ: موحممہدی باقر) بوئی گیرامہوہ، گوٹوویہق:

چووینہ لای جابیری کوری عہبدوئلآ (خوا لئی بازی بئ)، نہویش لہ
خہلککہی پرسنی تاکو گہیشتہ من، گوتم من موحممہد کوری حسینی
کوری عہل کوری نہہی تالییم، نہویش دہستی بو لای سہرم پاکیشا و قوچجہی
سہرہوہی کراسہکەم و پاشان قوچجہی خوارہوہی کردہوہ، ئەو کاتہ من تازہ
دہگہیشتمئ، دہستی خستہ سہر دلّم (سہر سینگم)، ئنجا گوئ: ہرازای خوّم!
بہخیر بیی {دیارہ جابیری کوری عہبدوئلآ چاوی نہبینیوہ و لہو کاتہدا کویر
بووہ و ویستووہی بیلاوئینتہوہ، ودک بہکیک لہ بنہمالہی پیغہمبہر ﷺ چیت
دہوئ، پرسیار بکہ، منیش پرسیارم لئ کرد، ئەو کاتہ کویر بوو، کاتی نوئژ ہات،
ہہلسا و عہبابہکہی لہ خوؤہ گرت، لہبہر تہسکیی و بچووکیی کہ دہیخستہ
سہر شاق، ئەملا وملای نہدہگہیشتنہوہ بہک، کراسہکەشی لہ تہنیشتیہوہ
لہسہر ہہرزالتیک دانرابوو، نوئژی بو کردین.

ئنجا گوتم: دہربارہی حہجی پیغہمبہر ﷺ ہہوالم بدہیہ، نہویش بہ دہستی
ژمارہی نوئی دروست کردو گوئ: پیغہمبہری خوا نو سالان مایہوہ، حہجی

نه کرد، نجا له سالی ده یه مدا له تیو خه لکیدا جاری دا، که پیغه مبهری خوا
 ﷺ حه ج ده کات، خه لکیکی زور هاتنه مه دینه وه، هه موویان ده یانویست چاو له
 پیغه مبهری خوا ﷺ بکه ن و وهک وی بکه ن، له کاتی رۆیشتن دا، که گه یشتینه (ذَا
 الْحَلِيفَةِ)، له وئی نه سماتی کچی عومه یس (واته: خیزانی نه بوو به کری صیددیقی
 خوا له هه ردووکیان رازی بی)، موحه ممه دی کوری نه بوو به کری بوو، بو لای
 پیغه مبهری خوا ﷺ نارد، چیکه م! فه رمووی: خۆت بشۆ و به په رۆیه ک خۆت
 بیچیه وه و ئیصرام به سه ته.

نجا پیغه مبهری خوا ﷺ له مرگه وتی نوژی کرد و سواری حوشره که ی بوو،
 کاتیک به سواری حوشره که ی گه یشته دهشت و، ته ماشای به رده میم کرد، هه تا
 چاو بر ده کات له سوار و پیاده، خه لک هه بوو، هه روه ها له لای راست و له
 لای چه پی و له پشتیه وه، به هه مان شیوه^(۱).

پیغه مبهری خوا ﷺ له نیوماندا بوو، قورئانی بو دهاته خواری و ئه ویش
 مه به سه ته که ی ده زانی و، هه رچی فه رمانی پی کرد باین، ئیمه ش کارمان پی ده کرد،
 پیغه مبهری خوا ﷺ دهنگی به خوا به یه ککرتن: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ
 لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ، وَالنُّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ) به رزده کرده وه و خه لکیش
 هه ر به و وشانه ی که تیستا دهنگی پی به رز ده که نه وه، ده نگیان به رز
 ده کرده وه، پیغه مبهری خواش ﷺ به ربه رچی هیچ وشه یه کیانی نه داوه ته وه، (واته:
 ئه وان مه رج نیه ریک وهک پیغه مبهریان گوته ی ﷺ، به لام ئه وانیش هه ر (لَبَّيْكَ)
 یان گوته وه و پیغه مبه ر ﷺ به ربه رچی نه داونه وه، گرنگ نه وه یه بلتی: په روه ردگارم!
 له خزمهت دام و تو تاکی و پاکی و هاوبه شهت نین و هه موو شتیک هی تویه).

(۱) که به مه زنده وهک له هه ندیک فه رمووداندا هاتوه: سه د هه زار که س (۱۰۰۰۰)،
 یاخود سه د و بیست هه زار که س له خزمهت پیغه مبهری خوا ﷺ له سالی ده یه می
 کۆچییدا، هه جیان کرد.

ننجا پیغمبهری خوا ﷺ له سهر ته لویه که هی به رده وام بوو، جابیر (خوا لیتی رازی بن) گوئی: جگه له هه جی به ته مای هیچ شتیکی دیکه نه بووین، عومره مان نه ده زانی (واته: نه یان زانیوه که عومره ش ده کهن)، هه تا له گه لئی هاتینه لای مالی خوا، ننجا دهستی گه یاننده به رده ره شه که (دیاره نه وه ته وافی هاتن بووه) و سنی جاریان به خیرایی و چواریان به رویشتنی ناسایی به دوری که عهده سووراپه وه، دواپی چووه لای مه قامی نیبراهیم سه لامی خوای لی بی و، نه مهی خویند: (وَ اتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُضَلِّیْنَ) و مه قامی خسته نیوان خوئی و که عبه وه و نوژی دابه ست، بام ده یگوت: پشم وایه هر له پیغمبهره وه باسی ده کرد: له دوو رکاته کاند: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) و (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) ده خویندن، پاشان گه راپه وه بو لای به رده ره شه که و، دهستی گه یاننده پتی و دواپی له ده رگه وه چوو (که لیتی نیزیک بووه و دواپی نه وهی ههوت سوورانه وه که هی ته و او کردوون، ننجا ﴿إِنَّ الْأَصْفَاءَ وَالْمُرْوَةَ مِنْ سَعَاءِ اللَّهِ﴾ هی خویند و فهرمووی: (أَبْدَأُ مَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ) به وه ده ست پیده که م که خوا له وه وه دهستی پی کردوه، له سه فاوه دهستی پیکرد و، سه رکه وه سه ری و، کاتیک مالی خوای بینی، پرووی کرده قبیله و، تاکیه تی و گه وره پی خوای راکه یاند و فهرمووی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ)، له نیوانیشاندا ده پاراپه وه، جابیر ده لئی: سنی جاران ناوای کرد، پاشان به ره و مه روه هاته خوار، هه تا کاتیک که پیته کانی به ره و نماپی شیوه که شو ر بوونه وه، به گورگه لوقه رویشت (به نهرمه غار) به لام که به ره و سه ری تیه لکشایه وه، به رویشتنی ناسایی رویشت، هه تا گه یشته مه روه و، له سه ره سه فا چپی کردبوو، له سه ره مه روه ش کردی، ننجا له جاری کۆتایی سه ره مه روه دا فهرمووی: نه گهر نه وهی تپه ری، بو م بیته وه پیتش، قوربانایی له گه ل خوم ناهیتیم و نه میان ده که مه عومره، ننجا هه ر کامیکتان قوربانایی نه هیتاوه، با نیحرام بشکتینی و نه و ته وافی و

هاتن و چوونهی تیوان صفاو مه پرده بکاته عومره، لهو کانهدا (سُرَاقَةُ بِنُ مَالِكِ بْنِ جُعْشَمٍ) هه لسا و گوئی تهی پیغه مبهری خوا! ﴿﴾ نایا هه رب بۆ ته م سالمانه، یان بۆ هه میشه یه؟ پیغه مبهری خواش ﴿﴾ په نجه کافی هه ردوو ددستی خسته نیو بهک و دوو جازان فهرمووی: عومره چووو نیو حه جهوه، نه خیر بۆ هه تا هه تایه.

ننجا عه ل (خوا لئی رازی بی)، که له به مه نه وه هاتبۆوه و حوشتی هینابوون، چووو لای پیغه مبهر ﴿﴾ و فاتیمه ی بینی (هاوسه ری خووی و کچی پیغه مبهر ﴿﴾، له وانه بوو که ئیحرامیان شکاندوه و بهرگ و پۆشاک ی په نگداری پۆشیوه و چاوی پشتبوون، عه لیش لهو باره وه گله یی لی کرد، نه ویش گوئی: بایم به مه فهرمانی پیکردووم، ننجا عه ل له عیراق ده یگوت: منیش چوووه لای پیغه مبهر ﴿﴾ گله یی له فاتیمه بکه م و پیغه مبهری لی هانبده م، که لئیرسینه وه دی له گه ل دا بکات، له سه ر نه وه ی کردوو یه تی و، لهو باره وه که له ده می پیغه مبهر وه ﴿﴾ ده یگوت یه وه، لئی بیرسم، به لأم که هه و آلم پتدا که لهو باره وه گله ییم لی کردوه، فهرمووی: راست ده کات، راست ده کات.

ننجا پیغه مبهر ﴿﴾ فهرمووی: نایا کاتیک که ئیحرامت به حه ج به ست، چیت گوت: تهی عه لی؟ ده لئی: گوتم: تهی خواهه! نهو من ده نگ بهرز ده که مه وه و ئیحرام ده به ست، بهو شته ی که پیغه مبهر ده که ت ئیحرامی پی به ستوه، پیغه مبهر ﴿﴾ فهرمووی: ده جا من قوربانیم هینا و، تۆش جار ی ئیحرام مه شکینه، ننجا نهو کو مه له قوربانیه ی که عه ل له به مه نه وه هینابوونی و نه وه ی که پیغه مبهر هینا بوونی، سه د (۱۰۰) سه ر بوون، سه د حوشت، ئیدی سه ره ج هه خه لکی ئیحرامیان شکاندو سه ری خو یان کورت کردوه، بیجگه له پیغه مبهر ﴿﴾ و لهو که سانه ی که قوربانیان هینابوو، [نه وانه ی قوربانیه ی له گه ل خو یان بئین، نای ئیحرام بشکینن، تا کو عومره و حه ج هه ردووکیان نه نجام دده ن و، قوربانیه کانیان سه ر ده برن].

نجا له رۆژی ته رۆبه (يَوْمُ التَّوْبَةِ) دا رۆویان کرده مینا (واته: رۆژی هه شته می (ذو العجّة)) و ئیحرامیان به حه ج به ست، نه وانه ش که عومر دیان کرد بوو، ئیحرامیان شکاند بوو، ئیحرامیان به حه ج به ست، و پێغه مبه ری خواش ﷺ سوار بوو، نوێزه کانی نیوه رۆ و عه صر و ئیواره و خهوتنان و به یانی، له مینادا کردن، نجا هه تا خۆرکه وتن مایه وه و، فه رمانی کرد که چادرێکی له موو چنرا وی له نه میره (نمرة) (واته: له عه ره فات) بو هه لبدن.

نجا پێغه مبه ری خوا ﷺ که وته ری و قوریشیه کان وایانزانی له لای (المشعر الحرام)، ده وه ستی (که شاخۆلکه به که له موزده لیه پیتی ده گوتری: قوزاح و، هه ندیکیان گوتووینا: موزده لیه هه مووی (المشعر الحرام) ده وک چۆن قوریه ش له سه رده می نه قامیتی دا، ده یانکرد، به لام پێغه مبه ر ﷺ ره بوو، هه تا هاته عه ره فات و بینی چادره که ی له نه میره بو هه لداوه و، له وی دابه زی و سه قامگیر بوو، هه تا کاتی که خۆر لایدا به لای خۆرئاوا، فه رمانی کرد حوشتره که یان بو جل کردو هینا و، هاته لای (بطن الوادي)، که دۆلی (عزّة) شی پیده گوتری و، له وی وتاری بو خه لک دا (که وتاره که ی پێغه مبه ر ﷺ وتاریکی زۆر گه وره و میزووویه و من ده فه که ی به عه ره بیی ده خوێنمه وه و دوایی مانای ده که ین) فه رمووی:

إِنْ دِمَاءُكُمْ وَأَمْوَالُكُمْ حَرَامٌ عَلَيْكُمْ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ هَذَا، فِي بِلَدِكُمْ هَذَا، أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مِنْ أَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ تَحْتَ قَدَمِي مَوْسُوعٌ، وَدِمَاءُ الْجَاهِلِيَّةِ مَوْسُوعٌ، وَإِنْ أَوْلَ دِمٍ أَضْعُ مِنْ دِمَائِنَا دِمَ ابْنِ رَبِيعَةَ بْنِ الْحَارِثِ، كَانَ مُسْتَرَضِعًا فِي بَنِي سَعْدِ، فَقَتَلْتَهُ هَذِبِلَ، وَرَبَا الْجَاهِلِيَّةِ مَوْسُوعٌ، وَأَوْلَ رَبَا أَضْعُ، رَبَانَا رَبَا عَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، فَإِنَّهُ مَوْسُوعٌ كُلُّهُ، فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي النِّسَاءِ، فَإِنَّكُمْ أَخَذْتُمُوهُنَّ بِأَمَانِ اللَّهِ، وَاسْتَحْلَلْتُمْ فُرُوجَهُنَّ بِكَلِمَةِ اللَّهِ، وَلَكُمْ عَلَيْهِنَّ أَنْ لَا يُوطِئَنَّ فُرُوجَكُمْ أَحَدًا تَكَرَّهُوهُ، فَإِنْ فَعَلْنَ ذَلِكَ فَاصْرَبُوهُنَّ صَرْبًا غَيْرَ مَبْرَحٍ، وَلَهُنَّ عَلَيْكُمْ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ، وَقَدْ تَرَكْتُ فِيكُمْ مَا لَنْ تَضْلُوا بَعْدَهُ إِنْ اغْتَضَمْتُمْ بِهِ كِتَابَ اللَّهِ، وَأَنْتُمْ تُسْأَلُونَ عَنِّي فَمَا أَنْتُمْ قَائِلُونَ؟ قَالُوا: نَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ، وَأَذَيْتَ، وَنَصَخْتَ، فَقَالَ بِإِضْبَعِهِ

السَّبَابَةِ يَرْفَعَهَا إِلَى السَّمَاءِ وَيُنْكُثُهَا إِلَى النَّاسِ: «اللَّهُمَّ اشْهَدِ، اللَّهُمَّ اشْهَدِ»، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ثُمَّ أَدَّنَ، ثُمَّ أَقَامَ فَصَلَّى الظُّهْرَ، ثُمَّ أَقَامَ فَصَلَّى العَصْرَ، وَلَمْ يُصَلِّ بَيْنَهُمَا شَيْئًا، ثُمَّ رَكِبَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ حَتَّى أَقَى المَوْقِفَ).

واته: بیگومان خوتنتان و مالتان و سامانتان، وهک قهدهغهی ئەم پرۆژەتان لەم مانگەتاندا، و لەم ولاتەتاندا، لیتان قهدهغەیه، برانن که هەر شتیەک پەبوهندی به نەفامیتییهود بئی، له ژێر ئەم دوو پێهەم دایه، خوێنهکانی سەردهمی نەفامیتی به فهوتاو به ههدهر دادهنرین و، یهکهمین خوێن که به به زایه چووی دادهنیم، له خوێنهکامان، خوینی (ابن رِبْعَةَ بْنِ العَارِثِ)ه، که له نیو تیرهی بهفی سهعددا بهدایه ن درابوو، تیرهی (هُذَیْل) کوشتیان (خوینی خزمهکهی خوئی، پیتشی به به فیرو چوو دانا، مادام له سەردهمی نەفاییدا بووه)، ههروهها سوودی سەردهمی نەفامیتی به فهوتاو دادهنیم و، یهکهمین سوود که به به زایه چووی دادهنیم، سوودی خویمان سوودی (عَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ)، ههمووی به فهوتاو حیسابه (واته: هیچ کهس بوئی نیه، داوای ئەو جوۆره خوێن و سوودانه بکاتهوه و، پیتشی خوینی نیزیکانی خوئی، ههروهها ئەو سوودهی مامی لهسەر خه لکی بووه، ده بئی له خوێتوه دهست پئی بکهی)، دهبراری ژنان پارێز له خوا بکهن، چونکه ئێوه به ئەمانی خوا وهرتانگرتوون و، به ئیزن و فهرمانی خوا داوینانان هه لال کردود، مافی ئێوهیه لهسهریان که هەر که سیک ههز له چاره ی نهکهن، نه هیئان بپته مالتان و فهرموویان لئ نهکهن و، نه گهر نهوهیان کرد (واته: به ناموژگاری کردن و وازهیتان لهسهرچی چاک نهبوون) ئەوه بو ئه مبهی کردنیان به شیوهیهک که زۆر توند نه بئی، لیتان بدهن، (نافره تیک که یاخیی ده بئی له مێردی) مافی نهوانیشه لهسهر ئێوه، به چاکه و به شیوهی باو و پهسند و بژین و، بهرگ و پۆشاکیان بو دابین بکهن.

شتیکم له نیوتاندا به جی هیستوه که نه گهر چاک دهستی تیبگرن، هه رگیز پاش پهره و بیتان لئی سه رگهردان نابن، نه پش کتییی خوا به ﷺ.

تیوهش له باره‌ی منهوه پرسیاارتان لی ده‌کری، نایا چیی ده‌لین؟ گوتیان: شاهیدی ده‌ده‌ین به راستیی تو په‌یامی خوات پیراگه‌یاندووین، جینه‌جیت کردو دلسوزیی و په‌روشییت نواند، نه‌ویش به په‌نجه‌ی شایه‌تمانی ناماژهی به‌رهو ناسمان کردو، به‌رزی کرده‌وه و، پرووی پتکرده‌هه‌لکه‌که‌وه فهرمووی: خواجه! شایه‌د به، خواجه! شایه‌د به، خواجه! شایه‌د به، نه‌مه‌ی سن جاران دووباره‌ کرده‌وه، دوابی بانگ درا و قامه‌ت خویندرا، نوژی نیوه‌رؤی کرد و، دوابی دووباره‌ قامه‌ت خویندرا و نوژی تیواره‌ی کرد و، له نیوانیاندا هیچ نوژی نه‌کرد، نجا پیغهمبه‌ر ﷺ سوار بوو هه‌تا گه‌یشته شوینی زاوه‌ستان (له‌عه‌ره‌فات)

نجا پرووی کرده‌ قبیله و زگی حوشره‌که‌ی که به (قضاوا) ناسراوه، کرده تاته به‌رده‌کان و، ریچکه و ناپوژای هه‌لکه‌که‌ی خسته به‌رده‌می خوی، نجا هه‌روا به زاوه‌ستاوه‌یی مایه‌وه و زیکر و پارانه‌وه‌ی کرد، هه‌تا خور ناوا بوو، زرده‌ش توژی پویش و قورسی خور ون بوو، نجا پیغهمبه‌ری خوا ﷺ که نوسامه‌ی له پشت خویه‌وه سوار کرد بوو، به‌ره و موزده‌لیفه شوپووه، دوابی خورناوا بوون، له کاتیکدا که هینده‌ جله‌وی حوشره‌که‌ی توند کرد بوو، سه‌ری له قه‌رپووزی کورتانه‌که‌ی ده‌دا (سه‌ری حوشره‌که) به ده‌ستی راستی ناماژهی ده‌کرد و ده‌یفه‌رموو: نه‌ی هه‌لکینه! نارامیی، نارامیی، (یانی: ده‌نگه‌ ده‌نگ و قه‌ر مه‌که‌ن) هه‌ر کاتیک ده‌گه‌یشته‌ گردیک له گردۆلکه‌کان توژیک جله‌وی بوو هه‌شره‌که شل ده‌کرد، تا‌کو لی‌ی سه‌ر ده‌که‌وت، (پیشن بویه جله‌وی بوو توند کردو، تا‌کو به په‌له‌ نه‌پروات و به خه‌لک بلتی: نارام بن) هه‌تا گه‌یشته موزده‌لیفه و، له‌وی نوژی شیوان و خه‌وتنایی به بانگیک و دوو قامه‌ت کرد و، هیچ نوژی سونته‌ق له نیوانیان دا نه‌کرد.

پاشان پیغهمبه‌ر ﷺ هه‌تا سپنده‌ی به‌یانیی راکشا و خه‌وت، کاتیک به‌یانیی بوو روشن بووه، به بانگیک و قامه‌تیک نوژی به‌یانیی کرد، نجا سواری هه‌شره‌که‌ی بووه، تا‌کو هاته لای (المشعر الحرام)، له‌وی پرووه و قبیله وه‌ستا و

له خوا پارایه‌وه و (أَللهُ أَكْبَرُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ) ی کرد و، به‌کنایی خوای پاگه‌یاند، هه‌روه‌ها به‌راوه‌ستاوه‌یی مایه‌وه، تاکو دنیا ته‌واو رووناک داهاات، ئنجا به‌ره‌وه‌ی خۆر دهر بکه‌وێ، که‌وته‌ پێ به‌ره‌و مینا.

پاشان فه‌زلی کوری عه‌بباسی نامۆزای له‌ پشت خۆیه‌وه سوار کرد، که‌ پیاوێکی قز جوان و سه‌پی پێست و به‌رچاو بوو، کاتیک پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که‌وته‌ پێ، چه‌ند ئافره‌تیک که‌ دهرۆیشتن به‌ لایدا رته‌ بوون، (الْفُضَّل) یش ده‌ستی کرد به‌ سه‌رنجدانی ئافره‌ته‌کان و، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌ستی خسته‌ سه‌ر پووی فه‌زڵ، فه‌زڵیش پووی به‌ لایه‌که‌ی دیکه‌دا سوپانده‌وه و، هه‌ر ته‌ماشای ده‌کردن و دووباره‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ لایه‌که‌ی دیکه‌دا ده‌ستی خسته‌ سه‌ر ده‌م و چاوی فه‌زڵ و پووی له‌ لایه‌که‌ی دیکه‌ش، وه‌ری چه‌رخاند، چونکه‌ هه‌ر ته‌ماشای ئافره‌ته‌کانی ده‌کرد، هه‌تا گه‌یشته‌ دۆلی موحه‌سسیر (وادي مُحَسِّر)، توژیک و لا‌خه‌که‌ی خێرا کرد، پاشان ته‌و پێیه‌ی نیوه‌راستی گرت که‌ به‌ره‌و جه‌مه‌ری گه‌وره‌ ده‌چێ، تاکو ها‌ته‌ لای ته‌و جه‌مه‌ری که‌ له‌ لای دره‌خته‌که‌یه‌ (واته‌: جه‌مه‌ری که‌ له‌ مه‌ککه‌وه‌ نیزی‌کتره‌)، جه‌وت به‌ردۆچکه‌ی تێگرتن و، له‌ گه‌ڵ هه‌ر به‌ردۆچکه‌یه‌ کدا (أَللهُ أَكْبَرُ) ی ده‌کرد، وه‌ک به‌ردۆچکه‌ی په‌لا پێتکه‌ بوون و، له‌ (بطن الوادي) یه‌وه‌ ده‌یه‌اویشتن و بو‌ جه‌مه‌ری گه‌وره‌، دوایی به‌ره‌و کوشتا‌رگه‌ (الْمُنْعَر) چوو و، له‌وێ شه‌ست و سێ (٦٣) حوشت‌ری به‌ ده‌ستی خۆی به‌ نێزه‌که‌ی (ته‌و چه‌قۆیه‌ گه‌وره‌ی که‌ پێیوو) سه‌رپین، دوایی نێزه‌که‌ی دایه‌ ده‌ست عه‌لیی و ته‌وه‌ی مابوون، بیست و جه‌وت (٢٧) دانه‌ بوون، ته‌ویش سه‌ری پین و، له‌ قوربانیه‌کانی خۆیدا به‌ش‌داری کرد، پاشان فه‌رمانی کرد، که‌ له‌ گوشتی هه‌ر حوشت‌ریک پش‌کتیک گوشت به‌خ‌رتنه‌ مه‌نجه‌لیکه‌وه‌، ئنجا کولێندرا و، له‌ گه‌ڵ عه‌لیی گوشته‌که‌یان خوارد و له‌ چه‌لاوه‌که‌شیان خوارد‌ده‌وه‌.

دوایی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سوار بو‌وه و به‌ره‌و مالی خوا پ‌و‌یشته‌وه و ته‌وافی کرد و، نوێژی نیوه‌پ‌و‌ی له‌ مه‌ککه‌ کرد، ئنجا ها‌ته‌ لای به‌نو عه‌بدملو‌ته‌لیب، خ‌زمانی پشتی خۆی که‌ له‌ سه‌رچاوه‌ی ناپ‌وی زه‌مه‌زه‌م ناویان ده‌دا به‌ خه‌لکی،

فهرمووی: نهی و دعوای عه‌بدولموتته‌لیب! هه‌له‌یتنجن، نه‌گه‌ر له‌به‌ر نه‌وه نه‌بووایه، که خه‌لکی نه‌و ئاو پیدانه‌تان لئ بستین، منیش له‌گه‌لتان هه‌لم ده‌هیتجا، [یانی: بۆ نه‌وه‌ی دوابی خه‌لک نه‌لین: پیغه‌مه‌ر ﷺ] چوووه ناوی داوه به‌ حاجیان، ده‌بئ تیمه‌ش وا بکه‌ین، بۆیه به‌شدار نابم! پاشان دۆلکه‌یه‌کیان دایه‌ لئی خواردوه.

ئهمه‌ چۆنیه‌تی جه‌جی مالتاوابی پیغه‌مه‌ر ﷺ بوو، که ته‌نیا نه‌و جه‌جه‌ی کردوه.

۱۷- چۆن جه‌ج و عومره‌ ده‌که‌ین:

پیشترش باسمان کرد که جه‌ج و عومره‌کردن، سن جوّره:

۱- جوّری (تَمَتُّع)، ئه‌وده‌یه که نیه‌ت به‌ عومره‌ بیئنی و، دوابی نیحرام بشکیننی و، ئنجا هه‌ر له‌و شوئنه‌ی نیحرامت لی شکاننده که مه‌که‌که‌یه، جارێکی دیکه نیحرام به‌ جه‌ج به‌سته‌یه‌وه، به‌لام خوئنتک ده‌که‌وئته‌ سه‌ر.

۲- (قران) ئه‌وه‌یه که نیه‌ت به‌ هه‌ردووکیان (جه‌ج و عومره‌) بیئنی، ته‌ویش دیسان هه‌ر خوئنت ده‌که‌وئته‌ سه‌ر.

۳- (افراد) یش ئه‌وده‌یه که نیه‌ت به‌ جه‌ج بیئنی و دوابی نه‌وه‌ی جه‌جت ته‌واو کرد، ئنجا عومره‌ش بکه‌ی، هه‌له‌ته‌ هه‌ر که‌سیک نیحرام به‌ جه‌ج و عومره‌ به‌ستن: به‌ک ته‌واف و به‌ک سه‌عیی (هاتن و چووونی نیوان صه‌فا و مه‌روه) بۆی وه‌به‌ری جه‌ج و عومره‌ش ده‌که‌ون، وه‌ک دایکیان عانیسه‌ خوا لئی پازی بن، گوتووویه‌تی: [وَأَمَّا الَّذِينَ جَمَعُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ، فَإِنَّمَا طَأَفُوا طَوَافًا وَاحِدًا] (أخرجه البخاري: ۱۴۸۱، ومسلم: ۲۹۶۸).

واته: ئه‌وانه‌ی جه‌ج و عومره‌یان پیکه‌وه کرد، به‌ک ته‌وافیان کرد.

واته: جه‌وت جار به‌ دهوری که‌عه‌دا سوورانه‌وه (ئهمه‌ ته‌وافیکه) هه‌روه‌ها هاتن و چووونی نیوان صه‌فا و مه‌روه، به‌س جارێکیان کرد.

بەم شىۋە يە حەج و عومرە دەكرى :

۱- كاتىك ۋە ختى بە رىكەۋتن بۇ سەفەرى حەج نىزىك بۆدە، دەبى مەرۇف جوان خۆى بشوات و نىنۆكە كانى بىكات و، ئەگەر پىياو بى، دەبى سەمىلى خۆى كورت بىكاتەۋە، نىجا ئەگەر زۆرى نەمابوو بۇ گەيشتە مىقات، ئەو مەرۇفە دەتوانى بەرگى ئىحرامىش بېۋىش، كە چاكتر واىە دوو پەشتەمال، يان دوو پارچە قوماشى سەپى پاك بن، ئەگەرنا ھەر رەنگىكى دىكەش بن، ھەر دەبى، دەتوانى سەعاتىك يان كەمتر پىش گەيشتە مىقات، پۇشاكە كانى بېۋىش و، دەشگونجى ھەر لەو كاتەدا، نىەت بىنى ئەلام ئەگەر بە سۋارى فرۆكە بوو، دەبى دووربىنىى (إحتياط) بىكرى و پىش گەيشتە بە مىقات، نىەت بېھىترى و ئەگەر لىى تىپەرىى، تازە لە مىقات ئىحرامى نەبەستەۋە و خۆىنى دەكەۋىتە سەر.

۲- كە چوودە نىۋ شارى مەككە و، چوو مژگەۋتى حەرپام و چاۋى بە كەعبە كەوت، وا باشە سى جاران (أَللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بىكرى و، لە خوا بېارىتەۋە، دواىى يەكسەر تەۋافى چوونە كەعبە (طواف القدوم) بىكرى، نىجا ئەگەر ئەو كەسە نىەتى بە حەجى (مَتَّع) ھىنا بوو، وا باشە يەكسەر دواى تەۋافى كەعبە، ھاتن و چوونى نىۋان سەفا و مەرپودەش بىكات و، فۆى كورت بىكاتەۋە و عومرەكەى تەۋاو بىكات.

۳- بەلام ئەگەر ئەو كەسە (مُفْرِد) بوو و تەنبا ئىحرامى بە حەج بەستىبوو، ياخود (فَارِئ) بوو و نىەتى ھەردووكىيانى ھىنا بوو، ئەودە ئىحرامەكەى ھەر ھەبە و، دروست نىە ئىحرامەكەى بشكىننى، تاكو مەناسىكەكانى حەج تەۋاو دەكات، بەلام حەجى (مَتَّع) جىبايە و عومرەكەى تەۋاو دەكات و ئىحرام دەشكىننى و، دواىى ئىحرام بە حەج دەبەستىتەۋە.

۴- لە عەرەفات لە ھەر شوئىتىك بوەستى، ھەر دروستە، بەلام باشتەر واىە لە لای تاتە بەردەكان روو بە قىبەلە بوەستى، تاكو خۆرناۋا بوون و، بە گەرمىى لە خوا بېارىتەۋە .

۵- پاش خۆرناۋا بوون بە تەۋاۋىى و لەگەل بوولئىلدا، دەبى بەرە و موزدەلىفە بچى و لەۋىش پاش نوئىژكردى شىۋان و خەۋتتان بە كۆكرۋەۋىى و كورتكرۋەۋىى، ھەتا بەيانى ئىسپراحت بىكات و، پاش نوئىژى بەيانى دىنيا كە بووناك بۆۋد بەرەو مىنا بىكەۋىتە رى.

۶- نُنجا کہ چوود مینا، سہرہتا حہوت بہردوچکہ بہ جہمردی گہوردہا بدات، پاشان
 تہگہر قوربانینی ہہبوو، یان خوینی لہسہر بوو، سہری بیری، پاشان سہری بتاشن،
 یاخود کورتی بکاتہوہ، نُنجا نہوہ پئی دہگوتری: نِحرام شکاندنی گچکہ، یاخود یہکہم.

۷- پاشان بہرہ و مہککہ و مزگہوتی حہرام بچن و تہوافی پایہ (طواف الرکن) یاخود تہوافی
 داہرین (طواف الإفاضة) بکات و، تہگہر (مُفرد) یاخود (قارن) بوو و دواۓ تہوافی ہاتن،
 سہعی نہکرد بوو، سہعییش بکات و، تہگہر کردبووشی تہوہ یہک سہعی وہبہر ہہردوویان
 دہکہوی، دواۓ تہوہشہ دہگاتہ قوناعی دووہم و کوتایی نِحرام شکاندن و، دواۓ تہواوکردنی
 بہردوچکہ ہاویشتن بُو سن جہمردکان، لہ پُرُوْزانی یازدہ و دوازدہ و سیزدہدہا، تہوہ بہ
 یہکجاری خوا پہرستیہکانی حہعیشی تہواو کردوون و، دواۓ تہوافی خواحافیزی (طواف
 الوداع) دہکات و، شاری مہککہی موبارہک بہ جیدیلئی و دہگہریتہوہ شوین و ولاتی خوئی.

۱۸- بہرہم و سوودہکانی حہج:

۱- پاک بوونہوہ لہ چلک و چہپہری گوناہو، ہہلدانہودی لاپہرہیہکی سپی لہگہل
 خوادا ﷻ، وک پیغہمبہر ﷺ دہفہرموی: {مَنْ حَجَّ فَلَمْ يَرْفُثْ، وَ لَمْ يَفْسُقْ، رَجَعَ كَيَوْمِ
 وُلِدَتْهُ أُمُّهُ} (أخرجه أحمد: ۷۳۷۵، والبخاري: ۱۴۴۹، والترمذي: ۱۶۵۸، والنسائي: ۳۶۲۷، وابن
 ماجه: ۲۸۸۹، وابن حبان: ۳۶۹۴).

واتہ: ہہر کہستیک حہجی بکات و، قسہی بی جی نہکات و، کرداری ناریک
 نہکات، وک تہو پُرُوْزہی لہ دایکی خوئی بووہ، ناوا دہگہریتہوہ، واتہ: پاک بوئہوہ.

لہ بارہی عومردہشوہ فہرموویہتی: {الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا، وَالْحَجُّ
 الْمَبْرُورُ نَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ} (أخرجه مالك: ۷۶۷، وأحمد: ۹۹۴۹، والبخاري: ۱۶۸۳،
 ومسلم: ۱۳۴۹، والترمذي: ۹۳۳، والنسائي: ۲۶۲۹، وابن ماجه: ۲۸۸۸، وابن حبان: ۳۶۹۶).

واتہ: عومردہ بُو عومردہ، نیتوان خویمان دہسرنہوہ و، حہجی وہرگیراویش جگہ
 لہ بہہشت پاداشتیکر دیکہی نہہ.

۲- پته وتر بوونی ئیمان و، تازه کړدنه و دی په یمانی به ندایه تیی و، زیاد بوونی پاریزکاریی، که هه موو خوا په رستیه کانی حه ج، بیګومان باشرین به ندایه تیی بو خوا کړدن و، خوا به په کګرتیان، تیدا به رجهسته ده بئ: هه م نیه ت هیتان و نیحرام به ستی و، هه م سووړانه وه به دهوره ی مالی خوادا و، هه م راوه ستان له عه رفات له خزمه ت خوادا ﷺ و، هه م شه ومانه وه له موزدلیفه و له مینا، هه روه ها ورده به رد پیدادانه کانی ستی جه مړه کان، که په مزی به رد باران کړدن شه یتان و به قسه نه کړدنیه تی و، هه موو کړدوه کانی دیکه ی حه ج، به ندایه تیی مروّف بو خوا، به باشرین شیوه به رجهسته ده کهن.

۳- پاهانن له سه ر په وشت به رزیی و، هیمنیی و، نارامیی و، خو دوور گرتن له گونا هو هه آله، وه ک پیشر نایه ته که مان هیتا، که مروّف له کانی هه بوونی نیحرامدا، ده بئ خو ی له هه موو نه و شتانه پاریززی، که قه ده غهن، زیاتر له حاله تی ناسایی و، هه ندیک شتی دیکه ش که له شوئی دیکه و له کانی دیکه دا، قه ده غه نین، ده بئ هه ر خو ییان لن پاریززی.

۴- له بهر چاو به رجهسته و نمایان بوونی و سپره و ژبانی پیغهمبه ر ﷺ و هاوه لانی، کاتیک ده چیه نه و شوئانه، بو وینه: پیغهمبه ری خوا ﷺ نه و به رده په شه ی ماچ کړدوه و ده ستی لیداوه، به دوری که عبه دا سووړاوه ته وه و، له عه رفات وه ستاوه و، شه و ی له موزدلیفه و له مینا ماوه ته وه و، هاتن وچوونی نیوان سه فا و مه پوه ی کړدوه، هه روه ها هاوه لانی به ریززی، نه وه هه مووی له بهر چاوت، نمایان و به رجهسته ده بئ.

۵- به به رجهسته یی دیتی زور له به ها به رزه کانی نیسلام، وه ک په کسانیی و، نازادیی و، فرمانبه ریی بو خوا و، دؤستایه تیی له گه ل هه موو نه هلی ئیمان دا، هه ر په نگ و زمانیکیان هه بئ، پاشان به رد باران کړدن ستی جه مړه کان: که نه وه نیشانه و هیمای هه لکه پړانه وه یه له شه یتان و، به قسه نه کړدن شه یتانه.

۶- خو به ختکړدن و قوربانیی دان له پیناوی خوادا ﷺ، که له قوربانیی سه ربړیندا و له خوین رشتن له پیناوی خوادا، خو ی ده بیئته وه.

۷- راهتان به گوترايه لئی و فرمانبریه وه، که له کاتی نِحْرَام به ستندا، دهبِ نینسان زور وریا و هوشیاربِن و، هیچ شتیک نه کات، که نا فرمانبریی خوا ۱۰۰ بِن.

۸- حه ج و عومره سه ربازگه یه کن بو مه شق و راهینان و، له راستییدا مرؤف حاله قی سه ربازی و حاله قی تامادهیی و هوشیاری له خؤندا به رجسته ده کات، له کاتی حه ج و عومره دا.

۹- هه لگرتتی باری دینداری و به جهتانی نهرکی به ندایه تیی، به شداری کردن و ده ستبارگرتتی هه موو نه ندامانی، پتویسته، هه روه ک له حه جدا تیمه هه موو نه و شتانه دووباره ده که یته وه که نیراهیم و هاجه ری خیزانی و نیسماعیلی کوری (علیهم الصلاة والسلام) کردوویانن، که بیگومان کؤمه لگای مسولمان، هه میشه له پیاو و نافرته و مندال پتیک دتی و، هه مووشیان ده ستبارگروها و کارن.

که واته: دینداری و هه لگرتتی نهرکی به ندایه تیی و مسولمانه تیی، هه موو کؤمه لگای پتویسته به پیاوان و نافرته تان و، به ورد و درشته وه.

۱۰- کؤمه لیک به رژه وه ندیی دیکه ی سیاسی و، تابووری و، فرهه نگیی و، کؤمه لایه تیی، له حه ج و عومره دا هه ن، وه ک خوا ۱۰۰ ده فره رموی: ﴿لِيَشْهَدُوا مَنَفِعَ لَهُمْ﴾ الحج: ۲۸، له رپوی سیاسی وه مسولمانان ناگاداری حال و بالی یه کدی ده بن و، له رپوی کؤمه لایه تیه وه پتر پتیک ناشنا ده بن و، له رپوی تابووری وه بازگانیی و مامه له ده کن و، له رپوی فرهه نگیه وه، شاره زای کلتور و عاده قی گه لان و نه ته وه کانی دیکه ده بن و، زانیاریان زیاد ده کات، وه ک خوا ۱۰۰ فره رمویه قی: کؤمه لیک به رژه وه ندیی دینه دی، که له راستییدا له حه ج و عومره دا نه بی، نه و جوژه به رژه وه ندییانه نایه نه دی.

۱۹- دوا قسم له باره‌ی حج و عومره‌وه:

له پینج بږگه‌دا، به کورتیی دوا قسمی خوَم له باره‌ی حج و عومره‌وه ده‌که‌م:

۱- براو خوشکی به‌پَرم! نه‌گه‌ر خوا قسمه‌تی کرد و ویستت حج و عومره‌ بکه‌ی، به‌ر له هم‌وو شتیک دوا‌ی نیاز و مه‌به‌ستی خو ساغکردنه‌وه بو خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ، هه‌وآبد به وردیی شاره‌زای حج و عومره‌ پی، به پایه و فه‌رز و سونه‌ته‌وه و، به‌رچاو پروانه‌ نه‌ و سه‌فه‌ره موباره‌که بکه و، بزانه چی ده‌که‌ی و چۆنی ده‌که‌ی؟

۲- نه‌گه‌ر خوا کردی حج و عومره‌ت کردو گه‌پایه‌وه، پَریزه‌ی نه‌ندازه‌ی قبوولکران و قبوول نه‌کرانی حج و عومره‌که‌ت، به‌وه بزانه که تاکو چ رادده‌یه‌ک گۆریویانی و پاک و چاکیان کردووی و، به‌ردو خویان بردووی، نجا نه‌گه‌ر هه‌جه‌که‌ت قبوول و، سه‌عییه‌که‌ت سوپاسکراو (حَجَّ مَبْرُورٌ وَ سَعَى مَشْكُورٌ) و، بن گونا‌هه‌که‌شت لیبوردا و (ذَنْبٌ مَغْفُورٌ) بن، نه‌وه له راستیدا بو خۆت به مراد گه‌بشتووی و، نامانجیکی گه‌وره‌ی دینداریت هیناوه‌ته‌دی، به‌لئ دوا‌ی حج ده‌بن ته‌ماشای خۆت بکه‌ی: تا چ رادده‌یه‌ک گۆراوی و چاک بووی.

۳- زۆر وریا به حج و عومره‌ کردن، جگه له هی فه‌رز، نه‌که‌یه خویا و ئاواق خۆت و چوونه حیجازت لی بیته نه‌خۆشی و، هه‌موو سالتیک: حیجاز بگه‌ و هاتم! چونکه زۆر کاری چاک و تا‌عت و فه‌رمانبه‌ریی هه‌ن، له هه‌جی سونه‌ت و، عومره‌ی سونه‌ت خیرترن و، ده‌بن مروّف به‌ پیوه‌ر و ته‌رازووی شه‌ریعت شته‌کان هه‌لسه‌نگینن، نه‌ک به‌ میزاجی خۆی.

۴- بازرگانیی مامه‌له‌کردن له هه‌جدا شتیکیی ره‌وا (مباح)یه، به‌لام نابن هه‌موو کرد و کۆشش و ته‌قه‌لاشمان بیته‌ نابوو‌ریی و بازرگانیی و، له هه‌جیشدا هه‌ر سه‌رگه‌رمی دنیا و شتومه‌ک و که‌ل و په‌ل بین و، مروّف له‌به‌ر شت کرین و دیاریی کرین، ناگای له زۆر شت

نہ مینن و دالغہ و خولیای ہەر له لای ئەوہ یه: که فلانکەس چی بو بئینن و، فیسارکەس چی بو بئینن؟ یان هی وایه بو قازانجکردن، شت له گەل خۆی دینیتەوہ دە یفرۆشێ!

۵- ئاشکرایه حەج لەسەر کەسێک فەرز نابێ، توانایی مأل و سامانی نەبێ و، مەسە له تەنیا چوونه حەج و عومرە نیه، بە لکو له وەش گرنکتر ئەوہ یه، که تینسان به مائی حەلال و زەلال بچن، چونکه له ئیسلامدا وێرای ئامانج، پتویستە ئامرازی شەرعیی چاکیش به کاربئینن و، له پێی پاکهوه بهرە و ئامانجی چاک هەنگاو بنین، نه گەرنا خوا نه کرده، مروف پەنج به خەسار و شەرمەزار دەبیت.

خوا به لوتف و کەرەمی خۆی یارمەتییمان بدات: هەم حەج و عومرە، هەم هەموو ئەو خواپەرستیانە ی ئەنجامیان دەدەین، به باشترین شیوه ئەنجامیان بدەین و، باشترین بهرهم و ئامانجیشمان لێیان دەستگیر بێ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

دەرسى چوارەم

پیناسه ی نهم ده رسه

نهم ده رسه مان یازده (۱۱) ثایهت ده گریته خوئی، که بریتین له ثایه ته کانی: (۲۸) - ۴۸، ته وهری سه ره کیان بریتیه له مؤله تدرانی مسؤلمانان به جهنگ و بهرگری له خوکردن و خسته پرووی به لگه و پاساوه کانی جیهادو جهنگ و نامانجه کانی.

پاشان ناماژه به کی زور کورت به چاره نووسی شوومی گهل و کوومه لگایه پیشوووه کان، له نه نجامی کوفرو ستم و ملهوور بیاندا، ده کات، که جیتی خو به تی په ندیان لی وه بریگری، نهک هه مان هه له و نه زموونی تالی نه وان دووباره بگریته وه، که بیگومان هه مان سه ره نجامی شوومی شی به دوادا دی.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ﴾ ﴿۲۸﴾ اُوْنِ لِلَّذِيْنَ
يَقْتُلُوْنَ بِاَنفُسِهِمْ ظُلْمًا وَاِنَّ اللَّهَ عَلِيْمٌ لِّمَا يَصْرِفُوْنَ ﴿۲۹﴾ الَّذِيْنَ اُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ
بِغَيْرِ حَقٍّ اِلَّا اَنْ يَقُوْلُوْا رُسُلًا مُّخْتَلَفًا وَاَلَا يَدْفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَعْزِلِهِمْ لِيَتَمَتَّعُوْا
رَبِيْعًا وَصَلَوَاتٍ وَمَنْجِدٌ لِّذِكْرِهَا اِنَّهُمْ اَللَّهُ كَثِيْرًا وَّلِيْنَصْرَتِكَ اَللَّهُ مَنْ
يَنْصُرُهُ اِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿۳۰﴾ الَّذِيْنَ اِنْ مَكَنْتَهُمْ فِي الْاَرْضِ اَقَامُوْا الصَّلَاةَ
وَءَاتَوْا الزَّكَاةَ وَاْمَرُوْا بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَللَّهُ عَزِيْزٌ اَلْمُوْبِيْنُ ﴿۳۱﴾ وَاِنْ
يُكْذِبُوْكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمٌ نُّوحٌ وَّعَادٌ وَثَمُوْدٌ ﴿۳۲﴾ وَقَوْمٌ لِّزُهْرِيْمَ وَقَوْمٌ لُّوطٍ ﴿۳۳﴾
وَاصْحَابَ مَدِيْنَةٍ وَّكَذَّبَ مُوسٰى فَاٰمَلَيْتُ لِلْكَافِرِيْنَ اَنْ يَّخَذُوْهُمْ فَمَا كَيْفَ كَانَ نَكِيْرٍ
﴿۳۴﴾ فَكَاٰيِنٍ مِّنْ قَرْبَةٍ اَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَيَسْئَلُ عَنْ عُرُوْسِهَا وَيَسْئَلُ
مُعْطَلَةً وَقَصِيْرٌ مَّشِيْدٌ ﴿۳۵﴾ اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ فَتَكُوْنَ لَهُمْ قُلُوْبٌ يَعْقِلُوْنَ بِهَا اَوْ

عَاثَانُ يَسْمَعُونَ بِهَا فَاِنَّهَا لَا تَعْمَى الْاَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿١٦﴾
 وَيَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ. وَلَئِكَ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا
 تَعُدُّونَ ﴿١٧﴾ وَكَأَنِّ مِّنْ قَرِيْبَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ لَّمْ يَأْخُذْهَا وَلَئِكَ الْمَصِيْبُ

﴿١٨﴾

مانای دهقوا دهقی ئابه تهکان

ئابه دنیایی خوا بهرگری له برواداران دهکات (چونکه) بیگومان خوا هه موو
 زۆر خیانه تکارنکی سپلهی خوشتاوی ﴿٣٨﴾ نهوانهی جهنگیان له دژ ده کرئ، به
 هوی نهوهوه که سته میان لیکراوه، مؤله تدران (تۆله بسینهوه) و مسۆگهر خواش
 لهسه ره خهستیان توانابه ﴿٣٩﴾ نهوانهی بهبئ هیچ هه قیک له ماله کانیان
 وهده نران، جگه لهوهی گوتیان: پهروه ردگارمان خوا بهوه، نه گهر خوا هه ندیگ
 له خه لکیشی به هه ندیکیان پالپتوه نه نابایه (به برواداران بیروایانی راونه نابایه)
 دپرو کلیساو که نیشته و مزگه و تانیک که زۆر یادی خوا بیان تیدا ده کرئ
 ده پمیزان و، بیگومانیش هه ره کهس (بهرنامهی) خوا سه ربخات، خوا سه ری
 ده خات، به دنیایی خوا ئه و په ری به هیزی زاله ﴿٤٠﴾ نهوانهی هه رکات له
 زه ویدا ده سترویشتوومان کردن: نوئز بهرپا ده کهن و، زهکات ده دهن و، فه رمان
 به په سند ده کهن و، رینگری له ناپه سند ده کهن و، سه ره نجامی کار دکانش هه
 بۆ لای خوا ده چینه وه ﴿٤١﴾ ئنجا نه گهر (بیروایان) به درۆشت دابنن، پیش
 وانیش (هه رکام له: گهلی نووح و گهلی عادو گهلی) سه موودو ﴿٤٢﴾ گهلی
 ئیبراهیم و گهلی لووطو ﴿٤٣﴾ هاوه لانی مه دیه، (پیتغه مبه رانیان به درۆدانان) و
 مووساش (له لایه ن فیره ون و گه له که یه وه) به درۆ دانراو، مؤله تی کافرنام داو
 دواپی گرمن (و سزام) دان، ئنجا نکوو ئیسکرهن (و سزادان) م جۆن بوو! ﴿٤٤﴾ زۆر

ناوهدانیشمان فهوتاندوون، له حالیکدا که ستمکار بوون، ټیستا دیواره کانیان به سهر سه ربانه کانیاندا که وتوون (تیک ږووخاون) و بیرى (ناوى) په کخراوى، کوشكى به رزى سپى کارکراو (یان لى جیماون) ﴿١٥﴾ ننجا نایا به زه ویدا نه ږویون (بو سهرنجدانى شوټنه وارى گهلانې پيشوو) عقل و دلیان هه بن، پټیان تیبگه ن و گویان هه بن پټیان بیستى! بیگومان چاوه کانیان کویر نین، به لکو نهو دلانه ی له سینه کانیاندا ن، کویرن ﴿١٦﴾ په له شت لى ده که ن به هاتنى سزاو، خواش گفتى خو ی ناشکینى، ږوژکیش له لای په روه ردگارت وهک هه زار ساله له وه ی ټیوه ده میژمیرن ﴿١٧﴾ رستیشم بو گه لیک ناوهدانى ستمکار دریز کردو دواى گرمن (سزام دان) و، سهره نجامیش ته نیا بو لای منه ﴿١٨﴾.

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(خَوَانُ): (الْخِيَانَةُ مَخَالَفَةُ الْحَقِّ بِنَقْضِ الْعَهْدِ فِي السُّرِّ، وَنَقِضُهَا الْأَمَانَةُ، وَالْخَوَانُ: صِيغَةُ مُبَالَغَةٍ خَائِنٍ)، (خَوَانٍ): له (خيانة) هوه هاتوه، (خيانة) بریتیه له پیچه وانهی هه ق جوولانه وه، نه ویش به هو ی شکاندنی په یمان به په نهانی و، دژی (خيانة) بریتیه له (أمانة) واته: پاراستنی به لاین و په یمان، (خَوَانٍ): ږیژگه ی زنده ږوییه له (خَائِنٍ) واته: په یمانشکین، به کوردیش هه ده لټین: خیانه تکار (خَوَانٍ)، واته: زور په یمان شکین، واته: زور موخه ننه ت و خیانه تکار.

(كُفُورٍ): (الْمُبَالِغُ فِي كُفْرَانِ النُّعْمَةِ، كُفَّارٌ: صِيغَةُ مُبَالَغَةٍ كَافِرٍ، وَكُفَّارٌ جَمْعُ كَافِرٍ وَكُفْرَةٌ: جَمْعُ كُفُورٍ)، (كُفُورٍ): ږیژگه ی زنده ږوییه بو (کافر) به مانای سېله و نادیده گری چاکه و نیعمه ق خوا، وشه ی (کافر): ږیژگه ی زنده ږوییه که ی بریتیه له (كُفَّارٍ)، بی پروا (کافر) یش به (كُفَّارٍ) کوډه کرټه وه، هه روه ها به (كُفْرَةٌ) ش کوډه کرټه وه، به لآم هه ندیکیش گوتوویانه: کو ی (کفور) بریتیه له (كُفْرَةٌ) واته: نه وانهی زور، سلله و نا سومانسز...

(صَوَمِعُ): (جَمْعُ صَوْمِعَةٍ، مَعْبُدُ الرَّاهِبِ، كُلُّ بِنَاءٍ مَتَّصِعِ الرَّأْسِ: مُتَلَصِّقُهُ، (صَوَامِعَ) كَوَى صَوْمِعَةً، وَاتَهُ: پەرستگای بابای راهیب، واتہ: گۆشه گیر، هەر خانووہ ک کہ سەرہ کەى هاتبیتہ وه یه ک، به شتوہ به ک سەرہ کەى مه یله و تیزبێ، پێى ده گوترى: (صَوْمِعَةً)، واتہ: سەرہ کەى پێکە وه نووساوبن.

(وَبَيْعُ): (جَمْعُ بَيْعَةٍ: مَعْبُدُ النَّصَارَى، (بَيْعُ) كَوَى بَيْعَةً، به پەرستگای نه صرانییه کان ده گوترى.

(وَصَلَوَاتٌ): (جَمْعُ صَلَاةٍ: كَيْسَةُ الْيَهُودِ، بَيْتُ الْعِبَادَةِ لِلْيَهُودِ، (صَلَوَاتٌ) يَش كَوَى (صَلَاةً)، هه نیشتهى جووله کان، یان پەرستگای جووله کان، هه روہ ک چۆن (مساجد) كَوَى (مسجد) ه، پەرستگای مسولمانان.

(مَكَّنَّهُمْ): (مَكَّنْتُهُ وَأَمَكَّنْتُهُ) واتہ: ده سترۆیشتوووم كرد، (مَتَمَكَّنَ: ذِي قَدْرِ وَمَنْزِلَةٍ، (مَتَمَكَّنَ): وه ک چۆن به ده سترۆیشتوو ده گوترى، به خاوهن پلهو پێگهش ده گوترى.

(فَأَمَلَيْتُ): (الْإِمْلَاءُ: الْإِمْدَادُ، أَمَلَيْتُ: أَمَلَيْتُ)، (إِمْلَاءٌ) به مانای پست بو درێژکردن و مۆله تدانه، (أَمَلَيْتُ) واتہ: مۆله تمان، بوارم پیدان.

(نَكِيرٍ): (أَنْكَرْتُ عَلَى فُلَانٍ وَنَكَرْتُ عَلَيْهِ، إِذَا فَعَلْتَ بِهِ فِعْلًا يَزِدُّعُهُ، (نَكِيرٍ) به مانای (إنكار) ه، واتہ: نكولو بیلێكردن، ده گوترى: (أَنْكَرْتُ عَلَى فُلَانٍ وَنَكَرْتُ عَلَيْهِ) نه گەر کارێكى پێكەى كه بېگێرێته وه، بېرینگینیتته وه له وهى ده بکات.

(فَكَائِنٌ): (كَائِنٌ) به مانای (كَمِ الْخَبْرَةِ) يه، بو زۆرى به كاردى (فَكَائِنٌ مِّن قَرَبَةٍ)، واتہ: زۆر له ناوه دانبيان.

(حَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا): واتہ: دیواره كانى به سەر سەر بانه كاندا كه وتووون، (جِدْرَانِهَا سَاقِطَةٌ عَلَى سُفُوفِهَا، أَضَلَّ الْخَوَاءِ: الْخَلَاءُ وَالْفِرَاقُ، خَوِيَ بَطْنُهُ مِنَ الطَّعَامِ، أَي: خَلِيَ وَقَرَعَ، وشهى (خواء): له نه صلدا به مانای بۆشایی و به تالایی دى،

دہ گوتری: (خَوِي بَطْنُهُ مِنَ الطَّعَامِ) سکی له خواردن خالی بوو، واته: برسیه تی، (حَاوِيَهُ عَلَيَّ عُرُوشَهَا) خانووه کان که سیان تیدا نه ماوه و چوَل بوون، بویه دیواره کان پرووخاون (عَلَيَّ عُرُوشَهَا) (عُرُوش) کوی (عَرَش) ه، که به مانای سه قف و سه ربان دی، واته: پتشی سه ربانه کان پرووخاون و دیواره کان هر به پیوه ماون، دوایش دیواره کان به سهر سه ربانه کاندای پرووخاون.

(مُعْطَلًا): (الْعَطَلُ: فُقْدَانُ الزَّيْتِ وَالشُّغْلُ، وَعَطَلَهُ مِنَ الْعَمَلِ فَتَعَطَّلَ)، (عَطَلُ): بریتیه له نه مانای پاراوه یی و نه مانای کار، ده گوتری: (فُلَانٌ عَاطِلٌ بِاطِلٍ) واته: فلانکه س بتی شیه و خهریکی شتی پرووجه، (عَطَلَهُ مِنَ الْعَمَلِ فَتَعَطَّلَ) په کی له نیشی خست، تیتا په ککه وتوه، که واته (مُعْطَلٌ) واته: په کخراو یاخود کار پینه ماو.

(وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ): (قَصْرٌ) به مانای کوشک دی، (مَشِيدٌ: بُنِيَ بِالشَّيْدِ)، به (شید) بیا کراوه (شید) یان گه چه، یاخود شتیکی ودک گه چه، یانی: سواقی دراوه، یاخود (مَشِيدٍ) به مانای (مَطْوَلٌ) دی، یانی: بهرز هه لچوو، هه روه ها (شَيْدٌ قَوَاعِدُهَا: أَحْكَمَهَا) واته: (مَشِيدٌ): به مانای مه حکه میس دی، هه روه ک ده گوتری: (أَشَادَ بِهِ يَشِيدُ، إِشَادَةٌ: رَفْعُ الصَّوْتِ) (إشادة) دهنگ بهرز کردنه ویه به شتیکی.

هوئی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

هوئی هاتنه خواره وهی نایه تی ژماره (۳۹) و نایه ته کان دوابی، لهو باره وه نه م گنرد راهیه دینین:

إِعْنِ ابْنَ عَبَّاسٍ قَالَ: لَمَّا أُخْرِجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ مَكَّةَ قَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَخْرِجُوا نَبِيَّهُمْ: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، لَتَهْلِكُنَّ الْقَوْمُ، فَتَزَلَّتْ: ﴿أُذُنٌ لِلَّذِينَ يُكْفَرُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلْمًا﴾، فَعَرَفْتُ أَنَّهُ سَيَكُونُ قِتَالٌ، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: وَهِيَ أَوَّلُ آيَةٍ نَزَلَتْ^(۱).

واته: عه بدولای کوری عه عباس (خوا لیبان رازی بن) ده لئ: کاتیک پیغه مبهه ر ۱۱ له مه کهه ده رکرا، نه بوو به کر (خوا لیبی رازی بن) گوئی: پیغه مبهه ره که ی خوئیانیان ده رکرد (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ)، تیمه هی خواین و تیمه ته نیا بو لای خواش ده گه رتینه وه، (نهمه له کاتی به لادا ده گوئری)، به دنیایی له به یین ده چن (مادام پیغه مبهه ری خوئیان ۱۱ ده رکرد، واته: ناچار یان کرد ده ریچن)، تنجا بهو بو نه یه وه، نهم نایه ته موباره که هاته خوار: ﴿أُذُنٌ لِلَّذِينَ يُكْفَرُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلْمًا﴾، نهوانه ی جه نگیان له دژ ده کری و سته میشیان لیکراوه، مؤله ته که بهرگری له خوئیان بکن، نه بوو به کر (خوا لیبی رازی بن)، ده لئ: (فَعَرَفْتُ أَنَّهُ سَيَكُونُ قِتَالٌ)، زانیم که له مهو دوا جه نک روو ده دات، عه بدولای کوری عه عباس ده لئ: نهم نایه ته به که مین نایه ته له باره ی جه نگه وه دابه زیبی.

راه که شی راسته.

(۱) أخرجه عبدالرزاق في التفسير، ج ۲، ص ۳۹، أحمد في المسند: ج ۱، ص ۲۱۶، ومن طريقه (الضياء المقدسي) في (المختارة) برقم: ۲۸۴ والترمذي: ۳۱۷۱، والنسائي في (المجتبى) ج ۲، ص ۶، وفي الكبرى: ۴۹۹۲، ۱۱۳۴۵، وابن أبي حاتم في (تفسيره) كما في (تفسير القرآن العظيم) ج ۲، ص ۲۳۵، والطبري في (جامع البيان) ج ۱۷، ص ۱۲۳، ابن حبان: ۶۸۷، غيرهم، قال مؤلفا الاستيعاب، قلنا: وهذا إسناد

مانای گشتیی ئایەتەکان

وهك پيشتر گوتمان: تهوهري سه ره كیی نه م یازده (۱۱) ئایه ته موباره كانه، بریتیه له دهستگردنهوهی برواداران بو دهسته و كهرو بهرگری له خوگردن و، فیداکارییكردن له پیتناوی خواداو له بهرگرییكردن له دینی خواو له حورمه ته كانی مسولمانان و پیروزییه كانی نیسلام.

خوا دهه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْعِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، به دنیایی خوا بهرگری لهو كه سانه ده كات كه بروایان هیتناوه، له سهریان ده كاته وهه و پشتیان ده گری، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ﴾، به دنیایی خوا هه موو زور خیانه تكارێكی زور سپهلی خوشناوی، واته: بهرانبه ره كانیان زور خیانه تكارو بی پهیمانن، پهیمانیان له گه ل خوادا هه لوه شانده و تهوه، پهیمانی زگماك (فطره) كه خوا لپی وهرگرتوون، ده بی خواناس و خوا په رستین، ههروه ها پهیمانی عورقیی و عه قلییان له گه ل پیغه مبه رو ﴿هَٰؤُلَاءِ هَٰؤُلَاءِ﴾ هه لوه شانده و تهوه، كه ئهوانه ش هاوولاتیی و هاوشاریی بوون، به لام دریانكردن و نه زیه تیانكردن و ناره حه تیانكردن، ننجنا ئهوانه زور سپهلو ناسوپاس بوون، خوا نهو هه موو چاكانه ی پیداون، به تایهت چاكه ی پهوانه كردنی پیغه مبه ری كو تایی موجه ممه د ﴿هَٰؤُلَاءِ﴾ له نیتواندا، نهوه گه و ره ترین چاكه ی خوا بوو له ژیاناندا، كه چی سپهلو ناسوپاس بوون بهرانبه ر بهو چاكه گه و ره یه ی خواو، بهرانبه ر به چاكه كانی دیکه ی خواش، بویه خوا ﴿هَٰؤُلَاءِ﴾ بهرگریی ده كات له كه سانیک كه بروایان هیتناوه، له بهرانبه ر كه سانیکدا كه زور خیانه تكارو زوریش سپهلو ناسوپاسن.

﴿أَنْزِلَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا﴾، مؤلهت درا بو ئهوانه ی جهنگیان له دژ ده كری، به هۆی ئهوه وهه كه سته میان لیکراوه، واته: به هۆی ئهوه وهه

که ستمیان لیکراود، مؤله تیاندر، یا خود که جه نگیان له دژ ده کری، به هوئی ستملیکراوییه و ده، جه نگیان له دژ ده کری، نهک نه وان شتیکیان کردبی پاساوی نهوه بی که به رانه ره کانیاان جه نگیان له دژ بکن و، شه پریان پیفرۆشن، ﴿وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾، به دلنیاپی خواش له سهر پشتگرتن و سه رخستنی وان به توانیاه.

ننجا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ باسی ستم مدیده بی و ستملیکراوی و چه وسیتراوه بی نهوه پرواداران ده کات، ده فرموئی: ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِينِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾، نهوانه ی له مال و حالی خو بیان وه دهری نراون، به بی هیچ هه قیک، مه گهر نهوه که ده تین: پهروه ردگارمان خوییه، واته: هیچ هه قیکیان له سه ریان نه بووه، مه گهر نهوه به هه ق دابنری، که گوتوو یانه: پهروه ردگارمان خوییه، ننجا نهوه پاساوی نهوه بی، شه پریان له دژ بکن! بویه زانایان ده تین: لیره دا تهم (الایه بۆ هه لاواردنه، به لام هه لاواردنی دابراو (استثناء منقطع)ه، بۆچی؟ چونکه نهوه هه قی که کافره کان له سهر پروادارانیاان بی، نهوه نیه که ده تین: پهروه ردگارمان خوییه، نهوه هه قی نهوان نیه له سه ریان، بویه هه لاویردراو (هستنی) له جینسی لی هه لاویردراو (هستنی منه) نیه، بویه تهمه پیی ده گوتری: هه لاویردتیکی دابراو.

ده شگونجن (الای به مانای به لام (لکن) بی، یانی: ته نیا گوتوو یانه: پهروه ردگارمان خوییه، هیچ هه قیکیان له سه ریان نه بووه، به لام گوتوو یانه: پهروه ردگارمان خوییه، ﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ﴾، نه گهر خوا هه ندیک له هه لکی به هه ندیکیان پال پیوه نه نابایه، واته: هه ندیک له هه لکی ستمکاری به هه ندی خه لکی ستملیکراو، که لیانیان هانده داو پشتیان ده گری، به وانی پال پیوه نه نابان، زهوی لی خاوین نه کردبانه وه، چی پروویده دا؟ ﴿هَلُمَّتْ﴾، نهوه کاو له ده بووه، ده رمان، ﴿صَوْمِعُ وَيَعُ وَصَلَوْتُ وَمَسْجِدُ﴾.

- ۱- ﴿ صَوِّعُ ﴾ کوی (صومعه) به، به مانای پرستگای بابای رده بن، گوشه گیر.
- ۲- ﴿ وِیْعُ ﴾ کوی (بیعه) به، پرستگای نه صرائیه کانه، که تیتسا پیتی ده لّین: کلّیسا، که نیسه.
- ۳- ﴿ وَصَلَوْتُ ﴾، کوی (صلاة) که هندی دلّین: له (صلوت) هوه هاتوه، مهرج نیه له (صلاة) ی به مانای نوژدهه بی، به مانای که نیشته به واته: پرستگای جووله که کان.
- ۴- ﴿ وَمَسْجِدُ ﴾ یش کوی (مسجد) ه واته: شوینی کرپووش تیدا بردن، که پرستگای مسولمانانه.

تَنجَا خَوَا ۞ دده رموی: ﴿ يَذْكُرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا ﴾، نه مه دوو نه گه ری هه ن: نایا که دده رموی: یادی خوایان زور تیدا ده کری، ته نیا ده گه رتته وه بۆ مزگه وته کان، یان ده گه رتته وه بۆ کوی پرستگایه کان؟ هه ردووک نه گه ری هه ن، به لأم پیم وایه وا راستره بگه رتته وه بۆ هه موویان، چونکه خوا ۞ وه ک پاساودانه وه ی نه وه که خوا جهنگ و جهادی پیویست کردوه، دده رموی: نه گه ر جهنگ و جهاد نه بووایه و، خه لکی سته مکار به هوی خه لکی دیکه وه پال پیوه نه نرابان، که جهنگ و جهادیان له دژ بکه ن نه وه: دیره کان و کلّیساکان و که نیشته کان (ی جووله که کان) و مزگه وته کان (ی مسولمانان) ده پمان، که زور یادی خوایان تیدا ده کری، ﴿ وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ ﴾، به دلنیا یش هه ر که سی خوا سه ربغات، خواش سه ریده خات، واته: هه ر که سیک پیغه مبه ری خوا ۞ سه ربغات، یا خود نایین و بهرنامه ی خوا سه ربغات، خوا سه ریده خات و پشتی ده گری، ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَعَوِيذٌ عَزِيزٌ ﴾، به دلنیا یی خوا زور به هیزی بالاده ست و زاله.

تَنجَا خَوَا کارزان نامانجی جهنگ و جهادو، هه بوونی هیزو توانا بۆ برواداران روونده کاته وه.

﴿الَّذِينَ إِذَا مَنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾، نه وانہی ہر کاتیک تیمہ دسترویش توومان کردن له زهوبدا، توانامان پیدان، چی ده کهن؟ ﴿أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمْرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْوُهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾، نویش به ربا ده کهن و، زکات ددهن و، فرمان به پسند ده کهن و، ریکری له ناپسند ده کهن، ﴿وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾، سهرنجامی کاره کانیش هر بولای خواست ده گهریتسه.

تجا روو له پیغمبری خاتم ﷺ ده کات و ده فرموی: ﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ﴾، نه گهر خه لکه کشت، کومه لگایه کشت تو به درو دابنن و پالنده نه لای درو، بیت بی پروا بن، دلت له خوت دانمیتن، نهوه عادهتی له میزینهی نهلی کوفره، ﴿فَقَدْ كَذَّبْتَ قَبْلَهُمْ﴾، به دنیایی له پیش وانیشدا به درویان دانا، کن؟ ﴿قَوْمٌ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ﴾، هر کام له کهلی نووح و، کهلی عادو کهلی سه موودیش پیغمبره کانی خوئیانیان به درو دانا، کهلی نووح نووخیان به درو دانا، کهلی عاد هوودیان به درو دانا، کهلی سه موود، صالحیان به درو دانا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ﴿وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ﴾، هر روهها کهلی نبراهیم و کهلی لوطیش، هر کام له نبراهیم و لوطیان به درو دانان، ﴿وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ﴾، هر روهها هاوولانی مه دیهن (مه دیهن) ناوی شار و ولاته که به)) نه وانیش پیغمبری خوئیان به درو دانا، که شوعیب علیہ السلام بوو، ﴿وَكُرْبَ مُوسَى﴾، هر روهها مووساش به درو دانرا، له لایهن کتیه؟ له لایهن قیطیه کانهوه، له لایهن فیرعهون و دارودهسته که له که به وه.

به لام نایا خواست چی لیکردن؟ ﴿فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ﴾، واته: رستم دریکرد بو نه وانہی بیبروان، بواری نهو که له کافرانہم دا، مؤلتهم دان، به لگو بگرتنه وهو و چاو به خوئیان دا بگرتنه وهو، واز له کوفره ملهوری بینن، به لام دوایی که هر به ردهوام بوون، ﴿ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ﴾، دوایی گرمن، واته: سزادان، وهک چون که سیک به دوای که سیکدا ده گهرتی و ده بگری، ناوا گرمانن، گرتن (أخذ) لیردها خوازراوه تہ وهو پو سزادان، ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾،

ننجا نایا نکوولیلیکردنی من چۆن بوو؟ بیگومان خوا نکوولیی له شتیگ بکات و په‌خه‌نی له شتیگ هه‌بێ، له‌سه‌ری سزا ده‌دا، په‌خه‌نی له که‌سیگ بگری، سزای ده‌دا، نایا نکوولیلیکردنی من، واته: نکوولیلیکردنی من و په‌خه‌نگرتنم و سزادانم چۆن بوو؟ یانی: وابوو که به‌زه‌حه‌مت وه‌سف ده‌کری، (لَا يُعِيطُ بِهِ وَصْفًا)، وه‌سف نا‌کری، هه‌ینه‌ده‌بیره‌زاو گه‌وره‌بوو.

﴿ فَكَأَيِّن مِّن قَرِيْبٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ﴾، ننجا زۆر ناوه‌دانیه‌مان فه‌وتاندن، واته: خه‌لکی ناوه‌دانیه‌مان فه‌وتان، که نه‌و ناوه‌دانیه‌مانه خه‌لکه‌که‌یان سه‌مه‌کار بوو، واته: خوا ﷻ به‌هۆی سه‌تم و ده‌سه‌دریزیی و سه‌نوو‌رش‌کینه‌یه‌وه، خه‌لکی ناوه‌دانیه‌مان له‌به‌ین ده‌بات، ﴿ فَبِئْسَ فِيْهَا ﴾، ننجا تیه‌ستا نه‌و ناوه‌دانیه‌مانه که فه‌وتینه‌دراون ﴿ حَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا ﴾، یانی: (سَاقِطَةٌ جِذْرَانِهَا عَلَى سُقُوْفِهَا) دیواره‌کانیه‌مان به‌سه‌ر سه‌ربه‌انه‌کانیه‌مانا رووخاون، عاده‌ت وایه که بینه‌یه‌ک ده‌پرووخی، پێش‌ن سه‌ربه‌انه‌که‌ی ده‌پرووخی و، دیواره‌کانی ده‌مینه‌وه، دوابی به‌دریزایی پۆژگار ورده‌ورده دیواره‌کانیه‌مان ب‌ن‌کوول ده‌بن و ده‌رزن و، نه‌وانیه‌مان به‌سه‌ر سه‌ربه‌انه‌کاندا ده‌پرووختن، ﴿ وَيَبْرُؤُا مُّعْطَلَةً وَقَصْرٍ مَّشِيْدٍ ﴾، هه‌روه‌ها له شوینه‌واره‌کانیه‌مان، جگه‌له‌دیواره‌پرووخاوه‌کان به‌سه‌ر سه‌ربه‌انه‌کاندا، زۆر بیری په‌کخراو، بیری ناو، که‌سه‌ناوی له‌نه‌ناهینه‌تی، ﴿ وَقَصْرٍ مَّشِيْدٍ ﴾، زۆر کۆشکی به‌رز هه‌لچوو، یاخود کۆشکی گه‌چ‌کاریی کراو و سه‌پیکار کراو و سواقدراو، یاخود کۆشکی مه‌حه‌کم دروستکراو، ماوه‌نه‌وه، له‌شوینه‌واره‌کانیه‌مان.

﴿ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ ﴾، ننجا نایا (نه‌ی موحه‌مه‌ده‌ﷺ! یان هه‌ر که‌سیگ که‌قوربان ده‌خوینه‌ن!) بیره‌وايه‌کانی پۆژگاری تو به‌زه‌ویدا نه‌پۆش‌توون؟ ﴿ فَتَكُوْنُ لَهُمْ قُلُوْبٌ يَعْمَلُوْنَ بِهَا ﴾، دلانیکیان هه‌بن پێیان تیه‌گه‌ن، ﴿ أَوْ مَا دَانُ سَمْعُوْنَ بِهَا ﴾، یان گوته‌یه‌تیکیان هه‌بن، پێیان بیه‌ستن، ﴿ فَإِنَّمَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ ﴾، به‌دلنیه‌ی چاوه‌کانیه‌مان کوینه‌ن، ﴿ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوْبُ الَّتِي فِي السُّدُوْرِ ﴾، به‌لام نه‌و دلانه‌کوثرن، که‌له‌سه‌نه‌کانه‌مان.

لیتره دا خوا ﷺ دلی داناو به چه قی تیگه یشتن، هه لبه ته مروفت به میسک (دماغ) شت تیده گات، نه وه شتیکی زانستییهو، تیستا سه لمیتر او، به لام تیستا زانست نه وه شی بو دهر که وتوه که به شیک له ئیدراک و زانین په یوه ندیی به دلیشه وه هه یه، نجا نه گهر گریمان ئیدراک و زانین هه مووشی به عقل و به میسک بن، که له که لله ی سهر دایه، به لام سهره نجام نهو زانیریانه ی به عقل و میسک ده زانرین، له دلوه بریاریان بو ددری: نهو زانیریانه چون کاریان پی بکری و، چون مامه له بیان له که لدا بکری؟ بو وینه:

أ- که سیک به عقلتیک که له میسکی دایه، له که لله ی سهری دایه، ده زانی که جگهره کیشان زیان به خسه، به لام بریاری کیشان و نه کیشانی جگهره، نه یا بهو زانینه ی له سهر دایه، ندری، به لکو له دلوه بریار ددری.

ب- فیرعه ون ده یزانی مووسا راستگوویه و، نه بو جه هل ههر ده یزانی موحه ممه د ﷺ راست ده کات و نه مینه و، هه موو زله زلانی ته هلی کوفر به زوری زانیوانه که پیغهمبه ران راست ده کهن، به لام خه لکه رهش و پرووته که بیان هه ل خه له تاندوه و گوتوو یانه: نه وانه جادوو گهرن، فالچین، خو یانتان به سهر دا فهرز ده کهن! نه گهرنا خو یان زانیوانه راسته کهن، به لام بوچی بروایان نه هیناوه؟ به مه علومو ماتیک که له میسکیاندا هه یه، زانیوانه هه ق له کوتیه، به لام بریار به دل و دهر وونی و نیو سینه ددری، بویه خوا ﷺ لیتره دا باسی نهو دلانه ده کات که له سینه کانداهن، ده فهرموئی: نهو دلانه بیان کوئرن، نهو دلانه بیان باش هه ق ناپیکن و، هه ق نابینن، نهو هه قه، به چاوی سهر ده بیینن و، به گوئی بیستوو یانه و، به عقل تیگه یشتوون، به لام به دل ره فزی ده کهن، بوچی؟ له بهر نه وه ی بهرزه وه ندییان به هوئی نهو هه قه وه تیک ده چی، نه وان بهرزه وه ندییی ناشه رعییان هه یه، نه وان به هوئی ستم و دستدرژییه وه، بهرزه وه ندییان به سهر به که وه ناو، تیستا نهو هه قه که به عقلیان دهرکیان کردوه و، ده زانن راسته، به لام نهو هه قه له که ل نهو بهرزه وه ندیییه ناشه رعیه ی نه وان دا تیک ده گیری،

بویه ده بنیٰ نهو هه قه پره فز بکهن، تاکو بهر ژه وه ندییه ناشه رعیه کانیان، نهو به زم و بازاره ناشه رعیه ی، پیکیانه وه ناوه، پاریزراوبی.

له کو تاییدا خوا ده فه رموی: ﴿وَيَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾، په له شت لیده کهن به هاتنی سزا (ته ی موحه ممه دا!) ﴿﴾ هه لنده پیچن و ده لاین: سزای خوا که نکیه؟ بابی، ﴿وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾، هه رگیز خواش به لاینی خوی دواناخات، به لاینی خوا هه رگیز پیچه وانه نابی و، گفت و به لاینی خوا هه ردهم راست ده رده چن، ﴿وَأَنَّكَ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾، به لام رۆژنک له لای پهروه ردگارت به نه ندازه ی هه زار سال له وه یه که تیوه ده یژمیرن، که واته: نهو په له په له ی له تیوه یه، نهو کورتبینییه ی تیوه، له لای خوا ﴿﴾ حسابیکی دیکه یه، رۆژنیک له لای خوا، رۆژنکی خوا، به قه دهر هه زار سالی تیوه یه، که واته: نه گهر زوو سزای نه دان، واهه زانن خوا بنی به لاین ده رچووه! به لاینی خوا هه ر دینه دی، سزای خوانان بو دی، ته مپرونا سبه یین، خوا ﴿﴾ په له ی نیه.

﴿وَكَايْنٍ مِّنْ قَرِيْبٍ أَمَلَيْتُمْ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾، زور ناوه دانیش هه بوون، موله تم داون، رستم بو درنژ کردوون، له حالتکدا که سته مکار بوون، ﴿ثُمَّ أَخَذْتُمَا وَلِيَّ الْمَصِيْرِ﴾، دوی گرتوومن، نهو ناوه دانیشانم گرتوون، نهو ولاتانم گرتوون و سزام داون و، سه ره نجامیش ته نیا بو لای منه.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه كه م:

به هۆی ئه وه وه خۆای دادگهر بهرگه ریی له برواداران ده كات، كه هه ز به چاره ی بێبروایانی په یمان شكینی سه پله و، خیا نه تكار ی پێ نه زان ناكات:

خو ا ده فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَدْفَعُ عَنِ الَّذِينَ مَأْمُونًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ﴾ (٢٨)

شیکردنه وه ی ئه م ئایه ته، له دوو برگه دا:

(١) ﴿إِنَّ اللَّهَ يَدْفَعُ عَنِ الَّذِينَ مَأْمُونًا﴾، به دلنیا یی خو ا بهرگه ریی له وانه ده كات كه بروایان هینا وه، وشه ی (لَا تَبْ) بو چه سپاندن و جه ختکردنه وه یه: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَدْفَعُ عَنِ الَّذِينَ مَأْمُونًا﴾، به جه ختکردنه وه و به دلنیا ییه وه خو ا بهرگه ریی ده كات له وانه ی بروایان هینا وه، له سه ریان ده كاته وه، پشتیان ده گه رێ، ئه مه یاسا یه كی گشتی ی خو ا یه له ژیا نی به شه ردا، كه خو ا پشتگه ریی برواداران ده كات، به لām به مه رجیك به راستی ی بروادارین، ﴿الَّذِينَ مَأْمُونًا﴾، نه وانه ی بروایان هینا وه، بروایان به چی هینا وه؟ بروایان به هه موو ئه و شتانه هینا وه كه پێسته بروایان پێ به تری، بروایان به خو ا ﷻ هینا وه، به و شیوه یه ی خو ا فه رموویه تی بروای پێینن، بروایان به فریشته كانی خو ا هینا وه، بروایان به كتیبه كانی خو ا هینا وه، بروایان به پێغه مبه رانی خو ا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، هینا وه، بروایان به رۆژی دوای هینا وه، بروایان به نه خشه و نه ندازه گه ریی خو ا هینا وه، نه وانه ی بروایان هینا وه، شایسته ی ئه وه ن خو ا بهرگه رییان لیبكات و له سه ریان بكا ته وه.

(٢) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ﴾، به دلنیا یی خو ا هه ر خیا نه تكار یكی سه پله ی خۆشناوی، ئه مه وه ك پاسا و دانه وه ی ئه و رسته یه ی پێشینه، واته: بۆیه خو ا بهرگه ریی ده كات له برواداران، چونكه خو ا هه ر زۆر خیا نه تكار یكی به پله ی خۆش ناوی و، هه ز به چاره ی ناكات.

پیشتر گوئمان: (خَوَّانٍ: صَيْغَةُ مَبَالِغَةٍ خَائِنٍ)، (خَائِنٍ) واته: ناپاک، پهیمان شکین، (خَوَّانٍ: يَغْيِي الشَّدِيدِ الْخَوْنِ، وَالْخَوْنُ كَالْغِيَانَةِ وَالْغِيَانَةُ: الْعَدْرُ) يان (الْعَدْرُ: عَدَمُ الْوَفَاءِ بِالْعَهْدِ وَالْوَعْدِ)، (خَوَّانٍ)، واته: کهسیک که زور (خَوْنِ)ی ههبی، (خَوْنِ)یش وهک (خیانه) وایه، چاوگه، (خیانه)یش به مانای پهیمان شکینیی دئی و، به مانای زایه کردنی سپارده و نه مانه تیش دئی، (کُفُّورٍ)یش واته: زور سِپَلَه و پتته زان و نادیده گری چاکه کانی خوا، هه لَبَه تته هه موو کافر تک خائینشه، بئگومان کهسیک بیبروابی، دیاره خیانه تی کرده به پهیمانی زگماکی (العهد الفطري) خوا که لئی وه رگرتوه، هه روه ها هه موو سِپَلَه و پتته زان تکیش، سیفه تی کافرانی تیدایه که خیانه تته، (کُفُّورٍ) یش ده گونجی به مانای بیبروابی و ده شگونجی به مانای سِپَلَه و ناسوپاس بی، چونکه ده گونجی مه به ست له (كُفُّورٍ: الشَّدِيدُ الْكُفْرُ) بی، واته: کهسیک که زور بیبروابیه، ده شگونجی مه به ست پتی زور سِپَلَه و ناسوپاس بی، به رانبه ر به چاکه کانی خوا.

نجا که ده فه رموی: ﴿كُلُّ خَوَّانٍ كُفُّورٌ﴾، واته: تیکرای نه وانیه زور خیانه تکارن و، زور سِپَلَه و ناسوپاسن، یا خود زور خیانه تکار و بیبروان، خوا چه ز به چاره یان ناکات.

نهم یاسایهش یاسابه کی گشتیی خواجه له ژیانی به شهردا، که خوا به رگری دهکات له برواداران، له چند شوئیتیکی دیکه ی قورئاندا هاتوه، بؤ وئنه:

۱- له سووره تی (غافر) دا ده فه رموی: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ﴾ (۸۱)، واته: به دنیایی تیمه پیغه مبه رانمان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و برواداران سه رده خهین، له ژیانی دنیا شدا سه ریان ده خهین و، له و پوژه ش دا که شایه ده کان هه لده ست و راسته بنه وه و، شایه دیی ده دن، واته: له پوژی قیامه تیش دا.

۲- له سووره تی (الصفات) یشدا ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كِمْنَاتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ﴾ (۷۷) وَتَمَّ هُمْ الْمَضْرُوبُونَ ﴿۷۷﴾ وَإِنْ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿۷۷﴾، واته: به دنیایی وشه ی تیمه (بریاری

تیمه) پیشکش و توبه بۆ بهنده ره وانه کراوه کایمان، که به دنیایی نهوان سه رخاوان و، به دنیایی سه باره کانی تیمه زال و سه رکه و توبون.

۳- ههروهها له سووره تی (محمد) دا، خوا دده فرموی: ﴿إِنْ تَسْرُوا اللَّهَ يَصْرُكْمْ وَيَبَيْتَ أَقْدَامَكُمْ﴾، واته: نه گهر ئیوه خوا سه ربخه، خواش سه رتانه خات و، پییه کانتان ده چه سپین.

یه کیک بۆی ههیه لیره دا بهرسن: ژماره یه ک له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) شه هید کراون، و دک زه که ریباو یه حیا، ههروهها زۆر بهی پیغه مبه ران ده ر کراون و، خوا دهر بازی کردوون و، سزاو به لای بۆ گه له کانیان نار دوه! تنجا نایا سه ر خستی خوا بۆیان، کوا؟!

زانایان ده لاین: هیچ پیغه مبه ریک به سوپا و هیز له گه ل نه یاره کانیاندا، رووبه پروو نه بۆتوه، مه گهر سه رکه و توه، نه گهر ته ماشای میژوو بکه یین، دیاره، هیچ پیغه مبه ریک له هیچ رووبه پروو بوونه و یه ک و جه نکیکدا تیکنه شکاوه، به لأم نه گهر رووبه پروو بوونه وه نه بووی، پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) سه ر خستنه که یان و سه ر خستی برواداران، مه به ست پتی سه ر خستنه به به لگه و، سه ر خستنه به مانه وه یان له سه ر پباز ه که ی خۆیان و، سه ر خستنیانه به وه که به و شیویه ژپانه که یان گوزه ران دوه و، به و شیویه مامه له یان کردوه، که خوا لییان رازی بی و جیکای په زامه ندیی خویا په روه ر دگار بی.

که واته: پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و برواداران راسته قینه، سه رکه و توبوون له مه یانی رووبه پروو بوونه وه دا، هه رکاتی رووبه پروو بوونه وه هاتبته پیش، نه گهر رووبه پروو بوونه وه ش نه هاتبته پیش، پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و برواداران سه رکه و توبوون به سه رکه و تتی مه عنه وی، قسه ی نهوان راست بووه، به لگه ی نهوان راست بووه، پاشان نهوان په ریز پاک و، پاک و چاک بوون، هه ر که سن ته ماشای نهوان و، ته ماشای نه یاره کانیان کرد بی،

زانویه تی نهوان له سهه ره قن، تیتاش ههروایه، تیتاش شوینکه وتووایی
 پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خاوه تی به لگهن و، له سهه ری پاستن و،
 خاوه تی دنیا یین، پاشان رازاوهن به سیفهت و پهوشته به رزه کان و، به هه لویتسی
 جوان و، به مامه لهی راست و، نه یاره کانیشیان پر له دروو خیانهت و ناپاکی و
 گهنده لیبی و خرابه کاریین.

مهسه لهی دووهم:

مؤله تدران به شه پیتفرؤشراوانی سته مدیده ییتاوانی، له سه ر مال و حالی
خویان ده رکراو، که بهرگری له خویان بکه ن و تۆله بکه نه وه، خواش
پشتگیر یانه، نه گهر جهنگ و بهره نگاریش نه بووایه، نه هلی کوفرو سته م،
په رستگاکانی: گۆشه نشینان و، نه صرایی و، جووله که و، مسولمانانیا تیک
ده رووخاندن، کاتیکیش بروداران بالاده ست ده بن: نویژو زه کات و، فه رمان به
په سنده و یتگری له ناپه سنده، ده که نه پشه:

خوا ده فه رموی: ﴿أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ
لَقَدِيرٌ﴾ (٣١) الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ
اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُوتَ صَوْبِعُ رِيعٍ وَصَلَوْتُ وَمَسْجِدٌ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ
كثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٣٢﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَانَهُمْ
فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ
وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٣٣﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له چوارده (IE) برکه:

١- ﴿أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا﴾، مؤله ت درایه وهانی جهنگیان له دژ
ده کری، به هوی نه وه وه که سته میان لیکراوه.

وشه ی (أَذِنَ) خویندراویشه ته وه: (أَذِنَ)، (يُقْتَلُونَ) خویندراویشه ته وه:
(يُقَاتِلُونَ)، (أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ) (خوا) مؤله تی دا به وهانی ده جهنگن، ﴿يَأْتُهُمْ
ظَلُمًا﴾، به هوی نه وه وه که پیتشر سته میان لیکراوه، نه گهر (أَذِنَ) ش بی واته:
مؤله ت درایه وهانی جهنگیان له دژ ده کری، به هوی نه وه وه که سته میان
لیکراوه، لیره دا خوا ﴿يُقَاتِلُونَ﴾ مؤله ت بؤدراوه که ی قرتانده (حذف المأذون له) به لأم

به هوی ﴿يُنْتَلُونَ﴾ دوه دزاینن که: مؤلّت بو دراوده که، بریتی بووه له جهنگ (أُذِنَ فِي الْقِتَالِ) مؤلّت درا بو جهنگ کردن.

ياخود وشهى (أُذِنَ) مانای (أُخْبِرُوا)ی خراوته یتو، (أُذِنَ) یانی: مؤلّت درا، (أُذِنَ) یانی: مؤلّه تیدا، نجا نه گهر (أُذِنَ) بِن، مانای (ههوالیان پندرا) (أُخْبِرُوا)ی خراوته یتو، که نه مهش تیزکردنی پروادارانهو، هاندانیانه له سه ر جهنگ، (أُذِنَ) واته: مؤلّت دراو، ههوالیشیان پندرا.

به لام نه گهر (أُذِنَ) بِن، یانی: خوا مؤلّه تیداو، ههوالیشی پیدان.

به کورتیی: (أُذِنَ) له سه ر پواله ته که ی خو، یانی: (رُخِصَ) مؤلّت درا، به لام مانای: ههوالیان پندرا (أُخْبِرُوا)شی خراوته یتو، نه گهر (أُذِنَ)ش بِن مانای: ههوالیدا (أُخْبِرَ)ی خراوته یتو، به هوی نه وه وه که به (ب) به رکاری خواستوه: ﴿يَأْتَهُمْ ظُلْمًا﴾، مه به ستیش له م ته عبیره نه وه یه: یتوه سه متمان لیکراوه، بویه مؤلّه تدران که بجه نغن.

٢- ﴿وَلِإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾، به دلنیا ییش خوا له سه ر سه رختنیان به توانایه، له سه ر پشتگیری کردنیان بو نه وه ی سه ربکه ون، به توانایه.

٣- ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ﴾، نه وانهی که له مال و حالی خو یان، له خانووه کانی خو یان، له جیکه و ریکه کانیان وه ده رنراون، به بی هیچ هه فیک (أَي: لَمْ يَكُنْ عَلَيْهِمْ حَقٌّ لِأَعْدٍ مُّوجِبٌ لِإِخْرَاجِهِمْ) هیچ که سیک مافیک ی وای له سه ریان نه بوو نه وه پتویست بکات و پاسوی نه وه بِن، له مال و حالی خو یان وه ده ربترن، نه دی بوچی وه ده رنراون؟

٤- ﴿إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾، مه گهر نه وه که بلین: په روه ردگارمان خوا به، نه م هه لواردن (استثناء) ه زانایان ده لین: (هَذَا إِسْتِنَاءٌ عَلَىٰ سَبِيلِ التَّهَكُّمِ مِثْلُ: لَا عَيْبَ فِيهِمْ غَيْرَ أَنْ سَيُوقَهُمْ ... بِهِمْ فَلَوْلَ مِنْ قَرَاعِ الْكُتَابِ) نه مه هه لواردنتیکه له سه ر شیوه ی توانج و گالته پیکردن، واته: هیچ هه فیکیان له سه ریان نه بوو، مه گهر نه وه به هه ق دابترتی که گوتیان:

پهروه‌ردگارمان خوابه، نه‌گهر نه‌وه هه‌قی کافره‌کان بِن، لَبَّان بکه‌نه‌وه، نه‌وه هه‌قه‌بان لَبَّان بستی‌ننه‌وه که نابئ بَلَّان په‌روه‌ردگارمان خوابه! نه‌مه وه‌ک شیعری شاعیری‌ک وایه که مه‌دحی قه‌ومه‌که‌ی خُوْی ده‌کات ده‌لئ:

لَا عَيْبَ فِيهِمْ غَيْرَ أَنْ سَيُؤْفَهُمْ ... بِهِنْ قُلُوبٌ مِنْ قِرَاعِ الْكُتَابِ

خه‌لکه‌که‌ی من هیچ عه‌بیان نیه، نه‌وه نه‌بئ شمشیره‌کانیان پاچاونه‌وه، نه‌وه‌نده‌ی شه‌ره شمشیریان پی بکه‌ن.

که بیگومان نه‌وه‌ش عه‌یب نیه، چونکه: خه‌لکیک نه‌وه‌نده شمشیربازی کردبئ، شه‌ره شمشیری کردبئ، شمشیره‌که‌ی نوشتابیتنه‌وه، پاچابیتنه‌وه، مانای وایه زور نازایه، خوای په‌روه‌ردگاریش ده‌فرموئ: کافره‌کان هیچیان لی به‌رده‌خنه نه‌گرتن و، هیچ هه‌قتیکیان له‌سه‌ر نه‌وه برواداران نه‌بوو، که له‌زندئ خُوْیان وه‌ده‌ریان نان و ده‌ریان کردن، مه‌گهر نه‌وه که گوئیان: په‌روه‌ردگارمان خوابه، که بیگومان نه‌وه‌ش پیئ ده‌گوترئ: هه‌لواردنیکی دابراو، چونکه نه‌وه که گوئویانه: په‌روه‌ردگارمان خوابه، هه‌قتیکی کافره‌کان نیه له‌سه‌ر برواداران بئ، واته: هه‌لواردراو (مُسْتَتْنِی) له (جنسی) لته‌ه‌لواردراو (مُسْتَتْنِی مِنْهُ) نیه.

٥- ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ﴾، نه‌گهر نه‌وه‌ش نه‌بووایه که خوا هه‌ندیک له‌خه‌لکی به‌هه‌ندیکیان پال پتوه دهنئ، وشه‌ی (لَوْلَا) لیره‌دا (حَرْفُ افْتِنَاعٍ لَوْجُودٍ) پیئ پرتنه‌دانه به‌هَوْی بوونه‌وه، یانی: (لَوْلَا الدَّفْعُ لَصَارَ الْهَدْمُ)، نه‌گهر خوا هه‌ندیک له‌خه‌لکی که مه‌به‌ست پیئ خه‌لکی سته‌مکارو ده‌ستدریژکاره، به‌هه‌ندیکی دیکه، که مه‌به‌ست پیئ خه‌لکی بروادارو به‌رگریکاره، که جه‌نگ ده‌کهن و به‌رگری له‌خُوْیان و پیروزیه‌کانیان ده‌کهن، نه‌گهر نه‌وه نه‌بووایه: په‌رستگایه‌کان ده‌روو‌خیزان.

٦- ﴿مَلَّيْمَتٌ صَوِيحٌ رِبِيعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسْجِدٌ﴾، نه‌وه دیره‌کان و کلیساکان و که‌نیشته‌کان و مزگه‌وته‌کان هه‌موویان ده‌رووخان، (مَلَّيْمَتٌ) خوئندراویشه‌ته‌وه: (لَهْدِمَتٌ) واته: به‌بئ گیره (شِدَّةٌ) که هه‌ر یه‌ک واتایان هه‌یه.

۱- (صَرْمَعُ) کۆی (صَوْمَعَة) یه، که به پرستگای ره بهن و گۆشه گیره کانی نه صرانیان ده گوتری که له شوئیتیک، له چۆلاییهک، له چیا بهک، پرستگایه کیان دروست کردوه و به زۆری وایه سه ره که ی باریک بووه، به نه نیا خوا به رستیان تیدا کردوه، به کوردی (دیر).

۲- (بِيع) کۆی (بِيعَة) یه نه ویش به پرستگای نه صرانییه کان ده گوتری.

۳- (وَصَلَوْتُ) یش هه ندیک له زانایان ده لێن: له (صَلُوتَا) وه هاتوه، که به زمانی عیبری به مانای پرستگای جووله کانه، ئنجا (صَلَوَات) کۆی (صلوتا) یه، نهک کۆی (صَلَاة) به مانای نوێز.

۴- (مَسَاجِدُ) یش کۆی (مَسْجِد) ه، مزگهوت، که واته: هه موو نهو پرستگایانه ی که جووله که و نه صرانیی و مسولمانان خویان تیدا ده پرستن، هه روها که ساتیک که به ته نئ گۆشه گیرو گۆشه نشینن، خوا ده پرستن، هه موو نهوانه ده رووخان، به هۆی سته می سته مکارانه وه.

۷- ﴿يَذْكُرُ فِيهَا أُمَّ لَلَّ كَثِيرًا﴾ زۆر یاد ی خویان تیدا ده کری، ده گونجی راناوی (فِيهَا)، بگه پتته وه بۆ مزگه وته کان واته: له مزگه وته کاند زۆر یاد ی خوا ده کری، ده شگونجی بچیتته وه بۆ هه موو پرستگاکان، بۆ (صَوْمَعَة) کان و (بِيعَة) کان و (صَلُوتَا) کان واته: بۆ پرستگاکانی ره به نه کان و هی نه صرانییه کان و هی جووله که کان، هه روها مزگه وته کانی مسولمانانیش، که زۆر یاد ی خویان تیدا ده کری، مانای دووه میش زیاتر پنده چن، به ئن له پرستگای نه صرانیی و جووله کاند پدنگه یاد ی خوا که متر بکری، یاخود به هه له یاد ی خوا بکری، به لام مادام خوا ﴿بِئْتَابِ﴾ باسی کردوون و ناوی هیناون، وا پنده چن راناوی (فِيهَا) بۆ هه موویان بچیتته وه.

ئنجا نه گه ر ئیستا دوا ی هاتنی ئیسلام به هه له یاد ی خوا له دیردکان و له پرستگای نه صرانیی و جووله کاند ده کری، به لام کاتی خو ی پیش نیسلام، نه و یاد ی خوا کردن و به ندایه تییه ی کیردوویانه، هه ره نه و بیان زانیوه و به پنی ئایین و

به‌رنامه‌ی خویشان، ریک و راست و ته‌واو بووه، با لادان و هه‌له‌و په‌له‌ش هه‌ر بووبی، که تیستا له‌نیو مسولمانانیشدا هه‌ر هه‌یه.

(۸) - ﴿وَلْيَنْصُرْكَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ﴾، به‌دنیایی خواش، هه‌ر که‌سی خوا سه‌ربخات، سه‌ریده‌خات، واته: هه‌رکه‌سیک نابین و به‌رنامه‌که‌ی خوا سه‌ربخات، پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی سه‌ربخات، خواش سه‌ریده‌خات و پشتی ده‌گری، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنْ نَصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ﴾ محمد، نه‌گه‌ر تیوه‌ پشتیوانیی خوا بکه‌ن و خوا سه‌ربخه‌ن، خواش سه‌رتان ده‌خات.

(۹) - ﴿إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾، بیگومان خوا زوربه‌هیزی زاله، نه‌مه‌ وه‌ک شیک‌کردنه‌وه‌ی رسته‌ی پیشیه، یان هوکاردوژی (تعلیل)ه‌ بو رسته‌ی پیشی، بوچی خوا هه‌ر که‌سی سه‌ربخات، سه‌ریده‌خات؟ چونکه‌ خوا زور به‌هیزی و زوریش بالاده‌سته.

ئنجاباسی تامانجه‌کانی جیهادو جه‌نگ، فه‌رژکردنی به‌رگری له‌خوکردن ده‌کات، که‌ خوا پیوستی کرده‌؟ یان مسولمانان دوی نه‌وه‌ی بالاده‌ست ده‌بن و جه‌نگ و جیهاد ده‌که‌ن، ده‌بی چی بکه‌ن؟

(۱۰) - ﴿الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾، نه‌وانه‌ی کاتیک ده‌سترۆیشتوو مان کردن و کردمان به‌خاوه‌ن تواناو برست له‌زه‌ویدا، (وه‌لهم‌که‌ی دوی دئی) (مَكَّنَّهُمْ): (الْمُفَكِّينَ: التَّوْفِيقِ، وَأَصْلُهُ إِفْرَارُ الشَّيْءِ فِي مَكَانٍ، وَهُوَ مُسْتَعْمَلٌ فِي التَّسْلِيطِ وَالتَّمْلِيكِ)، (مَكَّنَ): به‌مانای قایم‌کردنه، به‌لام‌ریشه‌که‌ی بریتیه له‌چه‌سپاندنی شتیک له‌شوئینیک، که‌ لیره‌دا به‌کاره‌یتراوه‌ بو بالاده‌ست کردن و خواهنار کردن و، ده‌سترۆیشتوو کردن، هه‌ر کاتیک ده‌سترۆیشتوو مان کردن له‌زه‌وی دا، چی ده‌که‌ن؟

(۱۱) - ﴿أَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾، نوژ به‌رپا ده‌که‌ن، نوژ بریتیه له‌پایه‌ی مه‌عنه‌وه‌ی دینداری و مسولمانه‌تیی واته: جاری پیش هه‌موو شتیک، په‌یوه‌ندی خویشان له‌گه‌ل خوادا مه‌حکه‌م ده‌که‌ن، په‌یوه‌ندی خویشان و کومه‌نگاکه‌یان که‌ له‌ ژیر رکیفیاندا، هه‌ولده‌ده‌ن له‌گه‌ل خوادا توندو مه‌جکه‌می بکه‌ن.

(۱۲) ﴿وَأَنزَلْنَا الزُّكُورَ﴾ ههروهه زهکات ددهن، واته: په یوه نندیسیان له گه ل کومه لگاو دهو روبردا مه حکمه، که نه گهر نوږږ پاهه مه عنه ویه، نه مه ش پاهه ماددی و نابووریه، نه گهر نوږږ ههقی خواجه، زهکاتیش ههقی خه لکه، واته: وږای نه وهی که ههقی خوا ددهن، ههقی خه لکیش ددهن، وږای نه وهی که دینداریه که یان لایه نه مه عنه ویه و پروو حیه ټیډایه، لایه نه نابووری و ماددیسی ټیډایه، وږای نه وهی که خواجه رستیه ټیډایه، خه لک دؤستیه ټیډایه.

(۱۳) ﴿وَأَسْرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ ههروهه فه رمان به هه رچی شتی په سنده ده که نه و، ږیگری له هه رشتی ناپه سنده ده که نه، هه رچی شتی په سنده له پرووی بوونناسیه وه، له پرووی نیمان و عه قیده وه، له پرووی په رستشه کانه وه، له پرووی په وشت و ناکاری شه خصیه وه، له پرووی نه دبه کومه لایه ټیه کانه وه، له پرووی ټیډاره دانی کومه لگاوه، له پرووی حوکم و سیاسه ته وه، له پرووی په یوه نندیه کان و، له پرووی جهنگ و ناشتیه وه، هه رچی شتی په سنده، هه ولده دهن بیچه سپین و، هه رچی شتی ناپه سندو خرابه، هه ولده دهن کومه لگاوه دهو روبره ری خویانی لږ بزار بکه نه، له هه موو بواره کاندو، له هه موو پرووه کانه وه.

یه کتیک له زانایان ده لږ: (الْمَعْرُوفُ مَا هُوَ مُقَرَّرٌ مِنْ شُؤْنِ الدِّينِ، سِوَاةً كَانَ مَعْرُوفًا لِلْأُمَّةِ عَامَّةً، أَوْ لِلْعُلَمَاءِ خَاصَّةً).

واته: په سه نندو به په سند زانراو، نه وه یه که له کاروباره دانی دین دا، چه سپتراو بی، نجا چه به گشتی له لایه نه نومه ته وه به باش زانرابی، چه ته نیا زانایان بیزانن (که شتیکی په سندو چاکه، یان ټیویسته).

ههروهه ناپه سه ند (مُنْكَرٌ) یش به هه مان شیوه، ناپه سندیش دیسان، چه خه لک به گشتی بیزانن ناپه سنده، چه ته نیا زانایان بیزانن، که نه و کاته خه لکیش پابه ند (مُلْزَمٌ) به وه که زانایان ده زانن: ناپه سند و، ټیویسته لپی دوور بن و، نه وهی په سنده، ټیویسته بیکه نه، چونکه خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿فَتَلَوُا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ ﴿الْأَنْبِيَاءِ﴾، واته: نه گه ږم زاناین له خاوه نانی زانست بپرسن.

۱۴- ﴿وَلِلَّهِ عَنَقَبَةُ الْأُمُورِ﴾، سہرہ نجامی کارہ کانیش تہ نیا بؤ لای خواہیہ، (العاقبۃ: آخِرُ الشَّيْءِ وَمَا يَعْقِبُ الْحَاضِرَ، وَتَأْتِيهَا لِمَلَاخِطَةِ مَعْنَى الْحَالَةِ)، (عاقبۃ): بہ مانای کؤتایی شتہ و، بہ مانای تہ وہیہ کہ بہ دواى تيستادا دى، بہ لام بؤیہ (عاقبۃ) بہ (مؤنث) ى ہاتوہ، لہبہر تہ وہى مانای حالہ تى تیدایہ، یانى: (الحالۃ العاقبۃ) تہو حالہ تہى کہ دواى دى.

مەسەلەى سىتەم:

بە درۆ دانانى كافرانى پۆزگارى پىغەمبەر ﷺ بۆى، شىتىكى چاوهروانكراوهو گەلانى: نووح و عادو سەموودو، گەلى ئىبراھىم و گەلى لىووطو هاوهالانى مەدەينەن بۆ پىغەمبەرانىيان، و گەلى فىرەونىش لە مىسې بەرانبەر مووسا ھەروا بوون، نىجا ئەو گەلە بىتېرواىانە، شوئەنەوارى زۆريان لى بە جىتامون و، ئەگەر بە چاوى عەقل و دل سەرەنجى شوئەنەوارەكانيان بەدن، بەندىيان لىوھەردەگرن:

خوادەفەرموى: ﴿ وَإِن يَكذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَتَمُودُ ﴿١٤﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿١٥﴾ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَى فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٦﴾ فَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَمِى حَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَبْرُؤُا مَعْطَلَةٌ وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ ﴿١٧﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُون لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَأَلْمَتُوا لَعْنَى الْأَبْصَرِ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿١٨﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتانە، لە سازدە (١٦) بىرگەدا:

١- ﴿ وَإِن يَكذِبُوكَ ﴾، خوا پوو دەكاتە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ دەفەرموى: ئەگەر بە درۆت دابىنن، يانى: كۆمەلگاكەى خۆت و دەورووبەرەكەت، ئەگەر بە درۆت دابىنن، ئەمە بە تەنكىد دلدانەودىە بۆ پىغەمبەر ﷺ واتە: بىتېروا بوون و بە درۆ دانانى خەلكەكەت بۆ تۆ، شىتىكى چاوهروانكراوه، ھەلبەتە (ئىن)، (ئىن الشُّرطِيَّة) يە، بە مەرجىت ئەوان بە درۆت دابىنن، وەلئى مەرجەكە قرتتېراود و چەند شىتەك دەگرىتەوھ:

١- ئەگەر بە درۆت دابىنن، شىتىكى سەير نىە.

٢- ئەگەر بە درۆت دابىنن، شىتىكى چاوهروانكراوه.

٣- ئەگەر بە درۆت دابىنن بۆ تۆ كەم و كەسرى نىە.

بۆیەش خوا ﷻ دەلامەکی قرتاندو، تاكو هه موو نهو واتایانهو زۆری دیکهش بگریتهو. به لآم نه گهر فهرمووبای: (وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَلَا غَاصَّةَ عَلَيْكَ) نه گهر به درۆت دابنن، سه ر نیه.

یاخود: (وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَلَا غَاصَّةَ عَلَيْكَ) نه گهر به درۆت دابنن، هه چ كه م و كه سیری نیه بو تو، هه چ نه قوستانی نیه بو تو.

یاخود: (وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَهُوَ نَبِيٌّ مُتَوَقَّعٌ) نه گهر به درۆت دابنن، شتیکی چاوه پروانكراوه، هه ر نه وهی ده گرتوه، كه باسكراوه، به لآم بۆیه خوا وه لآمی مه رجه كهی قرتاندو، تاكو هه موو نهو واتایانهی گوتمانن و جگه له وانهش بگریتهو. (۲) ﴿فَقَدْ كَذَّبْتَ قَبْلَهُمْ﴾، به دنیایی له پیش نه واندا به درۆیان دانان یانی: پیغه مبه رانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) به درۆ دانان، په یامه کانی خویایان به درۆ دانان، ننجا پیناندادی:

(۳) ﴿قَوْمٌ نُوحٍ وَّعَادٍ وَثَمُودَ﴾ (۱۲) ﴿وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمِ لُوطٍ﴾ (۱۳) وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ ﴿﴾، كهوت گهل و كۆمه لگایان باس ده كات، كه له زۆر له سووره ته كاندا خوا ﷻ باسی نهو كۆمه لگایانهی به ته تفصیل هیناوه، له سووره ته كانی: (الشعراء والأعراف وهود) وهه ندیکی دیکه له سووره ته كان دا، خوا به سه رهاتی نهو كه لانهی هینان، بۆیه تیره ته نیا هه لوئستی به درۆدانه رانه یان بو پیغه مبه رانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) باس ده كات، یانی: نهی موحه ممه ده! نه گهر كۆمه لگایهت به درۆت دابنن، له پیش وانیشدا گهلی نووح، پیغه مبه ری خویایان به درۆ دانا، كه نووح ﷻ بوو، گهلی عادیش، هوودیان ﷻ به درۆ دانا، نهو په یامه ی خوا به هووددا بۆی ناردبوون، هه روهها گهلی (همود) یش صالحیان به درۆ دانا و نهو په یامه ش كه خوا به صالحدا بۆی ناردبوون، سه لآت و سه لامی خوا له سه ر صالح بن.

﴿وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمِ لُوطٍ﴾، هه روهها هه ردوو گهلی نیبراهیم و گهلی لوهووط ﷻ كۆمه لی نیبراهیم و كۆمه لی لوهووط، كه كۆمه لی نیبراهیم سه ره تا له ناوچه ی

حه پړان بوون، له باکووری شام، به لأم گه لی لویو له شوته نی که نیستا بوته ده ریاجه ی مردوو، له نیوان نوردون و فه له ستیندا، له وی بوون، نه و دوو گه له ش نه و دوو پیغه مبه رانه ی خویان به درو دانان.

﴿وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ﴾، هه روه ها هاوه لانی مه دیه نیش، [مه دیه ن ناوی شارو ولاته که یه]، پیغه مبه ره که یان ناوی شوعه یب ﷺ بوو، نه وانیش شوعه ییان به درو دانا.

٤- ﴿وَكَلِّبَ مُوسَى﴾، مو ساش ﷺ به درو دانرا، له لایه فیرعه ون و گه له که یه وه به درو دانرا، بو یه خوا ﷺ، بو چی بو نه و نه یفه رموه (قوم)؟ چونکه به درو دانه رانی مووسا، قهومی مووسا نه بوون، گه ل و کومه لگای نه و نه بوون، به لکو کومه له که ی نه و به نوو نیسرائیل بوون، به لأم نه وانیه ی مووسایان به درو دانا، قیبتیه کان بوون، فیرعه ون و داروده سته که ی بوون.

تنجا نایا که نه وانه پیغه مبه رانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به درو دانان، په یامه کانی خویان به درو دانان، که به پیغه مبه راندا نارد بوونی، خوا چی لیکردن؟ نایا وه ک به رزه کی بانان بو ی ده رچوون؟ نه خیر.

٥- ﴿فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ﴾، خوا ﷺ ده فه رموی: سه ره تا رستم بو دریز کردن، بیبروایانم مؤله تدان، خوا ﷺ ده ی توانی بفه رموی: (فَأَمَلَيْتُ لَهُمْ) مؤله تم دان، به لأم بو چی ده فه رموی: ﴿فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ﴾؟ (وَضَعُ الظَّاهِرُ مَوْضِعَ الْمُضْمَرِ إِيمَاءٌ إِلَى عَلِيٍّ الْإِمْلَاءِ وَالْأَخْذِ، وَهُوَ الْكُفْرُ) بو یه نه وه ی که ناشکرایه که سیفه تی کافرایه تیه له شوینی راناهه که دانراوه، تا کو نامازّه بن بو هوکاری نه وه که بو چی خوا مؤله تی دان و دواپی سزای دان؟ یانی: له بهر بیبروایه که یان، دوا ی مؤله تدان، سزای دان.

٦- ﴿ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ﴾، دواپی گرمین، (أَخَذَ) بو سزادانه له زمانی عه ره بییدا (الأخذ حَقِيقَتُهُ: التَّوَالُّ لِمَا لَمْ يَكُنْ فِي الْيَدِ، وَاسْتَعِيرَ هُنَا لِلْقَدْرَةِ عَلَيْهِمْ بِإِهْلَاكِهِمْ بَعْدَ إِمْهَالِهِمْ)، (أَخَذَ) راسته مانایه که ی بریتیه له وه ی شتیکی په ده سته وه نه بن، به ده سته وه بگیری،

وهك من ثم موصحه فہ مبارکہ كه به دسته وه ده گرم ده لیم: (أَخَذْتُ الْمُضْحَفَ)، به لآم لیره دا (أَخَذْتُ) خوازراوه ته وه بؤ ده سه لآت به سه ردا هه بوون، به وه كه دواى ته وه ى مؤلّت دراون، هر نه گه راونه وه و خواش فه وتان دوونى و قره برى كردوون.

(۷) ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾، نجا نایا نكوولیی كردنم چوون بوو؟! (نَكِيرِ) لیره دا به مانای (ئنگاز)ه واته: نكوولیی كردنى من چوون بوو؟ ثم پرسیار كردنه بؤ سه رسوپماندنه (إِسْتَفْهَامٌ تَعْجِيبِيٌّ) واته: نكوولیی كردنى من، په خنه گرتنى من لئیان، دواى سزادانى من بویان، هیئنده مه زن بوو، هیئنده زه به لآح بوو، ناگونجى وه سف بكرى و جتى سه رسوپمانه.

نهمه ته وه ش ده گه یه نى كه نه گه ر تپوهش وا بكهن، هه مان سه ره نجامتان به سه ر دى، هه روها ته وه ش ده گرتته وه: وامه زانن كه تپستا رستم بو تان درپژ كردوه، ده رباز ده بن، كافره كانى پيش تپوهش رستم بؤ درپژ كردن، به لآم كه له سه ر كوفرو ستمى خویمان به رده وام بوون و نه گه راونه وه، به وه شپوه به سزام دان، تپوهش تپستا بوارتان دده دم، به لآم وا مه زانن تهو بواردانه، پشتگوى خستنه، به لكو پست بؤ درپژ كردنه و مؤلّت دانه، بوارو ده رفه ت پیدانه، بيقوزنه وه و وهك وان مه كه ن كه به هر ه یان وه رنه گرت لهو مؤلّت دانه ى خواى میهره بان، بویه سه ره نجام دواى مؤلّت درانه كه، خوا گرتنى و سزای دان، كه واته تپوهش نه گه ر وهك وان بكهن، له مؤلّت درانه كه ى خوا به هر ه وه رنه گرن، سزادارنیشان بؤ دى.

پيشى وهك به سه رهات گپرانه وه، باسیكرد، نجا خوا ﴿تَوَكَّلْ﴾ شوئنه واره كانیان وهك دیمه نى به رجه سته وه به رچاو، پيشانى كافرو ببروا یه كانى رپوزگارى پیغه مبه ر ﴿تَوَكَّلْ﴾ و دواى نهویشیان ددهات، ده فه رموى:

(۸) ﴿فَكَايِنٌ مِّنْ قَرِيْبَةٍ اَهْلَكْنَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾، زور ناوه دانیمان له به بن بردن، له كاتيكدا سته مكار بوون، (كَايِنٌ: اِسْمٌ دَالٌ عَلَى الْاِخْبَارِ عَنْ عَدَدٍ كَثِيْرٍ)، (كَايِنٌ) به مانای (كَمِ الْخَبْرِيَّةِ) به، ناوپكه ده لالهت ده كات له سه ر هه واندان به ژماره به كى زور، (كَايِنٌ) باى: زور، ﴿فَكَايِنٌ مِّنْ قَرِيْبَةٍ﴾، يان ﴿وَكَمْ مِّنْ قَرِيْبَةٍ﴾ ﴿الاعراف﴾،

هەردووکیان هاتوون لە قورئاندا، یان: ﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرِيْبٍ كَانَتْ ظَالِمَةً ﴿١٧﴾﴾
 الذبیاء، واتە: زۆر ئاوەدانیمان پشت شکاندن، کە سەمکار بوون، (کائین) دەبیتە نیهاد
 (مُتَبَدِّلاً) و ئەوەی لە دواوە دەت، دەبیتە گوزارە (خَبَر).

﴿وَهُكَذَا ظَالِمَةٌ لَّهُ﴾، لە حالیکدا کە سەمکار بوون، خوا ﷻ لە زۆر شوونی قورئاندا
 بەیانی کردووە کە: هیچ ئاوەدانیهک، هیچ کۆمەڵگایهک سزا نادات، ئەگەر سەمکار
 نەبێ، سەم (ظلم)یش:

١- بە مانای کوفر دێ.

٢- بە مانای شیرک دێ.

٣- بە مانای دەستدریژی کردن بۆ سەر مافی ئەوانی دیکە دێ.

٤- بە مانای بەدرۆ دانانی پیغەمبەران دێ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

٥- بە مانای نادیده گرتنی چاکەکانی خوا دێ.

هەموو ئەو واتایانەی هەن، بەلام ئەسلی واتایهکە: (الظُّلْمُ: وَضْعُ الشَّيْءِ فِي غَيْرِ
 مَوْضِعِهِ الْمُنَاسِبِ)، (ظلم) بریتیه لە دانانی شتێک لە شوێنێک کە شوینی گونجاوی خۆی
 نەبێ.

بێگومان هەر پێنج واتایهکە قورئان بۆیان بەکاری هێناوە، ئەو مانا
 ئەسلییە دەیانگەیهنێ.

٩- ﴿فَهِيَ حَاوِيَةٌ عَلٰٓى عُرُوْشِهَآ﴾، تییستا ئەو ئاوەدانیه زۆرانە کە فەوتاندا مانن بە
 هۆی ئەوەوە کە سەمیان کرد، دیوارهکانیان بەسەر سەربانەکانیان دا رماون، (حَاوِيَةٌ
 عَلٰٓى عُرُوْشِهَآ) (سَاقِطَةٌ جِذْرَانَهَا عَلٰى سُقُوْفِهَا) دیوارهکانیان بەسەر سەربانەکانیان دا
 پرووخاون، عاهدت وایه کە خانووێک، بینایهک دەرووخێ، پێشێ سەربانەکە دەرووخێ،
 دوابی بە تێپەر بوونی کات، ئنجا دیوارهکانیش بەسەر سەربانەکاندا دەرووخێن، بۆیه
 دەفەرموێ: ﴿فَهِيَ حَاوِيَةٌ عَلٰٓى عُرُوْشِهَآ﴾، دیوارهکانی بەسەر سەربانەکاندا رماون.

۱۰- ﴿وَيَبْرُؤُا مُعْطَلًا﴾، ههروه ها نهوهی که لیان به جیماوه: بیریکی په کخراو، (بئر معطلة) (البئر: التي عطلت الإنتفاع بها مع صلاحها للإنتفاع) بیریک که سوود لیوه رگرتی په کبخراوه، له حالیکدا که به که لکی سوود لیوه رگرتن دئی، به جیته لراوه، هه رچه نده ناویشی تیدابه و به که لکیش دئی.

۱۱- ﴿وَقَصْرِ مَشِيدٍ﴾، ههروه ها کوشکی به رزکراوه، یا خود کوشکی مه حکم، (مَشِيدٍ) چهند واتابه کی ههن، وه ک پیشتریش گوتمان:

۱- (أَي: الْمَبْنِي بِالْمَشِيدِ وَهُوَ الْجُصُ وَالْجَيْرُ) واته: دروستکراو به گهچ، یا خود سواق دراو به گهچ، سپیکار کراو.

۲- یا خود (مَشِيدٍ) به مانای (حصین) دئی، زور قایم و مه حکم.

۳- یان (مَشِيدٍ) به مانای (عالی، مُرْتَفِع) به رز، هه لچوو، کوشکی به رز دئی، له یه ک کاتیشدا ده کری هه ر سَ واتابه کان بگریته وه، بویه خوا وشه ی (مَشِيدٍ) ی به کارهیناوه، ده بیتوانی بفه رموی: (قَصْرٍ عَالِي)، یان بفه رموی: (قَصْرِ مُجْصَص)، یان (قَصْرِ حَصِين)، بویه ده فه رموی: ﴿وَقَصْرِ مَشِيدٍ﴾، که نه مبینوه له ته فسیره کاندنا نامازه به وه بگری، خوا فه رموی به: (وَقَصْرِ مَشِيدٍ) تا کو نه وه بگه یه نن که نه و کوشکه:

أ- هم به رز بووه و به رز کراوه ته وه.

ب- هم به گهچ، یا خود به مادده یه ک وه ک گهچ، سواقدراوه و سپیکار کراوه.

ج- هم زوریش مه حکم و قایم بووه.

۱۲- ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾، نایا به زهودیا نه ریشتون؟ لیره ش و له زور شویتنی دیکه ش وشه ی (سَير) ریشتن، به دوو واتا هاتوه، وه ک گوتراوه: (السَّيْرُ سَيْرَانٍ: سَيْرٌ مَادِي وَسَيْرٌ مَعْنَوِي) ریشتن دوو ریشتنه: ریشتنی ماددی، که خه لک بروا به پینان، به سه یاره، به هه ر شیوازیک برواو ته ماشای شونه واره کان بکات، ریشتنی مه عنه ویش هه به، که به چاوی عه قَل و دَل نه و کوشک و ته لارو شونه وارانیه به جیان هیشتون،

ببینه بهرچاو، چاوی خه یالی خۆت، یاخود میژوو بخوئینهوه، که قورئان ده خوئینهوه و، سهراچاوه کانی میژوو ده خوئینهوه، به چاوی عه قَل و دَل بیهئینه بهرچاوی خۆت، نهوش ههر پویشتنه، به لَام پویشتنی مه عنه ویی، که واته: ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾، نایا به پینان نه پویشتوون، یان به نامرازه کان، یاخود به فیکرو نه ندیشهو عه قَل نه پویشتوون؟

۱۳- ﴿فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا﴾ نجا دلانئیکیان هه بن پینان تیبگه ن.

۱۴- ﴿أَوْ مَا ذَانُ يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ یان گوئیانئیکیان هه بن پینان بیستن.

۱۵- ﴿فَإِنَّمَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ﴾، به دلنیایی چاوه کان کویر نین، یانی: چاوی سهریان، که ده فهرموی: ﴿فَإِنَّمَا﴾، نه مه راناوه که ی: ﴿صَمِيرُ الْقِصَّةِ وَالشَّانِ﴾ ده چیتهوه بو حالت و به سه رهات یانی: حال وایه، به سه رهات وایه، که نه وانه چاویان کویر نیه، چاوی سه ر، به لکو نهو دلانه یان کویرن، که له سینه کانیانان.

۱۶- ﴿وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الْأَصْدُورِ﴾، به لکو نهو دلانه یان کویرن، که له سینه کانیانان.

شایانی باسه: تیتستا له رووی زانستییهوه دهرکهوتوه، که نامرازی زانین و دهرککردن میتسکه، که له که لله ی سهردایه و، له قورئاندا وشه ی (فُوَاد) ی بو نهو به کارهاتوه و، به (أَفْنِدَة) کۆده کریتهوه، بویهش (أَفْنِدَة) و (فُوَاد) له قورئاندا زهم نه کراون، وهک چۆن (سَمْع) و (أَبْصَار) یش زهم نه کراون، چونکه نه وانه نامرازان، ده گونجی ئینسان هه قیان پت بیستن و بینن و بناسن، ده شگونجی له نه رکی سروشتی خویاندا به کاریان نه هئینی، بویه نه سه رزه نشت کراون، نه ستایش کراون، به لَام دَل (قَلْب) که به (قُلُوب) کۆده کریتهوه، له قورئاندا جاری واهه به ستایش کراوه و، جاری واش هه به زهم کراوه، بو وینه:

أ- ﴿أَلَا يَنْصُرُ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (الرعد، واته: ناگادار بن! به یادی خوا دلان نارام ده گرن.

ب- ﴿كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾ (المجادلة، یانی: (خوا) نیمان له دلیان دا نووسیوه.

ج- ﴿وَجَلَّتْ قُلُوبُهُمْ﴾ (الأنفال، واته: دلّه کانیان راجله کین (موچرکه یان پیداهات).
نهوانه هه موویان ستایش و مه دحن بؤ دلآتیکی شایسته و پاک.

به لآم له به رانبه ریشدا دلّ هه یه، زهم ده کړی، وهک خوا ﴿دغه رموی: ﴿حَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ (البقرة، خوا موری به سه ر دلّه وه ناوان، یان که لیره دا دغه رموی: ﴿فَأَنهَآ لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبَ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ به دلنیایی چاویان کوتر نین، به لکو نهو دلانه ی له سینه کان دان کوترن.

تنجا له سؤنگه ی نهو وهه که دلّ چه فی ویست و نه ویستنه، چه فی بریاردانه، بؤیه هه م زهم ده کړی، نه گهر بریاری خراب بدات و به لای خرابه دا بچن، هه م مه دح ده کړی، نه گهر بریاری چاک بدات و به لای چاکه دا بچن، به لآم بیست و دیت و ده رک کردن، به گوئی و به چاو و به عه قلّ (فؤاد)، نهوانه نامرازن، ده گونجی چاکه یان پی ده رک بکری و، پروویان پی له چاکه بکری، یان پروویان پی له خرابه بکری، تنجا نهوی که پروویان پی ده کانه چاکه، یان خرابه، دلّه که یه، له ویوه بریاران بؤ دهری.

به لآم ویرای نهو هه ش: تیستا به هوی زانسته وه دهر که وتوه، که نه اندازه که له زانین و ئیدراک، په یوه ندیی به دلیشه وه هه یه.

هه ر کام له: (الْأَبْصَارُ، الْقُلُوبُ، الصُّدُور) که (أل) ی ناساندنیان له سه ره، هه موو ناساندنه کان یان: مه به ست بییان ناساندنی (جنس) ه، واته: تیکرای نهو دلانه، تیکرای نهو چاوانه، تیکرای نهو سینانه که دلّه کانیان تیدان، هی بیبروویان، تنجا نه گهر بؤ (جنس) بن، یانی: تیکرای چاوو سینه و دلی کافران بهو شیوه یه ن.

ده شگونجی (أل) ه که بؤ ناساندن بی، به لآم بؤ (عَهْد) بی، دلّه کانیان و چاوه کانیان و سینه کانیان، هی کافره کان - که قسه یان له باره وه ده کړی - بهو شته ده ن.

مهسه لهی چواره م و کو تایی:

بیبروایان په لهی هاتنی سزای خوا ده کهن و، خواش به لینی خوئی ناشکینن، به لأم پیوه ری کات له لای خوا جیاوازهو، که لیک ناوهدانییش رستیان بو شل کراوه و دوایی گیراون:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَسْتَغْلِبُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ تُجْلِبَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَإِنَّكَ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿١٧﴾ وَكَأَنَّ مِنْ قَرِيبٍ أَمَلَيْتَ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ لُهَا أَخَذَتْهَا وَرَأَى الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾﴾.

شیکردنه وی ئەم ئایه تانه، له حهوت برگه دا:

١- ﴿وَسْتَغْلِبُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾، په لهت لیده کهن بو هاتنی سزا، وه ک له سووپه تی (الانفال) دا، خوا ده فهرموئ: ﴿وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَتْ هَذِهِ حَقًّا مِنْ عِنْدِكَ فَامْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِّنَ السَّمَاءِ أَوْ اثْبِتْنَا بِعَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٣﴾﴾، واته: یاد بکه وه! کاتیک گو تیان: نهی خوا به! نه کهر نه مه (ئهم قورئانه) هه قه له لابه ن تووه به، به رد مان به سهردا ببارینه، یا خود سزایه کی به تیشمان بو بینه، له جیاتی بلین: خوا به! هیدا به تمان بده، گو تیان: بهرد باره مان بکه، یا خود سزای به تیشمان بو بئیره، خوا ده فهرموئ: په لهت لیده کهن له هاتنی سزا.

٢- ﴿وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾، خواش به لینی خوئی دوا ناخات، (أَخْلَفَ وَعْدَهُ: لَمْ يَفِ بِهِ)، (أَخْلَفَ وَعْدَهُ) په یمانه کهی پیوهی پابه ند نه بوو، به لینی نه برده سه، خوا ښه خوا بهی خوا بهی سیفه تی به رزو په سندو چاکه، به کیک له سیفه ته به رزو په سندو چاکه کان، که فه رمانیشی پیکردوه خو مانی پښ براز نینه وه، بریتیه له وه فاداری به به لاین و په یمان، پابه ندی به به لاین و په یمانه وه: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُوبِ ﴿١﴾﴾ المائدة، واته: نهی نه وانیه برواتان هیناوه! وه فادار بن به گریبه سه ته کان.

تُنْجَا خَوْفًا لَّهُمْ لَسَهْرَ زَمَانِي بِنَدْوَى چاکه کانی ده فهرموی: ﴿ إِنَّكَ لَا تُخَلِّفُ الْوَعْدَ ﴾
 ﴿۳۱﴾ آل عمران، واته: خوابه! تو به لاین و پهیمان زایه ناکه ی و دواى ناخه ی.

﴿۳﴾ - ﴿ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴾، رُوژنک له لای په روره دکارت
 به نه ندازه ی هه زار ساله، له وه ی که تیره ده یژمیرن، له سووره تی (العنکبوت) دا تم ته عبیره
 به م شیره به هاتوه: ﴿ وَسَتَعْلَمُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لِّجَاءِ هُرِّ الْعَذَابِ وَلِيَأْتِيَنَّهُمْ
 بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴾ ﴿۳۲﴾ سَتَعْلَمُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿۳۳﴾ يَوْمَ
 يَفْسَهُمُ الْعَذَابَ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۳۴﴾.

واته: په له ت لیده که ن به هاتنی سزا، نه گهر کاتیکى دیار بیکراویش نه بووايه،
 سزایان بو ده هات، کت و پریش بو یان دئی، به بئى نه وه ی هه ست پئى بکه ن،
 په له ت لئ ده که ن به هاتنی سزا، دوزه خیش ده ورى ببیروایانى داوه، نه و روزه
 که سزا دایانده پوشتن له سه ریانه وه و له ژیریانه وه، (خوا) پتیا ن ده فهرموی:
 بیچیزن سزای نه وه ی ده تانکرد.

که واته: که سزای خوا په کسه ر بو تان نایه ت، له بهر نه وه یه که پتوره ی کات
 له لای خوا جیا به، رُوژنک له لای خوا به قه ده ر هه زار سالى تیره یه، تیره زور
 په له ده که ن، به لأم خوا ﴿۳۵﴾ کات و شوین و هه موو شتیک، دنیا و دواروژ له ژیر
 ده ستی خویدایه، په له ی نیه، خوا نه م که ردوونه ی به سیستم (نظام) داناوه،
 هه ر شته له کاتی خویدا دئی، به هوی ناره زوو کردنی خه لکه وه و، به هوی
 داوا کردن و په له کردنی خه لکه وه، خوا سیستمی هوی تیکنادات.

﴿۴﴾ - ﴿ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُمْ لَهَا ﴾، زور ناوه دانیش هه بوون رستم بو دریز کردوون،
 مؤله تم داون، پتیش فهرموی: ﴿ فَكَايِّنْ ﴾، نه وه یان ده فهرموی: ﴿ وَكَأَيِّنْ ﴾،
 بوچی؟ چونکه نه وه ی پتیش په کسه ر به (ف) ی به دوا داهاتن (تغییب) به دواى نه ی
 دیکه دا هات، به لأم نه مه یان به (و) باده درتته وه و سیاقه کان جیان.

(۵) - ﴿وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾، له کاتیکدا که سته مکاریش بوود، له حائیکدا که سته مکار بوون

(۶) - ﴿ثُمَّ أَخَذَهَا﴾، دواپی گرتوومن، پیتشریش گوتمان: (أَخَذَ) به کارهیتراوه بو سزادان، چونکه که سیک بیهوی که سیک سزا بدات، ده یگری، ده گوتری: پشته ملی گرت، نجا دواپی سزای ده دات

(۷) - ﴿وَأَنَّ الْمَصِيرُ﴾، سه ره نجامیش هر بو لای منه، نه مه - پیتشختنی ژردار که رو ژردارکراو (تقدیم الجار والمجرور) - شیوازی کورت هه لیتانه واته: که رانه وه ته نیا بو لای منه.

نوکنه به کی ره وانیتزی:

بوچی خوا له وهی پیتشیدا فه رموویه تی: ﴿فَكَأَيِّن مِّن قَرَبَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾، لیره ه ده فه رموی: ﴿وَكَأَيِّن مِّن قَرَبَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾، هی پیتش به (ف) و، هی دواپه به (و) بادراو ته وه؟!

چونکه دواپ نه وهی له پیتش دا باسی فه وتاندنی حهوت له گه له پیتشووه کانی کردوه، بوپه خوا ﴿فَكَأَيِّن﴾، واته: نه و گه لانه فه وتاون، تپوهش چاوه ری بکن، نه م (ف) ه، ده گونجی (فَاءَ الْجَزَائِيَّةِ) بی، بو سه زا بی، تپوهش چاوه ری بکن وه ک نه وان سزا بدرین، یا خود (فَاءَ التَّعْقِيبِ) بی، یانی: به دواپ نه واندا چاوه ری بی، تپوهش ناوا سزا بدرین.

به لام لیره دا ﴿وَكَأَيِّن مِّن قَرَبَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾، له بهر نه وهی دواپان کردوه به پهله سزای خویان بو بی، بوپه خوا ﴿فَكَأَيِّن﴾ ده فه رموی: تپوه پهله ده کهن له حائیکدا (نه م) (و) ه ده گونجی (واو العالیة) بی یانی: بو بادانه وه (عطف) یه، به لام ده گونجی مه به ست پتی حال بی زور شارو ناوه دانسی له رابردوودا رستم بو دریژ کردوون و مؤله تم داون، له حائیکدا که سته مکار بوون، دواپی گرتوومن و سزام داون، سه ره نجامیش هر بو لای منه.

کەواتە: تێو نابن پەلە بکەن، تەماشای مێژوو بکەن! ئنجا قەناعەتتان دێ، کە: هەر گەل و کۆمەڵگایەک سەتەمکار بووبێت و یاخی بووبێت، لایدایێ و لاری بووبێت، دەرباز نەبوو لە سزای خوا، ئەو شۆتەنە واره کانیا، تەماشایان بکەن!

خوای پەرورەدگار بە لوتف و کەرەمی خۆی یارمەتیشمان بدات، زیاتر لە کتیبە موبارەک و پەر پست و پێزەکە ی تیبگەین و، زیاتر بە هۆیەوه پیبگەین، یارمەتیشمان بدات تیبگەیشتن و پیبگەیشتنە کە ی خۆمان بگوازینەوه بۆ دەورووبە ریشمان، دەورووبە ریشمان تیبگەین، پیبگەین، خوا بە هۆی قورئانەوه، بە هۆی ئەم کتیبە موبارەکەوه، ئەمەمان زیاتر پەر بەرە کەت بکات بە لوتف و کەرەمی خۆی، لە هەرچی خراپە و هەلە و پەلە و پیسی هەیه، پاکمان بکاتەوه و، بە هەرچی چاکیی و پاکیی و راستیی و ساغیی هەیه، بمانرازینیتەوه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

❖ دەرسی پینجەم ❖

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له هه‌ژده (۱۸) ئایه‌ت، پێک دێ، ئایه‌ته‌کانی: (۴۹ - ۶۶)، که خوا ﷻ پێنج باب‌ه‌تی سه‌ره‌کیی تییان دا خستوونه‌ روو:

۱- فه‌رمانکردن به پێغه‌مبه‌ری کۆتایی موحه‌مه‌د ﷺ به مروّفايه‌تیی رابگه‌یه‌نن: ناگادارکه‌ره‌وه و ترسینه‌ریکی پۆشنه‌ بۆ هه‌موویان، بۆ هه‌موو مروّفايه‌تیی، ئنجا برواداران کردوه‌ باش، لیبوردن و بژیوی باش و، ناحه‌زانی ئایه‌ته‌کانی خواش ﷻ، دۆزه‌خی بلتسه‌داریان بۆ دانراوه.

۲- راگه‌باندنی نه‌و راستیی که هه‌میشه شه‌یتان بۆ پێغه‌مبه‌رانی خوا و په‌وانه‌کران، له بۆسه‌دايه: خوتخوته‌ی خرابیان بخاته‌ دل، به‌لام خوا ﷻ پیلانه‌که‌ی (تیلیس)ی هه‌لوه‌شاندۆته‌وه و، سه‌ره‌نجام دلنه‌خۆشان و دل‌رەقان، زه‌ره‌رهنه‌ند و، زانایانی برواداریش به‌هره‌مهنه‌ند بوون له ئایه‌ته‌کانی خوا، له په‌یامی خوا که به پێغه‌مبه‌رانی دا ناردوو‌یه‌تی.

۳- بێبروایان هه‌میشه له دوو دل‌یی دابوون و ده‌بن، له باره‌ی فوړنانه‌وه، هه‌تا کاتی مه‌رگیان، یان کاتێ سزای به‌ تیشیان بۆ دێ، و، له قیامه‌تیشدا هه‌ر که‌سه به‌ پێی خۆی، پاداشت یان سزای پر به‌ پێست وه‌رده‌گری.

۴- ستایشی کۆچکه‌رانی تیکۆشه‌ر و فیداکار له پیناوی خوا، که پاداشتی به‌رز و سه‌ره‌نجامیکی پر په‌زنامه‌ندیان هه‌یه و، خوا‌ی دادگه‌ر و بالا ده‌ستیش پشتیوانی سه‌تملی‌کرانوه.

۵- خسته‌نه‌ پووی دواژده (۱۲) کرده‌وه‌ی گه‌وره و گرنکی خوا ﷻ، وه‌سفکردنی خوا ﷻ له شازده (۱۶) له سیفه‌ته‌ به‌رز و په‌سنده‌کانی، که سه‌ره‌جم ده‌که‌نه: بیست و هه‌شت (۲۸).

﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُدْعَىٰ لِلْإِنسَانِ أَسْمَاؤُهُ فَأَلَّيْتُكَ بِأَسْمَائِكَ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِنَّا تَمَعْنَا أَلْفَى الشَّيْطَانُ فِي أَمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ أَيْمَانَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾ لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾ أَلَمْ تَلَفَّ يَوْمَ مَدْيَنَ بِحُكْمِ رَبِّكَ فَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ لَمْ يَكْفُرُوا مِنْ قَبْلِكَ لِيُذَكِّرَ اللَّهُ لِيَذْكُرَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيُرْفَعَنَّهُمْ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُمْ خَيْرٌ الرَّزُقِينَ ﴿٥٧﴾ لِيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا رِضْوَانَهُ وَلَئِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٨﴾ ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لِيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَمَغْفِرٌ عَفُورٌ ﴿٥٩﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦٠﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦١﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتَصَيَّحُ الْأَرْضُ خُضْرًا إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ جَلِيلٌ ﴿٦٣﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ وَالْعَالَمِ نَهْرًا فِي الْبَحْرِ يَأْتِيهِ مِنْ تَحْتِ السَّمَاءِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٥﴾ ﴾

مانای دهقا و دهقی نایه‌تہکان

{(تہی موحہممہدا!) بلتی: نہی خہ لکینہ! بہ دلنپایی من بو تپوہ تہنیا ترستیئر و وریاکہ روه‌دہیہ کی ناشکرام ﴿۶۱﴾ نجا ئەوانہی بروایان هیناوه و، کردہوہ باشہ کانیان کردوون، لیوردن و بزویوکی پەسندیان هہبہ ﴿۶۲﴾ ئەوانہش کہ لہ دژی نایه‌تہ کامان تیکۆشان بو پەکشستیان، ئەوانہ هاوہ‌لی کلپہی ناگرن ﴿۶۳﴾ لہ پیش تۆشدا (تہی موحہممہد ﴿۶۴﴾) هیچ رەوانہ کراو و پیغہمبەرئکمان نەناردوہ، مەگەر کاتیکی ناواق خواستوہ، شەیتان (خوتخوتہی خراپی) فریادوہ تہ نپو ناوانہ کەبہوہ، نجا خواش (یاسای وابووہ کە) نەوہی شەیتان فریادوہ، لایدەبات و دوایی (کاریگہری) نایه‌تہکانی پتہو و قایم دەکات و، خوا زانی کاریزانہ ﴿۶۵﴾ تاکو لہ نەنجامی نەوہدا (خوا ﴿۶۶﴾)، نەو (خولیا و خوتخوت) دی شەیتان فریادوہ، بیکاتہ تاقیکردنەوہ بو ئەوانہی دلپان نەخۆشیی تیدابہ و، ئەوانہش کە دلپان رەق و سەختە، ستمکارانیش لہ ناکۆکییہ کی دوور و قوولدان (لەگەڵ خوا و پیغہمبەرائی دا) ﴿۶۷﴾ ھەرۆھە تاکو ئەوانہش کە زانیارییان پیدراوہ، بزانی و دلنپایی کە نەو (قورن) ھەقە لہ پەرۆردگارنەوہ، نجا سەرەنجام بروای پتی بینن و، دلپان بۆی نەرم و ملکہچ بێ، بیگومان خواش پرنماییکاری ئەوانہیہ کە بروایان هیناوه بەرہو راستہ رتی ﴿۶۸﴾ بەردەوامیش ئەوانہی بیپروان لہ بارہی (قورن) ھوہ، لہ دوو دلپایی دان، ھەتا کت و پپر کۆتایی (مەرگ) یان دی، یان سزای نازاری رۆژیکی نەزۆک و بیتی خیریان بو دی ﴿۶۹﴾ لہو رۆژەدا حوکم و دەستەلآت تہنیا ہی خواپہ، دادوہرییان لہ بەبندا دەکات، نجا ئەوانہی بروایان هیناوه و کردہوہ چاکہ کانیان کردوون، لہ بەھەشتہ پپر ناز و نیعمەتہکان دان ﴿۷۰﴾ ئەوانہش کە بیپروا بوون و نایه‌تہ کامانیان بەدرۆ داناوہ، نا ئەوانہ نازاریکی ریسوایکەریان ھہبہ ﴿۷۱﴾ ھەرۆھە ئەوانہی لہ رتی

خوادا کۆچیان کردوه، دوایی کوژراون، یان مردوون، خوا ^(۸۸) به بژیوتکی باش
 رۆزییان دهداتی، و، مسۆگەر هەر خواش باشتین بژیودهره ^(۸۹) به دنیایی
 دهیانخاته مه نزلگایه کهوه که په سندیانه و، بیگومان خواش زانای هیدییه ^(۹۰)
 (نهوهی باسکرا) هەر بهو شیوهیهیه و، هەر که سیک به گوئرهی پی سزادرا،
 سزای به رانبهر بداتهوه و، دوایی ده سترتژیی بکرتیه سهر، بیگومان خوا سه ری
 ده خات، به دنیایی خوا چاویوشییکاری لیبوردهیه ^(۹۱) نهویش به هۆی نهوهوه
 که خوا شهوگار به نئو رۆژگاردا دهکات و، رۆژگاریش به نئو شهوگاردا دهکات
 و، بیگومان هەر خوا بیسه ری بینهره ^(۹۲) به هۆی نهوه شهوه که خوا هەر
 خۆی ههقه و، نهوهی (هاوبه شندانهران) لئی ده پارینهوه، ناههقه و، بیگومان
 هەر خواش به رزی گهوردهیه (به رههایی) ^(۹۳) نایا سه رنجت نه داوه که: خوا
^(۹۴) له سه رتوه ناوی دابه زاندوه، به کسه ر زهوی سهوز هه لگه راوه! بیگومان خوا
 په نهانکاری شاره زا به ^(۹۵) هه رچی له تاسمانه کان و له زهوی دایه، هی ویه و
 به دنیایی هەر خوا دهوله مندی ستایشکراوه ^(۹۶) نایا (به چاوی عه قل و
 دل) نابینی که خوا هه رچی له زهوی دایه، بۆی رام و ده ستمۆ کردوون و،
 که شتییه کانیش به فه رماتی وی له ده ریادا ده رۆن (دین و ده چن) و تاسمانیش
 ده گری و ناهیلن به سه ر زهوی دا بکهوی، مه گه ر به مؤله ق خۆی، به دنیایی خوا
 به رانبه ر به خه لکی، به کچار به په رۆش و میهره بانه ^(۹۷) هه روه ها به س نهویش
 ده تانزیه ن، دوایی ده تا مریتن، پاشان زیندووتان ده کاته وه، به راستیی مرۆف
 ی بیپه روا) زۆر سه لئه و پی نه زانه ^(۹۸).

شیکردنه وهی هه ندیك له وشه كان

(مُعْجِزِينَ): واته: دهسته وسانكه ران (أَعْجَزْتُ فَلَاناً وَعَجَزْتُهُ وَعَاجَزْتُهُ: جَعَلْتُهُ عَاجِزاً)، نهم سئ كرداره، (أَعْجَزْتُ وَعَجَزْتُهُ وَعَاجَزْتُهُ) واته: دهسته وسانم كرد و دهسته پاچه م كرد، يانی: فلان كه سم دهسته پاچه و بئ دهسه لآت كرد (مُعْجِزِينَ) خوندراویشه ته وه: (مُعْجِزِينَ)، واته: دهسته وسان كه ر و دهسته پاچه كار.

(تَمَوَّيًّا): واته: خۆزگه و ناواقی خواست، (التَّمَنِّي: تَفْدِيرُ الشَّيْءِ فِي النَّفْسِ وَتَصْوِيرُهُ فِيهَا، وَلَمَّا كَانَ أَكْثَرَهُ عَنِ تَخْمِينِ، صَارَ الْكَذِبُ لَهُ أَمْلَكًا، فَأَكْثَرَ التَّمَنِّي تَصَوُّرَ مَا لَا حَقِيقَةَ لَهُ، وَالْأُمْنِيَّةُ: هِيَ الصُّورَةُ الْخَاصِلَةُ فِي النَّفْسِ مِنْ قَمَنِي الشَّيْءِ)، (قَمَنِي) بریتیه له نه ندازه گیری کردنی شتیک و وینا کردنی شتیک له دهرووندا، نجا له بهر نه وهی به زۆریی نه وه ندازه گیری کردن و وینا کردنی شتانه، به زهین و گۆتره یه، بۆیه زیاتر مانای درۆ ده گه به نئ، چونکه زۆریه ی ناوات و خۆزگه كان، وینا کردنی شتیکن حه قیقه تیان نیه و (أُمْنِيَّة) كه به (أَمَانِي) كۆ ده كرتنه وه، بریتیه له وه وینه به ی له نه نجامی خۆزگه خواستن و به ناوات خواستنی شتیکدا، له دلدا پهیدا ده بئ.

(شِقَاقِي بَعِيرٍ): واته: ناکۆکیه کی دوور، (الشَّقَاقِي: الْمَخَالِقَةُ)، واته: ناکۆکیی و دوو به ره کیی، (لأنه يَكُونُ فِي شِقِّ غَيْرِ شِقِّكَ)، چونکه نه وه له لایه ك ده بئ، جیا له لایه كه ی تۆ.

(فَتَحَّتْ لَهُ قُلُوبُهُمْ): دلایان بۆی نهرم بئ و ملکه چ بئ، (الْحَبْتُ: الْمُطْمَئِنُّ مِنَ الْأَرْضِ: الْمُتَخَفِضُ، الْإِحْبَاتُ: اللَّيْنُ وَالنَّوَاضِعُ)، (حَبْت) به شوینتیکي گۆملایی و ته خت ده گوتری له زهوی، كه نرم بئ و له وه وه خوازراوه ته وه بۆ (إِحْبَات) واته: نهرمی و ته سلیم بوون و ملکه چیی.

(مَرِيَّوْ): (المَرِيَّوْ: التَّرْدُدُ فِي الْأَمْرِ، وَهُوَ أَخْصَ مِنْ الشَّكِّ)، (مَرِيَّة) واته: له باره
شيتكهوه دل له دل بدهی و دوو دل بی، كه تايهه تتره له (شَكَّ)، (شَكَّ) تهوده به
كه دوو لای شتیکت پی وهك بهك بن، بوون و نه بوونیت پی وهك بهك بن،
تیتیدا دوو دل بی، به لام (مَرِيَّوْ) لهوه تايهه تتره، نهوه به كه دلّت بیت و بچی له
به بیناندا، یان: (مَرِيَّوْ) نهوه به كه له شتیکدا دوو دل بی و، نهوه دوو دلییه هیچ
پاساویکی نه بیت، (مَرِيَّوْ) له (شَكَّ) تايهه تتره.

(بَقْتَةٌ): (البَقْتُ: مُفَاجَأَةُ الشَّيْءِ مِنْ حَيْثُ لَا يُحْتَسَبُ)، بریتیه له روودانی كت و
پهری شتیک به شیوهه كه چاوه روان ناکری.

(عَقِيْرٍ): (أَصْلُ الْعَقْمِ: الْيُسُّ الْمَانِعِ مِنْ قُبُولِ الْأَثَرِ)، (عَقْم) بریتیه له وشکیه كه
كه رتگر بی لهوه بی نهوه شوینه وارد قبول بکات، (يَوْمٌ عَقِيْمٌ)، یانی: (أَلْفَرَحُ
فِيهِ)، رۆژیک كه هیچ دلخوشیه کی تیدا نه بی و، رۆژیکی نه زۆك و بی خیر،
(الرِّيْحُ الْعَقِيْمُ) الذاریات، واته: بایه کی نه زۆك، بایه كه كه هیچ خیری پیوه
نه بی، بای سزا دان.

(مُدْخَلًا): خویندراویشه تهوه: (مُدْخَلًا)، نه گهر (مُدْخَل) بی، نهوه له (دَخَلَ
يَدْخُلُ) دوه، واته: چووه نیتو، ده چته نیتو، به لام نه گهر (مُدْخَل) بی، له: (أَدْخَلَ
يُدْخِلُ) هاتوه، واته: خستیه نیتو، ده یخاته نیتو.

(رُبُوْحٍ): (الرُّبُوْحُ: الدُّخُوْلُ فِي مَضِيْقٍ)، (ولوچ) بریتیه له چوونه نیتو شتیکی
تهنگه بهر و تهسك.

(مُخْضَرَةٌ): (الْمَكَانُ الْكَثِيْرُ الْخُضْرَةَ)، (مخضرة) شوینتیه زور سهوزایی لی بیت و
سهوز هه لگه ری، ههروهه خویندراویشه تهوه: (مُخْضَرَةٌ)، (المُخْضَرَةُ: الَّتِي صَارَ لَوْنُهَا
الْخُضْرَةَ)، (مُخْضَرَةٌ) واته: شتیک كه رهنه كه ی سهوز بی و سهوز هه لگه رابی.

(لَكُمُوْرٌ): (المُبَالِغُ فِي كُفْرَانِ النُّعْمَةِ)، (كفور) بریتیه له كه سبک كه زیده رۆی
كرد بی له نادیده گرتی چا كه و نیجه ته كانه خوادا . . .

مانای گشتییی نایه تهکان

خوایا له کۆتایی نهو باسانهدا که رابردن، که کۆتا باس سه ره نجدانه وه یه کی میژووی گهلانی پتشیوو بوو، که له نهنجامی ملهووری و سه رینچییان له فه رمانی پیغه مبه رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، یابه ند نه بوونیان به به رنامه کانی خوا وه چۆن دوو چاری سزای پر به پتستی خوا بوون، له دنیا دا و، له دوو پرۆژیشدا سزای گه وره تر چاوه رتیانه، وه ک خوا ده فه رموی: ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ اَشَدُّ وَاَبْقَىٰ﴾ (۱۳۷) طه، سزای پرۆژی دوایی سه ختیشه و به رده و امتریشه، دوای نه وه خوا بوون روو ده کاته پیغه مبه ری خاتهم و ده فه رموی: ﴿قُلْ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ ۙ بَلِّغْۙ نَهٰی خه لکینه! نه ی خه لکینه، واته: به ره ش و سپیسه وه و، به عه ره ب و عه جه مه وه، به هه موو زمانه کانه وه و، هه موو ره نگه کانه وه و، له هه موو چوار ته ره فی دنیا و، هه موو نه وانیه له ئاده م و هه واوه هاتوون، ﴿اِنَّمَا اَنَا لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ﴾، من ته نیا هۆشیارکه ره وه و ترسینه ریکی ناشکرا و پروونم بو ئیوه، واته: ته نیا نه رکی من نه وه یه که هۆشیار و وریاتان بکه مه وه و، بتانترستیم و ناگادارتان بکه مه وه که: به هه وه نته و بن حیکه مه ت نه هاتوونه نه و ژیا نه دنیا یه وه، خوا یه کی په روو ردگار هینا ونی و، بو ئه رک و بو حیکه مه تیک هاتوون و، ژیا نیش به س نه وه نیه که له چوارچیتوه ی دنیا دا هه یه و، قۆناغی دیکه ی ژیا نتان له پتشن، له بهر نه وه بزنان چۆن ده ژیین و، نه و پتنج و دوو پرۆژه ی دنیا چۆن ده گوزه رتین؟

ننجا باسی سه ره نجامه که یان ده کات: ﴿فَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ﴾، ننجا نه وانیه که به پروایان هینا وه و کرده وه باشه کانیان کردوون، به پروایان هینا وه به هه موو نه و شتانه ی پتیبسته به پروایان پت به یترتی و، کرده وه باشه کانیان کردوون، واته: هه موو نه و جموجۆل و چالاکیانه، چ په نهان

بن و په یوه نندیان به دل و دهر و ونه وه هه بن، چ زاره کی بن و په یوه نندیان به قسه و دهر برینه وه هه بن، چ جهسته ی بن و په یوه نندیان به نه دامه کانی جهسته وه هه بن، چ له بوار و جوغزی تاکی، یان خیزانی، یان کومه لایه تی، یان سیاسی دابن، هه موو نه و جموجول و کرده وه باشانه، که به پتی شهر عهقی خوا ﷺ باشن و، عه قلی سه لیم و فیتړه تی ساغ به باشیان ده زانی، هه موو نه وانه ی ناوا بوون: نیمانیان هیناوه به هه موو نه و شتانه ی پیوسته نیمانیان پی به پتندری و، جموجول و چالاکیه باشه کانیان نه نجام داون، ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ کَرِیْمٌ﴾، لیبوردنیکسی مه زن و بزویکی زور پر ریز و حورمه تیان بو هه به، له رژی دوا پیدا.

﴿وَالَّذِیْنَ سَعَوْا فِیْٓ اٰیٰتِنَا مُعٰجِزِیْنَ﴾، نه وانه ش که تیکوشاون و هه و نیان داوه و خو یان ماندوو کرده، که نایه ته کانی نیمه په ک بخه ن و، دهسته وسان و ناکارایان بکن، ﴿اُوْلٰٓئِکَ اَصْحٰبُ الْاَلْحِیْمِ﴾، نا نه وانه هاو ده لانی کلپه ی ناگری دوزه خن، (الْحِیْمِ) وانه: کلپه ی ناگر، (اَصْحٰبُ) که کو (صاحب) هه به مانای خاودن دی و، هه به مانای هاو ده لانی، نجا نه وانه ده بنه هاو ده لانی دوزه خ و لپی جیان بنه وه و، ده بنه خاودن دوزه خیش، نه گهر شتیک هه بنی نه وانه خاوه ندریه تی بکن، له رژی دوا پیدا، برتیه له ناگری بلتسه داری دوزه خ.

نجا دوا نه وه خوا ﷺ راستیه کی مه زن به پیغهمبه ری خاتمه موحه ممه د ﷺ و، به نومه ته که ی و شونکه و تروانی و، به مرو قایه تیش راده گه یه نن، مرو قایه تیش له دوا هاتنی پیغهمبه ری خاتمه وه ﷺ هه مووی هه ر به نومه تی موحه ممه د ﷺ له قه له م دهر دی، هه موو مرو قایه تی نومه تی موحه ممه ده ﷺ نجا نه و نومه ته ش دوو به شه:

۱- نومه تی وه لمده روه (الامة المستجیبة) که نیمه و مانانین.

۲- نومه تی بانگراو (الامة المدعوة) سه رجه م خه لکی دیکه، که بانگراون له لایه ن پیغهمبه روه ﷺ.

ننجا خوا ﷺ نهو راستیه به پیغمبهری خاتهم ﷺ راده گه یهنی و به مروفا به تییشی راده گه یهنی، به مسولمان و نامسولمانه وه، تا کو بهر چاو روون بن، که شهیتان همیشه له بؤسه دایه و له که لین ده گه ری، بؤ په وانه کراوان و پیغمبه رانی خوا.

دده فرموی: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَعَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ ﴾، له پیش تودا، (نهی موحه ممه د ﷺ) هیچ په وانه کراویکمان نه ناروده، هیچ پیغمبه ری کمان په وان نه کردوه، مه گه ر کاتیک که خوزگه و ناواتیکی خواستوه، شهیتان فریی داوه توده نیو خوزگه و ناواته که یه وه، نایا چی فری داوه؟ بیگومان نه وهی له شهیتان چاوه ری ده کری فریی بدات خوتخوته و خولیا ی خراب و پرو پاگه ندهی خراب و بیرو که ی خراب ﴿ فَيَنْسُخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴾، دوا یی خوا ﷺ نه وهی شهیتان فریی داوه، لای ده بات و ده یسریته وه و، نایه ته کانی خویشی مه حکم ده کات.

یانی: کاریگه ری نایه ته کانی مه حکم ده کات و، پیلان و فیلی شهیتان و خوتخوته و خه یاله که ی که ویستوو به تی، ناوتیه ی خوزگه و ناواتی پیغمبه ر ﷺ ی بکات، ده یسریته وه و لای ده بات، ﴿ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴾، خواش زانای کارزانه.

ننجا په نگه به کیک به رسن: بؤچی خوا ﷺ مؤله تی داوه و، بواری بؤ شهیتان په خساندوه و ابکات، خولیا و خوتخوته ی خراب، په گه ل ناوات و خوزگه ی پیغمبه ران بخات؟

- ا- چ بیخاته گه ل خوزگه و ناواته کانی که له دلی پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دان.
- ب- چ بیخاته دلی نه وانه وه که گوئیان له نایه ته کانه.
- ج- چ مه به ست نه وه بی پرو پاگه ندهی خراب بلاویکاته وه له دژی نایه ته کان.

هەر سَن و اتاکه‌ی ههن و دوایی باسیان ده‌که‌ین، به‌کیک بۆی هه‌یه بَلَسْ:
بۆچی خوا نه‌و بواری بۆ شه‌یتان ره‌خساندوه؟

وه‌لامه‌که‌ی نه‌وه‌یه: ﴿لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
وَٱلْقَاسِيَةُ قُلُوبُهُمْ﴾ (بۆیه خوا ﷻ نه‌و بواری بۆ شه‌یتان ره‌خساندوه): تا‌کو
نه‌وه‌ی شه‌یتان فری ده‌دات، بیکاته تاقی‌کردنه‌وه بۆ نه‌وانه‌ی دل‌یان نه‌خۆشی
تێدایه‌و، نه‌وانه‌ش که دل‌یان سه‌خت و ره‌قه، هه‌موویان پێی تاقی ده‌کرێنه‌وه.

﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾، بێگومان سه‌ته‌مکارانیش له‌ نا‌کو‌کییه‌کی
دوور دان، واته: نه‌وانه‌ی که دل‌یان نه‌خۆشی تێدایه‌و نه‌وانه‌ی که دل‌یان
سه‌خت و ره‌قه له‌ به‌ران‌به‌ر هه‌یدایه‌تی خوادا، له‌ نا‌کو‌کییه‌کی دوور دان، بۆیه به‌و
خوتخوته و خه‌یال و دنه‌دانه‌ی شه‌یتان، کار‌تیکرا و ده‌بن و، خوا ﷻ کردووه‌تی
به‌ ماده‌دی تاقی‌کردنه‌وه بۆیان.

﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا ٱلْعِلْمَ أَنَّهُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ﴾، هه‌روه‌ها تاقی‌کردنه‌وه‌شه
بۆ نه‌وانه‌ی زانیاریان پێدراوه، که بزانی نه‌وه هه‌قه و له‌ په‌روه‌ردگاره‌وه‌یه،
یانی: نه‌و قورنانه هه‌قه، ﴿فِيَوْمَئِذٍ يَخْتَلَفُ لَهُمُ قُلُوبُهُمْ﴾، سه‌ره‌نجام بر‌وای
پێ بێتن، وێرای نه‌و ئیمان‌ه‌ی هه‌تاو‌بانه، ئیمانی دیکه‌شی پێ بێتن و ئیمان‌یان
زیاد بن، ﴿فَخَتَمَتْ لَهُم قُلُوبُهُمْ﴾، سه‌ره‌نجام دل‌یان بۆ نه‌و فه‌رمایه‌شته‌ی خوا
ﷻ نه‌رم و میه‌رده‌بان و ملکه‌چ بێت.

ته‌ماشای ده‌که‌ین: هه‌ر به‌ک خوتخوته و دنه‌دانی شه‌یتانه، به‌لام نه‌وانه‌ی دل‌یان
نه‌خۆشی تێدایه‌و، یان دل‌یان سه‌خت و ره‌قه، له‌ به‌ران‌به‌ر ئایه‌ته‌کانی خوادا،
بۆیان ده‌بێته‌ مایه‌ی به‌لآ و نه‌گه‌تیی، به‌لام بۆ نه‌وانه‌ی زانیاریان پێدراوه،
ده‌بێته‌ مایه‌ی زیاده‌بوونی ئیمان‌یان و، زیاتر ملکه‌چ بوونیان و نه‌رم بوونی دل و
ده‌روونیان، ﴿وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهَادٍ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾، به‌ دل‌نیایی خواش
رێنماییکاری نه‌وانه‌یه، که بر‌وایان هه‌تاوه‌ به‌ره‌ و راسته‌ شه‌قام.

نجا باسی بابتیکی دیکه دهکات و دهفهرمووی: ﴿ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴾، نهوانه‌ی بیپروان، به‌رده‌وام له باره‌ی (قورئان) هوه له دوو ذلی‌ی دا ده‌بن، (ایان: له باره‌ی پیغهمبر موحه‌مه‌دهوه ﷺ) تاکو کت و پر ناخیر زه‌مانیان بو دئی، یاخود سزای پوژتکی نه‌زوک و بیخیریان بو دئی، ناخیر زه‌مان، چ مه‌به‌ست پی‌ی ناخیر زه‌مانی گه‌وره‌بی، که به‌سهر هه‌موو خه‌لکی سهر زه‌ویدا دئی، چ مه‌به‌ست پی‌ی ناخیر زه‌مانی تایبه‌ق نه‌وان بی، که بریتیه له کاتی مهرگ و مردنیان.

﴿ الْمَلِكُ يُومِنُ بِاللَّهِ بِحُكْمٍ مِنْهُمْ ﴾، لهو پوژده‌دا ده‌سته‌لات و ده‌ست رویش‌توویه‌تی، ته‌نیا هی خواجه، دادوه‌ریان له نیواندا ده‌کات.

نجا سه‌ره‌نجامی دادوه‌ریه‌که‌ش به‌م شیویه‌به‌ده‌بن: ﴿ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴾، نهوانه‌ی بروایان هیناوه و کرده‌وه باشه‌کانیان نه‌نجام داون، له باغ و بیستانه پر ناز و نیعمه‌ته‌کانندان، ﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا ﴾، به‌لام نه‌وانه‌ی بیپروابوون، به‌هه‌موو نه‌و شتانه‌ی که ده‌بووايه تیمانیان پی به‌ینن، ﴿ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ﴾ هه‌روه‌ها نایه‌ته‌کانی تیمه‌یان به‌ درو دانان:

۱- چ نایه‌ته خوئراوه‌کان، که قورئانه.

۲- چ نایه‌ته بیزاوه‌کان، که دیارده و دیمه‌نه‌کانی سروشتن.

۳- چ نایه‌ته تیردراوه‌کان به پیغهمبراندا، که موعجیزه‌کانی پیغهمبرانن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

۴- چ نه‌و نایه‌تانه‌ی له ژبانی به‌شهردا روویانداوه، نایه‌ته‌کانی خوا که بریتین له: سه‌رخستنی خوا بو پیغهمبران و، له به‌ین بردنی دوژمن و ناحه‌زانیان.

وشه‌ی (آیات) له قورئاندا، بو ههر کام له‌و چوارانه به‌کارهاتوه، نجا نه‌وانه‌ی که نایه‌ته‌کانی تیمه‌یان به‌ درو داناون، ﴿ فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِمٌ ﴾، نا نه‌وانه‌ی سانه‌ک، رسا‌که، و زه‌ه‌ونکه، نان نه‌ه‌ه‌ه.

نجا دیتہ سہر بابہ تیکی دیکہ، چونکہ لہ نہ جانی بہ درود انانی تہلی کوفر بو تاہہ تہ کانی خواد، زور جاران مسولمانان جن و ریان پی سہ غلت دہ پی و ناپہ حہت دہ بن و، ناچار دہ بن خاک و ولت و زید و کس و کاری خویان بہ جیبیلن، بویہ باسی تہوہ دہ کات کہ تہوانہ زانیان لہ ناکہو پی، بہ لکو چ بکو زین یان ہرن و، چ ہینن، لہ دنیا و لہ دوار پوزدا، خوا ﷻ لہ گہ لیانہ و پشتیوانیانہ و بہ دہ میانہوہیہ، دہ فہ رموی:

﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا﴾، تہوانہ ش کہ کوچیان کردہ لہ پی خواد، دوابی کو زران، یا خود مردوون، ﴿لَيَسَّرَنَّ اللَّهُ لَهُمْ رِزْقًا حَسَنًا﴾، بہ دلنیایی خوا بڑیوکی باشیان پیدہ دات، واتہ: لہ بہ ہہ شتدا، چونکہ دہ فہ رموی: ﴿قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا﴾، تہ گہ رنا دہ گونجا بو دنیا ش بی، بہ لام دوا ی مردن و کو زران، لہ دوار پوزدا تہو بڑیوہ باشہ ہہیہ، کہ لہ بہ ہہ شتدایہ، ﴿وَلَا يَأْتِي اللَّهُ لِقَوْمٍ أَلْفًا بِأَلْفٍ﴾، بہ دلنیایی خوا ﷻ باشت رینی بڑیوہ رانہ۔
﴿لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا رَّزَقًا﴾، دہ بانخاتہ شو نینیکہوہ، جیکا و ریکابہ کہوہ کہ دلپہ سنڈیانہ و لٹی رازین، ﴿وَلَا يَأْتِي اللَّهُ لِقَوْمٍ أَلْفًا بِأَلْفٍ﴾، بہ دلنیایی خواش ﷻ زور زانیہ و زوریش ہیدی و مہندہ، پلہ ناکات۔

﴿ذَلِكَ﴾، تہوہی کہ باسکرا، ہہر بہو شیوہیہ ﴿وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ﴾، تہ بی علیہ لیسرنہ اللہ ﷻ، ہہر کہ سیک سزای بہ رانہ رہ کہی بدات، بہو شیوہیہ کہ پی سزادراوہ، تولہی خو پی بکاتہوہ، ﴿ثُمَّ يَأْتِي عَلَيْهِ﴾، بہ لام دوابی دہ ستر بڑی بکر تہوہ سہر، ﴿لَيَسَّرَنَّ اللَّهُ لَهُ﴾، بہ دلنیایی خوا ﷻ سہری دہ خات،

کہ مہ بہ ست پی پی بہ پلہی یہ کہم مسولمانانیکہ، کہ لہ مہ کہہ سزا دہ دران دوا بیش کہ کوچیان کرد بو مہ دینہ، لہویش کافرہ کان دہ یانویست لہ سہر سزادان و نازاردانی خویان بہ رہوام بن، بہ شہر پی فرۆشتن و گیتچہ ل پیکردن، نجا

خوایس (ع) ده فرموی: نه گهر تیوه بتانه وی توله ی خوټان بکه نه وه، سزای نه و ناخه ز و دوژمنانه تان بدن، دوا ی نه وه ی که نه وانه هه ر له سه ر ده ست درژی ی خو یمان به رده وامن، نه وه به دلنیا یی خوا (ع) سه رتان ده خات، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ عَفُوفٌ﴾، به دلنیا یی خوا (ع) زور چاوپوشیکاری لیبورده یه، واته: نه گهر نا ده بووا یه زووتر و زیاتر سزای نه و کافرانه بدات، به لام خوا په روه ردگاری خه لکه و ده رفه تیان پیده دات بکه پرتنه وه و، هه لوئسته لاره که ی خو یمان راست بکه ونه وه.

﴿ذَلِكَ يَأْتِ اللَّهُ يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾
 یانی: به رگری کردن و پشتگیری کردن ی خوا (ع) بو برواداران سته ملیکرا و، له بهر نه وه یه که خوا (ع) حوکمران و همه کاره ی گهر دوونه: خوا (ع) شه وگار به نه سپا یی ده خاته نیو پوژگار هوه و، پوژگاریش ده خاته نیو شه وگار هوه، یانی: شه وگار ده خاته نیو پوژگار و پوژگار درژ ده بی، جاری واش هه به پوژگار ده خاته نیو شه وگار هوه و شه وگار درژ ده بی، که لهو شوئنه ی تیمه، پوژه لاتی تیوه راست دا، جاری وا هه به شه وگار یان پوژگار، هه ر کامپکیان ده بن به شازده (۱۶) سه عات و، به رانه ره که ی که شه وگار یان پوژگار، ده بیته هه شت (۸) سه عات، واته: دوو هیتنده ی وی لی دی، که له هه ندی شوئنی دنیا دا زور زیاتریش ده بی، بو وینه: له ده وله تانی نه سه کهنده نافیی (سوید، نه رویج، فنله ندا، دانیمارک) نه و ساله تیمه سه فه رمان کرد، سالی (۲۰۱۴)، سه فه ری (سوید و نه رویج و فنله ندا) مان کرد، پوژگار بیست (۲۰) سه عات زیاتریش بوو، نه و کاته تیمه له شه شه لان دا به پوژوو ده بووین، به په له فریاده که وتین بهر بانگ بکه ینه وه و، پارووه نانیک بخو ین و، نوژی شیوان و خه وئتان بکه ین، دوا یی به کسه ر پارشیو و نوژی به یانی به سه ردا ده هات، هه لبه ته هه ندیک شوئن، شه وگار تیدا درژتریشه، یاخود پوژگار تیدایه درژتره، به نوره.

ننجا نه مه ده سه لاتی په های خوا (ع) ده گه به نن، که خوا (ع) سه ره رشتی شه وگار و پوژگار ده کات، که واته: که شهوت بینی درژ بوو، له سه ر حیسانی

پۆژگار، یان پۆژگارت بینی درێژ بوو لەسەر حیسابی شەوگار، دەستەلانی خوات، بێتەوه یاد، ئنجا ئەم جوۆرە ناسین و تەماشاکردنە ی خوا ﷺ لە کووی و، ئەوه لە کووی که لە سەدەکانی نیۆهراستدا، لەبەر پۆشنایی فەلسەفە ی ئەپەستۆ و فەیلەسووفەکانی یۆنان دا بابوو، لە کاتیگدا که خوا ناسیش بوون، که دەیانگوت: خوا دنیای دروستکردوه و وهگەری خستوه و لێگهراوه و، خوا لهوه مهزنتره که زانیاری دهبارهی دروستکراوهکانی خووی ههبن، یاخود مشووریان لای بخوات، خوا زۆر لهوه بهرزتره، بێر له دروستکراوهکانی خووی بکاتهوه، که ئەوهنده گچکه و نابووتن له بهرانبهردا!!!

ئنجا ئەو بێرکردنەوه لاته له کووی و، ئەمە ی که قورئان دەفرمووی له کووی! که تۆ هەمیشە لە کاتیگدا، شەوگار و پۆژگارت بەسەردا دین، تۆ بزانی که خوا ﷺ شەوگار و پۆژگارێکی دەسوورپێتی و بەسەر زهویان دا دینتی، که شەوگار و پۆژگار له ئەنجامی سوورپێنەوه ی زهوی به دەوری خویدا، له بهرانبهردا خۆدا دینه پێش، که زهوی له خولهکیگدا (۲۸) کیلۆمەتر و نیو، دەوری (۳۰) کیلۆمەتر دەبێتی، واته: له سەعاتیگدا نزیکه ی (۲۰۰۰) ههزار کیلۆمەتر دەبێتی به دەوری خویدا له بهرانبهردا، له ئەنجامی ئەوهدا شەو و پۆژ پەیدا دەبن.

ههروهک چوار کهشەکانی سائیش، له ئەنجامی ئەوهدا که زهوی به دەوری خۆدا دەخولیتەوه، له ماوه ی (۳۶۵) پۆژدا، ئەویش به هۆی ئەوهوه که سورگهکه ی به (۲۲/۵) پله و نیو لاره، بۆیه چوار وهرزەکان پەیدا دەبن، ئەگەرنا هەمیشە نیوه ی زستان دەبوو و نیوه ی هاوین دەبوو و بههار و پاییز نه دەبوون، دوایی دەفرمووی: ﴿وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾، به دنیایی خوا بێسەری بینهره، بێسەرە له شەویدا و بینهره له پۆژیدا، ههروهها له شەویدا به تاریکییش ههردە بێنی و، به پۆژیش ههردە بێستی، به لایم باسکردنی ئەو دوو سیفەتانه، بۆ ئەوهیه تۆ بزانی کاتیگ، تاریک دادی. خوا ﷺ هه موو شتیگ ده بیستی، له پۆژی روونیشدا خوا ﷺ هه موو شتیگ ده بێنی، ههروهک له تاریکییشدا ده بێنی و له رووناکییشدا ده بیستی.

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ﴾ نه ویش به هوی نه وه وه که هه ر خوا هه ق و چه سپاوه.

هه ق بریتیه له شتیکی چه سپاوه که بوونه که ی له خوییه وه بی و، نه بوونی به سه ردا نه یه ت و، نه بوونی پیش نه که وتبی و نه بوونی بو نه یه ت، ﴿وَأَنَّ مَا يَدْعُونَكَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ﴾ نه وه ش که لئی ده پارینه وه له جیاتی خوا ﴿وَهُوَ﴾ بووجه، واته: بوونه که ی بوونیکسی خودیی نیه و، نه بوونی پیشکه وتوه و، بوونه که ی له خوییه وه نیه و پنی دراوه، ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ به هوی نه وه وه شه که هه ر خوا ﴿وَهُوَ﴾ به رزی گوره یه (به ره های).
 دوایی ده فه رموی: ﴿الَّذِي تَرَىٰ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ نایا سه ره نجت نه داوه به چاوی سه ر، که خوا ﴿وَهُوَ﴾ له ناسمانه وه، له سه رووه وه، ناو داده به زنتی، ناو واته: به فر و باران و ته رزه، ﴿فَنُصِّحُ الْأَرْضَ مُخْضَرَّةً﴾ به کسه ر زهوی سه وز هه لده گه ری، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾، بیگومان خوا په نهانکاری شاره زایه، ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ هه رچی له ناسمانه کان و له زهویدا هه یه، هی نه وه و، به دنئیایی خوا زور ده وله مه ندی ستایشکراوه.

دووباره ده فه رموی: ﴿الَّذِي تَرَىٰ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَاءَ فِي الْأَرْضِ وَأَلْفَلَكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ﴾ نایا سه ر نجت نه داوه، خوا ﴿وَهُوَ﴾ هه رچی له زهویدا یه، ده سه ته مؤ و رامیکردوه و، که شتییه کانیشی ده سه ته مؤ کردوون و له ده ریادا ده رۆن به فه رمانی خوا ﴿وَهُوَ﴾ واته: به پنی نه و یاسایانه که خوا ﴿وَهُوَ﴾ وایکردوه، که شتییی بتوانی ناو بدری و به سه ریدا بروات، که نه گه ر ده ریبا وه ک زهوی بووایه، که شتییی له سه ر و شکانیی ناروات، ﴿وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ (خوا) ناسمانیش ده گری که به سه ر زهویدا بکه وی، مه گه ر به مؤ له تی وی، ﴿إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ به دنئیایی خوا ﴿وَهُوَ﴾ به رانبه ر به خه لک یه کجار به په رۆش و میهر بان و به به زه ییه. ...

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ﴾، دیسان هەر نه‌ویشه، هەر خوایه ﴿﴾ که تیره‌ی ژباندوه و ژبانی پښ به‌خشیون ﴿ ثُمَّ نُمِيتُكُمْ ﴾، دوابی ده‌تاغمرینن و، ژبانتان لښ وهرده‌گرښه‌وه، ﴿ ثُمَّ نُحْيِيكُمْ ﴾، دوابی جارښکی دیکه‌ش ده‌تانژیه‌نښه‌وه و ژبانتان به‌به‌ردا ده‌کاته‌وه، ﴿ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴾، به‌لام به‌راستی نښسان، نښسانیک که ده‌ستی هیدایه‌تیی خوای پښ نه‌گه‌یشتوه، نښسانیک که نه‌که‌وتوته سهر راسته شه‌قامی خوا ﴿﴾، زور سپله و ناسپاس و پښ نه‌زانه، به‌رانبه‌ر به‌چاکه و نښمه‌ته‌کانی خوا ﴿﴾.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

فهرمانکردنی خوا ﷺ به پیغمبره ری کوتایسی ﷺ که مروفا به تیی ناگادار بکاته وه، له وهی هوشیار که ره وه به کی ناشکرایه بویان و، باسی سهره نجامی چاک و به خته وه رانه ی پرواداران کردار باش و، سهره نجامی شوومی بیبر وایانی پیلانگیر له دژی نایه ته کانی خوا ﷺ:

خوا ده فه رموی: ﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١﴾ فَأَلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿١٢﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِرِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٣﴾ ۞

شیکردنه وهی ثم نایه تانه، له پینج برگه دا:

(١) ﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ۞ ﴾، بلن: نهی خه لکینه! واته: خه لک به تیکرایی، به ږدش و سپیه وه و به عه ږب و عه جه مه وه و، له هه موو گوښه و که ناره کانی دنیا دا.

(٢) ﴿ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۞ ﴾، به دنیایی من ته نایا هوشیار که ره وه و ترسینه ریکی ناشکرام بو تپوه، له کیوه؟ بیکومان له خواوه ﷺ.

(النذیر: المَحْذَرُ مِنْ شَرِّ يَتَوَفَّعُ) (نذیر) بریتیه له ترسینه ریکی و وریا که ره وه به که له خراپه و زیانیک که چاوه ږی ده کری بن.

ننجا که فه رمویه ق: ﴿ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۞ ﴾، (وَفِي تَقْدِيمِ الْمَجْرُورِ الْمُؤَدِّنِ، بِالْإِهْتِمَامِ بِنَذَارَتِهِمْ، إِيمَاءً إِلَى أَنَّهُمْ مُشْرِفُونَ عَلَى شَرِّ عَظِيمٍ)، نه وه که ژردار که رو

ژیردار کراو (جاز و مجرور) پشش که وتوون ﴿ إِنَّمَا أَنَا لَكَ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴾، له جیاتی بفرموی: ﴿ إِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ لَكُمْ ﴾، نه مه نهوه دهگه یهنی که بو تیوه من وریاکه ره وده کم، له بهر خاتری تیوه و بو تیوه و به قازانجی تیوه و خرابه و زیان و مه ترسیه کی گهوره چاوه پرتان ده کات.

۳- ﴿ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴾ ننجا نهوانه ی بروابان هیناوه، کرده وه باشه کانیا ن کردوون، لیبوردن و بژیوتکی هه ره باشیا ن هه به پسته ی: (آمنوا) و دک گوتمان: بهر کار (مَفْعُولُ بِهِ) که ی قرتیندراوه، بروابان هیناوه به هه موو نهو شتانه ی پیوسته بروابان پِن بهیندری، به خوا ﴿ وَبِهِ ﴾ و به فریشته کانی و به کتیه کانی و به پیغمبه ران و به رژیوی دوابی و به قده ر و، به هه موو نهو شتانه ی که پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، له خواوه هه و آلیان پیداون، (وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) هه رو ده ها کرده وه باشه کان نه نجام دده دن، چ په یوده ندیا ن به دل و ده روونه وه و، چ به ده بر پنه وه و، چ به نه دنامه کانی جهسته وه هه بی، نا نهو جو ره که سانه:

﴿ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴾، لیبوردنکی مه زن و پاداشتیکی پر ریز و حورمه تیا ن بو هه یه، واته: لیبوردنیا ن بو هه یه، له سه ر نهو کوفر و شیرک و تاوانانه ی که نه نجامیا ن داو ن، نه گه ر بگه ر پنه وه، (وَأَجْرٌ كَرِيمٌ) پاداشتیکی پر ریز و حورمه تیشیا ن بو هه یه، (کَرِيمٌ) بریتیه له با شترین شت له جو ری خو ی، بو به خوا وشه ی: (کَرِيمٌ) ی به کاره تیا نو ده بو پاداشت، هه رو ده ها بو رو وه ک: ﴿ مِنْ كُلِّ رَوْحٍ كَرِيمٌ ﴾ الشعراء، له هه ر رو وه کتیک ی زور به ره همدار، بروادارانی کردار باش، نه وه چاوه پرتیا ن ده کات.

۴- ﴿ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ ﴾، به لأم نهوانه ی که له دژی نایه ته کانی تیمه، تیده کو شن و، تیکو شاون، که نایه ته کانی تیمه په ک بخهن.

(معجزین) خویندراویشه ته وه: (مُعْجِزِينَ) واته: دهسته وسانکه رانه و په کخه رانه له دژی نایه ته کانی تیمه تیکو شاون، (سَعِيَ) ش بریتیه له رویشتنیکی خیرا، که لی ره دا بو سو رو بوون له سه ر شتیک و هه و لدانی زور بو شتیک، به کاره تیا نو ده.

(المُعَاجِزُ: الْمُسَابِقُ الطَّالِبُ الَّذِي عَجَزَ مُسَابِرُهُ عَنِ الْوُضُوءِ إِلَى غَايَتِهِ وَعَنِ اللَّحَاقِ بِهِ)، (مُعَاجِز) که سببیکه پیشبریکه دهکات له گه ل که سببیکه، تا کو نه وهی له گه لیدا پیشبریکه دهکات، دهستهوسانی بکات و بگاته نامانجی خوئی و، پیش وی بکه ویتتهوه و پئی بکات.

۶- ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَعِيمِ﴾، نا نهوانه خاوهی کلپهی دۆزهخن، یاخود هاوه لانی دۆزهخن، نهوانهی که ههوالیان له بارهوه درا، نهوانه شایستهی نهوهن که بهو شیوه به بن.

نه مه جوړیک له نواندن (تَمَثِيل) ی تیدایه و ههولدانی کافردهکان، له به درودانانی قورنات و، نههیشتنی کاریگه ریی قورنات و هه لوه شاندنه وهی کاریگه ریه کههی که گوتوو یانه: جادوو یه و، شیعره و، قسهی شیتته و، نهفسانهی پیشینانه، نهو ههولدانه و نهو جوړه قسه و قالانه یان، ته شبیهکراوه و چوتندراوه، به ههولتی که سببیکه وه که له پیه، پیشبرکن له گه ل که سببیکه دا دهکات، تا کو پیشی بکه ویتتهوه.

کو تایی نه م دهرسه مان به م فه رمایشته ی پیغمبه ر ﷺ دینین، که ده فه رموی:
 ﴿إِنَّ مَثَلِي وَمَثَلُ مَا بَعَثَنِي إِلَيْهِ كَمَثَلِ رَجُلٍ أَتَى قَوْمًا، فَقَالَ: يَا قَوْمُ! إِنِّي رَأَيْتُ الْجِنِّشَ بَعَثَنِي، وَإِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْعَرِيَانُ، فَالْتَجَاءَ، فَأَطَاعَهُ طَائِفَةٌ مِنْ قَوْمِهِ، فَأَذْلَجُوا، فَأَنْطَلَقُوا عَلَى مَهْلِهِمْ، فَتَجَوَّأُوا، وَكَذَّبَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ، فَأَصْبَحُوا مَكَانَهُمْ، فَصَبَحَهُمُ الْجِنِّشُ، فَأَهْلَكَهُمْ وَاجْتَنَحَهُمْ، فَذَلِكَ مَثَلُ مَنْ أَطَاعَنِي، فَاتَّبَعَ مَا جِئْتُ بِهِ، وَمَثَلُ مَنْ عَصَانِي، وَكَذَّبَ بِمَا جِئْتُ بِهِ مِنَ الْحَقِّ﴾ (أخرجه البخاري: ۷۲۸۳، ومسلم: ۵۹۱۳).

واته: (پیغمبه ر ﷺ ده فه رموی): وینه ی من و وینه ی نهوه که خوا ﷺ منی پئی رهوان کردوه (نهو په یامه) وهک وینه ی پیاویکه که ده چئی بو لای خه لکه کههی خوئی، پیمان ده لئی: خه لکه که م! من به دوو چاوه کههی خو م سو پایه کم بینی، به ره و روومان دئی و، من وریاکه ره وهی رووتم بو تیه، [کاتی خوئی که سببیکه که چوو بیتته وه لای هۆزه کههی خوئی ناگاداریان بکاته وه له مه ترسییهک، نه گه ره هیچی

پن نه بووېن، کراسه که ی داناو و رای وه شانده، بو نه وه ی له دووره وه بیینن |
 ننجا خوټان دهر باز بکه ن، خیرا بن، کومه لیکیان به قسه یان کرده و به شه وی
 رویشتون و، به نارامی دهر باز یان بووه، به لام کومه لیکیان به درو یان داناو و
 له شوینی خو یان ماونه وه، تا کو به یانی سو پایه که به سهری داداون و فه وتان دوونی و
 بنبری کردوون، نه وه وینه ی من و وینه ی نه و که سه یه که به قسه م ده کات و،
 فرمان به ریم ده کات و شوین نه وه ده که وی، که من هیناومه و، وینه ی که سیکه
 که سه رپنجیم لی ده کات، له وه هقه دا که هیناومه.

خو ﷻ تیمه له و که سانه بگیری، که هر چی پیغه مبه ری خوا ﷻ له هه قی
 ره ها له خوا وه هیناویه تی، فرمان به ریی بو بکه ین و، به قسه ی بکه ین و شوینی
 بکه وین.

مهسه لهی دووهم:

خوایه ههجه رهوانه کراو و ههجه یتغه مبه ریکی نه ناروده، مه گهر له کاتی خوژگه و ناوات خواستندا، شه یتان هه ولیداره: شتی بخاته گهل، به لام دواپی خوایه نه وهی شه یتانی لابرده و، نایه ته کانی خویشی مه حکم و پته و کردوون، بویه شه و بواره ی بو شه یتان ره خسانده، تا کو بیتته تاقی کردنه وه بو دنه خویشان و دلره فان، زانایانیش زیاتر هه قیه تی وه حییان بو دهرکه وی، دلیان بوی نهرم و ملکهج بی، و شایسته ی زیاتری رینمای ی خوایه بن به ره و راسته ری:

خوایه ده فرموی: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَعَّ النَّبِيُّ الشَّيْطَانَ فِي أَمْنِيَّتِهِ. فَنَسَخَ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾ لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلَيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾ ۞

شیکردنه وهی ثم نایه تانه، له سیزده (۱۳) برکه دا:

۱- ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ ۞، له پیش توذا (نه ی موحه ممه د ۞)، ههجه رهوانه کراویک و ههجه یتغه مبه ریکمان نه ناروده:

ا- (رسول): واته: رهوانه کراو.

ب- (نپی): واته: هه والپیدراو، یا خود هه والدر.

هه لبه ته هه موو (رسول) یک (نپی) به، واته: هه ره که سیک خوایه به به رنامه و به بامیکه وه رهوانی کید بی، هه والدریش بووه به ناوی خواوه و،

هه‌وآپئندراویش بووه له لایهن خواوه، چونکه (نَبِيٌّ) له‌سه‌ر کیشی (فَعِيلٌ) ده‌و گونجی به مانای (مَفْعُولٌ بِنِّ، واته: مُتَّبِعٌ بِهِ) هه‌وآل پئندراو له‌لایهن خواوه و، ده‌شگونجی به مانای (فَاعِلٌ بِنِّ، واته: هه‌وآل‌ددر، که به ناوی خواوه هه‌وآل ده‌دات، جیاوازی نیتوان (رَسُول) و (نَبِيٌّ) من له مه‌وسووعه عه‌ره‌بییه‌که‌ی خۆم: (الإِسْلَامُ كَمَا يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللّٰهِ)، له (الْكِتَابُ السَّادِس) دا، که باسی پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ده‌که‌م، له‌وئیدا لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی باشم کردوه، که جیاوازی (رَسُول) و (نَبِيٌّ) چیه؟ کورته‌که‌ی ئه‌وه‌یه: (رَسُول): که به مانای ره‌وانه‌کراو و، تئردراو دئی و، کۆیه‌که‌ی (رَسُول) ه، نه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، که خوا ﷺ به‌رنامه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆی پئیدا ناروون، (أَرْسَلَهُمْ بِشَرِيحَةٍ مُّسْتَقْلَلَةٍ).

به‌لام (نَبِيٌّ): که کۆیه‌که‌ی (أَنْبِيَاءٌ وَنَبِيُونَ) ده، ئه‌وانه‌ن که یان به‌ دوای به‌رنامه‌ی پیغه‌مبه‌رنکی ره‌وانه‌کراوی پیش خۆیان که‌وتوون، یاخود به‌رنامه‌یه‌کیان پئیدا تئردراوه، که ته‌واوکه‌ری ئه‌و به‌رنامه سه‌ربه‌خۆیه‌یه که ره‌وانه‌کراوی پیش نه‌و، پئیدراوه، بۆیه زانایان گوتووایانه: هه‌موو (رَسُول) نَبِيٌّ (نَبِيٌّ) یه، به‌لام مه‌رج نیه هه‌موو (نَبِيٌّ) نَبِيٌّ (رَسُول) بِنِّ، هه‌لبه‌ته ده‌شگونجی به مانا گشتیه‌که‌ی بلئین: هه‌موو (نَبِيٌّ) نَبِيٌّ (رَسُول) ه، چونکه خوا ﷺ هیچ که‌سیکی نه‌ناردوه به‌ تابه‌ت هه‌وآلی پئ بدات و بیکاته پیغه‌مبه‌ر، مه‌گه‌ر راشی‌سپاردوه که ده‌بئی خه‌لکی ئاگادار بکاته‌وه، به‌لام وه‌ک گوتم: جیاوازی سه‌ره‌کیه‌که ئه‌وه‌یه که ئایا به‌رنامه‌که‌ی به‌رنامه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆیه، یاخود به‌رنامه‌یه‌کی شوئنگه‌وتووویی و، پاشکۆ و ته‌واوکه‌ری به‌رنامه‌ی سه‌ربه‌خۆی پیغه‌مبه‌ر و ره‌وانه‌کراوی پیش خۆیه‌تی؟

ننجا خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: هیچ ره‌وانه‌کراویک و هیچ پیغه‌مبه‌رنکمان نه‌ناردوه له‌ پیش تۆدا.

(۲) - ﴿إِنَّا نَمَوْجٌ﴾، مه‌گه‌ر کاتیک که خۆزگه‌ی خواستوه، ئاواتی خواستوه و خولیایه‌کی بووه، (النَّمِيّ: طَلَبُ الشَّيْءِ الْعَسِيرِ حُضُولُهُ) (نَمِيٌّ) داواکردن و خواستنی شتیکه که به

زه حمت په یدا د بن، (أَمْنِيَّة) ش به (أَمَانِي) کۆ ده کرته وه، واته: (الشَّيْءُ الْمَتَمُّنَى) شتیکی
به ناوات خوازراو و خۆزگه پښ خوازراو.

(۳) - ﴿أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ﴾، شهیتان فریداوو ته تيو خولیا و خۆزگه که یوه،
چی فریداوو؟ به رکار (مفعول به) ه که ی فریتراو (مخذوف) ه، چونکه به ته نکید ده زانری
که شهیتان هه ر شتی خراب فری ددات، یانی: (أَلْقَى الشَّرَّ فِي أُمْنِيَّتِهِ) یان (أَلْقَى الْوَسْوَسَةَ)
یان (التَّحْرِیضَ عَلَي الشَّرِّ)، نجا له بهر نه وه ی به پښی سیاق و سه ليقه ده زانری، بویه خوا
ﷻ نه یفه رموو، چونکه شهیتان هه ر لئی چاوه ری ده کری، شتی خراب فریداته تيو
خۆزگه و ناوات و خولیا ی پیغه مبه رانه وه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

(الإلقاء: رمي الشيء من اليد، واستعير هنا للوسوسة، ومفعول ألقى مخذوف
دل عليه المقام، لأن الشيطان يلقي الفساد)، (إلقاء) نه وه یه که تۆ شتیکت به
ده سته وه بښ فریسی بده ی و بپهاویتی، لی رده دا خوازراوه ته وه بۆ خوتخوته و
دنه دان به ره و خرابه و، به رکار (مفعول به) ی (ألقى) فریتندراوه، چونکه سیاقه که و
شوینه که ده یگه یه نن، شهیتان هه ر خرابه فری ددات.

(۴) - ﴿فَيَنْسَحُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ﴾، نجا خوا ﷻ نه وه ی که شهیتان فری داوه
(بۆ تيو خولیا و خۆزگه ی پیغه مبه ران) (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لای ددبات و ناپه ښلن.

(۵) - ﴿ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ أَيْدِيَهُمْ﴾، دواپی خوا ﷻ نایه ته کانی خو ی پته و مه حکم
ده کات، واته: کاریگه ری نایه ته کانی مه حکم ده کات، نه گه رنا نه و تفریدان و ره گه ل
خستنه ی شهیتان بۆ خولیا و ناواتی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، نایه ته کانی خوای
بپه څ نه کرده، که واته: شوینه وار و کاریگه ری نایه ته کانی مه حکم ده کات، چونکه
جاری وایه به هو ی خوتخوته و خه یال و دنه دانی شهیتانه وه، کاریگه ری نایه ته کان کال
ده پته وه، یا خود کاریگه ری پښوستان نابښ، وه ک دواپی زیاتر پرونی ده که ینه وه، واته:
خوا ﷻ نایه ته کانی خو ی له وه که ته ولیکردن و مانای هه له لیدانه وه ی، نه وانه ی مه به سته
خراپیان هه یه، بیان شوینن، نایه ته کانی خو ی مه حکم ده کات و کاریگه ری که یان، وه ک
بۆ یان شایسته یه، ده پته یته وه.

(۶) ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾، خوا زانای کارزانه، ننجا زانایی و کارزایی خوا لهودا درده کهوی، که بواری داوه به شهیتان نهوه بکات، نه گهرنا خوا ﴿تَجَّ﴾ دهیتوانی نهیه لی شهیتان وا بکات، به لَم بوجی و حکمه تی چیه؟ روونی ده کاتهوه.

(۷) ﴿لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً﴾ (خوا ﴿تَجَّ﴾ بویه بواری داوه به شهیتان) تاكو نهوه ی شهیتان فرییده دات، بیته مایه ی تاقییکردنهوه، یاخود بیکاته مایه ی لادان و به لا و نه گبه تی، دیاره نهو (ل) ی (لِيَجْعَلَ)، (لَمْ الْعَاقِبَةُ) ی پیده لَین، نهک (لَمْ التَّغْلِيل)، یانی: خوا ﴿تَجَّ﴾ بویه وای نه کرده که نهوه پهیدا ببی، به لَین، خوا ﴿تَجَّ﴾ بویه دره فه تی ره خساندوه، تاكو خه لک تافی بگریتهوه، به لَم نهو دره نجامه ی که دَیته دی، خوا ﴿تَجَّ﴾ مه بهستی نه بووه و نامانجی نه بووه، به لَکو نهوه دره هاویشته ی دلنه خوش بوون و، دلرَهق و سه خت بوونی ببیروایه کانه، وهک خوای پهروه ردگار له سووره تی (القصص) دا، که باسی دایکی مووسا خوا لَی رازی بی ده کات، که خوا ﴿تَجَّ﴾ به نیلهام پیی ده فه رموی: مووسا بخه تَبو سندووقیکهوه و فرییده و به رووباری نیلی دابده، دوایی ده فه رموی: ﴿فَالْفَقْتُهُ، مَا لِي فَرَعُونَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا﴾ ﴿القصص، واته: مالی فیرعهون هه لَیانگریتهوه، تاكو بویان ببی به دوژمن و، مایه ی دلته نگیی و په ژاره، که سه ره نجام فیرعهون له سه ره دهستی نهو مه لوتکه یه که هه لَیانگریتهوه، له به یین ده چن، ننجا دیاره بنه ماله ی فیرعهون نه یانویستوه، نهو مه لوتکه یه بویان بیته دوژمن و بوشیان بیته مایه ی خه مباریی، به لَکو نهو (ل) ه، (لَمْ الْعَاقِبَةُ) به، یانی: سه ره نجامه که ی و ناکامه که ی وای لی بی و دره هاویشته که ی ناوا ده بی، ننجا لَیره ش به هه مان شیوه: (ل) ی سه ره (لیجعل) لامی سه ره نجامه.

(۸) ﴿لِيَلْذِيكَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةَ قُلُوبُهُمْ﴾، بَو نه وانه ی که دلَیان نه خوشیی تیدایه و، نه وانه ی دلَیان سه خت و رهقه، به رانه بر به هیدایهت و په یام و به رنامه کانی خوا، واته: خوای کارزان ببیروایه کان و خرابه کاردگان، که به هو ی نهو تَیفرَیدانه ی شهیتانهوه زهره رمه ند دهن، کردوونی به دوو به شهوه:

أ- به شکیان دلیان نه خوشی تیدایه.

ب- به شکیان دلیان سهخت و رهقه.

نجا نهو کهسهی دلی نه خوشی تیدایه، نه خوشی تومته و گومان (مرض الشبهه) ه، یان نه خوشی نارهزوو (شهوة)، نهوانهش که دلیان رهق و پتهو و سهخته، وهک بهردیک، به لکو له بهردیش سهختهرو، کارتیکراو نابی به نایه تهکانی خوا ﷻ.

۹- ﴿وَإِنَّكَ أَظْلَمُ لِمَنِ لَفِيَ شِقَاقِ بَعِيدٍ﴾، بیگومان ستهکاران له ناکوکی و دووبهردکیه کی دووردان. ستهکاران مه بهست پیی نهو کافرانه به که به شکیان دلیان نه خوشی تیدایه و، به شکیان دلیان سهخت و پتهو و رهقه، به لام بویه وشهی (الْأظْلَمِينَ) ای به کارهیناوه، له جیاتی نه وهی بفرموی: ﴿وَأِنَّهُمْ لَفِيَ شِقَاقِ بَعِيدٍ﴾، نهوانه که باسیان کرا، له ناکوکیه کی دوور دان، تاکو خوا ﷻ نهو سیفه تهشیان بخاته گهل وهسفه خراپهکانی دیکه یان، که نهوانه ستهکاریشن.

نهوانه سته میان له خویمان و، له په یامیی خوا و، له پیغه مبهری خوا کردوه و، نهوانه له ناکوکیه کی دوور دان، بویه له جیاتی نه وهی بهرهمه ند بن له نایه تهکانی خوا ﷻ، لیان تووشی زیان دهبن، وهک چون که سیک نه خوش بی، خواردنیک که دهیخوات، مادام میزاجی تهواو نه بی، له جیاتی نه وهی لیی بهرهمه ند بی، لیی زهره رهمه ند دهبن، که نهوه خهتای خواردنه که نیه و خهتای میزاجی ناتهواوی خوبه تی.

۱۰- ﴿وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْعَمْرُ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾، حکمه تیکی دیکه ی خوا ﷻ له دهرهت پیدانی شهیتان دا، که بتوانی خوتخوته و خولیا ی خراپ ره گهل خوژگه و ناواتی پیغه مبهران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) بخات، نهویه که نهوانه ی زانیاریان پیدراوه بزنان، که نهوه ههقه له پهروهر دگارته وه.

واته: زیاتر بزائن و دنیاتر بن، که نهو قورئانه هه قه له پهروه ردگارته وه.

۱۱- ﴿فَيَوْمَئِذٍ يَوْمَئِذٍ﴾، سهره نجام پروای پی بئین، واته: پروای پی بئین، زیده لهو پروایه که هیناوانه، چونکه پیشتر زانیاریان پیدراوه و پروایان پی هه بووه، به لام ئیمانان پی زیاد ده کات، وهک خوا ﷺ له سوورتهی (النساء) دا، دهفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، واته: ئهئ تهوانهئ ئیمانان هیناوه! ئیمان بئین به خوا و به پیغه مبه ره کهئ ﷺ، واته: ئیمانئکی زیاتر له ئیمانی پئشوو، ئیمانیش پله پله یه.

۱۲- ﴿فَتَخَيَّبَهُمْ اللَّهُ فَتُخَيَّبَتُّهُمُ﴾، سهره نجام دلیان زیاتر بوی نهرم و ملکه چ بئ، پیشتر باسما ن کرد: (الإخْبَاتُ: اللّٰهُنَّ وَالتَّوَّاضِعُ) (إخبات) یان: نهرمی و خو به که مکرتن و ملکه چیی.

۱۳- ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ لِلَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، به دنیایی خوا ﷺ رینمایکاری تهوانه یه که ئیمانان هیناوه، به ره و ری راسته شه قام.

واته: ده یان خاته سهر راسته شه قام، زیاتر به رچاو پروایان ده کات، ئه مه دلخوشکردن و دنیاکردنه وهئ ئیماندارانه، به وه که خوا ﷺ له گه لیانه و، رینمایان ده کات و، ده یان پارئزی له گومرای و به هه له دا چوون.

كورتە باسنىك:

تېفېردانى شەيتان بۇ نىۋ خۇزگەي پېغەمبەران

پېش ھەموو شىتېك دەئىين: سەرنجى تەفسىرە كانم دا، كە زياتر لە سى (۳۰) تەفسىرم لەبەر دەستە، مشت و مېرى زۆر لە باردى ئەم سى ئايەتەنەوہ بووہ، لە نىوان روونكەرەوانى مانا و مەبەستە كانى ئايەتە كانى قورئانى بەھىز و پىزدا.

ئىجا ھەولتدەدەم خولاسە و پوختەي قسە كانى ئەوان، بەئىنم نەودى كە بە دلمە و بەراستى دەزانم، ھەرۋەھا ئاماژەش دەكەم، بەھودى پىموايە تىيدا بە ھەلەدا چوون و بەراستى نازانم، ھەلبەتە لە قەدەر پانتايى گونجاو لەگەل قەبارەي ئەم تەفسىرەدا:

۱- كە دەفەر موى: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ ﴾

ئەمە ئەوہ دەگەبەننى كە ھەمىشە وابووہ و ھەمىشە ئىبلىس لە بۆسەدا بووہ، بۇ تىكپراي ئەوانەي خوا ﷺ پەيامى خۆي پىدا ناردوون، چ پەيامىكى سەربەخۇ و، چ پەيامىكى تەواوكار، (رَسُول) كە بە (رُسل) و (مُرسلين) كۆدە كرىتەوہ و، (نَبِي) بە (أَنْبياء) و (نَبِيين) كۆدە كرىتەوہ، ھەموو ئەوانە دەگرىتەودى كە پەيامى خويان ھىناوہ، چ پەيامىكى سەربەخۇ و، چ پەيامىكى تەواوكار، ھەموو ئەوانە ئىبلىس (شەيتان) بۇيان لە بۆسەدا بووہ، بە ھەموو شىۋەيەك، ئىجا يەككىك لە شىۋە كانى لە بۆسەدا بوونى شەيتان بۇيان، ئەوہ بووہ كە ھەر كاتىك خۇزگە و ئاواتىكىيان خواست، شەيتان خوتخوتە و دنەدان و خولياي خراب بخاتە نىۋ ئەو خوليا و ئاوات و خۇزگەيەي پېغەمبەرانەوہ (عَلَيْهِمُ السَّلَاةُ وَالسَّلَام).

(۲) - که ده فرمودی: ﴿إِنَّا نَمَوْعَ أَلْفَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ﴾، نایا مه بهست له (نَمَوْعَ) چییه؟

زانایان به گشتی دوو واتایان بۆ ئەوه لیکداونهوه:

(أ) - (نَمَوْعَ) له (أُمْنِيَّة) هوه هاتوه، یانی: خۆزگه و ناواق خواست، (أُمْنِيَّة) ش یانی: خولیا و تاوات.

(ب) - هه نەندیکیشیان گوتوو یانه: (نَمَوْعَ) به مانای (قَرَأَ) و (تَلَى) یه، یانی: کاتیک که فرموده دهی خوا ده خوینتی، شهیتان شتی خۆی فریده داته نیتو خویندنه وهی نایه ته کان.

(۳) - نجا نه گهر مه بهست له (هَمْنَى) خۆزگه خواستن بی، وشه ی (أَلْفَى) له: ﴿أَلْفَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ﴾، نهو تیفیریدانه ی شهیتان، زانایان سی رایان له و بارده یه وه، هه ن، وه ک گوتمان: نهوه ی شهیتان فریتی ده دات، فرتیندراوه، له بهر نهوه ی رهوت و سه ليقه ده یگه یه نن، یانی: بیروکه ی خراب و خولیا ی خراب فریتی ده دات:

یه ک: شهیتان شته که ی خۆی فریتی ده داته نیتو خولیا و خۆزگه خواستنی نهو پیغه مبه ره وه ﴿بُؤِیْنَه﴾:

أ- په له کردن.

ب- زیاد له پنیوست ساچاندن و دلراگرتنی کافره کان، له سه ر حیسابی مافه تابه تیه کانی خۆی.

ج- شهیتان کارنکی وایکردوه پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، جوړیک له دابه زینی جوژیی بکه ن، له هه ندیک له شته کانی خویمان، له پیناوی بهر ژه وه ندیی گه وره تر دا وه ک نیجته یادنکی تابه تیی.

هه ر سی واتابه کان هاتوون، نهوه نه گهر تیفیریدان (إِلْقَاء) بۆ خۆزگه خواستنی پیغه مبه ران ﴿بِئْسَ﴾.

دوو: واتابه کی دیکھی ئەو تیفردان و ڕه گه‌ڵ خستنه ئەوه یه که: شه یان شتیگ بخاته نێو دلی بیسه ره کانهوه له کافره کان، واته: خوتخوته و خولیا ی خراپ ده خاته نێو دلی بیسه ره کانهوه، یاخود دلی ئەوانه ی که پێغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) په یام و به رنامه ی خو یانیا ن ئاراسته ده که ن.

سێ: واتای سێیه م: شه یان بیروکە ی خراپ و گو مراهەر بلآوده کاته وه، له دژی ئەو خولیا و ئاواتانه ی پێغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

ئەوه ئەگەر (تَمَحَّجَ) به مانای خۆزگه و ئاوات خواستن بێ.

به لآم ئەگەر به مانای خویندنه وه ی ئایه ته کانی خوا ﷺ بێ، که ئەوه شه رایه که، به لآم رایه کی به تێزه، واته: کاتیگ که پێغه مبه ر ﷺ ئایه ته کانی خوا ی خویندوونه وه، شه یانیش هه ندیک قسه ی کردوون، نێواخنی ئایه ته کانی کردوون، یاخود ئەوانه ی که گو یان له خویندنه وه ی ئایه ته کانی خوا بووه، له لایه ن پێغه مبه رانه وه، وا گو ییست بوون، واته: نه یخستوونه نێو ئایه ته کانه وه که تیکه ل بێن، به لکو خستوو یه ته گو یی بیسه رانه وه له کافران، یا ن مه به ست ئەوه یه دوا ی ئەوه ی پێغه مبه ر ﷺ ئایه ته کانی خویندوونه وه، ئەو شه ی تانه ش هه ندیک بیروکە و بو چوونی گو مراهه ری بلآو کردوونه وه، بو ئەوه ی کاریگه ری ئایه ته کان نه ی تلی.

(٤) - لێره دا هه ندیک ریوا به ت گێردراونه وه، زۆربه ی ته فسیره کان هتیا وایان، نجا چ ئەوانه ی ریوا به ته کانیان به راست زانیی، که که مینه ن، چ ئەوانه ی که ئەو ریوا به تانه یان به ناراست و هه لبه ستراو زانیی، که زۆرینه ن، یه کێگ له و ریوا به تانه ئەوه یه:

اعْنُ سَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ قَالَ: قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِمِثْلَةِ «النَّجْمِ» فَلَمَّا بَلَغَ هَذَا الْمَوْضِعَ: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّتَّ وَالْعُرَىٰ ﴿١٧﴾ وَمَنْوَةَ النَّائِثَةِ الْأُخْرَىٰ ﴿١٨﴾﴾ النجم. قَالَ: فَالْقَى الشَّيْطَانُ عَلَيَّ لِسَانَهُ: «إِنَّكَ الْغَرَانِيقُ الْعُلَىٰ. وَإِنْ شَفَاعَتُهُنَّ لَتُرْتَجَىٰ». فَفَرِحَ الْمُشْرِكُونَ بِذَلِكَ، فَقَالُوا: مَا ذَكَرَ إِلَهَتُنَا بَعْدَ قَبْلِ الْيَوْمِ. فَسَجَدَ وَسَجَدُوا، فَجَاءَ جِبْرِيلُ فَقَالَ: إِفْرَأْ عَلَيَّ مَا جِئْتُكَ بِهِ، فَقَرَأَ آخِرَ آيَةٍ، إِنَّكَ الْغَرَانِيقُ الْعُلَىٰ، وَإِنْ شَفَاعَتَهَا

لَتُرْتَجَىٰ. قَالَ: مَا أَتَيْتُكَ بِهَذَا؟ فَقَالَ: هَذَا مِنَ الشَّيْطَانِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَوَّجَ النَّفْسُ الشَّيْطَانُ فِي أُمَّيْنَتِهِ. فَيَنْسُخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ أَيْمَنَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴾ (۱۲۱) ﴿۱۲۲﴾.

واته: سه عیدی کوری جو به یر که یہ کیکہ له زانایانی شوینکے وتووانی هاوہ لان، {کہواته: نہمہ به (مُرسل) دادہ نری، چونکہ له هاوہ لہوہ نہ هاتوہ، بہ لکو له شوینکے وتوو (تابع) هوہ هاتوہ} دلن: کاتیک پیغہ مبهری خوا ﴿۱﴾ له مکہ بوو، سوورہ تی (وَالنَّجْمِ) ی خویندہ وه: ﴿ وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴾ ﴿۱﴾ مَا صَلَّ سَاجِدًا وَمَا عَوَىٰ ﴿۱﴾ وَمَا يَطْلُقُ عَنِ الْمَوْجِ ﴿۲﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿۱﴾ وَالنَّجْمِ، تاکو ده گاتہ نہو شوینہی کہ ده فہ رموی: ﴿ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّتَّ وَاللَّزَىٰ ﴾ ﴿۱۱﴾ وَمَنْوَةُ الثَّلَاثَةِ الْأُخْرَىٰ ﴿۱۲﴾ وَالنَّجْمِ، واته: نایا لات و عوززاتان بینین؟ هہ روہا مہ ناتی سیئہ متان بینن؟ {کہ نہمانہ ناوی سنی له بتہ کانی کافرہ کانن}، کاتیک گہ یشتہ نہوئی، شہ بتان نہوہی خستہ سہر زمانی پیغہ مبه ر ﴿۱﴾: ﴿ تِلْكَ الْعَرَائِيقُ الْعُلَىٰ، وَإِنْ شَفَاعَتَهَا لَتُرْتَجَىٰ، واته: نہوانہ بالندہ بہرزه کانن (بان پہرستراوہ بہرزه کانن) و تکای نہوان نومیئدہ وار کراوہ، کہ خوا ﴿۱﴾ له دواي نہمہ، ده فہ رموی: ﴿ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّتَّ وَاللَّزَىٰ ﴾ ﴿۱۱﴾ وَمَنْوَةُ الثَّلَاثَةِ الْأُخْرَىٰ ﴿۲﴾ أَلَمْ أَدْرِكْ وَلَهُ الْأَنْفُ ﴿۱۳﴾ تِلْكَ إِذَا قَسَمَ صَبْرِي ﴿۱۲﴾ وَالنَّجْمِ، واته: نایا لات و عوززاتان بینین و، مہ ناتی سیئہ میشتان بینیوہ؟ نایا بوچی خوٹان بہ کور نہبنی رازی نین، کہچی نہو بتانہ بہ حساب کچی خوان، پالتاندانہ لای خوا ﴿۱﴾؟ نہوہ دابہش کردنیکی زور نادادگہ رانہ یہ.

واته: خوٹان بہ کور نہبنی رازی نہبن و نہگہر کچتان بیئی، هہ ندیکتان زیندہ بہ چالی دہ کهن و دہ بکوژن، بان بہ لای کہ مہوہ زور پیتان ناخوشہ، کہچی کچان پآبدنہ لای خوا ﴿۱﴾ بلین: پوئلہ کانی وی مینہن.

(۱) أخرجه الطبري في جامع البيان ج ۱۷، ص ۱۲۳، وابن أبي حاتم في تفسيره كما في تفسير القرآن

ننجا به پیی ئه و ږیوایه ته، کاتیک شه یتان نه و دی خسته سه زمانی پیغهمبر ﷺ، هاوبهش بو خوا دانه ره کان زور دلخوش بوون و گوتیان: له مه و پیش په ستر او ده کانی تیمه ی به چاکه باس نه کردوون، بویه کاتیک پیغهمبر ﷺ گه یشته نایه تی سه جده له کو تایی سوور ه تی (النجم) دا و ږنووشی برد، نه و انیش له گه لیدا ږنووشیان برد، به لام دوایی جبریل هات فهرمووی: نه و دی به سه رمدا خویندبوویوه، له سوور ه تی (النجم) بوم بخوئنه وه، پیغهمبر ﷺ بو ی خوئنده وه، هه تا گه یشته نه و شوئنه ی که ده فهرمو ی: (بَلَّكَ الْغَرَانِیْقُ الْعَلٰی، وَاِنْ شَاقَعَتْهُنَّ لِتَرْجٰی) (۱)، واته: نه وانه بالنده بهرز و جوانه کانه و تکا کردنیان چاوه پوانکراو و نومیده وار کراوه، جبریل پیی فهرموو: ئه و دم بو نه هینای، ئه وه له شه یتانه ویه، ننجا بهو بوئنه وه خوا ﷺ ئه م نایه ته ی دابه زاند: ﴿ وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُوْلٍ وَّلَا نَبِیٍّ اِلَّا اِنَّا تَمَوَّجْنَا بِهٖ الْوٰجِعُ الْوٰجِعُ الْوٰجِعُ لِنُذِقَ الْاٰیٰتِ الْاُولٰٓئِیْنَ اَلَمْ یَرَوْا اَنَّا سَخَّطْنَا بَعْضَ الْاَشْیَاطِ مِنْ اٰیٰتِنَا لَعَلَّیْهُمْ یَتَذَكَّرُوْنَ ۗ﴾

ئهمه په کتیک له گڼډراوه کانه، که له و باره وه هاتوون، که و دک گوتم: په کتیک له تابعین که سه عیدی کوری جوبه ی ره، پالندراوه ته لای وی، ننجا نه ویش نایا هی خو یه تی یان نا؟ یتستا با باسی بکه ی ن:

ته ماشای ته فسیره کانم کرد، به پتویستم نه زانی ته ماشای هه موویان بکه م، (سی ۲۰) ته فسیر زیاترم له لایه، به لام سه رنجی بیست (۲۰) سه رچاودم دا له ته فسیر و غه یری ته فسیریش، نه وانه ی زیاتر سه رچاوه و بولا گه راوه (مرجع ن) و توئزه ره وانی قورتان بو نه وان ده گه ږنه وه، هه موویان ده لاین: ئه م ږیوایه ته هیچ سه نه دیک ی راستی نیه و، شتیکی بن بنه ما و هه لبه ستر او، بو وئنه:

۱- (سُئِلَ ابْنُ حُرَیْمَةَ عَنْ هَذِهِ الْقِصَّةِ فَقَالَ: هَذَا مِنْ وُضْعِ الرَّاَدَقَةِ)، واته: نینو خوزه یمه که زانایه کی زور موغته بهر د، هم له ته فسیر و هم له فهرمووده ناسی دا، له باره ی ئه م چیر و کوهه پرسیاری لیکرا؟ گوتی: نه وه له داهیندراوی زه ندیقه کانه (۲).

(۱) ((الغَرَانِیْقُ)) کوی (غرنوق) ه، واته: بالنده ی جوان و بهرزا.

(۲) ((رَّاَدَقَةٌ)) کوی (زدیق) ه، واته: که سیک که بروای به ناین نیه و بروای به هیچ شتیک

۲- (الْبَيْهَقِيُّ) که نهویش زانابه کی زور موعته بهری بوارى ته فسیر و سونه ته، گوتوویه تی: (هَذِهِ الْقِصَّةُ غَيْرُ ثَابِتَةٍ مِنْ جِهَةِ الثَّقَلِ)، واته: نه م گپرداوه و چیرۆکه له پرووی سه نه ده وه چه سپاو نه.

۳- (ابن کثیر) له ته فسیره که ی خویدا ده لئ: (لَمْ أَرَهَا مُسْتَدَةً مِنْ وَجْهِ صَحِيحٍ)، واته: من نهو ریوایه ته م نه بیئوه که له پروویکی راسته وه پالدرابیتته لای پیغه مبه ر ﷺ.

۴- (القاضي عياض) له کتیبی: (الشفاء) دا^(۱)، به هه مان شیوه (که دواییش باسی ده که بن)، قسه ی زور توند ده کات له سه ر نهو ریوایه ته.

۵- (القرطبي) له (الجامع لأحكام القرآن) دا^(۲)، دیسان نهویش نهو ریوایه ته به درو و به بن بنه مای داده نئ.

۶- (الزبيلي) له (تخريج أحاديث الكشاف) دا^(۳)، زوری له سه ر ده پروا، که نه صلّه ن نهو ریوایه ته هپچ سه نه د و بنه مایه کی نه.

۷- (الفخر الرازي) له ته فسیره که ی خوی (مفاتيح الغيب) یان (تفسیر الکبیر) دا^(۴)، زوری له سه ر ده پروا، که نهو ریوایه ته هپچ نه صل و بنه مایه کی نه.

۸- (العيني) خاوه نی (عمدة القاري) دا^(۵)، به هه مان شیوه نهو ریوایه ته به درو داده نئ.

۹- (ابن العريبي) له (أحكام القرآن) دا^(۶)، دیسان نهو ریوایه ته به درو و به هه لبه ستراو داده نئ.

(۱) بهرگی ۲، لاپه ره: ۱۲۵.

(۲) ج ۱۲ ص ۷۰- ۷۱.

(۳) ج ۲ ص ۳۹۲ - ۳۹۴.

(۴) ج ۲۳ ص ۴۹ - ۵۴.

(۵) ج ۱۹ ص ۶۶.

- ۱۰- (الشُّوْكَالِي) له (فَتْحُ الْقَدِيرِ) دا^(۱)، به هه مان شتیه.
- ۱۱- (الْأَلُوسِي) له ته فسیره که ی خَوَى (رُوحُ الْمَعَانِي) دا^(۲)، یازده لاپه پری له سه ر ده پوات، که ناگونجی نه وه شتیکی راست بِن و، بِن بنه مایه.
- ۱۲- (صِدِّيقُ حَسَنِ خَانَ)، له ته فسیره که ی خَوَى (فَتْحُ الْبَيَانِ) دا^(۳)، به هه مان شتیه.
- ۱۳- فه رمووده ناسی ناودار (الألباني)، کتیبیکی تابه تی له و باره وه داناوه، به ناوی: (نَضْبُ الْمَجَانِيْقِ لِتَسْفِ قِصَّةِ الْغَرَائِقِ)، واته: دانانی مه نجه نیه کان بو نه هیشتن و لیکه ه لوه شانندی چیرۆکی غه رانیق.
- ۱۴- (علي حسن الحلبي) که نه ویش قوتابی شیخ نه لبانییه، نامیلکه یه کی نووسیوه به ناوی: (دَلَالَةُ التَّحْقِيقِ لِإِبْطَالِ قِصَّةِ الْغَرَائِقِ)، واته: به لکه کانی ساغکردنه وه بو هه لوه شاننده وه ی چیرۆکی (الغرائق).
- ۱۵- (أحمد مصطفى المرآغي) له ته فسیره که ی خویدا: (تفسير المرآغي)^(۴) به هه مان شتیه نه و ریوایه ته به درۆ داده نئ.
- ۱۶- (إعراب القرآن الكريم وبيانه) ی (محيي الدين درويش)^(۵) نه ویش زۆری له سه ر ده پوا و، به شتیکی درۆی داده نئ.
- ۱۷- (سيد قطب) له (في ظلال القرآن) دا^(۶) نه ویش به هه مان شتیه به شتیکی هه لبه ستراو و بِن بنه مای داده نئ.

(۱) ج ۳ ص ۴۶۲.

(۲) ج ۱۷ ص ۱۷۶ - ۱۸۶.

(۳) ج ۶ ص ۲۴۵.

(۴) ج ۶ ص ۱۲۹.

(۵) ج ۶ ص ۴۴۹ - ۴۶۶.

۱۸- (الإستیعاب في بيان الأسباب) ههردوو نووسهر: (سليم بن عبيد الهلالي ومحمد بن موسى آل نصر)^(۱) به هه مان شيوه زوری له سهر دهرۆن، كه بن بنه مایه.

۱۹- (البحر المديد في تفسير القرآن المجيد) (ابن عجيبة)^(۲) به هه مان شيوه به درۆ و بن بنه مای دادنه.

۲۰- (الشيخ محمد عبده)، (إعراب القرآن)^(۳)، نه م ته عبیره ی لی ده خوازینته وه ده لئ: (ولو صح ما قال نقله قصة الغرائق، لازتفتت الثقة بالوحي، وانتقض الإعتماد عليه كما قاله البيضاوي وغيره، ولانهدم أعظم ركن للشرائع الإلهية وهو العظمة).

واته: نه وه ی كه گواسته ره وانی به سه رهاتی (الغرائق)، گواستوو یانه ته وه، نه گهر راست بووایه، متمانه به وه حیی نه ده ما و پشت پئ به ستنی هه لده وه شایه وه، هه رو دک (بیضاوي) و غه یری نه ویش گوتوو یانه و، مه زنترین پایه ی به رنامه کانی خوا ﷺ هه لده وه شایه وه، كه بریته له پاریزرانی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام)، له وه كه شه ی تان بتوانئ شتیکیان بخاته سه ر زمان.

دیاره نه و سه رچاوهانی ناماژم پیدان هه موویان له باره ی نایه ته كه وه قسه ده كه ن و، له باره ی نه و ریوا به ته وه، ده دوین و به و نیعتیاره ش گوتم: نه وانه ی مانا و مه به سه ته کانی قورئانیان روونکر دوونه وه، نه گه رنا هه ندیک له سه رچاوه کان كه ناماژم پیدان، کتیبی سونه تن، نه ک ته فسیر بو وئنه: (القاضي عیاض) كه پیشریش باس مان کرد، له کتیبی: (الشفاء بحقوق المصطفى) دا، كه چوار به رگه ده رباردی پیغه مبه ری خاتهم ﷺ و، سپره و ژیانی و تایه همه ندیبه کانی، ده لئ:

(هَذَا حَدِيثٌ لَمْ يُخْرَجْ أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الصُّحَّةِ وَلَا رَوَاهُ ثِقَّةٌ بِسَنَدٍ سَلِيمٍ مُتَّصِلٍ وَإِنَّمَا أَوْلَعَ بِهِ وَبِمِثْلِهِ الْمَفْسُورُونَ وَالْمُؤَزَّغُونَ الْمُؤَلَّغُونَ بِكُلِّ غَرِيبٍ، قَالَ أَبُو بَكْرٍ الْبَزَّازُ: وَهَذَا الْحَدِيثُ لَا نَعْلَمُهُ يُرْوَى عَنِ النَّبِيِّ بِإِسْنَادٍ مُتَّصِلٍ يَجُوزُ ذِكْرُهُ).

(۱) ج ۴ ص ۵۱۷ - ۵۲۰.

(۲) ج ۴ ص ۴۲۵ - ۴۲۶.

(قَاضِي عِيَاض) ده‌لئی: نهم فەرمووده‌یه، هیچ کەس لە وانە‌ی کە فەرمووده راستە‌کانیان هێناون، نه‌یانهێناوه و، هیچ کەس به‌ سه‌نه‌دێکی راستی سه‌لامه‌تی په‌یوه‌ست نه‌یهی‌ناوه، که متمانه پێکراو بێ، به‌ لێکو نه‌و توێژه‌ره‌وانه‌ی قورئان و نه‌و میژووونوووسانه‌ی که زۆر هۆگری شتی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ن، نه‌وانه زیاتر گرنگیان پێداوه، وه‌ک نه‌بوو به‌کری به‌ ززاریش گوتوو‌یه‌تی: نهم فەرمووده‌یه نه‌مانزانیوه له پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ به‌ سه‌نه‌دێکی په‌یوه‌ست گێردرا بێته‌وه، که دروست بێ باس بکری.

ننجا (الْقُرْطُبِي) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا^(١)، بۆ نه‌وه نه‌گه‌ر گریمان (تَمَعَّجَ) به‌ مانای: (تَلَّى، قَرَأَ) بێ، ته‌ئویلیکی جوان ده‌کات و به‌ دڵمه، هه‌رچه‌نده وشه‌ی (تَمَعَّجَ) له‌ زمانی عه‌ره‌ییی دا به‌ مانای خۆزگه و ئاوات خواستن و خولیا هاتوه، نه‌ک به‌ مانای خۆیندنه‌وه، به‌لام گریمان نه‌گه‌ر به‌ مانای خۆیندنه‌وه‌ش بێ، نه‌و ته‌ئویله‌ی (الْقُرْطُبِي)م، زۆر به‌ دڵه که ده‌لئی:

(وَالَّذِي يَظْهَرُ وَيَتَرَجَّحُ فِي تَأْوِيلِهِ عَلَى تَسْلِيمِهِ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ كَمَا أَمَرَهُ رَبُّهُ يُرْتَلُ الْقُرْآنُ تَرْتِيلًا، فَيُمْكِنُ تَرْصُدُ الشَّيْطَانُ لِنُكِّ السَّكَنَاتِ، وَدَسُّهُ فِيهَا مَا اخْتَلَفَهُ مِنْ تِلْكَ الْكَلِمَاتِ، مُحَاكِئًا نَعْمَةَ النَّبِيِّ ﷺ، بِحَيْثُ يَسْمَعُهُ مَنْ دَنَا إِلَيْهِ مِنَ الْكُفَّارِ، فَظَنُّوْهَا مِنْ قَوْلِ النَّبِيِّ ﷺ وَأَشَاعُوْهَا).

واته: نه‌وه‌ی که دهرده‌که‌وێ و زاله له‌ ماناکردنی نه‌وه‌دا (له‌سه‌ر گریمانه‌ی نه‌وه که (تَمَعَّجَ) به‌ مانای خۆیندنه‌وه بێ و، پیغه‌مبه‌ر ﷺ شتی وای به‌سه‌ر زماندا هاتبێ، یان شتی وای به‌ده‌مه‌وه گوترابێ) نه‌ویه کاتی خوا ﷻ فەرمانی پێکردوه قورئان بخوێنێ، شه‌یتان له‌ که‌میندا بووه و له‌ کاتی‌کدا پیغه‌مبه‌ر ﷺ جار‌جار وه‌ستاوه، که ئابه‌ته‌کانی خۆیندوون، (هه‌موویانی پێکه‌وه نه‌به‌ستوون و له‌سه‌ری ئابه‌ته‌کان و له‌ کۆتایی بره‌که‌کان دا وه‌ستاوه) ننجا له‌و کاتی وه‌ستانه‌دا، شه‌یتان نه‌و وشانه‌ی خستوونه‌تیو خۆیندنه‌وه‌که و، لاسایی ئاواز و ده‌نگی

پتغمبه‌ری ﷺ کردۆتوهه، به شۆبهه‌ک که نه‌وانه‌ی نیزی‌ک بوون، وایانزانیه
 نه‌ده‌ش قسه‌ی پتغمبه‌ره ﷺ (له‌ کاتیکدا که قسه‌ی پتغمبه‌ره نه‌بووه و ﷺ
 ده‌نگی نه‌و نه‌بووه و ده‌نگی شه‌یتان بووه و ویستوویه‌تی تیکه‌ل به‌ ده‌نگی
 پتغمبه‌ری ﷺ بکات، له‌ کاتیکدا که پتغمبه‌ره ﷺ وه‌ستاووه بۆ پشوو‌دانیک) نجا
 کافره‌کانیش نه‌ویه‌یان وه‌رگرتوه و بآویان کردۆتوهه.

به‌لام وه‌ک گوتم: له‌ راستیدا تیمه‌ بی‌ نیازین له‌و ته‌ئویله‌ش، هه‌رچه‌نده
 ته‌ئویلیکی تا‌کو رادده‌یه‌ک به‌جینه، به‌لام تیمه‌ بی‌ نیازین له‌وه‌ش، چونکه
 وشه‌ی: (تَمَنَّیَ) به‌ مانای (تَلَى) نایه‌ت، به‌لکو به‌ مانای خۆزگه‌ خواستن و ناوات
 خواسته.

کورت‌ه‌ی واتایه‌که‌ی نه‌وده‌یه: پتغمبه‌ره ﷺ ناوات و، خۆزگه‌ی خواسته‌وه، خولیا‌ی
 بووه، که نه‌و نایین و په‌یام و به‌نامه‌یه‌ی خوا ﷺ پیتدا ناروده، بیگه‌به‌نی
 به‌ هه‌موو خه‌لک و خه‌لکه‌که‌ لیتی وه‌ر‌بگرن، بۆیه‌عه‌جایب نیه‌ که جار جار
 پتغمبه‌ره ﷺ بیر‌ی کرد‌بیته‌وه له‌ هه‌ندیک شت‌واز و هه‌ندیک نامراز، که هه‌ر
 چۆن بی‌ نه‌و هیدایه‌ته‌ نه‌و خه‌لکه‌ لیتی وه‌ر‌بگرئ، نجا له‌ کاتیکدا پتغمبه‌ره ﷺ
 له‌ بیر‌کردنه‌وه و خولیا‌ی نه‌وه‌دا بووه، چۆن نه‌و په‌یامه‌ هه‌رچی زووتر و زیاتر
 خه‌لک لیتی وه‌ر‌بگرئ و بیگه‌به‌نی، په‌نگه‌ بیر‌ی له‌ هه‌ندیک شت کرد‌بیته‌وه و
 شه‌یتان ده‌رفه‌تی بینیی، جۆریک له‌ دنده‌دان و خولیا‌ی خراب بخاته‌ گه‌ل خولیا و
 ناواته‌کانی پتغمبه‌ره ﷺ که ناراست بن، بۆ وینه:

أ- کاتیک پتغمبه‌ره ﷺ (عَبْدُ اللَّهِ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ) هاتوه بۆ خزمه‌تی، وه‌ک له‌ سووره‌تی
 (عَبَسَ) دا، خوا ﷺ نامازه‌ی پێ ده‌کات: ﴿عَسَىٰ رَبُّوْنَ ۙ ﴿١﴾ اَنْ يَّجَاءَهُ الْاَحْمَسُ ﴿٢﴾﴾، له‌و
 کاتده‌ سه‌رگه‌رم و سه‌رقالی قسه‌ کردن بووه بۆ زله‌ زلانی قوره‌هیش، ته‌ویش هاتوه، بۆ
 خزمه‌تی و گو‌توویه‌تی: نه‌ی پتغمبه‌ری خوا! ﷺ له‌و نایه‌تانه‌ی خوا بۆی ناروو‌ی، پتغم
 رابگه‌به‌نه، پتغمبه‌ری خواش ﷺ رووی لێ وه‌رچه‌رخاننده‌وه، و، رووی لێ گرژ کردوه، که

نهود نیجتیهادیک بووه له پیغهمبهروهه ﷺ که لهو کاتهدا نهو سه‌رگه‌رمی قسه‌کردن له‌گه‌ل نهو زله زلانه‌یه، که نه‌گه‌ر نه‌وانه مسو‌لمان بن، په‌یامه‌که باشر بلا‌وده‌بیته‌وه، نیجتیهادی کردوه که جارێ گوێ نه‌داته (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ أُمِّ مَكْتُومٍ) و پرووی لێ وەرگیرێ، خواش ﷺ له‌سه‌ر نه‌وه سه‌ر زه‌نشتی کردوه، نجا نه‌وه په‌کیک بووه له‌و شتانه.

ب- یان وه‌ک پێشتر له سووره‌تی (الأَنْعَامِ) دا، باس‌مان کرد، که خوا ﷺ ده‌فه‌رموێ: **وَلَا تَطْرُقُ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ** ﷻ، واته: نه‌وانه‌ی که به‌یانیان و تیاران له خوا ده‌پارێنه‌وه، (په‌زامه‌ندی و) پرووی خوا و دیداری خوا به‌ ناوات ده‌خوازن، ده‌ریان مه‌که له‌ کۆره‌که‌ی خۆت.

نجا وه‌ک له‌وێ باس‌مان کرد، هه‌ندیک له‌ هاوه‌لان ده‌لێن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ په‌نگه‌ شتیکی به‌ دلدا هاتبی، کاتیک کافره‌کان له‌ سه‌ریان به‌ مه‌رج گرت و گوتیان: نه‌گه‌ر ده‌ته‌وه‌ی تيمه‌ بیینه‌ کۆر و مه‌جلیسی تو، با نه‌و کۆیله‌ و په‌ش و پرووتانه‌ نه‌یه‌نه‌ مه‌جلیس و کۆری تووه، نجا تيمه‌ دێین، نه‌گه‌رنا تيمه‌ نه‌وانه‌ به‌ شایسته‌ی نه‌وه‌ نازاین له‌ کۆر و مه‌جلیسی تيمه‌دا دا‌بنیشن، پیغهمبه‌ریش ﷺ په‌نگه‌ شتیکی به‌ دلدا هاتبی وه‌ک نیجتیهادیک، به‌لام به‌س خولیا بووه و جینه‌جینی نه‌کردوه، خواش ﷺ فه‌رمووی: نه‌وه مه‌که و ده‌ریان مه‌که، وه‌ک نه‌وان ده‌لێن، دووریان مه‌خه‌وه له‌ کۆر و مه‌جلیسی خۆت بو د‌ل‌پ‌ا‌گ‌رت‌نی نه‌و کافرا‌نه، نجا نه‌و جو‌ره نیجتیهاد و بیرکردنه‌وه و خولیا‌بانه‌ی پیغهمبه‌ر ﷺ بوون، که شه‌یتان ویستوو‌یه‌تی شتیکی خۆیان بخاته‌ گه‌ل، نه‌ک شه‌یتان شتیک بخاته‌ گه‌ل نابه‌ته‌کانی خوا ﷺ.

بۆیه‌ش خوا ده‌فه‌رموێ: **ثُمَّ يُخَيِّطُكُمْ اللَّهُ بِأَيْتِيهِ** ﷻ، واته: خوا کاریگه‌ری و ده‌رهاویشته‌ی چاکی نابه‌ته‌کانی خۆی قایم ده‌کات، که به‌ هۆی خوتخوته و خه‌یال و خولیا و دنه‌دانه‌کانی شه‌یتانه‌وه، کاریگه‌ری نابه‌ته‌کان به‌لا‌پ‌یدا نه‌بردێ، یاخود نه‌و بیرو‌کانه‌ی شه‌یتان بلا‌ویان ده‌کاته‌وه بو د‌ز‌ا‌به‌تی نابه‌ته‌کانی خوا ﷺ، خوا کاریکی کردوه و ویستوو‌یه‌تی نه‌و کاریگه‌ریه‌ خراپانه‌ی نه‌و بیرو‌که خراپانه‌ی شه‌یتان نه‌هیلتی و، کاریگه‌ری نابه‌ته‌کانی خۆی مه‌حه‌م بکات.

مه سه له ی سئیه م:

بئیرویه کان له به رانبهر قورئاندا، ههر له دوو دئییدا ده بن، هه تا مه رگیان دئی، یان نازاری پوژئیکی بیختریان بو دئی، له و پوژه شدا حوکمرانیسی به س هی خوا ده بن و، پاش دادوه ریی کردن، بروادارانی کردار باش له به هه شته پر ناز و نیعمه ته کانی خویدا و، بئیرویه کانیش که به درق دانهری ئایه ته کانی خون، سزابه کی ریسواکه ریان به ملدا دئی:

خو الله ده فه رموی: ﴿ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيْرٍ مِّنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً ۖ أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَّوْمٍ عَقِيْبٍ ۗ ﴿٥٥﴾ الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِّلّٰهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ فِيْ جَنَّةٍ لِّلْخٰلِدِيْنَ فِيْهَا لَا يَدْخُلُوْنَ فِيْهَا النَّارُ ۖ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا قٰوْلَتُوْكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِِيْمٌ ﴿٥٧﴾ ۝

شیکردنه و هی ئه م ئایه تانه، له جهوت برکه دا:

١- ﴿ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيْرٍ مِّنْهُ ۝ ﴾، به رده وام ئه وانهی بئیروان، له باره یه وه (له باره ی قورئانه وه) له دوو دئییدان.

﴿ فِي مَرِيْرٍ مِّنْهُ ۝ ﴾، لئی له دوو دئییدان، دوو دئییه ک که هیج پاساوئیکی نه بن، چونکه (مَرِيْرٍ) بریتیه له دوو دئییه کی تاییه ت، (المَرِيْرَةُ: شَكٌّ خَاصٌّ)، ئه ویش ئه وه یه که هیج پاساوئیک و هیج بیانوو یه ک نه بن بو ئه و دوو دئییه، که ده فه رموی: ﴿ فِي مَرِيْرٍ مِّنْهُ ۝ ﴾، راناوه که ی به سیاق ده زانین ده جئته وه بو قورئان، واته: له به رانبهر قورئاندا له دوو دئییدان، هه ندئیکیش گوتوو یانه: له به رانبهر پیغه مبه ردا ۝، که له رووی ریزمانی عه ره بییه وه ده گونجئ، به لام وه ک سه رنجدانی سیاقی ئایه ته کان، قسه له باره ی قورئانه وه یه، واته: زیاتر ئه و مانایه زاله که له باره ی قورئانه وه له دوو دئییدان.

(۲) ﴿حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾، به‌رده‌وام ده‌بن له‌سەر ئەو دوو دلێیه بِن پاساوه، تاكو (السَّاعَةُ) یان، بۆ دئی كووپی، (السَّاعَةُ) واته: تاخیر زه‌مان، كه مه‌به‌ست یتى مهرگی خو‌بانه، یاخود تاخیر زه‌مانی گشتی، كه به‌سەر دنیادا دئی، به‌كووپی.

(۳) ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمُ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيبٍ﴾، یاخود سزای رۆژێكى بِن خیر و نه‌زۆکیان بۆ دئی، (عَقِيبٌ) به‌نافره‌تیک ده‌گوتری: كه مندالی نه‌بن و، خوازراوه‌ته‌وه بۆ نه‌گه‌تی و بیخیری، چونكه كافره‌كان به‌یتى بۆچوونی هه‌له‌ی خو‌بان، نافره‌تی نه‌زۆکیان پِن بِن خیر و نه‌گه‌ت بوو، واته: سزایه‌کیان بۆ دئی له‌ رۆژێكدا كه بنبر ده‌بن، بۆ ئەوان ئەو سزایه، سزایه‌کی بِن خیر و نه‌گه‌ته.

(۴) ﴿الْمَلَأْتُ يَوْمَئِذٍ لَّيًّا﴾، له‌و رۆژه‌دا هوكم‌رانی و ده‌سته‌لآت ته‌نیا هی خوايه، ئەم ته‌نونه‌ی سه‌ر ﴿يَوْمَئِذٍ﴾، قه‌ره‌بووی رسته‌یه‌كه‌ واته: ئەو رۆژه‌ی كه تاخیر زه‌مانی تیدا دئی، یاخود ئەو سزا نه‌زۆكه‌ی تیدا دئی، هوكم‌رانی ته‌نیا هی خوايه.

ده‌شكونجَن كه ده‌فه‌رموی: ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمُ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيبٍ﴾، یان سزای رۆژێكى نه‌زۆکیان بۆ بِن، نامازه‌ بِن به‌ رۆژی جه‌نگی به‌در، كه بۆ ئەوان رۆژێكى بِن خیر بوو، هه‌فتایان لِن كوژرا و، هه‌فتاشیان لِن به‌دیل گیرا، ده‌گونجَن ئەمه هه‌والدان به‌ په‌نه‌ان و نادیار بِن، كه دواى دوو سَن سَالٍ له‌ دابه‌زینی ئەم ئایه‌تانه، ننجا جه‌نگی به‌در هاتۆته پِيش.

(۵) ﴿يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ﴾، واته: خوا ﷻ دادوه‌ریان له‌ نێواندا ده‌كات، دادوه‌ری واته: لێکیان جیا ده‌کاته‌وه، كِن له‌سه‌ر هه‌قه و كِن له‌سه‌ر ناهه‌قه.

(۶) ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾، ننجا ئەوانه‌ی بروایان هیتاوه و کرده‌وه باشه‌کانیان ئەنجامداون، له‌ باخه‌ پر نازوئیعمه‌ته‌کان دان.

له‌ ئایه‌تی ژماره (۵۰)دا، كه پِيش ئەم ئایه‌تانه دابه‌زیه‌وه، ده‌فه‌رموی: ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَرِيمٌ﴾، به‌لَم لیره‌دا له‌ ئایه‌تی (۵۶)دا

ده فہرموی: ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾، چونکہ نہو نایہ تہی پتیشوو ہہ و آندانہ لہ بارہی ژانی دنیا یانہ وہ، بہ لام تہ مہ یان ہہ و آندانہ لہ بارہی قیامہ تہ وہ، وہک (الْغَطِيْبِ الْإِسْكَافِي) لہ (دُرَّةُ التَّنْزِيلِ وَغُرَّةُ التَّوْبِيلِ) دا^(۱) وایگوتوہ، واتہ: نہ وہی پتیشیان باسی ژانی دنیا و سہرہ نجامی ژانی دنیا یان دہ کات، بویہ فہرموویہ تی: لیبور دنیا یان بۆ ہہ یہ و بژوویکی پیریز و حورمہ ت، بہ لام تہ مہ یان باسی روودا وہ کانی پۆژی قیامہ ت و ہہ آسانہ وہ دہ کات، بویہ دہ فہرموی: لہ نیو باغ و بیستانہ پیر ناز و نیعمہ تہ کاندان، نہ دی تہ وانہ ی بیپروان چۆن؟

(۷) - ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾، بہ لام تہ وانہ ی بیپروا بوون بہ نایہ تہ کانی نیمہ، بیپروا بوون بہ پتغہ مہہ ران و، نایہ تہ کانی نیمہ یان بہ درۆ داناون.

﴿فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِمٌّ﴾، ئا تہ وانہ سزایہ کی ریسوا کہر و زہ بوونکہ ریان بۆ ہہ یہ، (مُهِمٌّ) واتہ: (مُذِلٌّ) یان (مُخْزِي) واتہ: سزایہ کہ بۆ جہستہ یانہ، بہ لام ریسوا کردن و زہ بوونییہ کہ بۆ روو حیانہ و، ہہم لہ رووی جہستہ ییہ وہ سزا دہ درتین، سزای جہستہ یی و ماددی و، ہہم سزای مہ عنہ وی و روو حیی دہ درتین، کہ لہ ویدا ریسوا و زہ بوون و شہرمہ زار دہ بن.

مهسه لهی چواره م:

کۆچکه رانی پری خوا ﷻ بکوژرین یان بمرن، باشرین بژیویان له لای خوا هیه و، ده یان خاته جیگا و رینگایه کی دَلْ په سه ندیان، هه ر که سیکیش دوی سزادانی نه وانه ی سزایان داوه، سته می لَن بکری، خوا ﷻ پشتی ده گری و سه ری ده خات:

خوا ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قَاتَلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ خَيْرُ الرَّزُقِينَ ﴿٨٤﴾ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا رِضْوَانًا، وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٨٥﴾ ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ، ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُؤٌ غَفُورٌ ﴿٨٦﴾﴾

شیکردنه وی ئەم ئایه تانه، له ده برگه دا:

- ١- ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، هه روه ها نه وانه ی کۆچیان کردوه له پری خوا دا.
- ٢- ﴿ثُمَّ قَاتَلُوا أَوْ مَاتُوا﴾، دوا یی کوزراون، یا خود مردوون.
- ٣- ﴿لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾، به دنیایی خوا ﷻ بژیویکی زۆر باشیان پتی ده دات.
- ٤- ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ خَيْرُ الرَّزُقِينَ﴾، مسۆگه ر خوا ﷻ باشرینی بژیوده ران و پۆزیده رانه.

ئەم ئایه ته موباره که که ئایه تی ژماره: (٥٨)، له سووپه تی (الحج) دا، زه مینه خۆشکه ر و پری ناچوو غکه ره بو مسولمانان، که له و پۆزگار و کاته دا، له مه که که له سه غله تی و ته نگانه به کی زۆر دا بوون، به ده ست نه هلی کوفره وه، تنجا ئەمه

ناماڑہ و زہمینہ خوْشکەر و پَرِغَوْشکەرِیانہ کہ کَوچ بکہن و، دَوای کَوچکردنیش
جہنگ و بہرغودان بکہن لہ پیناوی خوادا و، دَلنِیاش بِن کہ تہگەر لہ تہنجامی
کَوچ کردنہکہ باندا بکوژرین، یاخود بہ مردنی ناسایی خُوْیان ہمرن، خوا ﷺ لہ
جیہانی بہرزہخ و لہ پَوژئی دَوایی دا، باشترین بڑیویان پتی دہدات، کہواتہ: با
دہربہست نہبن، کہ تہو پینچ و دوو پَوژئی ژِیانی دنیایان لہ دہست دہچن،
خوا ﷺ زور بہ باشتر بُوْیان قہرہبوو دہکاتہوہ.

کہ دہفہرموی: ﴿لَسِرُّرَقْنَهُمْ اللهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾، خوا ﷺ بڑیویکی باشیان
دہدات، تہمہ دہگونجی تہم مہبہست پتی ژِیانی دنیایان و، دہشگونجی
مہبہست پتی پَوژئی دَوایی بن، بہ لَام لہبہر تہوہی دہفہرموی: ﴿ثُمَّ قَسَّوْا
أَوْ كَاتُوا﴾، دَوایی کوژران، یاخود مردن، کہواتہ: بہ پتی سیاقکہ، تہو مانایہ
مسوگەر دہکات، کہ مہبہست پتی پَوژئی دَواییہ، چونکہ لہ دَوای مردن و کوژران،
قَوْغانی بہرزہخ و پَوژئی دَوایی دیتہ پینش و، بڑیویک کہ بہ مروّف دہدری، لہ
دَوای مہرگ و بہ جہنیشتنی ژِیانی دنیایہ، تہگہرنا دہگونجا بلتین: مہبہست
پتی تہوہیہ: تہوانہی لہ پیناوی خوادا کَوچ دہکہن، خوا ﷺ دہرووی خیریان لی
دہکاتہوہ و، بڑیویکی باشیان پتی دہدات، با دہربہستی تہو زید و نیشتیمان و کار و
کہسابہ تہ نہبن، کہ بہ جیتی دِلن، خوا ﷺ بہ باشتر بُوْیان قہرہبوو دہکاتہوہ.

دہشگونجی مہبہست تہوہ بن: تہوانہی لہ پیناوی خوادا کَوچ دہکہن،
تہگەر ہیتن، خوا ﷺ لہ دنیادا بڑیویکی باشیان پتی دہدات و، دہرووی خیریان
لی دہکاتہوہ و، تہگەر بشکوژرین یاخود ہمرن، تہوہ لہ پَوژئی دَوایی دا، خوا
ﷺ بُوْیان قہرہبوو دہکاتہوہ، وہک لہ سوورہتی (النساء) دا، خوا ﷺ دہفہرموی:
﴿وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا
إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾، واتہ:
ہەر کہ سیک لہ پیناوی خوادا کَوچ بکات، زید و کہس و کار و ولاتی خوی
بہجی بہتلی، لہسەر زہویدا (واتہ): لہ غہبری تہو شوینہدا کہ بہ جیتی ہیتشوتہ،

لهو شوئنه دا که بوی ده چی)، ﴿يَجِدُ فِي الْأَرْضِ مُرْعَمًا كَثِيرًا وَسَمَةً﴾، (مُرْعَم) کوی (مُرْعَم) ه، واته: دهرهفتی وای بو هه لده که وی که دوژمنانی پی ناره حهت بن و فراوانیشی دهست ده که وی، له بژیو و، هاتن و چوون و نهوانه دا، واته: با دهرهست نه بن، نه وه بو دنیای، دواپی دهره رموی: ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ النساء، هه که سینک له مالی خوی بجیته ده ری، وه ک کوچ کردن به ره و خوا و پیغه مبهری خوا، دواپی مردنی بگاته سه ر، نه وه پادشتی که وتوته سه ر خوا ﴿﴾.

نایه ته که ی سوورهتی (النساء) هه ردوو حاله ته کان ده گریته وه، واته: مرؤفی که له پیناوی خوادا کوچ ده کات، نه گهر میتنی فراوانیشی چنگ ده که وی و، حاله تیکی بو دپته پیش که دوژمنانی ناحه زانی پی ناره حهت بن و لووتیان له عهرز بجه قتی و، نه گهر بشمری، نه وه پادشتی که وتوته سه ر خوا ﴿﴾، به لام لیره دا خوا ﴿﴾ زیاتر باسی حاله تی دواپی مهرگی کرده، بویه هه فرموی به تی: ﴿ثُمَّ قِيلَ لَهُ أَؤَأْمُرُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ﴾، به لام بیکومان نهوانه ی کوچ ده که ن له پیناوی خوادا، هه موویان هه ر ناکوژرین و نامرن، بویه ده گونجن بلین: ﴿لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾، هه ردوو حاله ته که ده گریته وه، نه گهر میتنن خوا ﴿﴾ له دنیا دا بژیوی باشیان ده داتی و، نه گهر بشکوژرین یان مرن، خوا ﴿﴾ له پوژی دواپی و له قو ناگی به رزه خدا بژیوی باشیان پی ده دات، ﴿وَإِنَّ لِلَّهِ لَهٗوَ خَيْرٌ مِنَ الزَّرْقِيْنَ﴾، به دنیایی خوا ﴿﴾ باشترینی بژیوده ران و پوژبیده رانه.

(۵) ﴿لَيُدْخِلَنَّهُمُ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَ﴾، به دنیایی ده یان خاته نیو جینگا و ریگایه که وه که دلپه سندیانه و لپی رازین.

وشه ی (مُدْخَلًا) به (مُدْخَلًا) پیش خوئندراوده ته وه: (لَيُدْخِلَنَّهُمُ مُدْخَلًا)، که (مُدْخَل) له: (دَخَلَ يَدْخُلُ مُدْخَلًا) هاتوه و (مُدْخَل) له: (أَدْخَلَ يَدْخُلُ مُدْخَلًا) تنجا (مُدْخَل) بی، یان (مُدْخَل) بی، یان به مانای (إِدْخَالًا) ه، واته: بردنه نیوتیکی باش

دەیانباتە نێو جینگا و ڕێگایە کەووە، کە دڵ پەسەندیانە، یاخود ناوی شوێن (اسم مَكان) ه واتە: دەیانخاتە جینگا و ڕێگایە کەووە، کە دڵ پەسەندیانە، واتە: وشە (مُدْخَل) یان بە مانای (إِدْخَال) ه و چاوە، بە بردنە نێونکی باش دەیانخاتە نێو جینگا و ڕێگای دلپەسەندیان، یاخود ناوی شوێن (اسم مَكان) ه.

٦- ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾، بە دنیایی خوا زانای هیدیی و مەندە، زانایە بە تیش و ژان و موعاناتیان، کە لە شوێنی خۆیان و، لە زیدی خۆیان بە دەست کافرەکانەو، تیش و ژان و موعاناتیان بوو، بۆیە ناچار بوون ولات و نیشتمانی خۆیان جیبیلن، ﴿حَلِيمٌ﴾، واتە: خوا هیدیی و مەندە، ئەگەرنا دەبوو ئەو کافرانی ئەوانیان ئەزبەت داو، یە کسەر قەلاچۆو بنیریان بکات.

یاخود: خوا هیدیی و مەندە بەرانبەر ئیماندارانکی کۆچکەر، کە ئەگەر کەم و کورپی و نوقسانییەکیان هەبێ، خوا ﴿حَلِيمٌ﴾ لەگەڵیاندا هیدیی و مەند و چاوپۆشیکارە.

ئنجا خوا ﴿حَلِيمٌ﴾ هەر لە هەمان سیاقدا، باسی مەسەلەیهکی دیکە دەکات، دەفەرموێ:

٧- ﴿ذَلَّكَ﴾، ئەوێ کە باسکرا بەو شیوەیه، لێرەدا وشە (ذَلَّكَ) کە چەند جارێک لەم سوورەتەدا دووبارە بۆتەو، ئەمە وەک سەرنج راکێشانیکە بۆ قسەیهک کە لەمەودوا دێ، واتە: ئەوێ کە رۆیشت بەو شیوەیه بە دنیایی، ئنجا گوێ بگرە بۆ ئەو قسانە دواپیش کە دێن، یاخود (ذَلَّكَ)، بۆ جیاکردنەوێ دوو بابەتە، ئەو بابەتەێ کە رابرد، ئەو بەو شیوەیه بوو، ئنجا مەسەلەیهکی دیکەش دێتە پیش، گوێ بۆ ئەویش بگرە، کە دەفەرموێ:

٨- ﴿وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ﴾، هەر کەسێک سزا بدات بەو شیوەێ کە سزادراو، دواپی دەستدرێژی بکریتە سەر، بە پێی سیاقی نایەتەکان، یانی: هەر کەسێک جەنگ لەگەڵ کافرەکان بکات، وەک چۆن ئەوان شەریان پێ فرۆشتو و گێچەڵیان پێکردو، ئەویش بەرگری لە خۆی بکات، دواپیش دەستدرێژی بکریتە

سهر، که پیشتر سزادراوه له لایهن کافره کانهوه و گیچه ل و ته شقه لهی پینکراوه، نهویش بهرگری له خوئی کردوه و، توّلهی خوئی کردوتهوه، به لّام دووباره ده سندرژژی بکریته سهر.

۹- ﴿لِنَصْرِنَهُ اللَّهُ﴾، به دلنیاپی خوا ﴿اللَّهُ﴾ پشتی ده گری و سهری ده خات.

۱۰- ﴿إِنَّا اللَّهُ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ﴾، بنگومان خوا ﴿اللَّهُ﴾ چاوپوشیکاری لیبوره یه.

شایانی باسه: ئەم ئایه ته موباره که وه ک ئەو ئایه ته ی سوورده تی (الشوری) ده چئ، که ده فهرموئ: ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا﴾، واته: سزای خراپه یه ک خراپه یه کی وه ک خو به تی، واته: که سیک تو ئەزیه تبتات، تو ش بو ت هه یه ئەو ئەزیه ت بده یه وه، وه ک ههر جو ریک له ئەزیه تدان، بو وینه: که سیک قسه یه کت پی ده لئ، تو ش بو ت هه یه قسه که ی پی بلتیه وه، یان: که سیک حه قینکت لی زهوت ده کات، تو ش بو ت هه یه هه قی خو تی لی بستینه وه، به لّام له هه موو حالاندا مه رج نیه، نیسلام پی خو ش بی به و جو ره مسولمانان ره فتار بکه ن، نه ک له نئو خو یاندا، ئەوه هه یج، به لکو له گه ل ده ره وه ی خو شیان، چونکه ههر له هه مان ئایه تدا که ئەو رسته یه ی تیدا هاتوه، باسی لیبوردن و چاکسازیش کراوه: ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ الشوری، واته: سزای خراپه یه ک خراپه یه کی وه ک خو به تی، به لّام ههر که سیک چاوپوشی بکات و، چاکسازی و چاکه کاری بکات، ئەوه پاداشتی له سهر خوا یه، به دلنیاپی ئەو سته مکارانی خو شناوین. واته: با خراپه شی به رانه بر بکری، به لّام ئەو نه گهر له جیاتی ئەوه ی خراپه که بکاته وه - که بو شی هه یه - به لّام له جیاتی ئەوه ی به داد (عَدْل) ره فتار بکات و، نه گهر به چاکه (فَضْل) ره فتار بکات، چاوپوشی بکات و چاکه کاری بکات، ئەوه پاداشتی له سهر خوا یه، نه گهر تاقه تی به خو ی بشکن، ئەوه باشتره، به لّام به مه رجیک ئەو چاوپوشی کردن و چاکه کاری کردنه ی مسولمانی خراپه له گه لکراو و سته م لیکراو، نه بیته

هوئی شوول لیڤه لکیشان و زیاتر بوغرا بوونی بابای خراپه کار، نه گهرنا نه و کاته
 تهو چاوپوشیی کردن و چاکه له گه لدا کردنه، جیی خوئی ناگری و خاوه نه که ی
 له سهری قهرزدار ده بیته وه، بویه گوتراوه: (لِکُلِّ مَقَامٍ مَّقَالٌ)، بو ههر شوینه
 قسه بهک ههیه و، یاسایهک ههیه.

لیره دا که ده فرموئی: ﴿ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ﴾، وهک
 یاسایهکی گشتیی خوا ﴿﴾ فرموویه تی: ههر که سیک به رانبه ره که ی خوئی سزا
 بدات، وهک چوون سزا دراوه.

یانی: نهوه یاسایهکی گشتییه و مرووف بوئی ههیه وهک چوون سزای دده دن،
 سزا بداته وه، به لام به تهماشا کردن و تیوه رامانی بارودوخ و هه لومه رچی نه م
 نایه تانه، که قسه یان لیده که یین، ده زانین که مه به ست پتی مسولمانان یکی
 ناچار کراو بو کوچ کردن و، زید و نیشتمانی خو به جیهیشتنه.

تنجا نهوه تاماژیه به وهش که مسولمانان نه گهر دواي نه وهی، زید و نیشتمانی
 خو یان به جی ده هیلن، تنجا چ کاتی خوئی، که مه ککه یان به جیهیشتوه و چوون بو
 مه دینه، چ له ههر هه لومه رچیکی دیکه دا، مسولمانان ناچار بن، زید و نیشتمانی
 خو یان جیهییلن و، کوچ بکه ن بو شوینیکی دیکه، نه گهر نه وانیه ناچار یان کردوون،
 مال و حالی خو یان به جیهییلن و، ده ریان کردوون، به پتی بو لووان و توانای خو یان،
 سزایان بدنه و توله ی خو یان یان لی بکه نه وه، شتیکی ره وایه.

تنجا که ده فرموئی: ﴿ثُمَّ بَعِيَ عَلَيْهِ﴾، به لام که سیک که سزای به رانبه ره که ی
 داوه ته وه، له سهر نه وهی سزا دراوه، بهو شیوه یه ی که سزا دراوه، نه ویش توله ی
 خوئی لیکردو ته وه، که چی دووباره ده سترژیی ده کرتیه وه سه ر: ﴿لِيَنْصُرَهُ
 اللَّهُ﴾، به دناییی خوا ﴿﴾ پشتی ده گری و سهری ده خات، یانی: با به چوک
 دانه یه ت و تسلیم نه بی، که نه مه ده گونجی مه به ست پتی نه وه بی: دواي نه وهی
 مسولمانان کوچ ده که ن و نهو شوینه ی که لینی، به جیی ده هیلن و ده چن بو

شونتیتیکی دیکه، لهویش نه‌گهر مسولمانان هه‌وَل بدن، توّله‌ی خویان بستینه‌وه و به‌شیک له حه‌قی خویان له کافره‌کان وهر بگره‌وه، شتیکی ره‌وابه، هه‌روه‌ک چۆن دوا‌ی نه‌وه‌ی پتغه‌مه‌ر ﷺ و مسولمانان کۆچیان کرد بو مه‌دینه، نه‌وه بوو ری‌ان له کاروانی فوره‌بشیه‌یه‌کان ده‌گرت، تا‌کو به‌شیک له مالّ و سامانیان، که کافره‌کان لی‌یان زه‌وت کردن و ناچاریان کردن جیتی بهیّلن، لی‌یان بستینه‌وه و بی‌گپنه‌وه، به‌لام کافره‌کان لهویش دووباره ده‌هاتنه‌وه سه‌ریان، وه‌ک له جه‌نگه‌کانی به‌در و توحود و نه‌جزابدا، پوویدا، ئنجا خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: نه‌گهر دوا‌ی نه‌وه‌ی به‌شیک له‌وه هه‌قه‌ی خۆتان له‌وان ده‌ستینه‌وه، که چی دووباره نه‌وان ده‌ستدریژی‌تان ده‌که‌نمه‌وه سه‌ر، دل‌نیابن که خوا ﷺ سه‌رتان ده‌خات و پشتتان ده‌گری.

که ده‌فه‌رموی: ﴿إِن كَلِمَةَ اللَّهِ كَعَقْرِ غُفْرٍ﴾، به دل‌نیایی خوا ﷺ چاوپۆشیکاری لی‌تورده‌یه، واته: خوا ﷺ چاوپۆشیکاره به‌وه شیوه‌یه‌ی که ڕه‌گه‌ی نه‌داوه به داد‌گه‌ری نه‌بن، سزای که‌ستیک به‌دی، که سزای داوی و، لی‌تورده‌شه بو‌که‌ستیک که واز له‌ سته‌م و له‌ ده‌ستدریژی و خرابه‌کاری دینن.

ده‌لین: کاتی خو‌ی پرسیار له‌ کیس‌را (پادشای فارس) کراوه: (بِمَ دَامَ مُلْكُكُمْ؟ فَقَالَ: لَأَنْتَا نَعَاقِبُ عَلَي قَدْرِ الْأُنْبِي، لَا عَلَي قَدْرِ الْعَضْبِ)، واته: چۆن حوکم‌راینی تیوه به‌رده‌وام بووه؟ گوتوو‌یه‌تی: له‌به‌ر نه‌وه‌ی تیمه به‌ نه‌ندازه‌ی گونا‌هیک که ده‌کرتی، بابای خرابه‌کار سزا ده‌ده‌ین، نه‌ک به‌ نه‌ندازه‌ی توره‌بوونی خۆمان.

ئنجا که ده‌فه‌رموی: ﴿إِن كَلِمَةَ اللَّهِ كَعَقْرِ غُفْرٍ﴾، ده‌شگونجی نه‌مه ناما‌ژه به‌وه بن که کافره‌کان و، هاوبه‌ش بو‌خوا دانه‌ره‌کان، ناره‌زومه‌ند بکری‌ن و، هان‌بدری‌ن که بگه‌رتنه‌وه و، دل‌خۆشیش بکری‌ن به‌وه که خوا ﷺ چاوپۆشی‌شیان لی‌ ده‌کات و، لی‌شیان ده‌بووری.

هه‌روه‌ها ده‌شگونجی نه‌مه ناما‌ژه‌بن بو‌ مسولمانانی کۆچکه‌ر له پتناوی خوادا و، جه‌نگاوه‌ر له‌پتی خوادا، که نه‌گهر که‌م و کورپی و نو‌قسانیه‌کی‌شیان بن، خوا ﷺ چاوپۆشی‌کار و لی‌تورده‌یه به‌ره‌انه‌ریان.

مهسه لهی پینجه م و کو تایی:

خستنه رووی دوازده (۱۲) کرداری بن وینهی خوا، سیزده (۱۳) سیفه تی بهرز و بهسندی و، سیفه تیکی زور خرابی مرؤفی بیبروا:

خوا دهه رموی: ﴿ ذَلِكْ يَأْتِ اللهُ يُؤَلِّجُ الْيَلَّ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي الْيَلِّ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴾ ﴿۱۲﴾ ذَلِكْ يَأْتِ اللهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنْتَ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ. هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنْتَ اللَّهُ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۱۳﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿۱۴﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَلِيُّ الْحَكِيمُ ﴿۱۵﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَاءَ فِي الْأَرْضِ وَالْفَلَكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُنسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿۱۶﴾ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿۱۷﴾

شیکردنهوی ثم ثایه تانه، له بیست برکه دا:

۱- ﴿ ذَلِكْ يَأْتِ اللهُ يُؤَلِّجُ الْيَلَّ فِي النَّهَارِ ﴾، ثم (ذَلِكْ) به، وهک (ذَلِكْ) ی پیشی نیه، (ذَلِكْ) واته: بهم شتویه، ناوی ناماژه (اسم إشارة) به، به لأم لیردها نهمه وهک نهوهی پیشی نیه، بو لیک جیاکردنهوهی دوو قسان بن، به لکو نهمه ناوی ناماژه به بهوهی رابرد، واته: نهوه که خوا ﷻ پشتی بروادارانی کوچکه ر و جه نکاوه ر له پیناوی خوا دا ده گری و، سه ریان ده خات، ﴿ ذَلِكْ يَأْتِ اللهُ يُؤَلِّجُ الْيَلَّ فِي النَّهَارِ ﴾، نمو پشتگرتنی خوا ﷻ بو بروادارانی کوچکه ر و جه نکاوه ر له پیناوی خوا دا، که سته میان لیکراوه، به هوی نهوه وهیه که خوا ﷻ شهوگار ده خاته نپو روژگاره وه.

۲- ﴿ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي الْيَلِّ ﴾، ههروه ها روژگاریش ده خاته نپو شهوکار وه، واته: له شهوگار کهم ده کات و ده یخاته سه ر روژگاوه ههروه ها له روژگاریش کهم ده کات و

دەپخاتە سەر شەوگار، کە سەرەنجام شەو و پۆژ کورت و درێژ دەبن، یاخود شەوگار بە شۆینی پۆژگاردای دێت، و پۆژگار بە شۆینی شەوگاردای دێت، مانای وشە (إیلاج) ئەوەیە کە بە ئەسپایی و بەنەرمیی، بە پەنھانی شتیک بخریتە نیو شتیکەوه، ئەوەش کە شەوگار و پۆژگار دەخرنە نیو یەک، ئەوەیە کە بە شۆیە بەکی پەنھان و نەرم کە هیچ دەنگی نەپەت شەوگار بە شۆینی پۆژگاردای دێت، و پۆژگار بە شۆینی شەوگاردای دێت، وەک لە سوورەتی (الأعراف) دا دەفرموی: ﴿يَطْلُبُهُ حَيْثُ مَا هُوَ﴾، بە خێرای بەدوای دادی، چونکە وەک پێشتر باسمان کرد: زەوی لە هەر خولەکیک دا (۲۰) کیلۆمەتر دەبرێت لە سوورانهووی بە دەوری خۆیدا، هەرودک لە هەر چرکە بە کیشدا (۲۰) کیلۆمەتر دەبرێت لە سوورانهووی بە دەوری خۆیدا، واتە: جوولەیی زەوی لە سوورانهووی بە دەوری خۆیدا (۶۰) ئەوەندەیی جوولەیی زەوی لە سوورانهووی بە دەوری خۆیدا، خێرایە، بە لأم ئیمە گوتمان لە دەنگە دەنگ و، هەرا هەرا، و، فِرکە فِرکە نابێت، چونکە زۆر بە نەرمیی ئەوە ئەنجام دەدرێت، چونکە ئەگەر گوتمان لەو هەموو دەنگە دەنگی سوورانهووی ببوایە، وەک هی فِرۆکە، دیاردە مروفت ژایانی لەسەر زەوی نەدە بوو، بە لأم ناگامان لەو لە هیچی نیە و گوئیستی نابین.

ئنجای ئەمە ناماژەشە بەووە کە وەک چۆن شەوگار دەچیتە نیو پۆژگارهووی و پۆژگار درێژ دەبێت لەسەر حیسابی شەوگار، هەرودەها دواییش پۆژگار دێتە نیو شەوگارهووی و شەو درێژ دەبێت لەسەر حیسابی پۆژ، بە هەمان شۆیە پۆژەکانیش لە نیوان خەلکدا دەستا و دەست دەکەن، پۆژیک ئەم سەر دەکەوێت، و پۆژیک ئەو سەر دەکەوێت، ئەمەش دلدانەووە بە کە بۆ بیرواداران، کە ئەگەر کافرەکان تێستا تێوەیان ناچار کردووە، زێد و نیشتمانی خۆتان بە جێت بەیتن، وامەزانن دنیا هەروا دەبێت، کاتیکیش دێت ئێوە جێت بەوان لێژ دەکەن، کە هەر واش بوو، ئەوە بوو مسوڵمانان دوایی چوون مەککە و هەموو دوورگەیی عەرەبیی و، دواییش نیووی دنیایان خستە ژێر سایە و سێبەری پێر فەر و بەرەگەتی ئیسلامهوە.

کەواتە: بۆیە خوا ﷻ پەشتی مسوڵمانانی کۆچکەر دەگرێت، چونکە خوا ﷻ هەموو کەردوونی بەدەسته و، شەوگار و پۆژگار بەدەپۆری بەکدا دێت، زەوی و مانگ و خۆر

ده خولیتیتیه وه، نه ستیره کان همه موویان له سوورگهی خوینادا ده خولیتیه وه، خوا ﷺ همه کارهی که ون و کانیاته، که واته: نهی بروادارینه! نهی مسؤلمانانی مه زلوومی ستمه لیکراوی، نیشتیمانی خوبه جیته لهری ناچار کراو به کوچ کردن! دل له دل مه دن و نارحمت مه بن، چونکه تیهو خوا له پشتتانه، که همه کارهی گه ردوونه.

(۳) - ﴿وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ نهو دی رابرد به هوئی نهو وه شه که خوا بیسه ری بینره، بیسه ره همه موو ده نگه کان ده بیستی و، بینه ریشه همه موو شه کان ده بیستی، بیسه ره به شه و به رۆژ و، بینره به شه و به رۆژ، ده شگونجی بلین: له تاریکیی شه ودا خوا ده نگه کان ده بیستی و، به رۆژی روونیش ده بیستی، هه لبه ته بینینی خوا ﷺ روونایی و تاریکیی، کاریگه ری له سه ریه، خوا ﷺ سیفه تی دیتی هه به ره های و، سیفه تی بیستی هه به ره های و، هیچ شتیک نابیته په رده و دیوار له نیوان نهو ودا که خوا همه موو ده نگه کان بیستی و، همه موو په نگه کان و دیمه نه کان بینتی.

ده شگونجی که ده فهرموئی: خوا شه وگار و رۆژگار ده خاته تیهو یه ک و، به دوای به کیاندا دیتی، ناماژده بی به وه که شه وگار په مزی کوفر و ستم و خراپه به و، رۆژگاری روونیش په مز و هیمای نیسلام و نهو دادگه ری و خیر و به ره که ته به، که نیسلام له گه ل خویدا ده پیتتی.

(۴) - ﴿ذَٰلِكَ يَأْتِيكَ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ﴾، نه م (ذَٰلِكَ) به، دووباره کردنهو دی نهو دی پیتتیه، واته: نهو هه به هوئی نهو وه خوا ﷺ پشتی برواداران ده گرتی و سه ریان ده خات، که هه ر خوا هه فه، هه ر بویه شه نه (و) نه (ف) بو بادانه وه (عطف) به کارنه هاتون: ﴿ذَٰلِكَ يَأْتِيكَ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ﴾، نهویش به هوئی نهو وه به که بهس خوا هه فه، هه قیش بریتیه له شتیکی چه سپاو، (الحق: هُوَ لِلطَّائِبِ لِلْوَاقِعِ أَي: الصَّدَقُ مَا خُوذَ مِنْ حَقِّ الشَّيْءِ: أَي تَبَتَّ، أَي: حَقٌّ فِي الْإِلَهِيَّةِ)، (حق) بریتیه له شتیک که له گه ل واقیعدا پر به پیست بی، واته: راست، لهو وه هاتوه: (حَقُّ الشَّيْءِ أَي: تَبَتَّ)، شه که چه سپا، یانی: په ستراو به تیی خوا و، په ره و دگار تیی خوا هه فه و، چه سپاوه.

(۵) ﴿وَأَنْتَ مَا يَدْعُونَكَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ﴾، ھەرودھا ئەوھش کە لە جیاتی خوا و، لە خوار خواوە لێی دەپارێنەو، ھەر ئەو ناهەقە، پووچە، بێ بنەمایە، واتە: ھەقیقەتی خوا و، پووچەتی پەرستراوەکان، ھۆکاری ئەو بە کە خوا ﷻ بڕواداران سەر دەخات و پشتیان دەگری و، بێپروایانی ستمکار ژێر دەکەون و نابووت دەبن.

نەم: ﴿وَأَنْتَ مَا يَدْعُونَكَ مِنْ دُونِهِ﴾، خۆتندراویشەتەو: ﴿وَأَمَّا تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾، کە ئەمە ناوردانەو بە لە بێپروایەکان، کە: ئەو دی تێو لێی دەپارێنەو نە ی بێپروایان! نا ھەقە و، پووچە، بە خۆتندنەو کە ی دیکەش: ﴿وَأَنْتَ مَا يَدْعُونَكَ مِنْ دُونِهِ﴾، واتە: ئەو دی بێپرواکان لێی دەپارێنەو، پووچ و بێ بنەمایە.

(۶) ﴿وَأَنْتَ اللَّهُ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾، بە دنیایی ھەر خوا بەرزی گەورەیی، بەرزە بە ڕەھایی، گەورەیی بە ڕەھایی، بەرزیی خوا ﷻ خواراوەتەو بۆ شکۆ و تیر و تەواویی خوا ﷻ، ھەرودک گەورەیی خواش خواراوەتەو، بۆ ئەو کە دەسەلات و ویستی خوا ﷻ ڕەھایە و، بێ سنوورە و، ھیچ پەرچ و لەمپەریکی نایەتە بەر.

نەکتەییکی ڕەوانبێژی:

(الْحَطِيبُ الْإِسْكَافِي) لە کتیبە کە ی خۆی^(۱) دا، بەراوردیک دەکات لە تێوان نەم نایەتە ی سوورەتی (الْحَجَّ) دا، کە دەفەرموی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنْتَ مَا يَدْعُونَكَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾^(۲) و، ئەو نایەتە ی سوورەتی (لِقمان) دا، کە خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنْتَ مَا يَدْعُونَكَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾^(۳)

کە لە نایەتە کە ی سوورەتی (لِقمان) دا، وشە ی (هُوَ)، نیە، ﴿وَأَنْتَ مَا يَدْعُونَكَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ﴾^(۴)، بە لām لە ھی سوورەتی (الْحَجَّ) دا، دەفەرموی: ﴿وَأَنْتَ مَا يَدْعُونَكَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ﴾، ئنجا نایا ئەو ھۆکارە کە ی چییە؟!

دهلّس: هویه که هی نهوده به که له سوورده تی (الحج) دا، شهش جه ختکردنه وه (تأکید) هاتوون، له پیش شه و پسته به دا، بویه خوا ﷻ به یهک شیوه هموویانی هیناوه، چونکه نه م (هُوَ)، بۆ زیاتر جه ختکردنه وه به، بۆ نه وه ی له ریزی نهوانه ی پیش خوئی، ریزبه ر نه بن، با تماشا بکه ی ن:

۱- خوا ﷻ له پیش نه م نایه ته دا، ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾، (لَیَرْزُقَنَّهُمُ) نه مه هم (ل) ه که، هم (ن) ه که، بۆ جه ختکردنه وه ن.

۲- ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُمُ خَيْرُ الرِّزْقِ﴾، هه روه ها به دلنایی خوا ﷻ باشترین بژیوده ره.

۳- ﴿لَيَدْخُلْنَهُمْ مُدْخَلًا رِضْوَانًا﴾، به دلنایی ده یانخاته نیو جیکه و ریکه به که وه که دلپه سندیانه.

۴- ﴿وَلِلَّهِ الْعَلِيمُ حَلِيمٌ﴾، به دلنایی خوا زانای هیدی و مه نده.

۵- ﴿ذَلِكَ يَأْتِيكَ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ﴾، نه وه ش به هوی نه وه وه به که هه ر خوا هه فه.

۶- ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيمُ الْكَبِيرُ﴾، به دلنایی به س خوا به رزی که وه ره به.

بویه نه وه ش له ریزی نه واندا هاتوه و ده فه رموی: ﴿وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ﴾، واته: نه وه ی که له جیاتی خوا ﷻ لئی ده پارتنه وه، هه ر نه و ناهه ق و پووچه، که واته: له هه ر شوئینکدا خوا ﷻ وشه به ک و ته عبیریک به کاردینن، که له که ل نه و سیاقه دا که تیدا هاتوه، گونجاو بی.

پاشان خوا ده فه رموی:

(۷) - ﴿الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ السَّمَاءِ مَا﴾، نایا نابینی، سه رنج ناددی، که خوا ﷻ له تاسمانه وه، له سه ریوه ناوی دابه زاندوه؟ وه ک زورجاران گوتوومانه: نه که ره فه رموویانی:

(مَطَّرَ) هەر بارانی ده‌گرته‌وه و، نه‌گەر فه‌رمووبای: (تَلَجَ) هەر به‌فری ده‌گرته‌وه و، نه‌گەر فه‌رمووبای: (بَرَدَ) به‌س ته‌رزه‌ی ده‌گرته‌وه، به‌لام که ده‌فه‌رموی: ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾، له‌سه‌رتیوه، له‌ناسمانه‌وه ناوی دابه‌زاندوه، بۆ نه‌وه‌ی ههم باران و، ههم به‌فر و، ههم ته‌رزه و، ههم هه‌لمی ناو و، شه‌ونم و نه‌وانه‌ش بگرتیته‌وه.

ئنجای تیره به‌وللوه خوا ﴿فَجَعَلْنَا﴾ چاکه و نیعمه‌ته‌کانی خو‌ی ده‌خاته‌وه بیرمان: نایا که خوا ﴿فَجَعَلْنَا﴾ له‌سه‌رتیوه ناوی دابه‌زاندوه، چی پیکردوه؟

(٨) - ﴿فَنُصِّحَ الْأَرْضَ مُخَضَّرَةً﴾، به‌کسەر زه‌وی سه‌وز هه‌لکه‌پاوه، واته: پر بووه له‌پووه‌ک دار و دره‌خت و شینایی و، باغ و بیستان، وشه‌ی (نُصِّحَ) کرداری تیتساتیه (فَعَلَ مُضَارِعَهُ) و، بۆ نه‌وه‌یه دیمه‌نه‌که‌ت بخاته‌ به‌رچاو، که تۆ ده‌بیینی، دوا‌ی نه‌وه‌ی ناو دیتته‌خوار له‌ناسمانه‌وه، نه‌و سه‌ر زه‌ویه‌ وشک و برینگ و، قاقه‌ی پێ سه‌وز هه‌لده‌گه‌پێ، سه‌وز ده‌نوتنێ، که پیتشر په‌نگیکی په‌ژمورده و په‌نگیکی زه‌ردبا‌وی هه‌بووه، ئنجا سه‌وز هه‌لده‌گه‌پێ و ژبانی تیده‌گه‌پێ.

(٩) - ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾، به‌دنیایی خوا په‌نه‌انکاری شاه‌زایه، زۆر به‌په‌نه‌انیی کاره‌کانی خو‌ی ده‌کات، به‌بێ ته‌قه و په‌قه و، به‌بێ هه‌را و هۆریا، نه‌و ناوه‌ دیتته‌خواری، به‌شێوه‌ی باران و به‌فر و ته‌رزه‌ دیتته‌خوار و، زه‌وی پێ زیندوو ده‌بیته‌وه و، سه‌وز هه‌لده‌گه‌پێ.

(١٠) - ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، هه‌رچی له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دا‌هه‌یه، هی نه‌وه، نه‌میش دیسان بانه‌دراوه‌ته‌وه سه‌ر رسته‌کانی پیتشی، واته: نه (و) نه (ف) نه (ئَمْ) بۆ به‌کارنه‌هاتوون، بۆچی؟ چونکه‌ نه‌مه‌ باسکردنی شتیکی گشتیه، له‌دوا‌ی شته‌تابیه‌ته‌کان، واته: هه‌رچی له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، مولکی نه‌وه.

(١١) - ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾، به‌دنیایی هه‌ر خوا ده‌وله‌مهن‌دی ستایش‌کراوه، ده‌وله‌مهن‌ده‌ پتوبستیی به‌جگه‌ له‌خو‌ی نیه و، ستایش‌کراویشه، له‌سه‌ر نه‌و هه‌موو چاکه و نیعمه‌تانه‌ی، که‌واته: نه‌و کافرا‌نه‌ نه‌گەر ستایش‌شی نه‌که‌ن و،

شوکرانه بزیری بو نه کهن، خوا ﷻ چ زوره دروستکراوانی دیکه ی زورن، که ستایشی ده کهن له فریشته کان و، له جند و مروقی مسولمان و، لهو هه موو ژباندارانه و، نهو هه موو دروستکراوانه ی خوا ﷻ، که وهک له سوورته ی (الاسراء) دا، ده فهرموئ: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَسْبِغْ بِحَمْرِهِ. وَلَكِنْ لَا نَعْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ (۱۱)، واته: هه چ شتیک نیه که خوا به پاک نه گرتی و ستایشی نه کات، به لام تیره له پاکگرتن و ستایشکردنه که یان تیناگهن.

نوکنه ته کی ره وانبیزی:

دیسان (الغَطِيبِ الْإِسْكَافِي) له: ﴿ذُرَّةُ التَّنْزِيلِ وَعُرَّةُ التَّوَالِدِ﴾ (۱) دا، به راوردیکی دیکه ده کات له تیره نهم نایه ته دا که ده فهرموئ: ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُمُ الْعَلِيُّ الْحَكِيمُ﴾ و نهو نایه ته ی سوورته ی (لقمان)، که ده فهرموئ: ﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْحَكِيمُ﴾ (۱۶)، لیره دا ده فهرموئ: ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدایه هی ویه، به لام له سوورته ی (لقمان) دا، ده فهرموئ: ﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (۱۶)، واته: هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه به، هی خوابه، هه روه ها لیره دا ده فهرموئ: ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَهُمُ الْعَلِيُّ الْحَكِيمُ﴾، واته: به دنیایی هه ر خوا ده وله مندی ستایشکراوه، به لام له سوورته ی (لقمان) دا ده فهرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْحَكِيمُ﴾ (۱۶)، واته: به دنیایی خوا ده وله مندی ستایشکراوه.

هوکاره که شی هه ر نه وهیه که له سوورته ی (الحج) دا، هه موو رسته کان به جه ختکردن (تاکید) هه هاتوون، بویه نه میس واهاتوه، تاکو وهک رسته و بره گه کانی پتیشوو بی، به لام له سوورته ی (لقمان) دا بهو شیوهیه نیه.

ننجا که ده فهرموئ: ﴿الَّذَرَّتْ﴾، چ له م نایه ته دا که ده فهرموئ: ﴿الَّذَرَّتْ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾، چ دواتر که دئی: ﴿الَّذَرَّتْ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ سَحَابًا مَاءً﴾

فِي الْأَرْضِ ﷻ، نه مه هه مووی: (الْإِسْفِهَامُ الْإِنْكَارِيُّ لِأَنَّهُ نَزَلَتْ غَفْلَةً كَثِيرٍ مِنَ النَّاسِ عَنِ الْإِعْتِبَارِ بِهَذِهِ النُّعْمَةِ وَالْإِعْتِدَادِ بِهَا، مَنَزَلَةٌ عَدَمُ الْعِلْمِ بِهَا فَأُبْكَرَ ذَلِكَ). نه م پرسیار کردنه که ده فهرموئی: ﴿الْأَلْتَرَّتْ﴾، نایا نه تبینیوه؟ یان سه رنجت نه داوه، یانی: به چاوی سه ر نه تبینیوه، یان به چاوی عهقل و دل، نه مه پرسیار کردنیکی نکو و لیلیکی که رانه یه، چونکه بی ناگایی زوریک له خه لک له و چاکه و نیعمه تانه ی خوا ﷻ، وهک نه زانایی و بی ناگایی نه وان دانراوه، نجا نه وهش نکو و لیلیکراوه، که چوَن ده بی شتی وا نه زانن؟!

۱۲- ﴿الْأَلْتَرَّتْ أَنْ اللَّهُ سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي الْأَرْضِ﴾، نایا سه رنج نادهن، نابینن، که خوا ﷻ هه رچی له زه ویدایه، بو تیوه ی ده سته مو کردوه؟ وشه ی (تسخیر) له نه صلدا بریتیه له ناسان کردنی لب به ره مه مند بوون، بو شتیک که جو ریک له چه مووشی و جو ریک له تاماده نه بوون و لاملیی تیدا بی، به لام دواپی به کارهیتراوه بو هه موو جو ره ناسانکاریه ک که تو به هویوه به ره مه مند بی له و شتانه، بو یه ده فهرموئی: ﴿الْأَلْتَرَّتْ أَنْ اللَّهُ سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي الْأَرْضِ﴾، نایا سه رنج نادهی نه ی مرؤف! به چاوی عهقل و دل، یان به چاوی سه ر نابینن؟ که خوا ﷻ هه رچی له زه ویدایه بو تیوه ی ده سته مو و ملکه چ کردوه، بو ی رام کردوون؟

أ- نینسان نه گهر بیر بکاته وه: نهو زهوییه که تیمه له سه ری دین و ده چین، نه گهر نهو تو یخه زهوییه، نهو خوئل و گلّه، نه گهر ناسن، ته نانهت مس، به لکو هه مووی زیر بووایه، یان زیو بووایه، نهو کاته دنکه تو یه کی سهوز نه ده کرد، به لام خوا ﷻ نهو زهوییه، تو یژی سه ره وه ی کردوه به گل، بو نه وه ی بگونجی دار و دره خت و میوه و، سه وزه و دانه و نیله له سه ر بروی.

ب- پاشان نه گهر نینسان بیهیتته بهر چاوی خو ی: نه گهر ناویش وهک گل بووایه، که شتی له سه ر گل ناروا، یان وهک به رد بووایه، به لام ناو مادده یه کی شله، که ده گونجی که شتی له سه ری بروا.

ج- یان ئەگەر ئینسان وینا (تصویر) بکات، که بەرگە هەواش وەک ناو بووایە، ئەو کاتە ئەو سوود و کەڵکانهی که تێستا تێمە لە بەرگە هەوا، یان لە بەرگە ناوی وەریدەگرین، یان لەو بەرگە گلیهیی که ههیه به دەوری زهویدا، به تەنکید ئەو بەهراوەمان لێوەرنەدەگرتن.

د- نجا ئینسان زۆرچاران بە سادەیی و سەرکیلی تەماشای شتەکان دەکات، ئەگەر ئینسان رامینێ دەزانت: ئەو شتانهی مرۆف زیاتر و بەهەتر پتویستی پێیانە، خوا ﷻ زۆرتری کردوون:

۱- لە دوو سێ خولەک زیاتر مرۆف بەبێ هەوا ناژی، بۆیە خوا ﷻ هەموو گۆشە و کەناریکی ئەم زهوییهی پر کردوه له ههوا.

۲- نجا لە دواي ههوا، مرۆف زیاتر پتویستی بە ئاوه، ئاویش لە زۆر شوێنان ههیه.

۳- نجا دوايي پتویستی بە گلە، گلیش لە زۆر شوێنان ههیه.

۴- نجا پتویستی بە خواردنەکانە، ئەو خواردنەکانەش دەگونجێ لە زۆر شوێنان پەیدا بن، بە ئەندازەي ئەوه که شتەکان زۆر پتویستن، خوا زۆری کردوون، کەمتر پتویست بن، کەمتری کردوون، بۆ وێنە: کەنازای زێر و زیو، مرۆف زۆر پتویستی پێیان نیه، چونکە ژیانی پەکی لەسەریان نەکەوتوه، بەلام بۆ خۆ پازاندنەوهن، بۆیە لە چەند شوێنیکي دیاریکراودا هەن! بۆیە که دەفهرموی: دەستمۆ و ملکهچم کردووه، واتە: بۆم وا لێکردوون که بتوانن لتي بههره‌مه‌ند بن.

(۱۳) ﴿ وَاللَّيْلُ نَجْمٍ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِ رَبِّي ﴾، واتە: کەشتییه کانیشی بۆ رام و، دەستمۆ کردوون، که به مۆله‌تی خوا ﷻ به دەریادا دەرۆن.

(أمر) لێردا مەبەست پتی (أمر)ی تەکوینییه، واتە: بە قەدەری خوا ﷻ و، بە پتی ئەو یاسایانهی خوا دایناون و بە فرمائی پەیداکردنانهی خوا، نەک بە فرمائی یاسادانانە (تشریعی)ی خوا.

۱۴- ﴿وَيُمِسُّكَ السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ﴾، ههروهها (خوای) ناسمانیش ده گری (رایده گری) لهوی بکهوئته سهر زهوی.

۱۵- ﴿إِلَّا يَذْرِبُهُ﴾، مه گهر به مؤله تی خوئی، لیره شدا وشه ی (إذن) وه ک وشه ی (أمر) له نایه ته که ی پیشیدا، ههردووکیان (إذن) و (أمر) ی په پیداکردانه (تکوینی) ن، نه ک یاسادانانه (تشریحی)، زانایان ده لئین: به لای که مه وه له شه و و رۆژیکدا یه ک ملیون ورده به رد له خړۆکه و نه ستیره کانه وه به ره و بهرگه هه وای زهوی دین، به لام بهرگه هه واهه موویان ده سووتین، نه و بهرگه هه وایه ی که هه تا هه زار (۱۰۰۰) کیلومه تر به بهرزیی ده پروات.

۱۶- ﴿إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُفٌ رَحِيمٌ﴾، به دنیایی خوای به رانبهر به خه لکی به په رۆشه و به به زه یه، (رؤوف: صِفَةٌ تَقْتَضِي صَرْفَ الضَّرِّ، وَالرُّحْمَةَ: صِفَةٌ تَقْتَضِي النُّفْعَ لِمُحْتَاجِهِ)، وشه ی (رأفة): سیفه تیکه، خوازیری نه وه یه زیان و زهره ر دوور بخاته وه، به لام په حمهت سیفه تیکه خوازیری نه وه یه خیر و خویشی نیزیک بخاته وه، واته: خوا ﷻ هم نازار و نارپه حه تیه کان له خه لک دوور ده خاته وه و، هم خیر و خویشی و بهرزه دندیه کانیسیان بو دین.

۱۷- ﴿وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ﴾، خوا ﷻ هه ر خوئته که تیه ی ژیانده و، ژیانی به تیه به خشیه و.

۱۸- ﴿ثُمَّ يُمِيتُكُمْ﴾، دواپی ده تامه رینن.

۱۹- ﴿ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾، ننجا جار یکی دیکه ش ده تانزیه تیه ته وه.

۲۰- ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ﴾، بیگومان مرؤف زور سپله و پئ نه زانه، یاخود (کفور) زیده رۆیه له (کافر) دا، واته: زور بیروایه، ههردووکیان ده گریته وه، له راستیدا هه موو بابایه کی بیرواش سپله و پئ نه زانه، ههروه ک هه موو بابایه کی سپله و پینه زانیش سیفه تیکی کافرانی تیدایه، نه گهر بیرواش نه پئ به رانبهر به خوا ﷻ .

که ددفعه رموی: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ﴾، دیاره نه لیلیف و لامی سهر نینسان بو ناساندن (تعریف) ه، به لام لیره دا مه به ست پتی ناساندنی (عهد) ه، (التَّعْرِيفُ لِلْعَهْدِ) واته: مرؤفی بیبروا، نه ک هم موو مرؤفیک، مرؤفی بروادار نه بیبروایه، نه سپله و پتی نه زانیشه، یا خود مه به ست پتی (جنس) ه، به لام (جنس) ی عورقی، واته: زوربه ی خه لکی، زوربه ی مرؤفه کان به و شیوه یه ن، ههروه ک ده گوتری: (جَمَعَ الْأُسْتَاذُ الطَّلَابَ) واته: ماموستا قوتابیه کانی کو کرد نه وه، (الطَّلَابُ) نه لیلیف و لامی ناساندنی له سه ره، یانی: تیکرای قوتابیه کان، به لام مه به ست پتی تیکرای نه و قوتابیانه یه که له قوتابخانه که ی نه ودا هه ن و، نه و ده رسیان پتی ده لتی.

دوازده کرده و نژاده سیفته تی بهرز و بی وینه ی خوا

له م نو نایه ته دا، خوا ﴿بِأَسْمَاءٍ﴾ باسی دوازده له کرده وه کانی خو ی و، شازده له سیفته ته بهرزو بی وینه کانی کرده و:

دوازده (۱۲) کرده وه کانیش نه وانن:

(۱) ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَسِّرَنَّ اللَّهُ لَهُمُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ﴾ ﴿۸۸﴾، (لَيَسِّرَنَّ اللَّهُ لَهُمُ) نه وه کرده وه ی به که می خواجه، به دلنیا یی پهروه ردگاریان بزویوکی زور باشیان پتی ده دات.

(۲) ﴿ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنَّ اللَّهُ لَهُمْ سَازِرًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ لَيَنَّ اللَّهُ لَهُمْ سَازِرًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ لَيَنَّ اللَّهُ لَهُمْ سَازِرًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ لَيَنَّ اللَّهُ لَهُمْ سَازِرًا﴾ ﴿۸۹﴾، به دلنیا یی که سیک به رانیه ره که ی سزا بدات، وه ک پتی سازدراوه، دوا یی ده ستر زویی بکرته وه سه ر، به دلنیا یی خوا ﴿بِأَسْمَاءٍ﴾ پستی ده گری و سه ری ده خات، ﴿لَيَنَّ اللَّهُ لَهُمْ سَازِرًا﴾ کرده وه ی دو وه مه.

۳ و ۴) - ﴿يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾
 شهوگار به نیتو رۆژگاردا دهکات و، رۆژگاریش به نیتو شهوگاردا دهکات، ئەمانیش
 کردهوهی ستهیم و چوارهم.

۵) - ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾، له سه رتوه و، له ناسمانهوه ناوی دابه زاندوه، ئەمیش
 کردهوهی پینجهم.

۶) - ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، ههرچی له ناسمانهکان و زهویدا ههیه،
 هی نهوه، مولکی نهوه و کهسی دیکه بهشی پتوه نیه، ئەمیش کردهوهی شه شهههه.

۷ و ۸ و ۹) - ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفَلَكَ تَجْرَى فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ
 السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾، نایا سه رنج
 نادهی! خوا ههرچی له زهویدا به بۆ پتوهوه دهسته مۆ کردوه، که شسته به کانیشی رامکردوون
 به ویستی خوا به ده ریاکاندا ده رۆن و، ناسمانیش ده گرتی که به سه ره زهویدا بکهوئی،
 مه گهر به مۆلته خۆی، بیکومان خوا به رامبه ره خه لک به په ره رۆش و به زهویه، ئەمانیش
 ههوتهه و هه شتهه و نۆیهه.

۱۰) - ﴿وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ﴾، خوا ههر نهوه که نیتوه زیندوو دهکات و ده ژیه نئ،
 ئەمیش کردهوهی ده بههه.

۱۱) - ﴿ثُمَّ يُمِيتُكُمْ﴾، دواپی ده تاهه رنئ ئەمیش کردهوهی یازده بههه.

۱۲) - ﴿ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾، دواپی جارنکی دیکهش زیندوو تان ده کاتهوه، ئەمیش کردهوهی
 دوازده بههه.

شازده سیفتهه کانیش بهو شیوهیهه:

۱) - ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ خَيْرُ الْرِزْقِ﴾، به دنیایی خوا ﷻ باشتهرینی بژووده رانه.

۲ و ۳) - ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَسَىٰ جَلِيمٌ﴾، به دنیایی خوا زانای هیدی و مه نده.

۵۴- ﴿إِنَّ إِلَهًا لَعَفُوًّا غَفُورٌ﴾، به دنیایی خوا چاوپوشییکاری لیبوردهیه.

۷۶- ﴿وَأَنَّ إِلَهًا مَّسِيحٌ بَصِيرٌ﴾، به دنیایی خوا بیسهری بینره.

۸ و ۹ و ۱۰- ﴿ذَلِكَ يَأْتِكُ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ﴾، ﴿وَأَنَّ إِلَهًا هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾،
نهودش به هوی نهوهویه که هر خوا ههقه و، به هوی نهوهویه که خوا به رزی
گهورهیه.

۱۱ و ۱۲- ﴿إِنَّ إِلَهًا لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾، به دنیایی خوا پهناکاری شارهزابه.

۱۳ و ۱۴- ﴿وَأَنَّ إِلَهًا لَهُمُ الْعَفْوُ الْحَكِيمُ﴾، به دنیایی خوا دهوله مهندی ستایشکراوه.

۱۵ و ۱۶- ﴿إِنَّ إِلَهًا يَأْتَايُن لِرُؤْفٍ رَّحِيمٌ﴾، به دنیایی خوا به رانهبر به خه لک زور
به په روشی به کجار به به زبیه.

خوایه بصیر بویه لیره دا نهو هه موو کرده وانهی خوئی که دوازدن و، نهو هه موو
سیفه ته به رز و بتی ویتانهی خوئی که شازدن و، کوئی هه موویان بیست و ههشت
(۲۸) کرده وه و سیفه تن، هیتان و، که هه موو کرده وه کانی خواش ده چنه وه نیو
سیفه ته کانی و نیو ناوه کانی، چونکه نه م نایه تانه له سیاقیکدا هاتوون، که
به که مین نایه تانیکن، وه ک زه مینه خوشکردن بو نهو نه رکه گه وره و گرنگه ن،
دانرانی نه رکی جهنگ و جیهاد و کوچ کردن له پیتانوی خوادا، نه مانه زه مینه
خوشگه ری دانرانی، نجا خوا بصیر دهیه وی نه هلی نیمان دنیا بکاته وه، که
خوایه ک خاوه نی نهو هه موو کرده وه و نهو هه موو سیفه ته به رز و بتی ویتانه
بتی، تیوهش به ته وایی پشتی پیوه به ست و، لیتی دنیاین که سه رتان ده خات و،
پشتان ده گرتی و مشوورتان ده خوات و له گه لتان ده بتی.

من که متر شویتیکی دیکه ی ناوام پی شک دتی، له فورئاندا، که خوا بصیر نهو
هه موو سیفه تانهی خوئی و، نهو هه موو کرده وانهی خوئی، له به ک سیاقدا له نو
نایه تی موباره کدا بخاته روو.

کورتہ باسیک له باره‌ی بنه‌رتی ژبانوهه

شایانی باسه: بیردۆزه‌ی (گه‌شه‌ساندن) به تایه‌ت دوا نالقه‌ی نه‌و بیردۆزه‌یه که داریونیزمه، ئیدیدعا ده‌کات، که تیکرای زینده‌وه‌ره‌کان له ژباندارنکی (زینده‌وه‌ریک) ی به‌ک خانه‌یه‌وه، گه‌شه‌یان کردوه، که پی‌ی ده‌گوتری: (سیانۆبه‌کتريا) و سێ ملیارو هه‌شت سه‌د ملیۆن (۳،۸۰۰،۰۰۰،۰۰۰) سأل، له‌مه‌و پی‌ش، نه‌و ژبانداره‌ یه‌ک خانه‌یه‌ په‌یدا بووه و، له‌وه‌وه هه‌موو نه‌و ژباندارانه‌ی که ده‌یانینی، له‌هه‌وادا و له‌ ئاودا و له‌ زه‌ویدا، په‌یدابوون.

به‌لام تیمه‌ پینج سه‌رنج، که هه‌ر کامیان به‌ ته‌نیا بایی نه‌وه ده‌کات نه‌و لاف لیدان (ادعاء)‌ه‌ی بیردۆزه‌ی گه‌شه‌سندن هه‌لبوه‌شیتینه‌وه، چ جای هه‌موویان پینکه‌وه، ده‌خه‌ینه‌ روو:

یه‌که‌م: ملیۆنان جوړه ژباندار له‌ په‌له‌وه‌ری ئاسمان و، ئازهل‌ی زه‌مینیی و، ژبانداریی ده‌ریایی، به‌و هه‌موو کوئه‌ندامه‌ ئالۆزو پر ورده‌کاریانه‌وه، چون هه‌ر له‌ خووه له‌ خانه‌یه‌که‌وه په‌یدابوون، به‌بێ نه‌خشه‌دانه‌ر و مشوور خوړیک، نه‌گه‌ر گریمان بیردۆزه‌ی گه‌شه‌سندن راستیش بی؟!

چونکه‌ خانه‌ (خلية) ته‌نیا خو‌ی کو‌پی ده‌کاته‌وه، نه‌ویش به‌ هو‌ی نه‌و جینۆم و کرۆمۆسۆمانه‌وه، که وه‌ک پرۆگرامیکی یه‌کجار ورد تیاندا تۆمارکراوه، واته‌: خانه‌ ته‌نیا ده‌توانی خو‌ی کو‌پی بکاته‌وه، دوو له‌ت ده‌بی و کرۆمۆسۆمه‌کانیش دیسان (٤٦) به‌ (٤٦) دابه‌ش ده‌بنه‌وه، به‌لام نه‌وه که خانه‌کان هه‌موو یه‌ک بگرن و، ژباندارنکی دیکه‌ پینک بپنن، بو‌ نمونه‌: مرۆف له‌ سه‌د (١٠٠) تریلیۆن خانه‌ پینکدی و، نجا نه‌و خانانه‌ هه‌موویان یه‌ک بگرن و، چهنده‌ندامیک پینک بپنن و، نه‌وانیش چهنده‌ کوئه‌ندامیک پینک بپنن و، به‌ هه‌موویان جه‌سته‌ی مرۆف پینک

بیتن، نا نهوه جیايه و له سنووری توانای خانه بهدهره، نجا نهو جینۆمانه ی لهسه ر نهو خانانه تۆمارکراون، زانیاریی زۆر وردن، هه ر خانه یهک، سئ م یل یار زانیاریی لهسه ر تۆمار کراو، نجا نایا کئ نهو زانیاریانه ی لهویدا دانان؟ له حالئیکدا که مادهه بۆ خۆی نه زانی هه یه، نه و یستی هه یه، نه که شه کردنی هه یه، ه یچی نه!

دووهم: کوا شوینه واری نهو هه موو نالقهانی زنجیره ی که شه کردن (حَلَقَاتٍ سِلْسَلَةٌ التَّطَوُّر)، له کوین؟ بۆچی له تۆماری هه لکۆلدراره کان (سِبْجُ الحَفْرِيَّاتِ) دا دیار نین؟ که نهوه - و دک پئشتریش باسمان کردوه له موسووعه ی: (دره وشاوه یی ئیمان و پووچه لئیی ئیلحاد، له بهر پۆشنا یی زگماک و عه قَل و زانست و وه حییادا) - به یککه له کۆسه هه ره کهوره بئ په زایه کانی که بهرۆکی بیردۆزه ی داریۆنیزم و که شه سه ندن ده گرن.

سئیه م: (لو یس باس تۆر) له سالی: (۱۸۶۴) ز دا، واته: پئنج سال، دوا ی بلبوو نه وه ی کتیه که ی داروین: بنه ره تی جو ره کان (أصل الأنواع)، به میکرو سکۆبه که ی خۆی ئیسه پاتی کرد، که مادهه ی زیندوو، له مادهه ی مردوو په یدا نابئ و، هه موو دیارده کانی که لهو باره وه هه ن، بریتین له که شه کردنی به کتریا به کان لهو ژینگانه دا، له وانه: نه سه ی و، کئچ و، کرم و... هتد، نه وانه به کتریا و میکرو بئ لهو ژینگانه دا که شه ده کمن و کهوره ده بن و، ده بن بهو جو ره زینده وه رانه ی که دوا یی تیمه ده یانینین، نجا لهو کانه وه که (لو یس باس تۆر) به میکرو سکۆبه که ی خۆی ده ریخست: مادهه ی ژاندار و زیندوو له مردوو په یدا نابئ، کو تایی به بیردۆزه ی: زانی خودیی (الحياة الذاتية) و له دایکبوونی خودیی و، په یدا بوونی خودیی (التولد الذاتي) و (التولد التلقائي) هات، نه مه ش ده فی قسه که ی (لو یس باس تۆر) له و باره وه، که وه رگێدراره وه سه ر زمانی عه ره یی:

(إِنَّ عَقِيدَةَ التَّوَلَّدِ الذَّائِي لَنْ تُسْفَى أَبَدًا مِنَ الصَّرِيَةِ الْمَمِيَّةِ الَّتِي تَلَقَّتْهَا مِنْ تَجْرِبِيٍّ)^(۱)، واته: عه قیده ی له دایک بوونی خودیی، هه رگیز لهو زه به ره

كوشندەيەى كە لە ئەزموونى من خواردوو يەتى، چاك نابىتەوه، (واتە: ھەرگىز شىفای بۆ نايەت و جارێكى دىكە ھەئاسايتەوه).

چوارەم: (ئەلىكساندەر ئۆبارىن) زانای زىندەو ھەناسى پووسى، لە سىيەكانى سەدەى بىست دا، زۆر ھەولێ دا بە تايەت كە ئەو كاتە ماركسىزم و لىبىنىزم تەبەننى كرا بوو، لەلایەن يەكئىتى سۆڤيەتەوه، زۆر پىويستى بەوه ھەبوو كە بلن ژيان لە ماددە پەيدا دەبێ و، پىويستى بە دەستىكى دەرەكەى نى، خوا ﷻ ژيان بەسەر ماددەدا فەرز بكات، ياخود ژيان بخاتە ئىو ماددەوه، زۆر پىويستيان بەوه ھەبوو، ئنجا ئۆبارىن پازدە بىست (۱۵ - ۲۰) سالتىك ھەولێدا، بەلام دانى بەشكستى خۆيدا ھىتا، ئەمەش دەقى قسەكە بەتى كە (معجزة خلق الإنسان) ى (ھاروون يەحيا)^(۱) ھىتاويەتى، دەتت:

(إِنْ أَضَلَّ الْخَلْقِيَةَ الْحَيَاةَ، يُشْكَلُ أَظْلَمَ رُكْنٍ فِي نَظَرِيَةِ النُّطُورِ مَعَ الْأَسْفَ)، واتە: بنچىنەى خانەى زىندوو، تارىكتىرەن پايەيە لە بىرۆزدەى گەشەسەندندا بە داخەوه، (واتە: ھىچ رىبەدەيەكى تىدا ناكرى).

پىنجەم: ھەتا ئىستاش نەئىنى ژيان (سر الحياة)، مەتەلىكى ھەلنەھىتراوه، بۆ وئە: (جىفرى بادا bada jeffrey) زانای كىمىيائى زەمىنى لە زانكۆى (سان دىگۆ) لە گوڤارى (زەوى)، (heart) لە سالى (۱۹۸۸ز) دا، گوتوويەتى:

(وَتَحْنُ لُخْلَفُ الْقَرْنِ الْعَشْرِينَ وَرَاءَنَا، فَإِنَّا لَا نَرَأَى لَوَاجِهَ اللَّغْرِ نَفْسَهُ الَّذِي وَاجَهَاتُهُ عِنْدَمَا دَخَلْنَا الْقَرْنَ الْعَشْرِينَ، أَلَا وَهُوَ: كَيْفَ ظَهَرَتْ الْحَيَاةُ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ؟!)^(۲)

واتە: تىمە كە سەدەى بىست بە جى دىلین لە پشت خۆمانەوه و كۆتايى پى دىنن، ھەروەك كاتى كە ھاتىنە ئەو سەدەى بىستەوه، ھەمان مەتەل لە بەردەمانە، ئەويش برىتەيە لەوہى چۆن ژيان لەسەر رووى زەوى پەيدا بوو؟ (ئەويش دانپىدانانى ئەوه).

(۱) ص ۱۰۴.

له کۆتایی نهم کورته باسه دا، ده ئین:

له باره ی بیردۆزه ی گه شه سەندن و داروینیزمه وه، له باسی سێیه می به شی سێیه می (دروه وشاوه ی ئیمان و پووچه ئیی ئیلحاد) دا، باسکی وردو پوختمان کردوه، و چەندان پرسیا ری زانیانی پسپۆر و شاره زای بواری زینده وه ناسییمان ئا راسته ی بیردۆزه ی گه شه سەندن داروینیزم کردوونه وه، که به دنیایی ناتوانی وه لیمان بداته وه، به لکو نه و پرسیارانه هه ر کامێکیان مایه ی له بهر به ک هه لوه شاندن و، کۆتایی پێهتانی نه و بیردۆزه یه ن، که به داخه وه بو خه لکیکی زۆر، کراوه به حه قیقه تیکی سه لمی تراو! له کاتیکدا له سه ده ی نۆزده شدا داروین نه و بیردۆزه یه ی خو ی دانا و، دوایی که له سه ده ی بیستدا زانیاری وردیله کانی بواری زینده وه رزانی، به تایهت زانستی جینۆم، په یدابوو، که ده لئ: هه ر خانه یه کی زیندوو، ژماره یه کی زۆر زانیاری له سه ر تۆمار کراون، پاشان سیفه ته کان له و خانه یه وه ده چن بو خانه ی دیکه، له و ژانداره وه ده چن بو ژاندار ی دیکه و، له و زینده وه ره وه بو زینده وه ری دیکه و، ئنجا نه و زانسته له سه ده ی نۆزده دا، هه ر سه رو سو راغی نه بوو، بو یه نهم زانسته گه وه ره ترین ئیشکال و پرسیا ری له سه ر بیردۆزه ی داروینیزم په یدا کرده و، مایه ی نه وه یه که بیردۆزه ی داروینیزم وه ک بیردۆزه یه ک و بو چوو نیکی زۆر سپات بو وه، ته ماشا بکری، نه وه ک وه ک حه قیقه تیکی زانستی که به داخه وه له م ولاتانه ی ئیمه دا هه ندیک له بیردۆزه کان له شو ئنتی که ئیسه وه هاتوون، سپات بوونه وه و په نگیان چۆته وه و به که لک نه ماون، که چی لی ره هه ر بازا ریان پتی گه رم ده کری و، می شکی گه نچه کانی ئیمه بان پتی سه رقāl ده کری، له حالیکدا که له شو ئنی خو یان له میزه له بهر وه که وتوون و ره ونه قیان نه ماوه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

❖ درسی شه‌شهم ❖

بىناسەى نەم دەرسە

نەم دەرسەمان لە دوازده (۱۲) ئايەتى كۆتايى سوورەتى (الحج) پىك دى، كە ئايەتەكانى: (۶۷ - ۷۸)ن، لەو دوازده ئايەتەدا، خوا ﷻ كۆمەلىك بابەتى خستوونە پروو:

(۱) - دانانى خوا پەرسىتى تابەت بۆ ھەر كۆمەلگاو ئۆممەتىك، ياخود دانانى خوا پەرسىتى تابەتتەكان بۆ ھەر كۆمەلگە و ئۆممەتىك.

(۲) - مشتومر كىردن بە باشترىن شتو، دەركىردنى ئەو راستىيە، كە تەنيا خوا ﷻ دادوھرى دەكات و، بۆ لەيەك جيا كىردنەو ھەق و ناھەق.

(۳) - ئامازە بە زانىارىي بى سنوورى خوا ﷻ.

(۴) - بى پشت و پەنايى پەرسىتوۋەكانى ھاوبەش بۆ خوا دانەران، لە پروو بەلگەو ئىسپاتەو.

(۵) - ھەلوئىستى گرژو توندو ئالۆزىي ھاوبەش بۆ خوادانەرەكان، لە بەرانبەر ئايەتەكانى خوادا و، ھەر ھەشە لىكردنىان بە سزاي دۆزەخ.

(۶) - وئىنە ھىنانەو بە مېشە رەشە، بۆ دەستەپاچەي پەرسىتوۋە ساختەكان و، رەخنە لىكرتنى ھاوبەش بۆ خوا دانەران، كە قەدرى خويان نەزانيو.

(۷) - باسى ھەلبىزاردنى خوا ﷻ بۆ فرىشتان و، بۆ پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە نوئىنەرايەتىي خۆي و، زانايى خۆي بە ھەموو حال و بايان.

(۸) - راگەياندى دە (۱۰) فەرمان و، پىنج راستىي گىرنگ، بە بروادارانى شوئىنكەوتووى پىغەمبەرى كۆتايى موھەممەد ﷺ.

﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْكًا هُمْ تَائِسَةٌ فَلَا تَشْرَعْنَاكَ فِي الْأَمْرِ وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ
 إِنَّكَ لَمَلَ هُدًى مُّسْتَقِيمٌ ﴿٧﴾ وَإِنْ جُنَدُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصْمَلُونَ ﴿٨﴾ اللَّهُ يَحْكُمُ
 بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي
 السَّكَّاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٠﴾ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ
 اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿١١﴾ وَإِذَا نُنَادَىٰ
 عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرُ بِكَادُورٍ يَسْطُرُونَ
 بِاللَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ بِشِرِّ مَن ذَلِكُمْ أَنْتَارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَيَسَّخِرُ النَّصِيرُ ﴿١٢﴾ يَتَأَيَّهَا النَّاسُ ضَرْبٌ مِّثْلُ مَا سَخَّرُوا لَهُمُ الْذِينَ
 تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَن يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِن يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا
 لَا يَسْتَفِيدُوهُ مِنْهُ ضَعْفَ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ ﴿١٣﴾ مَا كَفَرُوا اللَّهُ حَقَّ كَفْرِهِمْ إِنَّ
 اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿١٤﴾ اللَّهُ يَصْطَلِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّكَ
 اللَّهُ سَجِيحٌ بَصِيرٌ ﴿١٥﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَىٰ اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
 ﴿١٦﴾ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا آرْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَعَبُدُوا رَبَّكُمْ وَأَقْعُوا الْخَبَرَ
 لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿١٧﴾ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ
 عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِن حَرَجٍ بَلَّةَ أَيْكُمْ وَرَهِيمٌ هُوَ سَمَّاكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِن قَبْلُ وَفِي هَذَا
 يَكُونُ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
 وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿١٨﴾ ﴿

مانای ده قواو ده قی نایه تکان

ابو ههر کومه لیک له خواپه رستان رېباز لیکي خوا په رستیمان داناوه (ده یگر نه بهر)، با له باره ی کاری خواپه رستیمه وه مشتومرت له گه ل نه که ن، هه روه ها بانگه واز بو لای په روه ردگار ت بکه، به دنیایی تو له سه ر رېنمایه کی پیک و راستی ﴿٦٧﴾ نجا نه گهر شه په قسه شیان له گه ل کردی بلن: خوا زاناره به ودی ددیکه ن ﴿٦٨﴾ خوا له پوژی هه لسانه وه دا، له باره ی نه وه وه که تیدا که وتوونه کیشه وه، دادوه ریان له نیواندا ده کات ﴿٦٩﴾ نایا نه ترانیوه که خوا هه رچی له تاسمان و زه ویدایه ده بزانتی، نه وه له نوو سراوتک (تومار گه یه ک) دایه و، نه وه بو خوا ستیایه ﴿٧٠﴾ هه روه ها هاوبه شدانه رده کان شتیک له جیاتی خواد په رستن، که هیچ به لگه یه کی سه لمینره ی له سه ر نه ناردو ته خوار و، هیچ زانباریه کیان له باره یوه نیه، سته مکارانیش هیچ پشت و په نایه کیان له پوژی دوابی دا نیه ﴿٧١﴾ کاتیکیش نایه ته رو شنه کانی نیمه یان به سه ردا ده خو نترینه وه، نیشانه ی نکو لیبی و پیناخوش بوون له رووی نه وانه دا ده بینی که بی پروان و، نیزی که په لاماری نه وانه بدن، که نایه ته کاغانیان به سه ردا ده خو نترینه وه، بلن: نایا هه والتان پی بده م به خراپتر له وه، که پی تووړه وه په ست بوون؟ ناگری دوزه خ، خوا ﷺ گفتی وی داوه به وانه ی بی پروان و، نه ویش خراپترین سه ره نجامه ﴿٧٢﴾ نه ی خه لکینه! وتیه که هیتراوه ته وه (گوئی بو هه لبخه ن): به دنیایی نه وانه ی له جیاتی خوا لیان ده پارینه وه، نه گهر هه مووشیان بو ی خر بینه وه، هه رگیز می شیکیش دروست ناکه ن و، نه گهر می شیش شتیکیان لی بستینتی، پیمان لیبی قوتار ناگری، داواکار و داوا لیکراو بیهیزن ﴿٧٣﴾ وه ک بو خوا ﷺ شایسته به بی پروایه کان ریزیان له خو یان نه گرت و، به به رزو مه زنیان نه گرت و، بیگومان خوا به هیزی زاله ﴿٧٤﴾ خوا له فریشتان و له خه لکیش نو نترانه (په وانه کراوان)

هه‌لده‌بژئری، به‌راستی خوا بینهری بیسه‌ره (۷۵) نه‌وی له پیش ده‌ستیانه‌وه و
 نه‌وی له دویانه‌وه‌یه (داهاتوو و رابردوویمان) ده‌یزانی کاروباره‌کانیش هه‌ر بو
 لای خوا ده‌گپدرئنه‌وه (۷۶) نه‌ی نه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه! بو خوا پرکوع به‌رن و،
 کزنووش به‌رن و، په‌روه‌ردگار‌تان په‌رستن و، چاکه‌ بکه‌ن، به‌لکو سه‌رفراز و به
 نامانج گه‌یشتوو بن (۷۷) هه‌روه‌ها (بروادارینه!) وه‌ک بو خوا شایسته‌یه له
 پیناویدا تیکۆشن، نه‌و (خوا) ئیوه‌ی هه‌لبژاردوه (که‌ گپراونی به‌ شوینکه‌وتووی
 قورن‌ان و پیغه‌مبه‌ری کۆتایی) له‌ نایندا هیچ سه‌غله‌تیه‌کی نه‌خستووته‌ سه‌رتان و،
 رییازی بابتان ئیبراهیم (بگرنه‌ به‌ر) نه‌و (خوا) پیش‌تریش و له‌م قورنانه‌ش دا، ناوی
 لیتاوان مسو‌لمانان (خوا ئیوه‌ی هه‌لبژاردوه) تا‌کو پیغه‌مبه‌ر به‌سه‌رتانه‌وه‌ شایه‌د بی و،
 ئیوه‌ش شایه‌د بن به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه، که‌واته: نو‌بژ به‌رپابکه‌ن و زه‌کات به‌دن و، توند
 ده‌ست به‌ رێسمانی خواوه‌ بگرن، به‌س نه‌و دۆست و پشتیوانتانه، به‌ دنیایی نه‌و
 باشترین سه‌رپه‌رشتیارو پشتیوان و، چاکترین یاریده‌ده‌رو سه‌رخه‌رتانه (۷۸) |

شیکردنه‌وهی هه‌ندیک له وشه‌کان

(مَنَسَكًا): به (مَنَسِكٌ) ییش، خویندراوده‌ته‌وه: (التُّسُكُ: الْعِبَادَةُ، وَالتَّاسِكُ: الْعَابِدُ، وَخُصَّ بِأَعْمَالِ الْحَجِّ)، (مَنَسِكٌ) یان (مَنَسَكٌ)، به مانای (تُسُكٌ) یان (تُسُكٌ) یانی: خوا په‌رستی (تَاسِكٌ)، یانی: (عَابِدٌ) خواپه‌رست، به‌لام (مَنَسِكٌ) یان (مَنَسَكٌ) کۆیه‌که‌ی (مَنَاسِكُهُ)، زیاتر تاییه‌تکراره، به خواپه‌رستییه‌کان و کرده‌وه‌کانی حه‌ج و عومرپه‌وه.

(الْمَنَكِرَ): یانی: پێ ناخۆش بوون، یان قه‌لسیی و تووپه‌یی، ده‌گوتری: (نَكَّرَ الْأَمْرَ نَكَارَةً: صَعَبٌ وَاشْتَدُّ)، واته: کاره‌که قورس بوو، به زه‌حه‌مت بوو. (سَطْرُونَ): (السُّطُوءُ: الْبَطْشُ بِرُفْعِ الْيَدِ، يُقَالُ: سَطَى بِهِ)، (سَطُوءٌ) یانی: گرتن و ده‌ست لیوه‌شاندن، به ده‌ست به‌رزکردنه‌وه، ده‌گوتری: (سَطَى بِهِ)، ده‌ستی لیوه‌شان، یان په‌لاماری دا.

(الذُّبَابُ): واته میشه په‌شه، زانایانی شاره‌زای زمان ده‌لین: (ذُبَابٌ) له‌وه‌وه هاتوه: (كُلُّ مَا ذُبَّ آبٌ)، می‌ش هه‌تا ده‌ربکری، دیته‌وه.

(يَسْتَلِبُهُمْ): (سَلَبَ الشَّيْءَ: إِذْ نَزَعَهُ قَهْرًا) واته: به زور لێی ستاند و زه‌وتی کرد.

(مَا فَكَّرُوا اللَّهَ حَقَّ فَكْرِهِمْ): (الْفَكْرُ: الْمَقْدَارُ، وَالْخُرْمَةُ، وَالْوَقَارُ)، (فَكَّرَ) به مانای نه‌ندازه و، پایه و پینگه و حورمه‌ت و رێز دێ، که‌واته: (مَا فَكَّرُوا اللَّهَ حَقَّ فَكْرِهِمْ)، واته: وه‌ک بو خوا شایسته‌یه، رێزیان لێ نه‌گرت و، قه‌دری خواپان نه‌زانی و، پینگه و پایه‌ی به‌رزی خواپان ده‌رک نه‌کرد.

(حَرَجٌ)، (الْحَرَجُ: غَيْضَةُ الشَّجَرَةِ الْمُلتَفَةِ، لَا يَقْدِرُ أَحَدٌ أَنْ يَدْخَلَ فِيهِ)، (وَالْحَرَجُ: الشَّدِيدُ الضَّيْقُ) (حَرَجٌ)، به دره‌ختکی جیرو، باخود به باغتکی، جرو، ویر،

ده‌گوتری، که دره‌خته‌کانی پتکداچوون و کهس ناتوانن بچیته نیوی، هه‌روه‌ها (الْحَرْجُ) به مانای سه‌ختیی و سه‌غله‌تیی و ته‌نگانه‌ش دی.

(مِلَّةً)، به مانای به‌نامه و رِبَاز، دی، (مِلَّةً أَيْكُمْ إِبْرَاهِيمَ)، واته: رِبَازی بابتان ئیبراهیم، دین پال ده‌درتیه لای خوا بِنَبِيٍّ: نایین و به‌نامه‌ی خوا، به‌لام (مِلَّةً) پال ده‌درتیه لای مروؤف: (مِلَّةً مُحَمَّد)، (مِلَّةً مُوسَى)، (مِلَّةً إِبْرَاهِيمَ)، واته: ئه‌و رِبَازهی ئیبراهیم گرتووویه‌ته‌به‌ر، که هه‌مان نایینی خوا به‌و له‌سه‌ر نه‌رزی واقع به‌رجه‌سته‌کراوه، له‌میانی ئاکارو کرداری ئه‌و پتسه‌وا به‌دا.

(وَأَعْتَصِمُوا بِاللَّهِ)، ده‌ست به‌خواوه‌بگرن، واته: خۆتان به‌هۆی خواوه‌بپارێزن، چونکه: (عَصَمَهُ: مَنَعَهُ، حَفِظَهُ)، پاراستیی، به‌رگریی لی‌کرد، یانی: به‌هۆی خواوه‌خۆتان بپارێزن، یاخود به‌هۆی ده‌ست پتگرتنی به‌نامه‌ی خواوه، خۆتان بپارێزن له‌لادان و خلیسکان.

(مَوْلَانِكُمْ)، (أَيُّ رَبُّكُمْ وَمَا لِكُمْ وَمَجِينِكُمْ) (مَوْلَى) به‌مانای په‌روه‌ردگار و خواوه‌ن و خۆشویست و مشوو‌خۆر، دی.

مانای گشتیی نابه تهکان

خوَا ۞ له کوَتایی نهم سوږه ته موباره که دا، سه رده تا باسی نهو راستییه ده کاته وه، که نه وه هه ر نؤمه ته موحه مه د ۞ نیه، رِبَازِک له خوا به رستی و دینداری تایه تی بو دانراوه، که له هه ندی شتدا جیای ده کاته وه له نؤمه تانی پیشوو، به لکو هه موو نؤمه تانی پیشوو، خوَا ۞ به پیی هه لومه رج و ژینگه و بارودؤخی خوْیان، رِبَازِک له خوا په رستی و دینداری بو داناون له ورده کاریه کاند، به لئی هه ندیک تایه مه ندیی هه بوون جیا بوون، رِبَازِی هه ر کام له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، له ورده کاریه کان دا جیا بوون، له وانی دیکه، وه ک له سووږه تی (المائدة) شدا، خوَا ۞ ده فه رموی: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا﴾، واته: بو هه ر کامیکتان به رنامه یه ک و رِبَازِکمان داناو، یانی: تایه ت به خوْی له ورده کاریه کان دا، نه گه رنا له هیله گشتییه کاند، رِبَازِ و به رنامه ی هه موو پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به ک بووه.

ننجا ده فه رموی: ﴿لِكُلِّ أُمَّرٍ جَعَلْنَا مِنْكُمْ نَاسِكُوهُ﴾، بو هه ر کوْمه لیک، خوا په رستییه ک یاخود رِبَازِکی خوا به رستییمان داناو، نه وان گرتوو یانه ته بهر و به په رویان لی کرده، ﴿فَلَا يُنْزِعُكَ فِي الْأَمْرِ﴾، ننجا با له کاری دینداری و مسوولانه تییدا مشتمرت له گه ل نه کهن، واته: تو مشتمور یان له گه ل مه که و له گه لیان مه چوره نیو شه ږه قسه و مشتموره وه، ﴿وَأَدْعُ إِلَى رَبِّكَ﴾، بانگه وازیش بکه بو لای په روه ردگارت، له سه ر کاری خوْت به رده وامبه و، با به شه ری لاهه کی و قسه ی لاهه کییه وه نه تخافلینن و، له کاری نه سلّی خوْت لات نه ده ن، ﴿إِنَّكَ لَمَلِكٌ مُسْتَقِيمٌ﴾، به دلنیایی تو له سه ر رننماییه کی ری ک و راستی، ﴿وَإِنْ جَدَلُوكَ فَقُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾، نه گه ر مشتمور ییشان

له گه لدا کردی، بَلَّتْ: خوا ۱۰ زاناتره به وهی تئوه ده یکه، یانی: خوا ۱۰ زاناتره به کرده وه کانی تئوه، که تا کو چ راده ده یک په وان، یا خود نارپه وان، که واته: بزانش چون کرده وه ده که! بزانش که خوی زانای په نهانین ناهیلتی وه ک به رزه کی بانان بوی دهر بچن ﴿اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، خوا ۱۰ له رۆژی هه لسانه وه دا، له رۆژی زیندوو کردنه وه دا، دادوه ریتان له به یندا ده کات، ﴿فِيمَا كَثُرَ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾، له وه دا که تئیدا ده که وتنه راجیایی و نا کو کییه وه.

ننجا پروو ده کاته پیغه مبهری خاتمه ﴿و﴾، هه ر که ستیکش له دوی پیغه مبهری خاتمه وه، په پرده ویی ده کات له م فورئانه و، له گه ل نه یاران و ناحه زانیی ریبازی خوا، له رۆزگاری خۆیدا، ده که وتنه مشتومرو شه ره قسه و وتووێزه وه، ده فهرموئی: ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، نایا نازانی که خوا ۱۰ هه رچی له ناسمان و له زه ویدا (هه رچی له سه ری و له خواریه) هه مووی ده زانی، ﴿إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾، نا نه وه له نووسرا و یکدا به و، نه وه له لای خوا ناسانه، ننجا نه مه یان مه به ست پتی تۆمار کردنی راسته قینه به، که بو خوا ناسانه هه موو شتیکی له باره ی دروستکراوه کانی خۆیه وه، تۆمار کرد بئ، یا خود: نه وه نامازه و هیما به، یانی: وه ک چون تئمه کاتیک شتیکی تۆمار ده که یین و ده نووسین، له بیرمان ناچئ، خواش ۱۰ تاوا هه موو زانیاریه که ی له باره ی دروستکراوه کانی خۆیه وه، وه ک نووسرا بیته وه، هبچی له بیرناچی و فه رامووش ناکات و، نه وه ش بو خوا ناسانه.

ننجا جار یکی دیکه باسی بیتر واکان ده کاته وه: ﴿وَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَرَّ بَرِّئًا بِهِ سُلْطَنًا وَمَا لَيْسَ لَهُم بِهِ عِلْمٌ﴾، له جیاتی خوا ۱۰ شتیکی ده په رست، که خوا هیچ به لگه ی له سه ر نه نار دۆته خوار و، هیچ زانیاریه کیشیان له باره یه وه نیه، واته: به س به نه زانیی و نه فامیی شت ده په رست، به به لگه ی نه وه که خوا ۱۰ به لگه ی له سه ر نه نار دۆته خوار، ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ﴾، سه مکارانیش هیچ یارمه تئیده رنک و پشتیوانتیکیان نیه...

نجا باسی هه لوئستی چهوت و خراپیان ده کات، له به رانبه ر خوئندرانه وه دی نایه ته کانی خوا ﷺ به سه ریاندا و ده فه رموی: ﴿وَإِذَا تَلَّى عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا بَيِّنَاتٍ﴾ کاتیک نایه ته پۆشه کانی تیمه یان به سه ردا بخوئندرینه وه، ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ﴾، پیناخوش بوون و فه لسی و تووره یی، له رووی نه وانهدا که بییروان، ده زانی، ﴿بِكَادُوبٍ يَسْطُورُ بِالَّذِينَ يَلُوتُ عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا﴾، نیزی که په لاماری نه وانه بدن که نایه ته کانی تیمه یان به سه ردا ده خوئنه وه و، هه لمه تیان بو به رن و زه بریان لی بوه شتین، ﴿قُلْ أَفَأُنذِرُكُم بِشَرِّ مِمَّنْ ذَلِكُمْ﴾، بلن: نایا به خراپتر له وه هه والتان پی بدم، به خراپتر له وه، که تیوه پی قه لس بوون و پیتان ناخوشه؟ ﴿النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبَشَ الْأَمِيرِ﴾، نه وه ناگر (ی دۆزه خ) ه، که خوا ﷺ به لئینی داوه، به وانهای بییروان (به لئینی ناگری ناگری دۆزه خی پیداون) و خراپترین چاره نووس و سه رده نجامیش (ناگری دۆزه خ) ه.

هه لبه ته لیره دا که خوا ﷺ باسی هه لوئستی بییروایه کان ده کات، له به رانبه ر نایه ته کانی خوادا، نه وه تایهت نه بووه، هه روه ک هه موو هه لوئسته کانی دیکه ش تایهت نین، به روژکاری پیغه مبه ره وه ﷺ، به لکو ئیستاش هه ر وایه، ئیستاش که سانیگ هه ن، نه گه ر نایه تیکیان بو بخوئندریته وه و گوئیستی نایه تیک و، گوئیستی فه رمایشتیکی پیغه مبه ر ﷺ و گوئیستی یاسایه کی شه رعی بن، یه کسه ر کیچیان ده که وئته که ول و قه لس و ناره حهت ده بن، هه روه ک له سووره تی (الزمر) دا، خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ و ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾، واته: نه گه ر ته نیا باسی خوا بکری، نه وانهای بروایان به روژی دواپی نیه، دلیان ویک دق و ده گوشری و بیزار ده بن.

دیاره هه ر که سه چی له دلدا هه بی، به پی نه وه که له دلی دایه، هه لوئست وه رده گری، که سیک کوفری له دلدا هه بی، به کوفر دلخوشه و، به

ثیمان سہ غلّت و نارہ حہ تہ، کہ سیکیش ثیمانی لہ دلّدا ہہ بن، بہ نایہ تہ کانی خواو، بہو شتانہی دہ بنہ ہوی زیاد بوونی ثیمان، دلّخوش دہ بن، وہ ک لہ سوورہ تہی (التوبہ) دا، خوا ﴿۱۱۱﴾ ہر لہ بارہی ہمان ہہ لوستہوہ، دہ فہ رموی: ﴿وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا﴾ و اتہ: نہ گہر سوورہ تیک دابہ زیتری لہ وانہ، (لہ دلّ نہ خوش و دہ غلّہ کان) ہہ یہ، دہ پرسن: کامتان تہم سوورہ تہ ثیمانی بو زیاد کردن؟ لہ بہر تہوہی خوا ﴿۱۱۲﴾ دہ فہ رموی: ﴿وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ الأنفال، دہ یانہ وی تہو قسہ یہی خوا بہ درو دابنن و تانہی لی بدن، یانی: خوا ﴿۱۱۳﴾ دہ فہ رموی: نہ گہر نایہ تہ کانی خویان بہ سہردا بخویندرتہوہ، ثیمانیان زیاد دہ کات، بہ لام کوا کامہ تان ثیمانی پنی زیاد بووہ؟ واتہ: خوا ﴿۱۱۴﴾ راستی نہ فہ رمووہ! بہ لام خوا ﴿۱۱۵﴾ دہ فہ رموی: برواداران ثیمانیان پنی زیاد دہ بن، نہ ک تہ ہلی کوفر!

بوہ خوا ﴿۱۱۶﴾ دہ فہ رموی: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَرَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ التوبہ، کہ چن تہ وانہی بروادارن، ثیمانیان پنی زیاد دہ بن (بہو سوورہ تہ کہ دادہ بہ زنی) و دلّخوشیش دہ بن، ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ التوبہ، بہ لام تہ وانہی دلّیان نہ خوشیشی تبدایہ، ہر پیسییان بو زیاد دہ کات و (پسیی زیا تر دہ خاتہ گہلّ پیسیہ کہی کہ لہ دلّیان دایہ، کہ شیرک و کوفرہ) کاتیکیش دہ مرن، بہ بیروایی دہ مرن، کہ واتہ: بہ لن، نایہ تہ کانی خوا ﴿۱۱۷﴾ ثیمان زیاد دہ کن، بہ لام لہ دلّی ثیمانداراندا، تہ گہرنا بہ نسبت تہ ہلی کوفرہوہ، نہ خوشیشی و پیسیی زیاد دہ کات لہ دلّیاند، یانی: بیروایان ہتا نایہ تیک زیا تر بیست، کوفر بہو نایہ تہ شہ دہ کن، پتشریش کوفریان بہ ہہ ندیک لہ نایہ تہ کانی خوا ﴿۱۱۸﴾ کردوہ و، پیسیی چوتہ تہو دلّیان و، لہ تہ نجامی کوفر کردنتیکی زیادہ ش دا، پیسیی زیادہ دہ چتہ تہو دلّ و دہروونیانہوہ.

نجا خوا ﷺ ده فهرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرْبَ مَثَلٍ فَاَسْتَمِعُوا لِلَّهِ﴾، نهی
 خه لکینه! وینه بهک هیتراوه تهوه گوئی بو هه لبخن، باش سه رنجی بدن،
 ﴿إِنَّكَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ. وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ
 الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ﴾، وینه که نهوه یه:
 نهوانه ی تیوه له جیاتی خوا ﷺ لیان ده پارینهوه (هروه ها خویندراویشه تهوه:
 (إِنَّ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ)، نهوانه ی هاوبهش بو خوا دانهران و کافره کان،
 لیان ده پارینهوه) هه موو نهوانه نه گهر کوشبینهوه سه ره کدی و هاوکاری
 به کدیش بن، به هه موویان میشتیکیان پی دروست ناکری، نجا نهک هه ر
 میشتیکیان پی دروست ناکری، به لکو نه گهر میشه که شتیکیشیان لی بستین،
 پیان لی ده ربا و قوتار ناکری، پیان لی ناستیرینهوه، داواکار و داوالیکراو
 بیهرن، داواکه ره که نهو که سه یه که ده یه وی شته که له میشه که بستینینهوه،
 داوالیکراویش بریتیه له میشه که، یاخود داواکه ره: بته رسته کان و، داوالیکراویش
 په رستراوه که یه، هه ردوویان بن هیزن، ﴿مَا فَكَّرُوا اللَّهَ حَقَّ فَكْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَعَزِيزٌ
 عَزِيزٌ﴾، وهک بو خوا ﷺ شایسته یه، ریزیان له خوا نه گرتوه، قه دری خویان
 نه گرتوهو پایه ی به رزی خویان ده رک نه کردوه، به لام بیکومان خوا به هیزی زاله.

نجا باسی نهوه دهکات که وه نه بی هانتی موحه مهله ﷺ شتیکی بیدعت و
 داهیتراویک بسو بن، پیشینه ی نه بو بی: ﴿اللَّهُ يَصْطَلِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا
 وَمِنَ النَّاسِ إِنَّكَ اللَّهُ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾، خوا ﷺ له فریستان و له مرؤشان، نوینه ران
 و په وانه کراوان هه لده بزتری، بیکومان خوا بیسه ری بینه ره، ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
 وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾، نهوه ی له پیش ده ستیانه وه یه، نهوه ی له
 داوشیانه وه یه هه مووی ده زانن، واته: داهاتوویان ده زانن و رابردووشیان ده زانن،
 یاخود: هه موو شتیکیان له باره وه ده زانن و، کاروباره کانیش بو لای خوا ده کپردرینهوه.

له کو تابی دا خوا ده فهرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَسْجُدُوا
 وَعَبَدُوا رَبَّكُمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ لِمَا كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾، نهی نهوانه ی پرواتان

هیناوه! بُوَ خَوَا ۞ رِکُوعِ بِيَهَن و، کړنووش بیهن و، په روه ردگار تان به رستق و، چاکه بکهن له گه ل بهنده کانی خوادا، به لکو سه رفر از بن، تنجا خوا له سهر رینمایه کانی خوئی و، ناموژ گاریه کانی به رده وام ده بی و، ده فه رموی: ﴿ وَحَجَّهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ حَجَّاهِهِ ۞، وهک بُوَ خَوَا شایسته به له پیناویدا تیبکووشن و فیدا کاری بکهن، تیبکووشن و خوتان ماندوو بکهن، ﴿ هُوَ أَحَبُّنَاكُمْ ۞، نهو (خوا ۞) تپوهی هه لپژاردوه، تپوه که به ندایه تپیی بُوَ خَوَا ۞ ده کهن و، دواى پیغه مبهری کوتایی و شوین کتیبی کوتایی خوا ۞ ده کهن، که فور تانه، تپوه هه لپژاردی خوان، ﴿ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۞، (خوا) له ناینیشدا هیچ سه غله تپیی نه خستوته سهر تان، نه مانینه سه غله تان ناکات و، بیزار تان ناکات، واتان لیناکات دهر نه بهن، به لئی ماندوو ده بن و، نار هقی پتپوه ده کهن، به لأم وا نیه بو تان جتیه جتی نه کری، ﴿ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۞، نه مه هه مان رپیازی بابتان (نپبراهیم) ه، بابی رووحی و مه عنه و بیتان ﴿ هُوَ سَمَّكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا ۞، نهو (خوا) ۞ ناوی لیناون، مسولمانان له پیتشدا و له مه شدا، واته: له م فور تانه شدا تپوه نازناوی مسولمانان تان هه به، به س نهو ناوه تان هه به، که هه مووتان کو بکاته وه، ﴿ لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ ۞، بویه خوا ۞ تپوهی هه لپژاردوه وهک نؤمه تپیی کوتایی و شوینکه و تووانی پیغه مبهری کوتایی و کتیبی کوتایی، تاکو پیغه مبهری ۞ شایه د بی به سه ر تانه وه، ﴿ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ۞، تپوهش شایه د بن، به سه ر خه لکه وه، پیغه مبهری شایه ده به سه ر تانه وه و، به لگه به به سه ر تانه وه، که نیسلام راسته و، تپوهش شایه د بن به سه ر مرو فایه تپیه وه، که ته نیا نیسلام راسته و به رنامه ی تیر و ته واوی ژیا نه، ﴿ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ ۞، که واته: نویژ به رپا بکهن، وهک پایه ی مه عنه ویسی دینداری و، ز دکات بدن، وهک پایه ی تابووری و ماددی، دینداری و، له هه موو کارو بار یکیش تاندا ده ست به رپسمانی خوا وه بگرن ﴿ هُوَ مَوْلَاكُمْ ۞، هه ر نهو (خوا ۞) سه ر په رشتیار و مشوور خوژ و کار سازو هاو کار تانه، ﴿ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۞، نهو (خوا ۞) باشترین سه ر په رشتیار و باشترین هاو کار و پارمه تپیده ر تانه.

مهسه له گرنگه‌کان

مهسه له یه که م:

خوای بؤ ههر ئۆمه‌تیک به‌نامه‌یه‌کی په‌رست و دینداری داناوه و، نابئی مرۆقی مسوولمان قبولی مشت و مر بکات له و باره‌وه و، پتویسته له راستیی ریازه‌که‌ی دنیایی و، له کاتی شه‌ره قه‌ش له‌گه‌ل که‌سانکی نه‌یار و بی‌پروادا له جیاتی له‌سه‌ر رۆیشتن و، زۆر پتوه چوون، بلن: خوا وایداناوه و نه‌ویش زاناره و، له قیامه‌تیش دادوه‌ری له نیتوان به‌نده‌کانیدا ده‌کات و، به‌ دنیایی خوا هه‌رچی له‌سه‌ر و خواری گه‌ردوون دایه، ده‌یزانی و تۆماری کردوه:

خوای ده‌فرموی: ﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْكًا هُمْ نَائِكُوهُ فَلَا يُتْرَعْنَكَ فِي الْأَمْرِ وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَٰلَمٌ هُدًى مُّسْتَقِيمٌ ﴿٧٧﴾ وَإِنْ جَدَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٧٨﴾ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٧٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٨٠﴾﴾

شیکردنه‌وی ئه‌م، ئایه‌تانه، له دوازه‌ بره‌گه‌دا:

(١) - ﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْكًا﴾، بؤ ههر کۆمه‌تیک له مرۆقه‌کان، بؤ ههر ئۆمه‌تیک و کۆمه‌تیک له‌وانه‌ی پیش تپوه، نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ و کۆمه‌تیک و ئۆمه‌ته‌که‌ی! جوړیک له دینداری و په‌رستمان داناوه، که له ورده‌کاریه‌کانیدا کۆمه‌تێ تاییه‌مه‌ندی خوی هه‌بوون، به‌لام له چوارچۆه‌ی فراوان و له هیله‌ گشتیه‌کاندا، به‌نامه‌یه‌ک که خوای ﷻ بؤ هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی ناردوه، به‌س یه‌ک بووه، وک له سوورده‌ی (الشوری) دا ده‌فرموی: ﴿سَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا

بِهِمْ إِتْرَهُيمَ وَمَوْسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَنبِئُوا الَّذِينَ وَلَا تُنْفِرُوا فِيهِ ﴿١٣﴾، له مانابه تهی سوورده تی (الشوری) دا، خوا باسی پینج له پهوانه کراوه هره ره گموره کان ددکات، که: نووح و نبیراهیم و عیسا و مووسا و موحه ممدن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ده فهرموی: (خوا) له نایینی خوی بهرنامه به کی بو هه مووتان داناو... به لام نهوه له هیله گشتیه کاندا، نه گه رنا له ورده کاری و تایبه هه ندیبه کادا که په یوده ست دهبن به ههل و مهرجی ژینگه و قوناعی تیدا ژبانی تایبه تی نه و کومه لگابه، هی ههر کامیکیان له هی نهوانی دیکه جیابووه، بویه که ده فهرموی: ﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا لَهَا مِنْكُمْ﴾، که خویندر اویشه تهوه: (مَنْسِکَا)، (مَنْسِکَا) و (مَنْسِکَا)، ههر دووکیان، یان ناوی شوینن، بو تیدا نه نجام درانی خواپه رستی، (اسْمٌ مَّكَانٍ لِلنُّشُكِ)، یا خود مه به ست پی خواپه رستی به گشتی، واته: (مَنْسِکَا) یان (مَنْسِکَا) یان: ناوی شوینن بو تیدا نه نجام درانی خواپه رستی به کانی چه ج به تایبه ت، یان خواپه رستی به کان، به گشتی.

ده شگونجن (مَنْسِکَا) و (مَنْسِکَا): به مانای خواپه رستی بن به گشتی، واته: بو ههر کامیک له نوممه تانی پیتش، جوړیک له خواپه رستی تایبه همان داناو، که له ورده کاری به کانی دا تایبه ت بووه به و پیغه مبه ره وه، که له و کومه لگا تایبه ته داو له و قوناعه دیار بیکراوه دا، نیردراوه، به لام زیاتر وا پیده چن مه به ست لیره دا شوینی تیدا نه نجام درانی خواپه رستی به کانی چه ج بن، هه لبه ته لیره دا مه به ست پی شوینی تیدا سه برپانی قوربانیمان نیه، چونکه چه مکه که ی فروانتره و نهم نایه ته له مانادا په یوده ست ددبیته وه به نایه تی پیتشتری، که ده فهرموی: ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ﴾، که پیتشتر باسمان کرد.

هه لبه ته له و ههل و مهرج و بارودوخه دا، که قورنانی تیدا دابه زیندراوه، هاوبه ش بو خوا دانه ره کان، هه روه ها جووله که کان و په ننگه نه صرانیه کانیش، مشت و مریان کرده له گه ل پیغه مبه ر ۰ و، مسولماناندا، له سه ر نه و په رستشانه ی که نه نجامیان داو، بویه خوا ۰ هه والیداوه و ده فهرموی: بو ههر کومه لگابه ک و،

بۆ هەر کۆمه‌لیک، کۆمه‌لیک په‌رستشمان داناون که وه‌ک دنیاداری پێیانوهه
پاڤه‌ند بڤن.

٢- ﴿هُم نَاسِكُوهُ﴾، که نه‌و کۆمه‌لگایه، نه‌و ئۆمه‌ته‌ خواپه‌رستییان تیدا نه‌نجام
داون، نه‌گه‌ر (منسک) ناوی شوین بڤن، (نَاسِكُوهُ): (أَي نَاسِكُونَ فِيهِ بِنَزْعِ الْخَافِضِ)،
نه‌ودی که (مجروری) کردوه لابروده و بۆته: (نَاسِكُوهُ)، له‌ نه‌سل دا ناوايه: (أَي نَاسِكُونَ
فِيهِ)، په‌رستاری خوی په‌روه‌ردگار دڤن له‌ویدا، له‌و شوینه‌دا، نه‌گه‌ر مه‌به‌ستیش له
(مَنْسَك) یان (مَنْسِك)، خواپه‌رستی بیت به‌ گشتیی، یانی: (هُم نَاسِكُوهُ)، یانی: په‌رستارن
بۆ خوی به‌رز و مه‌زن، به‌ پیتی نه‌و په‌رستنه‌ی بۆی دیاری کردوون.

٣- ﴿فَلَا يَنْتَظِرُكَ فِي الْآخِرَةِ﴾، ئنجا با له‌ باره‌ی تاینه‌وه، له‌ باره‌ی نه‌و دیندارییه‌وه،
مشتومر له‌گه‌لدا نه‌که‌ن.

لیره‌دا رسته‌ی: (مشتومر له‌گه‌لدا نه‌که‌ن) په‌رستاریک دروست ده‌کات:
به‌ده‌ست پڤغه‌مه‌ری خوا ﷻ و، برواداران و شوینکه‌وتووایی نه‌بووه، که
به‌رانبه‌ره‌کانیان مشتومر ده‌که‌ن، یان نا، نه‌دی نه‌مه‌ یانی چی لیره‌دا؟ یانی: تۆ
هه‌لومه‌رچیک مه‌رڤه‌خستینه، که نه‌وان بینه‌ قسه‌ و مشتومر له‌گه‌لدا بکه‌ن، یان
نه‌گه‌ر نه‌وان ویستیان مشتومر و وتووێژ و شه‌ره‌ قسه‌ بکه‌ن، تۆ له‌گه‌لیان پێوه
مه‌چۆ، به‌لکو لاملیان تیبکه‌ و وازیان لیبینه.

٤- ﴿وَأَدْعُ إِلَى رَبِّكَ﴾، هه‌روه‌ها تۆ بانگه‌واز بکه‌ بۆ لای په‌روه‌ردگار، واته‌: له‌ جیاتی
شه‌ره‌ قسه‌ و مشتومر له‌گه‌ل نه‌واندا، تۆ خه‌ریکی کاری خۆت به‌ و بانگه‌واز بکه‌، با
به‌ لاریتندا نه‌بن و به‌ شتی لاوه‌کییه‌وه سه‌رقال و سه‌رگه‌رمت نه‌که‌ن، بانگه‌واز بکه‌ بۆ
لای په‌روه‌ردگار، سه‌رگه‌رمی بانگه‌وازی خه‌لک به‌ بۆ خوا به‌ یه‌گه‌رتن و، کاتی خۆت
به‌و شه‌ره‌ قسه‌ و مشتومر له‌وه‌کیانه‌ی که نه‌وان ددیانه‌وی بیانورووژینن، کاتی خۆت
به‌وه‌وه‌ به‌ فیرۆ مه‌ده‌.

(۵) ﴿إِنَّكَ لَمَنَّ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ﴾، به دنیایی تو له سره رینماییه که ی رینک و راستی.

نهمه دنیاکردنی پیغمبر ﷺ و شونکنه و تووانیه تی، دنیابن که تیوه له سره رینمایی و بهرچاو روونیی رینک و راستن و دل له دل مه دهن!

(۶) ﴿وَإِنْ جَدَلْتَهُمْ﴾، نه گهر نهوانیش ههر مشتومر و شه ره قسه یان له گه ل کردی، سوور بوون، له سره دمبه دمهی خو یان.

(۷) ﴿فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾، بلتی: خوا زانتره بهوهی تیوه نهنجامی ده دهن، واته: له جیاتی زور پیوه چوون و به دوا دا چوونی نهو قسانه ی نهوان ده یانورووژنن، بلتی: خوا زانتره بهوهی تیوه نهنجامی ده دهن (و بهوش که تیمه نهنجامی ده دهن) که واته: خوا ﷺ نهو ریباز و بهرنامه ی، دیندارییه ی ناوا بو تیمه داناه و، تیمه پیوه ی پابه ندین و، تیوهش خو تان چی ده کن، خوا زانتره بهوهی نهنجامی ده دهن، نجا نهمه وهک نهو نایه ته موباره که وایه که ده فهرموئی: ﴿فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَأَنْظِرْ﴾ السجدة، پشتیان تیبکه و چاوه ری به، که له چند شونان له قورنان دا، نهوه هاتوه، چونکه زورچار نینسانی بانکه وازکار که سیک که ده یهوی په بامی خوا بکه به نن بو کومه لگاو دهوروبه ری، نه گهر له خو ی وریا نه بن، به شتی لاوه کییه وه و به قسه و باسی نه زوک و بیجیوه، کاتیکی زوری لن به فیرو ده دری، و توانیه کی زوری لن به خه سار ده چی و دهن وریا بن، بویه خوا ده فهرموئی: نه گهر ههر سوور بوون له سره مشتومر له گه لدا کردنت، ﴿فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾، بلتی: خوا زانتره بهوهی که ده یکن.

(۸) ﴿اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، خوا له روژی هه لسانه وه دا دادوه ریتان له نیواندا ده کات.

(۹) ﴿فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾، له وه دا که تیتستا تیوه له باره یه وه له راجیایی دان، نهمه رسته یه ک و برکه یه کی تازه یه و، له وه نیه که خوا ﷺ به پیغمبره ری ﷺ فهرموو: پیان بلتی، به لکو خوا بو خو ی ده فهرموئی: خوا له نیوان تیوه و نه یاره کانیشتاندا که مشتومر و شه ره قسه تان له گه لدا ده کن، دادوه ریتان له نیواندا ده کات، به لم که ی؟ له

پوڙي هه لسانه وه دا، كه واته: خوٽيان پٽوه سه رقآل مه كهو، پشتگوٽيان بخه و خه ريكي
 كاري خوٽ به.

۱۰- ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، تايا نازاني كه خوا هه رچي له
 سه ري و له خوارٽيه، هه رچي له ناسمان و له زهوي هه يه، ده يزاني؟ نه م پرسيار كردنه
 پرسيار كردني نكوو ليبيكيه رانه (استفهام انكاري) يه، يا خود پرسيار كردنيكي دانپيٽيدا
 هٽنه رانه (استفهام تقرير) يه، ياني: به دنيايي تو ده زاني كه: خوا هه رچي له ناسمان و
 زهوييدا هه يه، ده يزاني.

۱۱- ﴿إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ﴾، نه وه هه مووي له كتبيتيك، له تو مارگه يه ك دايه، تو مار
 كراوه و نوو سراوه.

۱۲- ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾، نه وه له سه ر خوا ناسانه، سٽنايه، كه هه موو شتيكي
 له باره ي دروستكراوه كاني خوٽيه وه تو ماري كردي، نه مه يان كناره يه بو كوٽرٽر و لكردن و
 ده وره داني زانباريي خوا بو هه موو شتيك، يا خود مه به ست نه وه يه كه به كر ده وه خوا
 ﷻ هه رچي له باره ي دروستكراوه كانيه وه هه يه، نوو سيويه تي، وه ك له قورٽاندا به
 (لُوحٌ مَّحْفُوظٌ) و، (كِتَابٌ مِّبِينٌ) و (إِمَامٌ مُّبِينٌ)، هاتوه، ده شگونجن مه به ست له و وشانه:
 (لُوحٌ مَّحْفُوظٌ)، (كِتَابٌ مِّبِينٌ)، (إِمَامٌ مُّبِينٌ)، زانباريي خوي په روه ردگار بي، به لام بوٽيه
 خوي كار به جن نه و ستانه ي به كار هٽناون، ناكو تيمه باشتر تيبيگه يه ني، كه وه ك چون
 كاتيكي شتيك تو مار ده كه ين، باش باشي ده زانين و لي مان تي كه ل نابي و لي مان تيكي
 ناچن، خواش ﷻ به و شيويه، وه ك هه موو شته كان تو مار كرابن، له تو مارگه و له
 ليستيكا به وردي نوو سرابن، ناوا ده بانزاني و لني په نهان نين.

مهسه له ی دووهم:

بیتروایان له جیاتی خوا شتیک ده په رستن، که هیچ به لگهی له سر نیه، هیچ زانیاریشیان له باره یه وه نیه، کاتیکیش گوئیستی نایه ته روشنه کانی خوا ده بن، زور قه لَس و ناره حهت ده بن، نزیکه په لاماری خوښه ره وانی قوربان بدهن، بیگومانیش ناخوشر له وه چاوه پریانه که پتی قه لسن، نه ویش بریتیه له ناگری دوزخ:

خوَا ۞ دده فرموی: ﴿وَعَبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَر يُنَزَّل بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ۝﴾ وَإِذَا نُنزل عَلَيْهِم آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ نَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَسْكَرَ بِكَافُورَتِ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ بَشَرٌ مِّن ذَٰلِكُمُ الْنَارُ وَعَدَّهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَسَّ الْمَعِيرُ ۝﴾

شیکردنه وهی ثم نایه تانه، له نه (9) برکه دا:

۱- ﴿وَعَبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَر يُنَزَّل بِهِ سُلْطَانًا﴾، له جیاتی خوا ده په رستن، که هیچ به لگهی له سر نه نار دونه خوار، هه موو نه وانه ی خوانا په رستن، له جیاتی خوا شتیک هه ده په رستن، په رستراوانتکی دیکه ده په رستن.

{له جیاتی خوا شتیک ده په رستن} که خوا هیچ به لگهی له سر نه نار دونه خوار، {سُلْطَانًا} به مانای به لگه یه، به لگهی دابه زیندراو، که بریتیه له و به لگه یه ی له سر زمانی پیغه مبه ران {عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ}، خوَا ۞ دایده به زینن، که واته: بُو نه وه که ده بی کن په رستری و چوَن په رستری؟ تا که بولاگه راوه {مرجع} و سه رچاوه که ده بی به لگهی لیه به، خوای په روه ردگاره، وه حیی خوا و په یامی خواجه و، به بی هه بوونی به لگه له لایه ن خاوه، دروست نیه شتیک بکرتیه په رستراو {مُعْبود}، که چی نه وانه له جیاتی خوا و له خوار خاوه، شتیک ده په رستن، که خوا هیچ به لگهی له سر نه نار دوه.

۲- ﴿وَمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾، ههروهها شاتنك (دهپه رستی) كه خوشیان هیچ زانیاریان له باره یهوه نیه، واته: پروایه کی مه حكه میان پیی نیه بهو شتهی دهیپه رستی، چونكه پروای مه حكه م و نبعیتقادی مسوگه ر و جیی دلنیاپی، له زانیاری و به لگه کی به کلاییکه ره دوه په یاد ددب، نه وانیش زانیاری و به لگه یه کی جیی دلنیاپی و دلنیاکه ریان نیه، بویه له جینه کی دیکه ش ده فهرموی: ﴿إِنْ يَبْعُوهُنَّ إِلَّا الظَّنَّ﴾ (النجم، واته: ته نیا به دوی گومان ده که ون، ههروهها له سوورتهی (النجم) یش دا ده فهرموی: ﴿إِنْ يَبْعُوهُنَّ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ﴾، واته: بهس شوین گومان و، شوین نه وه ده که ون که نه فسه کانیا ناره زووی ده که ن.

۳- ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ﴾، سته مکارانیش هیچ پشتیوان و یارمه تیدده رو هاوکارکیان نیه، له جیاتی بفه رموی: (وَمَا لَهُمْ)، فهرموویه تی: (وَمَا لِلظَّالِمِينَ)، بو نه وهی سیفته تی سته میشیان بو بکاته مؤرتک و به تئو چاوانیا نه وه بنی.

۴- ﴿وَإِذَا نزلَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ﴾، کاتیکیش نایه ته رۆشنه کانی ئیمه یان به سه ردا ده خوئندرتنه وه، چ جوړه نایه تیک؟ (بَيِّنَاتٍ) نهو نایه تانهی زور رۆشن و هیچ ته م و مزیان به سه روه نیه و، ده زانری که نایه ق خوان، چونکه لیره دا وشه ی (آیات) رهوت، (سیاق) که باسی خوئندنه وهی نایه ته کان ده کات، ناچارمان ده کات بلین: مه بهست نایه ته خوئراوه کانی خوان، یانی رسته کانی قورنان، نه گه رنا وشه ی (آیات)، له قورناندا به چوار واتا یان به کارهاتوه:

۱- به مانای رسته کانی قورنان هاتوه.

۲- به مانای دیمه ن و دیارده کانی گه ردوونیش دئی، وه ک خوا ده فهرموی: ﴿وَكَايِنٍ مِّنْ آيَاتٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ (یوسف، واته: زور نایه ت له ناسمانه کان و زه ویدا هه ن، به لأم به لایاندا رت ده بن و پشتیان تیده که ن و لیان ورد نابنه وه!

۳- ههروهها به مانای موعژه کانی پیغه مبه رانیش دئی، وه ک خوا فهرموویه تی: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى إِسْمَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ (الاسراء، واته: بیگومان نو نیشانهی رۆشمان به

مووسا دابوون، که مبه‌بست پیی موعجیره‌کانه، که‌واته: (آیات)، به مانای موعجیزه‌دی
 یَنَغْمِبُهُ رَانِيشَ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دئی.

۴- هه‌روه‌ها (آیات)، به مانای نه‌و به‌لا و گرفتاریان‌ه‌ش دین، که خوا ﴿١٩﴾ بۆ کومه‌لکا‌کانیان
 ده‌نیری.

به‌لام نه‌وه‌دی که دیاری‌سی ده‌کات کام له‌و چوار چه‌مکه مبه‌بسته، کاتیک وشه‌ی
 (آیات)، یان (آیه)، به‌کاردئی؟ نه‌و سیاقه‌یه که نه‌و وشه‌یه‌ی تیدا به‌کاردئی، بۆ
 وینه: لیره‌دا کاتیک ده‌فرموی: ﴿ وَإِذَا نُنزلُ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا يَتَّبِعْتُمْ ﴾، کاتیک نایه‌ته
 رۆشنه‌کانی تیمه‌یان به‌س‌ردا ده‌خویننه‌وه، مبه‌بست پییان نایه‌ته‌کانی قورنانه.

۵- ﴿ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ ﴾، تۆ پیناخۆش بوون و نکوولییکردن و
 خرابه له‌ رووه‌کانی ئەوانه‌ی بی‌بروادان، ده‌خویننه‌وه و ده‌زانی.

لیره‌دا وشه‌ی: (الْمُنْكَرَ)، واته: پیناخۆشبوون (الْكَرَاهَةَ)، یاخود: نکوولییکردن
 (إِنْكَارَ)، یان: خرابه و ناپه‌سند، وه‌ک له‌ سووره‌تی (العنکبوت) ده‌فرموی: ﴿ وَنَأْتُواكَ ﴾
 فی نَادِيكُمْ الْمُنْكَرَ ﴿١٩﴾، ئیوه له‌ کۆر و مه‌جلیسه‌که‌ی خۆتاندا، کاری خراب و
 ناپه‌سند و ناقۆلا ده‌کهن، که‌واته: (الْمُنْكَرَ)، به‌ واتای ناقۆلایی و ناپه‌سندی، دئی،
 که‌واته: ﴿ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ ﴾، سئ واتایان هه‌لده‌گری:

۱- ده‌گونجی مبه‌بست پیی نکوولییکردن بئ.

۲- ده‌گونجی مبه‌بست پیی په‌ستی و تووره‌یی و بی‌زاریان بئ.

۳- ده‌شگونجی مبه‌بست نه‌وه بئ که حاله‌تیکی ناپه‌سند و خراب له‌ دەم و چاوی نه‌واندا
 ده‌خویننه‌وه.

۶- ﴿ يَكَادِبُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ﴾، نیزیکه په‌لاماری نه‌وانه
 بدن که نایه‌ته‌کانی تیمه‌یان به‌س‌ردا ده‌خویننه‌وه، نیزیکه ده‌ستیان لئ بوه‌شیتن، چونکه
 (السطو: البطش)، پردان و په‌لاماردان و زه‌برلیوه‌شاندن، بی‌برویان نه‌وه‌نده تووره و په‌ست و
 قه‌لسن به‌ نایه‌ته‌کانی خوا، خه‌ریکه ئەوانه‌ی به‌په‌ریان دا ده‌یانخویننه‌وه، په‌لاماریان بدن،

به لکو جاری وا بووه په لاماریشیان داو، وه ک لهو به سه رهاته ی که عبود لالی کوری مه سعود دا (خوایی رازی بی)، روویاوه، که سوورپه تی (الرحمن) ی خویندو ته وه کاتیک دابه زیوه و، له لای که عبه خویندوویه ته وه و کافره کانیش زور نه زیه تیان داوه و برینداریان کرده.

(۷) - ﴿قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ؟﴾، پتیا بلتی: نایا هه و آلتان پی بدم به خراپتر له وه؟ که زیاتر بو تیره خراپ بی و، زیاتر جیتی توورپه یی و په سستی بی، هه و آلتان پی بدم به شتیک که له وه ی نیستا پتی قه لسن، زیاتر مایه ی په ست بوون و توورپه یی و بیزاریتان بی؟ هه لبه ته که ده فه رموی: ﴿قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ؟﴾، نه مه پرسیا رکرنده و به کاره تیراوه بو مؤلته لیوه رگرتن (استئذان)، به لام دیسان مه به ست لهو مؤلته لیوه رگرتنه ش، هه ر جوړیکه له گالته پیکردن، چونکه خوا ﷻ هه و آلی پیداون، له سه ر زمانی پیغه مبه ر ﷻ پیش نه وه ی مؤلته بده ن، یان نه دهن!

که ده فه رموی: ﴿بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ؟﴾، پالیداوه ته لای خویمان، یانی: به خراپتر له وه بو تیره، که نه رنا نه وه ی که به سه ریان دا خویندراوه ته وه، خراپ نیه، تاکو دوزه خ له گه ل نه ودا به راورد بکری و بگوتری: دوزه خ خراپتره له نایه ته کان! نا، به لام به نسبت نه وانه وه، نه و نایه تانه ی کافره کان پروایان پی ناهینن، بویمان ده بیته مایه ی سزای ناگری دوزه خ و، نه ویش لهو پینا خوشبوون ناره حه ت بوونه ی نه وان خراپتره، که له دواړوژدا له گه لیدا ده سته و یه خه ده بن.

(۸) - ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، نه وه ی بویمان خراپتره: بریتیه له ناگر، ناگری دوزه خ، که خوا به لیتی داوه به وانه ی بیبروان، ناگری بو به لین داو، گفنی ناگری دوزه خ ی داو.

دیاره وشه ی (وعد)، زیاتر بو خیر و خوشی به کاردی، بو یه نه مه ش جوړیکه له گالته پیکردن، هه روه ک له شوینی دیکه ده فه رموی: ﴿فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ (آل عمران)، دلخوشیان بکه و، موژده یان پی بده به نازاریکی به تیش، واته: نه گه ر شتیک هه بی جیتی دلخوشی و، موژده بی بو نه وان، هه ر بریتیه له سزا و نازار.

۹- ﴿وَيْسَ الْمَصِيرُ﴾، خرابترین سهره نجامیش ناگری دۆزه خه، یانی: (سَأَتْ نِيَّائِتُمْ وَمَرْجِعُكُمْ)، خرابترین کۆتایی و دهره نجام و خرابترین شوین، که تیوه بۆ لای ده گه رپنه وه، بریتیه له ناگری دۆزه خ.

مه سه له ی سبیه م:

وینه هینانه وه به میش، له سهر بیده سه لاتی به ستراره ساخته کان، که به هه مووشیانه وه نه میشیکیان پی دروست ده کری، نه نه گهر میشیش شتیکیان لی بستینی و برپینی، پیمان لی ده ستیندریته وه و، دهر باز ده کری، که واته: هاویه ش بۆ خوادانه ران، وهک بۆ خوا شایسته یه قه دریان نه گرتوه و به رزی و مه زنیان بۆ بریار نه داوه:

خوا ده فه رموی: ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٍ فَاَسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّكَ الَّذِي تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ. وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِئُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّلَافُ وَالطَّلُوبُ ﴿٧٠﴾ مَا فَكَّرُوا اللَّهَ حَقَّ فَكْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧١﴾﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له هه شت بر گه دا:

۱- ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٍ فَاَسْتَمِعُوا لَهُ﴾، نه ی خه لکینه! وینه به ک هتزاره ته وه، وینه به ک باسکراوه، گوئی بۆ هه لبخه ن، نه گهر فه رمو بای: (فاسمعوا)، واته: گوئی بگرن، به لأم (فاسمعوا له)، واته: باش به سه رنج دانه وه گوئی بۆ هه لبخه ن (سمع) له زمانی کوردیدا بریتیه له گوئیگرتن (سمعه)، یانی: گوئی بۆ گرت، به لأم (استمع له)، واته: گوئی بۆ هه لخست، به بی بنه مای: (زِيَادَةُ الْمَبْنِيِّ تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى)، نه مه له زمانی عه ره ببیدا بنچینه به که: وشه به ک تا کو پینه کانی زیاتر بن، مانا که شی به هیزتر ده بن، (سمعه): بیستی، به لأم (استمع له): باش گوئی بۆ هه لخست، نجا خوا ده فه رموی: وینه به ک هتندراوه ته وه نه ی خه لکینه! گوئی بۆ هه لبخه ن.

(ضَرْبُ الْمَثَلِ: ذِكْرُهُ وَبَيَانُهُ؛ اسْتَعْبَرِ الضَّرْبُ لِلْقَوْلِ وَالذُّكْرُ تَشْبِيهَا بِوَضْعِ الشَّيْءِ بِشِدَّةٍ، أَيْ الْقِيَّ إِلَيْكُمْ مَثَلٌ، وَالْمَثَلُ: سَاعَ فِي تَشْبِيهِ حَالَةٍ بِعَالَةٍ، وَقَالَ صَاحِبُ الْكُشَافِ: الْمَثَلُ هُنَا الصَّفَةُ الْغَرِيبَةُ تَشْبِيهَا لَهَا بِبَعْضِ الْأَمْثَالِ السَّائِرَةِ^(١))، (ضَرْبُ الْمَثَلِ)، (ضَرْبُ)، يَانِي: لَيْدَانِ، (الْمَثَلُ) يَش، يَانِي: وَتَنَه، كهواته: (ضَرْبُ الْمَثَلِ)، يَانِي: باسکردنی و تَنَه يه ك.

لیره دا وشه ی لیدان (ضَرْبُ) خوازراوه تهوه بو گوتن و باسکردن، وهك چوَن شتیک به هیزه وه له سهر شتیک دادد تیی، بویه وشه ی (ضَرْبُ)، بو باسکردن و خستنه پروو خوازراوه تهوه، واته: و تَنَه يه ك بو تيوه خراوته پروو، فِریدراوه، سه رنجی بدن، وشه ی (الْمَثَلُ) یَش، باوه كه به كارده هیتری بو و چواندنی حاله تیک به حاله تیک، خاوه نی تهفسیری (الْکُشَافِ)، (الزمخشری) ره حمه تی خوا ی لیبی، ده لئی: وشه ی (الْمَثَلِ)، لیره دا مه به ست پتی سیفه تیکی سهیره كه چو تندراره به هه ندیک لهو قسانه وه كه خه لک به ده میانه وه ده گرن.

كه نه مه به كوردیی پتی ده لئین: «به ندی پتشینان»، واته: نهو و تَنَه يه ك هیتانه و دیه وهك په ندیک بووه خراوته پروو، يَانِي: نهو و تَنَه يه ك هیتانه و دیه خوا چواندوو یه تی، به په ندی پتشینانه وه و وهك په ندیک ی لیهاته وه.

تَنَجَا بَاسِي پهنده كه ده كات:

(٢) - ﴿إِنَّكَ الْذَّيْبُكَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، به دلنیایی تهوانه ی له جیاتی خوا لئیان ده پارینه وه، هه لبه ته (تَدْعُونَ)، خو تندراره بیشته وه: (يَدْعُونَ)، نه گهر (تَدْعُونَ)، بِن يَانِي: نه ی خه لکینه! خه لکه بیپروا و هاوبه ش بو خوا دانه رده کان! نهو شتانه ی تيوه، له جیاتی خوا لئیان ده پارینه وه و ده یانپه رستن، به لأم نه گهر (يَدْعُونَ) بِن، واته: نه ی خه لکینه! تهودی كه هاوبه ش بو خوادانه ر و بتپه رسته کان لئیان ده پارینه وه.

(۳) ﴿لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا﴾، نه‌وانه هه‌موویان، هه‌موو په‌رستراوه‌کان ناتوانن می‌شیتک دروست بکهن، هه‌رگیز می‌شیتکیان پئی دروست ناکرئی.

بۆیه‌ش خوا وینه‌ی به می‌ش (ذباب) هیناوه‌ته‌وه، چونکه:

۱- می‌ش زینده‌وه‌ریکی زۆر بچووکه.

۲- زینده‌وه‌ریکیشه وا دپاره له هه‌موو دنیا‌دا هه‌یه و زینده‌وه‌ریکی نیو نه‌ته‌وه‌یه، من چووم بۆ زۆر له ولاتانی دنیا، له هه‌موویان که‌م و زۆر می‌شی لئ هه‌بووه.

(۴) ﴿وَلَوْ أَجْتَمَعُوا لَهُ﴾، نه‌و په‌رستراوانه‌ی له جیاتی خوا لیان ده‌پارینه‌وه، نه‌گه‌ر هه‌مووشیان خربینه‌وه و کووبینه‌وه سه‌ر په‌ک، ناتوانن می‌شیتک دروستیکهن.

(۵) ﴿وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ﴾، نه‌ک هه‌ر ناتوانن می‌شیتک دروست بکهن، بگه‌ر نه‌گه‌ر می‌شه‌که‌ش شیتکیان لئ بستیتن، لئ برفیتن، پتیا لئی قوتار ناکرئی و پتیا ده‌رباز ناکرئی.

(سَلْب)، بریتیه له‌وه‌ی به تۆبزی شیتک له که‌سیتک بستینی و بیرفیتن.

﴿لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ﴾، هه‌موو نه‌و په‌رستراوانه ناتوانن نه‌و شته فریندراو و دزراوه، له‌و می‌شه ده‌ربازیکهن و لئی قوتاریکهن، (وَإِالْإِسْتِنْقَادُ: مُبَالَغَةٌ فِي الْإِنْقَادِ مِثْلُ الْإِسْتِحْيَاءِ وَالْإِسْتِجَابَةِ)، (الْإِسْتِنْقَادُ)، یانی: (الْإِنْقَادُ)، به‌لام زیده‌رۆی تیدا کراوه، وشه‌یه‌ک که پیته‌کانی زیاد ده‌کرین، ماناشی به هیزتر ده‌بی، (أَنْقَذَهُ مِنْهُ): لئی ده‌رباز کرد، (إِسْتَنْقَذَهُ مِنْهُ): به قورسی لئی ده‌رباز کرد، ننجا که ده‌فه‌رموئ: ﴿لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ﴾ یانی: نه‌گه‌ر هه‌مووشیان خربنه‌وه، هه‌موو په‌رستراوه‌کان و زۆر به جیددی هه‌ولیش بدن، نه‌و شته‌یان له‌و می‌شه که رفا‌ندوو‌یه‌تی و بردوو‌یه‌تی، بۆ ده‌رباز ناکرئی.

(۶) ﴿ضَعُفَ الطَّلِبِ وَالْمَطْلُوبِ﴾، به دوا‌دا‌چوو و داوا‌لی‌کراو، یان: داوا‌لی‌که‌رو داوا‌لی‌کراو، بی‌هیزن، داوا‌کار به‌کانن، په‌رستراوه‌کانن و، داوا‌کراویش می‌شه‌که‌یه که شته‌که‌ی بردوه، هه‌ردوو‌کیان بی‌هیزن.

واتایه کی دیکه ی نهوده یه: نهوانه ی لهو په رستراوانه ده پارتنه وه، که ناتوانن میښیک دروستبکهن و نه گهر میښیک شتیکیان لی بستیتن، ناتوانن لی ودربرگرته وه و پیمان لی ناستیندرته وه، نا نهوانه ی لهو په رستراوانه ده پارتنه وه، بیټیزن و، په رستراوه کانیشیان هه ر بیټیزن، که داوایان لی ده کری و په نایان پی ده بردری، هه ردوک واتایه که ی هه ن:

أ- ده گونج: مه به ست پی نهوانه بی که به دوا ی میښه که ده که ون، که شته که ی لی بستینه وه، هه مه نه وان و هه مه میښه که ش بی هیزه.

ب- یاخود مه به ست پی نهوانه بی، که جگه له خوا ده په رستن، که هه مه خوشیان و هه مه په رستراوه کانیشیان بیټیزن له به رانه ر میښیکیدا.

(۷) - ﴿ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ﴾، وهک بو خوا شایسته یه، ریزی خویان نه گرتوه، پایه ی هرزی خویان ده رک نه کردوه.

(الْقَدْرُ: الْمِقْدَارُ، وَالْقَدْرُ: الْعَظْمَةُ وَالْمَقَامُ وَالرُّتْبَةُ، أَي: مَا عَظَّمُوهُ حَقَّ تَعْظِيمِهِ).
 وشه ی (قَدْر)، هه مه به مانای نه اندازه دی، هه مه به مانای پنگه و پایه دی، که واته: مانایه که ی ناوای لی دیته وه: وهک بو خوا شایسته یه، به هرز و مه زنیان نه گرتوه.

(۸) - ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَعَزِيزٌ عَلِيمٌ ﴾، به دلنای خوا به هیزی زاله، واته: به هیزه هه مه به ستیکی بیه وی ده بیټیتته دی، زالیسه هه که سیک دزایه تی بکات، پستی ده شکتین، که واته: په رستراویکی ناوا، تاکه په رستراوی به هه ق و شایسته یه بو په رستن، که هه مه به هیزه و هه مه زاله و هه موو سیفه ته کانی خوا ﴿﴾ لهو پهری ته واویدان و رهاو بن سنورن.

وهک شایسته یه ریزی خوا نه گرتن، چیه وچونه؟

شایانی باسه ته م رسته یه: ﴿ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ﴾، له هه موو قورناند له سی شوین دا هاتوه:

(۱) - له سووره تی (الأنعام) دا که ده فهرموئ: ﴿وَمَا فَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيَّ بَشَرًا مِّنْ سَمَوَاتٍ﴾، واته: وهک بو خوا شایسته به ریزی خویان نه گرت، که گوتیان: خوا هیچ شتیکی دانه به زاندوه بو سهر هیچ بنده به ک.

کهواته: نه وه بی ریزی به برانبهر به خوا، بگوتری: خوا مروقه کانی و نیل کردن و پشتگوئی خستوون و، به رنامه ی بو دانه به زاندوون، نایا خوا عزوجل سیستم دابنی بو گهر دیله و، که هکه شان و، زینده وهران و، بو به رتوه چوونی هه موو زیانداران، به رنامه دانانی بو مروقی که شاگولی گهر دوونه و، هه لیزاردی نیو دروستکراوه کانی خویا به؟ کهواته: که سیک بلی: خوا به رنامه ی دانه به زاندوه بو ریخستنی ژبانی مروقی له سهر ناستی تاکیی و، خیزانی و، کومه لایه تیی و، سیاسی، که علمانیه ت، سیکولاریزم واده لئی، نه وه بی رتزه به برانبهر به خوا و، قه دری خوا و پایه ی به رزی خوا نازانی و، نازانی خوا چهنده به به زه بیه! چهنده به لوتف و میهره بانه له گه ل به بنده کانیدا، که هه رگیز و لیلان ناکات، نه وه هه موو پیغه مبه رانه ی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ناردوون، نه وه هه موو کتیبانه ی دابه زاندوون، تاکو کوتا پیغه مبه ری به کوتا کتیبی خویه وه ناردوه، که موحه ممه ده ﷺ و قورنانی بو ناردوه، موحه ممه دی ﷺ ره وانه کردوه بو هه موو مروقه کان، بو هه موو به شهر و، قورنانی دابه زاندوه، وهک دوا په یام و به رنامه ی خوی بو هه موو مروقیه تیی، ئیدی ده روازی وه حیی گاله درا و، ده رگای پیغه مبه رایه تیی پیوه درا و ته اوا، چونکه قورنان به شی هه موو مروقیه تیی دهکات و، ریبازه که ی موحه ممه دیش ﷺ که بریتیه له به رجه سته کردنی قورنان، به شی هه موو مروقیه تیی دهکات، بویه له دوا ی هاتنی موحه ممه د ﷺ و، له دوا ی دابه زیندرانی قورنان، پیویست به نیردرانی هیچ پیغه مبه ریک و، دابه زترانی هیچ کتیبیک ناکات.

(۲) - له سووره تی (الحج) دا که ده فهرموئ: ﴿مَا فَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾، واته: که سانیک که جگه له خوا ده په رستن، نه وه په رستراوانه له به رانبهر دروستکردنی میتشیکدا ده سته پاچه ن، نه گهر میتشیکش شتیکیان لپیستتینی، له به رانبه ریدا ده سته پاچه و

بَن دَه سته لَاتَن، نه وانه وهك پَيوست پَرِي زي خَوايان نه گرتوه، نه گهرنا شَتِيكي ناوا بَن دَه سته لَاتِيان نه دَه پهرست و، واز له پهرستني خَواي به ههق بِيَنن.

(۳) - له سووره تي (الزمر) دا كه ده فهرموئ: ﴿ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّى قَدَرُوهُ، وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ ۗ ﴾، وهك پَيوست پَرِي زي خَوايان نه گرت، قه دري خَوايان نه زاني، له حَالِيكدا كه خوا هه موو زه دوي له چهنگ ده گري له رَوُزي دواييدا و، ناسمانه كانيش ده پَيچِيته وه و به راستهي ده يان گري، كه نه مه وينا كردني ده سته لاتي رها و بِيَسنووري خَوايه بُو تِي مه، نه گهرنا مه سه له نه وه نيه سيفه تي چهنگ (قبضة) بُو خوا دابنن و، سيفه تي بن هه نگلي راست بُو خوا دابنن، نا. به لكو ياني: وهك چَوَن به كِيك له تِي وه شَتِيك له چهنگ بگري، ماناي وايه به سه ريذا بالاده ست و به ده سه لاته و كوَنرَولي كردوه، هه روه ها كه سيك شَتِيك بِيچِيته وه و بيخاته بن هه نگلي، ماناي وايه ده وري داوه و به ته واويي خستويه ته زُر رِكِيفي خُوِيه وه، خَواي په روه رد گارِيش وهك زه دوي له چهنگ بگري و ناسمانه كان بِيچِيته وه، نه وندده به ده سته لات و به توانايه.

ليره دا مه به ست پِي پيشان دانا ني ده سه لات و هه يمه نه هي خَوايه له گه ردووندا، به سه رو خَوايه وه و، به ناسمانه كان و زه وييه وه، نه گهرنا بِيگومان هه ر سيفه تِيك تِي مه دلنبايين خوا وهك سيفه ت بُو خُوِي به كاري هِيئاوه و، هه ر ناوِيك كه خوا بُو خُوِي به كاري هِيئاوه، هه روه ها پِيغهمبه ر ﴿﴾، به كورتي سي: هه ر سيفه ت و ناوِيك له قوربان و سوننه تدا هاتبن، تِي مه ش بُو خَواي په روه رد گاري به كاري دِينين، مادام بزاني خَوا و پِيغهمبه ري خوا ﴿﴾ مه به ستيان بووه، به لام جاري وايه به پِي سياق ده زانين، ته عبيريك به كارها توه، مه به ست نه وه نيه، خوا باسي سيفه تِيكي خُوِي بكات، يان باسي نه وه بكات ناوِيك بُو خُوِي دابنن، به لكو ده يه وي تِي مه تِي بِيگه نه ني له ده سته لاتي خُوِي، بُو وِي نه: كه ده فهرموئ: ﴿ يَوْمَ يُكْفَتُ عَنْ سَاقٍ ﴾، ليره دا مه به ست نه وه نيه كه سيفه تي (سَاقِي)، بُو خوا بَرِيار بدرئ، چونكه وشه ي (ساق) له قورباندا ته نيا له و شوِيته دا هاتوه، به لام

نه و سیفه تانه‌ی خوا $\text{وَإِنَّا لَهُ قَوْرَانِدَا بُوْ خُوْیْ}$ به کاری هیناون، چه ندان جار دووباره بوونه‌وه، به لام نهو شیوه ته‌عبیرانه‌ی، وه‌ک:

ا- $\text{وَإِنَّا بِأَعْيُنِنَا ۙ وَنَحْنُ نَعْلَمُ الْغُور}$ ، طور، تو به چاوه‌کانی تیمه‌ی، یان: $\text{وَلِنُصَنَعَ عَلَی عَیْنِیْ ۙ وَنَحْنُ نَعْلَمُ الْغُور}$ طه، بو نه‌وه‌ی له‌سه‌ر چاوی من دروست بکری، یانی: له ژور چاودیری تیمه‌دا، بویه له شوینیک به (عینی) هاتوه و له شوینیک به (بأعیننا).

ب- هه‌روه‌ها وشه‌ی (ید)، له شوینیک به (ید)، هاتوه: $\text{بِأَعْيُنِنَا ۙ وَنَحْنُ نَعْلَمُ الْغُور}$ الفتح، له شوینیک به (ایدی) هاتوه: $\text{وَعَمِلْتَ آيَاتِنَا ۙ وَنَحْنُ نَعْلَمُ الْغُور}$ یس، که مه‌به‌ست پیمان چاکه و ده‌سته‌لاتی خواو، نیعمه‌ته‌کانی خوی په‌روه‌ردگاره، که له ژبانی به‌ش‌ردا هه‌ن، هه‌روه‌ها وشه‌ی (بیدی) له $\text{مَا مَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتَ بِيَدِي ۙ وَنَحْنُ نَعْلَمُ الْغُور}$ ص‌دا، مه‌به‌ست پینی به‌ گرنگی و بایه‌خپندانه‌وه دروست‌کردنی ناده‌مه.

هه‌لبه‌ته هه‌ر سیفه‌تیک خوا به‌کاری هینابن و دنیابین وه‌ک سیفه‌ت به‌کارهاتوه، تیمه‌ش ده‌لین: نه‌وه سیفه‌تیک خوی په‌روه‌ردگاره، یان ناویکی خوی به‌واتایه، که خوی یان پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی $\text{وَإِنَّا لَهُ قَوْرَانِدَا بُوْ خُوْیْ}$ مه‌به‌ستیان بووه.

مهسه لهی چواره م:

خوا له فریشته کانیش و له مروّقه کانیش، نوینهر و په وانه کراوانی خوئی
هه لده بزئیری و، خوا بیسه ر و بینهریانه و، خوا داهاتوو رابردووشیان ده زانی و،
کاروباره کانیش بهس بو لای وی ده گنډرینه وه:

خوا ﷻ ده فرموی: ﴿اللَّهُ يَصْطَلِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٦﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
﴿٧٧﴾

شیکردنه وی، هم، ثابته تانه، له چوار برگه دا:

۱- ﴿اللَّهُ يَصْطَلِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ﴾، خوا نوینه ران و په وانه کراوان
هه لده بزئیری له فریشته کانیش و له خه لکیش، واته: نه وانه وی خوا هه لیانده بزئیری له
فریشتان و له مروّقان، نه وه خوا هه لیانده بزئیری و دک نوینه رانی خوئی، که په یامی نه
بیئن، نه ک په رسترین و بکرینه هاوبه ش بو خوا.

۲- ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾، به دلنیا وی خوا بیسه ری بینهره، واته: هه موو شتیکیان
له باره ده بیست، هه ر شتیگ بلین، ده بیست و، هه ر شتیگ بکه ن، ده بیست و هیچ
شتیکی نه وان و جگه له وانی لڼ په نهان نیه.

۳- ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾، نه وی له پتش ده ستیانه و دیه ده یزانی و،
نه وی له دواشیانه و دیه ده یزانی.

نهمه سن و اتای هه ن:

أ- نه وی له پتش ده ستیانه و دیه واته: نه وی جاری نه هاووه و به ره و رووی ده چن و
داهاتوو (مستقبل) ه، نه وی له دواشیانه و دیه، یانی: به جیان هیشتود و رابردود نه وه
واتابه کی.

ب- واتی‌ه‌کی دیکه‌ی: ته‌وه‌ی له پیش ده‌ستیانه‌وه‌یه یانی: ته‌وه‌ی ناشکرای ده‌که‌ن، ته‌وه‌ی له پشتیانه‌وه‌یه، یانی: ته‌وه‌ی په‌نهانی ده‌که‌ن.

ج- واتی‌ه‌کی دیکه‌ی: خوا هه‌موو شتیکیان له باره‌وه ده‌زانی، چونکه ئینسان شتیک یان له پیتشیه‌وه‌یه‌تی، یان له دواوه‌یه‌تی و، مه‌به‌ست پیتی ته‌وه‌یه: هه‌موو شتیکیان له باره‌وه ده‌زانی.

٤- ﴿وَالِلّٰهِ تُرْجِعُ الْاُمُورَ﴾، کاروباره‌کانیش ته‌نیا بۆ لای خوا ده‌گیردرینه‌وه. لیره‌دا که (الجاز والمجور) ژیردارکه‌ر و ژیردارکراو، (الخافض والمخفوض)، پیشخراون، ﴿وَالِلّٰهِ تُرْجِعُ الْاُمُورَ﴾، نه‌یفه‌رموو: (تُرْجِعُ الْاُمُورَ إِلَى اللّٰهِ)، ته‌مه کورته‌ه‌ئینان (خَصْر) ده‌که‌به‌تن، یانی: کاروباره‌کان ته‌نیا بۆ لای خوا ده‌گیردرینه‌وه، نه‌ک بۆ لای جکه‌له‌و، واته: له رۆژی دوایدا، ته‌نیا خوا هه‌مه‌کاره‌ی جینن و مرۆقه‌ و، هه‌مه‌کاره‌ی دروستکراوه‌کانی خۆیه‌تی، بۆ سزا و پاداشت و بۆ دادوه‌ریی له به‌یندا کردنیان.

مهسه لهی پینجه م:

خوا ده (۱۰) نهرک و فه رمان و، پینج راستیی گه وره و گرنگ، به برواداران ده فه رموی، وه ک دوا فه رمایستی خوئی، له م سوورته موباره که ده:

خوا ده فه رموی: ﴿يَتَّيِبُهَا لِلَّيْنِ ءَامِنُوا اَرْكَعُوا وَاَسْجُدُوا وَاَعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَاَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۷۷﴾ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ اَبِيكُمْ اِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِيْنَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُوْنُوْا شُهَدَاءَ عَلٰى النَّاسِ فَاَقِيْمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوْا الزَّكٰوةَ وَاَعْتَصِمُوْا بِاللّٰهِ هُوَ مَوْلٰكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿۷۸﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له نۆژده (۱۹) برگه دا:

۱- ﴿يَتَّيِبُهَا لِلَّيْنِ ءَامِنُوا﴾، ئەی ئەوانەیی برواتان هێناوه! که یه کهم جاره خوا به مجۆره بانگی برواداران بکات، واته: له هه موو سوورتهی (الحج) دا، یه ک جار خوا ده فه رموی: ﴿يَتَّيِبُهَا لِلَّيْنِ ءَامِنُوا﴾، ئەویش له م ئایه ته دایه، که ئایه تی ژماره (۷۷) ه، واته: ئەی ئەوانەیی برواتان هێناوه، به خوا ﷻ و به فریشته کانی و، به کتیبه کانی و، به پیغمبه ره کانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، به پۆژی دواپی و، به هه موو نه وهی که پیغمبه رانی خوا، هه وایان له باره وه داوه، که یه کتیک له وانه بریتیه له قه ده ر، ئەویش نه وه یه که خوا ﷻ نه خشه و به رنامه یه کی داناوه بۆ هه موو دروستگراوه کانی و، هه یج شتی که له و نه خشه و به رنامه یه ی خوا به ده ر نیه.

شایانی باسه که خوا ﷻ له م سوورته موباره که ده، یه ک جار به م شتی وه به بانگی برواداران ده کات، ئنجا به دوایدا، ده (۱۰) نهرک ده خاته رپوو و، پینج (۵) راستییش راده گه یه نئی، ئەگه ر ئیمانیش به یه کتیک له نهرکه کان دابنیت، ده (۱۰) نهرک و پینج راستیی، ده بنه پاژده (۱۵) واته: به دوا ی ئەم رسته به دا، خوا ده

(۱۰) نهرك وهك نهركی شه رعیی، ده خاته سه ر شانی مسولمانان و، پینج راستیی گهوره و گرنگیشیان بو ده خاته روو.

شایانی باسه: له م سوورہ تی (الحج) د، چوار جار ان ﴿يَتَأَيُّهَا النَّاسُ﴾، هاتوه:

ا- ﴿يَتَأَيُّهَا النَّاسُ اَتَقُوا رَبَّكُمْ اِنَّكُمْ لِرَزَاةِ السَّاعَةِ شَوْءٌ عَظِيْمٌ ﴿١٠﴾﴾

ب- ﴿يَتَأَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَاِنَّا خَلَقْتُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخْلَقَةٍ وَغَيْرِ مُخْلَقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ... ﴿٥﴾﴾

ج- ﴿قُلْ يَتَأَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَا اَنَا لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١١﴾﴾

د- ﴿يَتَأَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاَسْتَمِعُوا لَهُ... ﴿٣٢﴾﴾

نهمه ش نهو بوچوونه پشت راست ده کاتهوه: که نهم سوورہ ته، سوورہ تیکی مه ککه بیه، به لام وهک نیوانتیکسی قورنانی مه ککه بی و مه دینه بیه، بهک جاریش ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، تیدا هاتوه، که له سوورہ ته مه دینه بیه کاندای، یانی: نهم سوورہ ته موباره که ی (الحج)، وهک ده روزه بهک بووه به رهو، ده ستینکردنی قونای مه دینه و، دابه زینی قورنانی مه دینه بی.

ههروه ها له م سوورہ ته دا س جاریش (ومن الناس) هاتوه:

ا- ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اِلٰهِ يَغْتَرِ عَلَيْهِ وَيَتَّبِعْ كُلَّ شَيْطٰنٍ مَّرِيْرٍ ﴿٢٠﴾﴾

ب- ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اِلٰهِ يَغْتَرِ عَلَيْهِ وَلَا هُدٰى وَلَا كِتٰبٍ مُّبِيْرٍ ﴿٨﴾﴾

ج- ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَبْعُدُ اِلٰهًا عَلٰن حَرَفٍ... ﴿١١﴾﴾

که وهک پینشتریش گوتمان، لیره دا خوا مروقه کان پوئین ده کات بو چوار جوژه مروقه، که له دریزه ی ته فسیرکردن و روونکردنه وه کاندای باسمان کردن.

۱- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، نهی نهوانهی پرواتان هیناوه! کهواته: نه رکئی به کهم، تیمان هینانه.

۲- ﴿أَرْكَعُوا﴾ رکوع بهرن.

۳- ﴿وَأَسْجُدُوا﴾، ههروهه کړنووش بهن، که بېگومان لیره دا: رکوع و سهجده بردن، مه بهست پښان نوږه، چونکه سهجدهی به جیا ههیه، وهک سهجدهی قورئان خوښندن، به لام رکوع نیه به ته نیا، رکوع ته نیا له نښو نوږدا به، به زوړی وایه که رکوع و سهجدهش پښکه وه دین، مه بهست پښان نوږه، چونکه دوو پښکهنه ری سهرکئی نوږن، له راستیدا نهو ملکه چپی و به نندایه تی و خو بچووک پښاندانهی مروؤ له بهرانه ر خوادا، که له رکوع و سهجده دا ههیه، له هچ شتیکی دیکه دا نیه، هه بویه ش رکوع و سهجده بو جگه له خوا دروست نین.

کهواته: نهی نهوانهی پرواتان هیناوه! رکوع بهن و سهجده بهن، (بو خوا ﴿سُجِدُوا﴾ رکوع و سهجده دوو پښکهنه ری نوږن، نوږ: به کیکه له خوا به رستیه کان و تابه ترین جوړی خوا به رستیه و چله پویه خوا به رستیه، به لام خوا به رستی ته نیا له نوږدا کورت هه لته هاتوه، ههروهک چوڼ نوږیش ته نیا له رکوع و سهجده دا کورت هه لته هاتوه، نوږ و نړای رکوع و سهجده، ته حیاتی شی تډایه و شتی دیکه شی تډایه و، خوا به رستیش و نړای نوږ، روژووشی تډایه، حج و عومره شی تډایه، پارانه وهی تډایه، مال به خشین تډایه، گیان به خشین تډایه، کهواته: به گشتی و فراوانی پهروه ردگارتان به رستن.

۴- ﴿وَأَعْبُدُوا رَبَّكُمْ﴾، پهروه ردگاری خوټان به رستن، نه مه گشتیه بو هه موو چالاکیه کیان، که گرنگترینیان رازی کردنی خوی پهروه ردگاره، له چوار چپوهی شه ریعتهی خوادا.

۵- ﴿وَأَقْعُرُوا الْخَيْرَ﴾، نه مه یان له وهی پشیش گشتیه رده: ههروهه چاکه بکه ن، چاکه کردن چ به یه وندي، به نتوان خوټان و خواوه هه، که بر بته له به نندایه تی، بو خوا، چ

نوێژ، لە نێو نوێژییدا، چ پکوع و سەجدە، چ جگە لە نوێژ و، جگە لە پکوع و سەجدە، چ هەموو پەڕستشەکانی دیکە، چ پەیوەندیی بە نێوان مەزۆفەکان خۆیانەوه هەبێ، کە بریتیه لەو هەموو جموجۆڵ و چالاکیانەیی کە کۆمەلگا لە نێو خۆیدا، پێشان هەلەستێ، وەک: سوود بە یەکدی گەیاندن و، هاوکاری یەکدی کردن، کەواته: ﴿وَأَقْعَبُوا الْخَيْرَ﴾، چاکە بکەن، چەمک و واتایەکی گشتیتره له: ﴿وَأَعْبُدُوا رَبَّكُمْ﴾، هەر وهک چۆن ﴿وَأَعْبُدُوا رَبَّكُمْ﴾ چەمکەکی گشتیتره له: ﴿أَرْكَعُوا وَأَسْجُدُوا﴾

نجا نایا بۆچی پکوع بۆ خوا بیهین و سەجدەیی بۆ بیهین و، پەرودەدگاران بپه‌رستین و، چاکەکاری بکەین؟

٦- ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾، بەلکو سەرفرازین، وشەیی: (بەلکو) پەیوەستە بە کردەوه‌کانی ئیمه‌وه، واته: ئومید و هیوا وایه کە ئێوه ئەگەر نوێژگری باش بن، ئەگەر خۆپه‌رستی باش بن، ئەگەر چاکەکار بن لە کۆمەلگادا، ئومید و هیوا وایه، نیزیکه سەرفرازیی بە دەست بێنن، بە هۆی ئەو کردەوانه‌وه.

شایانی باسه: تیره له‌سه‌ر رای زۆریک له زانایان، شوینی سەجدەیی قورئان خویندنه (سجدة التلاوة)، بەلام له‌به‌ر ئەوهی ئیمه له کۆتایی سوورەتی (الأعراف) دا، قسه‌مان له باره‌ی کړنووش بردنه‌کانی قورئان خویندن (سجدة التلاوة) وه کرد، لیره دووباره‌ی ناکه‌ینه‌وه، به‌نسبه‌ت ئەم شوئنه‌وه به تابه‌ت، چەند پرسته‌یه‌کی کورتی له باره‌وه ده‌لێین:

هەر کام له (مالک وأبو حنیفة والثوري)، ده‌لێن: تیره شوینی کړنووش بردن نیه، بۆیه ئەگەر که‌سیک ئەم تابه‌ته موباره‌که‌ی خویند و، کړنووشی قورئان خویندنی نه‌برد، ئەوه مانای وایه پێشه‌وايه‌که‌ی (مالک وأبو حنیفة وثورى)ین، که هەر سیکیان زانا و پێشه‌وا و موجته‌هیدی گه‌وره بوون، به‌لام (شافعی وأحمد وإسحاق وفقهاء المدينة)، ده‌لێن: تیره شوینی کړنووش بردنه، کەواته: که‌سیکیش که کړنووشی برد، ئەوه پێشه‌وايه‌که‌ی: (شافعی وأحمد وإسحاق وفقهاء المدينة) و ئەو

زایانایه‌ی دیکهن، که رایان وایه، ره‌حمه‌تی خوا له هه‌موو پیتشه‌وایانی نبیسلام و مسوآلمانان بیت.

(۷) ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾ له پیناوی خوا‌دا، وه‌ک بۆی شایسته‌یه، تیبیکۆشن، که ده‌فه‌رموئ: (حَقَّ جِهَادِهِ)، (الْحَقُّ: الْغَالِبُ أَي: جِهَادًا خَالِصًا لَا شُوبَ فِيهِ)، واته: تیبیکۆشانیکى ساغ که خلتەى پیتوه نه‌بیت، ده‌شگونجى ناوا لیبکدریته‌وه: (وَأَنْتُمْ حَقُّ جِهَادِهِ عَلَى الْمَفْعُولِ الْمَطْلُوقِ الْمُتَيْنِ لِلنُّوعِ، وَأَصْلُهُ: جِهَادَةُ الْحَقِّ)، (حَقَّ جِهَادِهِ)، به‌رکارى ره‌های پروونکه‌ره‌وه‌ی جوړه، له نه‌صلدا: (جِهَادَةُ الْحَقِّ) ه، یانی: نه‌هه‌وآ و تیبیکۆشانه‌ی که راست و چاکه بو خوا، ناوا بۆی تیبیکۆشن، که ده‌فه‌رموئ: (فِي اللَّهِ)، (فِي: لِلتَّغْلِيلِ، أَي: لِأَجْلِ اللَّهِ، لِأَجْلِ نَصْرِ دِينِهِ)، له پیناوی خوا و له پیناوی سه‌رخستنی به‌نامه‌که‌یدا، نه‌مه وه‌ک فه‌رمووده‌ی پیغهمبه‌ره ﷺ که ده‌فه‌رموئ:

إِدْخَلْتُ امْرَأَةَ النَّارِ فِي هِرَّةٍ رَبَطْتُهَا، فَلَمْ تُطْعِمْهَا وَلَمْ تَدْعُهَا تَأْكُلْ مِنْ خَشَائِشِ الْأَرْضِ (أُخْرَجَ الْبُخَارِيُّ: ۲۲۳۶، وَمُسْلِمٌ: ۲۲۴۲، وَابْنُ حِبَانَ: ۵۴۶، عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

واته: نافرته‌تیبک به‌هۆی پشیله‌یه‌که‌وه چوووه نپو ناگر، چه‌پسی کرد خۆی خواردنی پت نه‌دا، به‌ریشی نه‌دا، بو خۆی شتیبک بخوات، [تا‌کو له برسان و له لاوازییان دا مردا]، که ده‌فه‌رموئ: (دَخَلْتُ امْرَأَةَ النَّارِ فِي هِرَّةٍ)، (فِي: أَي: لِأَجْلِهَا)، به‌هۆی پشیله‌یه‌که‌وه چوووه نپو ناگر، که سزای دا، له برسان مراندی و له تینوان خنکاندی، به‌هۆی نه‌وه‌وه خوا ﷺ سزای دا، هه‌روه‌ک له پیغهمبه‌ره ﷺ پرسیار کراوه: (أَنْ لَنَا فِي الْبَهَائِمِ أَجْرًا؟ قَالَ: نَعَمْ) (إِنَّ لَنَا فِي الْبَهَائِمِ أَجْرًا) أُخْرَجَ الْبُخَارِيُّ: ۳۶۳۲، وَمُسْلِمٌ: ۴۴۲۲، نایا له ژبانداراندا پاداشت هه‌یه بو تیمه؟ فه‌رموویه‌تی: به‌لتی، یانی: وه‌ک چۆن به‌هۆی نازار گه‌یاندن به‌ناژه‌تیبکه‌وه، سزا هه‌یه، به‌هۆی سوود پیگه‌یاندنیشی، پاداشت هه‌یه له لایهن خوای به‌به‌زه‌بیه‌وه.

له باره‌ی جیهاده‌وه که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾، نه‌مه فه‌رمایسته‌ی پیغهمبه‌ره ﷺ هه‌یه: (الْمُجَاهِدُ مَنْ جَاهَدَ نَفْسَهُ فِي طَاعَةِ اللَّهِ)

(أخرجه أحمد ٢٤٠٠٤، والترمذي: ١٦٢١، وابن حبان: ٤٦٢٤، والطبراني في الكبير: ٧٩٧)،
(واته: پیغمبر ﷺ دهفه رموی:) تیکۆشهر که سیکه له گهَل خۆیدا تیبکۆشن له
فهرمانبهیری خوادا.

واته: له پیناوی خوادا، له گهَل خۆیدا خهبات بکات و خۆی ماندوو بکات
(خۆی بخاته ژیر باری شهرع و لهسه رپیازی شهرع بپوات، بۆ نهوهی خوا
لیی رازی بی، نهوه تیکۆشهری راسته قینه به).

(٨) - ﴿هُوَ أَحَبُّكُمْ﴾، خوا تیهوی هه لێژاردوه، یانی: تیهوی هه لێژاردوه بۆ شوینکهوتنی
ناین و بهرنامه که ی، بۆ شوینکهوتنی کۆتا کتیبی و، کۆتا پیغمبهیری که موحهمهده
ﷺ، کهواته: کاتیک خۆت له نیو په پیرهوانی قورئاندا ده بینیی و، له نیو شوینکهوتنی و توانی
موحهمهده دا ﷺ ده بینیی، تۆ زۆر به ختهوه ری، زۆر دلخۆشه و شانازی به خۆتهوه
بکه، که خوا هه لێژاردوو و گولێژیری کردوو.

(٩) - ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكَ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾، خوا له نابیندا، هیچ سه غله تیبی نه خستوته
سه رتان، واته: لهو ناین و بهرنامه بهدا که ناردوو به تی و، قورئان ده یکرته خۆی و،
پیغمبهیری خوا ﷺ به بهرجهسته کراوی پێشانی داو، له میانی ریباز و سونه ته که یدا،
تا نهو ناینه، هیچ سه غله تیبیه کی تیدا دانه نراوه له لایه ن خواوه، واته: هیچ شتیکی
تیدانیه، سه غله ت و نارهحه تان بکات، چونکه: (الْحَرَجُ: الضُّيُوعُ وَمَشَقَّةُ لَا تُطَاقُ)، (حَرَجٌ)
تهنگانه یهک و نارهحه تیبیه که له وهدا نه بی، (حَرَجٌ) و (حَرَجٌ) یش: (الْمَكَانُ الضُّيُوعُ، الْمَكَانُ
كَيْفُ الشَّجَرِ) (حَرَجٌ وَحَرَجٌ) به شوینی تهنگه بهر ده گوتری و، شوینی کیش داروبار و،
دره ختیکی پیکدا چوو چر و پیری لی بی، نیمه نیستا کورته باسیکی تابهت له باره ی
نهوه ده که ی، که خوا له ناینی خویدا مروفه کانی سه غله ت نه کردوه و، هیچ شتیکی
سه غله تکه ر و نارهحه تکه ری دانه ناوه.

کورتە باسیک له ئیسلامدا سه‌غله‌ تکرردن نیه

ئەگەر تەماشای ژمارەیه‌ک له نایه‌ته‌کانی قورئان بکه‌ین، ئەو راستییە زۆر زۆر جوان دەدره‌وشپێننەوه، که به‌ داخه‌وه‌ زۆر جار مسوڵمانان به‌ هۆی تێنه‌گه‌یشتیان له‌ قورئان و سوننه‌ته‌وه‌ و، به‌ هۆی ئەوه‌وه‌ که به‌ پێی ته‌بعی خۆیان ده‌جوولێنه‌وه‌، نه‌ک به‌ پێی شه‌رعی خوا، ته‌بیعه‌ت ده‌که‌نه‌ به‌رنامه‌یان نه‌ک شه‌ریعه‌ت، زۆر جار خۆشیان و خه‌لکیش تووشی سه‌غله‌تی ده‌که‌ن، به‌ تاییه‌ت ته‌وانه‌ی که ئیددیعای ئەوه‌ ده‌که‌ن به‌ دوا‌ی پێشینه‌ی چاک ده‌که‌ون، و لافی ئەوه‌ لێده‌ده‌ن له‌ خه‌لکی دیکه‌ مسوڵمانترن؛ چونکه‌ هه‌ر ئەو لاف لێدان و خۆ په‌سندییه‌، به‌دنیایی له‌ خودی خۆیدا ناشه‌رعییه‌، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَا تُرْكَوْا أَنْفُسَكُمْ﴾ النجم، واته‌: خۆتان پێ چاک نه‌بێ، به‌ کرده‌وه‌ خۆتان پێ چاک و پاک بکه‌ن، به‌لام به‌ قسه‌ خۆتان پێ پاک و چاک نه‌بێ، ئنجا هه‌موو ته‌وانه‌ی که خۆیان له‌ خه‌لکی پاک و چاکتره‌ و، خه‌لکی به‌ که‌م ته‌ماشاده‌که‌ن، هه‌ر خودی ئەوه‌، ئەو لاف لێدانه‌، له‌ خۆیدا ناشه‌رعییه‌ و، هه‌له‌یه‌کی کوشنده‌یه‌ و گوناھتیکی گه‌وره‌ و خراپه‌ ده‌یکه‌ن، ئنجا به‌ تاییه‌ت نه‌و جوۆره‌ که‌سانه‌، هه‌م خۆ سه‌غله‌تکرردن و، هه‌م خه‌لک سه‌غله‌تکرردنیشیان زۆر ده‌بێ، که‌چی نایه‌ته‌کانی قورئان و فه‌رمووده‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێچه‌وانه‌ی نه‌وه‌مان پێ ده‌لێن، بۆ ئه‌مونه‌:

١- له‌ سوورەتی (البقره) دا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ البقره، واته‌: خوا ناسانیی بۆتان ده‌وی و، سه‌غله‌تی و زه‌حمه‌تی بۆتان ناوی.

۲- له سوپه تی (النساء) دا: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَوِّفَ عَنْكُمْ﴾، واته: خوا ده به وی لهسه رتان سووک بکات.

۳- له سوپه تی (البقرة) دا: ﴿لَا يَكْفُرُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾، واته: خوا لهسه ر هېچ کهس پتویست ناکات، مه گهر نه وی له توانیدا هه به.

۴- له سوپه تی (الطلاق) دا: ﴿لَا يَكْفُرُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا﴾، واته: خوا له سه ر هېچ که سیک شتیک پتویست ناکات، مه گهر به وده ده ی که پتیی داوه. چه نده ی پتیداوه نه وده نده شی لی داوا ده کات.

۵- له سوپه تی (التغابن) دا: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾، واته: نه وده نده ی ده توانن پاریزکاری بکن، یانی: نه وده نده ی ده توانن و بوتان ده کړی و پتوی سه غله ت نابن.

۶- له سوپه تی (المائدة) دا: ﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ﴾، واته: خوا نایه وی هېچ سه غله تیتان بخاته سه ر.

۷- له سوپه تی (البقرة) دا: ﴿رَبَّنَا وَلَا تُحِثْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ﴾، واته: په روه ردگارمان! شتیکمان لی بار مه که، که له وزه ماندا نیه.

۸- دایکمان عاتیشه خوا لی رازی بن که له هه موو کهس ناشانتر بووه به شیوه ی ژبانی پیغهمبه ر ﷺ له جوار چپوه ی مأل و خیزاندا و، به ورده کاری خیزانی، ده لی: ﴿مَا خَيْرٌ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بَيْنَ أَمْرَيْنِ إِلَّا أَخَذَ أُتْرَهُمَا، مَا لَمْ يَكُنْ إِهْمًا فَرَنَ كَانَ إِهْمًا كَانَ أَبْعَدَ النَّاسِ عَنْهُ﴾ (أخرجه البخاري: ۳۵۶۰، ومسلم: ۴۳۲۷)، واته: پیغهمبه ر ﷺ سه رپشک نه کراوه له نیتوان دوو کاراندا، مه گهر کامه ی ناسانتره نه وه ی هه لیزاردوه، نه گهر گونا نه بووبی، نه گهر گونا هیش بووبی له هه موو کهس لی دوورتر بووه، که واته: مسولمان نابن هه ر به دوا ی قورسه کاندا بگه ری.

۹- هه روه ها پیغهمبه ر ﷺ فرموویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى رُحْمَتُهُ، كَمَا يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى عَزَائِمُهُ﴾، (أخرجه الطبراني في الكبير: ۱۱۸۸۰، والبيهقي: ۹۹۰، قال المنذري: إسناده حسن، وابن

حبان: ۳۵۴. وقال الهيثمي: رواه الطبراني في الكبير، والبزار، ورجال البزار ثقات، وكذلك رجال الطبراني، واته: بيكومان خوا چه ز ده كات مؤله ته كاني لي وه ربكيريّن، وه ك چؤن چه ز ده كات فه زمانه كاني جيته جي بكريّن.

به لام نایا نه مه نه وه ده گه یه نی که نینسانی مسولمان نارقه به دینداریه وه ناکات؟ نه خیر به لکو نارقه شی پیوه ده کات و ده بی خویشی له پیناودا بریژی و، ولاتی بو به جی بهیلتی و، خه بات و فیداکاریی بکات، مال به خشی و گیان به خشی، به لام له هم مو نه و حاله تانه دا مروّف سه غلّت نابن، واته: وای لینیات بگانه بنه ست و بوّی نه کری، چونکه هر کاتیک سه غلّتی و گه یشته بن به ست هه بی، نیسلام ناسانی داناو، بو وینه:

أ- کورتکردنه وهی نویره کان: ﴿وَإِذَا صَرَيْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾. واته: نه گهر به رییدا ریوشت (سه فرتان کرد) گوناختان ناگاتی که نویره کان کورتیکه نه وه، نه گهر ترسان نه وانه ی بیروان نازارتان بدن.

به لام کورتکردنه وهی نویره کان، نه که ته نیا له سه فهر، به لکو له مالیش، هر ره وایه وه ک له م ده فده هاتوه:

اعن ابن عباس رضي الله عنهما، قال جمع رسول الله ﷺ بين الظهر والعصر والمغرب والعشاء بالمدينة، في غير خوف ولا مطر (في حديث وكيع قال: قلت لابن عباس: لم فعل ذلك؟ قال: كي لا يخرج أمتي) (أخرجه مسلم: ۱۶۶۷).

واته: عه بدولآی کوری عه عباس (خوا لیان رازی بی) ده لتی: پیغه مبه ری خوا ﷺ نوژی نیوه رو و عه سر و، شیوان و خهوتنانی له مه دینه دا پیکه وه کورتدنه وه، به بی نه وهی ترس هه بی و بارانیش هه بی.

وه کیع ده لتی: پرسیارم له نیننو عه عباس کرد، بوچی وایکرد؟ گوئی: بو نه وهی نؤممه ته که ی سه غلّت نه کات.

جاری وایه پیوست دهکات نهو دوو نوژانه (نیوه‌رۆ و تیواره) و (شیوان و خهوتنان) پیکه‌وه بکه‌ی، به‌لام ده‌بی نه‌وه نه‌کرئ به‌عاده‌ت.

ب- هه‌روه‌ها بابای پێوار و نه‌خۆش، بۆیان هه‌یه له ڕومه‌زان دا به‌رۆژوو نه‌بن و، دوایی رۆژوووه‌ فه‌واتوه‌کانیان بگره‌وه، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموئ: ﴿فَمَنْ كَانَتْ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ البقرة، مادام سه‌فه‌ره‌که‌ی درێژ بن و، مایه‌ی سه‌غله‌تکردنی بن، هه‌روه‌ها نه‌خۆشیه‌که‌ی وای، پێی سه‌غله‌ت بێ.

ج- هه‌روه‌ها بۆ که‌سیک که‌ نه‌توانی به‌ پێوه‌ نوژنه‌که‌ی بکات، با به‌ دانیشتنه‌وه‌ بیکات، یان له‌سه‌رته‌نیش، یان به‌ نامازه‌ بیکات، بۆی هه‌یه، پێغه‌مبه‌ری ﷺ خوا له‌وباره‌وه‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿صَلِّ قَائِمًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ﴾ رواة البخاري: ۱۱۱۷ عن عمران بن الحصين رضي الله عنه.

واته: به‌پێوه‌ نوژن بکه، ئنجا نه‌گه‌ر نه‌توانی به‌دانیشتنه‌وه‌، ئنجا نه‌گه‌ر نه‌توانی له‌سه‌ر ته‌نیش.

د- نه‌وانه‌ی که‌ کوێرن، شه‌لن، بیهێزن، جه‌نگ و جیهادیان له‌سه‌ر نیه، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموئ: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ النساء، (أُولِي الضَّرَرِ)، که‌واته: نه‌وانه‌ی له‌ جه‌سته‌یاندا ناتاواییه‌ک هه‌یه، وه‌ک: کوێری، شه‌لی، گۆجیی، بیهێزی، نه‌وه له‌ پاداشته‌که‌یان که‌م نابێته‌وه، مادام نیه‌تیان هه‌بن، با به‌کرده‌وه‌ جه‌نگ و جیهادیش نه‌که‌ن.

ه- هه‌روه‌ها نه‌وه که‌ نه‌گه‌ر ئینسان به‌هه‌له‌دا بچن و رۆژوو پیش بخت یان دوا بخت، له‌ رۆژووی مانگی رهمه‌زاند، به‌جیاوایی بینینی مانگی یه‌ک شه‌وه‌و دوو شه‌وه، گوناھی ناگاتن، ئەمه‌ به‌کده‌نگی زانایانی له‌سه‌ره‌.

و- به‌ هۆی مسوڵمانبوون و ته‌وبه‌وه، ئینسان له‌ گوناهان ده‌رباز ده‌بن و، به‌ هۆی طاعت و چاکه‌وه، پاک ده‌بێته‌وه، وه‌ک پێغه‌مبه‌ری ﷺ خوا فه‌رموویه‌تی: (...أما علمت

أَنَ الْإِسْلَامَ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَأَنَّ الْهَجْرَةَ تَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهَا، وَأَنَّ الْحَجَّ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ...
رواه مسلم: ۱۲۱، عن عمرو بن العاص.

ز- به هوی بژاردنه وه ئینسان هه قی خه لکی له سه ر لاده چن.

ح- کاتیک ئینسان نه رکینکی شه رعیی ده چوئنی، ده توانی بیگیریتته وه، ههروهه زۆر شتی دیکه ش، هه موویان نه وه ده گه به نن، که تیمه به هوی دینداریه وه سه غلته نابین.

۱۰- ﴿مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ﴾، واته: ریبازی بابتان ئیبراهیم بگرن، یاخود لێرده دا (ک) ێک فرتیندراوه: (كَمِلَّةِ آبَائِكُمْ إِبْرَاهِيمَ)، یانی: نهو ریبازهی تبه وه سه رینی، وه ک هه مان ریبازی بابتان ئیبراهیمه، (مِلَّةً) که (منصوب) ه، یانی: (إِلْتِمَاؤًا مِلَّةَ آبَائِكُمْ إِبْرَاهِيمَ)، واته: ریبازی بابتان ئیبراهیم بگرن، یاخود (ك) ێک ته قدر کراره و فرتینراوه: (كَمِلَّةِ آبَائِكُمْ إِبْرَاهِيمَ)، نجا که (ک) لاده چن، (مِلَّةً) حالته تی (نُصِبَ) وه رده گری.

واتای بابایه تی ئیبراهیم :

له باره ی فه رمایشتی خواوه: ﴿مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ﴾، واته: ریبازی بابتان ئیبراهیم، نایا مه به ست پتی چیه؟ چونکه نه گه ر دوینراوه کان (مخاطبین) ته نیا عه رهب بن، رپی تی ده چن بلتین: نهو عه ره بانه هه موویان ده چنه وه سه ر ئیبراهیم عليه السلام، به لأم خوا عليه السلام به: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، تیمه ی دواندوه، نه ی نهوانه ی پرواتان هیناوه! نجا نهو کاته چ له مه ککه، که نه م سووره ته مه ککه ییه و، چ له مه دینه و چ دواتر، جگه له عه ره بیه ش هاتوونه تیو بازنه ی تیمانه وه، ههروهه نایا عه ره بیه ش هه موویان ده چنه وه سه ر ئیبراهیم عليه السلام؛ چونکه عه ره ب هه موویان ئیسماعیلی نین!

کهواته: نابن لێرده دا مه به ست له بابایه تی (أبوة) ی ئیبراهیم بو تیمه: ﴿مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ﴾، بابایه تی سه لکه (نَسَب) و خوئین و گوشت بن، به لکو مه به ست پتی حالته تی مه عنه و ییه.

لیتردها حەز دەكەم ناماژە بكەم بە ھەولێكی (الشیخ محمد مَتَوَلَّى الشعراوي)، له تەفسیرەكەى خۆیدا^(۱)، دەیهوێ وەلامى پرسیارێك بداتەوه كه لیتردها دروست دەبێت، دەلێت: ئەوه نیه خوا دەفەرموێ: ﴿ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ ﴾^(۲) الأَحْزَاب، واتە: موحەممەد بابى ھىچ کام لە پیاوھ کانتان نیه.

ئنجأ كه موحەممەد ﷺ بابى تيمه نه بێت، ئیبراھیمیش ناگونجێ بابى تيمه بێ، یان بابى ئەتەوهى عەرەب بێ!! (الشیخ الشعراوي)، ڕەحمەتى خۆای لیبێ، دەیهوێ ئەوه تەئویل بکات و دەلێت:

﴿ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدِكُمْ، بَلْ هُوَ أَبٌ لِلْجَمِيعِ، فَأَلْمَنِي أَنْ يَكُونَ رَسُولَ اللَّهِ أَبَا وَاحِدٍ، لِأَنْ يَكُونَ أَبَا جَمِيعِ أُمَّتِهِ، وَقَالَ بَعْدَهَا: ﴿ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَرَ النَّبِيِّنَ ﴾^(۳) الأَحْزَاب، وَمَا ذَامَ رَسُولَ اللَّهِ، فَهُوَ أَبٌ لِلْجَمِيعِ، وَمَا ذَامَتِ الْأَزْوَاجُ أُمَّهَاتٍ، فَالزَّوْجُ أَبٌ، وَبِنَاءٍ عَلَى هَذِهِ الصَّلَةِ، يَكُونُ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَبَا أُمَّةِ الْإِسْلَامِ، وَإِنْ كَانَ فِيهِمْ مَنْ لَيْسَ مِنْ سُلَالَتِهِ.﴾

واتە: خوا كه دەفەرموێ: ﴿ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ ﴾^(۴) الأَحْزَاب، یانی: موحەممەد ﷺ بابى ھىچ کام لە پیاوانتان نیه بە تەنیا، ئنجأ ئەوهى لیتردها لابراوه، ئەوهیه كه بابى یەكێك بێ بە تەنیا، بەلام بابى یەكێك نیه بە تەنیا، بەلكو بابى ھەموو ئۆممەتەكە بەتێ، چونكە دوایى دەفەرموێ: ﴿ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَرَ النَّبِيِّنَ ﴾^(۵) الأَحْزَاب، بەلام ڕەوانەكراوى خوا و كوئایى پێغەمبەرانە، ئنجأ مادام ڕەوانەكراوى خوا بێ، كەواتە: بابى ھەموو لایەكە و، مادام ھاوسەرانی پێغەمبەریش ﷺ، دایکانى ڕواداران بن، كەواتە: ھاوسەرەكەشیان (كە موحەممەدە ﷺ) بابیانە (مادام ھاوسەرانی پێغەمبەر ﷺ دایکانى ڕواداران بن، خۆیشى بابیانە) ئنجأ بە پێتێ ئەو پەيوەستییه، ئیبراھیمیش بابە بو ئۆممەتى ئیسلام، ھەرچەندە لە ئیو ئۆممەتى ئیسلامدا كەسانىكى زۆر ھەن، كە لە ھەچەى ئیبراھیم نین.

تہمہ قسہ کہی (الشیخ الشعراوی) یہ، ویستم و دک خوی بیہیتم، بہ لآم
 لہ راستیدا باشت وایہ و، راستر وایہ بگوتری: ہم بابایہ تی پیغمبرہ ری
 خانہم (موحہممد ﷺ)، کہ خوی پەرودردگار نہودی نہ فہرموود، بہ لکو
 خوا لہ فورئاندا بہس دہ فہرموی: ﴿الَّتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ نَفْسِهِمْ وَأَرْوَجُهُ
 أُمَّهَاتُهُمْ﴾ ﴿١٦﴾ الأحزاب، واتہ: پیغمبر ﷺ بۆ پرواداران لہ خویان بویان لہ
 پیشتہ (لہ خویان لیان نزیکتہ) و، ہاوسہرہ کانیشی (ژنہ کانیشی) دایکانن.
 تہنیا نہوہندہ دہ فہرموی.

ئنجا کہ دہ فہرموی: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ﴾ ﴿١٧﴾ الأحزاب،
 بہ دلئیای مہ بہست نہودیہ کہ بہ زہیدی کوری حاریسہ یان دہ کوت: (زید بن
 مُحَمَّد)، زہیدی کوری موحہممد، ئنجا خوی زانا و توانا، نہوہ ہہ لئدوہ شیتیتہوہ
 کہ موحہممد بابی ہیچ کام لہ پیوانہ کان نیہ، بہ تاییہت زہید، کہ تاکہ
 ہاوہ لیک (خوا لیان رازی بن)، ناوی لہ فورئاندا ہاتبن، زہیدہ: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ
 زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا﴾ ﴿١٨﴾ الأحزاب، بہ لآم ہم بہ نسبت پیغمبرہ ری
 خاتہ ہوہ (محمد) ﷺ کہ و دک گوتمان: خوا فہرمویہ تی: ہاوسہرہ کانی
 دایکانن، دایکی پروادارانن، ہم بہ نسبت ئیبراہیمی خلیلہوہ ﷺ، کہ
 دہ فہرموی: ﴿يَلَّةَ آيَاتِكُمْ لِيُرْهِيرَ﴾، مہ بہست بابایہ تی مہ عنہویہ، یانی: بابیک
 بۆ مندالہ کانی چۆنہ، چہندہ بہ رہ حم و میورہ بانہ، چہندہ بہ سۆز و پەرۆشہ
 بویان، ئیبراہیمیش ﷺ بۆ ئیوہ ئاوا بووہ، نہی مرۆفہ کان بہ گشتی! بہ لآم
 نہی پرواداران! لہ پیٹش ہموویانہوہ، کہ ہەر ئیوہ لہو پہ یام و بہرنامہ و، لہ
 دلسۆزی و پەرۆشیہی ئیبراہیم بہرہمدہ نندن.

ہرورہ ہا موحہممدیش ﷺ بہ ہمان شیوہ بۆ تیمہ لہ ہامان لہ گہ لمان بہ
 رہ حمترہ، لہ فہرموودہی پیغمبرہ ردا ﷺ ہاتوہ، لہ ہہندی شتدا کہ جیی لی
 شہر مکردنہ، نامۆزگاریی ہاوہ لآنی کردوہ، دوابی فہرمویہ تی: ﴿فَمَا أَنَا لَكُمْ مِنْزِلَةٌ
 (الوالد) أخرجہ النسائي وصححه الألباني في صحيح سنن النسائي برقم: ٤٩.

واتە: من لە جێی بابتانم، یانی: وەك چۆن منداڵ، كور و كچ شەرم لە بابیان ناكەن، لەو ڕووهوه ئەگەر شتێكى شەرعیی بێ، پێیان ڕابگهیهنێ، منیش وەك بابم بۆ تێوه، بەلام لە قورئاندا ئەوه نەهاتوه، كهواتە: لە جیاتی ئەو تەنویلەى شیخ (الشعراوي) كرددووبەتیی، باشتەر وایە بڵێین: مەبەست لە بابایەتیی، بابایەتیی مەعنهوییە، ئەو كاتە ئیبراهیم بابی مەعنهوییە هەموو بروادارانە، چونكە سیاقەكەش باسی برواداران دەكات بە گشتیی، نەك باسی نەتەوهی عەرەب بە تاییەتیی.

۱۱- ﴿هُوَ سَمَنُكُمُ الْمَسْلُومِينَ﴾، ئەو ناوی لێناون مسوڵمانان، ئەم ڕاناوه (هو) بۆ كێ دەچیتەوه؟ دەگونجێ بۆ خوا بچیتەوه، یانی: خوا ناوی لێناون مسوڵمانان، دەشگونجێ بۆ ئیبراهیم بچیتەوه، ئیبراهیم ناوی لێناون مسوڵمانان، بەلام راستەر ئەوهیه كه بۆ خوا دەچیتەوه، خوا ناوی لێناون مسوڵمانان، چونكە خوا ناوی لە ئیبراهیمیش ناوه (مسلم)، وەك دواویی باسی ددكهین.

تایا لە كوێ ناوی لە تێمه ناوه مسوڵمانان، بۆ خوا ملكه چان؟

۱۲- ﴿مِن قَبْلِ وَفِي هَذَا﴾، لە پێشدا و لەمەش دا، لە كتیبهكانی پێشەوهدا، ناوی لەو بروادارانە ناوه كه بە دواي پێغمبەراندا دەپۆن: بۆ خوا ملكه چان، مسوڵمانان، هەروەها لەم قورئانەشدا هەر ئەو ناوهی لێناون و، وشەى مسوڵمانانی بۆ بەكارهێناون، (وَفِي هَذَا)، ئەم (هەذا)، كه ناوی ئاماژەیه، بێگومان بۆ قورئان دەچیتەوه.

۱۳- ﴿لِيَكُونَ أَرْسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ﴾، تاكو پێغمبەر بەسەر تانەوه شايدە بێ، ئەم (لِيَكُونَ) (لِيَكُونَ)، دەگەریتەوه بۆ: (هُوَ أَحَبُّبِكُمْ)، واتە: خوا تێوهی هەلبژاردوه، تاكو پێغمبەر ﷺ شايدە بێ بەسەر تێوهوه.

۱۴- ﴿وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾، هەروەها تێوهش شايدە بێ بەسەر خەلكەوه، پێغمبەر ﷺ بە لە خۆدا بەرجەسته كردنی قورئان و ئیسلام، شايدە دە بەسەر تێوهوه، كه ئاینی خوا تێر و تەواوه، بێ هەلە و یەلەیه، تێوهش هەروا بگەن، وەك پێغمبەری خوا

﴿ نِیْسَلَام و قورئان و سوننەت لە خۆتاندا بەرجەستە بکەن، لە ژبانی تاکیی و، خێزانیی و، کۆمەڵایەتی و، سیاسییان دا، تاكو تێوە شایەد و بەلگە ی راستیی نِیْسَلَام بن بەسەر کۆمەڵگا و بەسەر بەشەرییەتەوه، که ئەها نِیْسَلَام چەندە راستە! چاو لە مسوڵمانان بکەن، چەندە ژبانیکی تیر و ئەواو و رێک و راست و هاوسەنگیان هەیه، لە هەموو پروووەکانەوه لە پێشەوهن، که بە تەنکید کاتیک مسوڵمانان پابەند بوون بە قورئان و سوننەتەوه و ابوون، بەلام نایا تێستا وان؟ بە دنیایی نەخێر، تێستا لە جیاتی ئەوهی شایەد و بەلگە ی راستیی نِیْسَلَام بین بەسەر مرۆفایەتییهوه، حالەکه مان پێچەوانەوه بۆتەوه، تێستا ئەهلی کوفر حالی ناتەواو و بئ سەر و بەری مسوڵمانان، دەکەنە بەلگە و شایەدی ناراستیی نایینەکه یان، هەر بۆیه تێمە زۆر گوناھبارین و دەبێ زۆر هەست بە شەرمەزاری بکەین لە بەرانبەر خوا و نِیْسَلَامدا، که بارودۆخەکه مان وایە لە جیاتی ئەوهی بەلگە و شایەدی نِیْسَلَام بین بەسەر خەلگەوه، بووینە بیانووی بەره و کوفر و بئ دینی چوونی خەلک، بەسەر نِیْسَلَامهوه، که خەلک لە نِیْسَلَام لابادات و بئ: مسوڵمانانیک ئاوا بن، دیارە خەتای نایینەکه یانە! که ئەوهش بیکومان سەتمە: بئ سەر و بەری مسوڵمانان بکریته بیانوو پاساوی دوورکەوتنەوه لە نِیْسَلَام و، بکریته بەلگە لەسەر ئەوهی که نِیْسَلَام ناراستە! چونکه مسوڵمانان کاتیک واقیعه که یان دەکریته بەلگە لەسەر ئەوهی داخۆ نِیْسَلَام چۆنە؟ که پابەند بن بە نِیْسَلَامهوه، بەلام وهختیک لە نِیْسَلَام لایانداوه، کاتیک نِیْسَلَام دەئ: بەک بن و، ئەوان پارچە پارچەن، کاتیک نِیْسَلَام دەئ: بە دوا ی قورئان و سوننەت و شەریعت بکەون و، ئەوان که وتوونە دوا ی رێچکه و بێردۆزەکان، کاتیک خوا دەفەرموئ: تەنیا وه حیی خوا پارێزرارهو لە هەلە، بەلام ئەوان قسه و ئیجتیهاد و بۆچوونی زانایانان لە خۆیان کردۆتە نایین و لە جیی قورئان و سوننەتیان داناون و، زۆر شتی دیکەش، لە حالیکیی وادا، دیارە مالی قەلپ سەر بە خاوه نیهتی، مسوڵمانان هەلەکانیان هەموو هی خۆیانن، لە ناینە که یاندا نەهاتوون، بەلکو لە لادانیان لە ناینە که یانەوه، لە بەجێمانیان لە ناینە که یانەوه، هەلە و پەلەکانیان تێدا پەیدا بوون.

- ۱۶- ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾، هر روزه زهکات بدن.
- ۱۷- ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِاللَّهِ﴾، خوششان به خوا بپاریزن، توند دست به ناین و بهرنامهی خواوه بکرن.
- ۱۸- ﴿هُوَ مَوْلَانَا﴾، هر خوا سه رپه رشتیار و هاوکار تانه.
- ۱۹- ﴿فَاعْتَمِ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ﴾، خوا باشترین سه رپه شتیار تانه و، باشترین یارمه تیدهر و پشتیوان تانه.

کهواته: ده (۱۰) نه رکه کان، که نه و دوو نایه ته گرتوو یاننه خو یان:

- ۱- نیمان.
 - ۲- پکووع بردن.
 - ۳- کرنووش بردن.
 - ۴- په رستنی خوا به گشتیی.
 - ۵- کردار چاکیی به گشتیی.
 - ۶- تیکووشان له پیناوی خوا دا، وهک بو خوا شایسته یه.
 - ۷- شایه دیی دان به سه ر خه لکه وه و، به لکه بوون له سه ر خه لک که نیسلام راسته.
 - ۸- به رپا کردنی نو یژ، واته: هه ق پیدانی و نه جامدانی بهو شیوه یه ی خوا فرمانی پیکردوه.
 - ۹- زهکات دان.
- نو یژ، پایه ی دینداری مه عنه وییه، زه کاتیش پایه ی نابویی و ماددییه تی.
- ۱۰- دست به خواوه گرتن و خو به خوا پاراستن، خو به ریسمانی خوا پاراستن له کهوتن و خلیسکان و ترازان به ملاو لادا.

پنج راستیه‌کان:

- ۱- سرفرازی به‌رهم و میوه‌ی فرمانبراری کردنه بو خوا.
- ۲- خوا تیمه‌ی گولبزر کرده و، له کاتیکدا تیمه شوین پیغمبری خاتم ﷺ ده‌که‌وین، تیمه‌ه‌لبزاده‌ی لای‌خواین، به‌لام به‌ته‌ندازه‌ی پابه‌ندیمان به‌قورتان و به‌ریبازی پیغمبره‌وه ﷺ، نه‌و سیفته‌تی‌ه‌لبزیردراوه‌ییه‌مان تیدا به‌رجه‌سته‌ده‌بن، نه‌ک‌ه‌هر له‌گوتره.
- ۳- تاین و به‌نامه‌ی‌خوا، هیچ‌شتیکی‌سه‌غله‌تک‌ری‌تیدا‌نیه، سه‌غله‌ت و ناره‌حت ناکات و وات لئناکات بوت نه‌کری، نه‌ک‌ناره‌قه‌ی‌پتوه‌نه‌که‌ی و پتوه‌ی‌ماندوونه‌بی.
- ۴- نه‌م‌تاین و دینداریه‌ی‌تیمه، هه‌مان‌ریبازه‌که‌با‌مان‌نیبراهیم ﷺ له‌سه‌ری‌بووه.
- ۵- تیمه‌ناومان‌مسولمانه‌و، هیچ‌ناویکی‌دیکه‌مان‌نیه، جگه‌له‌ناوی‌مسولمانه‌تی.

کورته باسئک

ناوی جگه له (مسولمانان) له ئیمه نه‌راوه

ئیمه تاکه ناو و نازناویک پیتی ناسرابین، هه‌م له کئیبه پیتشووه‌کاندا، هه‌م له‌م فورئانه‌دا، بریتیه له ناوی مسولمانان (مُسلمین)، نه‌گهر ته‌ماشای فورئان بکه‌ین، هه‌ر کام له (نووح و ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه‌عقووب و مووسا و هاروون و یوسوف)، هه‌موو ئه‌و پێغه‌مبه‌رانه‌ی دیکه‌ش (عَلَيْهِمُ السَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، وشه‌ی (مُسلِم) یان بۆ خۆیان به‌کاره‌یتناوه، بۆ وێنه‌:

١- نووح عليه السلام له سووره‌تی (یونس) دا ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُمْ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأَمِرتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾... فه‌رمانیشم پێکراوه که له مسولمانان بم، وشه‌ی (مُسلِم)، یانی ملکه‌ج بۆ خوا، (مُسلمین)، واته‌: ملکه‌جان.

٢- له سووره‌تی (البقره) دا ده‌رباره‌ی ئیبراهیم عليه السلام ده‌فه‌رموی: ﴿رَبَّنَا وَأَجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِن دُرَيْتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ﴾، ئیبراهیم دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌عه‌ بنیات ده‌ئین له‌گه‌ڵ ئیسماعیلی کو‌ریدا ده‌پارێتوه، ده‌ئێ: په‌روه‌ردگارمان! من و ئه‌و کو‌رهم بکه به‌ دوو مسولمان، دوو ملکه‌ج بۆ خۆت، له وه‌چه‌که‌شمان کو‌مه‌لێکی ملکه‌ج بۆ خۆت بره‌خسێنه‌ و فه‌راهم بێنه‌.

٣- هه‌روه‌ها مووساش عليه السلام وشه‌ی (مُسلِم)، به‌کاره‌یتناوه، له سووره‌تی (یونس) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَالَ مُوسَى يَقَوْمِ إِن كُنتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُسْلِمِينَ﴾، مووسا عليه السلام گو‌تی: ئه‌ی که‌له‌که‌م! نه‌گهر بپرواتان به‌ خوا هیتناوه، پشت به‌ خوا به‌ست، نه‌گهر مسولمانن و بۆ خوا ملکه‌چن.

۴- ههروهها یوسوف الخلیفه له سووره تی (یوسف) دا ده فه رموی: ﴿رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَرَبِّي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ ... به مسولمانه تی به ممرینه و په یوده ستم بکه به چاکه کارانه وه.

۵- ههروهها هه ر کام له نیسماعیل و نيسحاق و به عقووب (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، وشه (مسلمون) یان بو خویمان به کاره یتاوه، وهک له سووره تی (البقرة) دا، ده فه رموی: ﴿أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُكُمْ وَجِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ واته: یان نایا یتوه ناماده بوون کاتیک که مردن گه بشته سه ر به عقووب، کاتیک که به کوره کانی گوت: له دواى من (کن ده په رستن؟) چی ده په رستن؟ گوتیان: په رستراوی تو و په رستراوی باب و باپیرانی تو ده په رستین، ئیبراهیم و نیسماعیل و نيسحاق، به ک په رستراوه (هیچ هاوبه شی نین) و، یتیمه بو وی ملکه چین^(۱).

وهک کوټا قسه لهو باره وه، نه م فه رمايشته ی پیغمبر ﷺ دینین، که ده فه رموی: ﴿مَنْ دَعَى يَدْعُوا الْجَاهِلِيَّةِ، فَإِنَّهُ مِنْ جُنَا جَهَنَّمَ، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَإِنْ صَلَّى وَصَامَ؟ قَالَ: وَإِنْ صَلَّى وَصَامَ، فَادْعُوا يَدْعُوا اللَّهَ الَّذِي سَمَّاكُمْ الْمُسْلِمِينَ الْمُؤْمِنِينَ، عِبَادَ اللَّهِ﴾ (أخرجه أحمد: ۱۷۲۰۹، والترمذي: ۲۸۶۳، وابن خزيمة: ۹۳۰، وابن حبان: ۶۲۳۳، تعليق شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح).

واته: هه ر که سیک بانگه وازی نه فامیی بکات، (بانگه شه بکات بو دروشمی غه یری نیسلام) نه وه له وانه به که له دوزه خدا له سه ر نه ژنویان ده که ون، (یاخود له وانه که له دوزه خدا کوډه کرینه وه له سه ر به ک)، پیاوټک گوتی:

(۱) یتیمه له کتیی دووه می: مه وسووعه ی: (بیرکردنه وه ی نیسلامی له تیوان وه حیی و واقیعدا) به ناوونیشانی: (هنله کشتیه کانی جه ملوه ری مسولمانان) به درژیسی لهو باره وه

نہی پیغمبہری خوا! ﷺ نہ گہر نہو کہسہ نوژیٹیش بکات و بہ رۆژووش بیت؟
 فرموی: نہ گہر نوژیٹیش بکات و بہ رۆژیش بی، تیوہ تہنیا بہ پیام و بانگہوازی
 خوا بانگ بکہن، کہ خوا ناوی لہ تیوہ ناوہ مسولمانان، برواداران، بہندہکانی
 خوا.

واتہ: ہیچ ناوو دروشمیکی دیکہ بہ کارمہینن، بوئوہی نہبنہ خہ لووز و
 پەژووی دۆزەخ و، لہ دۆزەخدا خیر نہ کرئەوہ سەر یەک.

خوا پەنامان بدات لہوہ کہہ بچینہ ژئەر چەتر و بەیداغی جگہ لہ ئیسلاموہ و،
 خوا پەنامان بدات لہوہ کہ بہ دواي جگہ لہ ریبازی پیغمبہران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ
 وَالسَّلَام) بکہوین، بہ تاییہ تیی دوست و نیزیکی خوا (خلیل اللہ)، ئیبراہیم عليه السلام
 بابی ئیمانداران و، موحممەد ﷺ سەرورہی ہموو پیغمبہران، خوا بہ لوتف و
 کہرہمی خووی سەرہنجامان خیر بکات و بہ ئیسلاموہ ہمانژیئیت و، بہ ئیمانہوہ
 ہمان مرتیت و، سەر ہرزانہ لہ ژئەر بەیداغ و چەتری پیغمبہری خاتمہ دا ﷺ
 کۆمانیکاتوہ و، بہ بہہشتی خووی و پەزامہندیی خووی شادمان بکات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تہ فسیری سوورہ تی

المؤمنون

دەستېنك

پېناسەي سۈرەتى (المؤمنون) و بابە تەكانى

بە پىزان!

خو پىشتىوان بى، ئەمىرۇ كە (۷) ى مانكى پەمەزانى سالى (۱۴۴۰) ى كۆچىيە، بەرانبەر (۲۰۱۹/۵/۱۲) ى زايىنى، دەست دەكەين بە تەفسىر كىردى سۈرەتى (المؤمنون).

سەرەتا وەك عادەتى خۆمان، تىشك دەخەينە سەر سۈرەتى (المؤمنون)، لە ھەموو ئەو پىوانەدە كە پىويستە شارەزايى گىشتى وردمان لە بارەيانەو ھەبى، لە ھەوت (۷) بىرگەدا پېناسەي ئەم سۈرەتە ددكەين و، نىو پىرۇكە كەشى دەخەينە پىو:

يەكەم: ناوى:

ئەم سۈرەتە چەند ناوىكى ھەن:

۱- باوترىن ناوى (سۈرەتە المؤمنون) ە.

۲- بەلام ناوىكى دىكەشى (سۈرەتە قَدْ أَلْمَحَ) يە.

۳- ناوىكى دىكەشى: (سۈرەتە الْفَلَّاحِ) ە.

۴- ھەرودەھا (سۈرەتە الْمُؤْمِنِينَ) يىشى پىگوتراو، بە پالدىنى سۈرەت بۇ لاي نىمانداران.

با لەو بارەو ھە ماشاى ئەم دەقە بکەين كە لە پىو سەنەدەو ھەلمبىزاردو، لە پىيەكى راست (صحيح) ەو پىمان گەبىشتو:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ السَّائِبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ صَلَّى لَنَا النَّبِيُّ ﷺ الصُّبْحَ بِمَكَّةَ، فَاسْتَفْتَحَ سُورَةَ الْمُؤْمِنِينَ، حَتَّى جَاءَ ذِكْرُ مُوسَى وَهَارُونَ أَوْ ذِكْرُ عِيسَى، أَخَذَتِ النَّبِيُّ ﷺ سَعْلَةً، فَحَذَفَ فَرَكْعًا (أَخْرَجَهُ عبد الرزاق: ٣٦٦٧، ومسلم برقم ٤٥٥، وأبو داود: ٦٤٩، والسائي في الكبرى: ١٠٧٩).

واته: عهبدولآی کوری سانیب خوا لئی رازی بن، (که به کیکه له هاوه لآن) ده لئ: رۆژیک پیغه مبه ری خوا ﷺ نوژی به یانی پیکردین له مه ککه، سوورەتی (المؤمنون) ی دەست پئ کرد، هه تا گه یشته باسی مووسا و هاروون (عليهما السلام)، یاخود باسی عیسا ﷺ، پیغه مبه ری خوا ﷺ کۆکه ی هاتئ، بۆیه نایه ته کانی قرتاند، (واته: له وئی وه ستاو) چوووه پکوع، (له بهر ئه وه ی نه یده توانی به بهردهوام بوون له سه ر کۆکه که ی، قورتانه که بخوئئ).

دووهم: ریزبه ندیی له موضه ف و له دابه زیندا:

سوورەتی (المؤمنون) له موضه فدا، واته: له موضه فانه ی که له بهر ده ستمان و، قورتانیان گرتۆته نیو خۆیان، ژماره ی (٢٣) ی هه یه، واته: بیست و سیه مین سوورەته، له سوورەتی (الفاتحة) وه تپه ره به (البقرة) و، (آل عمران) و، (النساء) و، (المائدة) ... هتدا، تا کو ده گاته ئیره، ژماره ی (٢٣) ی هه یه، به لأم له ریزبه ندیی دابه زین (ترتیب التزول) دا، به لای زۆریک له زانایانه وه، ژماره ی (٧٦) ی هه یه، دوای سوورەتی (الطور) و، پئش سوورەتی (الملک) دابه زیوه.

هه لبه ته ده شکونجئ هه ندیکی دیکه له زانایان بلئین: نه خیر (٧٦) هه مین سوورەت نیه، له ریزبه ندیی دابه زیندا، به لکو هه شتایه مینه، یاخود هه فتایه مینه، ئه وه راجیایی زانایانی له سه ره، چونکه زانایان به مه زنده و ئیجتیهاد و بۆچوون خۆیان، ریزبه ندیی دابه زینی سوورەته کانیان دیاریی کردوه.

سییه م: شوینی دابه زینی:

نهم سووره ته سووره تیکی مه ککه ییه و، هه مان نیوه پوکی سووره ته مه ککه ییه کانی دیکه ی هه یه، له ناساندنی خوا ی به رزو مه زن ﷺ، له میانی سیفه ت و کرده وه کانی داو، پیناسه کردنی برواداران خوا په رست و، پاداشتی چاوه پروانکراوی خوا ﷺ بو برواداران، به پیاوو نافرته وه له روژی دواپی دا، پاشان باسی بیروایان به گشتی، به تایه ت بیروایانی هاوبه ش بو خوادانه رو، نکوولیکه ر له زیندوو کرانه وه و، هه بوونی سزاو پاداشت، واته: له و سزایه ی که له دواروژدا چاوه پینانه، نه گه ر هه ر له سه ر بیروایی و شیرکی خویمان به رده وام بن.

هه روه ها به سه ره اتی پیغه مبه رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، ناحه زه کانیان و، باسی دیارده سروشتیه کان، وه ک نیشانه ی په روه ردگار تیی خوا ﷺ، که هه میسه خوا دیارده سروشتیه کان، دیمه نه سه رنج پاکتسه کانی گه ردوون و بوونه وه رو ده ور به ر به نیشانه کان (آیات)، ناو ده بات، پاشان باسی پروداوه کانی ناخیر زه مان و قیامت و، نه ودی له و روژه مه زنه دا ده گوزدری، چ بو نه هلی نیمان، چ بو نه هلی کوفرو لادان و تاوان.

چاره م: ژماره ی نایه ته کانی:

ژماره ی نایه ته کانی نهم سووره ته به یه کده نگیی ژمیره رانی نایه ته کانی قوربان (۱۱۸) یه.

پینجه م: پیگه و گرنگیی نهم سووره ته:

له و باره وه ش سی ده ق دینین:

(۱) - (عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ جَنَّةَ عَدْنٍ، وَعَرَسَ أَشْجَارَهَا بِيَدَيْهِ، قَالَ لَهَا: تَكَلِّمِي، فَقَالَتْ: ﴿مَدَّ أَلْحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ﴿١﴾ (أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ٣٤٨٠، وَقَالَ:

هذا حديث صحيح الإسناد و لم يخرجاه، وَالطَّبْرَانِي فِي الْكَبِيرِ: ١١٤٣٢، وفي الأوسط: ٧٣٨، قَالَ الهيثمي: أَخَذَ إِسْنَادَ الطَّبْرَانِي فِي الْأَوْسَطِ جَيِّدًا، وَذَكَرَهُ الْأَبْلَانِي فِي ضَعِيفِ الْجَامِعِ الصَّغِيرِ ج ٣، ص ٢٨٤١ وقال: ضعيف).

واته: نه نهي كوري ماليك (خوا لئي رازي بن)، له پيغهمبري خواوه ﷺ ده كيريته وه، كه فه رمويه تي: كاتيک خوا به هه شتي هميشه بي دروست كردو، به دهستي خوي درهخته كافي تيدا ناشتن، پسي فه رموو: قسه بکه (بدوي)، به هه شتيش گوي: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾، به راستي بروداران و سهرفرازن و بهخته وهرن، به تاكام و مرادي خو گه يشتون.

(٢) - (عَنْ عَمْرِ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، يَقُولُ: كَانَ إِذَا نَزَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الْوُحْيُ نَسَمَعُ عِنْدَ وَجْهِهِ كَدَوِيَّ النُّعْلِ، فَمَكُنْنَا سَاعَةً، فَاسْتَقْبَلُ الْقِبْلَةَ وَرَفَعَ يَدَيْهِ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ زِدْنَا وَلَا تَنْقُصْنَا، وَأَكْرِمْنَا وَلَا تَهِنْنَا وَأَعْطِنَا وَلَا تَحْرِمْنَا، وَأَزِّنَّا وَلَا تُؤْزِرْ عَلَيْنَا، وَأَرْضْ عَنَّا، ثُمَّ قَالَ: لَقَدْ أَنْزَلَ عَلَيْنَا عَشْرَ آيَاتٍ مَنِ أَقَامَهُنَّ دَخَلَ الْجَنَّةَ، ثُمَّ قَرَأَ: قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ عَشْرَ آيَاتٍ) (أخرجه أحمد برقم: ٢٢٢، والترمذي برقم: ٣١٧٣، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَالنَّسَائِي فِي الْكَبِيرِ برقم: ١٤٣٩، والحاكم برقم: ٣٤٧٩، وقال: صحيح الإسناد، وأخرجه أيضاً: عبد بن حميد: ١٥، والبراز: ٣٠١).

واته: عومبري كوري خه تتاب (خوا لئي رازي بن)، ده لئ: پيغهمبر ﷺ كه وه حبي داده به زيه سهر، له لاي روويه وه وهك دهنگي ههنگ ده بيسترا، (گرمه گرمي وهك دهنگي، پوله ههنگي كه بفرن و دهنگيان بن)، روژيک قورناني بو دابه زي تيمهش ماوه بهك بي دهنگ بووين و، ماينه وه، هه تا حاله ته كه ي لي لاچوو^(١)، دواي نه وه ي حاله ته كه ي به سهر چوو، رووي كرده قبيله وه هه ردووك

(١) چونكه پيغهمبر ﷺ وهك له دهقي ديكه ي سوننه تدا هاتوه، كاتيک كه وه حبي بو داده به زي جوژيک له حاله تي ناناساي رووي تيده كرد، حاله تيک كه نه دهگونجا خه لکي ديکه له و كاته دا قسه ي له كه ندا بکات، ده چوووه حاله تيکي رووحي تايبه توه، له روژي سه رمای زستاندا، زهنگول زهنگول بهر قه ي پيدا ده هان به زيدي كوري سايت خوا لئي رازي بن

الْمُؤْمِنِينَ، سوورەت دەبىتتە پالدىراو (مُضَافٌ) و، (الْمُؤْمِنِينَ) دەبىتتە پال بۇ لادراو، (مُضَافٌ لِأَيِّهِ)، بەلام لەبەر ئەوھى (الْمُؤْمِنُونَ)، بۆتە ناوى ناسىنەرى ئەم سوورەتە موبارەكە، بۆيە ھەر وەك خۆى ھىلدراوھتەود.

شەشەم: تايبەتمەندىيى سەرەككىي ئەم سوورەتە:

قۇناغى دواي مەرگ و پىش ئاخىر زەمان و، پىش قىامەت، تەنيا لەم سوورەتەدا، وشەي (بىرئى) بۇ بەكارھىنراوھ، لەم سوورەتە موبارەكەدا خوا ﷻ باسى ئەو قۇناغەي كىردوھ كە دەكەوئتە نىوان دىناو دواپۇژدوھ، دواي ئەوھى مەرۇف دىنا بەجى دەھىلىئ و دەمرى، چى لى دى؟ دەكەوئتە قۇناغىكى راگوزەر (مَرَحَلَةٌ إِنْتِقَالِيَّةٌ) ھوھ، نىجا تەنيا لەم سوورەتەدا ئەم قۇناغە وشەي بەرزەخى بۇ بەكارھاتوھ، كە وەك دوايى باسى دەكەين، (بىرئى)، يانى: پەردەو نىوان، بۆيەش ئەو ناوھى لىنراوھ، چونكە ئەو قۇناغە دەكەوئتە نىوان دىناو دواپۇژدوھ، بە نىبەت كەسىكەوھ كە دەمرى، ئەگەر نا بە نىبەت ئەوانەي كە لە ژياندان، ژيانى دىنا ھەر بەردەوامە، بەلام وەك گوتراوھ: (مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ)، ھەر كەسىك مرد قىامەت وى ھاتوھ، لە راستىيدا نىنسان دواي ئەوھى دەمرى، لە خۆى حالى دەبى، بەلكو ھەر لە سەرە مەرگدا لە خۆى حالى دەبى، چۆنەو، سەرەنجامى چىيەو بۇ كوئى دەچى؟ بەلى، جەستەكەي، يان دەخرىتە نىو خاكەوھ، يان قەل و دال دەپخوات، يان دەسووتىرى، يان لە ئاودا ماسى دەپخوئ، بەلام ئەوھ تەنيا جەستەكەي، بەلام پووحەكەي، نەك ھەر لە بەين ناچى، بەلكو بە پىتى ئەو ھالەتە، كە لە دىنادا لە سەرى بووھ، پووحەكەي يان پاداشت دەدرىتەوھ، ياخود لە سزادا دەبى، تاكو دواي جارى يەكەم، بۇ جارى دووھمىش فوو بە كەپەنادا دەكرى و، شەپپوور لى دەدرى و، دواي قۇناغى ئاخىر زەمان (ساعة)، قۇناغى قىامەت (زىندووبوونەوھ و ھەلسانەوھ) دىتە پىش.

حهوتهم: دهرسهکانی ئەم سوورته:

کۆی (۱۱۸) نایهتهکی ئەم سوورته موباره که دهکهپنه شهش دهرس:

دهرسی یهکه م: نایهتهکانی: (۱ - ۱۱)، لهو یازده (۱۱) نایهتهدا خوا ﷻ، باسی سیفته به پهرهتیهکانی برواداران دهکات.

دهرسی دووهم: نایهتهکانی: (۱۲ - ۲۲) نهویش ههر یازده (۱۱) نایهتهو، له م (۱۱) نایهتهشدا خوا ﷻ، ههم باسی قوناغهکانی دروست بوونی مرؤف و، ههم باسی ههوت تاسمانهکان و، دابهزاندنی ئاوو، رواندنی باغ و میوه جوراو جورهکان بهو ئاوو، پاشان باسی ئازهل و سوودهکانی ئازهلێ کردوه.

دهرسی سێهه م: نایهتهکانی: (۲۳ - ۵۰) بیست و ههشت (۲۸) نایهت، لهو (۲۸) نایهتهدا، خوا ﷻ، سه رهتا به سه رهاتی نووح ﷺ ده گهرتهوه، دواپی باسی به سه رهاتی پیغه مبه ریکی دیکه ﷻ که ناوی نه ههتاروه، به لام به مه زهنه و پیده چن، به سه رهاتی صالح بن له گهل له که ی (مهود) دا، به به لکه ی نه وه که خوا ﷻ، باسی چۆنیهتی سزادانی گهل سه رکهش و یاخیی نهو پیغه مبه ره دهکات، که ناوی نه هیندراوه، که به چریکه و دهنگیکی گهوره (صیحه) له بهین براون، که وهک له سوورتهی (العجر) و، شوپنهکانی دیکه شدا هاتوه، نهو جوره سزادانه هی گهل (مهود) بووه، که پیغه مبه رده که یان ناوی (صالح) بووهو، دواپی خوا به گشتی باسی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دهکات، که په یتا په یتا بو مرؤفایه تی هاتوون و، دواپی به تابهت باسی مووساو هاروون دهکات (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، که بو لای فیرعهون و گه له که ی رهوان کراون و، دواپی ئامازه یه کی کورت دهکات به (عیسا) و به مه ریه می دایکی سه لات و سه لامی خوا له سه ر عیساو خوا له دایکی عیسا رازی بن.

دهرسی چواره م: نایهتهکانی: (۵۱ - ۷۷)، بیست و ههوت (۲۷) نایهت، کومه ئیک

بابهتی جوراو جورو، له م دهرسی چواره مه دا هاتوون:

۱- خَواي پەروەردگار بانگي پيغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەکات، که ئەوان يەک رتيبازيان هەيه، که بريته له به‌ندايه‌تیی و، خۆ پارتيبی له سزای خوا ﷻ.

۲- باسی ئەوانه‌ی که خوا ﷻ نازو نيعمه‌تيان پێ دەدا، که چي پيی بوغرا دەبن و، پتيان وایه خوا خۆشی دەوتن، بۆيه ئەو نازو نيعمه‌ته‌ی دنياي پيداون! باسی ئەوانه‌و، ئەو خەيال پلاوه‌ی ئەوان دەکات.

۳- باسی سيفه‌ته‌ بنه‌رته‌يه‌کانی ئەو که‌سانه‌ ده‌کات، که خوا خۆشی دەوتن و لتيان رازيه.

۴- جاريکی ديکه خَواي پەروەردگار دتته‌وه سه‌ر باسی ئەوانه‌ی که خَوانه‌ناسن و هاوبه‌ش بۆ خوا دانهرن و لاده‌رن، خوا ﷻ چەند پرسيارتيکیان ناراسته‌ ده‌کات، که بۆچی بروا به پيغەمبەر ﷺ ناهيئن، بۆچی بروا به هيدايه‌تی خوا ناکهن؟ چ بيانويه‌کیان هەيه؟!

ده‌رسی پينجه‌م: ئايه‌ته‌کانی: (۷۸ - ۹۸)، بيست و يەک (۲۱) ئايه‌ت، که تتيان دا ديسان خوا ﷻ چەند قسه‌و بيرو بۆچوو تيکی هه‌له‌ی کافرەکان ده‌خاته‌ر ووو، به‌ر په‌رچيان ده‌داته‌وه، دوايي خوا ﷻ به پيغەمبەر ﷻ، ده‌فه‌رموي: چەند پرسيارتيکیان ناراسته‌ بکات، سه‌باره‌ت به پەروەردگاري تيی خوا، که ناچارن مادام به قسه‌ی عه‌قل و مه‌نتيق بکه‌ن، دان به پەروەردگاري تيی خوادا بيئن، دوايي خوا ده‌فه‌رموي: مادام به‌س خوا ﷻ پەروەردگارو به‌ديه‌ينه‌رو هه‌مه‌کاره‌ی گه‌ردوونه، بۆ کوێ لاده‌درين؟ بۆچی جادووتان لێ ده‌کړي؟ بۆچی به‌ندايه‌تیی بۆ خوا ناکهن؟ دوايي خوا ﷻ چەند رتيمايه‌ک ناراسته‌ی پيغەمبەری خاتەم ده‌کات، له مامه‌له‌کردنی له‌گه‌ڵ ده‌رووبه‌ردا، که نيوه‌رۆکه‌کیان نه‌ويه: به‌چاکه، خراپه‌ی ئەوان پال پيوه‌بنی و، خۆراگري و، په‌نا به‌ خوا بگري له خوتخوته‌ دنه‌دانی شه‌يتانه‌کان.

ده‌رسی شه‌شم و کو‌تايی: ئايه‌ته‌کانی: (۹۹ - ۱۱۸) يه، بيست (۲۰) ئايه‌ت ده‌گرتيه‌ خۆی، له‌م (۲۰) ئايه‌ته‌شدا خوا ﷻ، به‌ زۆری باسی رۆژی دوايي ده‌کات، که دواي نه‌وه‌ی شه‌يهوور لێ ده‌دری و فوؤ به‌ که‌ره‌نادا ده‌کړي، نه‌ ره‌چه‌له‌ک

لە نىوان خەلكدا دەخوڭرتتەو، نە كەس لە كەس هېچ شتىك داوا دەكات، لە دواى فووى يەكەم كە بە كەپەنادا دەكەرى و شەپپوور لى دەدرى، مروڭەكان ئەو حالەتەيان بەسەر دەى، كە ئاخىر زەمانى پى دەگوتەرى، ئەم گەردوونە تىكەدەچى.

پاشان كە بۆ جارى دووم فووى پىدا دەكەرى، بە جۆرتكى دىكە خواى تاك و پاك ئەم بوونە هەلەخاتەو، وەك پىشترىش باسما كىردو، لەو ئايەتەدا زياتر باسى رۆژى دواى كراو، سەرەنجامى چاكى بىروادارن و پارىزكاران و، سەرەنجامى شووم و خراپى بى بروايان و هاوبەش بۆ خوا دانەران باسكراو. هەر وەها خوا ﷻ پىسارىكى ددان شكىنيان ئاراستە دەكات، كە ئايا نەى بىرواينە! پىتان وايە تىو مان بەهەو نەتە خوئقاندو و بۆ لاي تىمە ناگىردىر تەو؟ ئايا كارى وا شايستەى خواى پەروەردگارە؟ كە يەكئى لە سىفەتەكانى برىتە: لەو كە زاناو كار بەجىيە، ئنجا ئايا ئەو شتىكى بىجى نە، كە خوا لە مروڭەكان بگەرى، هەر كەسە بەرئى خۆيدا بىروا، چۆن دروستى كىردوون، ئاوا لە بەين بچن و، پاداشتى چاكەكاران نەدرتتەو، سزاي خراپەكاران نەدرى؟ بەو شىئو بە ئەو سوورەتە كۆتايى پى دەهەرى.

❖ **دهرسي يه گهم** ❖

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان نایه‌ته‌کانی: (۱ - ۱۱)، واته: یازده (۱۱) نایه‌تی سه‌ره‌تای سووره‌تی (المؤمنون)، ده‌گریته‌ خۆی، خوای زاناو شاره‌زا له‌و یازده (۱۱) نایه‌ته‌دا، به‌ جه‌خت کردنه‌وه‌وه‌و راپده‌گه‌به‌نتی، که‌ بر‌واداران سه‌رفرازو به‌ کام و مراد گه‌یشتون، که‌ به‌ دنئیایی مه‌به‌ست له‌و سه‌رفرازی و به‌ کام و مراد گه‌یشتنه، به‌ نامانج گه‌یشتنی پۆژی دواییه، به‌ لأم ژبانی دنیاش ده‌گریته‌وه، پاشان خوای کارزان نه‌و بر‌واداره سه‌رفرازو به‌ مراد گه‌یشتووانه، به‌ نو (۹) له‌ خه‌سه‌له‌ته‌ بنه‌ره‌تیه‌کانیان وه‌سف و پیناسه‌ ده‌کات:

۱- نیمان ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾.

۳،۴- نوێزکردن و گه‌ردنکه‌چی له‌ نوێژدا ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَشِعُونَ﴾.

۴- زه‌کاتدان، یاخود خۆ ته‌زکیه‌ کردن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ﴾.

۵- پشت تیکردنی قسه‌و کرداری پووچ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ﴾.

۶- پاراستنی داوینی خۆ له‌ حه‌رام ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِقُرُوبِهِمْ حَافِظُونَ﴾.

۷، ۸- چاودیری کردنی سپارده‌و، به‌ لاین و په‌یمان ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ﴾.

۹- پارێزگاری لیکردنی نوێژه‌کانیان ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾.

سه‌ره‌نجامیش گه‌یشتن به‌ فیرده‌وس، وه‌ک مافیکسی مسۆگه‌ریان، که‌ له‌ویدا له‌ شادمانی دا هه‌میشه‌یی ده‌بن ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ﴾ (۱۱) ﴿الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (۱۱).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُتَّقُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلرَّكُوتِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾ فَمَنْ أَبْغَىٰ وَأَرَادَٰ أَن يَسْتَفْزِفَكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾﴾

مانای دهقا و دهقی نابه‌تہ‌کان

﴿به ناوی خوای به به‌زہیی به‌خشنده . مسوگہر بہرواداران سہ‌رفرازن و بہ
مراد گہ‌بشتوون ﴿١﴾ ئەوانہی لہ نوژدہ‌کانیاندا (بۆ خوا) زہ‌بوون و ملکہ‌چن
﴿٢﴾ ھەرودھا ئەوانہی پشت دە‌کەنہ (قسەو پەفتاری) پووچ و بئ سوود ﴿٣﴾
ھەرودھا ئەوانہی زە‌کات دە‌دەن و، خوێان تەزکیە دە‌کەن ﴿٤﴾ ھەرودھا ئەوانہی
پاریزەری داوینی خوێانن ﴿٥﴾ مەگەر لہ ناست ھاوسەرانیان و ئەو نافرەتانہی
خاوەنیانن (کەنیزە‌کەکانیان)، ئا ئەوانہ لۆمە‌یان نا‌کرتی ﴿٦﴾ بە‌لام ھەر کەس
جگە لہ‌وہ بخوازی، ئەوانہ سنوور شکینن ﴿٧﴾ ھەرودھا ئەوانہی چاودیری
سپاردو و پەیمانە‌کانیان دە‌کەن ﴿٨﴾ ھەرودھا ئەوانہی پارێزگاریی لہ نوژدہ‌کانیان
دە‌کەن ﴿٩﴾ ئا ئەوانہ میراتگرا‌نن ﴿١٠﴾ ئەوانہی فیردە‌وس بە میرات دە‌گرن و
تییدا ھەر ماو دە‌بن ﴿١١﴾﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(قَدْ): (قَدْ): حَرْفٌ تَحْقِيقِيٌّ وَتَوْكِيدِيٌّ، عِنْدَمَا يَدْخُلُ عَلَى الْفِعْلِ الْمَاضِي، فَحَرْفٌ قَدْ فِي الْجُمْلَةِ الْفِعْلِيَّةِ يُفِيدُ مَفَادَ (إِنَّ وَاللَّامَ) فِي الْجُمْلَةِ الْإِسْمِيَّةِ، وَشَيْ (قَدْ) بِمِثْلِهِ بُوْ ساغکردنه وهو جه ختکردنه وه به کاردی، کاتن که ده چینه سه ر کرداری رابردوو: ﴿قَدْ أَفْلَحَ﴾، پیتی (قَدْ) له پسته ی کرداری (الْجُمْلَةُ الْفِعْلِيَّةُ) دا، هه مان واتای (إِنَّ) و (ل)، ده گه په نن، له پسته ی ناوی دا، وه ک خوای په روه رداگر ده فه رموی: ﴿إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ﴾ الطارق.

(أَفْلَحَ): واته: سه رفراز بوو، (الْفُلْحُ: الشَّقُ، وَالْفَلَاخُ: الْأَكَا، وَالْفَلَاخُ: الظَّفَرُ وَإِذْرَاكُ الْبُغْيَةِ)، (أَفْلَحَ) له (فَلْح) هوه هاتوه (فَلْح)، یانی (شَقُ)، واته: له تکردن، بوْیه جوتیار (أَكَار) پیتی ده گوتری: (فَلَاخُ)، (لَأَنَّهْ يَشْقُ الْأَرْضَ)، (فَلَاخُ) یش (به بن گیره)، بریتیه: له سه رکه وتن و، به نامانج گه یشتن.

(خَشِعُونَ): (الْخُشُوعُ: الضَّرَاعَةُ، وَأَكْثَرُ مَا يُسْتَعْمَلُ الْخُشُوعُ فِيمَا يُوجَدُ عَلَى الْجَوَارِحِ، وَالضَّرَاعَةُ فِيمَا يُوجَدُ فِي الْقَلْبِ)، (خُشُوعُ)، یانی: کپووزانه وه، به زوری وشه ی (خُشُوعُ)، بوْ نهو حالته، یان نهو گۆرانکارییه به کاردی، که له سه ر نه ندنامه کان دهرده که وئ، به لام وشه ی (ضَّرَاعَةُ)، زیاتر بوْ نهو حالته ی له دلدا هه یه، به کاردی. هه لبه ته نه وه رایه که، نه گه رنا رای دیکه ش هه یه که (خُشُوعُ)، یانی زه بوونیی پیشاندان و، ملکه چیی و ته سلیم بوون له به رانه ر خوادا ﴿﴾.

(الْفَرَى): (الْفَرَى مِنَ الْكَلَامِ: مَا لَا يُعْتَدُ بِهِ، وَهُوَ الَّذِي يُورَدُ لَا عَن فِكْرٍ وَرَوِيَّةٍ، فَيَجْرِي مَجْرَى الْغَا، وَهُوَ صَوْتُ الطُّيُورِ، نَعْوًا، لَهُ قَسَا، هه ر قسه یه که گرنکی پئ نه درئ، نه ویش قسه یه که که به بن بیرلیکردنه وه، لیوردبوونه وه بگوتری، بوْنه هه: وه ک (نَعَا)، مامه له ی له گه دلدا چم کرتی، (نَعَا) ش ده نگ، بالئاندانه.

به تاییه‌ی ده‌نگی چوله‌که پاساری، که بو تیمه هیچ سوودیکی نیه‌و، تیناگه‌ین داخو چیه! به‌لام به ته‌تکید بالنده‌کان که ده‌جروی‌تنن، یان هه‌ر ده‌تکیکیان هه‌یه، بو نیوان خو‌یان لیک حالی ده‌بن و، هوکارو نام‌پرازی لیک تیگه‌یشتنیانه.

وشه‌ی (لغو)، (رَاعِبُ الْأَصْفَهَانِي) لیره‌دا زیاتر به مانای قسه‌ی بی‌که‌لک، قسه‌ی گرنگی پی‌نه‌درای، لیکداوه‌ته‌وه، به‌لام له راستیدا وشه‌ی (لغو)، هه‌م قسه، هه‌م کرده‌وی بی‌سوودو بی‌که‌لک ده‌گریته‌وه.

(مُعْرِضُونَ): پشته‌لکه‌ران، (أَعْرَضَ: يَعْنِي: أَطَهَرَ عُرْضَهُ أَي: نَاجِيَتَهُ)، (أَعْرَضَ)، واته: لاملی تیکرد، نجا کاتیک نینسان لامل له شتیک ده‌کات، له که‌سیک ده‌کات، مانای وایه نیه‌مالی ده‌کاو، پشت گوئی ده‌خات.

(لُفْرُوجِهِمْ): بو داوتیان، وشه‌ی (فُرُوج)، کوی (فُرُج) ه، (الْفَرْجُ الشُّقُّ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ كَفَرْجَةِ الْحَايِطِ، وَمَا بَيْنَ الرَّجْلَيْنِ وَكُنِيَ بِهِ عَنِ السُّوءَةِ)، (فُرُج)، به دابراوی نیوان دوو شتان ده‌گوتری، وه‌ک دیواریک که که‌لینی هه‌یه، تیک و درزی دیوار، دواپی خوازراوه‌ته‌وه، بو نیوان دوو لاقه‌کانی مروّف، (پیی ده‌گوتری: داوتین)، که کناره‌یه له عه‌وپه‌ت (نه‌ندامی زاوژی)، نجا چ پیاو چ نافرته، نه‌ندامی زاوژی (فُرُج) ی بو به‌کارده‌هینری، که له نه‌سلدا به مانای که‌لین دئی.

(غَيْرُ مُلْمِئِينَ): سه‌رکونه ناکرین، (اللُّومُ: عَذْلُ الْإِنْسَانِ يَنْسَبُ إِلَيْ مَا فِيهِ لَوْمٌ، لَوْمٌ) بریتیه: له‌وه‌ی که‌سیک قسه‌یه‌کی ناراسته بکری، که سه‌ر زه‌نشست و سه‌ر کونه‌کردن بگه‌به‌نی.

(وَرَاءَ ذَلِكَ): (وَرَاءَ)، یانی (خَلْفَ)، پشته‌وه، دوایه، (وَرَاءَ ذَلِكَ): (أَي: طَلَبَ أَكْثَرَ مِمَّا بَيَّنَّا)، (فَمَنْ أَبْغَى وَّرَاءَ ذَلِكَ)، یانی: هه‌ر که‌سیک داوا بکات و، بخوازی زیاد له‌وه‌ی که روومان کردوته‌وه، که بو پیاو ره‌وایه، ناره‌زووی جینسی خوی له: تب بکات که د‌نته: له هاوسه‌ران، هه‌له‌ته کات: که‌نده‌کش. هه‌هون،

ئەوانیش كە ئىستا ستايش بۆ خوا ئەو دياردە قىزەونە نەماوە، كاتى ئىسلام هاتوہ حالە تىكى باوى ئىو دنيا بووہ، بەلام ئىسلام رەنگى رشتوہ، بۆ بنە بركردى وەك لە تەفسىرى سوورەتى (النساء) دا باسىكى سەربە خۇمان لەو بارەوہ كرددوہ.

(أَلْعَادُونَ): (الْعَدُو: التَّجَاوُزُ وَمَنَافَاةُ الْإِلْتِمَامِ). (عادون)، كۆى (عادى) يە، يانى: تىپە رىنە ران، چونكە: وشەى (عَدُو)، يانى: تىپە راندن و، پىچە وانەى پىكەوہ گونجان و پىكەوہ رىك بوونە، (عَدُو)، يانى: تىپە راندن و سەركىشى كرددن.

(رَعُونَ): واتە: رە چاوكە ران، ياخود ئاگا لىبووان، چونكە (الرعى): حِفْظُ الْحَيَوَانِ إِذَا بَغِذَ إِلَيْهِ الْحَافِظُ لِحَيَاتِهِ، وَإِذَا بَدَبَ الْعَدُوُّ عَنْهُ، وَمُرَاعَاةُ الْإِنْسَانِ لِلْأَمْرِ: مُرَاقِبَتُهُ إِلَى مَاذَا يَصِيرُ، (راعى) شوان، بۆيە پىسى دەگوترى: (راعى) چونكە چاودىرى ناژەلە كانى دەكات، (رعى)، برىتتە: لە پاراستنى ناژەل، يان بەوہ ئەو خۆراكەى مايەى پاراستنى ژيانەتى، بۆى داىبن بكات، (بيلەو رىنى، ئالقى پى بدا)، يان بەوہ كە دوژمنى لى دوور بخاتەوہ، (چ گورگ چ ھەموو دىندەكانى كە دژى ناژەلن، چ حوشتر چ رەشەولاخ چ ناژەلى ورد، كە مەرۇ بزنن)، كە دەگوترى: مرؤف موراعاى فلان كارە دەكات، واتە: چاودىرى دەكات، كە چى لىدى و، سەرنجامى چۆن دەبى؟.

(الْفِرْدَوْسِ): (الْفِرْدَوْسُ: الْبُسْتَانُ الْوَاسِعُ الْجَامِعُ لَأَنْوَاعِ الثَّمَرِ). فىردەوس بە باخىكى فراوانى كۆكەرەوہ بۆ ھەموو جورەكانى ميوە، دەگوترى.

مانای گشتی نایه تکان

خَوَاتِمٌ لَّهُمْ يَزِدُّهُ (۱۱) نایه تهای سه ره تای سوورده تی (المؤمنون) دا، دوی نه وهی ده فهرموی: ﴿يَسْمِعُ أَقْوَامًا زَكِيًّا﴾، به ناوی خوی به به زهی به خشنده، واته: ده ست پیگردنی من به ناوی خوی به به زهی به خشنده یه، یان به ناوی خوی به به زهی به خشنده ده ست پیده کم، که نه وهش وهک زور جاری دیکه گوتوومانه، واته:

- ۱- من نم کاره که دیکه کم، به ناوی خوی پهروه ردگاره.
- ۲- به پی شه رع و به رنامه ی خوی به رزو مه زنه.
- ۳- بو رازیکردنی خواهه، بو نه وهی که رازی بوونی خوی پهروه ردگاری پن ده سته بهر بکه کم.
- ۴- به وزه تواناو برستیکه، که له لایه ن خوی به خسه ره وه بوم ره خسی تراوه

نیمه پیشر له پیناسه و پروونکردنه وهی نیوه پروکی نم سوورده تدا باسما ن کرد، که له یازده (۱۱) نایه تدا خَوَاتِمٌ، کومه نیک خسه لقی به رجه سته و گوره و گرنکی نه و به ندانه ی که له ته رازووی خوادا، به سه رفرازو به خته وهرو به کام و مراد گه یشتوو داده نرین، خستوونیه روو، که ده توانین بلتین: نو (۹) سیفه تن. یه که کم: نیمان.

دووه م: نوژکردن.

سیه م: زه بوونی و ملکه چپی له نوژدا.

چواره م: پشت تیکردن و، واز لیه تانی قسه و کرداری پووچ.

پنجەم: زەكات دان، ياخود خوۆ تەزكیه كردن.

شەشەم: پاراستنی داوینی خوۆ، له حەرام و قەدەغە.

هەوتەم: پاراستنی سپاردە.

هەشتەم: پاراستنی پەیمان.

نۆیەم: پارێزگاریی كردن له نوێژەكان.

ئىجا ئەوانەى ئەو سىفەتە گەرورە گرنگانە لە خوێاندا دێننە دى، سەرەنجامیان چۆن دەبێ؟ ئەوانە كەسائىكەن، دەبنە مىراتكەر، مىراتكەرى فێردەوس.

سەرەتا خوا دەفەرموێ: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾، پێشتر باسمان كرد، كە وشەى ﴿قَدْ﴾، لە زمانى عەرەبىیدا كە دەچیتە سەر كردارى رابردوو (فعل ماضى)، بوۆ جەختكردنەوهو ساغكردنەوهو چەسپاندن، بەكاردێ.

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾، بە مسۆگەرى، بە دلتىبى بروداران سەرفرازن، ئىجا ئەم ﴿الْمُؤْمِنُونَ﴾، مادام (أل) ناساندن، (تعريف)ى لە سەرە، واتە: تىكراى بروداران، سەرفرازن، ياخود (أل) كە بوۆ ناساندن، بوۆ (عَهْد) بى، واتە: ئەو برودارانەى برودارى تەواون، كە پێشتر باسكراون، ئەوانە سەرفرازو بەختەودرن.

ئىجا دێتە سەر باسى سىفەتەكانيان، دەفەرموێ: ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾، ئەوانەى كە لە نوێژەكانياندا ملكەچن، زەبوونن، خوۆ بە كەمزانن لە بەرانبەر خوادا ﷻ، كە بىگومان رووحى نوێژو خواپەرستى برىتە: لە (خشوع)، يانى: خوۆ بەكەمگرتن، خوۆ بەكەمزانى، لە بەرانبەر خواداو زەبوونى و ناتاجى پىشان دان و، لى ترسان و، سام و هەيبەت هەبوون بەرانبەر بە خوا ﷻ.

سىفەتەتىكى دىكەيان: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ﴾، ئەوانەى كە واز دێنن لە لەغو، كە (لغو)، هەم قسە، هەم كرددەوى بى كەلك و بى سوود، بە نەسبەت رۆژى دوايهوه، دەگرېتەوه، كە لە راستىدا مروفايه تىبى بە تايبەت

لهم پوژگاری ئیستای ئیمه‌دا، پووچ (لغو) له ژبانی دا زۆر زۆر بووه، ههم پووچی قسه، ههم پووچی کردوه، هه‌لبه‌ته له‌غوو ته‌ویه که گوناح نه‌بی، (لغو) قسه‌و په‌فتاری پووچ و بی‌که‌لکه، به‌لام نه‌گه‌ر درۆو غه‌یبه‌ت و بوختان و، جینو بی، نه‌وه گوناهن، خوای په‌روه‌ردگار باسی نه‌وه ناکات بفرموئ: پروادارانیک که واز له گوناهان دینن، ده‌فرموئ: واز له قسه‌و کرداریک دینن که پووچه‌و بی‌که‌لکه، به‌نسبه‌ت پوژی دواییه‌وه، ئنجا ئیستا ههم قسه‌ی پووچ زۆره، ههم کرداری پووچیش زۆره، به‌تایبه‌تی له‌نیو گه‌نج و تازه‌پنگه‌یشتواندا، زۆرێک له‌و فلیم و شتانه‌ی ته‌ماشای ده‌کرین، پووچن، به‌هۆی نه‌و ته‌کنۆلۆجیای سه‌رده‌مه‌وه، خه‌لک ته‌مه‌نیکی زۆری به‌فیرو ده‌چن، بی‌هووده له‌ده‌ستی ده‌چن، ده‌توانین ب‌ئین: زۆر به‌ی مروّفا‌به‌تی له‌م پوژگاری ئیستاماندا، له‌زه‌لکاوی له‌غوودا نغرو بووه، مه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی خوا ﷻ، خستوونیه سه‌ر راسته شه‌قامی خووی و، پ‌یزی خویمان ده‌گرن و، پ‌یزی ژانیان ده‌گرن و، پ‌یزی کاتیان ده‌گرن.

سيفه‌تیکی دیکه‌یان: ﴿ وَالَّذِينَ هُمْ لِلرَّكْوَةِ فَنَجَلُونَ ﴾، نه‌وانه‌ی که نه‌نجام ده‌رن بو‌زه‌کات، نه‌وه دوایی باسی ده‌که‌ین، زانیان به‌سن واتایان لیکیان داوه‌ته‌وه، به‌لام واتای زیاتر که دینه به‌رچاو نه‌ویه، که مه‌به‌ست پ‌یی زه‌کات دان بی، واته: زه‌کات له‌مالی خویمان ده‌رده‌که‌ن، به‌لێ نه‌م سووره‌ته مه‌که‌ییه‌و، نه‌و کاته زه‌کات به‌و شیوه‌یه‌ی که دوایی دیار ده‌کرئ و، ده‌درئ به‌هه‌شت جوّره که‌س و، له‌چه‌نده‌ی چه‌ند؟ پ‌غه‌مه‌به‌ری خوا له‌سونه‌تدا روون کردۆته‌وه، به‌لێ نه‌وه له‌مه‌دینه دیاریی کراوه، به‌لام له‌مه‌که‌ش هاوکاریی کردنی خه‌لک و مالی خو به‌خشین، سيفه‌تیکی بنچینه‌یی بووه، وه‌ک چۆن نوێزو خواپه‌رستی، سيفه‌تیکی بنچینه‌یی پرواداران بووه، مالی خو به‌خشینیش هه‌ر سيفه‌تیکی بنچینه‌یی بووه، بۆیه له‌سووره‌تی (الشوری)دا خوای په‌روه‌ردگار ده‌فرموئ: ﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَآَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآَمَرُوهُم بِسُرَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَهُمْ يُنفِقُونَ ﴾ هه‌روه‌ها، له‌وه‌ی پ‌یمان داوان ده‌به‌خشن، دیسان له‌زۆر به‌ی سووره‌ته مه‌که‌ییه‌کاندا، خوای په‌روه‌ردگار باسی مال به‌خشین ده‌کات. ...

به لأم هندیکیان وایان لیک داوه ته وه که: ﴿ وَالَّذِينَ هُمْ لِلرَّكُوتِ فَاعِلُونَ ﴾،
 نهوانه‌ی خویشان ته زکیه ده‌کن، یا خود نهوانه‌ی به چه‌ند کردارنک هه‌لده‌ستن،
 که مه‌به‌ستیان خو پئی پاک و چاک کردنه، واته: به‌هوئی نه‌و کرده‌وانه‌وه،
 نه‌فسیان پاک و چاک ده‌بئ و پالفته ده‌بئ و گه‌شه ده‌کات.

سیفه‌تیکه دیکه‌یان ﴿ وَالَّذِينَ هُمْ لِغُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴾، نهوانه‌ی که پارێزهرن
 بو داوتنی خویشان، واته: نه‌ندامی زاوژی خویشان ده‌پارێزن، له‌چی؟ له‌وه‌ی
 غه‌ریزه‌ی جینسی خویشان تیریکه‌ن، له‌ شتیک که قه‌ده‌غه‌یه: ﴿ اِلَّا عَلَىٰ
 اَرْوَاحِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ ﴾، جگه له‌ هاوسه‌رانیان، یا خود نه‌و نافرده‌تانه‌ی
 که له‌به‌ر ده‌ستیان، که‌نیزه‌که‌کانیان، ﴿ فَاِتَمَّ عَمْرٌ مَلُومٍ ﴾، که‌سێک که
 له‌گه‌ل هاوسه‌ری خوئی، یان له‌گه‌ل که‌نیزه‌کی خویدا غه‌ریزه‌ی جینسی خوئی
 تیر ده‌کات، له‌گه‌لی جووت ده‌بئ، نهوانه‌ی سه‌رزه‌نشست ناکرین و، لومه‌و سه‌ر
 کۆنه‌یان نایه‌ته‌ سه‌ر، ﴿ فَمَنْ اَتَىٰ وَرَاءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴾، به‌لام هه‌ر
 که‌سێک له‌ دوا‌ی نه‌وه‌وه، جگه له‌وه، بخوازی، نا نهوانه‌ن له‌پئی ده‌رچووان، نا
 نهوانه‌ن سه‌ره‌رپۆیان، نا نهوانه‌ن سنوور شکیتان، ﴿ وَرَآءَ ذٰلِكَ ﴾، وه‌ک دوا‌یی له
 مه‌سه‌له‌ گرنه‌که‌کاندا باس ده‌که‌ین، هه‌موو جووره‌ تیر کردنیکی غه‌ریزه‌ی جینسی
 ده‌گرته‌وه، له‌ هه‌ر رینه‌که‌وه‌ بئ، جگه له‌ رنکه‌ی سه‌لال و دباریکراوه‌وه.

﴿ وَالَّذِينَ هُمْ لِمَنْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴾، هه‌روه‌ها نهوانه‌ی که بو سپارده‌کانیان و،
 بو به‌ئین و په‌یمانیا‌ن چاودیرن، پارێزهرن، ناگایان له‌ سپارده‌کانیا‌نه‌و، ناگایان له
 به‌ئین و په‌یمانیه‌کانیا‌نه، که سپارده‌کانیا‌ن زایه‌ نه‌که‌ن و، به‌ئین و په‌یمانیه‌کانیا‌ن،
 نه‌شکیتن.

﴿ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ حٰفِظُونَ ﴾، هه‌روه‌ها نهوانه‌ی پارێزهرن بو نوێژه‌کانیا‌ن.

أ- له‌وه که بیانفه‌وتین،

ب- له‌وه‌ی له‌ کاتی خوایندا، نه‌یانکه‌ن.

ج- له وهدا که نه وهی له پروا لهقی نوێژه کانیاندا به مهرج وهه گراوه، په چاوی نه کهن.

د- یاخود نه وهی که له په نهانی نوێژه کانیا دا به مهرج گراوه، په چاوی نه کهن.

ه- یاخود نه وه که نوێژه کانیا نه وه بهرهم و دهرهاویشته باشانه ی لئ نه که ویتنه وه، که خوا به مهرجی گرتوون، که بریتیه: له خو پاراستنیا، له هه موو نه و شتانه ی خوا پیتی ناخوژن.

له کوژایی دا ده فرموی: ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ﴾، ئا نه وانه میرات گرانن، ﴿الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾، نه وانه ی فیرده وس به میرات ده گرن، به هه میشه یی تیبدا ده میتنه وه، بوچی خوا ی به رزو مه زن وشه ی میراتی به کارهیتناوه؟

له بهرته وهی:

أ- میرات به هینزترین شتوهی مأل و سامان وه ده دست هیتناوه.

ب- بو نه وه به خوا ی په روه ردگار پیمان بفرموی: نه وه به هه شته، نه وه فیرده وسه، له بنه رته دا بو نه هلی نیمان دروستکراوه، بویه وهک چو ن که سیک مآلی بابی، یان مآلی خزمیکی نیزیکی به میرات ده گری، نه وه به هه شته ی خواش ئاوا ده بیتته مولکی، مولکیکی که هیچ کهس ئیددیعاو ده عوای له سه ری نه بی.

مەسەلە گىرنگەكان

مەسەلەى يەكەم:

مىسۇگەربوونى سەرفرازىيى و بە كام و مراد گەيشتىنى بىروداران:

خو دەفەرموى: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾.

پىشتىرىش باسماڭن كىرد كە وشەى ﴿قَدْ﴾، ﴿حَرْفٌ تَحْقِيقِي وَتَوْكِيدِي﴾، ﴿قَدْ﴾، لە زمانى عەرپەبىيدا كاتىك دەچىتتە سەر كىردارى رابىردوو، (الفعل الماضي)، ماناى ساغكىردنەو دە چەسپاندىن و جەختكىردنەو، دەگەيەننى، خو دەفەرموى: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾، بەدلىيائى بىروداران سەرفراز بوون، بەختەوهر بوون، بە كام و مراد گەيشتوون، وشەى ﴿أَفْلَحَ﴾، لە (فَلَح) دودە هاتودە، (فَلَح) ىش، بە ماناى لەت كىردن دى، ئايا بۆچى وشەى (فَلَح) بە ماناى سەرفرازىيى دى، ئەم وشەبە بۆچى وا هاتودە؟ لەبەر ئەوئەى كەسىك هەم لە دنيايدا هەم لە دواپۇژدا سەرفراز دەبى، كە كۆسپەكانى بەردەمى خۆى بىرى، كۆسپ و لەمپەردەكان بىرى و بەرەو ئامانج بىروات.

لە راستىيدا بەبى ئەوئەى ئىنسان بتوانى ئەو كۆسپ و پەرىچ و لەمپەرانەى دىنە بەردەمى، لايانەرى و، بىروا بەرەو ئامانج، بە ئامانج ناگات، هەر كەسىك كۆسپىكى هاتە بەردەم، لەمپەرىك، تەگەرەيەكى هاتە بەردەم، بوەستى، يان بىكشىتتەو دەوايە، ماناى وايە بە ئامانج ناگات، بۆيە خو ﷻ وشەى (فلاح) بەكارهيناو، كە وەك چۆن جوتيار كە بە گاسنەكەى زەوى دەكىلى، نىجا گاسنى جوتىي گايە، ياخود جوتىي ئەسپ و ماين و ئىسترو، ياخود هى تراكتۆرە، ياخود هەر شىئەيەكى دىكەيە، جوتيار كاتىك دەتوانى دەغىل و دانەكەى بىنىزى، دانەوتلەكەى خۆى بخانە ئىو زەوى، كە زەوىبەكە بىكىلى و شەقى بىكات.

ئىنجا بېگومان سەرفرازىي ھەرە مەزىن و گەورە، سەرفرازىي رۆزى دوايىە، ئەوھى دىنيا شىتېك نىە، چۈنكە دىنيا بۇ خۆى كەم و كەم بايەخ و بچووك و كەم و كورتەو، تەنيا شۈننى تىدا تاقىكرانەوھىە، نەك شۈننى تىدا ھەسانەو، بۆيە سەرفرازىي و بەختەوھرىي و بە كام و مراد گەشىتن، ئەوھىە كە لە رۆزى دوايى دا دېتە دى.

(راغب الأصفهاني) كە بە راستى مانا لىكدەرەوھىەكى زەبەر دەستى وشەكانى قورئانە، دەلتى: (الفَلَاخُ الْأَخْرَوِيُّ: بَقَاءَ بِلَا فَنَاءٍ، غِنَى بِلَا فُقْرٍ، عِزٌّ بِلَا ذُلٍّ، عِلْمٌ بِلَا جَهْلٍ)، واتە: سەرفرازىي رۆزى دوايى برىتتە: لە مانەوھ بەبى لە بەين چوون، دەولەمەندىي بەبى ھەزار بوون، بالادەستىي بەبى زەبوون بوون و، زانىارىي بەبى نەفامىي.

ئەو واىگوتتە: بەلأم من پىتم واىە كە سەرفرازىي رۆزى دوايى، برىتتە: لە ھاتتە دى ھەموو ئەو ئامانج و مەبەستانەى كە مرۆف بۇيان عەودالەو، مرۆف بۇيان ئاتاجەو، مرۆف پىيان بەختەوھەر دەبى، نەك ھەر ئەو چوارە، بەلكو ھەموو ئەو ئامانجانە كە مرۆف پىيان بەختەوھەر دەبى كە ھەلبەتتە ئەو ويستوويەقى ئەو چوار ئامانجە باس بىكات كە ئەوانى دىكە كۆ دەكەنەو، بەلأم لە راستى دا، مەرىچ نىە ئەو چوارە، ھەموو ئەو ئامانج و مەبەستانە كۆ بكەنەو، كە دەبنە مايەى سەرفرازىي رەھاو بى سنوورى مرۆفەكان، چۈنكە خوا كە دەفەرموى: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾، بەراستىي برواداران سەرفرازى، واتە: بە شىوھىەكى بى سنوورى بە رەھايى و بەكجارەكىي، بەلأم دەبى بشزانىن كە ﴿الْمُؤْمِنُونَ﴾، كە وەك پىشتەر گومان: (ال)ى ناساندن (تعريف)ى لەسەرە، واتە: بروادارانىك كە تىرو تەواون لە برودا، بروادارانى تىرو تەواوو كامى، دەشگونجى بلىين: ھەموو برواداران و، (ال) بۇ (استغراق)ە، ئەوھش دەگەبەنتى، تىكرای برواداران، بەلأم تىكرای بروادارانىك كە ئىمان و بروايەكى تىرو تەواويان ھىە.

مه‌سه‌له‌ی دووه‌م:

پیناسه‌کردنی برواداران سهرفراز به: گهردنگه‌چی‌ی له‌ نوئیزداو، روو وه‌رگتیران له‌ قسه‌و کرده‌هی بن سوودو، زه‌کاتدان، یاخود خوۆ ته‌زکیه‌کردن و، داوئینی خوۆپاراستن له‌ سه‌پام و، چاودتیری‌ی کردنی سپارده‌و به‌ئینه‌کان و، پاراستنی نوئیزه‌کان:

خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾ ٢ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ﴾ ٣ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِلرَّكُوعِ مُنْعِلُونَ﴾ ٤ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِقُرْآنِهِمْ حَافِظُونَ﴾ ٥ ﴿إِلَّا عَلَىٰ أَنْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ﴾ ٦ ﴿فَمَنْ أَبْغَىٰ وِرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ ٧ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ﴾ ٨ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ ٩ ﴿

شیکردنه‌هی ئەم ئایه‌تانه، له‌ هه‌شت برگه‌دا:

١- ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾، ئەوانه‌ی که له‌ نوئیزه‌کانیاندا زه‌بوونن، ملکه‌چن، له‌ ناخه‌وه به‌رانبهر به‌ خوا ﷺ ته‌سلیمن، بێگومان (خشوع) شوئنه‌که‌ی دله، مه‌لبه‌ندی (خشوع) دل و دهره‌رونه، به‌لام (خشوع) که له‌ دلدا ده‌بن، دوابی شوئنه‌واری له‌ سه‌ر ئەندامه‌کانیش و له‌ سه‌ر پوآله‌تیش دهرده‌که‌وئ، بۆیه له‌ هه‌ندئ شوئنه‌واراندا هاتو: که‌سێک بینه‌راوه که له‌ نوئیزدا جووله‌ جوولئ زووری کردوه، گو‌تراود: (لَوْ خَشَعَ قَلْبٌ هَذَا لَخَشَعَتْ جَوَارِحُهُ)، واته: نه‌گه‌ر دلئ ئەمه‌ خشووعی تیدا بووابه، ئەندامه‌کانیشی دادسه‌کنان، ئەندامه‌کانیشی ملکه‌چ ده‌بوون، له‌و بارده‌وه ئەم فه‌رمایشته‌ی پێغه‌مبه‌ر هه‌به‌ ﷺ:

(إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَإِنَّ الرُّحْمَةَ تَوَاجُهُ، فَلَا فَلَا تَحْرَكُوا الْحَصَى) (أخرجه عبد الرزاق: ٢٣٩٩، وأحمد: ٢١٣٦٨، وأبو داود: ٩٤٥، والترمذي: ٣٧٩، وقال: حسن،

والنساء: ۱۱۹۱، وابن ماجه: ۱۰۲۷، والدارمي: ۱۳۸۸، وابن خزيمة: ۹۱۳، وابن حبان: ۲۳۷۴ عَنْ أَبِي ذَرٍّ).

واته: نه گهر په کیکتان هه لسا بو نوژی، بهزه یی خوا روو به روویه قی، با ده نکه چهوانیش نه جوولیتنی.

(حصی) کوی (حصاة) ه یانی: ده نکه چهو، که له زیخ گه وره تره، به لأم له به ردیش گچکه تره، کاتی خوئی: به زوری له سه ر خاکی زهوی یان له لمی بیابان، یان له سه ر چه وو زیخ، نوژیان کرده، فه رموویه قی: با نوژکه ر ده نکه چه وه کانیش نه جوولیتنی، خویان پتوه مه شغوول بکات و بخافلی.

(خشوع) یش له نوژدا پتویسته، به لکو روو حی نوژه، وه ک له عوباده ی کوړی صامیته وه هاتوه: (الْخُشُوعُ: أَوَّلُ عِلْمٍ يُزْفَعُ مِنَ النَّاسِ) (أخرجه الترمذي: ۳۶۵۳، والدارمي: ۱۳۸۸، عن أبي الدرداء، قال الألباني: صحيح)، واته: (خشوع) په که مین زاناریه که له تپو خه لکدا هه لده گیری، واته: خه لک نوژ ده کات، به لأم ملکه چپی و زه بووینی له نوژدا نامیتنی.

۲- ﴿ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴾: هه روه ها نه وان هی وازهینه رن، پشت تیکه رن بو له غوو، (اللغو)، (اللغا: وهو صوتُ العَصَايِرِ، أو صوتُ الطُّيُورِ)، (اللغو)، له (لغا)، وه یه و جریوه ی چوله که پاساری، یا خود جریوه ی بالندانه به گشتی، به لأم دوابی (لغو)، به کاره ی تراوه بو: (مَا لَا فَايْذَةَ مِنْهُ أُخْرَوِيًّا، قَوْلًا كَانَ أَوْ فِعْلًا)، نه مه پیناسه راسته قینه که ی (لغو) به، (لغو) هه ر شتیک که سوودی تیدا نه بی بو دواړوژ، چ قسه بی، چ کرده وه بی.

هه لبه ته وازهینه ان له له غوو، هه ر نه وه نیه، ئینسان خوئی له غوو نه کات، قسه ی پووچ نه کات و، کرداری پووچ نه کات، به لکو ده بی به شداری له غووش نه کات، نه به تماشا کردن و نه به گوئی گرتنیش، چونکه جاری وا هه یه ئینسان خوئی، قسه ی پووچ و کرداری پووچ ناکات، به لأم گوئی له قسه ی پووچ ده گیری و، تماشا ی کرداری پووچ ده کات، به لأم برواداران راسته قینه نه وان هه که نه خویان

نہ هلی له غوون، نه له گهَلْ نه وانه دا که سه رگه رمی له غوون به شدار ده بن، وشه ی
﴿مُعْرِضُونَ﴾، پشتیکه رن نه وه ددگر یته وه، نه گه ر خوا فه رمووبای: (وَالَّذِينَ
يَزْكُونَ الْغَنَاءَ)، یان (لِّلْغَنَاءِ تَارِكُونَ)، نه وه هه ر نه وه ی ده گرته وه که خو یان
نایکه ن، به لام که ده فه رموی: ﴿عَنِ الْغَنَاءِ مُعْرِضُونَ﴾، واته: پشت ده که نه
پووچ، یانی: ویرای نه وه ی خو یان له غوو ناکه ن، پشت ده که نه نه وانه ش که
خه ریکی قسه و کرداری پووچ و بی که لکن.

دیاره ئینسان به نه ندازه ی نه وه که ده زانی بوچی هاتوته نه م ژیا نه، ده زانی
که ده بی چون بژی و، بوچی بژی و چ حیکمه تیک له پشتیه وه هه یه؟ به
نه ندازه ی نه وه که نه و فه ناعه ته له دل و ده روونی دا رۆ ده چی، خو ی کونترۆل
ده کات، که به ه یچ جو ریک توخنی له غوو نه که و ی، نه له زانی خو ی دا نه هلی
له غوو بی و، نه له گهَلْ که سانیکیش دا که خاوه ن له غوون، تیکهَلْ و به شدار
بی، ئنجا که واشبوو، نه و کاته کاتی زوری بو ددگه ر یته وه و، ته مه نه که ی به فیرۆ
ناچی و، ده توانی باشترین به هره له ته مه ن و بوونی خو ی وهر بگری، با له و
باره وه نه و فه رمووده یه ی پیغه مبه ر ﷺ به ئینین که ده فه رموی:

إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ لَا يُلْقَى لَهَا بَالًا، يَرْفَعُ اللَّهُ بِهَا لَهُ
دَرَجَاتٍ، وَإِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ، لَا يُلْقَى لَهَا بَالًا، يُهْوَى بِهَا فِي
جَهَنَّمَ (أخرجه أحمد: ۸۳۹۲، والبخاري: ۶۱۱۳).

واته: به نده وشه یه ک ده لئی، له په زامه ندیی خوا دا، گرنگیی پی نادات، به لام خوا
به هوی نه و وشه یه وه، چه ندان پله به رزی ده کاته وه، (به پیچه وانه شه وه) جاری
وایه به نده قسه یه ک ده کاو وشه یه ک به کار دینی له تووره یی خوا دا، (قسه یه ک
که مایه ی تووره یی خوا یه)، خو ی گوئی پی نادا، به لام به هوی نه و قسه یه وه،
به هوی نه و ته عبیره وه، به رده بیته وه نپو دۆزه خ، (ده چیته قوولایی دۆزه خه وه).

خوا په نامان بدات.

لیردها پتویسته نهو تینینیهش بخمه پروو که (القرطبی) له (الحسن البصری) بهوه، په حمهقی خوی لی بی، ده پینت که گوتوویهقی: (الْغُو: الْمُعَاصِي كُلُّهَا) ^(۱)، واته: لهغوو همموو گوناهاه کانه، نجا (القرطبی) وهک پشتگیری کردن و پشتراست کردنه وهی رایه که هی حسه نی به صرایی ده لی: (فَهَذَا قَوْلٌ جَامِعٌ)، واته: نه مه قسه به کی کۆکه روه وهی، به لام من ده لیتم: له راستیدا نه گهر حسه نی به صرایی وایگوتبی، په حمهقی خوی لی بی و، سه نه ده که ی راست بی، له وهدا نه پیکاه و، چونکه لهغوو به مانای همموو گوناهاه کان نایهت، (لغو) قه تل و زینا و ذزی و پزگیری و غه بیهت و دروو بوختان ناگریته وه، نه وانه هر کامیان ناوی تاییه تی خوی هه یه، به لکو خوا ﷻ لیردها که ده فهرموئی: برواداران سه رفران، نه وانه ی له نوژده کانیا نندا بو خوا زور ملکه چن، له ناخه وه، (کارلیک له گه ل نوژده کانیا نندا ده کهن، ده زانن له خزمهت کیدا وه ستاون)، پاشان نه وانه ی که پشت له قسه ی پوچ و کرداری پوچیش ده کهن، نه ک له وی بفهرموئی: له نوژده کانیا نندا بو خوا زور ملکه چن، دوایش بفهرموئی: زینا ناکه ن، قه تل ناکه ن! پاشان وشه ی (لغو) له زمانی عه ره بییدا ده لی: (مَا لَا فَائِدَةَ مِنْهُ)، نهو شته یه که سوودی نه بی، با گونا هیش نه بی.

(۳) ﴿ وَالَّذِينَ هُمْ لِلرُّكُوتِ فَجَعَلُوا ﴾، هه روه ها نه وانه ی نه انجامه رن بو زه کات، پشتریش گومان: نه مه زانایان، سی و اتایان بو هینان:

یه که م: (الَّذِينَ يُؤَدُّونَ الرُّكَاةَ)، نه وانه ی زه کات ده دن، به لام بوچی خوی په روه ردگار بهو ته عبیره هیناویه تی؟ نه مه زیاتر نه وه ده گه یه تی که باش زه کات له مالی خویان ده رده کهن و، باش مال و سامانی خویان له ریبه کانی خیر، له په زامه ندی خوادا، سه رف ده کهن و نه انجامه رن بو نه وه.

دووه م: کرده وه باشه کان نه انجام ده دن، بو نه وه ی خویان ته زکیه بکه ن، ﴿ وَالَّذِينَ هُمْ لِلرُّكُوتِ فَجَعَلُوا ﴾، ناوی لیدته وه: (وَالَّذِينَ هُمْ لِلرُّكَاةِ، فَاعِلُونَ لِأَعْمَالِ الصَّالِحَةِ)،

یانی: نهوانه‌ی که بؤ نهودی خویمان ته‌زکیه بکه‌ن، پاک و چاک بکه‌ن، کرده‌وه باشه‌کان نه‌نجام ده‌ده‌ن.

سینه‌م: (الَّذِينَ يُزُكُّونَ أَنْفُسَهُمْ)، نهوانه‌ی نه‌نجامده‌ری زه‌کاتن. واته: نه‌نجامده‌ری ته‌زکیه‌و، خو پاک و چاک کردنن.

٤- ﴿ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْتَابِهِمْ حَقٌّ عَلَىٰ ذُنُوبِهِمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْتَابِهِمْ حَقٌّ عَلَىٰ ذُنُوبِهِمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْتَابِهِمْ حَقٌّ عَلَىٰ ذُنُوبِهِمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ ﴾: هه‌روه‌ها نهوانه‌ی پار‌یزه‌رن بؤ داوینی خویمان، لی‌ره‌دا با نه‌قلتی‌ک له (ابن‌العربی) خاوه‌نی (الأحكام القرآن) بکه‌ین، که (القرطبي) له ته‌فسیره‌که‌ی خویدا، زور پستی به (أحكام القرآن) (ابن‌العربی) به‌ستوه:

(قَالَ ابْنُ الْعَرَبِيِّ: مِنْ غَرِيبِ الْقُرْآنِ أَنَّ هَؤُلَاءِ الْآيَاتِ الْعَشْرِ هِيَ عَامَّةٌ فِي الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ، كَسَائِرِ أَلْفَاظِ الْقُرْآنِ الَّتِي هِيَ مُخْتَلِمَةٌ لَهُمْ، فَإِنَّهَا عَامَّةٌ فِيهِمْ، إِلَّا قَوْلَهُ: ﴿ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْتَابِهِمْ حَقٌّ عَلَىٰ ذُنُوبِهِمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ ﴾، فَإِنَّهُ خَطَابٌ لِلرِّجَالِ خَاصَّةً دُونَ النِّسَاءِ، بِدَلِيلِ قَوْلِهِ: ﴿ إِلَّا عَلَيَّ أَرْوَجِيهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ ﴾ الْمُؤْمِنُونَ: ٦، قَالَ الْقُرْطُبِيُّ: قُلْتُ: وَفِي هَذَا التَّأْوِيلِ فِي الْآيَةِ، فَلَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ أَنْ يَطَّأَهَا مَنْ تَلَبَّكُهُ إِجْمَاعًا مِنَ الْعُلَمَاءِ، لِأَنَّهَا غَيْرُ دَاخِلَةٍ فِي الْآيَةِ، لَكِنَّهَا لَوْ أَعْتَقْتَهُ بَعْدَ مَلَكَتْ لَهَا، جَازَ أَنْ يَتَزَوَّجَهَا كَمَا يَجُوزُ لِغَيْرِهِ عِنْدَ الْجُمْهُورِ^(١)).

ئیننو له‌ره‌بیبی ده‌لتی: له شته سه‌یره‌کانی قورن‌ان نه‌ودیه که نه‌م ده (١٠) تابه‌ته گشتین بؤ پی‌اوان و نافرته‌تان، وه‌ک هه‌موو وشه‌کانی دیکه‌ی قورن‌ان که نافرته‌تان و پی‌اوان یتکه‌وه ده‌گرنه‌وهو گشتین بؤ هه‌مووان، به‌لام لی‌ره (له‌م ده تابه‌ته‌دا)، نه‌م رسته‌یه تابه‌ته به پی‌اوانه‌وه، که ده‌فه‌رموی: ﴿ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْتَابِهِمْ حَقٌّ عَلَىٰ ذُنُوبِهِمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ ﴾، نهوانه‌ی بؤ داوینی خویمان پار‌یزه‌رن، نه‌مه خوا ته‌نیا پی‌اوانی پی‌ دوانده، نه‌ک نافرته‌تان، به به‌لگه‌ی نه‌وه که دواپی ده‌فه‌رموی: ﴿ إِلَّا عَلَيَّ أَرْوَجِيهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ ﴾، مه‌گه‌ر نهوانه‌ی که له‌گه‌ل هاسوه‌رانی خویمان، یاخود له‌گه‌ل که‌نیزه‌که‌کانی خویناندا جووت ده‌بن، قورن‌بیبی گوتوویه‌تی:

منیش ددئیم: به پئی نه و واتابه له نایه ته که دا، هیچ نافرته تیک که پیاوئکی کۆپله ی هه بئ، بۆی نیه له گه لیدا جووت بئ، نه مه به کده نگیی زانایان له سه ره، چونکه ناچیته ئیو بازنه ی نایه ته که وه، به لأم نه گه ره نه و نافرته نه و کۆپله به ی خۆی نازاد کردو، موئکی نه و نه ما، نه و کاته بۆی هه به نه و نافرته بئنی، هه ره وک چۆن پیاوانی دیکه ش بۆیان هه به، هاوسه رگیری له گه لدا بکه ن، وه ک زۆربه ی زانایان ده لئین.

(۵) ﴿لَا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ﴾، مه گه ره له سه ره هاوسه رانیان، یا خود نه و نافرته تانه ی له به رده ستیان، (که نیزه که کانیان) ﴿فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ﴾، به دنیایی لومه یان ناکرئ (نه گه ره له گه ل نه واندای جووتین و غه ریزه ی جینسی خۆیان تیر بکه ن، به شیوه به کی شه رعی).

(۶) ﴿فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾، به لأم هه ره که سیک له پشت نه ووه، جیا له وه، شتی دیکه داوا بکات، (جیا له هاوسه ره، که نیزه که که کاتی خۆی هه بووه و ئیستا نه ماوه)، نه ووه نه وانه سنوور به زئنان، سنوور شکئنان.

به پئی نه م نایه ته: هه م زینا، هه م تیر بازی، هه م نیکاحی موته، که شیعه کاری پئده که ن، هه م ئاوی خۆ هئانه وه، ده سته پر (استمناه)، نه وانه هه موویان ناره واه وه ده ده غه ن، به لأم دباره هه ره کامیکیان به پله ی خۆی، با له و باره وه نه م شوئنه واره بئین:

(زوی مَعْمَرٍ عَنِ قَتَادَةَ قَالَ: تَسَرَّزَتْ إِمْرَأَةٌ غُلَامَهَا، فَذَكَرَ ذَلِكَ لِعُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَسَأَلَهَا: مَا حَمَلَكَ عَلَىٰ ذَلِكَ؟ قَالَتْ: كُنْتُ أَرَاهُ يَجْعَلُ لِي مِثْلِكَ يَمِينِي، كَمَا يَجْعَلُ لِلرَّجُلِ الْمَرْأَةَ مِثْلَ الْيَمِينِ، فَاسْتَشَارَ عُمَرُ فَي رَجُمَهَا أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالُوا: تَأَوَّلْتَ كِتَابَ اللَّهِ عَلَىٰ غَيْرِ تَأْوِيلِهِ، لَا رَجْمَ عَلَيْهَا^(۱)).

واته: مہ عمر له قہ تادوه (که له زانایانی شوینکته وتووان (تابعین) ده، گپراویه تهوه: ده لئی: نافرہ تیک له گه ل کؤیله که هی خویدا جووت بوو، نهوه بو عومهر باس کرا، عومهر خوا لئی رازی بن بانگی کردو لئی پرسى: بؤچی وات کردوه؟ نافرته که گوئ: ینم وا بووه بؤم چه لاله، له بهر نهوه که به دهستی منه وهیبه (مَلِكُ الْيَمِينِ) ده، کؤیله منه، ههر وهک چؤن بؤ پیاو چه لاله، له گه ل نافرته تیک که که نیزه کیهتی و بهر دهستیته، جووت ببئی، عومهر خوا لئی رازی بن له باره ی بهر دباران کردنیه وه راپوژی به هاوه لانی پیغه مبهری خوا ﷺ کرد، گوئیان: کئیی خوی مانا کردوه، به بن نهوه ی مانا ناراسته که ی بن، واته: چند نایه تیکی لیکدا ونه وه به هه له، بؤیه سزای ره جمی له سر نیه.

هه بته دواپی له تفسیری سوورہتی (النور) دا باس ده که م، که له راستی دا سزای بهر د باران کردن (رجم)، یه کیک نیه لهو سزایانه ی که له نیسلامدا ههن، بؤ که سانیک که زینا ده که ن، به لئی له سوننه تی پیغه مبهری خوادا ﷺ بووه، به لام له قورئاندا نیه، یان به هؤی قورئانه وه نه سخ بؤته وه، یان پیغه مبهری ﷺ که دواپی باسی ده که ین، وهک بؤچوون و نیجتهادیکى خوی نه وه ی کردوه، به لام دوا ی دابه زینی سوورہتی (النور)، نهو حوکمه نه گهر هه شبووبئ، که به ته ئکید بووه له سوننه تی پیغه مبهری خوادا ﷺ، نه سخ بؤته وه، نهوه له شوینی خوی باسی ده که ین، خوا پشتیوان بن.

(۷) وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رُءُوفٌ، هه روده ها نهوانه ی چاودیری سپارده کان و په یمانه کان خویان ده که ن.

سپارده (أمانة) که به (أمانات) کؤده بیته وه، ههر شتیکه به مروّف بسپتردری، یان پیی سپتردری بن، که ده بنی بیپاریزی، په یمان (عهد) که به (عهد) کؤده کرتیه وه، نهویش یانی: به لئین و په یمان، تنجا بیکومان ههم (أمانة) و ههم (عهد) ده گونجئ مانا که یان فراوان بکری و، هه موو نهوه ی که مروّف لئی داوا ده کری،

بیپاریزی، چ په یوه نندیی به کاروباری دنیا بیه وه هه بی، چ نایینی، چ په یوه نندیی به نیوان خوئی و خواوه هه بی، چ په یوه نندیی به نیوان خوئی و خه لکه وه هه بی، ده گونجی هه مووی بگریته وه، بؤ وینه: نه ندامه کانی جه ستهی مروّف، هه موویان نه مانه تن له لای مروّف، مالّ و سامانیک که دپته ده ستهی نه مانه ته، نه مانه ت هه ر نه وه نیه که خه لک له لای مروّفی داده نی، مالّ و منداله که ی نه مانه ته له لای، هاوه لّ و دوّست نه مانه ته، خزم نه مانه ته له ته ستویدا، ده بی بیپاریزی، کومه لگا نه مانه ته، ده گونجی ناوا مانای نه مانه ت فرلوان بکری، به تابه تی که خوا ﷻ به کو هیناویه تی: ﴿ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ ﴾، که نه مه خویند نه وه یه کی دیکه شی هه یه: ﴿ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ ﴾، نجا نه گه ر نه مانه ت بی، دیسان مانا که ی گشتیی ده بی، یان: هه موو جوړه سپارده یه ک.

که ده فهرمووی: ﴿ زَعُونَ ﴾، ﴿ الرُّعِي: مَرَاقِبَةُ الشَّيْءِ بِحِفْظِهِ مِنَ التَّلَاقِي، وَيُضْلِح مَا يُفْسِدُ مِنْهُ ﴾، ﴿ زَعِي ﴾، بریتیه: له چاودیری کردنی شتیک بؤ نه وه ی بیپاریزی له له به یین چوون، یا خود نه وه ی که لئی له به یین ده چن، لئی تیکده چی، چاکی بکاو ناگای لئی بی و بیپاریزی.

وشه ی (عهد) یش، چ نه و په یمانه ی له گه لّ خواوا هه یه، چ نه و په یمانانه ی له گه لّ خه لکدا هه ن، چ نه و په یمانه ی مروّف له گه لّ مالّ و هاوسه ریدا هه به تی، یان ژن له گه لّ میردی هه به تی، چ نه وه ی له گه لّ منداله کانی هه به تی، له گه لّ دراوسیکان، له گه لّ خزمان، له گه لّ کومه لگا، له گه لّ حوکمرانانیک که دادگه رانه حوکم ده کن، وشه ی (عهد)، نه و په یمان و به لیتانه هه موویان ده گریته وه، که ده بی مروّف بیان پاریزی و ناگای لیتان بی و چاودیریان بکات.

۸- ﴿ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴾، هه روه ها نه وانه ی پاریزه رن بؤ نوژده کانیان، به کن بؤی هه به بلن: بؤچی پیتشی فهرمووی: ﴿ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴾، لیره ش ده فهرمووی: ﴿ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴾، له وی وشه ی (صلاة) به تاک ها توه،

لیتره به کو هاتوهو، هه لیه ته به تاکیش هه ر خویره اوه ته وه؛ وه لأم له وی باسی تیوه پوکی نوژی کرد، لیتره باسی نوژی دهکات، به هه موو ره هه نده کانبه وه، نه وانهی پاریزه ری نوژه کانی خوینان، واته: له رووی پوآله ته وه، نوژه کانیان ده پاریزن، له رووی ده روون و تیوه پوکه وه، نوژه کانیان ده پاریزن، له رووی له کاتی خو ئه نجامدانیاندا، نوژه کانیان ده پاریزن، له رووی نه وه وه، که نوژه کانیان نه و شوینه وارده چا کانه بیان تیدا به دی بینن، که ده بیت له نوژ کاراندا هه بن، نوژه کانیان ده پاریزن، له وه که خوینان پاریزن له وه شتانهی که ده بن نوژ کاران خوینان له پاریزن، له وه باره وه نوژه کانیان ده پاریزن، که شتیک نه که نه پیچه وانهی نوژه که بیان بن.

ننجا چونکه (خشوع) له نوژدا مانابه کی تایهت و دیاری کرایی هیه، (صلاة)، بویه به تاک هاتوه، به لأم پاریزگاری له نوژه کان مانابه کی گشتگیرو فراوانی هیه، بویه به کو (صلوات) هاتوه، هه م (خشوع) یش ده گرتته وه، هه م لایه نی پوآله تیسی، هه م له کاتی خو ئه نجام دان، هه م به شیوهی ریک و پیک ئه نجامدان و، هه م دوا نوژه که شیان که شتیک نه که نه، کرده یه کیان له نه پشکووته وه پیچه وانهی نوژه که بیان بن، نه وانه هه موویان ده گرتته وه.

بویه ش خوا ﷻ له وی وا ده فره موئی و، له وی ش وا ده فره موئی.

جی پامانیسه که خوا ﷻ هه سلته ته بنه ره تییه کانی ئیماندارانی به نوژ ده ست پیکردوه و، به نوژی ش کو تایی پیته ئیان: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَشْيُونَ ﴿٢﴾، سیفه ق کو تایشیان ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾، نه مه ش گرنگیی و گه وره یی و پیگه و پله و پایه ی به رزی نوژ دیاری دهکات، له دینداری مسولماناندا، چ له دینداری شه خسیاندا، چ له دینداری به کومه لیاندا، هه ر بویه ش له فره مایشتی پیغه مبه ردا ﷻ هاتوه: ﴿إِنَّ أَوَّلَ مَا يُخَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَلَاتُهُ﴾ (أخرجه أحمد: ۱۶۹۹۵، وأبو داود: ۸۶۴، وابن ماجه: ۱۴۳۶، والدارمي: ۱۳۵۵، والحاكم: ۹۶۶)، واته: یه که مین شتیک که به نده لیتره سینه وهی له سه ری ده کری له گه لید، له روژی قیامت دا، بریتیه: له نوژه که ی.

تَنجَا نَهْ گەر له نوژنه کهیدا باش بئ، دیاره له شته کانی دیکه شدا باش ده بئ،
 بئگومان ههر که سبک نوژن بهرپاکه ری باش بئ، به دنیایی نوژنه که ی بوی
 ده بئته قوتابخانه یه ک، که هه موو کردارو هه ل سوکه و ته کانی دیکه شی باش بن.

مهسه لهی سَیِّه م:

راگه یاندنی نه و راستیه که بروادارانِ رازاوه بهو نو (۹) خه سلّه ته: (۱- نیمان، ۲- نویژ، ۳- خوشوع، ۴- پشت کردنه له غوو، ۵- زه کات دان، ۶- داوین پاراستن، ۷- نه مانه ت پاریزی، ۸- به تینداری، ۹- پاریزگاری له نویژ)، نه وانه ده بنه خواهونی فیرده وس:

وهک خوا ده فهرموی: ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿۱۰﴾ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۱﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له سئ برگه دا:

(۱) ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ﴾، نه وانه خوین میراتگران، ﴿أُولَئِكَ﴾، نه وانه ناوی نامازه (إِسْمِ إِشَارَة) یه، نه وه ده گه به نئ که شایسته ی میراتگریان هه بن، له کوئوه هاتوه نه و شایسته یه؟ له خو پاراندنه وه یان بهو نو سیفه تانه ی پشوده وه هاتوه، یانی: ﴿أُولَئِكَ﴾، واته: تا نه وانه ی خواهونی نهو نو سیفه تانه ن، تا نه وانه میراتگران.

بوچی وشه ی (میراتگران) یان بو به کارهاتوه؟ (اسْتَعْبَرِ الْوَرَاثَةَ لِلِاسْتِحْقَاقِ الثَّابِتِ لِأَنَّ الْإِرْثَ أَقْوَى الْأَسْبَابِ لِاسْتِحْقَاقِ الْمَالِ)، وشه ی (وَرَاثَة)، خوازراوه ته وه بو بوونه خواه نیکه چه سپاو، چونکه میراتگرتن به هیزترین هوکاره کانی بوونه خواهونی مال و سامانه، یه کیک به یه کیک ده لئ: میراق دایک و بابی نیه!

(۲) ﴿الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ﴾، نه وانه ی فیرده وس به میرات ده گرن.

که ده فهرموی: ﴿الْفِرْدَوْسَ﴾، ﴿الْفِرْدَوْسَ﴾، وهک پتیشتریش باسمان کرد، (الْبُسْتَانُ الْوَاسِعُ الْمُشْتَمِلُ عَلَى أَنْوَاعِ الثَّمَرِ)، بریتیه: لهو باغه فراوانه ی که هه موو جوړه میوه کانی تیدایه، به لأم به پیی فه رمایشتی پیغه مبه ر ﴿بُؤْمَانٌ دَرْدَدَةٌ كَهْوِيٌّ﴾، که فیرده وس به رزترین و خوشتترین و چاکترین شوئنی به هه شته، (الْفِرْدَوْسُ أَشْرَفُ

أَمَا كِنِ الْجَنَّةِ وَأَعْلَاهَا)، گرنگترین و بهرزترین و چاکترین شوئنه کانی بهه شته، وه ک پیغمبر ﷺ ده فهرموی:

{فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَسْأَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ، فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ، وَمِنْهُ تَنْجُرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ} (أخرجه البخاري: ۲۷۹).

واته: نه گهر داواتان له خوا کرد، فیردهوسی لی داوا بکن، چونکه باشرین شوئنی بهه شته، بهرزترین شوئنی بهه شته، له وئوه رووباره کانی بهه شت هه لده قوولن.

خوا به لوتف و کهرهمی خوئی به قسمه همان بکات، نهو باشرین و بهرزترین شوئنه ی بهه شت، لهو باره وه که خوا ﷺ ته عبیری: ﴿يَرْثُونَ الْفِرْدَوْسَ﴾ فیردهوس به میرات ده گرن، نهو ته عبیره ی به کارهیناوه، نهو ده قهی سوننه ت دینین که تیشکمان بو ده خاته سهر نهو نایه ته موباره کهو، نهوه ده چپته نیو ته وه وه که خوا ﷺ ده فهرموی: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَكِرُونَ﴾ النحل، واته: زیکرمان بو لای تو دابه زاندوه، تا کو نهوه ی بو خه لک دابه زتراوه، بو یان روون بکه یه وه، نجا نه وه ی که په یوه نندی به لایه نی کرده یه وه هه یه، پیغمبر ﷺ به کرده وه جینه جینی بکات و روون بیته وه: چوون جینه جی ده کری؟ هه ندی شتیش که خوا به کورتی فهرموویه تی، پیغمبر ﷺ تیشک بخاته سهری و مانا که ی پوشتن بن، لیره نه م فهرما بشته ی پیغمبر ﷺ که تیبستا ده یه نین، تیشک ده خاته سهر نه وه که چوون و بوچی بروداران به ﴿الْوَرُثُونَ﴾، میراتگران، وه سفکراوان؟

پیغمبر ﷺ فهرموویه تی:

{مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا لَهُ مَنزِلَانِ، مَنزِلٌ فِي الْجَنَّةِ وَمَنزِلٌ فِي النَّارِ، فَإِذَا مَاتَ فَدَخَلَ النَّارَ، وَرِثَ أَهْلَ الْجَنَّةِ مَنزِلَهُ، فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْوَرُثُونَ﴾} (أخرجه ابن ماجه: ۴۳۴۱، قال البوصيري: (۲۶۶/۴): هذا إسناد صحيح على شرط الشيخين، والبيهقي في شعب الإيمان: ۳۷۷، عَن أَبِي هُرَيْرَةَ).

واته: هیچ کام له تیوه نیه مه‌گەر دوو شوئینی ههن، (دوو جیگاو رینگای ههن) جیگاو رینگاو شوئینک له بهه‌شت و، جیگاو رینگاو شوئینک له نێو ناگری دۆزه‌خدا، نجا کاتیک که مرۆف دهمرئ و ده‌چپته نێو دۆزه‌خ، بههه‌شتیه‌کان لهو شوئنه‌ی که له بههه‌شتدا بۆی دانراوه، به میراتی ده‌گرن، (لێی به میرات ده‌گرن، بۆ وان ده‌بێ) نه‌وه‌یه که ده‌فه‌رموئ: ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ﴾، نا نه‌وانه میرات گرانن، واته: هی خۆیان بۆ خۆیان‌هو، نه‌و شوئانه‌ی بێبروایانیش که نه‌گەر بروایان هینابایه، بۆیان دانرابوون، نه‌و شوئانه‌ش له‌وان به میرات ده‌گرن.

(۳) - ﴿هُمُ فِيهَا خَالِدُونَ﴾، نا نه‌وانه به هه‌میشه‌ی تیدا ده‌میننه‌وه.

نجا له درێژهی فه‌رمووده‌که‌دا ده‌فه‌رموئ: هه‌روه‌ها بروادارانیک که ده‌چنه بههه‌شت، نه‌وانیش دیاره شوئینان له دۆزه‌خیشدا بۆ دانراوه، نجا که شوئینان له دۆزه‌خدا بۆ دانراوه، کاتیک که نه‌وان ده‌چنه بههه‌شت و شوئینی کافره‌کانیش به میرات ده‌گرن، کافره‌کانیش که ده‌چنه دۆزه‌خ، شوئینی خۆیان هی خۆیان و، هی بروادارانیکیش که نه‌گەر کافر بووبانایه نه‌و شوئینه‌یان بۆ داده‌نرا، له دۆزه‌خدا شوئینی نه‌وانیش به میرات ده‌گرن.

نجا له سوورته‌ی (التَّغَابُن) که خوای به‌رز ده‌فه‌رموئ: ﴿ذَٰلِكَ يَوْمُ الْتَغَابِنِ﴾، که له‌وتیدا نه‌گەر ته‌مه‌ن باقی بێ پێی گه‌یشتین، فه‌رمایشته‌که دێتین، نه‌و بابه‌ته جارێکی دیکه‌ روون ده‌که‌ینه‌وه، واته: هه‌ر کامێکیان زیان به‌وی دیکه‌ ده‌گه‌یه‌نی و، هه‌ر کامێکیان شتیک که بۆی دانراوه، ده‌بپته‌ هی وی، بههه‌شتیه‌کان شوئینی به‌ گریمانه بۆ دانراوی کافره‌کان له بههه‌شتدا به میرات ده‌گرن و، کافره‌کانیش شوئینی به‌ گریمانه بۆ دانراوی بههه‌شتیه‌کان و تیمانداران به میرات ده‌گرن.

با له دوو رحمة ته که ی خوا بهرهمه ندین!

بهر تـزان!

دهمه وی له کوتایی پروون کردنه وه و ته فسیر کردنی نه و یازده (۱۱) نایه ته موباره که ی سره تای سوورده تی (المؤمنون) دا، دلسوزانه و به په روژشانه پروو بکه مه هه موو لایه ک و بلیتم:

بیگومان خوا ﷺ قورئانی دابه زاندوه، به هه ر (۱۱۴) سوورده ته که یه وه، به هه ر (۱۲۳۶) نایه ته که وه، به هه موو وشه کانیه وه، که (۷۷۴۳۹) وشه یه، به هه موو پیته کانیه وه، که (۳۲۱۱۸۰) پیته، خوا نه م قورئانه ی دابه زاندوه، نه که ر ئینسان بیرى لى بکاته وه، به راستی که پهم و لوتف و میهره بانى خوا، به زدی و په روژى خوا، بو مروّفه کان سنووری نیه.

وه ک پیغمبه ر ﷺ پوژنیک له جه نکیکدا هاوه لان له ده وری بوون، نافره تیکى بینى سه راسیمه ده گه را، زور به په روژشه وه ده چوووه نه ملا و ده چوووه نه ملا، له مندالیکى خو ی ده گه را، دواى که منداله که ی بینى، یه کسه ر به سینگی خو یه وه گو شى و مه مکى دایه و له باوده شى گرت، پیغمبه ر ﷺ به هاوه لانى به ریزى فره موو: پیتان وایه نه م نافره ته ئیستا نه و منداله ی خو ی ده خاته ئیو ناگر، گو تیان: نه خیر نه ی پیغمبه رى خوا! ﷺ فره مووی: سویند به وه ی گیانی منى به ده سته، خوا ﷺ به رانبه ر به به نده کانی له و داپکه به رانبه ر به و منداله ی به به زه ییتره^(۱).

(۱) اِعْرَضَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَدِيمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبِيًّا فَإِذَا امْرَأَةٌ مِنَ السَّبْيِ قَدْ تَخَلَّبَ كَذْبُهَا تَسْمِي إِذَا وَجَدَتْ صَبِيًّا فِي السَّبْيِ أَخَذَتْهُ فَأَلْصَقَتْهُ بِبَطْنِهَا وَأَرْضَعَتْهُ، فَقَالَ لَنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنْتَرُونَ هَذِهِ طَارِعَةً وَلَدَهَا فِي النَّارِ؟ فَلْنَا لَا وَهِيَ تَقْبِرُ عَلًا، أَنْ لَا تَطْرُقَ، فَقَالَ: لَلَّهِ أَجْمَعُ يَعْتَلِدُ مِنْ هُنَا بِكَدْهَا! أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۵، ۵۹۹۹.

ئنجنا ئایا بەزەیی خوا ﷻ له چیدا بەرجهسته بووه؟ بە پلهی یه کهم لهم قورنانه دا، نهم فه رمايشتهی غۆی، که وهک گوتم: (۶۲۳۶) ئایه ته، هه موو نه وه زاران ئایه ته بۆ نه وهن که بۆ ئیمه بینه هیدایهت، بۆ تاک تاکمان و، بۆمان بینه بهرنامهی ژیان، وهک کۆمه ل و کۆمه لگامان، تاکو ههم له دنیا دا ژیانیکه مرو فانهی ته ندروستی رێک و پێک بگوزهرتین و، بهخته وه ر بین له ژیانى دنیا دا، چونکه نه گه ر قورنان پیا ده بکری و، موسولمانان ئایه ته کانی قورنان له ژیانى خو یاندا جیبه جی بکه ن، له هه موو چاکه یه ک به هر مه ند ده بن و له هه موو خرا په یه ک دوور ده بن، دادگه ریی ده چه سپن، زولم و ستم نامیتن، ته بایی و براهه تیی ده بن، لێک جیایی و دوژمنکاری نامیتن و، مرو فه کان هه موو سیفه ته به رزو په سنده کانیان ده بن: راستگو یی، ره حم، ئینصاف، خیرخوازی بۆ یه کدی، خاکیی بوون له گه ل یه کدی و، ... هتد، هه رو ده ها له هه موو سیفه ته خرا په کان دوور ده بن، یه که مین بهرجهسته که ری ره حمه تی خوا و میهره بانیی و بهزەیی خوا بۆ مرو فه کان، بریتیه: له قورنان و، دووه م: پێغه مبه ر (محمد) ﷺ که هه ر نازناوی ره حمه تی بۆ دانراوه، وهک چۆن خوا ناوی له قورنان ناوه ره حمه ت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَشَاءٌ لِمَا فِي الْأُصْدُورِ وَهَذَى وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ یونس، واته: نه ی خه لکینه! له په روهره دکارتانه وه ناموژگاریتان بۆ هاتوه، شیفا و چاره سه ر بۆ نه وه ی له سینه کانتاندا هه یه و، رینمایى و بهزەیی بۆ برواداران.

ئنجنا وهک چۆن قورنان ره حمه ته، پێغه مبه ری خواش ﷻ خوا به ره حمه ت پێناسه ی کردوه: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ ﷻ الانبیاء، واته: تۆمان نه ناروده مه گه ر بهزەیی بی بۆ هه موو جیهانیان، نه شیفه رموه (للمسلیمن)، ته نیا بۆ مسولمانان، بۆ هه موو جیهانیان، به مسولمانان و نامسولمانانه وه، به لکو هه ندیک له زانایان ده لێن: (عالمین) ته نیا مرو فه کان ناگرتنه وه، به لکو مرو ف و جندو، ژیاندارو رووهک، به لکو هه موو نه و دروستکراوانه ی خوا دروستی کردوون،

به هؤی په یامی پیغمبهری خاتمه وه ﷺ به هره مه ند بوون، په یامی پیغمبهری خاتمه میس نیوه پوکه که ی قورئانه، خوئی نه و قورئانه ی بهرجه سته کردوه، جیبه جنی کردوه، بویه تیمه نه گهر بیت و که متهرخه میسی بکه ین له گه ل قورئانداو له گه ل پیغمبهری خاتمه مدا ﷺ ریبازو رپیه که یدا، مانای وایه تیمه نیعمه قی خوامان نادیده گرتوه، نه و کاته تیمه سپله دهرده چین بهرانبه ر به خوای خویمان، که نه و هه موو په حم و به زهی و شه فقه ته ی بهرانبه ر به تیمه نواندوه، تا کو تیمه به خته وهر بین، دهبی هه موو لایه ک بزاینن که خوا ﷺ له نه سلدا تیمه ی بویه دروست نه کردوه سزامان بدات، وه ک خوا ده فرموی:

﴿ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴾^(۱۷) النساء، واته: خوا چی ده کا له سزادانی ئیوه، نه گهر ئیوه سوپاس گوزار بن و نیماندار بن.

یانی: نه گهر سپله نه بن خوا چی داوه له سزای ئیوه؟ به لام نه وه خویمانن خویمان ده خه ینه ئیو سزاو نازاره وه، کاتیک که پشت ده که ینه نیعمه قی خوا، پشت ده که ینه هیدایه قی خوا، نه وه خویمانن نه وه به سهر خویمان دینین، نه گهر نا خوا ﷺ به بنده کانی خوئی خوش ده وین، به ته نکینه وه یه، بویان به به زه ییه، له گه لیان میهره بانه، باشترین به لگه ش نه م قورئانه یه به و هه موو سووره تانه و، به و هه موو نایه ته موباره کانه و، به و هه موو نیوه پوکه وه، که خیری دنیاو قیامت ده گرتیه خوئی، پاشان پیغمبهری خاتمه موحه مه د ﷺ که هه م قورئانی هیناوه که په حمه ته و، هه م بو خوئی په حمه ت بووه، ئنجا به نه ندازه ی ته وه که مروفا یه تیبی له گه ل قورئاندا ناوخته دهبی و، کارلیک ده کات، له گه ل ریبازی پیغمبه ردا ﷺ شوئی ده که وئی، له په حمه قی خوا نزیک دهبی و، به پیچه وانه وه: به نه ندازه ی ته وه که مروفا یه تیبی مسوئلمانان و ناموسوئلمانان، پشت ده که نه قورئان و، پشت ده که نه ریبازه که ی پیغمبهری خاتمه ﷺ له په حمه ت دوور ده که ونه وه و تووشی زه حمه ت دهبن، تووشی به لآو گرفتاریی دهبن، وه ک تیس تا

دیهیبینین، مروّقایه تیی چۆن گرفتار بووه، به دهست دهیان و سهدان کیشه و گرفتاریی و، نه خووشیی و ناخوشییه وه، چ لهسه ناستی تاکه کان، چ لهسه ناستی دهوله تان و کۆمه لگاگان و، چ له دهروونی خویندا، چ له رواله تیاندا، خوا به لوتف و کهرهمی خوئی یارمه تیی تیمه ی مسولمان بدات، که ههرچی زیاتر بههره مند بین له ههر دوو رهحه ته که ی خوا، ههم له قورئان و، ههم له پیغه مبهری کۆتایی ﷺ و ریبازو بهرنامه که ی، که ریبازه که شی ههر بریتیه له جیه جی کردنی قورئان و، چه سپاندنی قورئان و، پراکتیزه کردنی قورئان، له ههموو بواره کانی ژبانی تاکیی و خیزانیی و کۆمه لایه تیی و سیاسیدا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ درسی دوووم ❖

بیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان یازده (۱۱) نایه‌ت ده‌گرته خوئی، نایه‌ته‌کانی: (۱۲ - ۲۲)، لهو یازده (۱۱) نایه‌ته‌دا خوای به‌رزو مه‌زن باسی قوئاغه‌کانی دروستبوونی مروئی کرده، پاشان باسی مردنی و زیندوو کردنه‌وهی کرده، هه‌روه‌ها باسی دروستکردنی هه‌وت ناسمانه‌کان و، چین له‌سه‌ر چین له‌سه‌ر یه‌ک و، دابه‌زاندنی ناو له ناسمانه‌وه بو سه‌ر زه‌وی به نه‌ندازه‌و، چیگی‌ر کردن و سه‌قامگیرکردنی نه‌و ناوه له زه‌ویی دا.

پاشان پواندنی باخی خورماو تری و میوه‌جاتی زور، به تاییه‌ت باسی دره‌ختی زه‌یتوون کراوه، که له ده‌شتی سه‌یناه ده‌روی، دواپی باسی ناژه‌ل و، شیر ی‌تیو سکی و، سوودی دیکه‌ی زوری و، به‌کاره‌ینانی (به تاییه‌ت حوشر) بو بارو سوار، و‌پرای که‌شتی له‌تیو دهریادا.

﴿ وَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿۱۲﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿۱۳﴾
 ﴿۱۴﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا النَّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْلًا فَكَسَوْنَا
 الْعِظْلَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿۱۵﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ
 لَلْئِيُونَ ﴿۱۶﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُعْتَبُونَ ﴿۱۷﴾ وَقَدْ خَلَقْنَا قَوَّكُم مِّنْ سَبْعِ طَرَائِقٍ
 وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿۱۸﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّتْهُ فِي الْأَرْضِ وَلِنَاعِلَ نَهَابٍ
 بِهِ لَقَدَرُونَ ﴿۱۹﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَبٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا
 تَأْكُلُونَ ﴿۲۰﴾ وَشَجَرَةٌ تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَيْغٍ لِأَكْلِينَ ﴿۲۱﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي
 الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّتُنذِرُوا مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَوعٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿۲۲﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى
 الْفَلَاحِ مُتَمَلِّكُونَ ﴿۲۳﴾ ۞

مانا دەقاو دەقى ئايەتەكان

{بە دۇنيايى مەرفۇمان لە پوختەيەك لە قورقۇ دروستكردوھ ^(۱۲) دوايى
 گىرمان بە نوتفەيەك لە نشىنگەيەكى چەسپاوو مەحكەمدا ^(۱۳) دوايى
 (نوتفەكە) گىرمان بە خوئىنپارەيەك و، (خوئىنپارەكە) كىرمانە پارچە گۆشتىكى
 زارجوو ناساو، (پارچە گۆشتەكەش) كىرمانە تىسك و تىسكەكەشمان بە گۆشت
 داپۇشى، دوايى لەشتىوھى دروستكراويكى دىكەدا پىمان گەياند، بەرزىي و پىز بۇ
 خواي چاكىرىنى بەدېھىنەران ^(۱۴) نىجا دوايى تىوھ (نەي مەرفۇكەكان!) بە دۇنيايى
 دەمرن ^(۱۵) دوايىش بە دۇنيايى پۇژى ھەلسانەوھ زىندوو دەكرىنەوھ (بۇ سزاو
 پاداشت) ^(۱۶) بىگومانىش لە سەرووتانەوھ ھەوت چىنە ناسمانان دروستكردوون و،
 تىمەش لە دروستكراوى خۇمان بى ناگا نىن ^(۱۷) لە ناسمانىشەوھ ناويكى بە
 ئەندازەمان دابەزاندەوھ، لە زەويىدا سەقامگىرمان كىردوھ، بە دۇنيايى تىمە
 لەسەر (نەھىشت و) لاپردنىشى بە توانىن ^(۱۸) نىجا بەو ناوھ چەندان باغى
 خورماو تىمان بۇ تىوھ پىنگەياندن، كە زۇر جۇرە ميوەيان بۇ تىوھ تىدان و
 لىيان دەخۇن ^(۱۹) ھەروھە درەختىكىشى پى دەپوئىن، لە طوروى سەينە
 دىتە دەرى، كە پۇن و پىخۇرى بۇ خۇرەران لى بەرھەم دى ^(۲۰) ھەروھە
 لە ئاژەلانىشدا پەند بۇ تىوھ ھەيە، كە لەوھى لە سكيان دايە خواردەنەوتان
 (شىرەكەياتان) بۇ دەرەخسىتىن و، پىتانی دەنۇشىن و، سوود گەلى زۇرى تىدان و
 لىشيان (لە گۆشتەكەيان)، دەخۇن ^(۲۱) ھەروھە نامپازو ھۆكارى بارو سوارتان
 لەوانىش و لە كەشتىيانىش بۇ رەخساوھ ^(۲۲) .

شیکردنهوی هه ندیک له وشهکان

(سَلَّوْا): (سَلَّ الشَّيْءَ مِنَ الشَّيْءِ: نَزَعَهُ، وَقِيلَ لِلْوَلَدِ: سَلِيلٌ، وَالسَّلَاةُ: الصَّفْوُ الَّذِي يُسَلُّ مِنَ الْأَرْضِ)، (سَلَّ الشَّيْءَ مِنَ الشَّيْءِ)، لى دارى، لى وهگرت، به رۆلهى مرووف دهگوترى: (سَلِيلٌ)، (فُلَانٌ سَلِيلٌ فُلَانٍ)، چونكه له وهوه هاتوه، له وهوه وهرگيراهه، ليره دا وشهى (سَلَاةٌ) برىته لهو پوخته بهى كه له زهوى وهرده گيرى.

(نُطْفَةٌ): (النُّطْفَةُ: الْمَاءُ السَّائِي، وَالْمَاءُ الْقَلِيلُ، يُعَبَّرُ بِهَا عَنْ مَاءِ الرَّجُلِ)، (نُطْفَةٌ)، به ناوىكى بى خه وش دهگوترى، ههروهه به ناوىكى كه مېش دهگوترى و، تهعبيرى بى دهكرى له ناوى پياو، (راغب) واىگوتوه، به لَم من پىم وايه: (نُطْفَةٌ)، برىته: له كوى ناوى پياوو نافرهت.

(قَرَارٌ مَكِينٌ): واته: نشينگه بهكى مه حكه م، (مكين: مُتَمَكِّنٌ)، چه سپاو، (قَرَارٌ، مُسْتَقَرٌّ)، نشينگه، (وَالْإِقْرَارُ: إِثْبَاتُ الشَّيْءِ)، (إِقْرَارٌ)، برىته: له چه سپاندى شتىك، سه قامگير كردنى شتىك له شوپىنكىدا.

(عَلَقَةٌ): (عَلَقَةٌ: التَّشْبِيهُ بِالشَّيْءِ)، (عَلَقٌ)، برىته له دهستكرتن، يان خووه لواسين به شوپىنكه وه، (وَالْعَلَقُ: الدَّمُ الْجَامِدُ، وَمِنْهُ الْعَلَقَةُ..)، (عَلَقٌ) به خوڼى وشك و رهق هه لاهاتووش دهگوترى، يان خوڼىكى پتهو، له وهوه به (عَلَقَةٌ)، كه له دواى (نُطْفَةٌ)، نه كه ر خوا عَلَقَةٌ بهوتى نهو مروقه به قوناغه كاندا بروات، دهپته (عَلَقَةٌ)، خوڼىپاره له وهوه به (عَلَقَةٌ)، گوتراوه: (عَلَقَةٌ)، كه خوڼى به مندالدى نافرهت هه لده واسى.

(مُضْغَةٌ): (المُضْغَةُ: الْقِطْعَةُ مِنَ اللَّحْمِ قَدَرَ مَا يُمَضَّغُ وَلَمْ يَنْضَجْ)، (مُضْغَةٌ)، برىته له پارچه گوشتىك، به نه ندازهى نهوه كه بجوورى، زارجوه گوشت، به لَم به مارجىك نه كو لايىت، نىجا پىم دهگوترى: (مُضْغَةٌ).

(سَبَّحَ طَرَائِقَ): (طَرَائِقُ: جَمْعُ طَرِيقَةٍ، وَجَمْعُ طَرِيقٍ: طَرِيقٌ)، وشهی (طَرَائِقُ)،
 کوی (طَرِيقَةٍ) یه، به لام وشهی (طَرِيق)، یانی: ریتگا، به (طَرِيقُ)، کو ده کرتیه وه،
 (سبع طرائف)، به حهوت چینه کافی تاسمان ده گوتری، (أَطْبَاقُ السَّمَاءِ، يُقَالُ لَهَا:
 طَرَائِقُ).

(بِالذَّهْنِ): (جَمْعُ الذَّهْنِ: أَذْهَانٌ)، (ذَّهْنٌ)، یانی: رۆن، چه وریمی به (أَذْهَانٌ) کو
 ده کرتیه وه، چه وریمی کان، رۆنه کان.

(وَصَبَّحَ): (الصَّبْحُ: مُضَدُّ صَبَغْتَهُ، وشهی (صَبَّحَ)، چاوگی (صَبَّغْتَهُ) یه، واته:
 بویه م کرد، ره نگم کرد، (الصَّبْحُ: المَصْبُوغُ)، (صَبَّحَ) بریتیه له شتی ره نگ کراو
 ﴿وَصَبَّحَ لِلآكِلِينَ﴾، (أَدِمَ لَهُمُ)، واته: پیخور، بو خوره ران، نه وانهی که ده یخون.

(لِعِبْرَةٍ): (عِبْرَةٌ)، یانی: په نند، له بهر نه وه له شتیکه وه ده په ریه وه بو شتیکی
 دی، ده لئ: (العِبْرَةُ: الإِعْتَابُ وَالْعِبْرَةُ بِالحَالَةِ الَّتِي يَتَوَصَّلُ بِهَا مِنْ مَعْرِفَةِ المُشَاهِدِ
 إِلَى مَا لَيْسَ بِمُشَاهِدٍ)، له بهر نه وهی به هوئی زانینیکه وه، که ده بیترئ، ده گوازیه وه
 بو شتیکی دیکه که نابیندرئ، یا خود نازاندرئ، (عِبْرَةٌ) به مانای به لگه ش دئ،
 چونکه له و به لگه وه ده په ریه وه بو به لگه له سه ر هیتراوه که.

مانای گشتیی نابه تهکان

خوای نهوهی له یازده (۱۱) نابهقی پتشیوودا، باسی سیفه ته بنه رته تیهه کانی برودارانای سه رفرازی کرد، که له ده رسی پتشیوودا باسمان کردن و، شیمان کردنه وه، ننجاه دیته سه ر باسی دروست بوونی مرؤف و، قوناغه کانی دروست بوونی مرؤف، چ نادهم و سه ووی هاوسه ری، سه لات و سه لامی خویان لی بی، چ وه چه که یان، ده فه رموی:

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ﴾، به دلنایی مرؤفمان له پوخته به کی وه رگیا وه له قوری، دروست کردوه، نه مه ده گونجی مه بهستی دروست بوونی نادهم بی، سه لامی خوی لی بی، که نادهم وه ک پتغه مبه ر ﴿پرونی کردوته وه، جه سه ته کی له هه موو جو ره کانی گلی زه وی یان قوری زه وی وه رگیا وه، پوخته به کی نه وه قوره بووه، قوریش برتیه له (ناو + گل).

ده شگونجی لیره دا مه به ست له ﴿الْإِنْسَانَ﴾، مرؤف بی به گشتی، ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ﴾، واته: مرؤفمان به گشتی له پوخته به ک که له قوری وه رگیا وه، دروست کردوه، چونکه وه ک دواپی باسی ده که ین: نه وه نوتفه به ی که مرؤفی لی دروست ده بی، که برتیه: له کو بوونه وه ی هه مه نیک ی پیاو، له گه ل هیلکوله به کی نافرته داو، دوا ی نه وه ی که ده پیتیزی و له مندالانی دایکدا جیگیر ده بی، پی ده گوتری: ﴿نُطْفَةٍ﴾، ننجاه نه وه نوتفه به ش هه ر ده گه رتیه وه بو قوری زه وی، چونکه نه وه نوتفه به ش بیگومان له خوینی باب و دایک دروست بووه، خوینه که ش دیا ره له و خواردن و خواردنه وه ی که خواردوویانه، خواردنه که ش بیگومان یان رووه که وه، یان ناژه له، یان ناوه، هه رچی هه به هه ر ده گه رتیه وه بو زه وی^(۱).

﴿ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴾، دوايي نهو پوخته وه رگير او ده مان له قوپ،
 کرده نوتفه يه ک له نشينگه يه کي مه حکه مدا، نجا نهو پوخته وه رگير او ده،
 ناوي ناده م و هه ووا، واته: توو (مني) ي ناده م و هه ووا، بوه به نوتفه يه ک
 له نشينگه يه کي مه حکه مدا، نجا دوايي له و توه شيودي دروست بووني مرو فان،
 له وه وه که راسته و خو له قوري زه وييه وه بي، که دروست بووني ناده م و
 هه ووا يه، گوزرايه وه بو جور يکي ديکه که له ري نوتفه وه بي، نوتفه يه ک
 که له مندالدي نافر ه تدا سه قامگير ده بي و، گشه ده کاو پي ده گات، نجا به و
 شيويه مرو ف دروست ده بي.

﴿ فَوَخَلَقْنَا نُطْفَةً عَاقَةً ﴾، دوايي نوتفه که مان کرد به خوينپاره، ﴿ فَوَخَلَقْنَا
 الْعَاقَةَ مُضْغَةً ﴾، خوينپاره که شمان کرده پارچه گوشت يکي زار جوو ناسا،
 ﴿ فَوَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْلًا ﴾، دوايي پارچه گوشته زار جوو ناسايه که شمان کرده
 تيسقان، گور يمان بو تيسک ﴿ فَكَوْنًا أَلْوَانًا لَحْمًا ﴾، دوايش تيسکه که مان به
 گوشت دا پوشي، ﴿ ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ ﴾، نجا کردمان به دروست کراونکي ديکه،
 گواستمانه وه بو قوناغي کي ديکه، به شيويه يه کي ديکه پيمان گه ياند، که زور جيا بوو
 له وه ييشي، که وا پنده جي مه به ست ليره دا رووح به به ردا کردن بي.

﴿ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴾، به رزي و پيز بو خوي با شتر يني به دي هينه ران.

نجا خوا ﴿﴾ له شيويه نادياره وه ده يگور ي بو شيويه دواندن، (خطاب)
 ييشي به شيويه ناديار خوا فه رمايشتي فه رموو، له باره ي دروست بووني
 مرو فه وه، نهو جاره يه کسه ر روو ده کاته مرو فان و ده ياندويني: ﴿ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ
 ذَلِكَ لَمِيتُونَ ﴾، ﴿ ثُمَّ ﴾، ليره دا ده گونجن بو نه وه بي، که نه وه ش قوناغي کي
 ديکه يه، يا خود ﴿ ثُمَّ ﴾، نه گه ر مه به ست پي کاتيش نه بي، مه به ست پي پله
 (رتبه) يه، واته: نجا تپوه هي مرو فه کان! دواي نه م ژيانه ده چنه پله و قوناغي کي

دېكەۋەو بە دۇنيايى دەمرن، ﴿مُرُّ اِنْكُرْ يَوْمَ الْاَقِنِمَةِ تَبْعَثُونَ﴾، دىۋى نەۋەش قۇئاغىتىكى دېكەبە، بە دۇنيايى لە رۇژى ھەلسانەۋەشدا تېۋە زىندوۋ دەكرېنەۋە.

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ﴾، بە دۇنيايى لە سەرووتانەۋە ھەوت چىنمان دروست كر دوون، واتە: ھەوت ئاسمان، ﴿وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غٰفِلِيْنَ﴾، تېمەش لە دروستكر اۋى خۇمان بېنكاگى نېن، بە پېچەۋانەى بېرو بۇچوونى نەپەستۇۋ فەلسەفەى يۇنانىي بە گشتىي، ئەۋانەيان كە خواناس بوون، پېيان وابوۋە، خوا ﷻ گەردوونى دروست كر دوۋە ۋەك سەعاتىك قورمىشى كر دوۋە لىتېگەراۋە، پېيان وابوۋە، خوا لەۋە بەرزو مەزنترە بېر لە وردەكارىيەكان بكا تەۋە، ياخود سەرگەرمى وردە نېشەكان بى، ئەۋ وردە نېشانەى بۇ مروۋقان، يان بۇ فرىشتان بەجى ھېشتوون! ھەر بۇيە لە فەلسەفەى يۇنانىيدا ھەبە، كە ھەندىك لە فەيلەسوۋفە مسولمانەكانىش پېنى كار تىكر اۋ (متاثر) بوون، ھەندىكىان پېيان وابوۋە، كە زانىبارىي خوا، پەيوەست نابى بە وردە شتەكانەۋە، ﴿عَلِمَ اللّٰهُ لَا يَتَعَلَّقُ بِالْجُزْئِيَّاتِ﴾!، كە بىگومان ئەۋە بېرو بۇچوونىكى ئەفسانەبىيەۋ، دوورە لە پايعى بەرزى خوا، كە ناگى لە دروستكر اۋەكانى خۇي نەبى، بە وردو درشتەۋە.

﴿وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَاَسْكَنَهُ فِي الْاَرْضِ﴾، ھەرۋەھا لە سەرووتانەۋە بە ئەندازە ئاۋمان ناردۇتە خوارو، لە زەۋىي دا نېشتەجېمان كر دوۋە، سەقامگىرمان كر دوۋە، تېنسان ئەگەر بېر بكا تەۋە: ئەۋەندە بارانەى كە دەبارى، ئەگەر خوا ﷻ بە ئەندازە نەبارىنى، كارەسات دەفەۋمى، بۇ ۋىنە: ئەمسال كە لەم ۋلاقى تېمە، لە ھەر تېم و لە عىراق و ناۋچەكەش، بارانى زۇر بارى، لافاۋى زۇرى لىكەۋتەۋە، نىجا تۇ گرېمان بكەۋ دابىنى، لە جىياتى ئەۋەندەى بارىۋە، دوۋ ئەۋەندە، سى ئەۋەندە بىبارى! دەبى دىيا چى لىبى؟ بۇيە خوا دەفەرموۋى: بە ئەندازە لە سەرتوۋە ئاۋمان دابەزاندىۋە، وشەى ﴿مِنَ السَّمَاءِ﴾، يانى: لەسەرتوۋە، ﴿السَّمَاءِ﴾، بە ماناى ھەۋرىش ھاتوۋە، بەلام لىرەدا بە ماناى سەرتىيە، نەك ئەۋ ھەوت ئاسمانانەى خوا ﷻ باسيان دەكات، ۋ، چىن، بە سەر چىن، ۋ، تا تىستاش زانىبارىي

شتیکی وایان له بارهوه نازانتی، ﴿فَأَشْكَتْهُ فِي الْأَرْضِ﴾، نهو ناوه مان له زهویی دا نیشته جی کرده، سه قامگیرمان کرده، نهویش دیسان شتیکی یه کجار گه وره و گرنکه: نهو ناوه ده گونجا له زهویی دا نیشته جی نه بی و، به ناخی زهویی دا بچینه خوار، یان هه مووی بیته وه به هه لم، به لام خوا ﴿بِئْسَ مَا عَمِلُوا﴾ به مان عه مبار ده کا، له خه زینه و له عه مباره کانی نیو زهویی دا، خوا ﴿بِئْسَ مَا عَمِلُوا﴾ نهو ناوه شیرین و زولاله که له هه وره کان دپته خوار، به شیوهی باران و به فرو ته رزه، بومان عه مبار ده کات، بومان هه لده گری، ﴿وَأَنَّا عَلَّاهُ بِمَاءٍ لَقَدِيرُونَ﴾، تیمه له سه ر لایردنی و نه هیستنی توانا دارین، به لام لامان نه برده وه، هیشتوومانه ته وه بو نه وهی ژبانی تیوهی پی به پتوه بچی، ﴿فَأَلْشَأْنَا لَكُمْ بِمَاءٍ جَنَّتٍ مِّنْ نَّجْمٍ لِّمِثْلِ مَا عَمَلْتُمْ﴾، بهو ناوه، که له شیوهی باران و به فرو ته رزه دا هاتوته خوار، پیمان پی گه باندوه چند باخیک له خورماو له تریه کان، هه م له دره ختی خورماو، هه م له دره ختی میوه کان، ﴿لَكُمْ فِيهَا فَوْكٌ كَبِيرٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾، بو تیوه له و باخانه دا (جگه له خورماو له تری) چهندان میوهی زور هه ن، لیان ده خون، جارانی دیکه ش باس مان کرده: بوچی خوا ﴿بِئْسَ مَا عَمِلُوا﴾ به وشه ی (ماء)، باسی نه وه ده کات که له سه ری بومان داده به زینتی؟ نافه رموی: (مَطَرٌ) یان (لُجْجٌ) یان (بَرْدٌ)؟ بو نه وهی هه رسیکیان بگریته وه، به لکو ناوگ و شه ونم و هه لمیش بگریته وه، به لام هه ر کامیانی هینا بایه، بهس یه کتیکانی ده گرتوه، به لام که ده فه رموی: ناو، واته: چ له شیوهی شل دا که بارانه، چ له شیوهی له نیوان شل و په قدا، که به فر، (لُجْجٌ) ه، چ له شیوهی په ق و به ستودا، که ته رزه یه.

هه روه ها خوا ﴿بِئْسَ مَا عَمِلُوا﴾ به تابیته باسی دار خورماو دار میو (تری) ده کات، به لام دوایی ده فه رموی: ﴿لَكُمْ فِيهَا فَوْكٌ كَبِيرٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾، ﴿فِيهَا﴾، نه م پاناوه ده چینه وه بو ﴿جَنَّتٍ﴾، واته: له و باخانه دا که به تابیته دره ختی خورماو دره ختی تریان تیدایه، زور میوهی دیکه شیان تیدایه، به لام چونکه به رزترینی دره خته کان دار خورمایه وه، زمترینشیان دار میوه، که به زه ویدا بلاو ده بیته وه،

یان که پری بؤ ده کهن و، بهرز نابیته وه، نجا نه وهی له تیوان شه دووانه دا شه دار خورما بهرزانه وه، شه دار میوه که به زهوی دا راخراوه، له تیوانیاند ا جوره میوهی دیکه ی زور هه ن!

دوایی به تایبته باسی دره ختی زهیتوون دکات، ﴿وَسَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ﴾، ههروه ها به و ناوه دره ختیک پی ده که به نین و ده روئین، که له چیا سینه ا دره ده چی، ﴿طُورِ سَيْنَاءَ﴾، ﴿طُورِ﴾، یان به ره های به مانای چیا به، یان به مانای چیا به کی تایبته، که موسا علیه السلام له سه ری گفتوگوی له که ل خوی بهروه درگارد ا کرده وه، له ده شتی (سینه ا) ه، که هه م به (سینه ا) خوتندرا وه ته وه وهه م ﴿سَيْنَاءَ﴾ یش، شه دره خته ش به زوری له وی دره پوی.

نجا خوا ﴿﴾ له شوئی دیکه ناوی زهیتوونی هیناوه، به لام لیره دا باسی ناکات، به سه ده فهرموی: دره ختیک له وی دره پوی، که وا پنده چی مه لبه ندو چا وگی بنه پرتی دره ختی زهیتوون، شه وی بووین، ناوچه ی شام ﴿تَنْتُ بِالذَّهْنِ وَصَبَّحَ لِلْأَكْلِيْنَ﴾، که شه دره خته ش که دره پوی، هه م روئی تیدایه، هه م پیخوریش بؤ خوره ران، شهوانه ی دهیخون، ﴿وَإِنَّ لِكُرْفِي الْأَنْعَامَ لَعِبْرَةً﴾ (الانعام)، به پی رایه کی زانایان، شه چواره ده گرتیه وه: (حوشتر و ره شه ولاخ و مه رو بز)، هه ندیکیش ده آین: (انعام) کو ی شه ناژه لانه ده گرتیه وه، که مروف لیان به هره مه مند ده بن، نجا ده فهرموی: له ناژه لانیشا بؤ تیوه به ندیکی گوره هه به، ﴿تَشْفِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا﴾، له وهی که له سکیان دایه، به تیوه ی ده نوشینین، اته: ماده ده کی خوراندنه وهی بؤ تیوه لی دره خستینین که مه به ست پی شیره، دوایی شه شیره ده گرتیه ماست و، ماسته که ده گرتیه ماستاوه، ده گرتیه دوو، روو و زاژو په نیرو که شک و زور شتی دیکه ی لی دروست ده کری، ﴿وَلِكُرْفِيهَا مَنَعُ كَثِيرَةٍ﴾، ههروه ها بؤ تیوه له و ناژه لانه دا، سوود که ل زور هه ن، ﴿وَمِمَّا تَأْكُلُونَ﴾، لیشیان ده خون، له گشته که یان ده خون، ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ﴾، ههروه ها تیوه له سه ر شه ناژه لانه وه له سه ر که شتیبه کانیش هه لده گیرین، اته: بؤ بارو سواریش به کاریان دینن!

تَنجَا بِهَيْبَتِي ﴿۱۰﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْمَلَائِكِ الْمُحْمَلُونَ ﴿۱۱﴾، وا پنده چینی وشه‌ی (انعام) چه‌مک و
 واتاکه‌ی گشتیتر بی، له‌وه‌ی ته‌نیا نه‌و چواره بگریته‌وه: (حوشرو ره‌شه و آخ و
 (گاو مانگاو گامیش و که‌ل) و، مه‌ر به‌نیترو متیه‌وه، به‌ران و، مه‌ر، هه‌روه‌ها بز،
 بز و نیری)، وا پنده چینی، چونکه حوشتر به‌لئی بو بارو سوار به‌کاردی، به‌لام
 گاو مانگا به ده‌گمهن و، مه‌رو بزیش هه‌ر به‌کارنایهن، بوئه وا پنده چینی (انعام)
 نیسترو نه‌سپ و که‌رو ماین و بارگین، هه‌موویان بگریته‌وه.

که‌واته: لیره‌دا خوا ﴿۱۰﴾ ژماره‌یه‌ک له نازو نیعمه‌ته‌کانی خوئی، چاکه‌کانی
 خوئی، بو تیمه ده‌خاته روو، تاکو تیمه له‌میانی نه‌و چاکه و نیعمه‌تانه‌ی خوای
 په‌روه‌ردگادا، زیاتر ناشابین به‌ خوای په‌روه‌ردگارمان و، به‌ ناوو سیفه‌ته
 به‌رزه‌کانی و، به‌ میهره‌بانیه‌که‌ی و، به‌ زانسته‌که‌ی و، به‌ ده‌سته‌لانه‌که‌ی.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

باسی دروستکردنی مروّف به جهوت قوئاغ:

۱- بوخته بهک له قورئ.

۲- نوتفه.

۳- خوئینپاره.

۴- زارجووه گوشت.

۵- تیسک.

۶- داپوشرانی تیسک به گوشت.

۷- پیکهاتنیکی دیکه، رووح به بهردا کردن:

خوا دهفه رموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴿۱۲﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿۱۳﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا النَّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَوْنُوا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أُنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿۱۴﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له ههشت برکه دا:

۱- ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ﴾، به دنیایی مروّفمان له بوخته بهک له قورئ دروست کردوه، وشهئ ﴿سُلَالَةٍ﴾، به چهند واتابهک به کارهاتوه، وهک:

(اعجازُ الشَّعرانِ فيما تُخفيه الأرحامُ)ی، (کریم نَجِيبُ الأَعْر) ^(۱)، گوتوویه تی: به لای که مه وه شهش واتای ههن: ۱- به مانای ناوی کهم دی. ۲- به مانای ماسیه کی دریز دی. ۳- به مانای وه رگرتنی شتیک له شتیک به نهرمی دی. ۴- به مانای دهرچوون له قه له بالغیی دی. ۵- به مانای دهرچوون له شوونی ته ننگه به رو تهسک دی. ۶- به مانای رۆیشتنی خیراش دی.

ئهم شهش سیفه تهش هه موویان به سه ر ئه و نوتفه به دا ده چه سپن، که بریتیه: له کووی مه نیی پیاوو مه نیی نافرته، دواي ئه وه ی که له مندآلدانی نافرته دا جیگیر ده بی، وهک ینشتر باسمان کرد.

دهشگونجی لیره دا مه به ست له ﴿سُلِّلَوْ مِنْ طِينٍ﴾: دروست بوونی ناده م الخی: بی، که ناده میس له پوخته به کی وه رگراو له قوری زهوی دروست بووه.

دهشگونجی مه به ست له ﴿سُلِّلَوْ مِنْ طِينٍ﴾: ئه و مادده به بی که دواي ده بیته مه نیی پیاوو مه نیی نافرته، که بیگومان ئه ویش هه ر له خوئنه که بیان دروست ده بی، خوئنه که شیان له و خواردنه هه زم کراوه و، خواردنه کهش هه ر ده گه ریته وه بو زهوی.

(۲) - ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ﴾، ئه مه قوئانگی دووه مه، دواي کردمان به نوتفه به ک له نشینگه به کی مه حکمه دا، که به ته نکید مه به ست له نوتفه پیکه یشتنی چه یه مه نی پیاو هیلکو له ی نافرته و پیتیرانیه تی، پاشان نیشته جی بوونیه تی له نیو مندآلدانی نافرته دا.

(۳) - ﴿فَرُحِقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً﴾، ئه مه قوئانگی سیه مه، دواي نوتفه که مان دروست کرد به خوئنپاره (عَلَقَةً)، واته: کردمان به عه له قه، خوئنپاره، (عَلَقَةً)، (ما يعلَقُ بالشَّيءِ)، (عَلَقَةً) ئه وه به که به شتیکه وه په یوه ست ده بی و خووی پیوه هه لده واسی.

۴- ﴿فَخَلَقْنَا أَلَمَلَةَ مُضْغَةً﴾، نه مه قوناغی چوارده مه، دواپی خویتنپاره که مان کرد به پارچه گوشتیکی زارجوو ناسا، ﴿مُضْغَةً﴾، (ما مُضْغُ)، نه وهی که له زاردا جیکه ی بیته وه و بجووری.

۵- ﴿فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا﴾، نه مه قوناغی پینجه مه، دواپی نه و پارچه گوشته زارجوو ناسایه مان کرده تیسک، واته: ده یگورین بو تیسک.

۶- ﴿فَكَوْنَا أَلْمِطْرَ لَحْمًا﴾، قوناغی شه شه م: نجا نه و تیسکه مان به گوشت داپوشی، واته: به پیست و ماسولکه و گوشت، تیسکه که مان داپوشی.

۷- ﴿فَرَأَيْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ﴾، نه مهش قوناغی هه وته مه: دواپی پیمان گه باند به شیوهی دروستکراویکی دیکه، که وا پنده چن مه به ست رووح به به ردا کردنی بن، چونکه مروّف دواپی نه وهی رووحی به به ردا ده کری، ده بیته دروستکراویکی دیکه، نه گه رنا پیتشی ژیان (حیة)ی هه ر تیدایه، به لأم رووح جیایه له ژیان، ژیان خالی هاوبه شی نیوان هه موو ژیانداران و زینده وه رانه، به لأم (روح)، به کوردی (گیان) تاییه ته به مروّف وه، بویه من پیم راست نیه بگوتری: گیانداران، و اباشه بگوتری: ژیانداران، خوی به رزیش، ده فه رموی: ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلِّ شَيْءٍ حَيًّا﴾ ﴿۳۰﴾ الانبیاء، له ناو هه موو شتیکی ژیاندار، هه موو شتیکی زیندوومان دروستکرد، به لأم رووح تاییه ته به مروّف وه، له قورنندا وشه ی رووح ته نیا بو مروّف به کار هاتوه، به لآی به مانای وه حیی خواش هاتوه، به مانای جیریلش هاتوه، به لأم رووح ته نیا بو مروّف به کار هاتوه، ژیاندارانی دیکه وشه ی (حیة) یان بو به کار هاتوه، یان (حی).

۸- ﴿فَبَارَكْ اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ﴾، به رزی و پیز بو خوی باشترینی به دیه پنه ران، هه لیه ته خوا به س خوی به دیه پنه ره، به لأم له زمانی عه ره بییدا نه وه ته عبیریکی زانراوه، باوه، نه گه رنا جگه له خوا هیچ به دیه پنه ری دیکه نین، مه گه ر وشه ی (خلق) و (خالق)، دروستکردن و دروستکه ر، چه مکه که یان گشتیتر بن، واته: هه ر که سیک کار تک ده کات، خوا باشترینی نه وه که سانه یه که کار تک ده که ن، پیتشیش باسمان کرد که وشه ی ﴿فَرَأَيْنَاهُ﴾ بو قوناغه سه ره کییه کان به کار هاتوه، به لأم وشه ی (ف) بو قوناغه خیرایه کان.

تنجا با جار یکی دیکه ش سه رنجی نایه ته کان بدهینه وه:

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ﴾، نینسا همان له پوخته یه ک له
 قورپی، دروستکرد، چ مه بهست پی ناده م بی، چ مه بهست تووی هه ر کام له
 پیاوو نافرته بی، نه وه قوناغتیکه.

﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ﴾، نوتفه ش قوناغتیکی دیکه ی جیا به له ناوی
 پیاو به نه یاو، ناوی نافرته به نه نیا، هیچیان به نه نیا مندالیان لی دروست
 نابی، به لکو له هه ردووکیان کورپه له دروست ده بی، بویه وشه ی ﴿ثُمَّ﴾ ی
 به کار هیناوه، دواپی کردمان به نوتفه یه ک له نشینگه یه کی مه حکم و جیکیردا.

﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النَّطْفَةَ عَلَقَةً﴾، دیسان وشه ی ﴿ثُمَّ﴾ ی به کارهیناوه، چونکه
 گورانی نوتفه ش بو خوئنپاره، نه ویش قوناغتیکی سه ره کیبه و گواسته نه وه یه کی
 سه ره کیبه، له قوناغتیکی سه ره تاوه بو قوناغتیکی پتسکه وتووتر، به لام دواپی
 ﴿فَخَلَقْنَا الْمَلَقَةَ مُضْغَةً﴾، (علقة) خوئنپاره که مان کرده پارچه گوشتیکی
 ﴿فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا﴾، دواپی پارچه گوشته که مان کرده تیسک،
 ﴿فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا﴾، دواپی تیسکه که مان به گوشت داپوشی.

نه و قوناغانه به دواپی به کدا دین، بویه پیتی (ف)، که بو به دواپی به کدا
 هاتن (تعقیب) ه، بویان به کارهیندراوه، به لام دواپی ﴿ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ﴾،
 دواپی کردمان، پیمانگه یاند به شیوه ی دروستکراویکی دیکه، که وا پنده چی
 مه بهست پی روو به به ردا کردن بی، نه ویش قوناغتیکی جیا به، له وانه ی پتشی.

هه له به ته پتشریش باسمان کرد که ده فه رموی: ﴿خَلْقًا آخَرَ﴾، مرووف (واته):
 کورپه له ی مرووف) دواپی نه وه ی روو حی به به ردا ده کری، ده بیته مه خلوو قتیکی
 دیکه، چونکه پتشر هه ر ژاندار بووه، به لام دواتر که روو حی به به ردا ده کری،
 ده بیته نینسان.

كورتە باسپك له بارهه

چونيه تيبى دروست بوونى مرؤقه وه

بەرزان!

كۈرتە باسېك دەربارەي چۈنەنى دروست بوونى مەرۇفەو، دەكەين، لە سى تەوهدا:

تەوهرى يەكەم: دروست بوونى ئادەم **التَّائِبِينَ**:

تەوهرى دووهم: دروستبوونى مەرۇفان.

تەوهرى سىيەم: قۇناغەكانى دروستبوونى مەرۇف.

بۇ نووسىنى ئەم باسەش بە پلەي يەكەم پىشت بە كىتتېك دەبەستم، بە ناوى: (عَجَازُ الْقُرْآنِ فِيمَا نُخْفِيهِ الْأَرْحَامِ، وَمَا جَاءَ فِي عِلْمِ الْوَرَاثَةِ وَالرُّضَاعَةِ وَبَدِءِ الْخَلْقِ)، نووسراوى (گريم نَجِيب الْأَعْرَبِيُّ) ۱.

بەلەم كە پىشتى پى دەبەستم، ماناى وا نىە قسەكانى ئەو كت و مت دېنم، بەلكو لىتى بەهرەمەند دەبم و، يېگومان روون كىرندەو و شىتوازى دەربىرنى خۇشى دەخەمە سەرى.

تەوهرى يەكەم: چۈنەنەتى دروست بوونى ئادەم **التَّائِبِينَ**:

ئەگەر تەماشاي قورئان بکەين، خوا **يَعْلَمُونَ** بە چەند قۇناغېك بۇمان باسى دروست بوونى يەكەمىن مەرۇف دەكات، كە ئادەمە **التَّائِبِينَ**.

۱- جارى لە سوورەتى (الأنبياء) دا دەفەر موى: ﴿...وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ...﴾ (۳۰)، واتە: تېمە ھەموو شىتېكى زىندوومان لە ئاوى دروست كىدو، كەواتە: ئادەمىش، خواھنى ژيانەو زىندوويە، ئەوہ خالى ھاوبەشى نىوان ئادەم و ھەموو ژياندارانى دىكەيە، ئەويش ديارە سەرچاودەكەي دەگەرتتەوہ بۇ ئاۋ.

پیغمبریش ﷺ ده فہرموی: **﴿اَكْلُ شَيْءٍ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ﴾** (اخرجه احمد: ۷۹۱۹، الحاکم برقم ۷۲۷۸)، وقال: **صحيح الإسناد**، واته: **هه موو شتيک له ناوی دروست بووه، واته: هه موو شتيکی زيندووو خاوهن ژيان.**

۲- هه روہها خوا ﷺ ده فہرموی: **﴿فَاِنَّا خَلَقْنَاكَ مِنْ نَرَابٍ﴾** (الحج، واته: به دنيايي تيوہمان له گل دروستکردوه، پيکهاتهی دووہمی مروفي له رووہ جهسته يه که يه وه، له دواي ناو بريته له: گل.

پیغمبریش ﷺ ده فہرموی: **﴿اِنَّ اللّٰهَ خَلَقَ اَدَمَ مِنْ قَبْضَةٍ قَبْضُهَا مِنْ جَمِيعِ الْاَرْضِ﴾** (اخرجه احمد: ۱۹۶۵۹، وأبو داود: ۴۶۹۳، والترمذي: ۲۹۵۵)، وقال: **حسن صحيح**، والحاکم برقم ۳۰۳۷، وقال: **صحيح الإسناد**، واته: **به دنيايي خوا نادهمی له چنگيک که له هه موو زهوی وه رگرت، دروستکرد، واته: نهو گللهی که نادهمی لي دروست بووه، له هه موو زهوی وه رگيراوه.**

وهک له فه رمایشتی ديکهی پیغمبردا ﷺ هاتوه، هه ر بويهش، له بهر نهوہی که گلي زهوی هه م رهنه کانی جيايه، هه م سروشته که ی جيايه، بويه مروفي کانيش رهنه کانيشيان و سروشت و ته بيعهت و پيکهاتهی باری ده روونيشيان جوړاو جوړه.

۳- به ته نکيد ناوو گل که تیکه ل ده کرين، شتيکی سيته میان لي پيکدي، که پيی ده گورتی: **﴿قور (طين)، له سووره ق (السجدة) دا خوا ده فہرموی: ﴿وَبَدَأَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ مِنْ طِينٍ﴾** (۷)، واته: **خوا سه رده تاي مروفي له قور يوه هيناوه، که به ته نکيد نينسان ليره دا مه به ست پيی ناده مه ﷺ له رووہ جهسته يه که يه وه، به ته نکيد له قور دروستبووه، قوريش بريته له: (گل + ناو)، نجا ناي چ جوړه قور يک بووه؟**

۱- له سووره ق (المؤمنون) دا که تيستا تفسيري ده که ين ده فہرموی: **﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ﴾**، واته: **مروفي مان له پوخته يه ک له قور ي دروستکردوه، نه ک له قور يکی ناسايي، قوره که پوخته يه ک و بووه، گوشراويکی بووه، رايانزاو يکی بووه.**

تيجا دوايي خوا ﷻ چه‌ند سيفه‌تتيكي ديکه له‌و قوره‌هه‌لده‌دا.

ب- له‌ سوورہتی (الصافات) دا ده‌فهرموئی: ﴿إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ ﴿١١﴾﴾ الصافات،
واته: به‌ دلنیايي نيمه‌ مروّفه‌ کاهمان دروستکردوون له‌ قورتيكي پيکه‌وه‌ چه‌سپاو،
﴿لَّازِبٍ﴾، واته: (مُلْتَصِقٌ)، پيکه‌وه‌ چه‌سپاوو چرو پيکه‌وه‌ لکاو، که به‌ دلنیايي
مه‌به‌ست پتي جه‌سته‌ي ناده‌مه‌ ﷻ که به‌و قوناغانه‌دا تيپه‌ريوه‌.

ج- هه‌روه‌ها له‌ سوورہتی (الحجر) دا، سيفه‌تتيكي ديکه له‌و قوره‌هه‌لده‌مي لي دروست
بووه‌، هه‌لده‌دا، که ده‌فهرموئی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ ﴿٦٦﴾﴾،
واته: به‌ دلنیايي نيمه‌ مروّفمان له‌ قورتيكي وشک هه‌لاتوو، که نه‌ويش له‌ قورتيكي
ره‌شه‌ه‌لگه‌راوي بوونکردوو بوو، واته: قوره‌هه‌لگه‌راوه‌و بوئي کردوه‌، دوايي وشک
بوته‌وه‌، ناده‌م له‌وه‌ دروست بووه‌.

د- له‌ سوورہتی (الرحمن) دا سيفه‌تتيكي ديکه‌ي لي هه‌لده‌دا، ده‌فهرموئی: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ
مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١١﴾﴾، واته: خوا مروّفي هيناوه‌ته‌ دي، له‌ قورتيكي وشک
هه‌لاتوو‌ي که ده‌ستی لي بده‌ي، يان شتيكي لي بده‌ي، زرينگه‌ي دي، ﴿كَالْفَخَّارِ﴾،
وه‌ک گوژه‌، (فَخَّارٌ)، سوالته‌، خه‌زه‌ف نه‌و قوره‌يه‌ که گوژه‌و ديزه‌و کووپه‌و شه‌ريه‌و
نه‌وانه‌ي لي دروست ده‌کرتين، که هه‌ر قوره‌، به‌لام به‌ ناگر ده‌سووتيندري و وشک ده‌يپته‌وه‌و
سه‌خت ده‌بن، خواي په‌روه‌ردگار ده‌فهرموئی: نه‌و قوره‌ي که ناده‌مي لي دروست بوو،
وشک بووه‌وه‌و، شيوه‌ي خه‌زه‌ف (فَخَّارٌ) ي هه‌بوو.

ه- هه‌روه‌ها خوا ﷻ له‌ سوورہتی (نوح) دا ناماژه‌ ده‌کات به‌ قوناغيكي ديکه‌ي دروست
بووني ناده‌م ﷻ، ده‌فهرموئی: ﴿وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾﴾، واته: خوا تيوه‌ي له‌
زه‌ويي دا روانده‌و به‌ رواندن، که‌واته: نه‌مه‌ش ده‌بن حاله‌تتيک و، قوناغيک بوو بن، که
خوا ده‌فهرموئی: ﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾﴾ نوح، بوچي ريزو
حورمه‌تي خواي په‌روه‌ردگار وه‌ک پتيويست ناگرن، تيوه‌ي به‌ چه‌ند قوناغاندا تيپه‌راندوه‌،
که‌واته که خوا فه‌رموويه‌تي: ﴿وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾﴾ نوح، خوا تيوه‌ي له‌

زهوی دا رواندوه به رواندن، هر چنده دهشگونجی مه به ست پیی چه مکه گشتیه که ی بِن، واته: وهک چۆن رووه کتیک له زهوی دهرۆی، تیوهش له زهوی دا پینکه پشتوون.

به لَام دهشگونجی وهک خاوهی نه م کتیه: (إِعْجَازُ الْقُرْآنِ فِيمَا تُخْفِيهِ الْأَرْحَامُ)، گوتوو یه تی: مه به ست نه وه بی که نهو جهسته یه ی ناده م، گۆرانیکی دیکه شی به سه ردا هاتوه، وهک نه وه ی به سه ر رووه ک دا دئی، له نه نجامی تیشکه پینکه اتن (الْتَّمِثِلِ الضُّوءِ) دا.

نه وه ی که لیره دا پتویسته لئی دلتیابین نه وه یه که دروست بوونی ناده م ﴿الْقَلْبِ﴾ هیچ کهس نه یینوهه، هیچ کهس ناشتوانی بَلَى: شیوازیک یا خود به رنامه به کی دیار ییکراو هه یه، بۆ دروست بوونی مرۆقی به که م، چونکه نه وه تابه ته به خواوه ﴿وَكُلٌّ وَهُكَّ بُوخُوئِ دَه فَه رَمُوئِ: ﴿مَا أَشْهَدُهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ أَنْفُسَهُمْ وَمَا كُنْتُ مُتَحِدًّا الْمُضِلِّينَ عَضُدًا﴾ ﴿٥١﴾ الكهف، تیمه نه وانمان ناماده نه کرده، (یا خود: ناگادارمان نه کردوون)، که تاسمانه کان و زهویمان دروست کردوون و، ناماده مان نه کردوون و ناگاداریمان نه کردوون کاتی خوشیا مان دروست کرده و، من گومرا کاران و سه ر لئ شیوتنان ناکه مه پالپشت.

به لَام نه وه ی ده توانین تیمه لئی بکۆلینه وه، نه وه یه که نه و مادده یه ی ناده می لئ دروست بووه ﴿الْقَلْبِ﴾، سیفه ته کان نه و مادده یه و، پینکه اته کان تا کو بیته مادده یه کی زیندوو، مادده یه ک که له خانه کان پتیک دئی، پاشان ناماده بیت که رووحی بچیته تیو، رووحی به به ردا بکری به فه رمانی خوا ی په روه ردا گار، به پیی یاسا که ردوونیه کان که خوا دایناون، ده گونجی له وه بکۆلینه وه، تیمه له م تابه تانه و له و چنه د فه رمووده یه دا که ناماژه مان پیدان، دوو راستی گه وره و گرنگمان ده ست ده که ون:

یه که م: نه وه که مادده ی سه ره کی، یا خود پینکه اته ی سه ره کی جهسته ی ناده م بریتی بووه له ناو، وهک خوا ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿٢٠﴾ الأنبياء،

ھەروەھا کہ پیغمبەر ﷺ دەفەر مۆی: **اَكُلْ شَيْءٍ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ**، (أخرجه: أحمد: ۷۹۱۹، والحاكم: ۷۳۷۸، وصححه)، واته: ھەموو شتیک لە ئاو دروست بوو، ئەو ھە شتیک سەلمێندراوو مسۆگەرە، لە رووی فیسۆلۆجییشەو، جەستە ی ھەر مرۆفیک نەک ھەر ھی ئادەم، ئیستاش جەستە ی ھەر مرۆفیک زۆر بە ی پیکھاتە کە ی ئاو، سەدا ھەفتا (۷۰٪) ی زیاتری.

دوو ھەم: پیکھاتە ی دوو ھەم ی کہ جەستە ی ئادەم ی لئ پیکھاتو ھە بریتە لە: کَلِّ، کہ خوا دەفەر مۆی: ﴿ **فَإِنَّا خَلَقْنَاكَ مِنْ نُورٍ** ﴾ الحج، پیغمبەریش ﷺ دەفەر مۆی: **إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ أَدَمَ مِنْ قُبْضَةٍ قَبْضُهَا مِنْ جَمِيعِ الْأَرْضِ**، (أخرجه: أحمد: ۱۹۶۵۹، وأبو داود: ۴۶۹۴، والترمذي: ۲۹۵۵، وقال حسن صحيح)، کہ پشتریش باسما ن کرد، ھەلبەتە کہ ئاو و کَلِّ پیکھە کۆدە بنەو، قور دروست دەبێ، ﴿ **وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ** ﴾ السجدة، پشتریش باسما ن کرد کہ ئەو قورەش:

۱- چر پیکھە وە لکاو بوو، وەک خوا دەفەر مۆی: ﴿ **إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ** ﴾ الصافات، (الطبري) گوتوو ی: **(وَإِنَّمَا وَصَفَهُ جَلُّ ثَنَاؤُهُ بِالزُّوْبِ، لِأَنَّهُ تُرَابٌ مَخْلُوطٌ بِمَاءٍ)** ^(۱)، بۆ یە خوا (جَلُّ ثَنَاؤُهُ) بە وشە ی (لُزُوب) وەسفی کردو، چونکە کلێکی تیکە لکراو بوو بە ئاو، واته: بۆتە قور یکی پیکھە وە چەسپاو.

۲- سیفە تیک ی دیکە ی ئەو قورە ئەو بوو، کہ رەشە لکەراو بوو، بە تە نکید دوا ی ئەو ی کہ قور ماو ھە ک دەمیتتەو، بە باری رە شیدا دە چن.

۳- ھەروەھا بۆ ن کردو بوو، وەک خوا دەفەر مۆی: ﴿ **وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ مَسْئَلٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْئُونٍ** ﴾ الحجر، کہ لە (تاج العروس) دا، دەلن: **(حَمًا: الْحَمَّةُ بفتح فَسكون: الطين الأسود المتغير، يانی: قور یکی رەشی گۆراو، ھەروەھا (القرطبي) یش دەلن: (حَمًا: الطين الأسود المسنون المتغير)، (حَمًا)، بریتە لە قور ی رەشە لکەراو، ﴿ **مَسْئُونٍ** یش لە قور یکی گۆراو.**

۴- سیفه تیکی دیکه‌ی که پیشتریش باسمان کرد، نه‌وه‌یه که نه‌و قوره بۆنکردوو بووه، (ابن عباس و مجاهد) خوا لییان رازی بِن، هه‌ردووکیان ده‌لین: (الْحَمَّاءُ الْمَسْنُونُ هُوَ الْمُتْنُ)، قوری ره‌شه‌لگه‌پاو بریتیه: له‌ قورنکی بۆنکردو، له‌ (لسان‌العرب) دا ده‌لین: (الْمَسْنُونُ: الْمُتْنُ)، واته: بۆنکردوو.

۵- سیفه تیکی دیکه‌ی نه‌و قوره نه‌وه بووه که نهرم بووه، به‌ شیوه‌یه‌ک که بگونجی هه‌ر شیوه‌و دیمه‌تیکه‌ی لِن دروست بکری و، بگونجی که له‌ هه‌ر شیوه‌یه‌کدا بجه‌ستیری و، په‌یکه‌ردار بکری، له‌ (لسان‌العرب) دا، ده‌لین: (الْمَسْنُونُ: الْمَصْقُولُ)، واته: لووس کراو، یاخود پِراو، یان شیوه‌ی په‌یکه‌ریکی وه‌رگرتبی، ئەمه به‌ کورتیی شیوه‌و حاله‌ق دروست بوونی په‌که‌مین مروّفه که ناده‌مه الشیخ.

ماوه‌ته‌وه ناماژه به‌وه‌ش بکه‌ین که خوا ع ده‌فه‌رموی: ﴿وَاللّٰهُ اَنْبَتَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ نَبَاتًا﴾ نوح، خوا تیه‌وی له‌ زه‌ویدا رواندوه به‌ رواندن، که هه‌ندی له‌ ته‌فسیره‌کان بۆ وینه (صفوة‌التفاسیر) ده‌لین: (أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ كَمَا يَخْرُجُ النَّبَاتُ)، له‌ زه‌ویی دا تیه‌وی پِن که‌یاندوه، وه‌ک چۆن رووه‌ک له‌ زه‌ویی دیته‌ ده‌ری، (أَيُّ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ بِالطَّرِيقَةِ الَّتِي اتَّبَعَتْ لِإِنْبَاتِ النَّبَاتِ)، واته: له‌ زه‌ویدا رواندوونی، به‌ هه‌مان شیوه‌ی که په‌چاو‌کراوه به‌ رواندنی رووه‌ک.

ننجا ئەمه‌ په‌نگه‌ ناماژه‌بی به‌وه‌ که وه‌ک رووه‌ک له‌ نه‌نجامی تیشکه پیکهاتندا پِن ده‌گات، ددگونجی ئەو جه‌سته‌یه‌ی ناده‌میشتی لِن دروستبووه سه‌لامی خوای لِن بِن، ئەو قوناغه‌شی بینیی که حاله‌ق تیشکه پیکهاتن، وه‌ک له‌ رووه‌کدا هه‌یه، له‌ویش دا بووی، وه‌ک نه‌و نایه‌ته‌ ناماژه‌ی پِن ده‌کات، ئەمه‌ ته‌وه‌ری په‌که‌م بوو ده‌رباره‌ی چۆنیه‌ق دروست بوونی په‌که‌م مروّف، که ناده‌مه الشیخ.

تەوهری دوهم: دروستبوونی مروّفان:

پێشتر له کۆمه‌لگای یۆنان و هه‌موو نه‌و کۆمه‌لگایانه‌ی دیکه‌دا که له‌سه‌ر زه‌وی ژیاون، هه‌تا سه‌ده‌ی هه‌ژده‌یه‌م، ده‌وری سالی (١٧٧٥)ی زاینی، که زانای ناودار: سپالانزانی (spallanzani) ئیسپاتی کرد که هه‌ر کام له‌حه‌یمهن (حیمن) و هیلکۆله (بویضة)، رۆلیان هه‌یه‌ له‌ دروست بوونی کۆرپه‌دا، پێشتر سن را هه‌بوون له‌و باره‌وه:

- ١- تهنه‌ا خوێنی چه‌یز ده‌بێته‌ هۆی دروستبوونی مروّف (کۆرپه‌له).
- ٢- تهنه‌ا تۆوی پیاو ده‌بێته‌ هۆی دروستبوونی کۆرپه‌له.
- ٣- تهنه‌ا ئاوی ئافره‌ت، هیلکۆله‌ی ئافره‌ت ده‌بێته‌ هۆی دروستبوونی مروّف.

به‌لام دوا‌یی ته‌و زانایه‌ له‌ سالی (١٧٧٥)ز دا، ئیسپاتی کرد که کۆرپه‌له (جین) له‌ نه‌جای به‌یه‌ک‌گه‌یشتنی مه‌نی پیاو مه‌نی ئافره‌تدا دروست ده‌بێ، هه‌له‌به‌ته‌ ئیستا ئاشکرا‌یه‌ که کۆرپه‌له له‌ تۆو (منی)ی، (تۆوی) هه‌ر کام له‌ پیاو و ئافره‌ت، دروست ده‌بێ، نه‌ک له‌ هه‌موو ئاوه‌که‌شیان هه‌مووی پیکه‌وه‌ کۆبێته‌وه‌ به‌لکو له‌ به‌شێکی، وه‌ک پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: **مَا مِنْ كَلِّ الْمَاءِ يَكُونُ الْوَلَدُ، وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ خَلْقَ شَيْءٍ لَمْ يَتَّعْهُ شَيْءٌ** (رَوَاهُ مُسْلِمٌ: ١٤٣٨)، واته‌: له‌ هه‌موو ئاوه‌که‌ مروّف دروست نابێ، (به‌لکو له‌ به‌شێکی) و هه‌ر کاتیش خوا هه‌ر شتێکی ویست هه‌یج شتێک نابێته‌ رێگری.

ئهنجا ئیستا زانست ده‌ری خسته‌وه‌ که له‌ نه‌جای ته‌وه‌دا: زینده‌وه‌ری تۆوی (الْحَيَوَانُ الْمَتَوِيُّ)، که کورته‌که‌ی ده‌بێته‌ (حیمن)، له‌گه‌ل هیلکۆله (بویضة)ه‌ی تۆو ئاوی ئافره‌ت، ته‌و دووانه‌، چه‌یمه‌نیک له‌گه‌ل هیلکۆله‌دا به‌کده‌گرن، نوتفه‌یان لێ پێکدێ، که دوا‌یی باسی هه‌ر کام له‌و ستیانه‌ ده‌که‌ین و، چه‌ند زانیارییه‌ک له‌ باره‌ی هه‌ر یه‌ک له‌ چه‌یمهن و، هیلکۆله‌و، نوتفه‌وه‌، ده‌خه‌ینه‌ روو.

بەئىن لە ئەنجامى يەكگرتتى حەيمەن و ھىلکۆلەدا، نوتفە دروست دەبى و، دوایش نوتفەكە دەبىتە عەلەقەو، عەلەقەكەش دەبىتە مۇزغەو، قۇناغەكانى دىكە دەبىرئ و، ئەگەر خوا نىزنى لەسەر بى دەبىتە كۆپەيەك و، دوایش لە دايك دەبى، پتويستە بزائىن كە ئاوى پياو لە كاتى ئاواھاتنەویدا بە گشتى، سى مليليترو نيو دەبى و، (۲/۱)۳ملىل. كە ھەمووى دەورى سى سەدو پەنجا مليون (۳۵۰۰۰۰۰۰۰) حەيمەنى تىدايە، واتە: لە ھەر يەك ميليليتر سىجا (۱ملىل)۳دا، سەد مليون (۱۰۰،۰۰۰۰۰۰) حەيمەن لەنيو ئاوى پياودا مەلە دەكەن.

پاشان حەيمەن (العيوان منوي) نيو ئاوى پياو، قەبارەكەى برىتية: لە شەش لەسەر سەد ميلليمەتر (۱۰۰/۶ملم)، واتە: (۶۰) شەست مايكروڤون، كە مايكروڤونىك برىتية: لە يەك لەسەر ھەزارى ميلليمەتر (۱۰۰۰/۱ملم) يەك، نىجا ئەو حەيمەنە شەست مايكروڤون درىژەو، سەرى حەيمەنەكە تەنيا پىنج مايكروڤونەو، ئەوى دىكەى كە (۵۵) مايكروڤونە، جەستەو كلكەكەى پىكدىنى، ئەو بە نىسبەت حەيمەنەو.

بە نىسبەت ھىلکۆلە (بۇيضة)و، تىرەكەى برىتية: لە سىزىدە لەسەر سەدى ميلليمەتر (۱۰۰/۱۲)ملم يەك، واتە: زۆر گەورەترە لە حەيمەن و، ھەموو ئاوەكەى كە لەگەئىق: (۱۰ - ۱۵) ميلليليترە.

شايبانى باسە ھىلکەدان (مبيض)ى، ئافرەت، چوار سەد ھەزار (۴۰۰،۰۰۰) ھىلکۆلە (بويضة)ى تىدايەو، ھەر مانگەى ھىلکۆلەيەك دىتە خوارى، بەرەو بۆرى (فالوب)، تاكو حەيمەنىك بىگاتى و، بىپىتىنى و پىكەوہ بىنە نوتفە، نىجا ئەگەر نەپىتىرئ، لەگەل خوينى حەيز دىتە دەرى، بەلام لەو چوار سەد ھەزار (۴۰۰،۰۰۰) ھىلکۆلەى نيو ھىلەكەدانى ئافرەت، تەنيا (۴۰۰ - ۵۰۰)يان بۆ پىتاندىن (تلقیح) ھەلدەبۇرئىرىن و، پىشترىش ژمارەى ئەو ھىلکۆلەنە زۆر زياترە، كاتىك كە كۆپەلەيەكى مېنە تەمەنى دەبىتە پىنج حەفتە، پىنج مليون (۵،۰۰۰،۰۰۰) ھىلکۆلە لە ھىلکەدانەكانىدا ھەن، بەلام بەردەوام تاكو دەكەوتتە تەمەنەو، ھىلکۆلەكان دەمرن و، ژمارەيان كەم دەبىتەو، تاكو لىيان دەمىنتەو چوار

سەد ھەزار (٤٠٠٠٠٠)، لەو چوار سەد ھەزارەش بە تەنکەد ژمارە یەکی زۆر کەمیان ئەگەر خوا نیزی لەسەر بێ، بۆیان پێک دەکەوێ، کە ھەر کامیکیان لەگەڵ ھەیمەتیکێ پیاودا یەک بگرێ و بپیتێرێ، و ببنە نوتفەو، قۆناغەکانی دیکە بپرن و ببنە کۆرپەلە.

ناوی پیاو دوو جۆرە، لە پرووی پەگەزەو، جۆرتیکیان تیکس تیکس (XX)ە، کە ئەو ھەر دەگونجێ مێنە دروست بکات، و جۆرتیکیان تیکس وای (XY)ە کە دەتوانێ نێرینە دروست بکات، بەلام ناوی ژن یەک جۆری، تێدایە تیکس تیکس (XX)ە.

بۆیە ئەو ھەمی کە بەرپر سيارە لەو ھەدا کە ئەو کۆرپەلە نێر دەرچێ، یان مێ؟ لە راستیی ناوی پیاو، چونکە ناوی ئافرەت تەنیا دەتوانێ مێنە دەر بچوێ، بەلام ناوی پیاو ئەگەر لە جۆری (XX) بێ، ئەو لەگەڵ ھی ئافرەتدا کە ھەر (XX)ە، مێ دەر دەرچێ، بەلام ئەگەر لە جۆری (XY) بێ، نێر دەر دەرچێ، کەواتە: نێر بوونی کۆرپەلە، ھۆکارە کە ناوی پیاو، ئەگەر ناوی ئافرەت تەنیا دەتوانێ مێ دەر بچوێ.

ئەجا با دەر بەرە ھەر کام لە ھێلکۆلە (ھێلکۆلە نێو ناوی ئافرەت)، (بویضە) و ھەیمەتی نێو ناوی پیاو (حیمن)، پاشان ھێلکۆلە پیتێزێ و یان ھێلکۆلە و ھەیمەتی بە ککرتوو کە پیتی دەگوترێ: نوتفە (نطفة)، لە بەرە ئەو سێیانەو، ھەندیک زانیاری خێرا بە ئەندازە ئەو کە دەگونجێ لەگەڵ ئەم دەرسی تەفسیرەدا، بخەینە روو:

(١) ھێلکۆلە (بویضە):

ھێلکۆلە کە وەک باسمان کرد لە ھێلکەدانی ئافرەت دایەو، ھەموو مانگان ھێلکۆلە یەک دێتە خوار، ئەجانە گەر ھەیانیکێ مەنەویی (حیمن) ی لێ ھەلکەوت، دەگونجێ کە بپیتێندری، و بە ھەردووکیان نوتفە (نطفة)، پێک بپن، ئەگەر نا

له گه ل خوئنی چه یز دیتنه ده ری، بویه ش نافرته که چه یزی پنداهات، مانای وایه تۆلدار (حامل) نیه، نه گهر دوو گیان بی، خوئنه چه یزه که نایه ته خوار.

هیلکۆله کانی نیو هیلکه دانی نافرته، ههر له حهفته ی پینجه میه وه پینج ملیون (۵۰،۰۰۰،۰۰۰) هیلکۆله به هاوکۆیی (معدّل) ی له نیو هیلکه دانی نه و کۆرپه له دا که دوایی ده بته کچ ههن و، له ویدا هه لگیارون و، بیگومان نه و هیلکۆله به وه ک خالیکی زۆر بچووکه و، نه و هیلکۆله به وه ک خوای پهروه ردگار ده فهرموئی: ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿۶﴾ یَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿۷﴾﴾ الطارق، حاله تیکی ده رقولوی هه به، بو خوئی ده پروات و ته کان ده داته خوئی که نه وه به نسبت ناوی پیاویشه وه و، به نسبت ناوی نافرته تیشه وه ههر وایه، که کارگه ی نه و ناوه ش له تیسقانه کانی پشت و سینگ دایه، له و نیوه نده دا ههم تۆوی پیاو، ههم تۆوی نافرته دروست ده بی و، ناوی نافرته شل و چریه که ی که مه و، په نگه که ی زرده و، به خیرایی ده پروا و، هیلکۆله ی نافرته له چه یمه ن زۆر گه وره تره و، هیلکۆله ی نافرته جینه کانی تیدان، که سیفه ته کانی باب و دایک بو کورپه له ده گوازنه وه، سیفه ته کانی دایک و باب، تاکو ده گاته وه ناده م و چه ووا.

۲- چه یمه ن

واته: نه و زینده وهره بچووکه به له نیو ناوی پیاودا هه به، چه یمه نه کان له قوئاغیکی زۆر زوودا دروست ده بن، کۆرپه له که جارئ ههر له سکی دایکی دایه، زۆر به گچکه یی و له قوئاغی سه ره تاوه دروست ده بن و، له ویدا هه لده گیرین، وه ک خوا ده فهرموئی: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَوْعِدٌ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُوهُنَّ ﴿۸﴾﴾ الأنعام، واته: نه و (خوا) که سیکه که له به ک نه فس پینگه باندوون له نشینگه و عه مباردا (هه لده گیرین) ... (مُسْتَوْدَعٌ)، یانی: شوئینیک که شتی تیدا هه لده گیرئ و، عه مبار ده کرئ، چه یمه نی پیاویش زۆر بچووکه، زۆر بچووکه ره له هیلکۆله ی نافرته و، ناوی پیاویش که چه یمه نه کانی

تیدان، زور به خیرایی دهرده قولن، وهک خوا فهرموو به تی: ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ﴾^۶ یخروج من بین الصلْبِ وَالرَّأْسِ ﴿۷﴾ الطارق، پاشان تهو ههیمه نه له نیتو ناوی پیاودا، که ناوی پیاو هه مووی له (حیامین) پتک دتی، به لام یه کیکیان نه وهی خوا نیزی له سه ر بئ، خوئی ده گه یه نیتته هیلکۆله و ده چیتته نیتوی و، ده بییتنن، دیاره ناوی پیاو په نکه که یه سبیه و چرترو، هه یمن شیوهی ماسیه کی درژی هه یه، وهک له نیتو که له بالغیدا بروا، چونکه به ملیونان هه یمن هه په که ت ده که ن به ردو نه و هیلکۆله یه، دیاره په کیکیان پتی ده گات و، به شونتی ته نکه به ردا ده روا، که بریتیه له ده روازی مندالدان و، به خیرایی ده روا، نه رکیشی نه وه یه که نه و هیلکۆله یه بییتنن و هه یمن جیناقی تیدا هه ن، واته: نه و سیفه تانه ی که ده بی له دایک و بابه وه بیانگوازته وه بو رۆله و، هوکاری نیر بوون و من بوونی کۆر په له، نه و هه یمنه نه ی پیاون، وهک پیشتریش باسمان کرد.

۳- نوتفه

نوتفه، واته: هیلکۆله ی پیتیراو (البُيُضَةُ الْمُلْقَةُ)، له نه نجامی به یه ککه یشتنی هه یوانیکی مه نه ویی له گه ل هیلکۆله یه کدا، حاله تیکی سنیهم پتکدی، که پنی ده گوتری: نوتفه، خوای په روه ردگار ده فه رموی: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ﴾^۲ الإنسان، واته: نیتمه مرو فمان له نوتفه یه کی تیکه ل، (تیکه ل و ناوتته له هه یمنه نی پیاو و هیلکۆله ی نافره ت، دروست کردوه).

شایانی باسه: نه و هیلکۆله ی نافره ت له گه ل نه و هه یمنه نه ی پیاودا، له ده ره وهی مندالداندا پتکده گه ن و ده بییتنن و، دوایی ده چیتته نیتو مندالدان، ده گونجی هه یمنی پیاو هه رچی سیفه ته له پیاو که وه، له باب و دایکیه وه تا کو ده گاته وه ئاده م و هه روا، هه روه ها هیلکۆله کی نافره ت هه رچی سیفه تی نافره ته که، هه روه ها باب و دایکیه تی، تا کو ده گاته وه ئاده م و هه روا بیهینن، بویه جاری وا هه یه مندالی مرو فی ده چیتته وه سه ر مامان، یان ده چیتته وه سه ر

خالان، به واتایه کی دیکه، ده چیته سهر به ره ی بابی، یان به ره ی دایکی، به نکو جاری واش هه یه، وهک هیچ کام له باب و دایکی ناچی، یاخود به به ره ی دایکی و به ره ی بابی ناچی، بوچی؟ چونکه ده گونجی تاکو ده گانه وه ناده م و هه ووا، به هه ر که سیک بچی.

ئنجای دوا یی نه و نوتفه یه که خوا **بَعَلَ** به ته عبیری **﴿ تَطْفَةِ اَمْشَاجٍ ﴾** **﴿ ۲ ﴾** **﴿ الْاِنْسَانِ ﴾** واته: نوتفه یه کی تیکه ل، ناویته، ناوی بردوه، له نیو مندالندان جیگیر ده بی و، خو ی به دیواری مندالندان هه لده واسنی و، له ویدا پیده گات، نه گهر خوا مو له قی له سه ربی، له ویدا قوناغه کان ده برپی، له حاله قی نوتفه وه ده گوری بو خوینپاره (علقة)، پاشان له خوینپاره وه (علقة) وه ده گوری بو زارچوه گوشت (مضغه) و دوا ییش ده بیته تیسک (عظام)، دوا یی تیسکه که به گوشت داده بو شرتی، **﴿ فَكَسُونَا اَلْمِطْلَمَ لِحَمًا ﴾**، دوا ییش قوناغی کی دیکه ی پیگه یاندنی بو دیته پیتش، که بریتیه: له رووح به به ردا کردن، **﴿ ثُمَّ اَنْشَأْنَهُ خَلْقًا اٰخَرَ ﴾**.

تهوهری سییه م: قوناهه کانی دروست بوونی مروفا^(۱):

سه ره تا پیوسته نه م فرمایشته ی پیغمبر ﷺ بینین، پیغمبر ﷺ له درزی دی
فرموده ده کدا ده فرموی:

﴿وَإِذَا كَانَ الْيَوْمَ السَّابِعَ جَمَعَهُ اللَّهُ، ثُمَّ أَحْضَرَ لَهُ كُلَّ عَرِيقٍ بَيْنَهُ وَبَيْنَ آدَمَ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿قَالَ أَيُّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾﴾ (الانفطار) (أخرجه: الطبراني في الكبير: ٦٤٤، وفي الأوسط: ١٦١٣، وفي الصغير: ١٠٦، قال الهيثمي (١٣٤/٧): رجاله ثقات، وأخرجه أيضاً: الديلمي: ٩٥٨).

واته: دوی نهوی نوتفه ده گاته رژی هه وته می، خوا کوی ده کاته وه،
دوی هه ده ماریک له نیوان نه وو ناده مد، هه مووی بو ناماده ده کات، (واته:
ده گونجی هه تا ده گاته وه ناده م، هه روه ها له ولش تا ده گاته وه هه دو، به هه ر
که سیک بجی و، سیفه تی هه ر کامیک له وانه به دست بینتی)، دواپی پیغمبر ﷺ
نهوی خوننده وه: ﴿قَالَ أَيُّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾ (الانفطار)، له هه ر ونه یه کدا
که خوا بیه وی، توی پیک هیناوه.

هه روه ها پیغمبر ﷺ له فرموده یه کی دیکه دا، دیسان ناماژه ده کات
به و قوناغانه به گشتیی، ده فرموی: ﴿إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ
يَوْمًا، ثُمَّ يَكُونُ عَلَقَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ﴾ (أخرجه أحمد: ٣٦٢٤،
والبخاري: ٣٠٣٦، ومسلم: ٣٦٤٣، وأبو داود: ٤٧٠٨، والترمذي: ٢١٣٧، وقال: حسن
صحيح، وابن ماجه: ٧٦)، واته: به کیک له نیوه دروست کرانی له سکی دایکی دا له
ماوه ی چل (٤٠) رژیاندا کۆده کریتته وه، دواپی له ونه ی نه و ماوه دا ده بیته
عه له فه، دواپی له ونه ی نه و دا ده بیته موضغه.

مەبەست ئەو نەبە ئەيە كە چەل (۴۰) رۇژ نوتفە بى و، چەل رۇژ عەلەقە بى و، چەل رۇژ مۇغە بى، بەلكو يانى: لە ماوہى ئەو چەل رۇژە دا ئەو قۇناغانە دەبىرى، قۇناغانە كانى: (نوتفەو عەلەقەو مۇغە).

ئىستا با تەماشا بەكەين خاوەنى ئەو كىتەبە، دەلىق: دروستبوونى مرۇف بە چوار قۇناغى سەرەكيدا دەروات، ئەو چوار قۇناغەش، ھەر كامىكىيان بۇ چەند وردە قۇناغىك دابەش دەبى:

قۇناغى سەرەككى بەكەم: دوازە (۱۲) وردە قۇناغە، پىش رۇژى ھوتەم، واتە: پىش ئەوہى ئەو نوتفەيە ھوت رۇژى بەسەردا تىپەرن لەنىو مندالندان، ھەرودەھا لە دەرەوہى مندالندان، دوايى دەچىتە نىو مندالندان، دوازە وردە قۇناغان دەبىرى.

قۇناغى سەرەككى دووہم: ئەويش لە رۇژى ھوتەمەوہ تاكو رۇژى چلەمىن، سى وردە قۇناغى دىكەش دەبىرى.

قۇناغى سەرەككى سىيەم: ئەويش لە نىوان چلەمىن رۇژ تاكو چوار مانگ و دە (۱۰) رۇژ، چوار وردە قۇناغى دىكە دەبىرى.

قۇناغى سەرەككى چوارەم: لە چوار مانگ و دە (۱۰) رۇژ، تاكو لە دايك بوون، سى وردە قۇناغى دىكەش دەبىرى.

ھەلبەتە ئەو ھەر بىست و دوو (۲۲) قۇناغەكەي پىكەوہ ھىناون، واتە: چوار قۇناغە سەرەككىەكە كە دوايى دابەش دەبنەوہ، يەكيان بۇ دوازەو، يەكيان بۇ سى و، يەكيان بۇ چوارو، ئەوى دىكە بۇ سى، ئەو ھەمووى بە بەكەوہ ھىناون، (۱۲ + ۳ + ۴ + ۳ = ۲۲).

قۇناغى يەكەم: برىتە لە دەرچوونى پىكەئىنەرەكانى ناو، چ ناوى پىياو، چ ناوى نافرەت، چ تۇوى پىياو، چ تۇوى نافرەت، ئەمە قۇناغى يەكەمە كە دەتوانىن لەم

نايه ته قورنانيه هه لیبه یئنجین، که ده فه رموی: ﴿فَيَنْظُرُ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾ خُلِقَ مِنْ نَّوْءٍ دَاقِقٍ ﴿٦﴾ يُخْرَجُ مِنْ بَيْنِ أَلْصَلْبِ وَالرَّأْبِ ﴿٧﴾ الطارق، با مروّف سه رنج بدات له چی دروست بووه؛ له ناویکی ده رقولیو دروست بووه، که له نیوان پشت و سینگ، (یان: تیسکه کانی پشت و سینگ) دینه ده ری، ئەمه قوناغی سه ره تایی که ماددهی تووی پیاوو، ماددهی تووی نافرته کارگه که بیان لهو تیسکانه دایه، که ده که ونه نیوان پشت و سینگه وه.

قوناغی دووه: دروست بوونی چه یمه نه کانی پیاوو، هیلکۆله کانی نافرته له قوناغیکی زووداو، هه رکامیکیان نهو سیفه تانه ی که لهو مروّفه دا هه ن، نویش به ره چه له کی خو ی دا ده روا، هه رکامیکیان نهو سیفه تانه وه ده ده گری، ئەمیش لهم نایه ته موباره که ی ژماره (۹۸) ی سووره ی (الانعام)، وه ده ده گیری، که ده فه رموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَوْعٍ ﴿١٨﴾﴾، واته: خوا تیوه ی له یه ک نه فس پئنگه یانده، (که ناده مه ﷻ): ﴿فَمُسْتَوْعٍ ﴿١٨﴾﴾، تنجا نهو نوتفانه که له ئاده م و چه وواوه هاتوون، هه م شویتیکیان هه بووه تیدا نیشه جی بن، که مندالده کانه، هه م ﴿مُسْتَوْعٍ ﴿١٨﴾﴾، شویتیکیان هه بووه که تیدا هه لیکیرین، (که تیسکه کانی پشت و سینگی پیاوو نافرته ن)، ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقُوهُ ﴿١٨﴾﴾ الانعام، ناوا نایه ته کان روون ده که یه وه بو که سانیک که ورد تیبگه ن، واته: هه ر لهو قوناغه زووه وه نهو سیفه تانه ی باب و دایکان، له نپو چه یمه نه کانی پیاوو هیلکۆله کانی نافرته دا په ی داده بن، وه ک نه م فه رمایشته ی پیغه مبه ر ﷻ نامازه ی پیده کات:

إِعْنِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ جَاءَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي قُرَازَةَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: إِنَّ امْرَأَتِي وَوَلَدَتِ غُلَامًا أَسْوَدَ، وَإِنِّي أَنْكَرْتُهُ قَالَ: هَلْ لَكَ مِنْ إِبِلٍ؟ قَالَ نَعَمْ، قَالَ فَمَا أُولَئِهَآ؟ قَالَ حُمْرٌ، قَالَ: فِيمَا أَوْرُقِي؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فإني هو؟ قَالَ: لَعَلَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَكُونُ نَزْعُهُ عِرْقِي لَهُ، قَالَ لَهُ النَّبِيُّ: وَهَذَا لَعَلُّهُ يَكُونُ نَزْعُهُ عِرْقِي لَهُ (أَخْرَجَهُ

مسلم: ۲۸۳۹، زَادَ مُسْلِمٌ فِي رِوَايَةٍ وَهُوَ جِيئَ بِدِ الْعَرُضِ بِأَنْ يَنْفِيَهُ قَالَ: وَزَادَ فِي آخِرِ الْحَدِيثِ قَالَ: وَلَمْ يُرْخَضْ لَهُ فِي الْإِنْتِقَاءِ مِنْهُ).

واته: نه بوو هورهیره خوا لئی رازی بی ده لئی: پیاوئک له هوزی فه زاره (که سئکی خئله کیسی بووه) هاته خزمهت پئغهمبه ر ﷺ گوئ: ژنه کهم کورئکی ره شی بووهو، منیش نکوولیم لیکردوه (که له من بی)، پئغهمبه ری خوا ﷺ فه رمووی: حوشترت هه نه؟ گوئی: به لئی، فه رمووی: ره نگیان چونه؟ گوئی: سوورن، فه رمووی: نایا هیچی سپیان تئدا هه ن؟ گوئی: به لئی، فه رمووی: نئجا نه و سپیه چۆن له و سوورانه په یدابووه؟ گوئی: نه ی پئغهمبه ری خوا ﷺ! ره نگه ده ماریک وه ری گرتبی، پئغهمبه ر ﷺ فه رمووی: کوره که ی تۆش له وانه یه ده ماریک بی، (له یه کیک له و بایرانه و، له یه کیک له دایکان، که تاکو ده چنه سه ر ئاده م و حه ووا) وه ری گرتبی، له رپوایه تئکدا ده لئی: پئغهمبه ر ﷺ مؤله تی نه دا که نکوولیی بکات له و مندآله.

قَوْنَاغِي سَيِّهَم: قَوْنَاغِي دَه رَقُولِيْنِي نَاو، وَهَكْ خَوَا ﷺ دَه فَه رَمُوِي: ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ﴾ ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾ ﴿الطَّارِقِ﴾، واته: (مروؤف) له ناوئکی دَه رَقُولِيِي و دروست بووه، که له نِيَوَان نِيَسَقَانِي پِشْت و سِيْنِگ دِيْتَه دَه رِي، هه لَبَه تَه به نَسَبَت هه ر دَوُو كِيَانَه وَه، پِيَاوِيْش و نَاْفَرَه تِيْش، مَه لَبَه نَدِي دَرُوسْت بُوُوِي تُوُوِي پِيَاوُو نَاْفَرَه ت، نَه و نِيَسْكَانَه ن كَه دَه كَه وَنَه لَاي نِيَوَان پِشْت و سِيْنِگ.

قَوْنَاغِي چَوَارَه م: زَالْبُوُوِي هَه نَدِيْكَ لَه تُوُوِي پِيَاوُو نَاْفَرَه ت به سه ر به كِيْدِي دَا، كَه لَه نَه نَجَامِي نَه وَه دَا نَبِر دَه ر دَه چِي، يَان مِي دَه ر دَه چِي، وَه ك لَه م فَه ر مَايِشْتَه ي پئغهمبه ردا ﷺ هاتوه، دَه فَه ر مَوِي:

إِمَاءَ الرُّجُلِ أَيْبُضُ، وَمَاءَ الْمَرْأَةِ أَصْفَرُ، فَإِذَا اجْتَمَعَا فَعَلَا مِثْلُ مِثْلِي الرُّجُلِ مِثْلِي الْمَرْأَةِ، أَذْكَرًا بِإِذْنِ اللَّهِ، وَإِذَا عَلَا مِثْلِي الْمَرْأَةِ مِثْلِي الرُّجُلِ، آتْنَا بِإِذْنِ اللَّهِ} (آخرجه مسلم: ۳۱۵، والنسائي: ۹۰۷۳، وابن خزيمة: ۳۲۲، وأبو عوانة: ۸۴۳، وابن حبان: ۷۴۲۲، والطبراني: ۱۴۱۴).

ناو (تووی) پیاو سپیوه، ناو (تووی) نافرته زرده، نجا هر کاتیک نهو دوو ناوه کوپونهوه، (واته: نوتفہیان پیکھینا)، نه گهر تووی پیاو به سهر تووی نافرته که دا سهر کهوت، به مؤلتهی خوا نیر بهرهم دینن، به لم نه گهر تووی نافرته که به سهر تووی پیاوه که دا سهر کهوت، مینه بهرهم دینن به مؤلتهی خوا.

وهک پیشتر باسماں کرد که جوڑی ناوی نافرته هه مووی (تیکس تیکس) (XX) ه، به لم جوڑی ناوی پیاو، تیکس تیکس (XX) و، تیکس وای (XY) ه، نجا ناوی نافرته زالپونه که، نه وهیه که ناوی پیاو، هر (تیکس تیکس) بی و، هی نافرته تیش هه روا، به ته نکید نهو کاته مینه دهرده چی و، نه گهر ناوی پیاو زال بوو، به سهر هی نافرته دا - (تیکس وای) یه که، له گه ل (تیکس تیکس) دا یه کی گرت- نهو کاته نیرینه دهرده چی.

قوناغی پینجه م: پیکگه یشتنی دوو تووه کان که له نه نجامی نه وه دا، نیرینه و مینه په بیداده بن، وهک خوای پهروه ردگار دهره رموی: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ...﴾ الإنسان، نیمه مرو فمان له نوتفہ یه کی تیکه ل، (ناویته) دروست کردوه، واته: له هه ردووکیان، ههروه ها پیغه مبر ﴿وہک له فہرما یشتی پینش دا هاتبوو، دهره رموی: ناوی پیاو سپیوه ناوی نافرته زرده و، کاتی کوپونه وهو، ناوی پیاوه که زال بوو به سهر ناوی نافرته دا، نیرینه دهرده چوینن به مؤلتهی خوا، نه گهر تووی نافرته که زال بوو به سهر ناوی پیاوه که دا، مینه دهرده چوینن به فرمانی خوا.

قوناغی شه شه م: کوچکردنی نوتفہ پیتراوه که بو نیو مند آدان، نه میش نه م نایه ته ناماژه ی پیده کات: ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ﴾ ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾ الطارق، واته: مرو ف له ناویکی دهره قویو دروست بووه، که له نیوان تیسقانه کانی پشت و سینگ دپته دهری.

ههروهها لهه شوئنهوارهدشدهاتوه:

إِقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ: إِذَا وَقَعَتِ النُّطْقَةُ فِي الرَّحْمِ بَعَثَ اللَّهُ عَزَّ وَجَدَّ مَلَكًا فَقَالَ: يَا رَبِّ مَخْلُوقَةٌ أَوْ غَيْرُ مَخْلُوقَةٍ؟ فَرَأَى قَالَ: غَيْرُ مُخْلُوقَةٍ الْأَرْحَامُ دَمًا، وَإِنْ قَالَ: مَخْلُوقَةٌ، قَالَ: يَا رَبِّ فَمَا صِفَةُ هَذِهِ النُّطْفَةِ؟

واته: عهبدوللای کوری مهسعوود دهلن: نهگهر نوتفه چووه نیو مندالدانهوه، خوا فریشتهبهک دهتیری، فریشتهکه دهفرمووی: نهی پهروهردگارم! تهواو بی و قوناغهکان ببری، یان قوناغهکان نهبری؟ نهگهر فرمووی: (غیر مُخْلُوقَةٍ) با قوناغهکان نهبری، نهوه مندالدان دهری داوی، بهشیوهی خوین (لهگهل خوینی چهیزدا دتیه دهری)و، نهگهر خوا فرمووی: (خوا مؤلّهق لهسهه بوو) که قوناغهکان ببری و تیرو تهواو بی، نئجا فریشتهکه دهلن: نهی خوایه! سیفهق نهو نوتفهیه چی بی و چوون بی؟

قوناغی چهوتم: بریتیه له پیکهوه ناویته بووی دهمارو پیشالهکانی نهو نوتفهیه، وهک لهو فرمایشتهی پیغهمبهه ۱۰۰۰۰۰ دا هاتوه: [إِذَا كَانَ جَيْنُ الْوَلَدِ اضْطَرَبَتِ الْعُرُوقُ كُلُّهَا لَيْسَ مِنْهَا عَرَقٌ إِلَّا يَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَ الشَّبَةَ لَهُ] (أَخْرَجَهُ الْحَكِيمُ الرَّمُذِيُّ: ۲۲).

واته: کاتن که مندال دروست دهبی، ههموو دهمارهکان دهکهونه جوولّه، هیچ کامیک لهو دهمارانه نیه، مهگهر داوا له خوا دهکات: نهو منداله وهک نهو بچی.

واته: له خهق دابکيهوه تاکو دهکاتهوه چهووا، له خهق بابيهوه تاکو دهکاته نادهم، دهگونجی به ههر کامیک لهوانه بچی.

قوناغی ههشتم: تیکدا توانهوهی تیوکسی هیلکوولّهو چهیمهن، نهمیش وا پتی دهچن نهه نابهته نامازهی پتی بکات، که دهفرمووی: ﴿ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنْ

أَلَمْ آءِ بِشِرْكٍ فَأَجْعَلُهُ نَسْبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٤٤﴾ الفرقان، واته: خوا ۴۴ نهو كهسه به كه له ناو مروڤی هیناوه ته دی، گپراویه قی بو هی پشتی و هی به ری و، په روه دگارت به توانایه.

واته: ښو مروڤه ده گونجی، سیفه ته کانی پشتی، له بابیه وه تاكو ده گاته نادم سیفه ت بینتی و، له سیفه ته کانی دایکیشی، له دایکیه وه تاكو ده گاته وه چه ووا سیفه ت بینتی.

قوناغی نوبه م: تیکه لېوونی په گه کانی نوتفه به نه ندازه گیری کران، وه ک نایه تی (١٩)ی سووره تی (عبس) نامازهی پی ده کات ﴿مِنْ نُّطْفَةٍ عَلَقَةٍ فَقَدَرَهُ﴾ ﴿١٩﴾ عبس، خوا مروڤی له نوتفه به ک هیناوه ته دی، که دروستی کرده و نه ندازه گیری کرده، پیغه مبه ر ﴿ده فهرموئی﴾: إِذَا أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَخْلُقَ النَّسَمَةَ، فَجَامَعَ الرَّجُلُ الْمَرْأَةَ، طَارَ مَاءُؤُهُ فِي كُلِّ عِرْقٍ وَعَصَبٍ مِنْهَا (أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِي فِي الْكَبِيرِ: ٦٤٤، وفي الأوسط: ١٦١٣، وفي الصغير: ١٠٦، قال الهيثمي: رجاله ثقات، والدليمي: ٩٥٨).

واته: هه ر کاتنی خوا ویستی مروڤیک دروست بکات و، پیاوه که له گه ل ژنه که دا جووت بوو، ښاوی پیاوه که به هه موو په گ و پيشال و ده ماری نافرته که دا ده فری و بلاوده بیته وه.

واته: له گه ل هیلکو له دا ناوتته ده بی، هه لېه ته هیلکو له گه وره یه و، وه ک له وینه کاندا کرلوه، هیلکو له زور له چه یمن گه وره تره و، چه یمن زور بچوکه، چه یمنه که شپوهی که چکه ماسیه که، خوی تی ده چه قینتی و له ویدا ده تویته وه و، به هه موویدا بلاوده بیته وه.

قوناغی دبه م: له تبوونی نوتفه، نوتفه دواي نه ووی له چه یمنی پیاوو هیلکو له ی نافرته دروست ده بی، ښجا ده چپته ښو مندالان و، ده ست ده کات به له تبوون، قلیشانی نوتفه (إِنْفِلَاقِ النَّطْفَةِ)، وه ک نه م نایه ته ی سووره تی (الأنعام) نامازهی پی ده کات: ﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ ۗ يُخْرِجُ الْحَمِيَّ مِنَ الْحَمِيَّتِ وَيُخْرِجُ الْمَمِيَّتِ مِنَ الْمَمِيَّتِ﴾

مِنَ الْجَنِّ ذَلِكُمْ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿۱۷﴾ الأنعام، واته: خوا لیک جیاکه ره وهی تۆوه کان و نیوکه کانه، زیندوو له مردوو دهر دینیی و دهرهینه ری مردوو یه له زیندوو، نا نه وه تان خواجه، بو کوئی لاده درین؟ نوتفه قلیشان (إنفلاق) ده کات، ده بیته دوو، ده بیته چوار، ده بیته ههشت و ... هتد، دوا بی گه شه ده کات و زۆر ده بی، دوا بی ده بیته ملیونان خانهو، نهو خانانه قوئاغه کانی دیکه بهو نوتفه یه، یا خود بهو کۆریه له یه ده بین.

قوئاغی یازده یه م: نوتفه دوا ی نه وهی ده چیته نیو مندالان، ده گونجی به رده وام بی و، ده شگونجی له بار بجی، (إجهاض) بی، وهک پیغه مبه ر ﴿﴾ ده فه رموی: {الطُّفَّةُ الَّتِي يَخْلُقُ مِنْهَا الْوَلَدَ تَرْعُدُ لَهَا الْأَعْضَاءُ وَالْعُرُوقُ كُلُّهَا إِذَا خَرَجَتْ وَقَعَتْ فِي الرِّحْمِ} (الدر المنثور ج ۶، ص ۹۶، عَن ابْنِ عَبَّاسٍ مَرْفُوعاً، والديلمي: ج ۲۳).

واته: نهو نوتفه یه ی که مندالی لی دروست ده بی، هه موو ده ماره کان بو ی ده که ونه جوول، ئنجا هه ر کاتییک دهر چوو، ده چیته نیو مندالان و له ویدا نیشته جی ده بین.

قوئاغی دوازده یه م: قوئاغی کیلران، یان قوئاغی چینران، وهک خوا ﴿﴾ له سووره ی (البقرة) دا ده فه رموی: ﴿يَسْأَلُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ﴾ ﴿﴾، واته: ژنه کانتان کیلگه ن بو ئیوه، واته: وهک چۆن تۆویک له کیلگه یه کدا ده چینری، به هه مان شیوه ش تۆوی پیاویش که ده چیته نیو مندالان نافرته وه، وهک چۆن دهنکه تۆویک له زه ویی دا سهوز ده بی و پیده گات، نهو تۆوه ی پیاویش که حه یمه نه که یه ده چیته نیو هیلکۆله که، دوا بی ده بیته نوتفه له نیو مندالاندا پیده گات و گه شه ده کات.

قوئاغی سیزده یه م: نه مه که له رۆژی حه وته مه وه (حه وته م بهو لاوه) ده ست پیده گات، کۆکردنه وهی خانه کانی کۆریه لهو، نیشته جی بوونی نوتفه له نیو مندالاندا، که م بوونی نوتفه که له نیو مندالاندا، وهک ئابه ته که ئاماژه ی پی

دہکات: ﴿ وَمَا تَوَيْضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَرَدَّادٌ... ﴾ ﴿٨﴾ الرعد، ہر وہ ہا لہ فرمایشتی
 یتغہمبہردا ہاتوہ ﷻ یتشتریش باسمان کرد:

إِنَّ النُّطْفَةَ إِذَا اسْتَقْرَّتْ فِي الرَّجْمِ أَخْضَرَ اللَّهُ كُلَّ نَسَبٍ بَيْنَهَا وَبَيْنَ آدَمَ، أَمَا قَرَأْتَ
 هَذِهِ الْآيَةَ فِي كِتَابِ اللَّهِ ﴿ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴾ ﴿٨﴾ الانفطارا، (أخرجه
 الطبراني في الكبير: ٦٤٤، وفي الأوسط برقم ١٦١٣، وفي الصغير: ١٠٦، قال الهيثمي:
 رجاله ثقات، والدليمي: ٩٥٨، وقال ابن رجب في جامع العلوم والحكم (ص ٤٨)
 إسناد ضعيف.

واتہ: کاتیک نوتفہ لہ مندالدان جیکیر دہبن، خوا لہ نیوان نہو نوتفہیدہدا
 تاکو دہگاتہوہ نادہم، ہہموویان کوڈدہکاتہوہ، دواپی فرمووی: نایا نہو نایتہتہ
 نہخویندوتہوہ: لہ ہہر ویتہبہکدا کہ خوی پہروہردگارت ویستی دروستت دہکات.

ہہروہہا نہم شوینہوارہش ناماژہی پیندہکات: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ
 اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: إِنَّ النُّطْفَةَ إِذَا اسْتَقْرَّتْ فِي الرَّجْمِ أَخْضَهَا مَلَكٌ بِكَفِّهِ، فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ،
 مُخَلَّقَةٌ أَمْ غَيْرُ مُخَلَّقَةٍ؟ فَإِنْ قِيلَ غَيْرُ مُخَلَّقَةٍ؛ فَذَقَّتْهَا الْأَرْحَامُ دَمًا...) (أخرجه: ابن أبي
 حاتم في تفسيره: ١٣٧٨١).

واتہ: عہدولتای کوری مہسعوود خوا لئی ہازی بن، دہلن: نوتفہ کاتن لہ مندالندا
 نیشتہجن دہبن، فریشتہبہک دی بہ دہستی وہری دہگری^{۱۱}، دہلن: نہی پہروہردگارت!
 تیرو نہواو بن و قوناغہکان ببری، یان قوناغہکان نہبری؟ نہگہر فرمووی: قوناغہکان
 نہبری، ناییتہ مروؤو، مندالندان لہگہل خویندا فرپی دہداتہ دہری.

ہہروہہا نہم نایتہش ناماژہی پن دہکات: ﴿ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ
 وَمَا تَوَيْضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَرَدَّادٌ... ﴾ ﴿٨﴾ الرعد، واتہ: خوا نہوہی ہہر مینہبہک
 ہہلیدہگری و، نہوہی مندالندان کہمی دہکن و، نہوہش کہ زیادی دہکن،
 ہہمووی دہزانن.

قوناغی چواردهیم: پیکهاتنی عهله‌قه له‌میانی کلینجه، (عَجَبَ الذَّنْبِ) داو، زیاد بوونی مندالدانه‌کان به کۆرپه‌له، واته: گه‌شه‌کردنی کۆرپه‌له له مندالدانداو، فراوان بوونی مندالدان، وه‌ک خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿رُحَلَقْنَا الطُّغَىٰ عَلَقَةً﴾، واته: دواپی نوتفه ده‌گۆرین بۆ عهله‌قه، نوتفه‌که (تۆویلکه‌که) ده‌گۆرین بۆ خوینیاره‌و، له‌ فه‌رمابشتا هاتوه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ﴿كُلْ ابْنِ آدَمَ تَأْكُلُهُ الْأَرْضُ إِلَّا عَجَبَ الذَّنْبِ، مِنْهُ خَلِقَ وَفِيهِ يُرْكَبُ﴾ (أخرجه مسلم: ۲۹۰۵، وأبو داود: ۴۷۴۳، والنسائی: ۲۰۷۷، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ)، واته: هه‌موو جه‌سته‌ی پۆله‌ی ئاده‌م گۆل ده‌بخوات، جگه‌ له‌ تیسکی کلینجه له‌و پیکهاتوه‌و، له‌ویش دروست ده‌بیته‌وه.

ئه‌مه‌ ئیستا زانستی تازه‌ ده‌ری خستوه، که له‌ دوا‌ی پۆژی هه‌وته‌مه‌وه، له‌و شوته‌وه که دواپی ده‌بیته‌ تیسکی کلینجه، له‌و پۆه هه‌موو خانه‌کانی دیکه‌ی که نه‌ندامه‌کانی کۆرپه‌له‌ دروست ده‌بن، نه‌وی کارگه‌که‌یانه‌و، نه‌وی مه‌له‌ندو سه‌رچاوه‌که‌یانه‌و.

قوناغی پازده‌یه‌م: دروستبوونی زارجوو (مُضَغَّة) که پارچه‌ گۆشتیکه وه‌ک زارجوو، وه‌ک خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿فَخَلَقْنَا الْمَلَقَةَ مُضَغَةً﴾، دواپی عهله‌قه‌مان کرده پارچه‌ گۆشتیکی زارجوو، هه‌روه‌ها خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَخَلَقَ نَسْرًا﴾ (۲۸) القیامة، دواپی ده‌بیته‌ عهله‌قه‌و خوا دروستی ده‌کات و پزکی ده‌خات، واته: له‌ دوا‌ی قوناغی عهله‌قه، نجا دروست بوون و پزکخست که قوناغی زارجوو (موضغه) یه‌و، دواپی قوناغه‌کانی دیکه ده‌ست پی ده‌که‌ن.

قوناغی شازده‌یه‌م: که له‌ پۆژی چله‌مینه‌وه ده‌ست پی ده‌کات، بریتیه له‌ دروستکردنی تیسقان و، پزکخست و، وینه‌کیشان و، نیشه‌جی کردن، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَخَلَقْنَا الْمُضَغَةَ عِظْمًا﴾، دواپی پارچه‌ گۆشته‌که‌مان کرده تیسک.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ فه‌رمابشتیکدا ده‌فه‌رموی: ﴿إِذَا مَرَّ بِالطُّغَىٰ ثُلثَانٍ وَأَرْبَعُونَ لَيْلَةً، بَعَثَ اللَّهُ إِلَيْهَا مَلَكًا، فَمَوَّزَهَا وَخَلَقَ سَمْعَهَا، وَبَصَرَهَا، وَجِلْدَهَا،

وَتَحْمَهَا، وَعِظَامَهَا، ثُمَّ قَالَ: يَا رَبِّ أَدْكُرُّ أَمْ أَنْتَى؟ (أخرجه مسلم: ۳۶۴۵، الطبرانی: ۳۰۴۴، وابن حبان: ۶۱۷۷، والبيهقي برقم ۱۵۲۰۱، عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ).

واته: هه ر کات چل و دوو (۴۲) شهو بهسه ر نوتفه دا تپهه ری، (یانی: دواي نهوهی نوتفه ده چپته نیو مندآندان چل و دوو شهوی بهسه ردا تپهه ری که ده کاته شه شه هفته (۶ × ۷ = ۴۲))، خوا فریشته بهک ده نیریی، وینهی ده کیشی و، بیستی و، دیتنی و، پیستی و، گوشتی و، ئیسقانی بو دروست ده کات، دوايي ده لئ: نهی بهروه رداگرم! نایا نیر بن یان من بن؟

نهمه ش دیسان زانست ئیستا ده ریخته که له قوئاعی دواتردا، نیر بوون و من بوونی نهو کوربه له یه ده رده کهوئی، وهک له سوورهی (الحج) دا خوا ده فهرمویی: ﴿ثُمَّ مِنْ مَّضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنَبِّينَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ لِإِيَّاجَلِّ أَسْمَىٰ...﴾، واته: دوايي خوا له پارچه گوشتیکی ته واو یاخود ناته واو، (واته: ده بیتنه مروئی یاخود نابیتنی)، تاکو بوئان روون بکه بنه وهو، دوايي له مندآندا هه ر که سیک همانه وئی تا کاتی دبار بیکراو، نیشه جیی ده که یین.

قوئاعی ده فده یه م: داپوشینی ئیسک به گوشت و، پاشان ریگهستن، دوايي وینه کیشان، وهک خوا ده فهرمویی: ﴿فَكَسَوْنَا الْعِطْمَ لَحْمًا﴾، دوايي ئیسکه که مان به گوشت داپوشی، ههروه ها له سوورهی (القیامة) دا ده فهرمویی: ﴿ثُمَّ كَانُ عِلْفَةً فَصَلَقَ مَسْوً﴾، واته: دوايي ده بیتنه عه له فه، پاشان خوا دروستی ده کات و ریکی ده خات.

قوئاعی هه زده یه م: دروست بوونی پیست و گوشت، یاخود داپوشینی ئیسقان به گوشت، که نه میس هه ر له نیو قوئاعی پینکه یانندن و ریگهستن دایه، خوا ده فهرمویی: ﴿فَكَسَوْنَا الْعِطْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾، دوايي ئیسقانه کامان به گوشت داپوشین، دوايي به شیوه بهکی دیکه دروستمان کرد، به رزی و پیز بو خوا ی باشرینی به دیه پینه ره کان.

له سوږه ټی (الإنفطار) يشدا خوا ده فہرموی: ﴿الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ﴾ (۷) واته: ټهو (خوا) يه ي ټوی هيتاوه ته دي، دوايي ټوی ريځکستوه، دوايي ټوی هاوسه ننگ کردوه.

قوناغی نوژده يه م: نير بوون و مي بوون، که نه مه کوټايي پيکها ته که يه تي و، پيداني وينه ي تايبه تي که سيي به و کوږبه له يه و، ته واو کردني دروست کرانه که ي، وهک خوا ﴿الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ﴾ (۷) فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَبُّكَ ﴿۸﴾ الانفطار، واته: خوا ټهو زاته يه که ټوی هيتاوه ته دي، ننجبا ريځي خستوي، هاوسه ننگي کردوي، له هه ر وينه يه کدا که ويستوي ه تي ټوی پيکها ټناوه، وهک له سوږه ټی (القيامة) دا، ده فہرموي: ﴿مَجْعَلْنَاهُ لِرَبِّهِمُ الذِّكْرَ وَالنَّذِيرَ﴾ (۲۱) ننجبا له و کوږبه له يه، هه ردووک جووني ټيرو مي تي لن دروست کردن.

قوناغی بيستم: له چوار مانگ و ده (۱۰) روژ به ره و دوا، ننجبا له و قوناغه دا نافرته هه ست ده کات به جوولهي کوږبه له که ي، هه ر بويه خوا ﴿فَلَمَّا زَاكَّهُ﴾ ناما زهي پي ده کات، ده فہرموي: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا...﴾ (۳۱) البقرة، واته: ټه وانه تان که له ټيوه (له پياوانتان) ده مرن و، ژنان له دواي خويان به جي ديټن، ده بي ټهو ژنانه چوار مانگ و ده شهوان چاوه ري بکه ن، (به ر له شووکر دنه وه، ننجبا ټه که ر ټولدار بي، ټهو نافرته کوږبه له که له سکی دا ده جوولتي و، هه ستي پي ده کات).

قوناغی بيست و يه که م: که که م ترين ماوه ي دوو گيان و ټولدار بووني نافرته که بريته: له شه ش مانگ، واته: ده گونجي کوږبه له به شه ش مانگي له دايک بي، وهک ټهم دوو ټايله ته لتيان وه رده گيري:

(۱) - خوا ده فہرموي: ﴿وَحَمَلُهُ وَسَمَلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا...﴾ (۱۵) الاحقاف، واته: هه لگرتي له سکداو له شير برينه وه ي، له ماوه ي سي (۳۰) مانگدا.

ئنجانا گەر هەر کام لە تۆلداریی و شیر پێدان و لە شیر برینهوه، هەردووکیان سی (۳۰) مانگ بن.

۲- خۆی پەرورەدگار دەفەرموێ: ﴿ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُبْرِئَ الرِّضَاعَةَ ... ﴾ البقرة، واتە: دایکان دوو سالی تەواو شیر بە کۆرپەکانیان دەدەن، بۆ هەر کەسێک بیهۆی ماوهی شیر پێدان تەواو بکات، کەواتە: دوو سالی کە دەکاتە بیست و چوار (۲۴) مانگ، (۲۴) مانگ لە سی (۳۰) مانگ دەرکەوێ شەش (۶) مانگ دەمێنێتەوه، (۳۰-۲۴=۶) ئنجانا زانیان لەوه هەلیانەینجاوه: (أَقْلُ مُدَّةَ الْحَمْلِ سِتَّةَ أَشْهُرٍ)، کەمترین ماوهی تۆلدار بوونی ئافەرەت بریتیه: لە شەش مانگ.

هەر وهه‌ها لە سوورەتی (لوقمان) دا خوا دەفەرموێ: ﴿ وَفَضَّلَهُ فِي عَامَيْنِ ﴾ واتە: لە شیر برینهوهی لە ماوهی دوو سالاندا، وهک گوتم: دوو سالی کە دەکاتە (۲۴) مانگ، کە دەفەرموێ: ﴿ وَحَمَلُهُ وَفَضَّلَهُ ... ﴾ الأحقاف، پێ دوو گیان بوونیی و لە شیر برینهوهی، لە ماوهی سی (۳۰) مانگدا، ئەگەر لە شیر برینهوه‌کە‌ی دوو سال بێ، کەواتە: شەش مانگ دەمێنێتەوه بۆ دوو گیان بوونه‌کە‌ی.

قۆناغی بیست و دووهم و کۆتایی: ئەوه‌یه‌ کە خوا ﴿ رَبِّي نَاسَانَ دَهَكَات، بۆ ئەو کۆرپە‌لە‌یه‌ بێتە‌ ده‌ری، وه‌ک دەفەرموێ: ﴿ ثُمَّ النَّيْلَ بَشَرَهُ ﴾ عبس، واتە: دوا‌یی خوا رێ‌ی بۆ ناسان د‌ه‌کات، وه‌ک دەفەرموێ: ﴿ قِيلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ﴾ بِنِ آيِ سَوِّ حَلَقَهُ، ﴿ مِنْ نَطَعِهِ حَلَقَهُ فَعَدَّهٗ ﴾ ﴿ ثُمَّ النَّيْلَ بَشَرَهُ ﴾ ﴿ ثُمَّ أَمَانَهُ فَأَقْبَرَهُ ﴾ عبس، واتە: مرۆ‌فی کافر له‌ به‌ین بچێ، چه‌ند سه‌له‌یه‌، (خوا) له‌ چی دروستیکردوه؟ له‌ نوتفه‌یه‌ک، له‌ (تۆویلکه‌یه‌ک)، دروستیکردوه، ئنجانا ئەندازه‌گیری بۆ کردوه، تا‌کو پێ د‌ه‌کات و، ده‌بێتە‌ کۆرپه‌له‌، دوا‌یی رێ‌ی بۆ ناسان د‌ه‌کات بۆ له‌ دایک بوونی.

به پرتـزان!

ده زانن له دایک بوونی مندال، چه ند پرۆسه یه کی قورس و هه ستیاره، ته ماشا بکه ن! نه گهر نه و منداله له پتشداله جیاتی نه وهی سهری بی، وهک له نه سلدا مندال سهری له لای سه رییه و، پییه کان و دهسته کانی له لای خوارینه، له نیو مندانی دایکی دا، به لام له کاتی له دایک بووندا، یه کسه ر نه و منداله ته قله یه ک لئ ده داو، سهری ده که و پته خوارئ و، ده ست و پییه کانی ده چنه سهرئ، دایینئ نه گهر پیی بی، یان دهستی بیت، چون دپته ده ری؟! بویه خوا ده فه رموی: ﴿ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرُهُ﴾، خوا ری بو ناسان کرد، واته: ری هاتنه دهر له نیو مندانی دایکی، ری له دایک بوونی ﴿ثُمَّ أَمَانَهُ، فَأَقْرَرَهُ﴾، دواپی ماویه ک ژیان ده گوزه ری نی له سهر دنیا، تنجا خوا ده یمر نی و وای لیده کات بخریته گوره وه.

مەسەلە ی دووهم:

حەقیمی بوونی مردنی هەموو کەس و، زیندووکرانەوهیان بۆ پاداشت و سزا درانەوهیان:

خوا ﷻ دەفه رموی: ﴿مُّمُّ إِنَّكَ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيْتٌ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكَ بِرِجْمَ أَعْيُنِنَا ﴿١٦﴾ وَنَعْتُوكَ بِمَعْتُوكَ ﴿١٧﴾﴾

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایەتە، لە سێ بڕگەدا:

١- ﴿مُّمُّ إِنَّكَ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيْتٌ﴾، نجا بە دنیایی ئیوه لە دواى ئەوه، مردووان دەبن، یانی: دواى ئەو شیوه دروستکران و دواى ئەو ژبانه کاتییه، که خوا ﷻ بۆ دیاریکردوون لەسەر زهوی، بە دنیایی و زۆر بە جهختکردنەوه: ئیوه، هەمووتان ئەى مرۆڤەکان دەمرن، پێشنى خوا ﷻ بە شیوهى نادیار (غانب) باسى دروستکردنى مرۆڤ دەکات: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ﴾، بەلام دواى شیوهى دەربڕینەکه لە نادیار (غانب) هوه، دەگۆرێ بۆ ناماده (حاضر)، که ئەوه پێى دەگوترێ: ئاوردانەوه، ﴿مُّمُّ﴾، لێره دا (لِلرَّيْبِ الرَّيْبِي)، بۆ ریزبەندیی، پله بەندییه، چونکه که لێره دا باسى مردن دەکات، بیرخستنهوهی مردن، بههێزتره له باسکردنی چۆنییهی دروست بوون، ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ﴾ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نَفْسًا فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿١٣﴾، ئەوه باسى دروستبوونه، ئەو ﴿مُّمُّ﴾ به له ﴿مُّمُّ إِنَّكَ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيْتٌ﴾، دا بۆ گواستنەوهیه بۆ ریزبەندیی پله و پایه، چونکه به نسبەت ئەوانهوه که دوێنراون و، به نسبەت هەموو مرۆڤەکانیشهوه، ئەوه که بزائن مردنیان دێته سەر، که دەشرانن، گرنکتره له زانیی چۆنییهتی دروستبوونیان، بەلام ئەوهش دیسان رێخۆشکردنە بۆ رستهی دواتر.

لێره دا که خوا ﷻ دەفه رموی: ﴿مُّمُّ إِنَّكَ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيْتٌ﴾، لێره دا ئەو رسته به هەم به (إِنَّ)، که بۆ جهختکردنەوهیه، هەم به (ل) که ئەویش بۆ ئەنکیده، بەلکو هەندیک له زانا بان دەئێن: (ل) (مَهْمَدَةً لِّلْقَسَمِ)، رێ خۆشکەرە بۆ سوێند،

جه ختکردنه وهی نه وه به (إِنْ) هو به (ل)، له گه لَ نه وه شدا که گومانیان نه بووه له مردندا، بۆ چیه؟ نه وه ختکردنه وه به له بهر نه وه به که هه رچهنده به رواله ت گومانیان نه بووه له مردندا، به لام له ته نجامی نه وه دا که بیریان نه کردۆته وه له وهی له دواى مردن، بۆیان دیته پیش، که سزاو پاداشته، وا مامه له یان له گه لَدا کراوه، که تیره برواتان به مردن نه، بۆیهش بۆیان جه ختکراوه ته وه.

۳- ﴿مُرَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَبَعْتُمْ﴾، جارێکی دیکه ﴿إِنْ تُمْ﴾، به کارده هیتیری، نه ویش دیسان هه ر بۆ ریزبه ندیی پله و پایه به، (لِلتَّارِيبِ الرَّئِيبِ)، واته: دواى مردنیشان، ننجا له وهش گرنکرو گوره ترو به رزتر دیته پیش، نه ویش نه وه به که تیره به دنیایی له رۆژی هه لسانه وه دا زیندووده کرینه وه، بۆ سزاو پاداشت.

مەسە لەی سێیەم:

خوای زاناو توانا لە سەر و مانەوێ هەوت ناسمانی چینی دروستکردوون و،
لە دروستکراوەکانی خۆیشی بێ ناگا نیە، بەر دەوام چاودێریان دەکات و مشووریان
دەخوات:

خوای دەفەر مویی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە دوو بڕگەدا:

١- ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ﴾، بە دنیایی لە سەر و تانەوێ هەوت چینیان
دروستکردوون، دیسان (ل) و (قَد)، بۆ جەختکردنەوهن، (قَد) کە دەچیتە سەر کرداری
را بردوو، جەختکردنەوهو ساغکردنەوه دەگەیهێنێ، (ل) دکەش هەر بۆ جەختکردنەوهیە.

﴿سَبْعَ طَرَائِقَ﴾، وەک لە سوورەتی (الملک) دا، دەفەر مویی: ﴿سَبْعَ سَنَوَاتٍ
طَبَاقًا﴾، (طَبَاقَ)، یانی چینی لەسەر چینی، (طَرَائِقَ)، کۆی (طَرِيقَة) یە، بە
مانای چینی ناسمان دێ، هەر وەک (طَرِيقَ)، کۆی (طَرِيقَ) ه، بە مانای رێگایە.

٢- ﴿وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ﴾، بە دنیایی تێمە لە دروستکراوە بێ ناگا نین، واتە:
لە دروستکراوەکانی خۆمان، وەک لە سوورەتی (الرحمن) دا، دەفەر مویی: ﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي
شَأْنٍ﴾، واتە: خوا هەموو رۆژێک (رۆژ لێرەدا مەبەست پێی کاتە)، یانی: لە هەموو
کاتی کێدا خوا کاری هەیهو، مشووری دروستکراوەکانی خۆی دەخوات.

سەرنجىك لە گەردوون و منشۈور خواردنى بەردەوامى خوا بۇي

شايبان باسە: ئىمە لە سوورەتى (يونس)دا، بە درىزىي باسى گەردوومان كىردو^(۱)،
هەرۈهە لە مەسووعەي (دەرەوشاۋەي ئىمان و پوۋچەلىي ئىلحاد)دا، درىزىتر
باسى گەردوومان كىردو، چۈنەتى سەرھەلدانى و، تەمەنى گەردوون و، پىنكەتەكانى
گەردوون كە كەھكەشانەكانن، بۇيە لىرە ناچىنە نىو وردەكارىي ئەوۋە.

ئەۋەندە دەلىن: كە تاكو ئىستا نوپىرەن بىردۇزە كە زانايان پىنى
گەشتوون، لە بارەي قەبارەي گەردوونەۋە، ئەۋەيە كە تىرە (قۇر)ى گەردوون
بە (۱۳ - ۱۵) مىليار سالى تىشكىي مەزەندە دەكرى، سالى تىشكىي ئەۋەيە
كە تىشك لە چركەبەكدا (۲۰۰،۰۰۰) سى سەد ھەزار كىلومەتر دەبىرى، نىجا
بۇ ئەۋەي بزانين لە خولەكىدا چەند دەبىرى (۲۰۰،۰۰۰ جارانى ۶۰) دەكەين،
خولەكىمان بۇ دەردەچى، دوايى جارپكى دىكە جارانى (۶۰) شەستى دەكەين،
ئەنجامەكەي كاتىمىرمان بۇ دەردەچى، چونكە ھەر خولەكىك (۶۰) چركەيە،
ھەر كاتىمىرپكىش (۶۰) دەققەيە، نىجا بۇ ئەۋەي ئەۋە ماۋەيەي تىشك لە
ھى شەۋو رۇزىكىدا دەبىرى، بۇمان دەربكەۋى دەبى ئەنجامى ئەۋەي كە
پىشتر ھاتۇتە دەستمان، جارانى (۲۴)ى بكەين، (۲۴) سەعات، بۇ ئەۋەي شەۋو
رۇزمان بۇ دەربكەۋى، دوايىش ئەنجامەكەي جارانى (۳۶۵) دەكەين، بۇ ئەۋەي
سالمان بۇ دەربكەۋى، كە دەكاتە: (۹۶۶۱،۰۰۰۰۰۰۰۰) نۇ تىرلىيۇن و چوار
سەدو شەست و بەك مىليار كىلومەتر.

(۱) ھەرۈهە لە تەفسىرىي سۈورەتى (فصلت) و سوورەتى (الرحمن) يىشدا باسى گەردوومان

ننجا ئەو ماوەیەتی تیشک لە (۱۳ - ۱۵) ملیار سالد دەبیرێ، بریتیه: لە تیری گەردوون، ئەمسەر بۆ ئەو سەری گەردوون.

ژمارەتی کههکه شانه کانی گەردوون، هەندیک لە گەردوونناسان دەتین: (۲۰۰) ملیارو، هەندیک دەبگهیه نه (۱۰۰۰) هەزار ملیار، واته: یهک تریلیۆن کههکه شان له گەردووندا ههیه، که نهوه هه مووی مه زه نه به.

ژمارەتی ئەستێرە کانی کاکیشانی تێمەش بە هەزار (۱۰۰۰) ملیار، واته: یهک تریلیۆن ئەستێرە مه زه نه ده کری، که خۆری تێمه به کیکه لهو تریلیۆن ئەستێرە بهی له کههکه شان تێمه دا هەن.

وهک پیشتریش ئاماژه مان پێداو باسمان کرد، ئەگەر مەرۆف وا ههست بکات: خوا ﷻ به دهیینه رو پهروه ردگارو خاوه نه تی و هه میسه ناگای لێه تی، سه ره رشتی ده کات، چ هی ئەو وهک مەرۆفیک، چ هی ئەم گەردوونه پان و پۆرو فراوان و زه به لاهه، چ هی بچوو کترین دروستکراو له دروستکراوه کانی خوا، چ له ژبانداران، وهک ئەمیبا، یان له ئەمیبا گچکه تر، میکۆپلازما، چ له دروستکراوه بی ژبانەکان، وهک گەردیله، به لکو پیکهاته کانی گەردیله، به لکو پیکهاته ی پیکهاته کانی گەردیله، که باسمان کردوه، ئەگەر گەردیله له سێ بهشی سه ره کیی پیک دی: (پروۆتۆن و نیوترون) له نیوکدا، (ئەلیکترۆن) که به دەوری نیوکدا ده خو لیته وه، نیستا ده رکه وتوه هەر کام له پروۆتۆن و نیوترونیش، به کی له سێ کوارگ پیک دین، ننجا په نگه ئەوانیش دیسان له شتی بچوو کتر پیک بین.

هه موو نه وان ه خوا ﷻ ناگای لێبان ه ﴿ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴾، چونکه ﴿ الْخَلْقِ ﴾ به چاوگ هاتوه، به لām مه بهست پی (مخلوق) ه، یانی: هه موو دروستکراوه کانی خوا، خوا ﷻ لێبان بی ناگا نیه، به لئ نا ئەم جوړه بیرکردنه وه به، زۆر جیا به له وهی که له لایه ن ئاینی نه صرانیی و جووله که وه ته به نینی کرابوو، که ئەویش بیردۆزه ی فهیله سووفه کانی یۆنان بوو، که پێیان وابوو ه خوا گەردوون

وهك كاترميتر قوميش كردوه و لتي گه پارهو، كاري به سه ريه وه نيه، به لكو زانباريشي له باره ي وردده كاريه كانه وه نيه! نا نه و بيرو بوچوونه سه قه ته، كه بيگومان پيچه وانه ي پايه ي به رزي خواي په روه دكاره، چوَن ده بي خوا ناگاي له دروستكراوه كافي نه بي؟ پاشان نه گهر ناگاي لتيان نه بي چوَن به رتوه ده چن؟ ده فهرموي: ﴿ قَالَ رَبِّنا الَّذِي اَعْطى كُلَّ شَيْءٍ حَقَّهُ، ثُمَّ هَدى ﴿٥﴾ طه، واته: په روه دكارمان نه و زاته به بووني به هر شتيك داوه و داويش خستوو به ته سه ر، رتي، رينمايي كردوه، راسته رتي كردوه، ﴿ كُلَّ شَيْءٍ ﴾، وهك چوَن مروّف ده گريته وه و ژيانداراني ديكه ده گريته وه و، كه هكه شان و نه ستيره كان و خرّو كه كان ده گريته وه، به هه مان شيوه گه رديله كان و ژيانداره وردده كافي نيّو ده رباو نيّو هه واو سه ر زه وي و ژير زه ويش ده گريته وه، نجا نه و بيرو بوچوونه سه قه ته وا له مروّف ده كا، كه هه ر بو خوي ده زي و، خوا ﴿ هه قي به سه ريه وه نيه و ناگاي لي نيه، نا نه وه ش بو زه مينه ي خو ش كرد له پوژناواو له نه وروپا بو سيكولاريزم كه بلن: مادام خوا كاري به سه ر مروّفه كانه وه نيه و، گه ردووني دروستكرده وه و لتي گه پاره و و لتي كردوه، كه واته: مروّفه كان ده بي بو خويان خه مي خويان بخون! نه وه واي له وان كرد كه سه ر به ره و ناسمان به رز نه كه نه وه و چاوه روانيه كيان له خوا نه بي، به رنامه و هيدايه تيان بو بنيري، په ياميان بو بنيري، كه نه وه ش به ته نكيد پيچه وانه ي سيفه ته به رزه كافي خوايه و، پيچه وانه ي واقيعشه، كه خوا ﴿ له ناده مه وه تاكو خاتم سه دو بيست و چوار هه زار (١٢٤٠٠٠) پيغه مبه ري ناروده، سه لات و سه لام ي خويان له سه ر بي، وهك له مونه دي نيما نه حمه ددا هاتوه.

پاشان نه وه كه وهك حه قيقه ت و واقيعيش وا به، مروّف نه گهر هه ميشه له گه ل خواي خويدا رازو نيازي هه بي و، وا بزانت كه به خوليايه كافي نيّو دل و ده ورونيشي، به بيرو بوچوونه كافي نيّو ميشكيشي و به وشه و ته عبيره كافي سه ر زماني و، به كوي هه لسوكه وته كافي، ناگاداره، نا نه وه وا له مروّف ده كات كه

بە وریایه وه بژیئ و، بزانتی چۆن ده ژین، پاشان ههست به له گه‌ل بوونی خواو، پشتیوانیی خواو مشوورخۆریی خوای په‌روه‌ردگار ده‌کات، نا نه‌و شیوه هه‌ست و نه‌سته که نیمان و عه‌قیده‌ی نیسلامیی، که تاکه نیمان و عه‌قیده‌ی راسته‌و، نه‌و تېروانینه که بوونناسیی نیسلامیی دروستی ده‌کات، که راستترین بوونناسییه، به‌لکو تاکه بوونناسیی راست و دروسته که هه‌موو پیغه‌مه‌رانیش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) نه‌و بوونناسییه‌یان هیناوه‌و، هه‌موو پیغه‌مه‌رانیش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) نه‌و شیوه نیمان و عه‌قیده‌یان هیناوه، نه‌وه به ته‌نکید زۆر جیايه له‌وه‌ی که کاتی خۆی فه‌لسه‌فه‌ی یۆنانیی گوتووبه‌تی و، دوایی کلێسا ته‌به‌ننیی کردوه، شوئینه‌واریک که بوونناسیی و تیمانی نیسلامیی له‌ مرۆفدا دروستی ده‌کات، زۆر جیايه له‌و شوئینه‌واره‌ی که ته‌و جوړه بوونناسیی و عه‌قیده‌یه‌ی کاتی خۆی له‌ لایه‌ن نه‌ورووپاییه‌کانه‌وه ته‌به‌ننیی کرابو و، دروستی ده‌کات.

مهسه لهی چواره م:

خوای میهره بان به نه ندازه ناوی له ناسمان دابه زاندوه و جیگیری کردوه،
چهندان باغی خورماو تریسی بو مروقه کان پیسی رواندوه، که چهندان جوړه
میوه بان تیدایه، به تایبعت دره خستی زهیتوون، که روون و پیخوریشی تیدایه:

خوا ۱۰ ده فهرموئی: ﴿ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَكْنَهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ
بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿۱۰﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَبٍ لَّكُم فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا
تَأْكُلُونَ ﴿۱۱﴾ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَيْغٍ لِلْأَكْلِينَ ﴿۱۲﴾ ۱۰

شیکردنه وهی ثمه ثایه تانه، له ده برگه دا:

۱- ﴿ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ ﴾، له سه ریوه به نه ندازه ناومان دابه زاندوه، وشه ی
(ماء) ناو: باران و به فرو تهرزهش ده گریته وه، بویه به زوری خوا ﴿۱۰﴾ مه گه سیاقه که
بیخوازی، نه گه رنا هه ر وشه ی (ماء) به کار دینن، بو نه وهی هه سیکیان بگریته وه.

که ده فهرموئی: ﴿ بِقَدَرٍ ﴾، واته: به نه ندازه گیری کردن و دیاریکردن،
(التقديرو والتعيين)، چهند بن و چوون بن؟

پیشتریش ناماژه به کم پیدا ده بنن ئینسان بیر بکاته وه، نه گه ر نه و ناوه ی له
ناسمان دپته خوار، له سه ربی دپته خوار بو سه ر زهوی، تیتستا چهنده، نه گه ر
دوو هینده، سن هینده، چوار هینده بووايه، ژبانی مروف چی لی دههات؟
به ته نکید ژبانی مروف له سه ر زهوی نه ده بوو، چونکه نه وه تا به و نه ندازه به ش،
بو وینه: نه مسال (۲۰۱۹ ز) که بارانی زور باری، به و نه ندازه به ش نه و هه موو
لافاوو لیزماوه په یاد بوون، که دوایی نه و هه موو شوینه وهاره خراپانه یان لی
په یاد بوون، نه دی نه گه ر دوو نه وه نده و سن نه وه نده و زیاتر بووايه، به ته نکید
ده رهاو بیشته ی زور خراپتری ده بوون.

۲- ﴿فَأَسْكَنَهُ فِي الْأَرْضِ﴾، تنجا نیشته جیمان کردوه، سه قامگیرمان کردوه له زهویی دا، (الإسكان؛ جعل الشيء في مسكن وهو محل القرار). (إسكان)، بریتیه له وهی شتیك له نشینگه دا دابترئ، كه شوینی تیدا سه قامگیربوونه.

نه‌میش بو خۆی زۆر گرنگه، وهك له مه‌وسوووعه‌ی: (دره‌وشاوه‌ی ئیمان و پووچه‌ئیی ئیله‌حاد) دا باسمان کردوه، باسی به‌رگه‌ ئاوی ده‌وری زه‌ویی و، به‌رگه‌ هه‌وای ده‌وری زه‌ویمان کردوه، كه نیشته‌جئ بوونی ناوی شیرین له زه‌وییدا، عه‌مبارکردنی و هه‌نگرتنی، دوا‌یی ده‌رکه‌وته‌وه‌ی به‌ شیوه‌ی کانی و سه‌رچاوه، یاخود بیرو کارئز، نه‌وه‌ش بو خۆی له‌خۆیدا نیعه‌تیک‌ی زۆر گه‌وره‌ی خ‌وای په‌روه‌ردگار، نه‌گه‌رنا ناوی شیرینمان له‌ کوئی ده‌بوو؟ نه‌گه‌ر نه‌و ناوه‌ كه به‌شیوه‌ی باران و به‌فرو ته‌رزه‌ دپته‌ خ‌وار، کۆنه‌کرا‌ی‌یه‌وه‌ له‌ ئیو ناخی زه‌وییدا، خوا بۆی عه‌مبار نه‌کردبا‌ین، چۆمان وه‌ده‌ست ده‌هینا؟ ده‌بوو هه‌موو جارئ كه باران و به‌فرو ته‌رزه‌ ده‌باری، خه‌لك ته‌شت و مه‌نجه‌لی وه‌به‌ر نا‌بان تاكو پر بن له‌ ناو! تنجا نه‌وه‌ له‌ کوئی و، نه‌وه‌ له‌ کوئی كه خ‌وای په‌روه‌ردگار بۆی دا‌کردوو‌ین و، بۆی کۆ‌کردینه‌وه‌ له‌ زه‌وییدا، دوا‌یی له‌ کاتی پئوستی ئیمه‌دا خۆی دپته‌ ده‌ر، به‌ شیوه‌ی کانی و سه‌رچاوه، ده‌رده‌قو‌لتی، یاخود ئیمه‌ ده‌یه‌ئینه‌ ده‌رئ به‌شیوه‌ی بیرو کارئز.

۳- ﴿وَلِنَا عَلَ ذَهَابٍ بِمَلَأْنَا عَلَ ذَهَابٍ﴾، ئیمه‌ له‌سه‌ر لا‌بردنی نه‌و ناوه، دوورخسته‌وه‌ی و، نه‌هیشتی به‌ توانا‌ین، وشه‌ی ﴿ذَهَابٍ﴾، به‌ نه‌ناسراو (نكرة) هاتوه، ﴿وَلِنَا عَلَ ذَهَابٍ بِمَلَأْنَا عَلَ ذَهَابٍ﴾، بو مه‌زن پيشاندان و قه‌به پيشاندان، چونكه به‌ زۆر شیوه‌ ده‌گونجا نه‌و ناوه‌ نه‌میتئ، بپته‌ هه‌لم، به‌ ناخی زه‌ویی دا بچپته‌ خ‌وارو نه‌بدو‌زینه‌وه، یاخود كه ده‌چوو‌ه ئیو ناخی زه‌وی، گۆرانی به‌سه‌ردا بن و، به‌ كه‌لكی خ‌وارده‌وه‌ نه‌یه‌ت، به‌زۆر شیوه‌ی دیکه، كه ده‌گونجئ مرؤف له‌ لای خۆی وینایان بکات، ده‌گونجا لا‌بری و نه‌هیلرئ، وه‌ك خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْحَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ﴾ (المملک، واته: بلئ، نایا نه‌گه‌ر ناوه‌که‌تان پۆبچئ، نغرو بئ، دا‌بچپته‌ خ‌وار، ناوی کانی و سه‌رچاوه‌ كه ده‌بیزئ و، ده‌روا، کن بۆتان دینئ؟ ...

(۴) - تَنجَا خَوَا ۞ بَاسِی بَه رَه مَه مَه کَانِی نَهو نَاوَه دَه کَات، دَه فَه رَمَوِی: ﴿فَأَنشَأْنَا لَكَ بِیْهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَبٍ﴾، بهو نَاوَه بُو تَبُو هَمَان یَنگَه یَانَد، چَه نَدَان بَاخ لَه دَار خُور مَایَه کَان.
 (۵) - ﴿وَأَعْنَبٍ﴾، هَه رُوه هَا لَه لَه تَرَبِه کَان، لَه دَار مَبُو دَه کَان.

به بُو چُوونی مَن رَه نَگَه لَه تَه فِسِرَه کَانِش دَا هَه بَی، به لَام لَه یَا دَم نِیَه بِنِیَبِی تَم بُو یَه خَوَا ۞ هَم لَبِرَه، هَم لَه زُور شَوِی نِی دِی کَه ش بَاسِی دَار خُور مَایَه دَار مَبُو دَه کَات، لَه بَه ر نَهو ی بَه ر ز تَر ی ن دَر ه خ تِی مِیوَه دَار، دَار خُور مَایَه، لَه هَم مَویَا ن بَه ر ز تَر هُو، نَز مَتَر ی ن دَر ه خ تِی مِیوَه دَار ی ش، مَبُو ه. بَه تَا یَه قِی مَبُو ی دِی مَه کَار، لَه سَه ر ز هُو ی پَان رَا دَه خُر ی، هِی چ بَه ر ز نَابِی تَه هُو، یَا خُود خَه لَک کَه پَر و سَابَاتِی بُو دَه کَات، لَه وِی ش هَه ر رَا دَه خُر ی و، دَار مَبُو کُور تَر ی ن و نَز مَتَر ی نَه قِی و، دَار خُور مَاش بَه ر ز تَر ی ن دَر ی ز تَر ی نَه قِی، تَنجَا خَوَا ی بَه ر ز و مَه ز ن دَه فَه رَمَوِی: لَه بَه ر ز تَر ی نَه هُو کَه دَار خُور مَایَه، تَا کُو نَز مَتَر ی نِی کَه دَار مَبُو هُو، نَهو ی دَه کَه وِی تَه نَبُو اِنِیَا ن، نَهو اَنَه مَان هَه مَویَا ن بُو تَبُو ه هَبَا نَوَه دِی.

(۶) - ﴿لَكَ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ﴾، بُو تَبُو ه لَهو (بَاخ) اَنَه دَا مِیوَه ی زُور ی ز هُود نَد هَه ن، ﴿فِيهَا﴾، نَه م رَا نَاوَه دَه چِی تَه هُو بُو ﴿جَنَّاتٍ﴾، نَه ک بُو ﴿نَّجِيلٍ وَأَعْنَبٍ﴾، نَه گَه نَا دَه بَه ر مَوی: ﴿لَكُمْ فِيهَا﴾، وَا تَه: لَهو بَا خَا نَه ی کَه لَه نَبُو یَا ن دَا دَار خُور مَایَه دَار تَر ی هَه ن، دَوَا تَر بَاسِی دَه کَات کَه زَه ی تُو و نِی ش هَه یَه، زُور جُورَه مِیوَه ی دِی کَه ش هَه یَه.

(۷) - ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾، هَه رُوه هَا لَبِیَا ن دَه خُون، و شَه ی ﴿فَوَاكِهُ﴾، کُوی (فَا کِهَة) ه، ﴿وَهِيَ الطَّعَامُ الَّذِي يَتَّقَهُ وَيَتَلَذُّ بِأَكْلِهِ مِنْ غَيْرِ قَصْدِ الْقُوْتِ، فَإِنْ قَصِدَ الْقُوْتِ قِيلَ لَهُ: طَعَامٌ﴾ (فَا کِهَة) بَر ی تَه لَهو خُور اَنَدَه ی کَه مَرُوف دَه ی خُوات تَه نَهَا بُو لَه ز زَه ت و خُوشِی، نَه ک مَه بَه سَتِی نَهو بَی ن کَه پَبِی بَر ی، و ه ک بَر یو، نَه گَه ر مَه بَه سَتِی پَبِی بَر یو بَی، و شَه ی خُورَا ک (طَعَام) ی بُو بَه کَا ر دِی.

نَجَا دَوَا ی نَهو ی بَاسِی دَار خُور مَایَه دَار مَبُو ه کَانِی کَر د، بَه تَا یَه ت بَاسِی دَه نَهو ن دَه کَات، دَه فَه رَمَوِی:

(۸) ﴿ وَسَجْرَةَ يُخْرِجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ ﴾، دره ختیکیش که له کیوی سه یناء ﴿ طُورِ سَيْنَاءَ ﴾، دٔته ده ری بؤ تیوه مان روانده، وشه ی ﴿ سَيْنَاءَ ﴾، نه مه جؤره خویندنه نوه به کهو، به (سیناء) یش خوئراوه تهوه، (طور سیناء)، بؤیهش لیره باسی زه تیوون دواخراوه له دارخورماو دارمیو (تری)، چونکه ویستراوه چاکه ی خوا ﴿ زَبَاتِرَ دَرَبِغْرَى ﴾ زیاتر در بخری له زه تیووندا، که همم وهک میوه به کارده هتیری و، همم وهک بژیویش.

(۹) ﴿ تَنْبُتٌ بِالدَّهْنِ ﴾، که رۆنتان بؤ ده پروئتی، یانی: که ده پروی رۆنی گرتوه ته نیو خوی.
 (۱۰) ﴿ وَصَبِغٌ لِّلْأَكْلَانِ ﴾، ینخوریش بؤ خوره ران، وشه ی ﴿ تَنْبُتٌ ﴾ خوئتراویشه تهوه: (تَنْبُتٌ)، ﴿ تَنْبُتٌ ﴾، له: (تَبَتْ، يَنْبُتُ)، به مانای روا، ده پروی هاتوه و، (تَنْبُتٌ) له: (أَنْبَتَ، يُنْبِتُ)، چ به سیانی (کلائی) چ به چواری (رُبَاعِي) بِن، هه ردووکیان، مانایه کیان هه به و، لیره دا (لازم) ن نهک تیه پرکه ر (متعدي).

تجنا ﴿ طُورِ سَيْنَاءَ ﴾ یش، به ته نکید ﴿ طُورِ ﴾، یان به مانای هه ر کیوتک و، هه ر چایه که، یان به مانای چایه کی دیاریبکراوه که له ده شتی سینایه، وشه ی (دُهْن) یش یانی: رۆن، چه وریی، که به (أُدْهَانُ)، کؤ ده کرتیه وه، (صِبْغ) یش، شتیگه شتیکی دیکه ی پئی رهنگ بکری، که لیره دا مه به ست پئی پیغوره، له به ر نهوه ی زه یت که مرؤف پارووی لئ ده دات، نانه که رهنگ ده کات و، هه ر شتیکی دیکه ش که پیغوره، (صِبْغِی)، پئی ده گوتری، پیغهمبه ر ﴿ لِّهَ بَارِئِ ﴾ له باره ی زه یته وه فه رمویه تی: ﴿ اَكْلُوا الرُّبْتَ وَاذْهِنُوا بِهِ، فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ ﴾^(۱)، واته: زه یت بخوون و خوشتانی پئی چه ور بکه ن، چونکه له دره ختیکیش پر بیست و پیزه.

پیشریش گوتمان: که (سیناء)، وهک چوون به ﴿ سَيْنَاءَ ﴾ یش، خوئراوه ته وه، به (سینین) یش، له سووره تی (التین) دا، که خوا ده فه رموی: ﴿ وَالزَّيْتُونَ وَالزُّنُورُ ﴾^(۱)

(۱) أخرجه الترمذي: ۱۸۵۱، والحاكم: ۷۱۴۲، وقال: صحيح على شرط الشيخين، حديث أبي أسيد، وأخرجه أحمد: ۱۶۰۹۷، والترمذي: ۱۸۵۲، وقال: غريب، والطبراني: ۵۹۷، والحاكم: ۳۵۰۴، وقال:

وَطُورِ سَيْنِينَ ﴿٢﴾ التّين، بە (سینین) یش، هاتو، هەمووشی مەبەست پیتی ئەو ناوچە و دەقەرەیه کە پیتی دەگوتری: دەشتی سینا، کە ئیستا قەوارەى جوولە کە وەک چۆن دەستی بەسەر فەلەستیندا گرتو، بە داگیرکاریی و ستم، خۆی لەوێش سەپاندو، بە دەست لە پشت دانی زلھیزان و، دەستی بەسەر ئەو ناوچەى سینادا گرتو.

مهسه لهی پینجه م:

نازه لیش په ندیکی گه وری تدا به، که له شیر ی تپو سکی ده خونه وه،
سوود گه لی زوری تیدان و، ویرای که شتیان بو بارو سواریش به کاردی (به
تایهت حوشر):

خوَا ﴿١﴾ دِه فرموی: ﴿وَانَ لَكُرِّي الْأَنْعَمِ لَعِبْرَةٌ تُتَبَكَّرُ مِمَّا فِي بَطُونِهَا وَلَكُرِّيهَا
مَنْفَعٌ كَثِيرٌ وَمِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٢﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَالِكِ تَحْسَلُونَ ﴿٣﴾﴾

شیکردنه ووی ئه م ئایه تانه، له پینج برگه دا:

١- ﴿وَانَ لَكُرِّي الْأَنْعَمِ لَعِبْرَةٌ﴾: خوَا ﴿١﴾ له سهر ژماردن و سه رژمیرکردن و، خسته
رووی چاکه و نیعمه ته کانی خوئی به رده وامه، ده فرموی: به دنیایی له نازه لانیشا
بو تپوه په ند هه به، عیبره ت به مانای په ندو دهرس دی، له بهر نه وهی مروف لپیه وه
ده په رته وه بو شتیکی دیکه، بو وینه خوی په روه ردگار ده فرموی: ﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي
فَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٣﴾﴾ یوسف، باسی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)
ده کات، له کۆتایی سووره ی یوسف دا، واته: به دنیایی له گیرانه وهی به سه رهاته کانیاندا
په ند هه به، بو خاوه ن عه قلان.

چونکه نه وهی هاتوته پتی نه و پیغه مبه رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، نه وان
چون هه لویتستان تیدا نواندوه، تو له وه وه نه جام گیری به ک ده که ی، توش وه ک
نه وان بکه ی، واته: له وتپوه ده په ریه وه بو شتیکی دیکه، ده شگونجن لیره دا
مه به ست له عیبره ت به لگه بن، واته: له نازه له کانداه لگه هه یه بو تپوه،
له سه رچی؟ له سه ر په روه ردگار تپتی خوَا، له سه ر مشورور خورتپتی خوَا، له سه ر
به زه یی و میهره بانایی خوَا به رانه به به مروقه کان، وشه ی ﴿الْأَنْعَمِ﴾، پینشتریش
باسمان کرده و، سووره تیکیش له فورئاندا به و ناوه هاتووه، ئیمه به کوردیی
ده لپین: نازه له کان، زوربه ی زانایان ده لپین: ئه م چوار جوړه ده گریته وه: ره شه

ولّاح ده‌گرته‌وه به نیرو مئی، واته: گاو مانگا، گامیش و کهل، پاشان مه‌ر ده‌گرته‌وه، نه‌ویش دیسان به هه‌ردوو جوّری نیرو مئی، مه‌رو به‌ران، دواپی بزَن ده‌گرته‌وه، نه‌ویش به هه‌ردوو جوّری بزَن و نیریی، حوشریش ده‌گرته‌وه، نه‌ویش دیاره به هه‌ردوو جوّری نیرو مئی (نَاقَة) و (جَمَل)، له کوردییدا هه‌ر ده‌لّین: حوشر، یان نه‌گه‌ر بگوترئی: حوشره نیر یان حوشره مئی، چونکه له کوردستاندا نه‌بووه، ناوکی تایه‌تییان بو نیرو مئی‌ه‌که‌ی دانه‌ناوه، به‌لام له زمانی عه‌ره‌بیدا له‌به‌ر نه‌وه‌ی زیاتر له نیو گه‌لی عه‌ره‌بدا بووه، به نیره‌که‌ی ده‌لّین: (جَمَل)، به مئی‌ه‌که‌ی ده‌لّین: (نَاقَة) و، به هه‌ردووکیان ده‌لّین: (إِبِل) و (بَعِیر)، بو هه‌ردووکیان به‌کار دین.

۲- ﴿تُنْقِیْکُمْ مِمَّا فِی بُطُونِهَا﴾، له‌وه‌ی که له سکیان دایه به تیوه‌ی نوش ده‌که‌ین، به تیوه‌ی ده‌خوینه‌وه، خویتراوه‌ته‌وه: ﴿تُنْقِیْکُمْ﴾، خویتراویشه‌ته‌وه: (نَسَقِیْم)، چونکه (سَقَاء)، یانی: خواردنه‌وه‌ی پیداو (أَسْقَاء)ش، هه‌ر یانی: خواردنه‌وه‌ی پیداو، مه‌به‌ستیش له‌وه‌ی له سکیان دایه، شیره‌که‌یانه.

۳- ﴿وَلَكْرٍ فِیْهَا مَنَعٌ کَثِیْرٌ﴾، بو تیوه سوود گه‌لی زوریان تیدایه، لهو ناژه‌لانه‌دا، له خوریبه‌که‌یان، له تووکه‌که‌یان، له مووه‌که‌یان، خوری مه‌ر، تووکی حوشر، مووی بزَن، پینستی ره‌شه ولّاح، به‌لکو له پاشه‌روکیشیان، له قشپل و شیاکو ریخه‌که‌شیان و، له تیسکه‌کانیشیان، له هه‌موو شتیکیان نیمه ده‌توانین به‌هره وه‌برگیرین.

۴- ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُوْنَ﴾، لیشیان ده‌خون، که مه‌به‌ست پیی گوشته‌که‌یانه.

نجا هه‌ر نه‌وه‌نده‌ش نا.

۵- ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَالِكِ مُمْسِكُوْنَ﴾، له‌سه‌ر نه‌وان (نه‌و ناژه‌لانه) و، له‌سه‌ر که‌شتیش هه‌لده‌گیرین، واته: بو بارو سواریش به‌کاریان دین، هه‌لبه‌ته نه‌وه‌ی له‌نیو ناژه‌لانددا به که‌لکی بارو سوار بِن، حوشره به‌پله‌ی یه‌که‌م و، به‌پله‌یه‌کی دیکه‌ش گامیش و که‌ل، له‌گه‌ل گاو مانگا، به‌لام هه‌ندئ له زانایان گوٲوو‌یانه: وشه‌ی (الأنعام)، ویرای نه‌و چوار

جۆرە، ئەوانى دىكەش دەگرتتەۋە، واتە: كەرۋ تىسترو ماين و بارگىن و نەسپ، ئەوانەش ھەممويان دەگرتتەۋە، ئنجا ئەگەر ئەوان بگرتتەۋە، ئەو كاتە ئەم واتايە لىرەدا باشتىر دەچەسپن، چونكە مەگەر بە دەگمەن، ئەگەرنا مەرۋ بزن ھىچ بەكارناھىترىن بۇ بارو سوار، چونكە تواناي ئەۋەدىان نىيە، بەلكو رەشە و لاخىش كەمتر وايە بەكاربھىترى، بەلام حوشتر بە تەنكىد بەكاردەھىترى.

بەلام ئەگەر بلىين: (الأنعام)، وپراي ئەو چوارانە كە گۆشتيان دەخورى، ئەوانى دىكەش دەگرتتەۋە، كە و لاخە بەرزەو كەرۋ تىسترن، ئەو كاتە ئەو بۆچۈنە زياتر پشتكىرىي ئەو رايە دەكات، كە وشەي (الأنعام)، ھەر ئەو چوارە ناگرتتەۋە، بەلكو ئەو چوارانە دەگرتتەۋە، لەوانەي گۆشتيان دەخورى، بەلام تاژەلەكانى دىكەش دەگرتتەۋە كە بۇ بارو سوار بەكاردەھىترىن.

سوننەتە كاتى ئىنسان خواردن دەخوات، ئنجا ئەگەر گۆشت بى، ئەگەر ھەر شتىكى دىكە بى، ئەم دوعايە بخوئىن:

(الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا، وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ) (أخرجه أحمد برقم ۱۵۶۷۰، وأبو داود برقم ۴۰۲۳، والترمذي برقم ۳۴۵۸، وقال: حسن غريب، وابن ماجه: ۳۲۸۵، والطبراني برقم ۳۸۹، والحاكم: ۱۸۷۰، وقال: صحيح على شرط البخاري)، واتە: ستايش بۇ ئەو خوايەي ئەو خواردنەي پىدام و كرديە بژىووم، بەبى جوولتەو توانايەك لەمنەۋە، (خواى پەرۋەردگار رەخساندووېەتى).

(محمد راتب النابلسي) لە تەفسىرەكەي خۇيدا^(۱) تۆزىك بۇمان باسى چۆنيەتى دروست بوونى شىر دەكات، دەلت:

خانە گوانىيەكان (الغلايا الثدية)، (ئىدى)، ھەم بە ماناي گوان و، ھەم بە ماناي مەمكىش دى)، كە لە مانگادا ھەن، دەك: گومبەزىك وان، چەندان وردە دەماريان تىدان، زۆر بچووك و بارىكن، ئەو وردە دەمارانە خوئىيان تىدايە، ئەو

خانه‌یه له هه‌رچی زانای سه‌ر زه‌وییه زاناره، چونکه له‌و خوئنه پتویستی خۆی، له‌ خۆی و شه‌کرو فیتامینه‌کان و مادده‌ کانه‌زایه‌کان وه‌رده‌گرتی و، شیریکی خۆش و ناسان چوووه‌ خوار له‌ گه‌رووی لئ‌ دروست ده‌کات، دلۆپتیک له‌و شیره‌ ده‌خاته‌ نێو‌ نه‌و گومبه‌زه‌وو، له‌ویدا کۆده‌بیته‌وه‌ (له‌ گوانی مانگادا)، سه‌ره‌نجام تیمه‌ شیریکی خۆش و زۆلال و به‌تاممان ده‌ست ده‌که‌وی.

نجا‌ نه‌وه‌ به‌ نسه‌ت مانگاوه‌، وایکو‌توه‌، به‌لام به‌ نسه‌ت حوش‌تریشه‌وه‌، (مێیه‌ی حوش‌تر)، هه‌روه‌ها به‌ نسه‌ت مه‌رو بزنیسه‌وه‌، هه‌ر وایه‌.

که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلَايِ تُحْمَلُونَ﴾، واته‌: نێوه‌ له‌سه‌ر نه‌و نازه‌لانه‌و، له‌سه‌ر که‌شتیش سوار ده‌کرتن، واته‌: هه‌م له‌ وشکانیی، هه‌م له‌ ده‌ریادا، وه‌ک له‌ سوورده‌تی (الإسراء) دا‌ خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي مَادَمَ وَحَمَلْتُمْ فِي الْبَحْرِ وَالْبَحْرِ﴾، واته‌: پزیمان له‌ وه‌چه‌ی ئاده‌م گرتوه‌و، هه‌لمانگرتوون له‌ وشکانیی و له‌ ده‌ریا، له‌ وشکانیی له‌سه‌ر پشتی‌ نه‌و ولا‌خانه‌و، له‌ ده‌ریاش دا له‌سه‌ر که‌شتیی، هه‌لبه‌ته‌ کاتی خۆی به‌س باره‌به‌ری ژياندار هه‌بوون، به‌ هه‌موو جو‌رده‌کانیانه‌وه‌، به‌لام نێستا‌ خوا یارمه‌تی مرۆفی داوه‌ که‌ زۆر هۆکاری دیکه‌ی بارو سوارو هاتوچۆ دروست بکات، هه‌ر له‌ سه‌یاره‌و شه‌مه‌نده‌فه‌رو، فرۆکه‌و هه‌موو نه‌و ئامرازانه‌ی دیکه‌، که‌ به‌کارده‌هێرتن بۆ بارو سوارو هاتن و چوون، له‌ ناو وشکانیی و هه‌وادا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دهرسى سئيهه ❖

بیّناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان نایه‌ته‌کانی (۲۲ - ۵۰)، واته: بیست و هه‌شت (۲۸) نایه‌ت ده‌گریته خوئی و، له‌و (۲۸) نایه‌ته‌دا، خوا عَلَيْهِمُ السَّلَامُ سه‌ره‌تا باسی به‌سه‌ره‌اتی نووح و گه‌له‌که‌ی گپیراوه‌ته‌وه، پاشان باسی پیغهمبه‌ریکی دیکه کراوه سه‌لّات و سه‌لامی خوا له‌سه‌ر هه‌موو پیغهمبه‌ران بی، که ناوی نه‌هیتراوه، به‌لام به مه‌زه‌ننه پی ده‌چی صالح بی، که بو گه‌لی (مُود) تیردراوه سه‌لّات و سه‌لامی خوا له‌سه‌ر صالح.

دوایی به گشتیی باسی پیغهمبه‌ران (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ) و گه‌له‌کانیان کراوه، که سه‌ره‌جه‌میان به هه‌وی کوفرو به درو دانانیانه‌وه، فه‌وتیتراون، دوایی باسی مووسا و هاروونی برای (عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَالسَّلَامُ) کراوه، که بو لای فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی تیرراون و، سه‌ره‌نجام فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی، به‌هه‌وی خو به‌زگری و خو به‌رز کردنه‌وه به‌سه‌ر مووسا په‌یامه‌که‌یدا، شایسته‌ی سزادان بوون و فه‌وتیتراون.

دوایش ناماژه‌یه‌کی کورت به عیساو دایکی کراوه، سه‌لّات و سه‌لامی خوا له‌سه‌ر عیسا بی و، خوا له دایکی (مه‌ریه‌م) رازی بی.

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۳۱﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ وَوَدَّعَا رَبَّهُ يَشَاءُ اللَّهُ أَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿۳۲﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بَدِئَهُ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ فَتَرَ بَصُورًا ﴿۳۳﴾ قَالَ رَبِّ انصُرني يَمَا كَذَّبُون ﴿۳۴﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلَکَ بِأَعْيُنِنَا ووَحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنَوُّرُ فَاسْلُكْ فَيَمَّا مِّنْ كُلِّ زَوْجٍ مِّنَ اثْنَيْنِ

وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطَبِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُقرَّبُونَ ﴿٣٧﴾
 إِذَا أَسْتَوَيْتِ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفَلَاحِ فَقُلْ أَلْعَدُّ لِلَّهِ الَّذِي يَجْتَنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٣٨﴾
 وَقُلْ رَبِّ أَرْسِلْ مَنزِلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٤٠﴾ قُرْ
 أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا مَآخِرِينَ ﴿٤١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ عِندَهُ
 أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٤٢﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِيقَاءِ الآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٤٣﴾ وَلَئِن
 أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلُكُمْ أَنْكُرُوا إِذَا لَخَسِرُونَ ﴿٤٤﴾ أَيْدِكُمْ أَنْكُرُوا إِذَا يَمُوتُ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا أَنْكُرُوا
 تُخْرَجُونَ ﴿٤٥﴾ سَيِّئَاتٍ هَيَّأَتْ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٤٦﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيْكَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَمَعْيَا وَمَا
 نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٤٧﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾ قَالَ
 رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كُنتُ بِنَاءً ﴿٤٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِيُصِحَّ مِنْ نَّبِيِّينَ ﴿٥٠﴾ فَخَذَتْهُمْ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ
 فَجَعَلْنَاهُمْ غَسَّاقًا فَبَعَدَا الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا مَآخِرِينَ ﴿٥٢﴾
 مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَفْخِرُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا نُوحًا كُلَّ مَا جَاءَهُ أُمَّةً رَسُولًا يَكْفُرُوا
 فَأَتَيْنَاهُ بِبَعْضِهِمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبَعَدَا الْقَوْمِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٤﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ
 وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٥٥﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
 عَالِينَ ﴿٥٦﴾ فَقَالُوا أَتُؤْمِنُ بِإِسْرَائِيلَ وَيُنَادِيَنَا بِإِسْرَائِيلَ وَمَا هُوَ إِلَّا قَوْمٌ مِّثْلُكُم مَّا تَتَّبِعُونَ ﴿٥٧﴾ فَكَذَّبُوهمَا فَكَانُوا مِنَ
 الظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَمَّا هَمَّ يَهْتَدُونَ ﴿٥٩﴾ وَصَلْنَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَأَمْنَاهُ آيَةً
 وَوَاتَيْنَاهُمَا إِلَىٰ ذُرِّيَّتِهِمَا مَقْرَافًا وَّجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ فِي كَلِمَاتِنَا يُحِيزُونَ ﴿٦٠﴾

مانای دەقو دەقی نایەتەکان

هەر وهەها بە دنیایی نوو حمان نارده لای گەلەکەیی، گوئی: ئەهی گەلەکەم! خوا بپەرستن، جگە لەو هیچ پەرستراویکتان نیە، (شایستەیی پەرستان بئ)، نایا پارێز (لە خوا) ناکەن؟ (کە جگە لەوی بپەرستن) ﴿٢٣﴾ دەستروێشتووانی بپێروا لە گەلەکەیی گوئیان: ئەم (نووح)ە، ئەنیا بەشەریکی وەک تێو دەیه، دەیهوئی خۆیتان بەسەردا هەلبێزێری (وەک سەرۆک)، ئەگەر خوا ویستبای (پێغەمبەر بئیری) فریشتەیهکی دادەبەزاند، شتی وامان لە باب و باپیرانی پێشووماندا نەبیستوه ﴿٢٤﴾ ئەو بەس پیاویکە شتی تووش بووه، بۆیە بۆ ماوه یەک چاوه پێی بکەن (بمیری) یان چاک بێتەوه ﴿٢٥﴾ (نووح) گوئی: پەرۆهردگارم! لە بەرانبەر بە درۆدانانیاندا سەرمبەخەو پشتم بگره ﴿٢٦﴾ تێمەش سروشمان بۆلا کرد، کە لەزێر چاودێریماندا بەپێی رێنماییمان، کەشتیی دروست بکە، ئنجا هەر کات فەرمانمان هات و تەندووور دەرقلۆی، لە هەر جووتیک (لە ژیانداران)، دووان و خێزانە کەشتی، جگە لەو دی بریاری پێش وەختی لەبارەوه دراوه، (کە بفرۆتت)، بیخە تێوی و، لە بارەیی ئەوانەشەوه کە سەمیان کردوه، مەمدوینە، چونکە بە دنیایی خنکیتراون ﴿٢٧﴾ ئنجا هەر کات خۆت و ئەوانەیی لەگەلتن، سواری کەشتیە کە بوون، بئتی: ستایش بۆ ئەو خوایهی لە کۆمەلای سەمکاران دەر بازی کردین ﴿٢٨﴾ هەر وهەها بئتی: پەرۆهردگارم! لەجێهکی بەپێز دامبەزێنەو، تۆش باشترین دابەزێنەرو نیشته جێ کاری ﴿٢٩﴾ لەو (بەسەر هات)ەدا، نیشانه گەل هەن و، تێمەش تاقیکەرۆه دەین (بۆ مرۆڤەکان) ﴿٣٠﴾ دوایی پاش ئەوان سەدەیهکی دیکەمان (لە خەلک) پێگەیاندا ﴿٣١﴾ لە تێویاندا پێغەمبەرێکمان نارد، پێی گوتن: خوا بپەرستن هیچ پەرستراویکی دیکەتان نیە، (شایستەیی پەرستان بئ)، نایا پارێز ناکەن (لە سزای خوا لەسەر هاوبەشدانان)؟! ﴿٣٢﴾ دەستروێشتووه بپێروا کانی گەلەکەیی کە بروایان بە دیداری

دو پرؤژ نہ بووو، لہ ژیاں دنیا دا خوشگوزہ راہمان کردبوون، گوتیان: نئمہ تہ نیا بہشہریکی و ہک خۆتانہ، ہہر لہوہ دہ خوات کہ تئوہ لئی دہ خۆن و، لہوہ ش دہ خواتہوہ کہ تئوہ لئی دہ خۆنہوہ ﴿۳۲﴾ بہ مسۆگہریش نگہر فہرمانہریی بہشہریکی و ہک خۆتان بکہن، کہواتہ: تئوہ لہ زیاںبارانن ﴿۳۱﴾ نایا بہ لئنتان پئی دہدات کاتیک مردن و بوونہوہ بہ خۆل و ئیسکہ (پرتووکاوہ) کان، تئوہ لہ زہوی دہردہ ہیترنہوہ؟! ﴿۳۵﴾ نہوہی گفتان پئی دہدری، دوورہ دوور ﴿۳۶﴾ ژیاں تہ نیا ژیاں دنیا مانہ، دہمرین و دہژین و، تئمہ لہ زیندو کرانان نابین ﴿۳۷﴾ نہو (پیاو) ہہس پیاویکہ درؤ بہ ناوی خواوہ ہہ لئدہ بہستی و، تئمہش بؤی نابینہ بروادار ﴿۳۸﴾ (پئغہمبہرہ کہ بیان) گوئی: پہرورہ ردگارم! لہ بہرانہر نہوہدا کہ بہ درؤیان دانام، پشتم بگرہو سہرم بخہ! ﴿۳۹﴾ (خوا) فہرمووی: دوا۱ کہ میتک نہوانہ لہ پہشیمانان دہبن ﴿۴۰﴾ یہ کسہر چریکہو ہارہ یہ کی بہ ہہق گرتنی و، کردمانہ پووش و پہ لاش، نئجا کۆمہ لئی ستہ مکاران ہہر دوورین ﴿۴۱﴾ نئجا دوا۱ وان چہند سہدہ یہ کی دیکہ مان (لہ خہ لک) پئگہ باندن ﴿۴۲﴾ ہیچ کۆمہ لئیک (لہو سہدہ فہوتیزوانہ) لہ نہ جہلی خۆی نہ پئش کہوتوہ نہ دواکہوتوہ ﴿۴۳﴾ دوا۱ی پہیتا پہیتا بہ دوا۱ یہ کدا پئغہمبہرانی خۆمانان ناردن، ہہر کۆمہ لئیک پئغہمبہرہ کہی دہہاتہ لای، بہ درؤیان دادہنا، ئیدی ہہندیکیانمان بہ دوا۱ ہہندیکیان خست (لہ فہوتاندندا) و، کردمانہ قسہو بہ سہرہاق کۆرپو مہ جلیسان، کۆمہ لئیک کہ پروانہتین با ہہر دوورین ﴿۴۴﴾ دوا۱ی مووسا و ہاروون برایمان بہ نیشانہ کاہان و بہ لگہ یہ کی روونہوہ ناردن ﴿۴۵﴾ بؤ لای فیرعون و دہست و پئوہندہ کان، بہ لأم خۆیان بہ زلگرت و کۆمہ لئیکی خۆ بہرز کہرودہ بوون ﴿۴۶﴾ گوتیان: نایا برپا بہ دوو بہشہران بئینن، کہ و ہک خۆمانن و، گہ لہ کہشیان ملکہ چمانن و ژئر دہستمانن؟ ﴿۴۷﴾ ئیدی بہ درؤیان دانان و سہرہ نجام لہ فہوتوان بوون ﴿۴۸﴾ بہ دلنیا۱یش کتیب و بہرنامہ مان بہ مووسا دابوو، بہ لکو رئی راست بگرن ﴿۴۹﴾ کوری مہریم (عیسا) و دایکیشیمان کردنہ نیشانہ بہ کی مہزن و، لہ شوئینکی بہری، نارام و سہراوہ دار، بہ نامان دان و سہقامکمان کردن ﴿۵۰﴾.

شیکردنه وهی هه نذیک له وشه کان

(نَفَضَلْ عَلَیْكُمْ): واته: دهیه وی خۆیتان به سهردا فه رز بکات، خۆیتان به سهردا هه نکیتسی، (الْفَضْلُ: الزَّيَادَةُ عَنِ الْإِقْتِصَادِ، وَالتَّفَضُّلُ تَكْلُفُ الْفَضْلِ وَطَلْبُهُ، وَالْمَقْضُودُ بِهِ زِيَادَةُ الشَّرْفِ وَالرُّفْعَةِ)، (فَضْلٌ)، واته: زیاده له حاله تی میانجیی، (تَفَضُّلٌ)، بریتیه له وه که ئینسان زۆر له خۆی بکات، خۆی به خاوهن زیاده دا بنی، یا خود داوا ی بکات، لیره دا مه به ست پیتی پله و پایه و به رزییه، واته: دهیه وی خۆیتان به سهردا سه پیتی و خۆیتان لی بکاته گه وه.

(جَنَّةٌ): یانی: شیتی، (التَّوْبُونَ لِلنُّوعِيَّةِ أَي شَيْءٍ مِنَ الْجُنُونِ خَفِيفٍ، لَا تَبْدُو آثَرُهُ عَلَيْهِ، وَهَذَا احْتِرَازٌ مِنَ التَّوْرِيطِ فِي حَالِ لَا يَقْدِرُونَ عَلَى إِثْبَاتِهِ)، بۆیه ده ئین: ﴿يَمْ جَنَّةٌ﴾، یانی: شیتیک له شیتی، حاله تیکسی شیتی تووش بووه، وه ک گوتراوه: (وَالْجُنُونُ فُتُونٌ)، شیتیش زۆر جوړی هه، نه م ته نوینه بۆ جوړه، (جَنَّةٌ)، یانی: جوړیک له شیتی، واته: جوړیک سووک که شوئنه واره که ی زۆر پتوه دیار نیه، نه مه بۆیه وایانگوتوه: بۆ نه وه ی خۆیان نه خه نه ئیو قسه به که وه که دوا یی نه توانن ئیسه پاتی بکه، نه گه ره که سیک گوتبای: کوا ته وه نیه زۆر عاقله و زۆر تیکه یشتوو یه؟ ده یانگوت: نا، تاخر گوتوو مانه: جوړیک له شیتی.

(وَفَكَرَ التَّائِبُ): (الْقُورُ: شِدَّةُ الْعَلْيَانِ وَالْهَيْجَانِ)، (قُور) بریتیه له حاله تی کولین و هه لچوون، ﴿وَفَكَرَ التَّائِبُ﴾، واته: هه ر کاتیک ناو له ته ندوور ده رقو لیی.

(أَسْتَوَيْتَ): یانی: (رَكِبْتَ، وَارْتَفَعْتَ، وَاعْتَدَلْتَ)، واته: دوا ی نه وه ی خۆت و نه وانیه له گه لتن، سواری که شتییه که بوون، بۆ سه ری به رز بوونه وه و هاوسه نگ بوون له سه ری.

(وَأُتِرْتَهُمْ): واته: خوشگوزه رانمان کردبوون، (الْثَّرْفَةُ: التَّوَسُّعُ فِي النِّعْمَةِ، أُتِرْتِ فَهُوَ مُتَرِّفٌ)، (ثَّرْفَةٌ) بریتیه له فراوانیی له نازو نیعمه تداو، ده گوتری: (أُتِرْتِ)، واته: خوشگوزه ران بوو، (فَهُوَ مُتَرِّفٌ)، نهو خوشگوزه رانه.

(هَيَّاتَ هَيَّاتَ): نه م وشه یه به کارده هیترئی بؤ دوور خسته وهی شتیک، واته: (بَعْدَ بَعْدٍ)، یانی: زور دووره زور.

(الْصَّبِيحَةُ): (زَفَعِ الصُّوتِ)، دهنک بهر زکردنه وه، به لام له راستیدا (صَبِيحَةً)، یانی: چریکه و هارژن و، دهنکیکی زور بی رهزا.

(عُثَاءً): (عُثَاءُ السَّيْلِ وَالْقَدْرِ: وَهُوَ مَا يَطْفُحُ وَيَتَفَرَّقُ مِنَ الثُّبَاتِ الْبَابِسِ)، (عُثَاءُ السَّيْلِ وَالْقَدْرِ) نهو پووش و په لاشه ی له سهر لیژماو لافاو دهرده که وی، یاخود نهو کهف و کوله ی له سهر مه نجه ل دهرده که وی، پتی ده گوتری: (عُثَاءً) ههروه ها نهو پووش و په لاشه وشکه تیکشکاوه ی که با رای ده مالن، پتی ده گوتری: (عُثَاءً).

(تَرًّا): (تَرًّا: عَلَى فَعْلَى مِنَ الْمَوَاتِرَةِ، أَي: الْمُتَابِعَةِ وَتَرًّا وَتَرًّا، وَأَصْلُهَا وَأَوْ فَا بَدَلَتْ مِثْلَ: ثَرَاتٍ وَتَجَاهٍ، تَرًّا تَرًّا، له سهر کیشی (فَعْلَى)، له (مَوَاتِرَةٌ) یه، واته: به دوی یه کدا هاتن، یه ک یه ک (وَتَرًّا وَتَرًّا)، له نه صلدا واوه، به لام دوییی گوژدراوه وه ک: (ثَرَاتٍ وَ تَجَاهٍ)، نه گهرنا نه صلی خو ی (وَتَرًّا) یه.

(أَحَادِيثَ): دوو واتای ههن، یان کوی (حَدِيثٌ) ه، که بریتیه له هه ر قسه به ک که ده گاته نینسان له رپی بیستنه وه، له حاله قی بیداری یان له حاله قی خه وتندا، یاخود کوی (أُحْدُوثةً) یه، وه ک (أَعْجَابٍ) کوی (أَعْجوبةً) ه، واته: رووداویکی سهیر.

(رَبَّوْرٍ): (الْمَكَانُ الْمَرْتَفِعُ)، واته: گرد، شوینی بهرن، ته بو لکه.

(قَرَارٍ): واته: نیشته جن، شوینی نیشته جن بوون.

(وَمَعِينٍ): (مَاءٌ مَعِينٌ: ظَاهِرٌ لِلْعَيْنِ)، ناویک که بروات و بن و چاوه کان بیینن.

مانای گشتی نایه ته کان

لیږه دا پټویسته ټه وه بلین: ټمه سوپاس و ستایش بو خوا، له ته فسیری سووږه تی (هود) دا، به تیرو ته سه لیلی باسی به سه رهاقی (نوح) مان کردوه سه لامي خوا ی له سه ر، نوح له گه ل گه له که یدا، هه روه ها له ته فسیری سووږه تی (العمر) دا، باسی به سه رهاقی صالح و گه لی (هود) مان کردوه، له ته فسیرکردنی سووږه تی (هریم) دا باسی به سه رهاقی عیسا عَلَيْهِ السَّلَامُ دایکی (مه ریه م)، (خوا لیتی رازی بی) مان کردوه، هه روه ها له به سه رهاقی مووسا و هاروون عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ و گه له کانیان و فیرعه وغان له کاتی ته فسیرکردنی سووږه تی (الأعراف) دا باسکروده، ټه وه ی ماویشه له به سه رهاقی مووسا و هاروون سه لات و سه لامي خوا یان له سه ربی، له ته فسیری سووږه تی (القصص) دا ده یخه ی نه روو.

بو یه لیږه دا به کورتی له سه ر هه م مانا گشتیه که وه، هه م مه سه له گرنکه کانیش، ده وه ستین مه گه ر ټه وه ی پټویست بی بو لی تیگه یشتنی نایه ته کان، بو یه ټه وه ی له وه ی گوتراوه، به به س (کافی) ده زانین، له باره ی به سه رهاقی نه و پیغهمبه رانه وه عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ لیږه زور ناچینه نیو ورده کاریه که نه وه، چ لیږه دا، چ دوا یی له خسته رووی مه سه له گرنکه کاند.

خوا عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ له م سووږه ته موباره که دا دوا ی ټه وه ی له بیست و دوو (۲۲) نایه تی رابردوودا، هه م باسی سیفه ته بنه رته تیه کانی نیماندارانی کردو، هه م باسی چو نیه تی دروستوونی مروقی کردو، دوا یی باسی دروستکردنی جهوت ناسمانه کان و، دابه زانندی ناو له سه ریوه و، رواندن باخ و بیستانه کانی خورماو تری و زه ی توون و میوه کانی دیکه وه، باسی ټاژه ل و سوودو که ټکه کانی که له ټاژه لان و ه رده گیرین، ناسم، ټه وانه ی هه موبان کرد:

ئنجای خواتین باسی به سه رهاقی هه ندی له پیغه مبهان ده کات، که به کیکیان ناویان دینن که نووحو، هه به ناوی ناهیتن، کهوا پیده چی صالح الخیاتین، هه ره ها نامازه یه ک به موسا و هاروون و عیساو دایکیشی کراوه.

خواتین ده فرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرِهِ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾

ئایا گه لی نووح چ گه لیک بوون؟ ناویان نه هاتوه، گه لی هوود پیتان گوتراوه: گه لی عاد، گه لی صالح پیتان گوتراوه: گه لی ئه موود، به لأم گه لی نووح ناویان نه هاتوه، وه ک کاتی خوئی له ته فسیری سوورده تی (هوود)، له کاتی توژیینه وه ی به سه رهاقی (نووح) دا باسان کردوه، وا پیده چی نه وه نده مروقه له سه ر زهوی ژیا بن، که (نووح) یان بو لا په وانه کراوه سه لات و سه لامی خواتین له سه ر بن، بو به خواتین په ره وردگار ناویکی دیار بیکراوی لی هه ئنه داون، چونکه هه ره نه وه نده مروقه بوون، خواتین ده فرموی: به دنیایی نووحو مان بو لای گه له که ی په وان کرد، بو لای کومه له خه لکه که ی که ده بووایه په یامی خواتین پتی بگه به نن، فه رموی: نه ی گه له که م! خواتین به رستن، جگه له و، په رستراویکی دیکه تان نیه، واته: جگه له و ی په رستراویکی دیکه تان نیه، شایسته ی په رستراوان بن، نه گه رنا په رستراوانی ساخته و بنی تو به پوک هه ره بوون و به رده و امیش هه ن، ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾، ئایا پاریز ناکه ن؟ یانی: ئایا خو تان نا پاریزن له سزای خواتین؟ له سه ر نه وه ی که جگه له خواتین به رستن؟

﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِّثْلُكُمْ﴾، (ملا)، پیتیش باسان کردوه، واته: نه وان هه ی چا وو دلی خه لک پر ده که ن له سام و هه بیه ت و، له زریق و بریق، به لأم با شتر وایه بلتین: ده ستر ویش تووان و، بریار به ده ستان، زله زله کان، یانی: ده ستر ویش تووه کانی که بی پروا بوون له گه له که ی، له خه لکه که ی، گوتیان: ﴿مَا هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِّثْلُكُمْ﴾، نه مه (واته: نه م نووحو) هه ره مروقیکی وه ک خو تانه، ﴿رُبُّدَانٍ يَّفْتَضِلُ عَلَيْكُمْ﴾، ده وه ی خو تیان به سه ردا به سینن،

خوئی له تیره به چاکتر دابنئ، یاخود به سهرتاندا بالادهست بئ و، خویتان به سهردا به سینئ، ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً﴾، نه گهر خواش و یستبای (نه گهر خوا و یستبای پیغه مبهه بنیرئ)، فریشته به کی داده به زاندا، ﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ﴾، شتی تاوامان نه بیستوه له باب و باپیرانی پیشوو ماندا، ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ يُدْعَىٰ جِنَّةً فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَقَّ حِينٍ﴾، نه مه ته نیا پاییکه جوړیک له شتیبه تیدایه، بویه چاوه پئی بکه، تاکو کاتیکسی دیار بیکراو، که یان شتیبه که ی نامینئ، واز لهو قسانه دینئ، یاخود ده مرئ و له کۆلمان ده بیته وه.

تیره دا نه گهر سه رنج بده یز! ده بینین گه لی نوح نه وانه پینج شتیان هیتاونه وه، ده سترؤیشتووانی گه لی نوح، بو په ر په رچدانه وه ی نوح و، بو پاساو دانه وه ی نه وه که بروای پئ ناهینن، پینج شتیان باس کردوون.

به که م: گو توویانه: ﴿مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾، نه مه به س مروؤفکی ودک خو تانه، نه مه بیانوو به کی له میژینه ی هه موو دوژمن و ناحه زانی پیغه مبهه ران بووه، که مروؤف بوونی پیغه مبهه رانیان کردوته، به لکه له سه ره نه وه ی راست ناکه، په وانه کراوو پیغه مبهه ری خوا بن.

دووهم: گو توویانه: ﴿رَبُّدَانٍ يَنْفَعُضَلَّ عَلَیْكُمْ﴾، ده به وی خویتان به سهردا هه لکیشئ، خوئی له تیره به چاکتر دابنئ، خویتان به سهردا به رز بکاته وه، که له راستیدا نه وان خو یان و ابوون، نهو خو بزلگرو نهو ده سترؤیشتووانه، خو یان به سه ره خه لکه په دش و پرووت و جه ماو ره هه لخه له تاوه که دا سه پانده، ودک گو تراوه: (هه ره که سه له هه مبهه ی خویدا گو یزان ده ژمیرئ)، نه وانه ش (قیاس النفس) یان کردوه، نه وه ی له خو یاندا هه بووه، وایان زانیوه (نوح) پش هه ر وایه، تیتستاش هه ر وایه، تیتستاش که سانیک که به پئی خواو پیغه مبهه ری خوا دا ښځه ده پوون و، خه لک بانگ ده که ن بو لای شه ر یعه ق خواو هیدایه قی خوا، حیزبه عه لمانیی و دنیا بیه کان، که سه ره به ره و ئاسمان به رز ناکه و، حساب بو خواو پیغه مبهه ری خواو بو وه حیی خوا ناکه و، بروایان به روژی دواپی

نیه، خه لک تاوا چه واشه ده کهن، ده لَئین: نه وانهش ته نیا مه به ستیان کورسییه و هه ده یانهوئ دده سَلَات و هه بگرن!!

ئنجا هه چه نده نه وه راست نیه، به لَم گریمان راستیش بکهن، بَیْگومان کورسییه ک که له سه ری داده نیشی به جوانیی و به رَیْکی و هه قیی خۆی پئ دده دی و، بۆیه له سه ری داده نیشی خزمه قی خه لک بکهی و، خوا له خۆت رازی بکهی، زۆر جیا به له کورسییه ک یان له شیوه دانیشتن له سه ر کورسییه ک، که سَک بۆیه له سه ری داده نیشی، خۆی به سه ر خه لکیدا بکاته په رستراو ته قدیسی بکهن و، له جیاتی خوا بیه رست و، قسه کانی له جیاتی ئایه ته کانی خوا دابنئین، نه و دوو شیوه مامه له کردنه زۆر جیان!

نه گه رنا راسته پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نه هاتوون، به س نامۆزگاری خه لک بکهن و برۆن، به لکو هاتوون کۆمه لکا بگۆرن و، نه مرو نه هی کۆمه لکا به ده سه ته و بگرن، نه گه ر خه لک پشتیان بگری، به لَم بۆچی؟ ئایا بۆ نه وهی ئیمتیازه ماددی و مه عنه و ییه کان بۆ خۆیان و بنه ماله و خزم و ده ور به ریان قۆرخ بکهن، یان بۆ نه وهی نیعمه ته کانی خوا له خزمه ت هه موو خه لکدا دابنئین و، خۆشیان ژیا ئیکی ساده دی وه ک هی وه ک خه لک بگوزه رئین، نه ک بچه بورجی به رزه وه و، قۆرخکاری و گنده لیی بکهن، وه ک ئیستا هه موو دده سَلَاتدارانی خۆسه پئین، ته ورمی نیسلامیی و خه لکی موسولمان و دیندار تۆمه تبار ده کهن، به وهی که له خۆیاندا هه به و، له هه مبانهی خۆیاندا گوئز ده ژمئین.

سَیِّم: گوتوو یانه: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلْنَا مَلَائِكَةً﴾، نه گه ر خواش ویستبای نوئنه بنئیری و پیغه مبه ر بنئیری، فریشته ی داده به زاندا، هه لبه ته له سووره قی (الأنعام) دا، خوی په روه ردگار وه لمی نه وهی داوه ته وه، ده فه رموی: ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبَسُونَ﴾ (الأنعام) نه گه ر فریشته به کمان نار دبا به، ده بووا به له شیوه ی پیاوئیدا نار دبا مان، چونکه فریشته له سه ر شیوه ی نه صلیی خۆی نابینئیری، ﴿وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبَسُونَ﴾ (الأنعام) ﴿لَيَقْلَبَنَّ مَا يَغْلِبُونَ﴾،

ئەو کاتە لیمان تیکەڵ دەکردن، ئەوەی کە لە خوێانیان تیکەڵ کردووە، یانی: ئەگەر ئەو کاتە ئەو پیاووە بیکوتابە: من فریشتەم، دەبانگوت: کێ دەتێ تۆ فریشتە، تۆش بەسەر مەرۆقی؟ لیان تیکەڵ دەبوو.

ئەوانە چونکە بە پاشخانێکی پێروایبەووە تەماشای مەرۆق دەکەن، بۆیە پێیان وابە: مەرۆق شایستەیی ئەوە نیە نوێنەر و پەوانە کراوی خوا بێ، بەلام ئەگەر بە پاشخانێکی نێمانیی تەماشای مەرۆق بکری، مەرۆق زۆر بەرێزە، بەلام ئەگەر بە پاشخانێکی کوفرەووە تەماشای مەرۆق بکری، دەگوتری: مەرۆق مەیموون زادەبەو، لە قالدۆنچەو ئەمیباوە هاتو، بەلام ئەگەر لە روانگەیی نێمانەووە تەماشای مەرۆق بکەین: مەرۆق جێنشینی خوا بەو، هەلگری ئەمانەتی خوا بە، مەرۆق، خوا هەموو فریشتەکانی فەرمان پێکردووە کێنووشی پێزگرتن بۆ نادەم بەرن، بۆ بابی مەرۆقان، مەرۆق زۆر بەرێزە، خواش دەفەرمووی: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ (الإسراء).

چوارەم: گوتووایانە: ﴿مَا سَعَمْنَا بِهَِذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَى﴾، تێمە ئەوەمان نەبیستووە لە باب و باپیرانی پێشووماندا.

کە ئەمەیان درۆ بوو، چونکە خوا دەفەرمووی: ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ (١١) فاطر، هیچ کۆمەلکایەک نەبوو (هیچ کۆمەلە خەلکیک نەبوو)، مەگەر پەوانە کراوو وریاکەرەووەیەکی تێدا نێردراو.

پنجەم: گوتووایانە: ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ﴾، ئەمە بەس پیاوێکە جوێرێک لە شێتیی هەبە، ﴿فَتَرَى صُورًا لَهُ حُوتٌ حِينَ﴾، نجا چاوەڕێی بکەن تاکو کاتیکی دیاریبکراو، یانی: بروای پێ مەهینن، لێی لە بۆسەدا بن، کەنگی دەفەوتن، یان شێتییەکی لادەچێ و واز لەو قسانە دێنن.

﴿قَالَ رَبِّ انصُرني بما كذبون﴾، نووح ﷺ گوتی: پەروەردگارم! بە هۆی ئەوەوە کە من بە درۆ دادەتێن، پشتم بگرەو سەرم بخە، بەکسەر خوا ﷻ دەفەرمووی: ﴿فَأَوْحَيْنَا﴾، بە (ف)ی بەهوادا هاتن (تعقيب)، بەکسەر دوا

نهوه په یامان بو نارد، ﴿ اِنْ اَصْنَعُ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا ﴾، که که شتی دروستبکه له ژیر چاودیریی تیمه داو به په بامی تیمه، به پنی رینمای تیمه.

﴿ فَاِذَا جَاءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُوْرُ ﴾، هر کاتیک فرمانی تیمه هات و، ته ندور ده رفولی (ناوی لی هه لقولی)، ﴿ فَاسْأَلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَئْتَيْنِ ﴾، له هر جوو تیک دووانی بخه نیو ﴿ وَاَهْلَكَ ﴾، هه روه ها مال و خیزانه کی خوشتی بخه نیو، ﴿ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ ﴾، جکه له وهی که بریاری پیشوه ختیان له باره وه دراوه، (که ژنه کی بوو، له گهل به کی له کوپدکانی که ده لین: ناوی که نعان بووه)، ﴿ وَلَا تَحْطِیْبِنِیْ فِی الدِّیْنِ ظَلَمُوْا اِیْهُمْ مُعْرِضُوْنَ ﴾، له باره ی نهوانه وه که سته میان کردوه مه مدوینه، به دناییی نهوان له خنکیندراوانن، نجا نهوانه ی سته میان کردوه، چ ژنه کی، چ کوپد کی، چ خه لک و زور به ی هه ره زوری کو مه لگایه کی.

﴿ فَاِذَا اسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَی الْفُلْكِ ﴾، نجا هه کاتیک توو نهوانه ی له گهلندان، چوونه سه ره که شتی به که، سه قامگیر بوون له سه ری، ﴿ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ جَعَلَنَا مِنَ الْقَوْمِ الْغَاطِلِیْنَ ﴾، بلین: ستایش بوو نهو خویبه ی درباری کردین له کو مه لی سته مکاران، نهوان به توفان ده خنکین و، له بهین ده چن، تیمه ش سواری که شتی نه جات بووین و در بازمان بوو، ﴿ وَقُلْ رَبِّ اَنْزِلْنِیْ مُنْزَلًا مُّبَارَكًا وَاَنْتَ خَبِرُ الْعٰلَمِیْنَ ﴾، بشلن: په روه ردگارم! له شویتکی به پیت و پیزدا دامبه زنه وه، توو باشرینی دابه زنه ران و نیشته جیکه رانی، که له سه ره چیا ی جوو دیی که شتی به که له نگه ری گرت، وه ک خوا فرموویه تی: ﴿ وَاَسْرَوْتَ عَلَی الْجُبُوْرِ ﴾ هود، چیا ی جوو دییش، نیستا ده که ویتته باکووری کوردستان، به شه کوردستانی سه ره به ده وله تی تورکیا.

﴿ اِنْ فِیْ ذٰلِكَ لَا یَسْتَبِیْحُ وَاِنْ کُنَّا لَمُبْتَلِیْنَ ﴾، له وه دا که باسکرا، لهو به سه رهاته دا نیشانه ی زور هه ن و، تیمه له تافیکه رهوانین، واته: به نددکانی خومان تافی ددکه بینه وه.

نهوه به سه رهاتی نوو ک خوا به کورتیی، ناماژه به کی پیکرد.

﴿فَرَأَيْنَاهُمْ مِن بُعْدِهِمْ قُرْنَا مَعْرِبِينَ﴾، تنجا له دواى وان، سه دهه يه کى دیکه مان پتگه باند، واته: خه لکتیکی دیکه که هاوته مه ن بوون و، هاو کات له به ک کاتدا ده ژيان، (قُرْن)، (اناس يَعْيشُونَ مُقَرَّبِينَ فِي زَمَنِ مُعَذِّبٍ)، خه لکتیک که له کاتیکى دياريبکراودا پتگه وه ده ژين، ﴿فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ﴾، له تيو واندا پتگه مبه رتک له خويمانان ره وان کرد، ﴿أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكَ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾، که پتگوتن: خوا به رستن، جگه له وه په رستراونکی دیکه تان نيه، ﴿أَفَلَا نُنْفِئُ﴾، نایا خوَتان ناپارتنزن؟ وه ک پتشر باسما ن کرد ليره دا ناوی پتگه مبه ره که نه هاتوه سه لآت و سه لامى خوا له سه ر هه موو پتگه مبه ران بى و، ناوی گه له که شيان نه هاتوه، به لام وه ک دوايى ده يگه ينى به مه زننده وا پتده چى: گه لى نه موود بووين و، پتگه مبه ره که شيان صالح العليله بووه.

تنجا ده فه رموى: ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِيمَانِ الْآخِرَةِ وَأُتِرْتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، ده سترپويشتووان و بريار به ده ده ستان له گه له که ي، نه وان هى بيپروا بوون و دیدارى رُوژى دواييان به درو داده ناو، له ژيانى دنيا دا خوشگوزه رانمان کرد بوون، گوتيان: ﴿مَا هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِثْلُكُمْ﴾، نه مه (واته: نه م پتگه مبه ره)، ته نيا مروفتیکی وه ک خوَتانه، ﴿يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ﴾، له وه ي که تيوه لتي ده خوون ده خوات و، هه مان شتيش که تيوه ده يخونه وه نه ويش ده يخوا ته وه و، واته: به لگه دپننه وه له سه ر ته وه ي مروفتیکی وه ک خوَتانه، له به ر نه وه ي نه ويش وه ک تيوه خواردن و خواردنه وه ي هه يه، ﴿وَلَيْنِ أَطَعْتُمْ بَشْرًا مِثْلُكُمْ لَأُبَدِّلَنَّ إِذَا لُحِيطُوا﴾، تنجا نه گه ر تيوه گوپراه لتي و فه رمانبه ريبى مروفتیکی وه ک خوَتان بکه ن، به دلنبايى تيوه له زيانباران!

له حالتيکدا نه وه ده سترپويشتووانه خوشيان نه وه خه لکه يان زير چه پوک و بنده ست کردوه و، به چاوى کويله وه خزمه تکار ته ماشايان کردوون، به لام نه گه ر پتگه مبه رتکی پایه به رزى خوا بى، هيدايه قى خوايان بو ينى و، نه وه به زم و بازاره له زله زله کان و له و بريار به ده سه ته گه نپدېل و پووچه لانه تیکدا، خه لکه که يان

پئی زینباره! که نهوهی نهوان گوتوو یانه رتک پیچه وانه یه، نه گهر نهو خه لکه به دواي پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بکه وی، همم پیکه وه دهنه براو، پیکه وه تهبا دهن و، کهس که لکه تهی کوپخایه تیسی له که لله دا نابئی به سر نهوانی دیکه دا، کهس بهوی دیکه نالت من له تو گوره ترم و چاکتم، همموومان بهندهی خواین و پیکه وه تهباو براین، بهوه خه لک قازانچ دهکات، نهو واقعیعی که پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هاتوون بیگوپرن، خه لکه که بهوه زینبار بووه، که چهند که سیکي وهک خویمان، خویمان به سر دا فه پز کردوون و، حوکمیکي میراتیسی و، بنه ماییسی و، حوکمیکي خو سه پانندیان به سر دا فه پز کردوون و، دهستیان به سر نازو نیعمه ته کانی نهو ولاته دا گرتوه، بو خویمان و دارو دهسته که یان لئی به هره مهند بوون، خه لکیشیان وهک کویله و خزمه تکار ته ماشا کرده، نهوه حالته زینبار یه که ی خه لک و جه ماوهره فریودراوه که بووه.

پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هاتوون نهو حالته زینبار یه که بو جه ماوهره رهش و رووته که هاتوته پیش، بیگوپرن و، بیانخانه حالته پیکه وه که تیبدا سر بهرز بن و، مروف بن، کهس خویمان لی نه کاته په رستراوو په روه ردگار، یانی: نهوهی که ناحه زانی پیغهمبه ران و بریار به دهستان و خو فه پز که ره کان، گوتوو یانه، رتک پیچه وانه ی واقعیعی بووه.

دواپی ده لین: ﴿أَيُّدِكُمْ أَكْثَرُ إِنَّا مَعَكُمْ وَكُنْتُمْ تَرَابًا وَعِظْلَمَا أَكْثَرُ تَخْرُجُونَ﴾، نایا هه ره شه تان لی دهکات، که نه گهر تیوه مردن و، بوونه وه خو ل و، بوونه وه تیسکی پرتوو کاو، تیوه دهر ده هیترنه وه؟ نایا بهوه هه ره شه تان لی دهکات؟ که نه گهر برآوا به پیغهمبه ران نه هینن، روژتیک دی سزا دهر دین؟ ﴿هَتَاتَ هَتَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ﴾، زور دووره، زور دووره، نهوهی تیوه هه ره شه تان پئی لی ده کری، هه رگیز شتی و نابئی.

بو زینبار ییتان براو خوشکانی مسولمانی به رتزو خوشه ویست!

ہمیشہ نہالی کوفر ویستووایانہ خەلک لہ خوا دوور بخەنەوہ، لہ نیمان ھینان بە خواو پۆژی دوایی بە فریشتەکان و بە کتیبەکان و بە وہ حیی خوا دووری بخەنەوہ، تاکو زەمینەیان بۆ خۆش بێ لہ جیاتی خوا، خۆیانیان بەسەردا فەرز بکەن و، لہ جیاتی پیغەمبەران خوا، خۆیان لێ بکەنە دەمراست و چاو ساغ و، لہ جیاتی ئەوہی کہ ھەموویان بەندە ی خوا بن، بیانکەنە کۆیلە ی خۆیان و خزمەتکاری خۆیان و، کاریان زۆر لەسەر ئەوہ کردوہ: خەلک برۆای بە پۆژی دوایی نەبێ و، تەنیا دنیا ببینێ، تنجا خەلک ئەگەر تەنیا ژیانی دنیای ببینی، ئەم تەنیا ژیانی دنیا دیتنە، وا لہ مرووف دەکات، بە ھەر شیوہیەک بووہ، ئەو ژیاנە دنیایە بگوزەرێت، لەزەتیک وەر بگرێ و، لہ نازو نیعەمەتەکان بەھرەمەند بێ، با لەسەر حیسابی و کەرامەت و ریزو مروفاہ تیشی بێ و، با بە کۆیلایەتی و، ژێردەستەیی و بە ماستاو چییەتیش بێ، ھەر چۆن بێ شتیکی دەست بکەوێ، مادام ژیاں بەس ژیانی دنیایە، ھەرچۆنکی بگوزەرێ، پینج و دوو پۆژیکە، با تۆژیک لەزەت بکات، بەلام ئەگەر برۆای بە پۆژی دوایی بێ، دەلت: نەخیر من بۆ پینج و دوو پۆژیکێ ژیانی دنیا، خۆم زەلیل و زەبوون ناکەم، کەرامەت و ریزی خۆم لہ دەست نادەم، کۆیلایەتی بۆ کەس ناکەم، کەم دەژیم و کەل دەژیم، بە مەردیی دەژیم و سەربەرزانیو جوامیرانە دەژیم و، بە ژیانیکی سادە رازیم، چاوم لہ ھەرامیکی زۆر بوور نیوہ، بە کەمیکی پاک و چاک و ھەلال قەناعەت دەکەم!

بۆیە دەلتین: ﴿إِنَّ هِيَ إِلَّا حِكْمَانَا الَّذِي نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَعْمُورِينَ﴾، ژیاں ھەر ئەم ژیانە دنیایەمانە، دەمرین و دەژین و، تیمە زیندوو ناکرێنەوہ، ھەناسیترێنەوہ، ئەوہ بە نەسبەت پۆژی دواییەوہ، بە نەسبەت پیغەمبەرە کە شەوہ سەلات و سەلامی خوا ی لەسەر بێ، گوئیەتی: ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا﴾، ئەمە تەنیا پیاویکە درۆ بە ناوی خواوہ ھەلدەبەستێ، ﴿وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُعْتَبِرِينَ﴾، تیمەش بۆ ئەو نابینە برۆادار، وایانزانیوہ ئەگەر برۆابین، دەچیتە

گیرفانی نه وه وه، به لأم نه یانزابوه نه گهر برپوا بیتن، سووده که ی بو خویانه و، نه گهر برپواش نه هیتن، زیانه که له خویان ده که هوئی.

﴿ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبْتَنِي ۗ ﴾، پښغه مبه ره که یان سه لات و سه لامی خویای له سه ر بئ، فه رمووی: په رو ده دگرم! به هوئی نه وه وه که منیان به درؤ دانا، سه رمبڅه، پشتم بگره، خواش ۱۱۱۱ یه که سه ر وه لأم ده داته وه:

﴿ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصِصَنَّ نَدِيمِي ۗ ﴾، (خوا) فه رمووی: دوی ماوه به کی که م، نه وانه له په شیمانان ده بن، ژپوان ده بنه وه، په نجه ی په شیمانایی ده که زن.

﴿ فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ ۗ ﴾، چریکه و ده نگیکی گه وره، هارژتیک به هه ق گرتنی، ﴿ فَجَعَلْنَاهُمْ عُقَّةً ۗ ﴾، نجا کردمانه پووش و په لاش، کردمانه که فی سه ر لیزماوو لافاو، کردمانه خلته، ﴿ فَبَعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۗ ﴾، نجا دووری بو کومه لی سته مکاران، ﴿ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ۗ ﴾، دوی وانیش چه ند سه ده ی دیکه مان پښکه یانندن، ﴿ مَا تَقِيَنَّ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَخِرُونَ ۗ ﴾، هیچ کومه لیک له نه جله که ی، (کاتی له به ینبرانی) نه پښش ده که هوئی (نه پښش کاتی له به ین برانی ده که هوئی) و نه لیشی دوا ده که هوئی، واته: هیچ کومه لگایه که هیچ نؤممه تیک له و کاته ی که بوئی دانراوه، نه پښش ده که هوئی (پښتر بفهوئی)، نه دوا ده که هوئی (دواتر بفهوئی)، ریک له و کاته دا که بوئی دپاریکراوه ده فهوئی، ﴿ ثُمَّ أَنْشَأْنَا رُسُلًا تَرًا ۗ ﴾، دویای پښغه مبه رانی خومان په یتا په یتا به دویای به کدا ناردن، ﴿ كُلٌّ مَّا جَاءَ أُمَّةً رُسُلًا كَذَّبُوهُ ۗ ﴾، هه ر کاتیک کومه لیک خه لکیک پښغه مبه رنکیان بو ده هات، به درویان داده نا، (یانی: زوربه یان)، ﴿ فَأَتَيْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا ۗ ﴾، تیمه ش هه ندیکیمان به دوی هه ندیکیمان خست، (له فه وتانندا)، ﴿ وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ ۗ ﴾، هه روه ها کردمانه فسه ی به رو مه جلیس، یاخود کردمانه رو دویای سه یرو سه مه ره، ﴿ فَبَعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۗ ﴾، نجا دووری بو کومه لیک که پروانا هیتن.

تنجا دیته سهر باسی مووسا و هاروونی برای، ده فهرموی: ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾، دوایی مووسا و هاروونی برای سه لات و سه لامی خویان له سه رب، به نیشانه کامان و به به لکه یه کی پروون و ناشکراوه، ناردمانن، ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾، بؤ لای فیرعهون و ده ست و پتوه ننده کانی، بؤ لای بریار به ده ستانی ده و روبه ری، که ههر ماستاویان بؤ ده کردو چه پله یان بؤ لی دده او، به درؤ نؤبالیان بؤ ده کیشا، ﴿فَأَسْكُرُواْ وَكَاوُواْ قَوْمًا عَلٰیٰنَ﴾، نه وانیش خویان به زلگرت و، ههر له بنه ره تیشدا خه لکیکی خؤ به رز که ره وه بوون.

﴿فَقَالُواْ أَتُؤْمِنُ لِبَشَرٍ مِّثْلِكَ وَقَوْمُهُمَا لَنَا عٰبِدُونَ﴾، نه وانیش (به پرسیار کردنی نکو ولی بی لکه رانه)، گوئیان: نایا بریا به دوو مروقی وه ک خؤمان بینن، که خه لکه که شیان بؤ تیمه کؤیله ن، ملکه چن، ژیر ده ست؟! ﴿فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُواْ مِنَ الْمُكٰفِرِيْنَ﴾، تنجا به درؤیان دانان، نهو دوو پیغه مبه رانه ی خویانیان به درؤ دانان، ﴿فَكَانُواْ مِنَ الْمُكٰفِرِيْنَ﴾، نیدی سه ره نجام له فهوتیندر او ان بوون، ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسٰى الْكِتٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾، به دلنایی به رنامه و کتیبی شمان به مووسا دابوو، به لکو رتی راست بگرن، نه ک بکه ونه دوا ی فیرعهون و دارو ده سه ته که ی، (وا پیته چی مه به ست پتی گه لی مووسا بیت، یانی: گه لی مووسا رتی راست بگرن، چونکه خوا ص که ته و پاتی ناردوه، بؤ به نوو نیسرا نیلی ناردوه، نه ک بؤ قیبتیه کانی گه لی فیرعهون، چونکه وه ختی قهومی فیرعهون تاماده نه بن، نیمان بینن، تاماده نه بن نه صلی دین قبول بکه ن، مه عقوول نه لیق و پویه کان (فروع) ی ناینیان بؤ بنیردین، به لیم به نوو نیسرا نیل دوا ی نه وه ی تاماده ییان ده رب ری بریا به نه صلی دین بینن، خوا بناسن، خوا به رستن و، بریا به پیغه مبه ری خوا بینن، تنجا خویا به روه ردگار ته و پاتی بؤ ناردن که شه رعه تیک بوو بؤ رنکخستی ژانیان.

له کؤتایی دا خوا ده فهرموی: ﴿وَجَعَلْنَا اٰیٰنَ مَرْيَمَ وَاٰمَةَ اٰیَةً﴾، کوری مه پریم و دایکی شیمان کرده نیشانه یه ک، نیشانه یه کی زؤر مه زن، که چه ندان نیشانه ی له خویدا کؤ کردو ونه وه، ﴿وَاَوْصٰىهُمَا﴾، چه وانده مانه وه وه په ناشمان پی بردن،

﴿إِلَىٰ رَبِّكَ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ﴾، بوّ گردیک، به‌رزاییه‌ک، که ههم شوینی نیشته‌جی بوون بوو، ههم ناوو سه‌رچاوه‌شی لی بوو، که بیگومان ته‌و شوینه له فه‌له‌ستینه، تنجا نایا له جه‌لیل (جلیل)ه، یان له ناسیره (ناصره) یان شوینیکی دیکه؟ له‌و باره‌وه‌ش راجیایی هه‌یه‌و، به‌سه‌رهات و چیرۆکی عیساو دایکی (مه‌ریه‌م) یشمان له کاتی ته‌فسیرکردنی سووڤه‌تی مه‌ریه‌مدا باس‌کردوه.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

په وانه کردنی نووح بو لای گه له که ی، به په یامی خوا به یه گگرتنه وه و، تۆمه تبار کردنی بریار به ده ستانی گه له که ی بو ی به: ۱- مرؤ فبوونی، ۲- ویستنی خو فپر کردنی، ۳- گوايه شیتته، بیانوو هینانه وه شیان بو بر وانه هینانیان، که ده بو وایه فریشته یان بو بین و، شتی واشیان له پیشو وانیان نه بیستوه:

خو ﷻ ده فرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ نَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَنْقُونَ ﴿۲۳﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿۲۴﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ يُدْعَىٰ جِنَّةً فَتَرْتَضَوْنَ بِهِ هَتَمًا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿۲۵﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له ده برگه دا:

۱- ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾، به دنیایی نووحمان بو لای خه لکه که ی په وانه کرد، پیشتتر باس مان کرد که خوا له قورئاندا ناوی گه لی نووحی باس نه کردوه، وه ک ناوی گه لی هه ندی له پیغه مبه رانی دیکه ی هیناوه، بو هه وونه:

۱- گه لی ئەموود که صالح پیغه مبه ریان بووه.

۲- گه لی (عاد) که هه وود پیغه مبه ریان بووه.

۳- گه لی مه دیه یان (أصحاب الأيكة)، که شوعه یب پیغه مبه ریان بووه. به لام باسی ناوی گه لی نووحی نه کردوه، که چ گه لیک بوون؟ که وا پینده چتی گه لی نووح هه موو مرؤ فایه تیی نه و کاته بووی.

ئنجایا بۆچی خوا دده فرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾؟ یانی: به جه ختکردنهوه؟ شاره زایانی زمان گووتویانه: (تَأْكِيذُ الْجُمْلَةِ بِ(ل) الْقَسَمِ و (قَدْ) التحقیق، تَأْكِيذٌ لِلْمُضْمُونِ التَّهْدِيدِي مِنَ الْقِصَّةِ)، واته: رسته که بویه به (ل)ی سوئند خواردن، ههروهها به (قَدْ)، بۆ ساغکرده نهوهو جه ختکردنهوه هاتوه، چونکه نه مه جه ختکردنهوه به بۆ نیوه رۆکی هه ره شه کارانه، که له به سه رهاته که دا هه به.

(۲) - ﴿فَقَالَ يٰقَوْمِ اَعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهِ غَيْرِهٖ﴾، گوئ: ئە ی گه له کهم! خوا به رستن، جگه له و په رستراویکی دیکه تان نیه، ﴿مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهِ غَيْرِهٖ﴾، خوتندراویشه تهوه: (ما لکم من اِلهٍ غَیره)، واته: دوو شیوه خوتندنهوه (قراءة) ی ههن، هه موو پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) زۆر به نه رم و نیانی و میهره بانیی خه لکی خۆبانیان دواندوه، ﴿يٰقَوْمِ﴾، ئە ی خه لکه که ی خۆم! یانی: منیش به کیکم له خۆتان و، بۆتان دلسۆزم، بۆتان به په رۆشم، ﴿اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهِ غَيْرِهٖ﴾، خوا به رستن جگه له و په رستراویکی دیکه تان نیه، واته: په رستراویکی دیکه تان نیه، که شایسته ی په رستران بیت، نه گه رنا به ته نکید په رستراوی ساختهو بۆ نیوه رۆکیان زۆر بوون.

(۳) - ﴿اَفَلَا نُنْفِقُوْنَ﴾، ئنجایا پارێز نا کهن، خۆتان نا پارێز! ئەوه نکوولییکردنه له وهی که ئەوان پارێز بکهن، له سزای خوا، به هۆی نه وهوه که برۆای پێ ناهێنن، واته: ئیوه بۆچی خۆتان نا پارێز، چ شتیک بۆته هۆی نه وهی خۆتان نه پارێز له سزاو تازاری خوا؟ به هۆی نه وهوه که نیمان بیتن، چونکه نه گه ر نیمانتان هینا، ده پارێزرین له سزای خوا.

(۴) - ﴿فَقَالَ الْمَلٰٓئِکَةُ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ﴾، ئنجایا ده سترۆیشتوووان و بریار به ده ده ستانی بیرووا له گه له که ی گوئیان، به کسه ر گوئیان:

(۵) - ﴿مَا هٰذَا اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾، ئە مه ته نیا مرۆفیککی وه ک خۆتانه، هه لبه ته هه چ کام له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نه هاتوون لاق نه وه لێ بدن که مرۆف نین، گووتویانه: ئیمه مرۆفین، ﴿قُلْ اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ...﴾ فصلت، گووتویانه: ئیمه ته نیا مرۆفیکین وه ک خۆتان، به لām بیگومان مرۆف تاکو مرۆف ناسمان و رێسمانیان

جیاوازه، مروفتیک، شایسته‌ی نه‌وه بی‌خوا بی‌کاته نوینه‌ری خوئی، له‌گه‌ل مروفتیکدا که ژبانتیکی ناژه‌لانه ده‌گوزهرتینی، زور لیک جیان، ته‌نیا له جیهانی مروفتدا نه‌وه هه‌موو جیاوازییه‌وه، نه‌وه هه‌موو به‌رزیی و نزمییه زوره هه‌یه، نه‌گه‌رنا هیچ نه‌سپیک نیه به‌رانبه‌ر سه‌ده‌ته‌سپ بی، یان‌گایه‌ک به‌رانبه‌ری هه‌زار گا بی، به‌لام مروفت هه‌یه به‌رانبه‌ر ملیؤنان مروفته ﴿إِنَّ إِزْهِيَةَ كَاتٍ أُمَّةً قَانِتًا...﴾ النحل، واته: نیبراهیم بو خوئی ئۆمه‌متیک بوو، یان: نه‌وه له خویدا ریبازیکی به‌رجه‌سته کرد بوو، که ریبازی ته‌نیا خوا په‌رستی و به‌ندایه‌تیی بو‌خوایه، به‌لام نه‌وانه ویستوو یانه بلین: مادام نه‌وه پیغه‌مبه‌رده مروفته، به‌که‌لکی نه‌وه نایه‌ت نوینه‌ری خواو په‌وانه‌کراوی خوا بی!!

ننجا تۆمه‌تباری ده‌که‌ن:

(۶) - ﴿يُرِيدُ أَنْ يَنْفَضَلَ عَلَيْكُمْ﴾، ده‌یه‌ویی خویشان به‌سه‌ردا بکاته سه‌روک، (أَيُّ يُرِيدُ التَّوَسُّلَ وَالسِّيَادَةَ عَلَيْكُمْ)، ده‌یه‌ویی سه‌روکایه‌تیی و گه‌وره‌بی‌تان به‌سه‌ردا بنوینتی و، لافی نه‌وه لیبدا که زیاده‌ی به‌سه‌ر ئیوه‌وه هه‌یه، نوینه‌ری خوایه.

(۷) - ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ عَلَيْكُمُ﴾، نه‌گه‌ر په‌روه‌ردگارمان ویستبای، یانی: (وَلَوْ شَاءَ رَبُّنَا إِرْسَالَ رَسُولٍ أَنْزَلَ عَلَيْكُمُ)، به‌رکار (مفعول‌ی (شاء) قرتی‌تراوه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی دیاره، یانی: نه‌گه‌ر په‌روه‌ردگارمان ویستبای پیغه‌مبه‌ریک بنی‌ری، فریشته‌ی داده‌به‌زاند.

(۸) - ﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ﴾، نه‌مه‌مان له باب و باپیرانی پیشوو‌ماندا نه‌بیستوه، (ه‌ذا) ناما‌زه‌یه بو‌خوا به‌یه‌ککرتن (توحید)، که له‌پاستییدا درۆشیان کردوه، هه‌رجه‌نده نه‌گه‌ر نه‌شیان بیستبایه (إِنَّ عَدَمَ الْعِلْمِ لَا يَسْتَلْزِمُ عِلْمَ الْعَدَمِ)، زانیاری نه‌بوون به‌ش‌تیک، به‌لکه‌ نیه له‌سه‌ر نه‌بوونی نه‌وه شته، نه‌گه‌ر نه‌شیان‌بیستی، نه‌وه ئیستا ده‌بیستن با لئی وردب‌نه‌وه.

(۹) - ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ يُدْعَىٰ جِنَّةً﴾، نه‌مه ته‌نیا پیاوی‌که، جو‌ریک له‌ش‌بیتی تیدایه، چون‌که وشه‌ی ﴿جِنَّةً﴾، ته‌نووینی له‌سه‌روه، نه‌مه ته‌نووینه‌ش بو‌جو‌ره، (التَّوْبُونُ لِلنَّوْعِيَّةِ)، واته: جو‌ریک له‌ش‌بیتی، پی‌ش‌ت‌ری‌ش با‌سمان کرد په‌وه‌یان بو‌یه گو‌توه و نه‌یانگو‌توه: ش‌بیتی

تەۋاۋە، بەلكى گوتوۋىانە: شىتتېيە كەي جۆرىك لە شىتتېيە، چۈنكە ئەگەر گوتبايان: شىتتېيە رەھا (جنون مطلق) ى ھەبە، خەلگە كەي بۆيان ھەبوو بلىن: وانىھ، پياۋىكى عاقل و بە ماریفەت و نە جىب و پىكە، قسە كانى ھەموویان قسە ى نەستەق، ھەلسوكەوتى ۋەك ھى شىتان ناچن! بەلام تىستا بۆيان ھەبوو بلىن: نا، ناخر خو ئىمە نەمانگوتوۋە شىتتېيە تەۋاۋە، بەلكى جۆرىك لە شىتتېيە ھەبە!

۱۰- ﴿فَرَرْتُ مَرْوَةً حَتَّىٰ جِئْتُ﴾، ئىنجا چاۋەرئى بىكەن تاكو كاتىكى ديارىيىكراۋ، (الْحِجَابِ: إِسْمٌ لِلزَّامَانِ غَيْرِ الْمُحَدَّدِ)، (حِجَابِ)، ناۋە بۇ كاتىكى ديارىي نەكراۋ، (تَرْبُصٌ) ىش، برىتتە لە راۋەستان و چاۋەرئىكردن، لە ئىشىكدا كە دەۋىستى بىكرى، واتە: جارى پرواى پى مەھىتن و چاۋەرئى بىكەن، واتە: چاۋەرئى بىكەن، يان ئەۋەتا دەمرئ و لە كۆلمان دەبىتتەۋە، يان ئەۋەتا شىفاى بۇ دى و، ئەۋ حالەتە شىتتېيە نامىتن و، ۋاز لەۋ قسانە دىتن.

بىانۋەكەنى كەلى بۇ پروا پى نەھىنانى و ھەلۋەشانەنەۋەيان:

كەلى نۋوح پىنج بىانۋىان ھىناۋنەۋە، بۇ پروا نەھىنان بە نۋوح عليه السلام:

بەكەم: گوتوۋىانە: مروفىكى ۋەك خۇتانە ﴿بَشَرٌ مُّثَلِّكُ﴾.

دوۋەم: گوتوۋىانە: دەپەۋى خۇبتان بەسەردا فەرز بىكات و ھەلكىش. ﴿رُبُّدَانٌ يَفْضَلُ عَلَيْكُمْ﴾.

سىتەم: گوتوۋىانە: ئەگەر پەرۋەردگارمان ۋىستباى پىغەمبەرىك بىئىرى، فرىشتە ى دادەبەزاند. ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ مَلَائِكَةً﴾.

چۈارەم: گوتوۋىانە: ئىمە شتى ۋامان نەبىستەۋە لە باب و باپىرانى پىشۋوماندا. ﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ﴾.

پىنجەم: گوتوۋىانە: نەۋە ھەر پياۋىكە جۆرىك لە شىتتېيە توۋش بوۋە: ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جَنَّةٌ﴾.

كە بە دۇنيايى ھەر كامىك لەو بيانوو تۆمەتانە، بەرپەرچدانەوۋە
ھەلۋەشانەوۋەيان زۆر ئاسانە:

۱) ۋەلەمى بيانوۋى بەكەم: ﴿ مَا هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِّثْلُكُمْ ﴾، ئىجبا با مرۇف بى،
بۇ چى مرۇف ناتوانى بىتتە نوپنەرى خوا؟ ئەگەر بە پاشخانى ئيمانىي و لە
بووناسىي ئىسلامىيەوۋە تەماشاي مرۇف بگەين، دەبىنين مرۇف زۆر بەرپەزە،
بەلام بە بووناسىي كوفرو شىرك و بە تىروانىنى نەقامىيانە، تەماشاي مرۇف
بگەين، دەبىنين مرۇف شتىكى زۆر بى ئووودو بى نرەخە.

۲) ۋەلەمى بيانوۋى دوودم: كە دەلەين: ﴿ رُبُّدَانٌ يَفْضَلُ عَلَيْكُمْ ﴾، لە پاستىي
دا نووح نەيوستوۋە خۇيان بەسەردا ھەلكىشىش، بەلام ئەوان لە ھەمبانەي
خۇياندا گويزيان ژماردوون، ئەگەرنا ئەو ويستوۋىەتق ئەو خۇ بەسەردا ھەلكىشانە
لابەرىق و، خەلك ئازاد بى و، كەس كۆيلەي كەس نەبى، ھەموويان بەندەي خوا
بن و، بەيەكەوۋە تەبا بن.

۳) ۋەلەمى بيانوۋى سىيەم: كە دەلەين: ئەگەر پەروەردگارمان ويستباي
فريشتەي دادەبەزاندا، واتە: ئەگەر ويستباي پىغەمبەر بئىرىق، بەلام فريشتە
چۇن دەتوانى لەگەل مرۇفدا بى، مەگەر بچىتە سەر شىوۋەي مرۇف؟!

۴) ۋەلەمى بيانوۋى چوارەم: كە دەلەين: ئەوۋەمان نەبىستوۋە لە باب و باپىرانى
پىشووماندا، ئەم قسەيان: بەكەم: درۇ بووۋە، چۈنكە ھىچ كۆمەلگايەك نەبووۋە
پىغەمبەرانى تىدا نەبن.

دوۋەم: پاشان با نەشيانىستىن، تىستا ئەوۋە دەبىستىن، فەرموون دىقەتق لى بدن، ئايا
ھەر لەبەر ئەوۋە پىشتەر نەتبىستوۋە، برۋاي پى ناھىنى؟ ئايا ھەر شتىك پىشتەر نەبووۋە،
ماناي وايە راست نىه؟

۵) وه لأمی بیانوووی پینجه م: گوتووشیانه: نهوه پایونکه جوریک له شیتیس تیدایه، که بیگومان نه وهش درۆ بووه، چونکه پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له لووتکه ی تیرو ته واویسی دابوون، له هه موو پروونکه وه، له هه موو که سی رۆزگاری خۆیان عاقلتر بوون، نه جیبتر بوون، پاکتر بوون، چاکتر بوون، ریکتر بوون، به لأم بیگومان که سیک له پشت په رده ی ره شه وه ته ماشای که سیک بکات، ره شی ده بینیت و، نهو زله زله و قسه رۆیشتوو و، بریار به ده ستانه، نه مه زیاتر جهنگیکی ده روونیی بووه له دژی پیغهمبه ران و، بۆ چه واشه کردنی خه لکه که ی خۆیان بووه، هه روه ک چۆن له سیره ی (ابن هشام) «دا هاتوه: که (الأخنس بن شریق) له نه بوو جه هل ده پرسن: نه ی نه بوولحه که م! پیتوا به موحه ممه د راست بکات، یان درۆ بکات؟ نه ویش ده لی: ده زانم موحه ممه د هه رگیز درۆی نه کردوه و، راست ده کات، به لأم نه گه ر تیمه بر وای پت بینین، عه شیره قی تیمه (بنو عبد الشمس) به دوا ی عه شیره قی (بنو هاشم) بکه وئی و، تیمه هه رگیز شتی وا ناکه ین.

ئنجا نه بوو جه هل بۆ چه واشه کردنی خه لکه که هه ر گوتوو به تی: محمد راست ناکات، نه یانگوتوه موحه ممه د راست ده کات! هه روه ک هه موو قسه رۆیشتوو و بریار به ده ستانی گهلانی پیشووش، به هه مان شیوه بۆ چه واشه کردنی خه لکه که ی خۆیان، نه چووون حه قیقه ق پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) چۆنه، بیخه نه روو، به لکو تۆمه تیان بۆ هه لبه ستوون، تا کو کۆمه لگا کانیان چه واشه بکه ن.

مهسه لهی دووه م:

پارانه وهی نوح عليه السلام له پهروه ردگاری و سروشکردنی خوا بوئی، که که شتی دروست بکات و، له ههر جووتیک دووان تیبخات، وپرای خیزانی، (هاوسهرو منداله کانی)، جگه له وانسه بریاریان له باره وه دراوهو، ههر کاتیکش سواری که شتی به بوون، ستایشی خوا بکهن، که له سته مکاران قوتاری کردوون و، له خواش داوا بکهن، که له شوینیکی پر پست و پیز دایانه زینس، پاشان راگه یاندنی نه و راستیه که له بهسه رهاق نووحدا، نیشانهی زور هه ن و، خواش مرقه هان تا قیده کاته وه:

خوا ده فرموی: ﴿ قَالَ رَبِّ انصُرني بما كذبون ﴿١٦﴾ فَأَوْحينا إليه أن اصنع الفلک بأعيننا ووحينا فإذا جاء أمرنا وفكّر التّخوّر فأنسلف فيها من كلّ زوجين اثنين وأهلك إلا من سبق عليه القول منهم ولا نخبطن في الذين ظلموا إنهم مغفورون ﴿١٧﴾ فإذا استويت أنت ومن معك على الفلک فقل الحمد لله الذي نجّنا من القوم الظّالمين ﴿١٨﴾ وقل ربّ أنزلي من لا مبارکا وانت خير المرسلين ﴿١٩﴾ إن في ذلك لآياتٍ وإن كنّا لمتعبين ﴿٢٠﴾

شیکردنه وهی ئه م، ئایه تانه، له چواره برکه دا:

١- ﴿ قَالَ رَبِّ انصُرني بما كذبون ﴾، نوح له پهروه ردگاری پارایه وه، گوئی: ئه ی پهروه ردگارم! به هوئی ئه وه وه که منیان به درو داناهو، سه رم به خه، پشتم بگره، (نصر)، بریتیه له سه رخستنی ده ستریزیی بو سه رکراو به سه ره ده ستریزیی کاردا.

٢- ﴿ فَأَوْحينا إليه أن اصنع الفلک بأعيننا ووحينا ﴾، ئنجا سروشمان بو لا کرد که که شتی دروست بکه، له ژیر چاودیری تیمه داو به پئی سروش و رینمایي تیمه.

﴿ أن اصنع الفلک ﴾، پسته به که مانای (أوحينا)، روون ده کاته وه، واته: وه حی و سروشه که بریتی بوو له وه، که که شتی دروست بکه، له ژیر چاودیری تیمه دا.

به پستی ریتمایي ٲٲمه، چونکه وهک له بهسه رهاق نووح ﷺ دا کاتي خوٲي باسماٲ کردوه، وا ٲٲده چٲ که شتٲي نووح، ٲه که مٲن که شتٲي بووبٲ، خوا ﷺ به وه حٲي و که بٲ نووحٲي کردوه، رٲٲماٲي کردوه ٲهو که شتٲيه چٲن دروست بکات!

۳- ﴿فَإِنَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾، ٲٲجا هر کاتي فه رماٲي ٲٲمه هات، واته: فه رماٲي ٲٲمه هات به ده ست ٲٲکردٲي توٲان، ٲهو توٲان و لافاوه گه وره ٲهٲي که هاتوه.

۴- ﴿وَكَارَ السُّورِ﴾، هه روه ها ته ندوور ده رقوٲي، ٲمه ست واتاٲ ههٲ:

ا- هر کات ته ندوورٲي نان ٲٲدا کردن، که گه رمه و ناگري ٲٲدابه، ناوٲي ٲي ده رقوٲي، که ٲمه نٲشانه بهک بووه، بٲ نووح ﷺ.

ب- که توٲان ده ستٲي ٲٲکرد يا خود مه به ست ٲٲي ٲه وه ٲه که ٲه گه ر ته ندوورٲي که ناگري ٲٲدابه ناوٲي ٲي ده ربقوٲي و هه ٲبقوٲي، ده ٲي له شوٲنه کاتي دٲکه چٲن ٲي؟ وهک خوا له سوورٲهٲي (القمر) دا ده فه رموٲي: ﴿وَجَرْنَا الْأَرْضَ عِيُونًا ...﴾ (القمر، زه وٲٲماٲ هه موو کرده سه رچاوه و ته قانداٲنه وه.

ج- يا خود (فَارَ التُّورِ)، ٲه مزو هٲماٲه و ته عبٲرٲکه، ٲاٲي: کار له کارتر از اوهو، ته ندوور گه رم بوو، وهک له سٲرهٲي ٲٲغه مه بر دا هاتوه ﷺ که له جه ٲگي حونه ٲندا ٲٲغه مه بر له مه قامٲٲدا ده فه رموٲي: (الآن حَمِي الْوَطِيسِ) (اخرجه ابي يعلى: ٣ٲ٠٦، عن انس، قال حسين سليم بن اُسد: إسناده حسن)، واته: ٲٲستا ته ندوور گه رم بوو.

۵- ﴿فَأَسْأَلُ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ﴾، له هر جووتٲيک دوواني ٲٲٲخه، له هر جووتٲيک، واته: له هر جووتٲيک له و ناٲه ٲ و ٲه رده رو ژباندارانهٲي که خوا ﷺ زانٲوهٲي له له ناوٲدا ده خٲکٲٲن، بٲ ٲه وهٲي وه چه ٲان نه ٲٲٲته وه، ﴿فَأَسْأَلُ﴾، ٲاٲي: (فَأَدْخِلْ)، له هر جووتٲيک دوواني ٲٲٲخه، ٲٲرو مٲٲهک، که ده فه رموٲي: ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ﴾، ٲهو ته نوٲنه ٲاٲي: (مِنْ كُلِّ نَوْعٍ)، له هر جوٲرٲيک، ٲان: (مِنْ كُلِّ حَيَوَانٍ)، له هر ژباندارٲيک، خوٲٲندراوٲشه ته وه: (مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ الثَّنِينِ)، ٲاٲي: له هر جووتٲيک دووان.

۶- ﴿وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ﴾، ههروهها کهس و کاره که شیئی (یان: خیزانه که شتی) تبیخه، سواربکه له که شتیبه که دا، مه گهر نهوهی بریاری پیشوه ختی له باره وه دراوه، که به ته نکید یه کیان ژنه که ی بووهو، نهوی دیکه شیان له فوژاندا دیاره که کوره که ی بووه، که ده لّین: ناوی که نعان بووه، نهوانه بریاری پیشوه خته یان له باره وه دراوه، له بهر نهوهی بروایان به نوح علیه السلام: نه هیتناوه.

۷- ﴿وَلَا تُخْطِئُنِي فِي الدِّينِ ظَلَمُوا﴾، له باره ی نهوانه وه دش که سته میان کردوه، (چ له کهس و کاره کهت، چ له خه لکی دیکه)، مه مدوینه.

بوچی؟

۸- ﴿إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾، به دنیایی نهوان خنکتراون، واته: بریاریان بو دراوه دهبی بخنکترین، نغرو بن لهو لافاوه دا.

۹- ﴿فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أُنْتَ وَمِن مَّعَكَ عَلَى الْفُلَيْ﴾، نجا هه ر کاتیک خووت و نهوانه ی له گه لّتن سواری که شتیبه که بوون، له که شتیبه که دا سه قامگیر بوون.

۱۰- ﴿فَقُلْ لَعَنَ اللَّهُ الَّذِي بَخَّسَنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾، بلن: ستایش بو نهو خواویه دهر بازی کردین له کومه لی سته مکاران، تیمه ی دهر باز کرد لهوان، نهوان له لافاوه که دا خنکان و، تیمه لهو که شتیبه دا دهر باز بووین.

۱۱- ﴿وَقُلْ رَبِّ أَرْزُقْنِي مِزْلًا مِّبَارَكًا﴾، (بپارتوه)، بلن: پهروه ردگارم! دابه زندیکی پر پیت و پیز دامبه زینه، ﴿مِزْلًا﴾، خوینروایشه تهوه: (مِزْلًا)، (مَنْزِل)، واته: شوینی لن دابه زین، یانی: له شوینیکی پر پیت و پیز دامبه زینه، که به دهقی ثایهت له سه ر چپای جوودی دابه زینراوه: ﴿وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ...﴾ ۱۱ هود، که شتیبه که له سه ر چپای جوودی له نگه ری گرت، نهو چپایه ی له باکووری کوردستانه، کوردستانی سه ر به تورکیا.

۱۲- ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ﴾، تو باشرین دابه زینه رو باشرین نیشته جیکه ریی، نهی پهروه ردگار.

۱۳- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾، له وهدا نیشانه‌ی زور هه‌ن.

۱۴- ﴿وَأِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ﴾، بئگومانیش تیمه له تاقیکه ره‌وان بووین،

که ده‌فرموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾، نه‌و نیشانه‌ی که له به‌سه‌رهاق نووحدا هه‌بوون، زور زورن:

۱- به‌کیک له‌وانه خوا پیغه‌مبه‌رانی خو‌ی سه‌ر ده‌خواو پشتیان ده‌گری.

۲- به‌کی دیکه، نه‌و لافاوه که هات هه‌موو دنیای داگرت، که وه‌ک کاتی خو‌ی باسمان کرده، پین ده‌چن ئیقلمگیر بووین و، هه‌موو دنیای داگرتین.

۳- پاشان دروستکردنی ته‌و که‌شتیه به‌وه‌حیی‌خوا‌ی په‌روه‌ردگارو، به‌رینمایی خوا.

۴- نیشانه‌یه‌کی دیکه، نه‌وه‌یه که به‌ه‌وی کوفره‌وه باب و کور، ژن و می‌رد، له‌یه‌ک جیا ده‌بنه‌وه.

۵- نیشانه‌یه‌کی دیکه نه‌وه‌یه، که خوا‌ی بالآده‌ست سه‌ر زه‌وی جو‌مال کرده‌و، گه‌سکتیکی لیداون له‌و کافره‌مله‌ورانه، بو‌نه‌وه به‌شه‌ر قوناغتیکی دیکه‌ی تازه به‌پاکیی ده‌ست پین بکاته‌وه.

۶- نیشانه‌یه‌کی دیکه‌ش مانه‌وه‌ی که‌شتیه‌که‌ی نووحه له‌سه‌ر چپای جوودی.

مهسه لهی سئیه م:

په خستیرانی کومه لگایه کی دیکه و ناردنی پیغه مبریک بویان و، هه لونیستی لهلورانهی بریار به دهسته کافرو خوشگوزهرانه کانی و، دووباره کردنه وهی بیانوه بووجه کان و نکوویییکردن له هاتسی قیامت و، تومه تبارکردنی پیغه مبره که یان به درو هه لبه ستی به ناوی خواوه و، سه ره نجام له خوا پارانه وهی له و پیغه مبره و، ناردنی دهنگ و هارژتیکی بیهره زاو، بوونه پووش و په لاشی سه ر لیزماوی، بیبروایان:

خوای ده فه موئی: ﴿قُرْآنَانَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرْآنًا آخِرِينَ ﴿۳۱﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اتَّبِعُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۳۲﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْآخِرَةِ وَأُتِرْتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ بِأَكْمَلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿۳۳﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ ﴿۳۴﴾ أَيْدِيكُمْ أَنْتُمْ إِنْهَا يَسْتُمْ وَكُنْتُمْ رَبَابًا وَعِظْلًا إِنَّكُمْ تَخْرَجُونَ ﴿۳۵﴾ هَتَاتَ هَتَاتَ لِمَا تُوْعَدُونَ ﴿۳۶﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿۳۷﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۳۸﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبْتَنِي ﴿۳۹﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿۴۰﴾ فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ عَسَاكُ فَبَعَدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۴۱﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له هه ژده برگه دا:

(۱) - ﴿قُرْآنَانَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرْآنًا آخِرِينَ﴾، له دوای وان، له دوای گه لی نوح، سه ده یه کی دیکه مان پیکه یاند.

﴿قُرْآنًا آخِرِينَ﴾، سه ده یه کی دیکه، (قُرْآن)، به کومه لگایه ک ده گوتری: (بِقُرْآنُونَ بَرَمَنٍ مُعَدَّةً)، له کاتیکی دیارییکراودا پیکه وه ده ژین، واش پیده چی مه به ست پیتی گه لی ئەموود بی، که صالح الطیبه: پیغه مبره که یان بووه.

۲- ﴿فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ﴾، له نئیواندا پیغهمبه ریکمان له خویندا بو ناردن، هه لبه ته بویهش خوا ﷺ نای پیغهمبه ره که ی نه هیناوه و، نای گه له که شی نه هیناوه، چونکه له راستیدا نه و باس و خواسه ی که له و به سه راهاته دا هاتوه، به سه ره هه موو پیغهمبه ران و به سه ره هه موو گه له کانیاندا ده چه سپن، بو نه وه ی نه و به سه ره اته نیوه رۆکه که ی گشتگیر بن، بو هه لویستی هه موو پیغهمبه ران و، هه لویستی هه موو گه له مله ووره کانی پیغهمبه ران، که بروایان بیان نه هیناوه.

۳- ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ﴾، (نه و پیغهمبه ره پی فهرمون): به ندایه تی بو خوا بکه ن، جکه له و په رستراویکی دیکه تان نیه، (شایسته ی په رست بن)، ﴿مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ﴾، خویندراویشه ته وه: (مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرِهِ)، به هه ردوو شیوه که خوئراوه ته وه.

۴- ﴿أَفَلَا نُنْفِئُكُمْ﴾، نایا خو تان ناپاریزن؟ واته: نایا خو تان ناپاریزن له سزای خوا، به هو ی بروا هینان تان به په یامی خواوه؟

۵- ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾، قسه رۆیشتووانی گه له که ی نه وانه ی بیبروا بوون و، له زیانی دنیادا خو شگوره رانمان کرد بوون، گو تیان:

۶- ﴿مَا هَذَا إِلَّا بشرٌ مِّثْلِكُمْ﴾، نه مه ته نیا مرو فیک ی وه ک خو تانه.

۷- ﴿يَأْكُلُ مِمَّا تَكُونُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ﴾، له وه ی تیوه لی ده خو ن ده خوات و، له وه ی تیوه لی ده خو ن نه وه، ده خواته وه، خو اردن و خو اردنه وه ی وه ک هی تیوه به، مادام وابن، نه مه به لگه به له سه ره نه وه ی مرو فیک ی وه ک خو تانه.

وه ک باس مان کرد: نه مه ده ردیک ی له میژینه ی نه هلی کوفر بووه و، تیستاش هه ره وایه، تیستاش هه ره که سنی خه لک بانگ بکات بو لای خوا، بو لای پیغهمبه ری خوا ﷺ ده گو تر ی: تو چیت، تو خو ت پی له تیمه چاک تره؟ نه خیر به لام وهرن با هه موومان چاک بین، با هه موومان به دوای پیغهمبه ری خوا

بەكەوين، با ھەموومان بەندەى خوا بىن، بەلام ئەوانە بۆچى قەئس بوون، بە بانگەوازى پىغەمبەران؟ چونكە بانگەوازى پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئەگەر بېجەسپن، خوا بەيەككرتن (توحىدالله)، ئەگەر بېجەسپن، دەبى خەلك ھەمووى بەندەى خوا بى، و، پىكەوہ تەبا بى، بەلام كاتى شىرك و كوفەر دىتە گۆرئ، زولم دىتە گۆرئ، چىناپەتىسى و قىرى و پىرى دىتە گۆرئ: پاساوىشى دەدەنەوہ، بەوہى من جىام لە تۆ، ئەوہ جىايە لە تۆ، ئەو ەشىرەتە لەو ەشىرەتە جىايە، ئەو حىزبە لەو حىزبە جىايە، ئەو شەخصە لەو خەلكەى دىكە جىايە، بەلام كاتىك خوا پەرستى لە ئارادا بى، پەيامى خوا بەيەككرانەى پىغەمبەران لە ئارادا بى، نەخىر، خەلك ھەمووى دىتەوہ يەك ئاست، تەنبا خوا، پەرستراو (معبود) دەبى، خەلكى دىكە ھەمووى دەبى لە يەك ئاستدا بى و، خۇيان بەسەر يەكدى دا فەرز نەكەن.

۸- ﴿وَلَيْنَ اطَّعْتُمْ بِشْرًا مِّثْلَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ اِذَا لَخَلِيتُمْ وَاَنْتُمْ لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُونَ﴾، ئەم (ل) ە، زەمىنە خۆشكەر بۆ سوئندە، واتە: ئەگەر ئىوہ بە قسەى مرؤفكىكى وەك خۇتان بەكەن و، فەرمانبەرى بۆ بەكەن، بە دىئىايى ئىوہ لە زىانباران دەبن، ئەمە وەلامى سوئندەكەيە، ھەلبەتە، ئەوہ لە ھەمبانەى خۇدا گۆيز ژماردن بووہ، چونكە ئەوانىش ھەر مرؤفى وەك خەلكەكە بوون، كەچى خۇشيان بەسەردا فەرز كىردوون، يان حوكمى مىراتى، يان حوكمى ەسكەرتارى، يان حوكمى بنەمالەيىان بەسەردا كىردوون، بەلام لە ھەمبانەى خۇياندا گۆيزيان ژماردوہ، زانىويانە ئەوہى كە پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەيلىن، ئەگەر بېجەسپن، ئەوان ئەو بەزم و بازارەيان لى تىك دەچن، پىغەمبەران دەيلىن: نەخىر نابى كەس لە كەس زىاتر بەشى بە نىعمەتەكانى خاواد ھەبى، ھەمووتان دەبى پىكەوہ تەبا بن، پىكەوہ رىك بن، كەس خۇى بەسەر كەسدا ھەلئەكىش، تەنبا خوا بېرستى و، پەيامى خواش جىاوازى ناكاتە ئىوان خەلك، بەھۆى رەنگ و زمانيان، بەھۆى رەگەزىان، بە ھۆى بارودۇخى كۆمەلەيەتبيان و.... ھتدەوہ.

۹- دوابی ده‌لین: ﴿أَيُّدُّكَ أَنْكُرُ إِنَّا مِتُّمُ وَكُنْتُمْ تَرَابًا وَعَظْمًا أَنْكُرُ تُخْرَجُونَ﴾؟، نه م پرسیارکردنه بۆ سهر سورماندنه: نایا هه‌ره‌شه‌تان لئ ده‌کات، که نه‌گهر مردن و بوونه‌وه خوَل و بوونه‌وه تیسکی پرتووکاو، تئوه ده‌ره‌هتراهه ده‌بن (زیندوو ده‌کرینه‌وه)؟

﴿أَنْكُرُ تُخْرَجُونَ﴾، که تئوه جاریکسی دیکه ده‌رده‌هتینه‌وه، نایا به‌وه هه‌ره‌شه‌تان لئ ده‌کات؟ ننجاً، بۆچی ده‌لین: ده‌بیتته‌وه به خوَل و ده‌بیتته‌وه به تیسک؟ چونکه گۆشته‌که‌ی زوو ده‌بیتته‌وه به خوَل و، نيسقانه‌کانیش پرتووکاو ده‌بن.

۱۰- ﴿هَيَّاتَ هَيَّاتَ لِمَا تُرْعَدُونَ﴾، زۆر دووره زۆر دووره، نه‌وه‌ی که هه‌ره‌شه‌تان پیتی لئ ده‌کرئ، وشه‌ی ﴿هَيَّاتَ﴾، خویندراویشه‌ته‌وه: (هَيَّاتَ)، واته: هه‌م به سهر (فتح) و، هه‌م ژیر (کسر) یش خویندراوه‌ته‌وه، نه‌مه وشه‌یه‌کی (مبني)یه، هه‌م له‌سهر فه‌تح و هه‌م له‌سهر که‌سر، که پیتی ده‌گوترئ: ناوی کردار (إِسْمُ الْفِعْلِ) و، بۆ رابردوو‌یه، یانی: (بَعْدَ بَعْدَ)، زۆر دووره زۆر دووره، نه‌وه‌ی که نه‌وه‌یه‌شه‌تان پیتی لئ ده‌کات، نه‌دی چۆنه؟

۱۱- ﴿إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَعْنُ بِمَمُوتِينَ﴾، ژيان ته‌نیا ژيانی دنیا‌مانه، ده‌مرین و ده‌ژین و، تیمه زیندوو ناکرینه‌وه، ننجاً نه‌گهر ژيان ته‌نیا ژيانی دنیا‌ین؟ خه‌لک له‌ پیناوی نه‌وه‌نده ژيانه دنیا‌یه‌دا کۆیلا‌یه‌تیی ده‌کات، خه‌زمه‌تکاریی ده‌کات، ژیرده‌سته‌یی قبوَل ده‌کات و، زه‌بوونی قبوَل ده‌کات، چی ده‌کات بیکات، به‌لام نه‌گهر پۆژی دوابی هه‌بن، پۆژی دوابی غیره‌ت وه‌به‌ر نینسان دهنن، جه‌وه‌هر ده‌داته به‌ر نینسان، که له‌ پیناوی پینج و دوو پۆژیکی دنیا‌یی و، ژیانیکی کاتیی دا، خو‌ی زه‌بوون و زه‌لیل نه‌کات، چونکه مه‌نزل‌گایه‌کی دیکه هه‌یه، ژيانی راسته‌قینه‌ی تیدا‌یه.

۱۲- ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا﴾، نه‌وه (په‌غه‌مبه‌ره) ته‌نیا پیاویکه، درۆ به‌ ناوی خواوه هه‌لده‌به‌ستن.

۱۳- ﴿وَمَا نَعْنُ لَهُ بِمُوتِينَ﴾، تیمه‌ش بۆ به‌وه‌ نابینه‌ بروادار.

وایانزانیوه: نه گهر بینه برودار، ته نیا بو ویه، له حالتکدا تیمان هیمان، قازانجه که ی بو خاوه نیه تی، کوفریش زه ره که ی بو خاوه نیه تی، تنجا با بزاین پیغهمبهره که یان چی ده فرموئی، له کو تایی دا؟

۱۴- ﴿ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كُنتُ بِنَاءٍ ﴾، گوئی: پهروه دگار! بهوی نه وه وه که میان به درو دانا، پشتم بگره، سهرم بخه.

۱۵- ﴿ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِيُصِحَّ نَجْمِي ﴾، (خوا ۱۱۱) فرمووی: دوی ماوه به کی که ژیوان ده بنه وه، به پیتی (ف) نه بهی تانوه، له بهر نه وه ی پتی چوه، که نهو پیغهمبهره پاروه ته وه، مه رج نیه به کسه ر خوا گه له که ی له بهین بر دین.

﴿ عَمَّا قَلِيلٍ ﴾، یانی: (بعده قلیلی) دوی که میک، نه م (ما) به، زیاد کراوه بو ته نکید، (قلیل) یش، سیفه تی وه صف کراوئکی قرتیندراوه، واته: (بعده وقت قلیلی) دوی کاتیکی که م، ﴿ لِيُصِحَّ نَجْمِي ﴾، په شیمان ده بنه وه، لیره دا (لِيُصِحَّ)، دوو واتای هه ن:

۱- له (أصبح) هاتوه واته: بوو (صار)، واته: به مزووانه په شیمان ده بنه وه.

ب- له بهر ده یاندا په شیمان ده بن و، پنجه ی په شیمایی ده گهن، له (أصبح) هاتوه یانی: چوه تپو به یانی، چونکه له سووره تی (الحجر) دا ده فرموئی: ﴿ فَأَخَذْتُمُ الصَّيْحَةَ مُصْبِحِينَ ﴾، واته: ده مهو بهر ده یان چریکه به کی گه وره گرتی.

۱۶- لیره ده فرموئی: ﴿ فَأَخَذْتُمُ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ﴾، چریکه وه هارژنیک ی گه وره گرتی.

۱۷- ﴿ فَجَعَلْنَاهُمْ نَجْمًا ﴾، کردمانن به پووش و په لاش، کردمانن به خلتوه خال.

۱۸- ﴿ فَبَعْدًا لِلْعَوْرِ الْأَعْلَمِينَ ﴾، دووری بو کومه تی سته مکاران، دووری بو نه وان له ره حمه تی خوا، دووری بو نه وان له زبلدانی میژوودا، با برؤن و، سه ره زویبان لی پاک بکرته وه.

مهسه لهی چواره م:

دوایی خوا ﷺ چہندان کۆمه لگای دیکه ی ینگه باندن و، هیچ کۆمه لگابه ک له
 نهجه له که ی پیش نه که وتوهو، دواش نه که وتوه، په یتا په یتاش خوا پیغهمبه رانی
 خو ی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) بۆ ناردوون، که چی هه موویان، (نه و کۆمه لگایانه)
 پیغهمبه رانی خو یانیان به درۆ داناهو، خوی دادگه ریش هه موویانی یه ک له
 دوا ی یه ک، فهوتاندوون و، کردوونیه به سه رهات و قسه ی به رو مه جلیسان و،
 کردوونی به رو دوا ی سه یرو سه مه ره:

خوا ده فه رموی: ﴿ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿١٢﴾ مَا نَسِيبُ مِنْ أُمَّةٍ أَلْحَمَّا
 وَمَا يَسْتَحْزِرُونَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلًّا مَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ
 وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبَعَدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٤﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له حهوت برگه دا:

١- ﴿ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ﴾، نجا له دوا ی وان سه دانیکی دیکه مان
 ینگه باندن، یانی: دوا ی خه لک و کۆمه لگای نوح ﷺ دوا ی کۆمه لگابه کی دیکه ش که
 پیغهمبه ریکی بۆ نیردراوه، به لأم خوا ﷺ ناوی نه و پیغهمبه ردی نه هیناوه، که نیمه زیاتر نه و
 نه که ره مان له لا به هیتزه، که ده بئ گه لی (هُود) بووین، پیغهمبه رده شیان صالح ﷺ، به
 به لگه ی نه وه که خوا ﷺ باسی چۆنیه تی فه وتیند رانیان ده کات، به دنگ و چریکه به کی
 که وره، وه ک له سوورته ی (الحجر) دا، خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿فَأَخَذْتُمُ الصَّيْحَةَ مُصْحِحِينَ
 ﴿٨٢﴾ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٣﴾﴾، تیمه له تفسیری سوورته ی (الحجر) دا، به
 درژی باسی به سه رهاتی صالح و گه له که ی (هُود) مان کردوه.

که ده فه رموی: ﴿ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ﴾، له دوا ی وان چهنندان
 سه ده مان ینگه باندن، (الْقُرُونُ الْأَمَمُ وَهِيَ الْمُجْتَمَعَاتُ الَّتِي لَمْ يُرْسَلْ لَهَا رُسُلٌ)،
 (قُرُونٌ) واته: سه ده کان که مه به بیبت یتا نه و کۆمه لگایو. خه لکانه، له کاتیکی

دیارییکراودا پیکه وه ژیاون، به لَم وا پیده چن مه بهست نهو کۆمه لگایانه بن که پیغهمبهریان بۆ نه تیردراون، له بهر نه وهی کتیب و بهرنامه و په یامی پیغهمبهری پشوو یان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، له نیودا ماونه وه.

دهشگونج مه بهست نهو کۆمه لگاوا سه دانه نه بن، که پیغهمبهریان بۆ نه تیردراون، به لکو خوای زانا و توانا به گشتی باسی سه دهکان دهکات، که پیغهمبهرانیشیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆ لا هاتوون، به به لگهی نه وه که خوا ﷺ له سووردهتی (الفاطر) دا ده فره موئ: ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ (۱۱)، واته: هیچ کۆمه لگایه ک نه بووه، مه گهر وریاکه ره وه و هوشیارکه ره وه په کی تیدا تپه پروهو، ره وان کراوه.

(۲) ﴿مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَعْرُونَ﴾، هیچ کۆمه لگایه ک، هیچ کۆمه لیک لهو سه دانه، پیش نه هه له که ی نه که وتوهو، لیشی دوا نه که وتوه، واته: ههر کۆمه لگاوا که لیک بروای به پیغهمبهری خو ی نه کرد بن، نه وکاته یاسای خوا وابوو له ژیا نی به شهردا، که نهو کۆمه لگایه شایسته ی نه وه په بفه وتیندری و، سزا بدری، نجا هیچ کۆمه لگایه ک لهو کۆمه لگایانه، پیش کاتی فه وتیندرانی نه که وتوه، بهر له وه نه فه وتاوهو، لیشی دوا نه که وتوه، به لکو ریک لهو کاته دا، خوا ﷺ بۆ دیاری کردوه، سزا دراوهو، فه وتیندراوهو، سه ره زهوی لی پاک کراوه ته وه، بۆ نه وهی کۆمه لگایه کی دیکه له نوئ، دهست به نه زموو نیکی دیکه بکاته وه.

(۳) ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا﴾ دوا یی پیغهمبهرانی خو مامان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به ک له دوا ی به ک به دوا ی به کدا ناردن، وشه ی (تَتْرًا) که خو نراو بیسه ته وه: (تَتْرًا،) (أَيُّ مُتَعَابِينَ مَعَ فَتْرَاتٍ وَتَقْطِيعٍ) واته: نهو پیغهمبهرانه مان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردن به دوا ی به کدا، به لَم ماوه یان ده که ویتته نیوان، چونکه (تَتْرًا) یانی: (وَتَرًّا وَتَرًّا)، به ک به ک، له دوا ی به ک دهه اتن.

٤- ﴿كُلَّ مَا جَاءَ أُمَّةٌ رَّسُولًا كَذَّبُوهُ﴾، هەر کاتیک کۆمه‌لگایه‌ک، پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی بۆ ده‌هات، به‌ درۆیان داده‌نا.

هه‌لبه‌ته‌ نایه‌ته‌که‌ وا ده‌فه‌رموئ: که‌ هه‌ر کۆمه‌لگایه‌ک، پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی، په‌وانه‌که‌راوه‌که‌ی بۆ ده‌هات، به‌ درۆیان داده‌نا، به‌لام مه‌رج نیه، هه‌موویان به‌ درۆیان دانابن، به‌لکو نه‌گه‌ر زۆربه‌یان به‌ درۆیان دانابن، ئەم ته‌عبی‌ره‌ نه‌وه‌ش ده‌گرته‌وه، واته‌ زۆربه‌یان به‌ درۆیان دانا، ده‌شگونجی هه‌مووشیان به‌ درۆیان دانابن، به‌لام نه‌گه‌ر زۆربه‌ش بووبن، حساب بۆ زۆرینه‌ ده‌کرۆ له‌و حاڵه‌تانه‌دا، له‌ یاسا‌گه‌ردوونیه‌کانی خوادا، له‌ ژبانی به‌شه‌ردا، حساب بۆ زۆرینه‌ ده‌کرۆ، وه‌ک خوا ﷻ له‌ سووره‌تی (الأنفال) دا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَتَقُوا فِتْنَةَ لَا نُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (١٥)، واته‌: خۆتان له‌ به‌لایه‌ک به‌پاریزن که‌ ته‌نیا به‌ تابه‌ت تووشی نه‌وانه‌تان نایه‌ت که‌ سته‌میان کردوه، به‌لکو هه‌ر کات کۆمه‌لگایه‌که‌ هه‌بوون له‌ کۆمه‌لگایه‌که‌ دا، که‌ سته‌میان کردو، خراپه‌یان کردو، کۆمه‌لگایه‌که‌ش له‌ به‌رانبه‌ریان دا، ده‌سته‌وستان و بێ ده‌نگ بوو، ده‌سته‌پاچه‌ بوو، ده‌ستیان نه‌گرتن، نه‌و به‌لایه‌که‌ ده‌ی، هه‌رچه‌ند به‌ هۆی نه‌و سته‌مکارانه‌وه‌ ده‌ی، به‌لام خه‌لکه‌که‌ی دیکه‌ش هه‌مووی ده‌گرته‌وه، وه‌ک پێشیان ده‌لێن: (کاتیک ناگه‌ر به‌رده‌بیته‌ لێره‌وار، ته‌رو وشکی پێکه‌وه‌ ده‌سووتی).

٥- ﴿فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا﴾، هه‌ندیکایمان به‌ دوا‌ی هه‌ندیکیان خست، لێره‌دا که‌ ده‌فه‌رموئ: هه‌ندیکمان به‌ دوا‌ی هه‌ندیکمان خست، تێمه‌ به‌هۆی په‌وت (سیاق) ده‌وه‌ ده‌زانین، که‌ مه‌به‌ست فه‌وتیندرانیانه، یانی: له‌ فه‌وتاندن و له‌ به‌په‌رندنا، هه‌ندیکمان به‌ دوا‌ی هه‌ندیکماندا خست، نه‌گه‌رنا ده‌گونجا واتایه‌کی دیکه‌ بگه‌یه‌نی، به‌لام په‌وت و شوپنه‌که‌ ناچارمان ده‌کن ب‌لێن: مه‌به‌ست پێی نه‌وه‌یه.

٦- ﴿وَحَمَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ﴾، هه‌روه‌ها کردمانن به‌ به‌سه‌ره‌اتی گێردراوه، له‌ به‌رو مه‌جلیسان دا، (أَحَادِيثُ):

أ- کوی (حدیث)د، وہ ک قسہ، کہ پیشتر له شیکردنہوہی وشہکاندا باسمان کردوہ.

ب- یاخود کوی (أُخْدُوْتُهُ)یہ، ننجانہگەر کوی (حَدِيثُ) بِن، یانی: کردمانن به باس و خواستیک، که له بهرو مه جلیساندا بگتپردرینهوہ، واته: بوونه باس و خواستی مه جلیسان، یان: باس و خواستی نیتو کتیبان، نهگەر (أَحَادِيثُ) کوی (أُخْدُوْتُهُ)ش بِن، (الأُخْدُوْتُهُ: هِيَ اسْمٌ لِمَا يُتْلَى النَّاسُ بِالْحَدِيثِ عَنَّهُ، مِثْلُ أَعَاجِبٍ جَمْعُ اعْجُوبَةٍ). (أُخْدُوْتُهُ) ناوہ بۆ نهو شتهی خه لک ده خافلتیرین، به هوئی قسہ له باره کردنیهوه، واته: رووداوونکی سهیر، وهک (أَعَاجِبٍ)، که کوی (اعْجُوبَةٌ)یہ، واته: شته سهیرهکان.

(۷) - ﴿فَبَعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، دووری بۆ کومه لیک که پروا ناهیتنن.

دووری له چی؟ دووری له بهزیدی خواو، دووری له وهی بتوانن بهرددوام بن له زیانداو، پاشان دووری بۆ نهوان له وهی له پوژی دوایی دا، خوا ﷺ بهزیدی پیتاندا بِن، چونکه خوا ﷺ هیچ نزیکیهکی له گه ل که سدا نیه، مه گەر به هوئی نیمانهوه نه بِن و، هیچ دووریشی له گه ل که سدا نیه، به هوئی کوفرو نیفاق و شیرک و تیلحادو، نهو سیفته خراپانهوه نه بِن، نه گه رنا خوا ﷺ به یهک چاو ته ماشای هه موو مروقه کان ده کات، به لکو جندیش، به لام نهوه خه لک خو یانن دباریی ده کهن، له خوا نزیک ده بن، یان دوور ده بن، نه گه ر نیمانی پی بیتن، به هوئی نیمان و به ندایه تیهوه، لئی نزیک ده بن و، نه گه ر کوفری پی بکن، به هوئی کوفرو شیرک و نیفاق و گوناھو تاوانهوه، لئی دوور ده بن، پیغه مبه ر ﷺ له فرمایشتیکدا له بارهی نۆمه تان و کومه لگاکانی پیتشووده ده فهرموئ: ﴿اعْرَضْتُ عَلَيَّ الْأُمَمِ فَبَعَلَّ يَمُرُّ النَّبِيُّ مَعَهُ الرَّجُلُ، وَالنَّبِيُّ مَعَهُ الرَّجُلَانِ، وَالنَّبِيُّ مَعَهُ الرَّهْطُ، وَالنَّبِيُّ لَيْسَ مَعَهُ أَحَدٌ﴾ (أخرجه أحمد: ۴۴۴۸، والبخاري: ۵۴۲۰، ومسلم: ۲۲۰)، واته: نۆمه تانم بۆ رانویتران، پیتشانم دران، (ده بی له خه وندا بووبن، یاخود له شهوی ميعراج دا بووبن)، پیغه مبه ری وام ده بینن، پیاونکی له گه ل بوو، پیغه مبه ری وابوو دوو پیاوی له گه ل دابوون، (بهس نه و نده نیمانیان

پى ھىتابوو)، پىغەمبەرى وام دەبىنى كۆمەلىكى لەگەلدا بوون، پىغەمبەرى
 واشبوو كەسى لەگەل نەبوو، (واتە: ھىچ كەس بىرۋاي پى نەھىتا بوو).

بۇ زانىارى ھەموو لايەك: زۆر جار باس دەكرى، ئەدى كوا لە نىو گەلى
 چىن، كوا لە ھىندستان، كوا لە فلان شوئى دوورى دنيا، بۇ چى باس و
 خواسى ھىچ پىغەمبەر ئامان نەبىستو، وەلئەكەي نەوئەيە كە: پىغەمبەر ان (عَلَيْهِمُ
 الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) كە ھاتوون بانگەوازي خواو پەيامى خوا بەيەكگرتن (توحيد)
 يان ھىتاو، كە پىغەوانەي بىر كىر دىنەوئەي خەلك و، پىغەوانەي بوونناسىي نەو
 خەلكە بووو، پىغەوانەي نەو بووو، كە ئەوان كر دوويانەتە پىشە، لە شىوئەي
 ژيانى ئابوورىي و سياسىي و كۆمەلەئەي و فىكرىي و عەقىدەئەي دان، بۇيە
 وەك پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئ، پىغەمبەرى وا ھەبوو، ھاتو، كەس ئىمانى پى
 نەھىتاو، نىجا باس و خواسەكەي چۆن بزاندرى؟ ھەبوو بەكەي يان دووان،
 يان كۆمەلىكى كەم، بىرۋايان پى ھىتاو، پىغەمبەر ان ھەر بە چەوساوئەي
 ژياون و، نەو كاتەش وەك ئىستا نەبوو، نووسىن و خوئىندن و باس و خواس
 و تۆمار كىر دىن، شتىكى بلابى و، لە نىو ھەموو خەلكدا بى، نەو كاتە زياتر
 خوئىندن و نووسىن بە دەستى دەستەلاتدارانەو بووو، ئەوانىش مېژوو يان بە
 كەبى خۇيان نووسىوئەتەو، نەوئەي مەبەستىان بووبى، تىشكىان خستۇتە سەر،
 نەوئەش كە مەبەستىان نەبووبى، كىيان كر دوو، كە تىستاش ھەر وايە، تىستاش
 دام و دەزگايەكانى راگەياندىن، رۇوداويك ئەگەر مەبەستىان بى، زۆر تىشكى
 دەخەنە سەر و گەورەي دەكەن، زەقى دەكەنەو، كەسانىك، يان رۇوداويك،
 يان ھالەتتىكىش، كە مەبەستىان بى، نادىدە بگىرى، كپ و، خەفەي دەكەن و
 زۆر لىوئە دەخەن.

مه‌سه‌له‌ی پینجه‌م:

ناردنی مووساو هاروونی برای (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به نیشانه گه‌ل و به‌لگه‌ی پروونه‌وه بۆ لای فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی و، خوْ به‌زلگری و نیمان نه‌هیتانیان به بیانوی مروْه‌بوونی مووساو هاروون و، ژیر ده‌سته بوونی گه‌له‌که‌یان و، سه‌ره‌نجام فه‌وتیرانیان و، کتیب و به‌رنامه‌دان به مووساو، رینمای کردنی گه‌له‌که‌ی:

خوَا ﴿١٥﴾ دَه‌فه‌رموی: ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ۙ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عٰلِينَ ﴿١٦﴾ فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عٰبِدُونَ ﴿١٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿١٨﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٩﴾﴾

پیشتریش باسمان کرد تیمه له ته‌فسیری سووره‌تی (الأعراف) دا، به درژی‌ی باسی به‌سه‌ره‌اتی مووساو هاروونی برای (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، گه‌له‌که‌یان، (بنو اسرائیل)، هه‌روه‌ها فیرعه‌ون و هامان و قاروون، نه‌و سۆ کوچکه شوومه‌و، نه‌وانه‌ی له‌که‌لیان بوون، باسمان کردوه، که تیمه به‌سه‌ره‌اتی مووساو هاروون و (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و گه‌له‌که‌یان و، له‌که‌ل فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی کردوومانه به سیزده (١٣) قۆناغ، هه‌شت (٨) قۆناغیمان له سووره‌تی (الأعراف) دا باسکردوون، پینچ (٥) قۆناغی ماون، نه‌وانیش له سه‌ره‌تای ته‌فسیری سووره‌تی (القصص) دا، خوَا پشتیوان بۆ باس ده‌که‌ین:

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه، له شەش بڕگەدا:

١- ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾، دوایی مووساو هاروونی برابمان په‌وانه‌کرد، به نیشانه‌کا‌مانه‌وه‌وه، به به‌لگه‌به‌کی پروونه‌وه.

(سلطان)، به به لگه ده گوتری، چونکه به لگه ی روون و ناشکرا، دهسه لاتی هه به لهسه ر عقل و دلی مروّف، نه گهر نهو مروّفه پرتزی عقل و دلی خوئی بگری.

خوا بو کوئی ناردن؟

(۲) - ﴿إِلَىٰ رُعُوتٍ وَمَلَانِيءٍ﴾، بو لای فیرعهون و دهسترویشتووه کانی، (الملا: الذین یملئون عیون الناس وقلوبهم هینة وبهائة)، (ملا) نهوانه ن که چاوو دلی خه لک پر ده کهن، له سام و هه بیته و سه رسامیی.

کهواته: (ملا) ی فیرعهون، نهوانه ن له کورو مه جلیسه که ی دا بوون، که وا پنده چی لیره دا مه بهست پتی زاناو جادوو گهره کان بووبن، که کوئی کردوونه وه، یاخود نهوانه ی که راوئزی پن کردوون، له پش هه موویانه وه هامان و قاروون.

(۳) - ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ﴾، نجا خوئیان به زلگرت و کومه ئیکی به زلگرتوو بوون، به (ف) ی (تعقیب)، هاتوو، یانی: ریک که هات و چوون بو لایان، به کسه ر خوئیان به زلگرت، به بن تیفکرین و، لیوردبوونه وه ی په یامه که ی، ﴿وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ﴾، له به رته وه ی کومه ئیکی به رز بوون، خو بو به رزگر بوون، خوئیان پن به رزتر بوو له وه که گوئی بو مووساو هاروونی برای (علینهما الصلاة والسلام) بگرن، نجا چیان به پاساو هیناوه ته وه؟

(۴) - ﴿فَقَالُوا أَتُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِكَ وَلِقَوْمَهُمَا لَنَا عِذْرٌ﴾، گوتیان: تایا پروا بینین بو دوو مروّفی وه ک خویمان، له حالئیکشدا که گه له که یان، خه لکه که یان بو تیمه کوئیلن، ملکه چن، ژیر دهستی؟!

هه لبه ته به نوو نیسرا ئیل وه ک کوئیلن و ابوون، له به ر دهستی فیرعهون دا، هه رچه نده کوئیلن نه بوون، به لام پیاوه کان وه ک کوئیلن، نافرته ته کان وه ک که نیزه ک مامه له یان له گه ل دا کراوه، نه گهرنا نازاد (حر) بوون، کوئیلن (رقیق) نه بوون، به لام

بە چاوی کۆیلەو خزمەتکارو ژێر دەست تەماشاکراون، بۆیە فیرعهون وا دەلی، هەرچەندە ئەصلی وشە (عبادة) لە زمانی عەرەبییدا بە مانای ملکه چیی دی، واتە: قەومەکیان بوو ئیمە ملکه چن، فەرمانبەرن، ژێردەست، کە دیارە بەنوو ئیسرائیلیش وەک گوتمان: خزمەتکارو بەردەست و ژێردەستی قیبتییەکان بوون، بە سەرۆکایەتی فیرعهون و قاروون و هامان، بۆیە وایانگوتو، ئنجا بە پلە یەکەم مووسا عليه السلام کە پووبەری فیرعهون بۆتو، بۆ ئەو بوو کە بەنوو ئیسرائیل لەو ژێر دەستی و، زەبوونیە دەرباز بکات، وەک دەفەرموی: ﴿فَأَرْسَلْنَا مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا نُعَذِّبُهُمْ﴾ طه، واتە: بەنوو ئیسرائیلیمان لەگەڵ بنێرو، چی دیکە ئەشکەنجەیان مەدە! فیرعهون سۆغروو بیگاری بە پیاوکان دەکرد، ئاfrهتەکانیشیان دەهێشتەوو، نێرینهکانیان سەردەبری، ئاfrهتەکانیان دەهێشتەوو بۆ خزمەت و بۆ پێی رابواردن و کاری خراب.

5- ﴿فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ﴾، بە درۆیان دانان، یەكسەر لە فەوتوان بوون، بە (ف) بەدواداھاتن، (تعقيب)، یانی: کە چوون، یەكسەر بە بن دواکەوتن بە درۆیان دانان، ﴿فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ﴾، ئەویش هەر بە (ف) تەعقیب، واتە: سەرەنجام یەكسەر لە فەوتنراوان بوون.

هەلبەتە یەكسەر کە ئەوان ئەوانیان بە درۆ داناو، واتە: فیرعهون و دارو دەستەکە، مووساو ھاروونیان بە درۆ داناون، یەكسەر خوا عز وجل سزای نەداون، بەلام لێرەدا خوا عز وجل بۆمان کورت دەکاتەو، کە سەرەنجامە کە وابوو، ئەوان لە فەوتنراوان بوون.

6- ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾، بە دنیایی کتیبیشمان بە مووسا دا، بە لێکو پێی راست بگرن، کە کتیبە کە بریتی بوو لە تەورات، تەوراتیش بە زمانی عیبری یانی: شەرعیەت، بەرنامە، بۆچی؟

﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾، به لکو رتی راست بگرن، کن رتی راست بگری؟ به نوو نیسپراتیل، کار به و شه ریعته ته بکه ن، چونکه قیبتیه کان، گه لی میسر، که (أقباط) یان پی ده گوترا، ته وانسه ی دارو ده سته ی فیرعه ون سه ربه رشتیان ده کردن، ته وانسه پروایان به مووسا عليه السلام نه هیتنا بوو، تاکو نه رکدار (مُكَلَّف) بکرین به جتیه جن کردن شه ریعته، نه وه ی بروای به ته صلی دین نه بی، داوای لیتا کرتی که پابه ند بی به لقه کانی دینه وه: (مَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِأُصُولِ الدِّينِ، لَا يَكْتَفِ بِفُرُوعِ الدِّينِ).

مہسہ لہی شہ شہ م:

گپرائی عیساو دایکی (عَلَيْهِمَا السَّلَام)، بہ نشانہ یہ کی ناوازی خواو،
 حہ واندنہ وہی خوا بویان لہ شوتیتیکی بہ رزی نارام و ناوداردا:

خوا ﴿وَعَلَّمْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةَ الْكُرْسِيِّ﴾ ددہ رموی: ﴿وَأَوْسَيْنَهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ
 وَمَعِينٍ﴾

شیکردنہ وہی ئەم ئایہ تہ، لہ دوو برگہ دا:

۱- ﴿وَعَلَّمْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةَ الْكُرْسِيِّ﴾، ہرودہا کوری مہرہم و دایکیمان کردنہ
 نشانہ یہ کی ناوازی.

وشہی (آیۃ)، بہ نہ ناسراو (نکرۃ) ہاتوہ، بؤ بہ مہ زنگرتن، لہ بہر نہ وہی
 نشانہ یہ ک بووہ، زور نشانہ یہ دیکہی گرتوونہ خوئی، نشانہ یہ کی زور ناوازیو
 سہر سورہتہنہر بووہ، کہ تہنیا عیسا ﷺ لہ نیو مروفاہ تہی دا بہو شیوہ یہ
 بووہ، کہ تہنیا دایکی ہہ بیت و بابی نہ بی، ئەوہ نشانہ یہ کی زور گہورہ یہ،
 مہرہم بہ بی نہ وہی دەستی ہیچ پیاوئکی پی بکہوئی، نہ بہ حہ لالی، نہ
 بہ حہ پامی، عیسا ﷺ ہی بووہ.

۲- ﴿وَأَوْسَيْنَهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ﴾، نہو دووانہ، کوری مہرہم و دایکی،
 مہرہم و عیسا مان (عَلَيْهِمَا السَّلَام)، پہ نامان دان بہرہو تہ پؤلکہ یہ ک، بہرہو گردیک،
 بہرہو بہر زایبہ ک، بردمانن، کہ نہو گردو تہ پؤلکہ یہ خاوہنی نشینگہ بوو، خاوہنی
 کانہی و سہرچاوش بوو، (الإيواء؛ جَعَلَ الْغَيْرَ أَوْيَا سَاكِنًا)، (إيواء)، بریتہ لہ وہی غہیری
 خوٹ بحہ وئینہ وہو، نیشتہ جیتی بکہی و، سہ قامگیری بکہی.

(رَبْوَةٍ)، واتہ: بہر زایبہ ک، گردو تہ پؤلکہ یہ ک، ﴿ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ﴾، (ذَاتِ)،
 (أي: صاحبة)، خاوہن، خاوہنی نشینگہ و کانہی و سہرچاوش، نہو گردہ، نہو

ته پۆلكه و بهرزایه و ابوو، شوینی نیشته جی بوون بووه، (قرار) یانی: مانه وه له شوینیک، یان نیشته جی بوون و، سه قامگیر بوون له شوینیکدا.

(وَمِعِينٍ)، (معین) واته: ناویکی بهرچاو، ناویک له بهری برّواو دیاربتی، (المعین: الماء الظاهر الجاری علی وجه الأرض)، واته: نهو ته پۆلكه (ربوة) به، هه م به كه لکی تیدا نیشته جی بوون ده هات، هه م کانسی و سهرچاوه شی لی بوو، نه مه نیزیکه له مانای فهرمایشتی خوای بهرز که له سووره تی (مریم) دا به مه پیه می فهرموو: ﴿قَدْ جَعَلَ رَبُّكَ تَحَنُّكَ سِرِيًّا ۝۲۱﴾ وَهَرِيَّ إِلَيْكَ مِجْرَجَ النَّخْلَةِ نَسُوطَ عَلَيْكَ رُطْبًا حِينًا ۝۲۲﴾ فَكُلْ وَأَشْرَبْ وَفَرِّغْ عَيْنًا ۝۲۳﴾، خوا ۱۱ مه پیه م ده دویتن:

ده فهرموی: په ره ره دگارت جوگه له به کی، (کانسی و سهرچاوه به کی له ژیر تووه)، له خوار تووه، (له دامین نهو شوینه ی که تووی لیتی) داناوه، تو لقی دار خورماکه رابوه شینه، خورمای ته رو پیگه یشتوو تو ده خاته خواری، ئنجا (له خورمایه که) بخوو، (له تاوه که ش، له کانسی و سهرچاوه که ش) بخوووه، دنیابه، با چاوت سه قامگیرو، نارامگربتی.

چونکه ئینسان نه گه ترسی له سه ربی، هه ر چاو به ملاولادا ده گیرتی، به لام نه گه رهستی به دنیایی کرد، چاو بهو لاو لادا ناگیرتی.

تیمه له تهفسیری سووره تی (مریم) دا به درژی بی باسی به سه رهاتی مه پیه م و عیسی کوپیمان کردوه، بۆیه لیره به کورتیی باسی ده که ین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ **دهرسی چوارهم** ❖

پێناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان بیست و حەوت (۲۷) تایەت دەگرێتە خۆی، تایەتەکانی: (۵۱ - ۷۷)، چەند بابەتیکێ جوړاو جوړیان گرتوونە خۆیان، دەتوانین بئین: چوار بابەتی سەرەکیین:

۱- دواندنی پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، که پۆزی باش و پاک بخۆن و، کردەوێ چاک بکەن و، یەکیەتی ئایین و بەرنامە ی خوا، یاخود: نۆمەتی خوا بە یەکگرتن، بپارێزن.

۲- پەرخەگرتن لە شوێنکەوتووانی لادەریان، که پەرتەوازه بوون و خەیاڵ پلاویش دەکەن، که خوا خۆشی دەوێن!

۳- پێناسە کردنی شوێنکەوتووانی پەسەنیان بە پێنج خەسلەتی بنەپەتی، که بریتین لە:

۱- ترس و سام بەرانبەر بە خوا.

۲- ئیمان بە تایەتەکانی خوا.

۳- هاوبەش بوو خوا دانەنان.

۴- ئەنجامدانی هەرچی کردەوێ چاکەو لە توانایان دا هەیه، لە گەڵ ئەوەشدا هەبوونی ترس و بیم و دلەپاوکە، لە سزای خوا.

۵- خێرای کردن لە ئەنجامدانی چاکەکاندا و، پێشکەوتنەوه بە بەندایەتییدا بوو خواو فەرمانبەریی بوو خوا.

۴- دووبارە هاتنەوه سەر باس و خواسی ئەوانە ی لە پێبازی پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لایان داوهو، پێناسە کردنیان بە دوازدە (۱۲) سیفەت و کردەوێ خراپیان، که بریتین لە:

- (۱) - بیتاگایی.
- (۲) - خوشگوزهرانیی.
- (۳) - پشتکردنه هیدایه تی خوا.
- (۴) - خوبه زلگریی.
- (۵) - قسه ی پووج.
- (۶) - شونکته وتنی کوثرانه ی پیشینان.
- (۷) - نکو و لیبی کردن له راستیتی پیغه مبه ر موحه ممد ﷺ.
- (۸) - تومه تبارکردنی پیغه مبه ری کوتایی ﷺ به شیتی.
- (۹) - ره تکرده وه ی هه ق.
- (۱۰) - پشتکردنه به نامه ی خوا.
- (۱۱) - لادان له راسته ری.
- (۱۲) - مکووری له سه ر سه رکیشی و مله وری.

﴿ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَإِنَّ هَذِهِ أَنتُمْ كَرِهْتُمْ وَإِنَّا نَبُذُكُمْ فَأَنْتُمْ قَائِلُونَ ﴿١٢﴾ فَتَقَطَّعُوا أَسْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلٌّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿١٣﴾ فَذَرَهُمْ فِي عَقْرِيهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٤﴾ أَيْحَسِبُونَ أَنَّمَا نُؤْتُهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَمِنَ النَّبِيِّ ﴿١٥﴾ نَسَاجُ لَهْمٍ فِي الْفَلْحَرِ كُلِّ لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُتَّقُونَ ﴿١٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ يُعَاقِبُونَ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ يُرْسِلُونَ لَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَاوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْفَلْحَرِ وَهُمْ لَمَّا سَبَقُونَ ﴿٢١﴾ وَلَا تَكَلَّفْ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدُنَّا كُنُفٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهِيَ لَا تَظُنُّونَ ﴿٢٢﴾

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرٍ مِّنْ هَذَا وَلَمْ يُعْطَلْ مِنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَمَلُونَ ﴿١٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا
 مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْتَرُونَ ﴿١٤﴾ لَا يُجْتَرُوا يَوْمَ الْيَوْمِ لَكُم مِّنَّا لَا تُصْرُونَ ﴿١٥﴾ فَذَكَرْنَا
 مَا يَتَّبِعُنَّ عَلَىٰ عِلْمِكُمْ فَكُنتُمْ عَلَىٰ أَصْقَابِكُمْ تُنكصُونَ ﴿١٦﴾ مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ﴿١٧﴾
 أَفَلَمْ يَذَّبُوا الْقَوْلَ إِذْ جَاءَهُمْ مَا بُرِّئُوا بِآيَاتِ آيَاتِهِمْ هُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ
 مُنْكَرُونَ ﴿١٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْفَرَهُم بِالْحَقِّ كَرِهُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَوْ
 أَتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِنْ
 قَبْلِهِمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ يُعْرِضُونَ ﴿٢١﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَيْرًا فَأَخْرَجَ رِبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ
 ﴿٢٢﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٣﴾ وَإِنَّ الدِّينَ لَآ يَزُولُ إِلَّا بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ
 لَنُنَكِّتَنَّ ﴿٢٤﴾ وَلَوْ رَضَيْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرِّ لَلْجَأَ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٢٥﴾
 وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَضُرُّعُونَ ﴿٢٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا
 ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْسِئُونَ ﴿٢٧﴾

مانای ده‌قاو ده‌قی نایه‌ته‌کان

ئە‌هی پێغه‌مبەرینه! لە‌ خواردنه‌ پاک و چاکه‌کان بخۆن و، کردوه‌ی باش بکه‌ن، بێگومان من به‌وه‌ی ده‌یکه‌ن، زانام ﴿٥١﴾ نهم رێبازه‌شتان یه‌ک رێبازه‌، منیش په‌روه‌ردگار تانم، ده‌جا پارێزکاریم لێ بکه‌ن ﴿٥٢﴾ که‌چی (تۆممه‌ته‌کانیان) نایینی خۆیانیان بۆ چه‌ند به‌شێک بربر کرد، هه‌ر کۆمه‌له‌ به‌وه‌ی له‌ لایه‌تی، زۆر دلخۆشه‌! ﴿٥٣﴾ ده‌جا (ئە‌هی موحه‌ممهد) وازیان لێ بێنه‌، با هه‌تا ماوه‌یه‌ک له‌ سه‌رگه‌ردانیاندا سه‌راسیمه‌ بن ﴿٥٤﴾ نایا پێیان وابه‌ نه‌و کوران و سامانه‌ی بۆیان ده‌ره‌خستین ﴿٥٥﴾ هۆگاری ته‌وه‌یه‌ که‌ په‌له‌ ده‌که‌ین له‌ چاکه‌ بۆ هێتانه‌ پێشیان دا؟ (خه‌یال پلاو ده‌که‌ن)، به‌لکو هه‌ست ناکه‌ن و نافامن (که‌ نه‌وه‌ په‌لکش کردنیانه‌ به‌ره‌و سزا) ﴿٥٦﴾ به‌ دنیایی تیمه‌ نه‌وانه‌مان له‌لا په‌سندو خۆشه‌ویسته‌، که‌ به‌ هۆی ترس و سامیانه‌وه‌ به‌رانبه‌ر به‌ په‌روه‌ردگاریان، بیم و مه‌ترسییان هه‌یه‌، (تووشی سزا بێن) ﴿٥٧﴾ هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی برۆیان هه‌یه‌، به‌ نایه‌ت و نیشانه‌کانی په‌روه‌ردگاریان ﴿٥٨﴾ هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی هاوبه‌ش بۆ په‌روه‌ردگاریان دانائین ﴿٥٩﴾ دیسان نه‌وانه‌ی هه‌رچی پێیان ده‌کرتی (له‌ کاری چاک، یان له‌ به‌خشین) ده‌یکه‌ن و نه‌نجامی ده‌دن، که‌چی دلشیان هه‌ر به‌ ترس و له‌رزه‌، له‌وه‌ی که‌ ده‌گه‌رتنه‌وه‌ لای په‌روه‌ردگاریان ﴿٦٠﴾ نا نه‌وانه‌ له‌ کردوه‌ چاکه‌کاندا خێرای ده‌که‌ن و، تیشیاندا پێشپه‌وه‌ن ﴿٦١﴾ جگه‌ له‌ تواناشی ئه‌رک ناخه‌ینه‌ سه‌ر هه‌یچکس و، لیستیکیشمان له‌ لایه‌ که‌ (له‌ پۆژی قیامه‌ت دا) به‌ هه‌ق و راستی ده‌دوێ و، نه‌وان سته‌میان لێ ناکرتی ﴿٦٢﴾ به‌لکو (کافره‌کان) دلایان له‌وه‌ بێ ناگایه‌و، چه‌ندان کردوه‌ی خراپی دیکه‌شیان هه‌ن، که‌ نه‌نجامیان ده‌دن ﴿٦٣﴾ هه‌تا کاتییک که‌ خوشگوزه‌ره‌انه‌کانیانمان به‌ سزاو نازار گرت، له‌و کاته‌دا دادو فیغان ده‌که‌ن ﴿٦٤﴾ (پێیان ده‌گوتی: نه‌مرو هاورو رو

مه كەن، لە بەرانبەر سزای تێمەدا، سەرناخرێن و هاوکاری ناکرێن ﴿٦٥﴾ پێشتر
 ئایەتە کامەتان بەسەردا دەخوێندرانەو، كەچی لەسەر پاژنەكانتان دەكشانهو!
 ﴿٦٦﴾ بە درۆدانەرانە لەبەرانبەریدا (لە بەرانبەر قورتاندا) خۆتان بە زلەدگرت و،
 شەوگارتان بە قسەى خراپ دەگوزەراندا (و بەسەر دەبرد) ﴿٦٧﴾ ئایا ئەو (كافر)
 انە لە فرەمايشتەكەى خوا وردنەبوونەو، یان (هۆكاری بێبەروایان ئەوەیە كە)
 شتێكیان بۆ هاتو، كە بۆ باب و باپیرانى پێشوویان نەهاتبوو؟ ﴿٦٨﴾ یان ئایا
 پێغەمبەرەكەیان (موحەممەد) نانا، بۆیە نكوولیی لێدەكەن؟ ﴿٦٩﴾ یان ئایا
 دەتێن: شتیی تێدايە؟ بەلكو هەقى بۆ هێناون و، زۆر بەشیان بە هەق قەلسن
 ﴿٧٠﴾ تنجا ئەگەر هەقىش شوێن ئارەزووكانیان كەوتبايە، ئاسمانەكان و زەوى و
 هەر كەس كە تێاندایە، تێكدەچوون، بەلكو تێمە (قورتانە) بێرخەرەو، كە یانمان
 بۆ هێناون، كەچی ئەوان پشت لە بێرخەرەو، كەیان دەكەن ﴿٧١﴾ یان ئایا تۆ
 (ئەى موحەممەد!) پاداشت و خەرجییان لى داوا دەكەى، بۆیە بپروا ناهێنن؟
 ﴿٧٢﴾ بە دلنایى پاداشتی پەرەدگارت باشترەو، نەویش چاكترین بژیو دەره
 ﴿٧٣﴾ بێگومان تۆ بەرەو راستە پى بانگیان دەكەى، ئەوانەش كە بپروایان بە
 دواپۆژ نیە، لە راستە پى لامل و لادەرن ﴿٧٤﴾ تنجا ئەگەر بەزەبیشمان پێیان دا
 هاتبایەو، ئەو ئازارو ناپرەتییانمان لى لابردبان، هەر لەسەر سەركێشى
 خۆیان، سەرگەردانە سوور دەبوون ﴿٧٥﴾ مسۆگەر پێشتریش سزاندان، كەچی
 بۆ پەرەدگاریان هەر ملكەچ نەبوون و نەكپوووانەو ﴿٧٦﴾ (ئیدی لەسەر ئەو
 عینادى و ملهوری بەردەوام بوون) هەتا دەرگای ئازارو سزایەكى سەختمان
 بەسەردا كردنەو، تنجا لەو حالەدا، لەنتو ئازارو سزایەكەدا، بى ئومىدو تەما
 بپروا بوون ﴿٧٧﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(الطَّيِّبَاتِ): واته: رۆزییه خوۆش و به تام و به سووده کان، ده گوتری: (طَابَ الشَّيْءُ يَطِيبُ طَيِّبًا فَهُوَ طَيِّبٌ، الطَّيِّبُ مَا تَسْتَلِدُّهُ الْحَوَاسُ، وَمَا تَسْتَلِدُّهُ النَّفْسُ، وَالطَّعَامُ الطَّيِّبُ فِي الشَّرْعِ مَا كَانَ مُتَنَاوِلًا مِنْ حَيْثُ مَا يُجُوزُ)، ده گوتری: (طَابَ الشَّيْءُ يَطِيبُ طَيِّبًا فَهُوَ طَيِّبٌ)، واته: نهو شته پاک و چاک و به که لک بوو، (طَيِّبٌ)، شتیکه که ههسته وه ره کان و، (نفس) چینی لئ ده کات و، خواردنی (طَيِّبٌ)، له روانگهی شه رعیه ده نه وهیه: به شیوهیه که به ده ست هتیرایی که ره وایه.

(زُبْرًا): (زُبْرٌ) کوی (زُبْرَةٌ) یه واته: (الْقِطْعَةُ)، پارچه، به لأم لیره خوازراوه ته وه بو به ش، که واته: (جَعَلُوا أَمْرَهُمْ زُبْرًا)، یانی: نایینه که ی خویان، کاره که ی خویان به ش به ش کرد، دایر دایر کرد.

(عَمْرَتِهِمْ): (الْعَمْرَةُ: مُعْظَمُ الْمَاءِ، السَّائِرَةُ لِمَقْرَاهَا)، زۆر به ی ناو که سه رچاوه که داده پوۆشی، پیتی ده گوتری: (عَمْرَةٌ)، واته: قوولایی ناو، (جَعِلَ مَثَلًا لِلْجَهَالَةِ الَّتِي تَعْمُرُ صَاحِبَهَا)، لیره دا کراره به وینه، بو نه زانییه که که خاوه نه که ی نقوم ده کات و دایده پوۆشی.

(مُشْفِقُونَ): واته: به ترس و له رزن، (الإشْفَاقُ: عِنَايَةٌ مُخْتَلِطَةٌ بِخَوْفٍ، لِأَنَّ الْمُشْفِقَ يُحِبُّ الْمُشْفَقَ عَلَيْهِ وَيَخَافُ مَا يَلْحَقُهُ)، (إشْفَاقٌ)، بریتیه له چاودیری کردنیکی تیکه ل به ترس، چونکه بابای (مُشْفِقٌ)، نهو که سه ی (إشْفَاقٌ) که ی بو دهرده بری، خوۆشیده وی و، ده شترسی که شتی خراپی تووش بن، ده توانین به کوردی بلینی: (إشْفَاقٌ)، واته: به په روۆش بوون، به ته نگه وه بوون.

(وَجِلَّةٌ): (الْوَجَلُ: إِشْتِعَارُ الْخَوْفِ)، (وَجَلَّ)، واته: ههستکردن به ترس، پشیمان ده‌تین: (دَلَّى له مستقن دایه).

(بِجُرُوتٍ): یانی: هاوارو رۆ ده‌که‌ن، (جَارَ: إِذَا أَفْرَطَ فِي الدُّعَاءِ وَالتَّضَرُّعِ)، (جَانَ) ته‌گه‌ر که‌سینک زنده‌رۆیی بکات، له پارانه‌وه‌و کپووزانه‌وه‌دا.

(عَلَى أَعْقَابِكُمْ نَكْمُونَ): واته: پاشه‌و پاش، له‌سه‌ر پاژنه‌تان ده‌کشینه‌وه، (النَّكُوضُ: الإخْجَامُ عَنِ الشَّيْءِ)، (نَكُوضٌ)، نه‌وه که‌ننسان له شتیک بچیته‌ دواوه.

(سَمِرًا): واته: قسه‌ی شه‌وتان ده‌کرد، شه‌وتان به‌ قسه‌کردن به‌ رپی ده‌کرد، (السَّمَرُ: الْحَدِيثُ لَيْلًا، سَمَرَ فَلَانَ: تَحَدَّثَ لَيْلًا)، (سَمَرَ) بریتیه له قسه‌ی شه‌وی، شه‌وکار به‌سه‌ربردن به‌ قسه.

(تَهْجُرُونَ): (الْمُهْجَرُ: الْكَلَامُ الْقَبِيحُ الْمَهْجُورُ لِقُبْحِهِ)، (هَجَرَ) بریتیه له قسه‌یه‌کی ناشیرین که‌ وازی لی ده‌هترئی له‌به‌ر ناقولایانی، واته: تیه‌وه شه‌وانه‌هه‌ر خه‌ریکی قسه‌ی پووچ و ناشیرین بوون.

(خَرَجًا): (الْخَرْجُ: ضِدُّ الدُّخْلِ)، (خَرَجَ) نه‌وه‌یه که‌ نینسان خه‌رجی ده‌کات و، لیتی ده‌رده‌جی، (دَخَلَ)، نه‌وه‌یه که‌ بۆی دی.

(فَخَرَجَ): (الْخَرَجُ: مُخْتَصَّ غَالِبًا بِالضَّرِيَةِ عَلَى الْأَرْضِ)، (خَرَجَ)، زیاتر تابه‌ته‌ به‌و باجه‌ی له‌ زه‌وی وه‌رده‌گیرئ.

(أَتُكْرَبُونَ): (أَيُّ عَادِلُونَ)، عادل: لادهر، (نَكَبَ عَنْ كَذَا: مَالَ وَعَدَلَ)، لایداو، لاری بوو.

(لَلْحَرَجِ): (الْحَرَجُ: التَّمَادِي فِي الْعِنَادِ فِي تَعَاطِي الْفِعْلِ الْمَرْجُورِ عَنَّهُ)، (لِحَاجِ)، بریتیه له‌ درتزه‌ پتدانی که‌ لله‌ره‌قیی، له‌ نه‌نجامدانی کرداریکیدا که‌ سه‌رزه‌نشست کراوه‌و، سه‌رکۆنه‌ کراوه‌.

(بَعْمَهُنَّ): (العَمَهُ: التَّوَدُّدُ فِي الْأَمْرِ مِنَ التَّحْيِيْرِ)، (عَمَهُ)، بریتیه له نه وهی که سیک له باره ی شتی که وه، دَلْ له دَلْ بدات و، تیبدا سه راسیمه و سه رگه ردان بی.

(فَمَا اسْتَكَانُوا): (أَي: فَمَا خَضَعُوا، وَمَا دَلُّوا)، هیچ ملکه چ نه بوون، نه کرووزانه وه، نه پاراننه وه.

(يَضْرَعُونَ): (ضَرْعٌ: ضَعْفٌ وَدَلٌّ)، (تَضْرَعٌ) له (ضَرْعٌ) هوه هاتووه، (ضَرْعٌ)، یانی: گوان، که سیک، که گوانی مه ره، بزنه، مانگایه، ده یدوشن، (تَضْرَعٌ) یش، نه وه یه که نینسان خو ی رابگوشن و، بکرووزینه وه و، بَلَّائِيْتَهُوه.

(مُتِلُّونَ): (الْإِبْلَاسُ: الْحُزْنُ الْمُغْتَرِضُ مِنْ شِدَّةِ الْبَاسِ)، (إِبْلَاسٌ) بریتیه له دلته نگیی و خه مبارییه ک، له نه نجامی ناومید بووندا، په یدا بوونی که سیک، زور تووشی سه غله تیی بووه، ناومیدو ته ما بپراو بین.

مانای گشتینی نابه‌ته‌کان

خوای سوره تنی دواى نهو نابه‌تانه‌ی رابردن، به تایهت دواى گیرانه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی نووح سوره تنی و به‌سه‌رهاتی نهو پیغه‌مبه‌ره‌ی له دواى (نووح) دا هاتوه، که وه‌ک گوتمان: وا پیده‌چى صالح بى، که بۆ‌گه‌لى (مُود) نیردراوه، هه‌روه‌ها دواى نه‌وه‌ی به‌گشتینی باسی پیغه‌مبه‌ران و، کۆمه‌لگاگانى کردو، دواتر ناماژه‌یه‌کی کرد به‌سه‌رهاتی مووسا و هاروون (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، له‌گه‌ل فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌یدا، پاشان ناماژه‌یه‌کی کورت‌تری کرد، به‌عیسا سوره تنی و دایکی (مه‌ریه‌م) خوا لئی رازی بى ده‌کات، دواى نه‌وه‌ خوا سوره تنی روو ده‌کاته پیغه‌مبه‌ران و ده‌فه‌رموی:

﴿يَأَيُّهَا الرَّسُلُ كَلِّمْنَا مِنَ الْغَلْبَةِ وَأَعْمَلُوا صَلَاحًا إِنَّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾. نه‌ی پیغه‌مبه‌رینه! نه‌ی ره‌وانه‌کراوینه! له‌بژیوه‌ چاک و پاک و سوود به‌خشه‌کان بضوون و، کرده‌وه‌ چاکه‌کانیش نه‌نجام بده‌ن، به‌دنیا‌یی نه‌وه‌ی ئیوه‌ ده‌یکه‌ن من پتی زانام و، لئی ناگادارم.

که‌واته: بزنان چوون هه‌ئسوکه‌وت ده‌که‌ن، ئیوه‌ نوینه‌ری منن و، گه‌یه‌نه‌ری په‌یام و به‌رنامه‌ی منن، بۆ‌لای جندو مروفتان، ده‌بى زۆر له‌خۆتان وریابن، له‌وه‌ ناسته‌ به‌رزده‌دا بن، که‌ شایسته‌تانه.

که‌ به‌ته‌نکید هه‌ر واش بوون.

ئه‌مه‌ لیره‌دا، یانى: خوای په‌روه‌ردگار کاتى خو‌ی وای به‌ پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) فه‌رمووه، یاخود ئیوه‌ ناگادار بن! که‌ خوا سوره تنی به‌وه‌ شیوه‌یه‌ پیغه‌مبه‌رانی دواندوه، هه‌ر کامیکیانی به‌جیا دواندوه، به‌وه‌ شیوه‌یه، که‌ ته‌نیا بژیوی پاک و چاک بغوات، پاک له‌رووی هه‌لآیى و، چاک له‌رووی نه‌وه‌ وه‌

که مایه‌ی راگرتنی جه‌سته‌و، دابین کردنی ته‌ندروستی بی، کرده‌وه چاکه‌کانیش نه‌نجام بدات، هه‌موو پیغه‌مبه‌رتک (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، خوا ئاوا‌ی فه‌رمان پیکردوه، ناگاداریشی کردۆته‌وه: من ناگادارم، زانام به‌وه‌ی ده‌یکه‌ن.

له فه‌رمایشیتیکدا پیغه‌مبه‌ر ﴿۸۷﴾ ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ﴾ (أخرجه أحمد: ۸۳۳۰، ومسلم: ۱۰۱۵، والترمذي: ۲۹۸۹)، واته: خوا به‌وه فه‌رمانی به‌برواداران کردوه، که فه‌رمانیشی پی به‌پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کردوه، وه‌ک خوا ﴿۸۸﴾ له سووره‌تی (المائدة) دا ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرُمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ ﴿۸۷﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا ﴿۸۸﴾، واته: نه‌ی نه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه! نه‌وه‌ی که خوا بو‌ی ره‌وا کردوون، له خو‌تانی قه‌ده‌غه مه‌که‌ن و، سنورو شکتینی مه‌که‌ن و، له‌و رۆزییه پاک و چاکانه‌ی خوا پی‌ی داو، بخۆن.

هه‌له‌به‌ته ئیمانداران، شو‌تیکه‌وتووانی پیغه‌مبه‌رانن، بو‌یه: ده‌بی ئیماندارانیش وه‌ک پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بکه‌ن، پیغه‌مبه‌ران سه‌رمه‌شقی ئیماندارانن.

﴿وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّةٌ أُمَّةٌ وَجَدَةٌ﴾، دیسان خوا پروو به پیغه‌مبه‌ران ده‌فه‌رموی: نهم به‌رنامه‌یه‌شتان یه‌ک به‌رنامه‌یه، نه‌مه نه‌گه‌ر وشه‌ی ئۆمه‌ت به‌مانای دین و ریباز بی، نه‌گه‌ر به‌مانای کۆمه‌له‌ه‌لک‌یک بی، واته: نه‌و کۆمه‌له‌ه‌لک‌یکه، که پیغه‌مبه‌ران سه‌رقافله‌یانن، به‌دریژایی میژوو، یه‌ک کۆمه‌له‌ه، هه‌مووی یه‌ک جوړه بووناسیی، یه‌ک جوړه ئیمان و عه‌قیده، یه‌ک جوړه به‌ندابه‌تیی، یه‌ک جوړه ره‌وشت و تاکار، له هیله‌ه‌گشتیه‌کان دا، هه‌مووی یه‌ک کۆمه‌له‌ه، به‌لم زیاتر وا پیده‌چئ، لیره‌دا مه‌به‌ست له ئۆمه‌ت، به‌رنامه‌و ریباز بی، واته: نه‌و به‌رنامه‌و ریبازه‌ی تیره، به‌کیکه، که به‌رنامه‌و ریبازی خوا به‌به‌ککرتن و نه‌یا به‌ندابه‌تیی بو‌ خوا کردنه.

﴿وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ﴾، منیش پهروه ردگارتانم، ننجا پاریم لی بکن، وریا بن بزنان چۆن، له گهل تهو رتیازه تاندا، مامه له ده کهن.

﴿فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ زُبُرًا﴾، که چی دوا به دواى نهوه، خه لکه که، شوینکه وتووانى پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، نه گهرنا به ته نکید لیره دا مه به ست پی پی پیغه مبه ران نیه، به لکو یانی: شوینکه وتووانى پیغه مبه ران، نوممه ته کانیا، کاره که ی خویانیان به ش به ش کرد، دابر دابر کرد، که مه به ست نایین و به رنامه که یانه، له جیاتی نهوه ی به یه کگرتویی بیه یلنه وه، به ش به شیان کرد، یه کیان لایه کی گرت، یه کیان نهو لای گرت، یه کیان نهو لای گرت.

﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾، ههر کومه لیک به وه ی بو خوی له سه ره یه تی، زور دلخوش بوون، ننجا نهوه نیستا دهر دیکه، نوممه تی پیغه مبه ریش ﴿تَوْشَى بَوْتَهُوه﴾، به شیک له مسولمانان لایه نی سیاسی ده گرن و، وا ده زانن نیسلام ههر نهوه نده یه، هه ندیکیان لایه نی جه ننگ و جیهاد ده گرن، هه ندیکیان ته نیا لایه نی پووچی ده گرن، هه ندیکیان ته نیا لایه نی تیمان و عه قیده ده گرن، هه ندیکیان ته نیا لایه نی پهروه رده ده گرن، هه ندیکیان ته نیا لایه نی فیکری ده گرن ... هتد، که دواتر له مه سه له گرنگه کاندازیاتر تیشکی ده خه ینه سه ر.

خوا ده فهرموئ: ﴿فَذَرَهُمْ فِي عَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ﴾، ننجا لیبان گهری، لهو گیزاوه ی خویان دا، تا ماوه یه کی دیاریکراو لیبان گهری با سه راسیمه بن، (عَمْرَةٌ)، به ناویکی زور ده گوتری که ههر شتیک تیبدا بن، نوقمی بکات، نهو حاله ته فیکریه، نهو سه ره گردانی و، سه رلیشتیاوه یه یان به ناویکی زور ده چوینی، که مروف ده یکه ویتتی و تیبدا نوقم ده بی.

﴿إِنَّمَسُّونَ إِنَّمَا يُؤَدُّهُم بِهِ، مِنْ مَالٍ وَبَيْنَ ﴿٥٥﴾ نَارِجُ لَهُمْ فِي الْحَبْرَةِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، تاپا پیبان وایه نهوه ی تیمه له سامان و له کوران، بو ته وانی ده ره خستین، نهوه نیشانه ی نهوه یه، که خیرایی ده که ین له چاکه کاندازویان، (واته: خویشان ده وتن)؟! ﴿بَلْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، به لکو هه سه ب، نا که ن.

یانی: ههست ناکهن کاتنی که خوا سوره تنویر که سانیک که له رپنازه که ی لادده دن و، نهویش به ده میانه وه ده داو، رستیان بو دریز ده کات، له راستیدا نه وه په لکیش کردنیانه، به ره و سزای خوا، وه ک خوا سوره تنویر ده فه رموی: ﴿سَتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۱۱) القلم، واته: تیمه ورده ورده، رستیان بو دریز ده که یین و، په لکیشیان ده که یین، بی نه وه ی به خو یان بزنان.

ننجا خوا سوره تنویر دپته سه ره وه سف و پیناسه ی نه وانه ی له لای خوا خو شه ویستن و به نده ی په سندن و، پینج سیفه تی سه ره کیان لی هه لده دا:

(۱) ﴿إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشِيَةِ رَبِّهِمْ تُشْفِقُونَ﴾، به دنیایی نه وانه ی له ترسی په روه ردگاریان، دلیان به ترس و له رزهو، مه ترسیان به رانه ره به خو یان هه به.

(۲) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ﴾، هه روه ها نه وانه ی پروایان به نیشانه کانی په روه ردگاریان هه به، یانی: دیمه ن و دیارده گه ردوونیه کان، یاخود رسته کانی فه رمایشته که ی.

(۳) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ﴾، هه روه ها نه وانه ی هاو به ش بو په روه ردگاریان دانانین، نه هلی شیرک نین.

(۴) ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَاوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ لَهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَجِعُونَ﴾، هه روه ها نه وانه ی که هه رچی له توانایاندا هه به، ده بیه خشن، یاخود هه رچی له توانایان دایه نه نجامی ده دهن، که چی دلشیان له ترس و له رز دایه، دلیان له مستی دایه، له بهر نه وه ی ده که رپنه وه بو لای په روه ردگاریان، نایا خوا کرده وه کانی لی قبول کردوون، یان نا! نه ک به کرده وه چاکه کانیا ن بوغرا بین.

(۵) ﴿أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْمَعَادَاتِ وَهُمْ هَا سَافِرُونَ﴾، نا نه وانه ن که خیرایی ده که ن له نه نجامدانی چاکه کاندای، پینشه ویشن و پینشیش که وتوونه وه.

خواه نی نه و پینج سیفه تانه، نه وانه ن له لای خوا سوره تنویر په سندن و خو شه ویستن.

﴿وَلَا تَكُفُّ مَقَالًا وَسَعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَعْلُقُ بِالْحَقِّ وَهُرَّ لَا يُظْمَنُونَ﴾، هیچ‌کس شیش نه‌کدار ناکه‌ین، له هیچ که‌سیکی داوا ناکه‌ین، جگه له‌وهی له توانای دا‌هه‌یه‌وه، لیستیکی‌شمان له لایه، به هه‌ق ده‌دوی و، نه‌وان سته‌میان لی ناکری.

ئجنا خوا ﴿تَنْجَا﴾ دیته‌وه سه‌ر باس و خواسی نه‌وانه‌ی که له ریبازی پی‌غه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، لایانداوه، له‌وه به‌نامه هه‌ق و، تیرو ته‌واو‌دی که پی‌غه‌مبه‌ران هینا‌ویانه، بو ژبانی مروّف له‌سه‌ر زه‌وی، که پینی به‌رپوه‌بچی و، سه‌ره‌نجام ژبانیکی پی بگوزه‌رتنن، له رووی تاکیی و، خیزانیی و، کومه‌لایه‌تیی و، سیاسییه‌وه، که شایسته‌ی مروّف بی، نه‌وانه که لایان داوه دیته سه‌ر باس و خواسیان و، دوا‌ده (۱۲) سیفه‌تی خراپیان لی هه‌لده‌داو ده‌فه‌رموی:

﴿بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي عَمْرٍ مِنْ هَذَا﴾، به‌لکو نه‌وانه، نه‌وه لاده‌رانه، نه‌وه تا‌وانبارو خراپه‌کارانه که له ریبازی پی‌غه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، لایانداوه، دبیان بی ناگایه له‌وه، له‌وه باس و خواس و سیفه‌ته به‌رزانه‌ی ئیمانداران و، له نه‌زانییه‌کی قوول دایه.

﴿وَلَمْ أَعْمَلْ مِنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَمِلُونَ﴾، جگه له‌وه‌ش، چه‌ندان کرده‌وه‌ی (خراپیی) دیکه‌بیان هه‌ن، نه‌نجامیان ده‌ده‌ن، ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْتَرُونَ﴾، (ئیدی له‌سه‌ر نه‌وه به‌رده‌وام ده‌بن)، تا‌کو کاتیکی که تیمه خو‌شگوزاره‌کانیان به سزا ده‌گرین، له‌وه کاته‌دا ده‌ست ده‌که‌ن، به ها‌وارو روو دادو فیغان، به‌لام پینان ده‌گوتری: ﴿لَا يَجْتَرُوا يَوْمَئِذٍ سِنًا لَا نُنصِرُونَ﴾، نه‌مرۆ ها‌وارو روو ده‌که‌ن، دادو فیغان مه‌که‌ن، له لایه‌ن تیمه‌وه سه‌رناخرتن، پشتیوانیستان ناکری. ﴿فَدَكَاتْ ءَايَتِي نُنَلِّ عَلَىٰكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ نَنكِصُونَ﴾، پی‌شته‌ر نایه‌ته‌کانی منتان به‌سه‌ردا ده‌خو‌بترانه‌وه، به‌لام تیمه له‌سه‌ر پاژنه پی‌ته‌کانتان ده‌کشانه‌وه، له جیاتی نه‌وه‌ی به‌ره‌و رووی نایه‌ته‌کان بین، لییان ده‌کشانه‌وه، ﴿مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ﴾، له به‌رانبه‌ر قورنانه‌دا، به شیوه‌ی به‌درو‌دانه‌رانه،

خوتان به زل ده گرت، ﴿سَمِرًا تَهْجُرُونَ﴾، شه و گارتان به قسه ی خراب و پووج به سهر ده برد.

ننجا دیته سهر باسی کافره کانی رۆژگاری پیغه مبه ر ﷻ، ده ف رموی: ﴿أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ﴾، نایا بیریان له فه رمایسته که نه کردۆته وه، (که قورنانه) ﴿أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ﴾، یا خود شتیکیان بۆ هاتوه، که بۆ باب و باپیرانی پتشیویان نه هاتوه، ﴿أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُمْ مُنْكَرُونَ﴾، یا خود پیغه مبه ره که ی خویان ناناسن، نه یا ناسیوه، بۆیه نکوولی لئ ده کهن، نایا چاکی ناناسن کیسه و کئی نیه؟ ﴿أَمْ يَقُولُونَ بِهِ حِجَابٌ﴾، یان نایا ده لئین: شیتی تیدابه؟ ﴿بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَكَانَتْ هُمْ لِحَقِّ كَرِهُونَ﴾، به لکو (راستییه که ی نه وه یه) هه قی بۆ هیتاون و، نه وانیش (دانوویان له که ل هه قیدا ناکو لئ و)، زۆر به یان رقیان له هه قی هه لده ستن، بۆیه پیغه مبه ریش ﷻ تۆمه تبار ده کهن به شیتی، بۆ پاساو دانه وه ی هه لئوستی کافرانه ی خویان.

﴿وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾، نه کهر هه قیش به دوا ی ناره زووه کان که وتبایه، ناسمانه کان و زهوی و ههر که سن که تیان دایه، هه موویان تیکده چوون، ﴿بَلْ آتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ﴾، به لکو تیمه بیرخه ره وه ی خویانیان، یا خود شه ره ف و ریزی خویانیانمان بۆ هیتاوه، که چی نه وان پشت ده که نه بیرخه ره وه که یان، یان پشت ده که نه نه و نایین و به رنامه یه ی، که مایه ی ریزی حورمه ته بۆیان.

﴿أَمْ تَتْلُوهُمْ حَرًا فَفُجِرَ رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزِيقِينَ﴾، یان نایا تۆ خه رجیی و مه سه رهیان لئ داوا ده که ی، (بۆیه بپروا نه تینن)؟ به دلنایی خه رجیی و بژیوی په روه ردگارت چاکتره و، به س نه ویش باشترین بژیو دهره.

﴿وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، هه روه ها به دلنایی تۆ نه وان بانگ ده که ی، بۆ راسته شه قام، ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَرِبُونَ﴾،

به لام ته وانهی بروایان به رۆزی دواپی نیه، لادهرن له راسته شه قام، ﴿وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرِّ لَلْجُورِ فِي طَعْنِهِمْ يَعْصُونَ﴾، ته گهر گریمان تیمه بهزه بیثمان له گهل نواندبان و، تهو نازارو نارهحه تیهه که هه پانه، لیثمان لاپرد بانایه، ههر له سهر سه رکیشی و، یاخیبوونی خویمان سه راسیمانه، بهرده وام ده بوون.

﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْأَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَضُرُّهُمْ﴾، به دنیایی پتشریش تیمه سزاماندان، که چی بو خوا ملکه چ نه بوون، نه کپروزانه وهو، لیتی نه پارانه وه، ﴿حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ﴾، هه تا کاتیک که ده رگای سزایه کی سه ختمان لیکردنه وه، تهو کاته کت و پر تووشی نانومیدی بوون، ته ما براو بوون و، ده ستیان له هه موو پچکا برا، له جیاتی نه وهی پتشر په ند وه برگرن، خویمان تووشی تهو سه ره نجامه شوومه کرد.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

فه زمانکردنی خوا ﷺ به پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، که بژیوی
 حه لال و چاک بخون و، کرده وهی باش نه جام بدن و، هوشداری پندانان
 که رتیازه که یان یه کیکه و، با پاریز له بهروه ردگاریان بکه و، لئی لانه دن و
 تیدا بهر ته وازه نه بن:

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿يَأْتِيَا الرُّسُلَ كُلًّا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا
 تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّةٌ وَقَدْ آتَتْكُم مِّن قَبْلُ فَأَنْتُمْ فَاعِلُونَ ﴿٥٢﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم دوو ئایه ته، له پینچ برکه دا:

١- ﴿يَأْتِيَا الرُّسُلَ كُلًّا مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾، ئەی پیغمبه رینه! له بژیوه پاک و چاک و
 سوود به خشه کان بخون.

زانایان گو توویانه: لیره دا (كُلًّا)، فه زمان (أمره)، به لأم (أمرُ إباحة)، فه زمانی
 په وانه کردن و رپی پندانه و، ئەمه به ره په چدانه وهی کافره کانه، که پتیا و ابوود،
 پیغمبه ران و، نایین و بهرنامه و په یامه که یان، رپی له زهت وه رگرتن و ژیاپی
 خوش، له مرقه کان ده گری، نه خیر، له بژیوه پاک و چاکه کان بخون.

ههروه ها له روویکی دیکه شه وه، دیسان به ره په چدانه وهی کافره کانه، که
 نه وان فه رقیان به پاک و پیس نه کردوه له خواردنه کاندوا، پاک و پیس، چاک و
 خرایان خواردوه.

یانی: نهی پیغمبرینه! خُوتان و شوینکه وتووانتان، ته نیا له بژیوه پاک و چاک و سوود به خشه کان بخوون، شتانیک که زیان به خشن، پسن، خراپن، خوټانیان لی دوور بگرن، نجا وهک پتشریش گوټان: نهم دواندنه ی خوا ﷺ بو پیغمبران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ناشکرایه له دوا ی هاتنی پیغمبره ی خاتهم ﷺ نه بووه، به لکو خوا ﷺ بوټمان ده گپرتیه وه، که ناوا پیغمبره رانی دواندوه، ههر کامیکیان، تاک، تاک، ناوا ی دواندوه، ته گهرنا پیغمبره ران هه موویان له یهک شوین کونه بوونه وه، که خوا ی پهروه ردگار ناوا بیان دویتنی، به لام هه موو نهو دواندنه تایبه تانه ی که خوا ﷺ پیغمبره رانی پتی دواندوون، یهک یه کیان، هه موویانی لیره دا کۆکردۆته وه، ده فه رموی: پیغمبره رانم ناوا دواندون، نه ی پیغمبره رینه! له بژیوه پاک و چاکه کان بخوون.

٢- ﴿وَأَعْمَلُوا صَالِحًا﴾، له کرده وه باشه کانیش نه نجام بدن، کرده وه باشه کان بکه ن، نجا نایا کرده وه باشه کان چین؟ تیکرای جم و جوول و چالاکیه فیکری و ده روونی و پواله تیه کان چ په یوه ندیان به لایه نی بوونناسیه وه هه بن، چ به نیمان و عه قیده وه، چ به خوا په رستیه وه، چ به په وش و ناکاره وه، چ بواری کۆمه لایه تی، چ بواری سیاسی، چ بواری بازرگانی، هه مووی ده گپرتیه وه.

٣- ﴿إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾، به دلنیا یی ته وه ی تیه وه ده یکه ن، من پتی زانام، نه مه هاندانی پیغمبره ران و، شوینکه وتووانی پیغمبره رانه، بو هه ردووکیانه، که: خوا ناگاداره چ جووره بژیویک ده خوون و، چونی په یدا ده که ن؟ ههروه ها چ کرده وه یه کیش نه نجام ده دن؟ نجا مادام خوا ناگاداره، له خوټان وریا بن.

دوا یی خوا ی پهروه ردگار له سه ر دواندنی پیغمبره ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، به رده دام ده بن، ده فه رموی:

٤- ﴿وَأَنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾، نهم به رنامه و ریبازه ی تیه وه، یهک به رنامه و ریبازه.

۵- ﴿وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ﴾، منیش پهروه ردگار تانم، ده جا پاریزم لن بکهن، خوټان بپاریزن، که له بهرنامه کم لابدهن، یاخود په رته وازه بن، یاخود بهش بهشی بکهن.

(ان،) له: ﴿وَأَنَّ هَذِيهٗ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ﴾ دا به سى جوړ خوټراوه تهوه:

۱- (ان،).

۲- (ان،).

۳- (وان،).

وشهى (أُمَّةٌ) یش، له جوړاندا به سى واتایان هاتوه:

یه کهم: به واتای کومه له خه لکیک دى: ﴿وَمَدَّ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُوتُ﴾ القصص، واته: کومه له خه لکیکى له سهر دیتن (خه لکی مه دپهن) که نازه له کانیان ناوده دا.

دووه م: به مانای کات دى: ﴿وَأَذْكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ﴾ یوسف، دواى کومه لیک (سأل و کات) بیرى هاته وه، هاته وه یادی (یوسف چی پیکو تپوو).

سټیه م: به مانای رټیازیش، دى.

که لټره دا ده گونجى ټهم مانا په بیان زیاتر به هیز بن: ﴿وَأَنَّ هَذِيهٗ أُمَّتُكُمْ﴾، ټهمه رټیازو بهرنامه ی ټپوهه، ﴿أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ﴾، یهک رټیازو یهک بهرنامه، که خوا ده فهرموى: ﴿إِنَّ إِلَهَ رَبِّهِمْ كَاتِ أُمَّةٌ﴾ النحل، ټیپراهیم ټوممه ټیک بووه، ده گونجى بلټین: کومه له خه لکیک له ټیپراهیم دا خوا لسه بوو بوونه وه، ټیپراهیم به تهنى به قه دهر کومه لیک خه لک بوو، له سیفته ی بهرزو چاک دا، ده شکونجى مه بهست ټپوه بى، که ټیپراهیم بهرجه سته که ری رټیازیک و، بهرنامه یهک بوو، که خوا نار دوویه تى.

له سوورپه تی (الانبیاء) دا خوا ده فهرموى: ﴿إِنَّ هَذِيهٗ أُمَّتُكُمْ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ﴾ وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿۲۲﴾، ټهم رټیازه ی ټپوه یهک رټیازه و، منیش

پهروه ردگار تانم، تنجا ته نیا به ندایه تیی بو من بکهن، لیره ده فه رموی: ﴿فَأَنْقُرُوهُ﴾، پاریزم لیبکهن، تنجا له ویش ده گونجی مه به ست پیی کوی نه هلی نیمان بی، به سه رقافله یه تیی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، لیره ش هه ر ده گونجی، به لام لیره ش و له ویش، وا پیده چی زیاتر مه به ست نه وه بی: نه و به رنامه و ربیازه، نه ی پیغه مبه رینه! که له ئاده مه وه تا کو خاته م خوا نادوو یه تی، یه ک ربیازه، یه ک به رنامه یه، بیگر نه به رو، تیبدا په رته وازه مه بن.

مهسه لهی دووه م:

سه رهنه نشتکردنی زوړنیک له شوینکه وتوانی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، له سهر په رته وازه یی و مالمالو کینه یان و خه یالپلاویان، که مادام خوا سامان و کورانیان بو دهره خستنی، دیاره نه وانه دوست و نیزیکی خوان:

خوا ددغه رموی: ﴿فَتَقَطَّعُوا أَسْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلَّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوا ﴿٣٣﴾ فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَاتِهِمْ حَتَّىٰ جِيءَ ﴿٥٥﴾ أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَيْنَ ﴿٥٥﴾ تُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦١﴾﴾

شیکردنه وهی ثم ثایه تانه، له پینج برگه دا:

١- ﴿فَتَقَطَّعُوا أَسْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا﴾، تنجا کاره که ی خوځانیان بربرو پارچه پارچه کرد له نیوانیاند، هه رچه نده یه کسه ر له دوا ی باسی پیغه مبه ران، خوا وا ددغه رموی، به لام به سیاق و سه ليقه ده زانین که نه وانه ی نایین و کاره که ی خوځانیان له بهینی خوځیاند، بر برو، پارچه پارچه، بهش بهش کردوه، به دلنایبی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) نه بوون، به لکو شوینکه وتوو هسه رلیتشیواوه لادهره کانیا ن بوون.

به (ف) ی به دودا دا هاتن (تعقیب) ده بیوتنی، یانی: یه کسه ر له دوا ی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، شوینکه وتوو ه کانیا ن، خوځان تیدا رانه گرت، له و راسته شه قامه دا، به لکو نایین و به رنامه که ی خوځان، نیشه که ی خوځان، له بهینی خوځان دا، بهش بهش کرد، (زُبُرًا) کوی (زُبُرًا) یه، وه (قَطَعَ جَمْعَ قِطْعَةٍ) هه لبه ته (زُبُرًا)، خویندر او ی شه ته وه: (زُبُرًا)، یانی: (قِطْعًا)، بهش بهش یان کرد.

٢- ﴿كُلَّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوا﴾، هه ر کومه لیک به وهی که له لایانه، زور دلخوش بوون، زور پی سهرام بوون، چونکه (الْفَرْحُ: شِدَّةُ السُّرُورِ)، (فرح)، بریتیه له زور دلخوش بوون، نهمه له مانای گشتیدا نامازه یه کمان پندا و گوتمان، لیره زیاتر تیشکی ده خهینه سهر.

به پیمان!

دردی کوشنده‌ی نه‌لی نایین^(۱) و شوینکه‌وتووانی پیغهمبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نه‌وه بووه، که نه‌یانتوانیوه له‌سه‌ر نه‌و راسته شه‌قامه، ریک و روون و بی گری و گولّه، که پیغهمبه‌ران به‌جیان هیشتوه، چ له رووی بووناسیی، چ له رووی نیمان و عه‌قیده، چ له رووی په‌رستشه‌کان، چ له رووی په‌وشت و ناکاره‌کان، چ له رووی نه‌ده‌به‌کومه‌لایه‌تییه‌کان، چ له رووی ریک‌خستنی ژیانسی سیاسی و، نابوو‌رییه‌وه، نه‌یانتوانیوه له‌سه‌ر نه‌و راسته شه‌قامه میننه‌وه، به‌لکو هه‌واو نارزه‌وووی خویمان و غه‌یری خویمان تیکه‌لی کردوه، نه‌فسانه‌یان تیکه‌ل به نیمان و عه‌قیده و بووناسییه‌که کردوه، هه‌واو نارزه‌وووی خویمان تیکه‌ل به شه‌ریعت و به‌پابه‌ندییه‌که کردوه، عادات و نه‌رتتی نه‌فامانه‌یان تیکه‌ل به په‌وشت و نه‌ده‌به‌خیزانیی و، شه‌خصیی و، کومه‌لایه‌تییه‌کان کردوه.

طاغووته خو‌به‌زلگرو خو‌سه‌پینه‌کان، له رووی سیاسی و، له رووی نابوو‌رییه‌وه، لادان و به‌لاپی دا بردنیان، له به‌رنامه‌ی نایینی خوادا جیکیر کردوه، تاکو بتوانن خیرو بی‌ری ولات بو خویمان قورخ بکن و، خه‌لک بچه‌وسیننه‌وه، نه‌وه دردیی کوشنده‌ی شوینکه‌وتووانی پیغهمبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بووه، بویه خوا ده‌فهرمووی: ﴿فَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا﴾، کاری خویمان له نیو خو‌یاند، به‌ش به‌ش کرد، کاری خویمان چی بووه؟ نایینه‌که‌یان بووه، به‌رنامه‌که‌یان بووه، به‌رنامه‌که‌یان یه‌ک به‌رنامه‌ی خوییه ﴿وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّةٌ رَّجِدَةٌ﴾، خوی کاریه‌جی زور به‌جه‌ختکردنه‌وه، فهرمووییه‌تی: ریبازه‌که‌تان یه‌ک ریبازه، که‌چی نه‌وان کردوو‌یانه‌ته‌چند ریبازیک.

(۱) نایین، دین، به‌مانا عورقی و باوه‌که‌ی، که‌ته‌نیا به‌رنامه‌ی خوییی و ناسمانیی ده‌گریته‌وه، نه‌ک به‌مانا زمانه‌وانایی (لغوی) به‌که‌ی، که‌گشتییه بو تیکرای به‌رنامه‌کان، چ خوا کردین،

ئەگەر ئىستا تەماشىا بگەين، جوولەكەكان چەندان جوړن، ھەرودھا مەجووسىيەكان، ئنجا صابئە، ديسان نەصرانىيەكان سى كۆمەلى سەرەككىن (بروتستانت) و (كاتولىك) و (ئەرنڈۆكس)، ئنجا ھەر كامىك لەوانەش چەند بەشىكە.

ئنجا مسولمانانىش لە ئەصدىا ھەموويان بەك ئۆممەتن، ئۆممەتى پىغەمبەر ﷺ ئەوانىش زۆربەيان وەك ناوئىكى مېژووپی پىيان گوتراوہ: ئەھلى سوننەت و جەماعەت، كەمىنەكىش پىيان گوتراوہ: شىعە، كاتى خوئى لە تىو شىعەدا (پەنجا، شەست)، كۆمەل و تاقم ھەبووہ، كە ھەندىكىان لە تىبەرىنەران (غلاۋ) بوون و، لە بازنەى ئۆممەت دەرچوون، ھەرودھا لە تىو لە ئەھلى سوننەتىشدا، ديسان كۆمەلىك قوتابخانەى جوړاو جوړو كۆمەلىك لادان و خلىسكان بوون!

ئنجا نانەوہ دەردى كوشندەى شوئىكەوتوانى پىغەمبەراناہ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بۆيەش خوا لىرەدا ئەودەمان بو باس دەكات، يانى: ئەى ئۆممەتى موھەممەد! ﷺ تىوہش ئاكادارىن، بە دەردى ئەو ئۆممەتە پىشووانە نەچن، بە مەرەدى وان نەچن، تىوہش ئايىنى خوئان لە بەينى خوئاندا بەش بەش مەكەن، بەكىكتان تەنيا لايەنى فىكرى بگىرى و، بەكىكتان تەنيا لايەنى رووحى بگىرى و، بەكىكتان تەنيا لايەنى پەرورەدىي و، بەكىك تەنيا لايەنى جەنگ و جىھاد و، بەكىك تەنيا لايەنى سياسىي، ھەرودھا ھەر كامىكىستان بلئى: ئەوہى من دەيكەم، ھەر ئەوہ دىندارىيە، كە لە پاستى دا وانىەو، ئىسلام ھەموو رەھەندەكانى ژيان دەگرىتەوہ، ئىسلام ھەم بووناسىيەو، ھەم نىمان و عەقىدەيەو، ھەم فىكرەو، ھەم رەوشت و ئەدەب و ئاكارى شەخصى و خىزانى و كۆمەلانىيەو، ھەم لايەنى سياسىيە، ھەم حوكمرانىيە، ھەم جەنگ و جىھادو رووبەرئو بوونەوہيە، لە كات و شوئى خوئى داو، بە ھەل و مەرجى خوئى، لە بەك كاتدا، ھەموو ئەوانەيەو، گەلىك شتى دىكەشە.

(۳) - ﴿فَذَرُهُمْ فِي غَمَرَاتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ﴾، ئەى موحەممەد! ﷺ تۆ لتيان گەرى، له شوئىنکه وتوانى نايين و بەرنامە پيشوووەکان، گەرى، با له نەزايى و نەفامى خوياندا بېئىننەو، تاکو ماوہ يەکی کەم وازيان لى بئىنە.

(الغمرۃ: ما يغمرک، والمراد به الحيرة والغفلة و الضلالة)، (غمرۃ) ھەر شتيکە تۆ دابووشى، له ئەصلدا بە ناوى زۆر دەگوترى، بە لأم ليرەدا مەبەست پيى سەرسامى و بى تاگابى و گومرايە، يانى: لتيان گەرى، با لە گومرايى و سەرسامى و نەفامى خويان دا، بېئىننەو، مادام گوئى بۆ تۆ ناگرن.

(۴) - ﴿أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُوَدِّعُهُمْ بِمِن مَّالٍ وَبَيْنَ سُرُجٍ لَهُمْ فِي الْغَيْرَاتِ﴾، ئايا پتيان وايە ئەوہى تيمە دەبەخشين بە وان، لە سامان و کوران، خيترايى دەکەين لە بەرژدەو ندييەکانيان دا ؟ (الإمذاد: إعطاء المذد وهو العطاء)، (إمذاد): ئەوہ يە نينسان بوارى بوى دريژ بکرى و، بيدريتن.

شايانى باسە: (أئما) لە ئەسلدا (أئ ما) يە، يانى: (أئ الذي)، ئەوہى کە....

﴿مِن مَّالٍ وَبَيْنَ﴾، لە سامان و کوران، ھەم سەرودت و سامان، ھەم کوران، ھەلبەتە کچانيش ھەر بەخشى خوان، بە لأم خواى پەرودەگار بە پيى عەقل و سەليقەى خەلکە کە، قسەى کردو، ئەوان زياتر دلتيان بە کوران خوڤ بوو، بە پشت و قوہ تيشيان زانيون، ئايا پتيان وايە کە ئەوہ يان بۆ دەرەخستين، لە مآل و سامان و لە کوران:

(۵) - ﴿سُرُجٍ لَهُمْ فِي الْغَيْرَاتِ﴾، ئەوہ خيترايى دەکەين لە بەرژدەو ندييەکانى ئەواندا، (المسارعة: التعجيل)، واتە: تيمە پەلە دەکەين و خيترايى دەکەين، لە چاکە و سووودەکانياندا؟

(۶) - ﴿بَل لَّا يَشْعُرُونَ﴾، بە لکو ھەست ناکەن، ليرەدا (بل) لە ﴿بَل لَّا يَشْعُرُونَ﴾ دا، (للإضراب على المظنون لا على الظن)، (بل) بۆ گواستەوہ يە، نەک لەو گومانەى کە بردوو يانە، بە لکو لەو شتەى کە گومانيان پيتردو، کە مآل و سامان و کوران، بۆ رەخساندنيانە، دەفەر موي:

نهوه نیشانهو به لښکې نهوه نیه که خوا خوښی دهوین و، خیرایی دهکات له دابین کردنی بهر ژه وهندیه کانپاندا، به لکو له راستییدا نهوان ههست ناکهن، نه گهرنا نهوه په لکیش کردنیانه بهرهو سزای زیاترو، گومرایی زیاتر.

وشه‌ی (خیرات)، کوّی (خیر)، ه، به (ا، ت) کوکراوه ته‌وه، که نه‌وه له زمانی عه‌ره‌بییدا، له کوّیه ده‌گمه‌نه‌کانه، (خیر: خیرات)، وه‌ک: (سرادق: سرادقات)، سه‌راپه‌رده، که نهو جوړه کوپانه که‌من له زمانی عه‌ره‌بییدا، وشه‌ی (خیر) به (ا، ت)، کوّبته‌وه، وه‌ک کوّی میننه (جمع المونث).

تنجا خوا ﷻ دوی نه‌وه‌ی نه‌وانه‌ی بهو شی‌وه‌به له ری‌بازی پیغمه‌به‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، لایانداوهو، ناینه‌که‌ی خوین به‌ش به‌ش کردوهو، هه‌ر کامیکیان له‌سه‌ر به‌ش‌یکیه‌تی و زوړیش دلخوښه به به‌شه‌که‌ی خوئی و، پیشیوایه دینداریی هه‌ر نه‌وه‌یه که نهو ده‌یکات، خوا به پیغمه‌به‌ری ﷻ فه‌رموه: لیان گه‌ړی، لهو سه‌رگه‌ردانییه‌ی خویندا، ماوه‌یه‌ک میننه‌وهو، دواپیش نهو خه‌یال و پلاوه‌ی ده‌یکه‌ن: که مادام خوا ﷻ نیم‌کانیه‌تی ماددیی بو په‌خساندوون و، ده‌سترپویش‌تووی کردوون، که‌واته: دیاره خوښی دهوین و لیان رازییه، دوی نه‌وه‌ی نهو خه‌بالپلاوه‌شی پووچاندنه‌وه، تنجا خوا ﷻ دپته سه‌ر باسی نه‌وه که که‌سانیک خوا خوښی دهوین کین و چوئن؟

مهسه له ی سٚیهم:

پٚناسه کردنی بهنده نیزیک و په سنده کانی خوا، به پٚنج له خسه لته
بنه رته تیه کالیان:

۱- سام و هه بیته به رانه ر به خوا.

۲- برواهیتان به نایه ته کانی خوا.

۳- هاو به ش پو خوا دانه نان.

۴- بوغرا نه بوون به کرده وی باش.

۵- خٚرایکردن و پٚشکه وتنه وه له چاکاندا.

نجا راگه یاندنی نه و راستیه ش، که خوا له توانا به دهر له هٚج که س داوا
ناکات:

خوا ده فره موی: ﴿ اِنَّ الَّذِیْنَ هُمْ مِنْ حَشِیْبَةِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُوْنَ ﴿۷﴾ وَالَّذِیْنَ هُمْ بِاٰیٰتِ
رَبِّهِمْ یُؤْمِنُوْنَ ﴿۸﴾ وَالَّذِیْنَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا یُشْرِكُوْنَ ﴿۹﴾ وَالَّذِیْنَ یُؤْتُوْنَ مَآءًا تَوَّآءًا وَقُلُوْبُهُمْ وَجِلَةٌ
اَتَمَّ اِلَّا رَبِّهِمْ رَٰجِعُوْنَ ﴿۱۰﴾ اُولٰٓئِکَ یُسْرِعُوْنَ فِی الْخَیْرٰتِ وَهُمْ لَهَا سٰبِقُوْنَ ﴿۱۱﴾ وَلَا تَنکَلِفْ
نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا وَاَلَدٰٓئِنَا کُنْتُ بِعِطْفٍ بِالْحَقِّ وَهُرَّ لَا یُظْلَمُوْنَ ﴿۱۲﴾ بَلْ قُلُوْبُهُمْ فِی غَمْرٍ مِّنْ هٰذَا
وَهُمْ اَعْتَدْلٌ مِّنْ دُوْنِ ذٰلِکَ هُمْ لَهَا عٰمِلُوْنَ ﴿۱۳﴾ ۞

شیکردنه وهی هم، نایه تانه، له نو برکه دا:

نه وانه ی خوی په روه ردگار خوژی ده وٚن و، له لای بهنده ی پسندن، نه گهر
ده تانه وی بیانسان، خاوه نی نه و پٚنج سیفه ته بنه رته تیانن، که واته: نه وه بکه نه
ناوٚنه بکه و خو تانی تٚدا ببینن، چهنده له و سیفه تانه له تٚوه دا ههن و، خاوه نی چهنده
له و سیفه تانه ن، نا نه وانه نه و به ندانه ن که له بٚسر رٚیازی پٚغهمبه رانن (علیهم الصلأه)

وَالسَّلَام) ماون و، لهسر راسته شه قامی پیغهمبه ران ددرؤن و، له لای خواش بهندهی په سئدو خوشه ویستن،

۱- ﴿إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ تُشْفِقُونَ﴾، به دنیایی نهوانه ی که له سام و هه بیه تی په روه ردگاریان ترس و له رزبان به رانبه ر به خویمان هه بی، چونکه وشه ی (الخشية: الخوف مع تعظیم)، (خَشْيَةً)، جیاوازیی له گه ل (خوف)، نهوده یه (خوف)، یانی: لیترسان، به لام (خَشْيَةٍ)، نهوده یه ویرای لیترسان، به مه زنگرتنیش هه بی، بویه خوا ده فهرموی: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ فاطر، واته: به راستیی بهنده زاناکان له خوا ده ترسن به مه زنگرتنه وه، ده زانن خوا چهنده مه زنه، چهنده به رزه، چونکه زانان به گه ردوونی خوا، به دروستکراوه کان خوا.

ئنجنا نهوانه ی که به هوئی ترس و به مه زن گرتنی په روه ردگاریانه وه، حالته ی نیشفاقیان بو دروست بووه به رانبه ر به خویمان، (اشفاق) یش بریتیه: له وه که مرؤف په روؤشی خوئی بی و، ترس و بیمی له خوئی هه بی، که تووشی سزای خوا بی، که واته: سام و هه بیه ت هه بوون به رانبه ر به خوا ﴿تَوَدَّ﴾، دل له مست دا بوون و، دل له ترس و له رز دابوون، به رانبه ر به مه زنیی و به رزایی خوا، نه مه یه کیکه له سیفه ته به ره تیه کانی نهوانه ی که خوا ﴿تَوَدَّ﴾ خوؤشی ده وین و، بو خوا صولحاون، نهک له نه نجمی نه وه دا که کابرا چوار عانه ی دینه گیرفانی، یاخود سامان و نیمکانیه تیککی ده بی، یان ده وری خوئی قه له بالغ ده بینن، پیی بوغرا بی و، بلن: دیاره خوا منی زور خوؤش ده وی، نه ها چی داومن! بی خه به ر له وه که خوا دنیا ده دا به که سائیک که خوؤشیده وین و که سائیک که خوؤشیناوین، به لام نه نیا نه و که سانه به ره و نیمان سه رکه وتوو ده کات و، په لکیش ده کات، که خوؤشی ده وین، نه گه ر نا دنیا ده دا به هه موو که س! ئنجا به وه تاقییان ده کاته وه، نیماندار داخو شوکری له سه ر ده کات، کافریش داخو چی پی ده کات؟ داخو به نیمعه تی خوا ی ده زانن و، به هوئی نیمعه ته وه ده گه پرته وه بو لای خوا، یاخود زیاتر پیی بوغرا ده بی و، پیی له خوئیایی ده بی؟!

۲- ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ لَا يَخْتَفُونَ أَيُّهَا الْمَلَأَى الْأُبْهَامَ﴾ ههروههه تهوانه ی که پروا به نایه تهکانی پهروهردگاریان دینن، نیشانه کان (آیات):

۱- دهگونجی مه بهست پتی رستهکانی قورنان بن.

۲- یان مه بهست پتی نیشانهکانی پهروهردگار بن، له گهردوون و له دهورووبهردا.

۳- دهشگونجی مه بهست پتی موعجیزه ی پتغه مهران بن.

۴- دهشگونجی مه بهست پتی تهو پرووداوانه بن، که خوا له ژپانی به شهردا هیناونه دی، هه موو تهوانه له قورناندا به ثابته تهعبیریان لن کراوه، به لأم لیره دا به پتی سیاق ده زانری، که زیاتر مه بهست پتی ثابتهکانی قورثانه.

۳- ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ لَا يَشْكُرُونَ﴾ ههروههه تهوانه ی که هاوبهش بو پهروهردگاریان دانانین، چ هاوبهش دانانی گهورد (الشرك الأكبر)، که مروقی پین له بازنه ی ئیمان و ئیسلام ده چته دهر، چ هاوبهش دانانی گچکه (الشرك الأصغر) یش، مروقی پتی گونا هبار ده بن، به لأم ههر له بازنه ی ئیمان و ئیسلام دایه، نیمه له کوتایی تهفسیری سوورته ی (یوسف) دا، به درژی یی له باردی شیرکی گهوره و گچکه وهوه، ئینسان به چی ده بن به موشریک و، شیرک چونه و چهند جوړه؟! به درژی یی قسه مان لن کردوه.

۴- ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ لَهُمْ﴾ ههروههه تهوانه ی که ههرچی پتین دهرکی، ده به خشن، که چی دلشپیان له ترس و له رزدایه، به هو ی تهوه ی که ده گه رپنهوه بو لای پهروهردگاریان، یاخود: ﴿يُؤْتُونَ مَا آتَوْا﴾، واته: ههرچی که پتین دهرکی له چاکه ده بیکه، چونکه ئینسان که کرده وهیه ک ده کات، وه ک تهوه به نهو کرده وهیه به خستی، یانی: ههرچی له توانایان دایه له کرده وهی چاک، ده بیکه، که چی دلشپیان له ترس و له رز دایه، دلپیان له مستق دایه، دل ره راوکه یانه، نه ک پتی له خوبایی بن به لکو، ههرچی پتین دهرکی له چاکه ده بیکه، که چی پشتینشپیان لن نه کرده وتهوه، پشت به کرده وهکانیان نابه ست و، بوغرا نابن و، له خویان دلنیا نابن،

به لکو دلیان له مستی دایه، دهن خوا وهری گرتب؟ دهن نهودی کردوومانه شایسته ی پایه و مه قامی خوا ﷺ بن؟!

لیره شدا نهم فه رمایشته دیننه وه:

﴿أَنَّ عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ قَالَتْ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَاوْا وَقَلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ﴾، قَالَتْ عَائِشَةُ: أَهْمُ الَّذِينَ يَشْرَبُونَ الْخَمْرَ وَيَسْرِفُونَ؟ قَالَ: لَا يَا بِنْتَ الصَّدِيقِ! وَلَكِنَّهُمْ الَّذِينَ يَصُومُونَ، وَيُصَلُّونَ، وَيَتَصَدَّقُونَ، وَهُمْ يَخَافُونَ أَنْ لَا يَقْبَلَ مِنْهُمْ، أَوْلِيكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ﴾ (أخرجه الترمذي: ٣١٧٥، وابن ماجه: ٤١٩٨).

واته: دایکمان عایشه (خوا لئی رازی بن)، ده لئی: له ینغه مبهری خوام ﷺ پرسى له باره ی نهم نایه ته وه: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَاوْا وَقَلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَكِيعُونَ﴾، پرسیم: نایا نه وانهن که مه ی ده خونه وه، دزیی ده که ن؟ ته ویش فه رمووی: نه خیر، نه ی کچی صیددیق! به لکو نه وانهن که به پوژوو دهن و، نوژر ده که ن و، خیرو چاکه ده که ن و، ده به خشن، له که ل ته وه ش دا ده ترسن که خوا لیان وهرنه گری، نا نه وانهن که خیرایی ده که ن له چاکه کاندایا.

به مجوره ینغه مبهر ﷺ وشه و ته عبیریک، که هاوده لئن لیان نیشکال بووبن، بو ی روون کردوونه وه.

٥- ﴿أَوْلِيكَ يَسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ﴾، نه وانه که سانیکن خیرایی ده که ن، له نه نجامدانی چاکه کاندایا، (الخیر: مَا يَزْعَبُ فِيهِ الْكُلُّ)، (خیر)، هه شتیکه هه موو که س بو ی ئاره زوومه نده، (ابن العربی) گوتوویه تی: (خیر)، نه ویه که چاکه ی له زیانی زیاتر بن، (شر) یش، نه ویه زیانی له چاکه ی زیاتر بن.

چونکه له نه سلدا (خیر)، یانی: چاکر، (شر) یش یانی: خراپتر.

(۶) ﴿وَهُمْ لَهَا سَاقُونَ﴾، هر روزه‌ها نه‌وانه‌ن که له نه‌نجامی چاکه‌کاندا له پیتشه‌وه‌ن، پیتشکه‌وتوونه‌وه، یانی: (یسبقون إلى أوقاتها: أو وهم من أجل الغزوات سابقون)، یانی: ختیرایی ده‌کن له کاتی خو‌یاندا، نه‌نجامیان بده‌ن، یاخود به هوی نه‌و چاکانه‌وه، پیتشکه‌وتوونه‌وه.

(۷) ﴿وَلَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾، (خوا ده‌فهرموی): له هیچ که‌سیش داوا ناکه‌ین، هیچ که‌سیش نه‌رکدار ناکه‌ین، مه‌گه‌ر به‌وهی له توانیدا هه‌یه، خوا ﴿يُكَلِّفُ﴾ زیاد له توانا له که‌س داوا ناکات.

که‌واته: هه‌رچی خوا فه‌زی کردوه، دباره له توانای مرؤفه‌کاندا هه‌یه، نتجا نه‌گه‌ر حاله‌تیک‌ی ریزه‌په‌رو نا‌ناسایان بو‌هاته پیتش، که نه‌توانن نه‌و نه‌رکه‌ نه‌نجام بده‌ن، خوای به‌به‌زه‌یی نه‌و نه‌رکه‌یان له‌سه‌ر سووک ده‌کات و، لایده‌بات، وه‌ک پۆژووگرتنی مانگی په‌مه‌زان، له کاتی سه‌فه‌رو له کاتی نه‌خوشیدا، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَنْكَارِ أَخِرٍ﴾ (۱۸۸) البقرة.

هه‌روه‌ها پینج نو‌یزه‌کان له کاتی سه‌فه‌ردا کورت ده‌کرینه‌وه‌و، کو‌ده‌کرینه‌وه‌و، به‌لکو کاتی که له مالتیشی، نه‌گه‌ر پتویست بو‌و نو‌یزه‌کان کو‌ده‌کرینه‌وه‌و.

نتجا له کاتی ترسدا، شی‌وه‌ی نه‌نجامدانی نو‌یز ده‌گو‌پێ، وه‌ک له سوورپه‌تی (النساء) دا، به‌ه‌ تفصیل باس‌مان کردوه، له‌به‌ر تیشکی تابه‌تی ژماره (۱۰۲) دا.

هه‌روه‌ها کاتیک که‌سێک که هه‌ره‌شه‌ی کوژرانی جیددی لی ده‌کرێ، بو‌ی هه‌یه قسه‌ی کوفر بکات، مادام دل‌ی نارامگرتوو بێ، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ (۱۰۶) النحل.

كەواتە: ئەو شتانەى خوا فەرزى كىردوون، ھەموویان لە توانای مۆقەدان و، ھەر كات ھالەتەىكى بۆ بێتە پێش، ئەتوانى پێتەو ھەبەند بى، خوا ھۆكەمەكەى لەسەر سووك دەكات، یاخود بۆى دوا دەخات یان لەسەرى لادەبات.

۸- ﴿وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَلْقَىٰ بِالْحَقِّ﴾، تېمە نووسراویكەمان لەلایە كە بەھەق دەدوئى.

مەبەست پێى لیستی كەدەوھەكانە، كە خوا ھەموو شتەىكى تێدا تۆمار دەكات، یاخود مەبەست پێى (لوح المحفوظ)ە، كە ئەویش دەگونجى ھیتا بى بۆ زانیاریى بى سنوورى خوا، یاخود تۆماركردنى كەدەوھى مۆقەكان، بە شىوھەك كە تېستا نایزانیى و ناتوانىن وینا (تصویر)ى بكەین، ھەك لەم رۆژگارەدا لە ئەجامى بەرەو پێشچوونى ئەكنۆلۆجیادا، تېمە ھەندى شىوھى تۆماركردن دەزانىن، كە كاتى خۆى نەبوون، كاتى خۆى كوا ئەو ھەبوو ھەك بە شىوھى دەنگ و رەنگ، بە فیدىوئى وینەى بكیرى و، ھەموو ھەلسوكەوتەكانى تۆمار بكیرىن؟

۹- ﴿وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ﴾، ھەروھە ئەوانە ستەمیان لى ناكرى، (لا بیخسون حقهم)، ئەو ماف و ھەقەى ھەیانە، لیان كەم ناكرىتەو، واتە: ئەو نیماندارانە ھەرچى كەدەوھى چاك ئەجام دەدەن، ھەموویان بۆ تۆمار دەكرى و، ھیچیان لى كەم ناكرىتەو.

مهسه لهی چواره م:

باسی بیبرویان له پرووی سه رگه ردانیی و، کرده وه خرایسی و، خوبه زلگری و، شه و گار به سه ربردن به قسه ی پووچ و خرابه وه، پاشان هاوارو پوکردنیان، له کاتی هاتی سزاو تۆله ی خوادا:

خواد هه فه رموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْتَرُونَ ﴿١١﴾ لَا يَخْتَرُوا الْيَوْمَ إِكْرَمًا وَلَا نُصْرُونَ ﴿١٢﴾ فَذَكَاتَ آيَاتِي تُتَلَّنَ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تُنْكِرُونَ ﴿١٣﴾ مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سِمِرًا تَهْجُرُونَ ﴿١٤﴾﴾

شیکردنه وه ی، ئەم، ئایه تانه، له یازده برگه دا:

١- ﴿بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرٍ مِّنْ هَذَا﴾، به لکو دلیان له بیتاگیی و نه فامیی دایه، له مه دا، (هَذَا): ئەمه یانی: (مَا ذَكَرَ آيَاتًا مِنْ صِفَاتِ الْمُؤْمِنِينَ)، نه وه دی که باسکرا له سیفه تی تیمانداران، ئەو پینچ سیفه ته، یانی: دلیان له وه بی ناگایه، (غمرة) پیتشتریش باسما ن کرد یانی: ناویکی زۆر که شت نو قم ده کات.

که لیره دا نه زانیی و نه فامیی، ئەو وشه به ی بو خوازراوه ته وه، چونکه نه زانیی و نه فامییش، جاری وا هیهه نابلووقه ی دل و عه قلی ئینسان ده دات و، ئەو مروقه هه نو قم ده کات.

که واته: که ده فه رموی: ﴿بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرٍ مِّنْ هَذَا﴾، ئەمه: (إِضْرَابٌ إِلَىٰ مَا هُوَ أَغْرَبُ مِمَّا سَبَقَ، وَهُوَ وَصْفٌ غَمْرَةٌ أُخْرَىٰ انْغَمَسَ فِيهَا الْمُشْرِكُونَ)، پیتشتر باسی (غمرة) ه مان کرد، که ده فه رموی: ﴿فَذَرَهُمْ فِي غَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ﴾، ئنجا ئەمه بیان لیدان (إِضْرَاب) و، گواسته وه به بو حاله تیکی سه برتر که بریتیه له نه زانیی و نه فامیه کی دیکه، که هاوبه ش بو خوا دانه ره کان تیندا نغرو بوون.

(۲) ﴿وَلَمْ أَصَلِّ مِنْ دُونِ ذَلِكَ﴾، هر دوها چه ندان کرده‌ودیان همن، جگه لهو هم موئو کرده‌وانهی باسکران، له کرده‌وه خرابه‌کانیان، چه‌ندان کرده‌وی دیکه‌شیان همن، هی خراب.

(۳) ﴿هَمْ لَهَا عَمِلُونَ﴾، نه‌وان نه‌نجام ده‌ری نه‌و کرده‌وانهن.

(۴) ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِهِمْ بِالْعِدَابِ﴾، (نه‌وانه له‌سهر نه‌و حاله‌ته‌یان به‌رده‌وام ده‌بن)، تا‌کو کاتئی که تیمه خوئش‌گوزهرانه‌کانیان به سزا ده‌گرین، سزایان ده‌ده‌ین، (حَتَّى: الإبتدائیة یَکُونُ مَا بَعْدَهَا شِبْهًا لِكَلِمَةٍ)، لیره‌دا (حَتَّى) بؤ نه‌وه نیه، حاله‌تیک تا‌کو حاله‌تیک دیکه، به‌لکو بؤ سه‌ره‌تای رسته‌یه، پئی ده‌گوترئی: (حَتَّى: الإبتدائیة)، نه‌وه‌ی له‌دوایه‌وه دئی ده‌سپیکردنی قسه‌یه، (مُتْرَفِهِمْ أی: مُتَعَمِّهِمْ)، نه‌وانه‌ی ناز په‌روه‌رن، نه‌وانه‌ی خوئش‌گوزهران کراون.

(۵) ﴿إِذَا هُمْ یَحْشُرُونَ﴾، له‌و کاته‌دا ده‌ست ده‌که‌ن به‌ دادو فیغان و هاوارو رؤ رؤ، یانی: یه‌کسه‌ر نه‌وان ده‌بینی هاوارو رؤ رؤ ده‌که‌ن و، دادو فیغان ده‌که‌ن، (الجوار: الصُّرَاخُ، جَارٌ یَجَارُ: صَرَخَ وضرع)، (جوار)، به‌ مانای هاوارکردن دئی، (جار یجار)، واته: هاواری کرد، به‌ ده‌نگی به‌رز، به‌ کرووزانه‌وه‌وه.

به‌لام نایا نه‌و کاته که خوا نه‌و خوئش‌گوزهرانه‌یان به‌ سزا ده‌گری و، نه‌وان هاوارو رؤ رؤ، دادو فیغان ده‌که‌ن، ده‌کرووزنه‌وه‌وه ده‌لایینه‌وه، سوودیان پئی ده‌که‌ین؟ نه‌خیر.

(۶) ﴿لَا یَحْشُرُوا الْیَوْمَ﴾، نه‌مروؤ هاوارو رؤ رؤ مه‌که‌ن، سزا لیره‌دا وا پئده‌چن مه‌به‌ست پئی سزای دنیایی بی، پئیان ده‌گوترئی: نه‌مروؤ هاوارو رؤ رؤل مه‌که‌ن، نه‌مه ناتومید کردنیانه له‌ده‌رباز بوون.

(۷) ﴿إِنِّكُمْ رَمَّا لَا تُنْصَرُونَ﴾، به‌ دلنیایی تئوه له‌لایهن تیمه‌وه سه‌ره‌ناخرین، واته: هیچ که‌سک ناتوانی په‌ناتان بدات له‌ سزای تیمه، یانی: (إِنَّکُمْ مِنْ عَذَابِنَا لَا تُنْقَذُونَ، وَمِنْ جَهَنَّمَ لَا تَنْصَرُونَ)، له‌لای تیمه‌وه هیچ که‌س ناتوانی تئوه له‌ سزای تیمه‌وه‌ده‌رباز نا‌کرین و، سه‌ره‌تانبخت، پشتانبری.

۸- ﴿فَكَذَّبْتَ بِآيَاتِنَا وَسُلَّ عَلَيْنَا لَمَامٌ مِّنْ سَمِيتٍ﴾، به دنیای نایبته تانیمه تان به سهردا ده خویندرانه وه، بیکومان لیره دا که ده فه رموی: ﴿مَآئِنِیْ تُنَالُ عَلَیْکُمْ﴾، مه به ست له (آیات): نایبته تان قورنانه، یانی: تیوه نایبته تانیمه تان به سهردا ده خویندرانه وه، به لام چیتان ده کرد؟

۹- ﴿فَكُنْتُمْ عَلَیْ أَعْقَابِكُمْ نَنكُصُونَ﴾، له جیاتی نه وهی پیشوازیی له نایبته تان خوا بکن، له فه رمابشتی خوا بکن، به دل و گیان وه ری بکن، له سه سه ری دابنن، که چی تیوه له سه ر پاژنه پییه کانتان ده کشانه وه، (أعقاب) کوی (عقب) ه، واته: پاژنه پن، (تنکصون: واته: ترجعون قهقری)، واته: پاشه و پاش ده کشانه وه، (النكوص: الرجوع من حیث أتى، وَهُوَ الْفِرَارُ، وَالْأَعْقَابُ مُؤَخَّرُ الْأَرْجُلِ)، (نکوص)، نه وه به که سیک چون هاتوه، ناوا بچیته وه دوا، که راکردنه، (أعقاب) یش، بریتیه له پاژنه پن، کوتای پییه کان.

۱۰- ﴿مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ﴾، (که ده کشانه وه له سه ر پاژنه پییه کانتان، له جیاتی نه وهی به ره و پرووی نایبته تان بین و، پیشوازییان لن بکن)، له به رانبهر قورناندان خوتان به زلده گرت، نه م (به)، راناوه که ده چیته وه بو نایبته تان، چونکه له مانای قورناندان، نه گهرنا ده بووه: (مستکبرین بها)، به لام ﴿مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ﴾، واته: له به رانبهر قورناندان خوتان به زلده گرت، نتجا که ده فه رموی: ﴿مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ﴾، له جیاتی بفه رموی: (مستکبرین عنه)، (مستکبرین علیه)، بوچی ده فه رموی: (به)؟

چونکه ﴿مُسْتَكْبِرِينَ﴾، (یعنی: معرضین عنه، او: ساخرین به او: مکذبین به)، واته: وشهی ﴿مُسْتَكْبِرِينَ﴾، نه و مانایانهی خراونه تیو، که له زمانی عه ره بییدا، بنچینه به که هیه پیی ده گوتری: (الضمین): خراونه تیو، ﴿مُسْتَكْبِرِينَ﴾، واته: خو به زلگران، مانا نه صله که هی خو هی هیه، به لام که به پیبکی دیکه بو به رکار تیپه ر ده کات، که عاده تی نیه به و پیته تیپه ر بکات، نه و کاته به پیی سروشتی نه و پیته، مانایه کی دیکه ده خرته تیو.

نیستا ﴿مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ﴾ دو و واتای هه ن:

یه ک: له به رانبهر قورناندان خوتان به زلده گرت.

دوو: وپرای خوبه زلگری، به دروشتان داده‌نا، یاخود گالته‌شتان پئی ده‌کرد، یاخود پشتیشتان تپیدد‌کرد.

۱۱- ﴿سَمِرًا تَهَجُّرُونَ﴾، شه‌وگارتان به‌سهرده‌برد، قسه‌ی پووج و بن و اتاو، بن که‌لکتان ده‌کرد، (سامر: اسم بجمع السامرين كالعاج، وَالْحَاضِر، مَعْنَى الْحُجَّاجِ وَالْحَاضِرِينَ) چونکه ده‌فهرموی: ﴿سَمِرًا تَهَجُّرُونَ﴾، لیره‌دا (سامر)، یانی: یه‌ک که‌س که شه‌وگار به‌سهرده‌بات، شه‌ونخوونیی ده‌کات و، له شه‌وندا قسه ده‌کات، به‌لام مادام دواپی ده‌فهرموی: ﴿تَهَجُّرُونَ﴾، به‌کو (جمع) هیناویه‌تی، که‌واته: (سامر) یش، ناوه بو کوی نه‌وانه‌ی شه‌وگار به‌سهرده‌بن، وه‌ک: (حاج)، واته: حاجیه‌کان و، (حاضر)، واته: ناماده‌بوو‌دکان.

لیره‌دا مه‌به‌ست نه‌وده‌یه که‌ نیوه شه‌وگارتان به‌سهرده‌برد، به‌ قسه‌ی پووج و بن و اتا.

وشه‌ی (سامر) له (سَمِر) هوه، هاتوه، (سَمِرَ اللَّيْلِ أَي: ظَلَمْتُهُ)، تاریکی شه‌و.

وشه‌ی ﴿تَهَجُّرُونَ﴾، به‌ دوو جور خوینراوه‌ته‌وه: (تَهَجُّرُونَ) و (تَهَجُّرُونَ).

أ- (تَهَجُّرُونَ)، (مضارع ي)، (أَهَجَّرَ، يُهَجِّرُ)، نه‌و کاته (أَلْهَجُّرُ بِضَمِّ الْهَاءِ وَسُكُونِ الْجِيمِ: وَهُوَ اللَّغْوُ وَالسُّبُّ وَالْكَلَامُ السَّيِّئُ) (هَجَّرَ) قسه‌ی پووج و جنیوو قسه‌ی خراب.

ب- به‌لام نه‌گهر (تَهَجُّرُونَ) بن: (تَهَجُّرُونَ، الْهَجْرُ: مِنْ هَجَرَ إِذَا لَغَا)، یانی: قسه‌ی پووج و بن و اتاو، بن که‌لکی کرد.

له باره‌ی قسه‌کردنه‌وه له شه‌ودا، نه‌م دوو فهرموده‌یه دیتین:

۱- {عَنْ سَيَّارِ بْنِ سَلَامَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا بَرزَةَ الْأَسْلَمِيَّ يَقُولُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُؤَخِّرُ الْعِشَاءَ إِلَى ثُلُثِ اللَّيْلِ، وَيَكْرَهُ النَّوْمَ قَبْلَهَا وَالْحَدِيثَ بَعْدَهَا...} (أخرجه البخاري: ۵۴۰۷، ومسلم: ۶۴۷، وأبو داود: ۳۹۸).

واته: سه‌یاری کوری سه‌لامه ده‌لن: له نه‌بوو به‌ره‌زه‌م بیست ده‌یگوت:

بِغَمْبَرٍ ﷺ جَارِي وَابْوِو، نَوْنِي خِيَّتِي دَوَادِهِ خَسِيْبٌ بُو سِيَّهْ كِي شَهْوِو،

هەزی نەدەکرد لە پیش نوێژی خەوتاندا بخەوێ و، هەزیشی نەدەکرد لە دواي نوێژی خەوتان قسە بکات.

ئەو لە حالەتی ناسایی دا، بەلام دیارە ئەگەر شتیکی پتووست هاتبێتە پیش، وەک لە (صحيح البخاري) دا هاتو، پتغمبەر ﷺ جاري وا هەبوو، تاكو نوێژی بەیانسی نەخەوتوو، قسەو باسی کردوو تەگبیری کردوو، پراوێژی کردوو بە هاوولانی، بەلام بە زۆری بنچینەي وابوو، لە پیش نوێژی خەوتاندا نەخەوتوو، دواي نوێژی خەوتانیش قسەي نەکردوو.

(۲) - (إِيَّاكُمْ وَالسَّمَرَ بَعْدَ هَذِهِ الرَّجُلِ، فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَا يَذُرِي مَا يَبِئُتُ اللَّهُ تَعَالَى مِنْ خَلْقِهِ، وَأَغْلِقُوا الْأَبْوَابَ، وَأَوْكُوا السَّقَاءَ، وَخَمَرُوا الْإِنَاءَ، وَأَطْفِئُوا الْمِصْبَاحَ) (أخرجه البخاري في الأدب المفرد: ۱۲۳۰).

پتغمبەر ﷺ دەفەرموێ: دواي ئەوێ خەلک ئارام دەگرن، لەشەوگاردا، شەونخوونیی مەکن و، مەمێنەو، چونکە هیچ بەکیک لە ئیو نازانی خواي بەرز لە شەوگاردا، چی لە دروستکراوەکانی خوێ بڵاوەکاتەو، دەرگاگان پتوودەن و، زاری مەشکەو کوندە، (ئەو دەفرانەي کە ئاويان شلەمەنیان تی دەکرێ)، ببەستی، قاپ و مەنجەل و کە خواردنیان تیدایە دایبۆشن و، چراش بکوژننەو.

کاتی خوێ چرا قتیلهي هەبوو، بە نەوت یان زەیت نایساو، مەترسیي هەبوو دوايی مالهە گپ بگرن، هەر وەک تیسستاش زۆر جارن لە نەجامي بەکارهینانی هیتەرو نەوت و غازو شوپتی کارهباو، موصیبت و بەلالەو بارهه دەکەونەو، ئەو فەرمايشتی پتغمبەر ﷺ بۆ ئەم رۆزگارەش هەر رێنمایە.

مهسه لهی پینجه م:

خستنه رووی هوکاره راسته قینه کانی بیبروایی کاهره کان و بیانووہ بتی جتیه کانیان و پووچه لکردنه وه یان:

خوا ده فہ رموی: ﴿أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُمْ مَكْرُورٌ ﴿٦٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَأَكْفَرَهُمْ لِلْحَقِّ كُذُوبٌ ﴿٧٠﴾ وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧١﴾ أَمْ تَتْلُوهُمْ حَرَمًا فَمَخْرَجَ رِيكٌ حَبْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الْأَرْزَاقِ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّكَ لَتَعُوذُهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَيِّبُونَ ﴿٧٤﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له سیزده برگه دا:

(١) ﴿أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ﴾، ئایا له قسه که وه پانه ماون! کام فہرما بیشته؟ بیگومان فہرما بیشتی خوا (قورئان)، ئایا له قورئان پانه ماون؟ بۆیه پروای پینا هیتین؟ که به ته نکید وایه، هەر که سئ له قورئان تیفکری، تیی پامین، تیبدا قوولیتته وه، به ته نکید نه گەر پیزی عه قل و دلئ خوی بگری و، بهرژه وه ندیی ناشه رعیی پئی لئ نه گری و، لاسایی کردنه وهی کویرانه پئی لئ نه گری، نیمان دینئ.

(٢) ﴿أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ﴾، یان ئایا (بۆیه بروانا هیتین به قورئان)، له بهر نه وهی شتیکیان بۆ هاتوه، که نه هاتبوو بۆ باب و باپیرانی پيشوو یان؟ واته: نه وه هوکاری بروا نه هیتانه که یانه، که لاسایی که ره وهی کویرانهی پيشووی خو یان، که ده فہ رموی: ﴿أَمْ جَاءَهُمْ مَا﴾، (ما): (الذي)، یانی: نایبکیان بۆ هاتوه، په یام و بهرنامه کیان بۆ هاتوه، که بۆ باب و باپیرانی پيشوو یان نه هاتوه؟، ئنجا مادام باب و باپیرانی پيشوو یان له سه ری نه بوون، نه وانیش هەر شتیکی پيشوو ه کانیان له سه ری نه بوون، هەر له رتوه، ره فزی ده که ن.

۳- ﴿أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُمُ الْمُرُوتُ﴾، یا خود (به هویِ نه‌ودوه پروانه‌تین)، که پیغمبره‌که‌بان ناناسن، بویه نکوولیی لیده‌که‌ن؟ به‌لکو له راستی دا باشیان ناسیوه، به‌لام حه‌سوودیان پین بردوه، وه‌ک له و تووویزه‌ی نینوان (الأخنس بن شریق) و (أبو جهل) دا هاتوه، که نه‌خنه‌س لئی ده‌پرسی، نایا تو نازانی که موحه‌ممه‌د ﷺ راست ده‌کات؟ نه‌ویش ده‌لتن: درۆمان له موحه‌ممه‌د نه‌بیستوه، ده‌لتن: نه‌دی بوچی بروای پین ناهیتین؟ ده‌لتن: له‌بر نه‌ودی عه‌شیره‌تی تیمه (بنو عبد الشمس) له‌گه‌ل (بنو هاشم) دا، هه‌ر پینش‌برکیتمان بووه، نه‌وان کارکیان کردوهو، تیمه‌ش کارکی دیکه‌مان کردوه، وه‌ک دوو نه‌سپ که پینش‌برکه ده‌که‌ن، تینستا نه‌وان ده‌لتن: پیغمبره‌رکیمان له نینودا هاتوه، تیمه چون به دوا پیغمبره‌که‌ی وان بکه‌وین، بویه بروای پین ناهیتین!^(۱)

۴- ﴿أَمْ يَقُولُونَ بَوَّءَ جَنَّةُ﴾، یان نایا (هویِ پروا نه‌هینانیاں به موحه‌ممه‌د ﷺ، نه‌ودیه) ده‌لتن: شیتی تیدایه، نایا هوکاری پروانه‌هینانیاں نه‌ودیه که ده‌لتن: موحه‌ممه‌د شیتیه؟ کوان نیشانه‌کانی شیتی؟ کم و زوری کوا له موحه‌ممه‌د دا ﷺ هه‌ن؟ که له لووتکه‌ی عه‌قل و، حکمه‌ت و، معریفه‌ت و، نه‌جابه‌ت و، هه‌موو سیفه‌تکی به‌رز دایه؟!

۵- ﴿بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ﴾، به‌لکو (راستی‌ه‌که‌ی نه‌ودیه که) نه‌و هه‌قی بو هیناون.

نه‌وانیش هه‌ق ره‌فز ده‌که‌ن و، دانوویان له‌گه‌ل هه‌قیدا ناکولتن، نه‌ویش به‌س هه‌قی پینیه، بویه بروای پین ناهیتین.

۶- ﴿وَأَكْثَرُهُمُ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ﴾، (هوکاره‌که‌ی نه‌ودیه) که زوربه‌ی نه‌وانه‌ش رقیان له هه‌ق هه‌لده‌ستی، بویه ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَكْثَرُهُمُ﴾، چونکه هه‌شیان بووه، هه‌قی خو‌شو‌یستوه و دوابی مسولمان بووه.

خوا ﷺ هینده‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک زنده‌رویی له فه‌رمایشته‌که‌ی دا نیه، ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَكْثَرُهُمُ لِلْحَقِّ﴾، زوربه‌یان رقیان له هه‌ق هه‌لده‌ستی و، دانوویان له‌گه‌لیدا ناکولتن، چونکه دوابی هه‌ندیکیان پروایان پین هیناوه.

وَشَى (الْحَقُّ: الثَّابِتُ فِي الْوَاقِعِ وَنَفْسِ الْأَمْرِ)، (حق)، شتى چه سپاوهو، پیکه ل پیکه له گه ل نهوهی که له واقعدا هه به.

(۷) ﴿وَلَوْ أَتَبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾، نجا نه گهر ههق به دواى نارزهووه کانی نهوان کهوتبایه، نهوه ناسمانهکان و زهوی و، ههه کهسى که تتيان دابه، هه مووی تیکده جوو.

واته: نه گهر نهوه ههقهی که خوا دایه زاننده، به پى نارزهووی نهوان بووايه، نهوه پتجه وانهى هه موو سیستمی گهردوونهو، به سهردهو و خوارهوه، به ناسمان و زهوییهوه.

(۸) ﴿بَلْ آتَيْنَهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّكَ فَهَرَمَ﴾، به لکو تیمه یادخه رهوهی خو یا نیا مان بو هینان.
(الذِّكْرُ: مُصَدَّرٌ بِمَعْنَى التَّذْكِيرِ، أَوْ اسْمٌ لِلْكَلامِ الَّذِي يُذَكَّرُ سَامِعِيهِ بِمَا عَقَلُوا عَنْهُ)،
(ذکر) جاوگه به مانای بیرخه رهوه، یاخود ناوه بو قسه بهک که بیرى بیسه رهکان ده خاتوه، نهو شتهی لئی بیئاگا بوون.

به لأم ده شگونجن بلین: ﴿بَلْ آتَيْنَهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّكَ فَهَرَمَ﴾، وهک له جى دیکه فهرموویه تی: (إِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْلِكَ)، (ذکر)، ههه به مانای بیرخه رهوه دى، ههه به مانای شه رهف و ریزو ناوو ناوبانگیش دى.

(۹) ﴿فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ﴾، نهوان لهوه که بیرخه رهوهو ناموزگار یسکاریانه، یان مایه ی ناو بانگ و شو ره تیان، پشت هه لکردوون.

(۱۰) ﴿أَمَّا حَرْجُهُمْ حَرْجًا﴾، یان نایا (هوی بروا نه هینانان نهوه به) که تو داواى خه رجیبان لى ده کهى، داواى مه صرفه و مال و سامانیا لى ده کهى، (الْحَرْجُ: الْعَطَاءُ الْمُعْتَبَرُ عَلَى الذُّوَاتِ، أَوْ عَلَى الْأَرْضِينَ، وَالْحَرْجُ وَاحِدٌ، وَقِيلَ الْحَرْجُ مَا يُعْطَى تَبَرُّعًا، وَالْحَرْجُ لِأَزْمٍ)، (حرج) بریتیه له به خشینتکی دیار یسکارو که شه خصه کان ده دیدهن، یاخود له سه رهوی دادنه ری، (خرج و خراج)، هه ندیک گوتوو یانه: به کن، هه ندیکیش

گوتوویانه: (خَرَجَ) نهویه که خوبه خشانه ده درّی، به لّام (خراج)، نهویه که پیوسته بدرّی و پیوست ده کربّی، نایا تو داوای خهرجیان لی ده که ی؟ داوای مه صره فیان لیده که ی؟ بارگرائیان ده خه یه سهر شان، بویه پروا ناهینن؟!

(۱۱) - ﴿فَخَرَجَ رِبِّكَ حَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزِقِينَ﴾، خویتراویشه ته وه: (فَخَرَجَ رَبُّكَ حَيْرٌ) یانی: خهرجیه ک و بزویونک و رّوزیه ک که په روه ردگارت ده یدات، چاکره، ﴿وَهُوَ خَيْرُ الرَّزِقِينَ﴾، نهویش باشرینی بزویو ده رانه.

(۱۲) - ﴿وَإِنَّكَ لَتَدْعُهُمْ إلی صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾، به دلنیایی تو نه وان بانگ ده که ی بو راسته شه قام، وه ک یتغه مبه ر: ﴿أَقْدَرْتُكُمْ عَلَى الْبَيْضَاءِ، نَلَيْهَا كَتَاهَرَهَا، لَا يَزِيغُ عَنْهَا بَعْدِي إِلَّا هَالِكٌ﴾ (أخرجه أحمد: ۱۷۱۸۲، وابن ماجه: ۴۳، والحاكم: ۳۳۱، عَنْ الْعِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ).

واته: مسوگهر تپوم له سهر راسته شه قامیک سی و پوون، به جیه پشته وه، شه وه که یشی وه ک رّوزه که یه تی، له داوای من مه گهر که سبک بو خوئی حه زی له فهوتان بّ، نه گهرنا که س لی لانا دا.

(۱۳) - ﴿وَإِنَّ الدِّينَ لَا يَزِيغُ إِلَّا ذُنُوبًا أَلَّاخِرُونَ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُنَكِبُ﴾، به دلنیایی نه وانیه بروایان به رّوزی دواپی نیه، نه وانیه له راسته شه قام لاده دن، (النَّكِبُ: الْعَادِلُ عَنِ الشَّيْءِ، وَالْمُعْرَضُ عَنْهُ) (ناکب) لاده ره له شتیک، که پشتی تیبکات و وازی لی بینن، واته: به هوئی بروانه هینانیانه وه به رّوزی دواپی و، به دیداری خوا، بویه له راسته شه قام لاده دن، نه گهرنا نه گهر بروایان به دیداری خوا هه بوواپه، که ده چته وه خزمهت خواو به رده سته خوا، نیستا راسته شه قامی خواپان ده گرت.

مهسه لهی شه شه م و کوتایی:

راگه یاندنی نه و راستیهی که نه گهر گریمان خوا به زهی پیناندا هاتبایه و، نه و نارده تیهی لی لبردبان، که به دهسته وه گرفتارن، دیسان ههر له سه ر سه رکیشی خویان مکور ده بوون، به به لگهی نه وه که دوای نازار درانیان به ملکه چیی و کرووزانه وه وه، نه گه رانه وه لای خوا، بویه ههر کات ده رگای سزایه کی سه ختیان به سه ردا بکاته وه، ته ما بر او نالومید ده بن:

خوا ده فه رموی: ﴿وَلَوْ رَحِمْنَهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرِّ لَلْجُؤِ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿۷۵﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَضُرُّعُونَ ﴿۷۶﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿۷۷﴾﴾

شیکردنه وهی نه م ئایه تانه، له پینج برگه دا:

(۱) - ﴿وَلَوْ رَحِمْنَهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرِّ لَلْجُؤِ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾، نه گهر تیمه به زه ییمان له گه ل نواند بانایه و، نه و نازارو نارده تیهی که به روکی گرتوون و، به دهسته وه گرفتارن، لیمان لبردبان، له سه ر سه رکیشی و یاخیبوونی خویان ههر به رده وهام ده بوون و، سه راسیمه و سه رگه ردان ده بوون.

(كَشَفْنَا: أزلنا)، لمان بردبایه، (اللجأج: الإستمرارُ عَلَى الْغِيصَامِ وَعَدَمُ الإِفْلَاحِ عَنْهُ)، (لجأج)، بریتیه له به رده وهام بوون له سه ر ناکوکی و دووبه ره کیی و ددست لتهه لته گرتنی، (الطُّغْيَانُ: أَسَدُ الْكِبْرِ، وَتَجَاوَزُ الْعَدَا)، (طغیان) یانی: یاخیبوون و سه رکیشی و سنوور به زانندن، (العَمَهُ: التَّوَدُّدُ فِي الضَّلَالَةِ)، (عمه) بریتیه له سه راسیمه بوون له گومرایی دا، که ئینسان نه زانتی چی بکات؟

(۲) - ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ﴾، نجا به لکه چیه که خوا ده فه رموی: نه گهر به زه ییشان پیناندا هاتباو، نه و نازارو نارده تیهی لیشیانه، لمان بردبایه، ههر له سه ر

سه‌رکیشیی خویان به‌رده‌وام ده‌بوون؟ ده‌فه‌رموی: به دئیایی تیمه به سزاو نازار گرمانن، له رابردوودا، (التَّعْرِيفُ فِي قَوْلِهِ بِالْعَذَابِ لِلسَّعْيِ، أَيُّ بِالْعَذَابِ الْمَذْكَورِ، حَتَّى إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ)، (أل)ی ناساندن بؤ (عهد)ه، واته: سزابه‌که، نازاره‌که، نه‌وه‌ی که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ﴾، هه‌تا کاتن که خو‌شگوزه‌رانه‌کاهمان به سزاو گرتن، نه‌و سزابه‌که زانراوه.

(۳) - ﴿فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ﴾، که چی بؤ په‌روه‌ردگاریان نه‌کرووزانه‌وه‌و ملکه‌چ نه‌بوون و، لئی نه‌پارانه‌وه، (الِاسْتِكَانَةُ: مَصْدَرٌ، مَعْنَى الْخُضُوعِ مُسْتَقْتَةً مِنَ السُّكُونِ)، (إِسْتِكَانَةٌ) چاوکه به مانای ملکه‌چی، که له (سکون)ه‌وه، هاتوه، (سَكَنَ، يَسْكُنُ، سَكُونًا)، یانی: نارام بوو، بیده‌نگ بوو، راوه‌ستا، نه‌وانه بؤ په‌روه‌ردگاریان ملکه‌چ نه‌بوون، دانه‌سه‌کنان.

(۴) - ﴿وَمَا يَعْزُرُونَ﴾، لئیی نه‌پارانه‌وه به کرووزانه‌وه و لالانه‌وه‌وه.

(۵) - ﴿حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ﴾، (ئیدی له‌سه‌ر نه‌وه به‌رده‌وام بوون)، هه‌تا کاتن که ده‌رگای سزابه‌کی سه‌ختمان لئ کردنه‌وه، نه‌و کاته له‌و سزابه‌دا نا‌نومید ده‌بن، ته‌ما‌بروا ده‌بن.

(الْإِبْلَاسُ: شِدَّةُ الْيَأْسِ مِنَ النِّجَاةِ)، (إِبْلَاسٌ)، بریتیه له نا‌نومیدیه‌کی سه‌خت، له ده‌رباز بوون، ده‌گوترئ: (أَبْلَسَ: أَي ذَلَّ وَتَيْسَ مِنَ التَّخَلُّصِ)، زه‌بوون بووو، نا‌نومید بوو له‌وه‌ی که نه‌جاتی بئ، که‌واته: هو‌کاره‌کانی پروانه‌هینانی کافره‌کانی روژگاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ، به موحه‌مه‌د ﷺ، ئەم هه‌شتانه بوون:

(۱) - بیرنه‌کردنه‌وه له قورتان و تیرانه‌مانی.

(۲) - لسانی کردنه‌وه‌ی کوثرانه‌ی پیشینان.

(۳) - نه‌ناسینی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، یاخود: خو لئ نه‌شاره‌زا کردنی و، خو لئ گیل کردنی.

(۴) - نه‌و تۆمه‌ته‌یان که گوایه شیتی تیدایه، جوړیک له شیتی، چونکه وه‌ک پشتریش گوهمان: ته‌نوی (جَنَّةٌ) بؤ جوړه. ...

- (٥)- رِق هه ئسانیان له هه ق.
- (٦)- پشت هه لکردنیان له شتیك كه بیریان ده خاته وهو، مایه ی شه ره ف و ریزیانه.
- (٧)- ئایا پیغه مبه ر ﷺ داوای خه رجیی و مه صره قیان لی ده کات؟ كه به ته نکید وا نه بووه.
- (٨)- له راسته شه قام لایانداوه، له بهر نه وه ی بر وایان به رۆزی دوایی نیه.
- ئا ئه وانه هۆکاره کان و، بیانوو ه کانی کافره کان بوون، له بهرانه ر بر وانه هێنان به پیغه مبه ری خاته م دا ﷺ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دەرسی پینجەم ❖

پنجاهوی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان له بیست و یهک (۲۱) ثابته پتیک دق، ثابته کانی: (۷۸) -
 (۹۸)، سورگهی سه ره کیی نهم دهرسه مان، باسی خوای به رزو مه زن و، سیفته و
 کرده وه بی وینه کانی و، باسی زیندوو کرانه وه و باسی پاداشت و، باسی یه کتابی
 خوایه ۱۰۰.

له کۆتایی دا چهند پرتنماییه کی گه وره و گرنگ ناراسته ی پیغه مبه ری خوا ۱۰۰ و،
 شویتکه وتووانی کراون، له باره ی چۆنیه تی مامه له کردنیان له گه ل ده وره و به، به
 ثابته نه یارانی لادهر و سته مکار یاندا.

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿۷۸﴾ وَهُوَ الَّذِي
 ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۷۹﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ يُخْلَفُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
 أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۸۰﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿۸۱﴾ قَالُوا أَإِذَا شَاءْنَا وَكُنَّا
 تُرَابًا وَعِظْمًا أَوْ نَأْتَى لَمَعُونَ ﴿۸۲﴾ لَقَدْ وَعِدْنَا نَحْنُ وَوَعَدْنَا قَوْمًا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ
 الْأَوَّلِينَ ﴿۸۳﴾ قُلْ لَيْسَ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۴﴾ سَيَقُولُونَ
 لِيهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۸۵﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَكَاتِ السَّابِغِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۸۶﴾
 سَيَقُولُونَ لِيهِ قُلْ أَفَلَا نَنْقُوتُ ﴿۸۷﴾ قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ
 وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۸﴾ سَيَقُولُونَ لِيهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿۸۹﴾ بَلْ
 أَنْتَنَّهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۹۰﴾ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا
 دَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَمَّا لَبِثُوا لِبَعْضِهِمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۹۱﴾ عَلِيمٌ

الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَمَنْ لَكَ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٦﴾ قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيحِي مَا يُوعَدُونَ ﴿١٣﴾
 رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥﴾ وَإِنَّا عَلَيَّ أَنْ تُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ ﴿١٥﴾
 أَدْفَعْ بِآيَاتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿١٦﴾ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ
 الشَّيَاطِينِ ﴿١٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿١٨﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

ههروهها (خوا) نهو کهسهیه که بیستن، دیتنهکان و، عهقلهکانی بو
 رهخساندوون (کهچی) به کهمیی سوپاسگوزاریی بو دهکهن ﴿١٣﴾ ههروهها
 (خوا) نهو کهسهیه که له زهویدا دروستیکردوون و بلآوی کردوونهوه، ههر بو
 لای ویش کۆدهکرتنهوه ﴿١٥﴾ دیسان (خوا) نهو کهسهیه که دهژیهنتی و، دهمرینتی و،
 جیگۆرکهو جیاوازیی شهوو پۆژانیش ههر هی ویه (و بهدهست ویه)، نایا
 نافامن (که جگه لهو شایستهی پهراسترا نیه)! ﴿١٥﴾ بهلکو نهوانیش وهک قسهی
 پتشیوهکانیانان گوت ﴿١٥﴾ گوتیان: نایا نهگهر مردین و بووینه گل و تیسک (ی
 پرتووکاو)، تیمه زیندوو دهکرتنهوه؟! ﴿١٥﴾ نهو بهئینه پتشریش به تیمه و باب و
 باپیرانیشمان درابوو، نهمه ته نیا نهفسانهکانی پتشیبانه ﴿١٥﴾ بلتی: زهوی و ههر
 کهس که تیدایه، هی کتیه، نهگهر بزائن؟! ﴿١٥﴾ دهئین: هی خوابه، بلتی: نهدی
 بوچی بیرناکه نهوه (که خوابهک خاوهنی ههموو شتیگ بی، دهشتوانی مردووان
 زیندوو بکاتهوه)! ﴿١٥﴾ بلتی: کتی خاوهن و پهروهردگاری ههوت ناسمانهکان و،
 پهروهردگاری بارهگای مهزنه؟! ﴿١٥﴾ دهئین: (ههمووی) هی خوابه، بلتی: نهدی
 خۆتان (به هۆی ئیمانوه له سزایهکی) ناپاریزن؟! ﴿١٧﴾ بلتی: کتی به تهواوی
 حوکمرانیی و مولکی ههموو شتیکی بهدهسته، بهس نهو ههر کهس بیهووی،
 یهنای دهدات و دهبیاریزیی و، هیجکهسی لهی یهنا نادرتی و ناپاریزیی، نهگهر

بىز ئىن (ئەمە راستىيەكى حاشا ھەلئەگرە)؟ ﴿٨٨﴾ دىسان دەلئىن: ھەموو شىتىك تەنيا ھى خوايەو، بەس ئەوئىش پەنا دەدات، بلىئ: ئەدى چۆن جادووتان لى دەكرىق (عەقل و ھۇشتان كار ناكات و، جگە لە خوا دەپەرستىن)؟! ﴿٨٩﴾ (وانىە كە ئەوان گومان دەبەن) بەلگو ئىمە ھەقمان بۆ ھىناون و، ئەوانىش درۆكارن (كە دەلئىن: خوا ھاوبەشى ھەن) ﴿٩٠﴾ خوا نە رۆلەى بۆ خۆى داناوو، نە ھىچ پەرستراوىشى لەگەلن (وہك ئەوان ئىدىعيا دەكەن) ئەگەر گریمان وابووايە، ھەر پەرستراوہ دروستكراوى خۆى دەگرت و بەرئوہى دەبردو، لە ئىوانىشىاندا دەبووہ كىشەو، خۆيان بەسەر يەكدى دا بەرز دەكردوہ! (ئنجما مادام ئەو حالەتە گریمانەيانە ھىچيان ديارنىن، كەواتە: قسەكەتان راست نىەو) پاكىى بۆ خوا لەوہى پىئى وەسفف دەكەن ﴿٩١﴾ (خوا) زانای پەنھان و ئاشكرايە، بەرزىى بۆوى لەوہى دەيكەنە ھاوبەشى ﴿٩٢﴾ بلى: پەرودردگارم! ھەر كات ئەو (سزای) ھى ھەرەشەى پىدەكەى لىيان، پىشاننت دام ﴿٩٣﴾ پەرودردگارم! (لە سزاداندا) مەمخە گەل كۆمەلئى ستەمكاران ﴿٩٤﴾ بە دلئىپائىش ئىمە توانادارىن كە ئەوہى ھەرەشەى پىئى لىيان دەكەين، پىشاننتى بدەين ﴿٩٥﴾ (كەواتە:): تۆ بە كام شىواز باشترە، خراپە (ى وان) بەرپەرچ بدەوہ، خۆمان زانائرىن بەوہى باسى دەكەن (لە شىرك و كوفرو بئى رىزىى بەرانبەر بە خوا) ﴿٩٦﴾ ھەرەھا بىلئى: پەرودردگارم! پەنات پىئى دەگرم لە دنەدان و خوتخوتەى شەيتانەكان ﴿٩٧﴾ پەرودردگارم پەناشت دىئەبەر لەوہى لەلام ئامادەبىن (و تىكەلئى ئىش و كارم بىن) ﴿٩٨﴾

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(أُنثَاءً): بیتیگه یاندوه، (النُّشَاءُ وَالنُّشَاءُ: إِحْدَاثُ الشَّيْءِ وَتَرْبِئَتُهُ) (نُشَاءٌ) و (نُشَاءَةٌ) واته: په یداکردنی شتیک و په روه رده کردنی، په یداکردنی پله پله، وهک خوا له سوورهی (الرعد) دا دده فرموی: ﴿وَبُنِشْئِ السَّحَابِ الَّتِي قَالَ ﴿١٢﴾ واته: هه وره قورسه کان پنده گه به نئی و پیکدینئی و دروست دهکات، له بهر نه وهی هه وره پله پله دروست ده کری.

(ذَرَأُكُرْ): واته: دروستی کردن و بلاوی کردنه وه، (الذُّرَأُ: إِظْهَارُ اللَّهِ مَا أُبْدَاهُ، ذَرَأٌ اللَّهُ الْغَلَقَ: أَوْجَدَ أَشْخَاصَهُمْ) (ذُرًّا) بریتیه له وهی شتیک که خوا دروستی کردوه، ده ریبیخات، ده گوتری: (أَوْجَدَ أَشْخَاصَهُمْ) واته: جهسته که یانی دروستکرد، به لَم له راستییدا (ذُرًّا) یانی: (بَثٌّ) بلاوی کرده وه، وهک له نایهق یه که می سوورهی (النساء) دا هاتوه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ خَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً... ﴿١٦﴾ (بَثٌّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً) واته: له وه دووانه که نادهم و حه ووان، (خوا) پیاوان و نافرده تانیکسی زوری بلاوکردوونه وه.

(أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ): واته: نه فسانه کان پشینیان، (أَسَاطِيرُ: جَمْعُ أَسْطُورَةٍ، نَحْوُ أَرْجُوحَةٍ وَأَرَاخِيجٍ، وَالْأَفْئِيَةِ وَالْأَثَافِيِّ، وَأَخْذُوثَةٍ وَأَحَادِيثٍ)، (أَسَاطِيرُ) کوی (أَسْطُورَةٍ) به، (أَسْطُورَةٍ) واته: نه فسانه، شتیک که بنه مایه کی نه بن، وهک (أَرْجُوحَةٍ) جۆلانه، که به (أَرَاخِيجٍ) کۆده کریته وه، (الْأَفْئِيَةِ) سیکوچکه که مه نه لیان له سه ر داناهو به (أَثَافِيِّ) کۆده کریته وه، (أَخْذُوثَةٍ) رووداوویکی سه ر سو پهینه رو سه ر که به (أَحَادِيثٌ) کۆده کریته وه

(مَلَكَوْتُ كُلِّ شَيْءٍ): (الْمَلَكَوْتُ: مُخْتَصَّ بِمَلِكِ اللَّهِ تَعَالَى وَهُوَ مُضَدَّرٌ مُلْكٍ، أُدْخِلْتُ فِيهِ النَّاءَ، نَحْوَ رَحْمَتٍ وَرَهْمَتٍ)، (مَلَكَوْتُ) سیک شتیکه هه بن ده گوتری: نه وه

شته مولکی فلانه، واته: له بهر دهستیته، (ملکوت) تابه ته به خوی به ره زوه، که چاوگی (مُلک) هو، (ت) ای خراوه ته سر، بُو نهوهی مانایه که ی به هیتر بِن، وهک (رحموت، ره بوت، جبروت) که نهو کاته مانا که یان به هیتر ده بی.

(يُحْيِي): په ناده دات، (اسْتَجْرَتْهُ، فَأَجَارِي) واته: داوای په نادانم کرد، نهویش په نای دام، (وَالْجَارُ مَا يَقْرَبُ مَسْكَنَهُ مِنْكَ) (جار) نهوه یه که مَالِي لَيْتَه وه نریکه، یانی: تُو نهوت په نا داوهو، نهویش تُو په نا داوه.

(هَمَزَاتٍ): کو (همز) ه، (الْهَمَزُ كَالْعَصْرِ، هَمَزَتْ الشَّيْءَ فِي كَفِّي، وَهَمَزُ الْإِنْسَانِ: اعْتِيَابُهُ)، (همز) وهک (عصر) وایه، ده گوتری: (هَمَزَتْ الشَّيْءَ فِي كَفِّي) شته که م له نیو دهستی خومدا گوش، (هَمَزَ الْإِنْسَانَ)، یانی: به خرابه باسی مروفه که ی کرد (الهمز حقیقته: الضغط باليد وَالطَّعْنُ بِالْأَصْبُعِ وَنَحْوَهُ، وَيُسْتَعْمَلُ مَجَازًا بِمَعْنَى الْأَدَى بِالْقَوْلِ أَوْ بِالْإِشَارَةِ ﴿هَمَزَ مَشَاءَ بَنِيْمِر﴾ ۱۱ ﴿وَالْقَلَمِ، ﴿وَبَلَّ لِكُلِّ هَمَزَةٍ لُزْمَةً﴾ ۱۲ ﴿الهمزة﴾، وشه ی (همز) مانا نه صلیه که ی بریتیه له گوشار کردن به دست و په نجهو وینه ی نهوانه، به مه جازیش به کارده هیتری بُو نه زیه تدان به قسه یان به نامازه، وهک خوا دده رموی: ﴿هَمَزَ مَشَاءَ بَنِيْمِر﴾ ۱۱ ﴿، واته: نهو که سه ی زور قسه دینت و ده بات، ﴿وَبَلَّ لِكُلِّ هَمَزَةٍ لُزْمَةً﴾ ۱۲ ﴿، یانی: سزای سه خت بُو هه که سیک که پاشمله و رو به روو خه لک ده شکینتیه وه. (الهمزات جمع همزة، والهمز النخس والدفع)، وشه ی (همزات) کو (همزة) یه، (همز) بریتیه له نقورچ لیدان و پال پیوه نان.

مانای گشتیبی نایه تهاکان

خوا عَلَّامٌ وهك له پیتاسهی نهم دهرسه دا گوتمان: له دوو توئی نهم بیست و یهك (۲۱) نایه ته‌دا، سهره‌تا چند پرسیارنك ده‌كات و، چند راستیهك ده‌خاته پروو، دهرباره‌ی ده‌سه‌لاتی خوئی و، دسترؤیشتووویه‌تی خوئی، نیعمه‌ت و چاكه‌كانی له ژبانی مروّقه‌كان دا، دوابی چند قسه‌یه‌کی بی بنه‌مای نه‌وان ده‌خاته پروو، پاشان چند پرسیارنکی وا كه نه‌توانن به نه‌رتیبی وه‌لامبده‌نه‌وه، ده‌كات و، له كو‌تاییشدا چند رینماییه‌ك به پیغهمبه‌ری خاتهم عَلَّامٌ شوینكه وتووایی راده‌گه‌به‌نن، له چۆنیه‌تی مامه‌له‌كردن له‌گه‌ل دهوروبه‌ریاندا، به تایه‌ت نه‌پارانی سته‌مكاریان:

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴾، واته: خوا عَلَّامٌ وپرای نه‌و شتانه‌ی كه له رابردوودا باسكران، نه‌و كه‌سه‌یه، نه‌و زاتیه كه بیست و دیتنه‌كان و عه‌قله‌كانی بو ئیوه پتیه‌بان‌دوون، به كه‌میی نه‌بی سوپاسگوزاریی ناكهن، بویه وشه‌ی (سمع)، وهك دوابی له مه‌سه‌له گرنه‌كانیشدا باسی ده‌كه‌ین، له قورئاندا به تاك هاتوه، وهك چاوگ، له‌به‌رنه‌وه‌ی بیستراوه‌كان (مسموعات) یه‌ك جورن، ده‌نگه‌كانن، به‌لام هه‌میشه (أبصار)، به كو هاتوه، كه كؤی (بصر) ه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی بیندراوه‌كان (مرئیات) زؤرو جورلو جورن، (أفئدة)ش، كؤی (فؤاد)ه، زؤرتیک له تویره‌ره‌وان و، له زانایان به مانای (قلب) دل، لیکیانداوه‌ته‌وه.

به‌لام له راستیبیدا وهك له مه‌وسوو‌عه‌ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) و، هه‌ندیك له كتیبه‌كانی خوّم دا باس‌مكردوه، (أفئدة)، له زؤربه‌ی سیاقه‌كان دا له قورئاندا كه هاتوه، به مانای عه‌قله‌كانه، (فؤاد)، یانی: عه‌قل، چونكه وشه‌ی عه‌قل له قورئاندا نه‌هاتوه، له جیاتی وی وشه‌ی (فؤاد) هاتوه، كه به (أفئدة)، كو‌ده‌كرتیته‌وه، به به‌لگه‌ی نه‌وه كه هه‌ركام له: وشه‌ی: (سمع)، (أبصار)، (أفئدة).

له قورباندا نه زهم کراون و نه مه دح کراون، به لأم دل له بهر نه وهی چه قی وهرگرتن و، رَهْفَز کَرْدَن و، ویست و نه ویستنه، مه دحیش کراوه: ﴿أَلَا يَنْصُرُ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (۲۸) ﴿الرعد﴾، زه میش کراوه: ﴿حَتَّمَّ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ (۷) ﴿البقرة﴾، ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ (۱۰) ﴿البقرة﴾، به لأم (هواد)، له بهر نه وهی نامرزی تیگه یشتنه، ههروهه ک چۆن (وَأَلْأَنْصُرُ) چاوه کان نامرزی بینین و، (السَّمْعَ) بیستن، نامرزی بیستنه، نجا نهوانه نه گهر بۆ چاکه به کار بهتری، مه دح ده کری، نه گهر بۆ خراپه به کار بهتری، زهم ده کری، به لأم له خودی خویاندا بن لایهنن، بویه خوا له قورباندا، نه زهمی کردوون و، نه مه دحی کردوون.

له راستییدا لیکۆلینه وه له باره ی کۆنه ندامی بیستن و، کۆنه ندامی بینین و کۆنه ندامی عقل و هوش، زوری ده وی، وه ک له مه سووعه ی (دره وشاوه ی ئیمان و پووچه لیبی ئیلحاد، له بهر پۆشنایی زگماک و عقل و زانست و وه حیی دا)، پانتاییه کی باشم ته رخان کردوه، بۆ لیکۆلینه وه له و سئ کۆنه ندامه: عقل و، کۆنه ندامی بیستن و، کۆنه ندامی دیتن، ههروه ها سه رجهم کۆنه ندامه کانی دیکه ی مرۆف.

که ده فه رموی: ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾، واته: ئیوه به که می سوپاسگوزاری بۆ خوا ده که ن، له سه ر نه و نعیمه تانه ی پتی داون، مرۆف تا کو ئیستا نه ک هه ر ناتوانی کۆنه ندامی بیستن، یا خود دیتن، یا خود عقل، دروست بکات، به لکو تا ئیستا نه ی توانیوه له هه موو نه ئینییه کانی شیان تن بکات، له هه موو ورده کارییه کانی شیان بزانی، چ جای بتوانی دروستیان بکات، که خوا ﴿بِهِ﴾ به ملیاران کۆنه ندامی عقل و بیستن و دینتی، بۆ مرۆفه کان و، به لکو بۆ ناژه له کان و، دپنده کان و، په له وه ره کان، دروست کردوون، هه ر کامیان به شیوه ی خۆی، بۆیان دروست ده کات.

﴿وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾، ههروه ها خوا نه و که سه به که ئیوه ی له زه وی دا دروست کردوه و بلای کردوونه وه، نجا به س بۆ لای ویش کۆده کرتیه وه.

﴿ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ﴾، ههروه‌ها خوا نهو که‌سه‌یه که ده‌زیه‌نی و ده‌مرینتی و، جینگوړکه‌و جیاوازی شه‌وو پوژانیش هه‌ر به‌ده‌ست ویه، ﴿ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾، نایا نایامن! نایا نایامن که په‌روه‌ردگار تیک ناوا بی، ده‌توانی زیندووتان بکاته‌وه و، په‌روه‌ردگار تیک به‌و شی‌ویه بی، ده‌بی نه‌نیا نه‌و به‌رستری.

﴿ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴾، به‌لکو وینه‌ی نه‌وه‌یان گوت، که پتیشووه‌کان گوتوویانه، نایا پتیشووه‌کان چیان گوتوه؟

﴿ قَالُوا أَوَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَوْنَا لَمَعْمُوتُونَ ﴾، گوتیان: نایا نه‌گر مردین و بوینه‌گل و تیسکه‌کان، (مه‌به‌ستیان پتی نه‌و تیسکانه‌یه که ده‌رزن و، ده‌پرتووکیان)، نایا تیمه‌ زیندوو ده‌کرینه‌وه؟ له‌به‌ر نه‌وه‌ی مروّف کاتیک که ده‌خریته‌بن زه‌وی و، نه‌گر نه‌شخړیته‌بن زه‌وی، گوښته‌که‌ی به‌زووی ده‌بیته‌وه گل و خوّل و، تیسکه‌کانی ده‌مینه‌وه، تاکو ماوه‌یه‌کی زور، دواپی نه‌وانیش ورده ورده ده‌پرتووکیان و ده‌رزن و، هه‌ر ده‌بنه‌وه به‌گل و خوّل، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴾ طه، واته: له‌وی دروستمان کردن و، ده‌شتان‌خه‌بنه‌وه تیوی و، دواپی جارتیکی دیکه‌ش له‌وی ده‌رتان دینینه‌وه.

﴿ لَقَدْ وَعِدْنَا نَحْنُ وَوَعَدْنَا لَنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ ﴾، (ده‌لین): به‌دنیایی تیمه‌ش و باب و باپیرانیشمان، نه‌و به‌لینه‌مان پتیدرابوو، یاخود نه‌و هه‌ره‌شه‌یه‌مان لیکرابوو، که زیندوو ده‌کرینه‌وه، چونکه (وعدنا)، هه‌م به‌مانای (وعد) دتی، هه‌م به‌مانای (وعید) دتی، نتجا به‌پتی سیاق دیاری ده‌کری، واته: پتیشتر گفت و به‌لین به‌تیمه‌ش و به‌باب و باپیرانیشمان درابوو، پتیشتریش نه‌و هه‌ره‌شه‌یه‌له‌تیمه‌وه له‌باب و باپیرانمان کرابوو، به‌لام نه‌هاته‌دی، ﴿ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطُورٌ الْأَوَّلِينَ ﴾، نه‌مه‌به‌س نه‌فسانه‌ی پتیشینانه، واته: مادام پیمان گوتراوه: زیندوو ده‌کرینه‌وه‌و، به‌باب و باپیرانیشمان گوتراوه‌و: تاکو تیتستاش زیندوو نه‌کراوینه‌وه، که‌واته: راست نه‌!

نه یان زانیوه که سیستمی خوا ﷻ به پینی ناره زووی مروّفه کان نیه، خوا دایناوه نهم قوناغه قوناغی ژیا نی سهر زهوییه، ده چنه وه ژیر زهوی، هه لیه ته وه ک جهسته کانیا، نه گهرنا رووچه کانیا له جهانی به رزه خ دان، که دواپی باسی ده کهین، به لام له قوناغئیکی دیکه دا که قوناغی قیامت و هه لسانه وه یه، به پینی تهو سیستمی خوا دایناوه، لهویدا زیندوو بوونه وه ی جهسته کان و، تاوئته بوونه وه یان له گه ل رووچه کان، دپته دی، نه ک ئیستا، خوا سیستمی خوئی بو خه لک تیک نادات و، نهودش به شیکه لهو تاقیکردنه وه یه ی خوا ﷻ مروّفه کانی پی تاقیده کاته وه، نایا ممانه یان به به ئینی خوا هه یه؟ بویه خوا ﷻ له وه لامی تهو قسانه یان دا، چند پرسیارئیک به پیغهمبه ر ﷻ ده فه رموی، تهو پرسیارانه یان لی بکات؟

﴿ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْمُرُونَ ﴾، پینان بلئی: زهوی و تهوه ی له زهویدا هه یه، هی کتیه نه گهر ده زانن؟ کئی خاوه نیه تی؟ ﴿ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴾، ده لئین: هه مووی هی خوا به، بلئی: نایا بیرتان ناکه وئته وه، په ند وه رنا گرن؟

هه لیه ته هاوبه ش بو خوا دانهره کان و کافره کانی پوژگاری پیغهمبه ر ﷻ زوربه یان دانیان به بوونی خوا دا داهیناوه، بانی: له گه ل به دیهینه رتیی و، په روه ردگار تیی و خاوه ندار تیی خوا دا گرفتیا ن نه بووه، به لام گرفتیا ن دوو پرسى سه ره کی بووه:

(۱) - نایا ته نیا خوا به رستری، یان هاوبه شی بو دابتری؟

(۲) - نایا دوای مردنیا ن و بوونه وه خو ل و تیسکانی پرتووکاو، زیندوو ده کرتنه وه؟

نهودش له بهر تهوه ی خویان چاک نه ناسیوه، ئنجا تهوان که وه لام ده ده نه وه ده لئین: زهوی و هه رچی تیدایه، هه مووی هی خوا به، بویه خوا به پیغهمبه ره کی ده فه رموی: ﴿ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴾، پینان بلئی: نایا ناکه وئته وه بیرتان؟ بیرناکه نه وه و،

پند و درناگرن؟ واته: نازان و بیرناکه‌نوه، مادام دنیا هم‌مووی هی خوا بن، ده‌شتوانی زیندوتان بکاته‌وه؟

﴿ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۖ هه‌روه‌ها پنیان بلنی: کن‌خواه‌ن و په‌روه‌ردگاری‌هوت ناسمانه‌کان و خاوه‌نی باره‌گای مه‌زنه؟ ﴿ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا نُنْفِقُوكَ ۖ دیسان ده‌لین: هم‌مووی هی‌خوایه و، خاوه‌نه‌که‌ی ته‌نیا‌خوایه، ﴿ قُلْ أَفَلَا نُنْفِقُوكَ ۖ پنیان بلنی: مادام وایه‌نه‌دی نایا پاریز‌ناکه‌ن، پاریز‌ناکه‌ن له‌سزای‌خوا، به‌هو‌ی نیمان هیتانه‌وه به‌خوا، تا‌کو دوو‌چارو گرفتاری‌سزاو جه‌زه‌به‌ی‌خوا نه‌بن؟!

﴿ قُلْ مَنْ يَبْدؤُا مَلَكُوتِ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُحْيِیْهِ وَلَا يُمِیْتُهِ ۗ إِنَّ كُتُوبَ تَعَامُونِ ۖ پنیان بلنی: کن‌مولکی‌فراوانی هم‌موو‌شتیک و، مولکی‌راسته‌قینه‌ی هم‌موو‌شتیکی به‌ده‌سته‌و، به‌س‌نه‌و په‌نا‌ده‌دات و، که‌سی‌لی‌په‌نا‌نادری، ته‌گه‌ر ده‌زانن؟ ﴿ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۖ دیسان ده‌لین: هم‌مووی هی‌خوایه، حوکمرانی‌راسته‌قینه‌و، مولکی‌ته‌واوی هم‌موو‌شتیک، له‌به‌ر ده‌ستی‌خوادایه‌و، به‌س‌نه‌ویش‌په‌نا‌ده‌داو، که‌سی‌لی‌په‌نا‌نادری.

﴿ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ۖ بلنی: که‌واته: چو‌ن جادووتان‌لی‌ده‌کری؟ واته: تی‌وه مادام‌نه‌و پرسیارانه‌به‌نه‌رنیسی‌وه‌لام‌ده‌ده‌نوه، عقل‌و مه‌نتیق‌و ویزدان‌وا‌ده‌خوازن، ته‌نیا‌نه‌و په‌روه‌ردگاره‌به‌رستن و، هاوبه‌شی‌بو‌دانه‌نن، نجا‌که‌وا‌ناکه‌ن، وه‌ک‌که‌ستیک‌دینه‌به‌رچاو، جادووتان‌لی‌کراین و، عه‌قلتان‌له‌کار‌خرابتی، ﴿ بَلْ أَنبَنَّهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۖ به‌لکو‌راستی‌که‌ی‌نه‌وه‌یه: تیمه‌هه‌قمان‌بو‌هیتان‌و، ته‌وانیش‌درو‌ده‌که‌ن، درو‌ده‌که‌ن که‌ده‌لین: خوا‌پو‌له‌ی‌هیه‌و، درو‌ده‌که‌ن که‌ده‌لین: خوا‌هاوبه‌شی‌هیه‌و، درو‌ده‌که‌ن که‌ده‌لین: خوا‌نانوانی‌مردووان‌زیندوو‌بکاته‌وه.

﴿ مَا تَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ ۚ﴾، خوا هیچ پڑله به کسی بو
 خوی نه گرتوه، هیچ په رستراونکیسی له گه ل نیه، چونکه نه گهر هیچ په رستراوی
 دیکه ی له گه ل بوونایه، ﴿ إِذَا لَذَّحَبَ كُلُّ النَّفْسِ بِمَا خَلَقَ ۚ﴾، نه و کاته ههر په رستراوه
 نه وهی که دروستیکردوه، بو خوی سهر په رشتی ده کردو، مشووری ده خواردو،
 ههر په رستراوه، خوی کاروباری دروستکراوه که ی خوی به پتوه ده برد، ﴿ وَوَلَدًا
 بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ﴾، هه روه ها هه نذیکیان به سهر هه نذیکیاندا زال ده بوون و،
 له به بیناندا ده بوو به کیشه و نا کوکی، ﴿ سُبْحٰنَ ٱللّٰهِ عَمَّا یَصِفُوْنَ ۚ﴾، پاکسی
 بو خوا له وهی که نه وان باسی ده کهن، ﴿ عَلٰی ٱلْعَلٰیهِ ٱلشَّهَادَةِ تَعٰنَلْنَ عَمَّا
 یُشْرِكُوْنَ ۚ﴾، خوا زانی په نهان و ناشکرايه، خوا به رزه له وهی که نه وان
 ده یکه نه هاو به شی.

تنجا دپته سهر باسی نه و پرتمایانه ی که به پیغمبه ری خوا ﷺ ده گوترین:
 نه و ناموژگاریانه ی پتی ده گوترین، به ویش و به ههر که سیکش که له ری
 نه وه وه ده روا:

﴿ قُلْ رَبِّ اِمَّا تُرِيّٰی مَا یُوعَدُوْنَ ۚ﴾، بلن: په روه ردگارم! ههر کاتن پتشان
 دام، نه وهی هه په شه ی پی له وان ده کری، لیره دا (یوعدوینک)، به مانای گفت و
 به لین نیه، به پتی سیاق ده زانین، به لکو به مانای هه په شه لیکرانه، ﴿ رَبِّ فَلَا
 تَجْعَلْنِیۡ فِی ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِیۡنَ ۚ﴾، په روه ردگارم مه مخره گه ل کومه لی سته مکاران و،
 با من له گه ل نه وان دا سزا نه دریم، ﴿ وَاِنَّا عَلٰیۡۤ اَنْ تُرِیَکَ مَا نُوَدُّهُمۡ لَقَدِیۡرُوْنَ ۚ﴾، به
 دنیایی تیمه له سهر پتشانانت، نه وهی که هه په شه ی پی لیمان ده کهن، به
 تواناین، ﴿ اَدْفَعۡ بِاٰتِیۡ هِیۡۤ اَحْسَنُ ٱلسَّیِّئَةِ ۚ﴾، تو (نه ی موحه ممه دا!) به کام سیفته تی
 باشته، خراپه ی نه وان پال پتوه بنن، یانی: له به رانبره خراپه یاندا چاکه بکه،
 به لکو چاکتر بکه و، کامه کرده وه چاکترینه نه وه بکه، ﴿ مَخۡنُۢمٌۭۤ اَعۡلَمُۢ بِمَا یَصِفُوْنَ ۚ﴾،
 تیمه ده زانین نه وهی نه وان ده یلین و وه سفی ده کهن.

﴿ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴾، ههروه‌ها بنی: نه‌ی په‌روه‌رگارم!
 په‌نات دینمه‌به‌ر، له‌دنه‌دان و خوتخوته‌و هاندانی شه‌یتانه‌کان، که‌هه‌آمیچن‌و،
 هانم‌بدن، ﴿ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِي ﴾، هه‌روه‌ها نه‌ی په‌روه‌رگارم! په‌نات
 دینمه‌به‌ر که‌شه‌یتانه‌کان ناماده‌م‌بن، توخنم‌بکه‌ون و لیم‌نیزیک‌بن‌و، تیکه‌ل
 به‌نیش‌و کارم‌بن.

مهسه له گرنکه کان

مهسه له یه که م:

ییرخستنه وهی چه ندان چاکه و نیعمه تی خوا، وهک عهقل و ههسته وه ره کان و، ینگه به نران له زهوی دا و، زیان و مردن و، جینگۆرکه ی شهوو روژان، که چی مکوربوونی بیرویه کان له سه ر شوینکه وتنی کویرانه ی پیشینانیا ن:

خوا ده فرموی: ﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ تَتَلَفْتُمْ التُّبَالِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا يَسْتَلْ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِذْنَا لَنَبْعُثُوهُنَّ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِن قَبْلُ إِن هَذَا إِلَّا أَسْطِيزُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَن فِيهَا إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ ۞

شیکردنه وهی ئەم، ئایه تانه، له یازده برکه دا:

١- ﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ ۞ ﴾، ههروهها خوا نهو زاتهو، نهو کهسه به، که بیستن و دیتنه کان و عهقله کانی بو تبه ینگه باندوون.

(إنشاء)، وهک پیشتریش باسما ن کرد، هه ره چهنده (راعب الأصفانی) به مانای (احداث وإيجاد) هیناویه تی، واته: په بیدا کردن و هینانه دی، به لام (إنشاء)، به دروستکردنی پله پلهو، واته: ینگه باندنی، ورده ورده، دهگوتری، نجا هه ر کام له کۆنه ندامی بیستن و، کۆنه ندامی دیتن و، کۆنه ندامی عهقل، قوناغ قوناغ و، پله

پلهو، ورده ورده له کاتیکدا کۆرپه له له مندانانی دایکی دایه، نهو کۆته ندامانهو، ههموو جهسته که ی ورده ورده پئی ده گات، قوناغ به قوناغ.

شایانی گوتنه: له ههموو قورئان دا وشه ی (السَّمْعَ)، ههر به تاک هاتوهو (أَبْصَارِ) یش به زۆری به کۆ (جمع)، هۆکاره که ش: (السَّمْعُ: أُفْرِدَ عَلَى الْمُضَدِّ)، له بهر نهوه ی (سمع) بیست، چاوه گو، سهراچاوهش پیوست به کۆکردنهوه ناکات، (أَوْ لِأَنَّ الْمُسْمُوعَاتِ نَوْعٌ وَاحِدٌ، وَالْمَبْصَرَاتُ كَثِيرَةٌ مُتَنَوِّعَةٌ)، بان له بهر نهوه یه بیستراوه کان یه ک جۆرن، (دهنگه کان یه ک جۆرن)، به لأم بیستراوه کان جۆراو جۆرن، نهوه ره شه، نهوه سیبیه، نهوه زه رده، نهوه سووره، نهوه بۆره، نهوه مۆره، نهوه وه ک رهنگه کان، ننجاً له رووی فه باره وه: نهوه به رزه، نهوه نزمه، نهوه گه وره یه، نهوه گچکه یه، ننجاً له رووی چۆنیه تیه وه نهوه جوانه، نهوه ناشیرینه، نهوه زیره، نهوه نه رمه.

(وَالْأَفْعِدَةَ) ش، پئشتریش باسمان کرد، کۆی (فؤاد) ه، نهویش به لئی له هه ندی ک شونیش ده گونجی به مانای دل (قلب) به کارهاتین، به لأم به زۆری له قورئاندا به مانای عه قل به کارهاتوهو، به زۆریش (السَّمْعَ)، (وَالْأَبْصَرَ)، (وَالْأَفْعِدَةَ)، له قورئاندا پیکه وه هاتوون، چونکه ههموویان نامرازی وه رگرتنی زانیاریین.

وه ک خوا ﷻ له سووره ی (الإسراء) دا، ده فه رموی: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾، واته: شتی ک زانیاریست ده رباره ی نیه، به دوا ی مه که وه، چونکه بیست و بینن و عه قله کان، ههر کامیک له وانه لئی ده پرسیته وه، نهوه ش باشتین به لگه یه له سه ر نهوه که: (وَالْأَفْعِدَةَ)، له گه ل (وَالْأَبْصَرَ) و، (السَّمْعَ)، ههموویان نهو کۆته ندامانه ک یئسان زانیارییان پئی وه رده گری، (سمع) دهنگه کان و، (بصر)، رهنگه کان و بیستراوه کان و، (فؤاد) یش، زانراوه کان، به لأم وشه ی (قلب) یش، که به (قلوب)، کۆده کریته وه، له قورئاندا وه ک چه ق و مه لبه ندی و ویست و نه ویست، خۆشویست و رق لیبونه وهو، چه قی خواست و بریاردان هاتوه، خوا ده فه رموی: خوا نهو که سه یه که هیزی بیست و دیتنه کان و عه قله کانی. پۆ ره خساندوون، بۆ یکه یاندوون.

۲- ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾، به لّام به که می سویاسگوزاری بۆ (خوا ده کهن)، چونکه سویاسگوزاری بۆ خوا، نه وه به که ده بۆ هیزی بیست و هیزی دیت و هیزی ده رک کردن و شت زانین، له رهامه ندیی خودا به کار بهیترین، نا نه وه سویاسکردنی خوایه، له سه ر نه و نیعمه تانه.

پیتی (ما) له ﴿قَلِيلًا مَّا﴾ دا: (ما: مُضَرِّبَةٌ أَي: حَالٌ كَوْنِكُمْ قَلِيلًا شُكْرِكُمْ)، له حالیک دا که تیه سویاسگوزاری به که تان که مه.

۳- ﴿وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾، ههروهه (خوا) نه و زاتهیه، که دروستی کردوون و بلأویکردوونهوه، به لّام بۆیه ده لیم: لیره دا (ذراً) زیاتر: به مانای بلأوکردنه وهیه، نه گه رنا مانای دروستکردنیش ده گه یه نئ، چونکه (ذریة)، یانی: نه و هه چه یه یه که دروستکراوه و پتگه یه ندراره، به لّام وشه ی (ذراً)، و پرای نه وه ی دروستکردوون و هینانه دی، ده گه یه نئ، بلأوکردنه وه ش ده گه یه نئ.

۴- ﴿وَالَّذِي نَحْنُ بِكُمْ لَأَكْبَرُونَ﴾، بهس بۆ لای ویش کۆده کرینه وه، که واته: ته نیا نه و به زهوی دا بلأوی کردوونه توهوه، بهس نه ویش کۆتان ده کاته وه، ناشکراشه له زمانی عه ره بیدا، هه رکات بهرکار (مفعول به)، پيش کار (فعل) و بکه ر (فاعل) که وت، مانای کورتهه لیمان (حصر) ده گه یه نئ، نافه رموی: (نَحْشُرُونَ إِلَيْهِ) کۆ ده کرینه وه بۆ لای وی، به لکو بهس بۆ لای وی کۆده کرینه وه.

۵- ﴿وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾، ههروهه (خوا) نه و زاتهیه که ده ژیه نئ و ده مرینئ. ژياندن و مرانندن گه وه ترین کارن له گه ردووندا، به تايهت له ژيانی به شه رداو، له ژيانی ژيانداراندا، بۆیه له قورئاندا خوا ﷻ نه و دوو وشه یه ی زۆر هینان و پالشییداونه لای خوئی، چونکه ژياندن و مرانندن به دلنیا یی و به ته نیا له بهر دهستی خوا ی پهروه رداگه ر دان، جاری وایه مرۆفه کانیش ده توانن هۆکاری به رده وام بوون له ژيان، یان هۆکاری کۆتایی پیهینانی ژيان پره خستین، به لّام نه وه ی له پشت دیارده ی ژياندن و مراننده، ته نیا خوا ی پهروه رداگه ر، نه وه ی دیکه هه مووی روا له ته وه هۆکاری روا له تیهین.

۶- ﴿وَلَهُ اٰخِثْلُثٌ اَلِيْلٌ وَالنَّهَارِ ۙ﴾، (اٰخِثْلُثٌ)، دهگونجی به مانای جیاوازی (تنوع) بی، دهشگونجی به مانای: (خَلَفَ اَحَدَهُمُ الْاٰخَرَ) به کیان جینی نهوی دیکه ی گرتوه، بی، یانی: جیکۆرکی، واته: ههروهها جیاوازی و جیکۆرکه ی شهوو رۆژگاریش هه ر به دهست ویه، به دهست خواجه.

لیره دا پیتشی ده فهرموئ: ﴿يٰمُحْيِیْ وَیَمِیْتُ ۙ﴾، دوایش ده فهرموئ: ﴿وَلَهُ اٰخِثْلُثٌ اَلِيْلٌ وَالنَّهَارِ ۙ﴾، نجا شهوگار ده که ویته وه به رانه ر مردن و، رۆژگاریش ده که ویته به رانه ر ژیان، واته: نهو زاته ی که ژیاندن و مراندنی به دهست، هه ر نهویش رۆژو شهویشی به دهست.

۷- ﴿اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ﴾، نایا ناخامن؟ یانی: نه گه ر ئیوه برۆا به و پهروه ردگار نه هینن، که زیندووتان ده کاته وهو، لیتان ده پرستیه وه، برۆای پینه هینن، که ته نیا ده بی به ندایه تی بۆ وی بکه ن و، هاوبه شی بۆ دانه تین، مانای وایه له عه قله که ی خۆتان به هه مه مند نه بوون و، سوودتان لئ نه بینیه، چونکه عه قله پهروه ردگارو خاوه نی خۆتانان پئ ده ناسیتن، بۆیه گوتراره: ﴿رَاسُ الْحِكْمَةِ مَخَافَةُ اللّٰهِ﴾، واته: سه ری زانیاری به سوودو حکمهت، ترس و بیم و سامکردنه، به رانه ر به خوا ۙ.

۸- ﴿بَلْ قَالُوْا مِثْلَ مَا قَالِ الْاَوَّلُوْنَ﴾، به لکو هه مان شتیان گوئ، که پشوهه کان گووتویانه، لیره نه م ته عبیره ناوردانه وه یه، پیتشی به شیوه ی دواندن (خطاب) ده یاندوتن، دواپی وه ک نادیار (غائب) قسه یان له باره وه ده کات، که نه وه جوړیکه له ناوردانه وه له زمانی عه ره بیدا، بۆ نه وه ی مروّف ماندوو بوون (ملل) نه یگرئ، له شیوازی که وه بۆ شیوازیکی دیکه، قسه کردن و ده ربینه که ده گوژئ.

وشه ی (بَلْ)، له زمانی عه ره بیدا بۆ گواستنه وه (إضراب) یه، حاله تیک بۆ حاله تیکی زیاتر، چ له چاکه دا چاکتر، چ له خراپه دا خراپتر، نجا لیره دا: ﴿إِضْرَابٌ اِنْبَاطٍ وَّ اِنْبَاتٌ لِاِنْكَارِهِمُ الْبَعْثَ﴾، نه مه گواستنه وه یه کی به تالکردنه وه یه وه چه سپاندنی نکوولیکردنیانه له زیندووکرانه وه.

چونكى كە دەفەرموى: ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾، ئايا ناپامان؟ يانى: ناپامان، بە بەلگەي ئەو دەش ناپامان، كە ھەمان شت دەلئىن، كە پىشووھە كانيان گوتتويانە، ئنجا نەگەر ەقلىان ھەبووايە، لاسايىكردنەوھى كوترانەي پىشيانيان نەدەكردو، ەقلى خۇيان بەكاردەھىنا، كەسەيىك زىندووبى، بەلام مەھكومى ەقلى كەسەيىكى مردووبى، ماناي وايە لە ەقلىكەي خۇي بەھرمەند نەبوو، ئنجا نەوھ بۇ كافران راستەو بۇ مسولمانانئىش ھەر راستە، كە خۇيان پابەند بىكەن بە فەتواو بۇچوونى زانايەكەوھ، لە پىش واندا بوو، ئەو كە دەربارەي بارودۇخىكى دىكە، دواوھ لە ژىنگەيەكى دىكەدا، وەلامى پرسىيارىكى دىكەي داوھتەو، ئىستا تۇ ئەو وەلامانە، ئەو بىرو بۇچوونانە بىنى، بتەوئى چارەسەرى كىشەو گىروگرفتەكانى رۇزگارى خۇتايان پى بىكەي! ھەر كەس بىكات، ماناي وايە لە ەقلىكەي خۇي بەھرمەند نەبووھو، زىندوويە، بەلام مەھكومى ەقلى كەسەيىكى مردوويە!

ھەلبەتە لىرەدا مەبەست ئەوھ نىە، رىز لە زانايان و، رىز لە پىشەوايان نەگىرى و، لە كەلەپوورو بۇچوونەكانيان بەھرمەند نەبىن، بەلكو مەبەست ئەوھىە كە نابى ئەوھى مرۇفەكان دەلئىن و، ھەلئىدەلئىنجن لە وەھىى، لە شوئى وەھىى داىبىتىن و، بىكەينە پەردەو دىوارىك و وەھىيمان لى بشارتەوھ، نەگەرنا ھەر كەسەيىك رىز لە پىشيانى خۇي نەگىرى و، لە كەلەپوورو بەرھەمىيان بەھرمەند نەبى، كە لەبەر رۇشنايى وەھىى (قورئان و سوننەت)دا، ئىجتھادىيان كرددوھ بۇ چوونەكانيان، خستوونە روو، ھەر كەسەيىك لەوانە بەھرمەند نەبى، خۇشى نازانى چى دەكات! بەلام بە دلىيايى بەردەوام پرسىيارى تازەمان بۇ دىنە پىش و، كىشەي تازەمان بۇ دىنە پىش، ئەو پرسىيارە تازانەش، پىويستىيان بە وەلامى تازە ھەيەو، كىشە تازەكان پىويستىيان بە چارەسەرى تازە ھەيە.

(الْمُحْتَشِبِينَ)، يانى: پىشيان، ئەوانەي لە پىشيان دابوون.

۹- ﴿ قَالُوا أَمْ آءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَوْنَا لَمَبْعُوثُونَ ﴾، گویان: آیا نه‌گه مردین و بووینه گل و تیسکه پرتووکاودکان، آیا تیمه زیندوو ده‌کرتینه‌وه؟
﴿ اَوْنَا لَمَبْعُوثُونَ ﴾، نه‌مه به دوو شیوه خوئراوده‌وه:

ا- (اِذَا لَمَبْعُوثُونَ)؟

ب- (اِنَّا لَمَبْعُوثُونَ)، آیا تیمه زیندوو ده‌کرتینه‌وه و هله‌ده‌سیترتینه‌وه؟

۱۰- ﴿ لَقَدْ وَعِدْنَا نَحْنُ وَءَاكِبًا هَذَا مِنْ قَبْلُ ﴾، به دلنمایی تا نه‌مه، تیمه و باب و باپیرانیشمان، پیشتریش به‌لینمان پیدرابوو، یاخود: به‌وه هه‌ره‌شمان لیکرابوو، جا بویه‌ش ﴿ نَحْنُ وَءَاكِبًا ﴾، دووباره کراوده‌وه، خو‌مان و باب و باپیرانیشمان، تا‌کو پیشانی بدن‌که: نه‌و به‌لینه، یان نه‌و هه‌ره‌شه‌یه، هه‌ر نه‌هاته دی و، درویه!!

۱۱- ﴿ اِنْ هَذَا اِلَّا اَسْطُرُ الْاَوَّلِينَ ﴾، نه‌مه هیچ شتیک نه‌، جگه له نه‌فسانه‌ی پیشینان، (اِنْ)، لیره‌دا (اِنْ) ی لابرند (نافیه)‌یه، (اساطیر)‌یش کوی (اسطوره)‌یه، (اسطوره)‌ش بریتیه له‌و هه‌واله درویه‌ی که وه‌ک سیفته‌ی راستی بوون، داده‌پوشی و، به‌رگی راستیبوونی به‌به‌ردا ده‌کرتی، وه‌ک نه‌و نه‌فسانه‌و گپ‌دراوه‌ه‌یالیانه‌ی ساز ده‌کرتین، به‌مه‌به‌ستی کات پت به‌سه‌ر بردن.

واته: مادام ویرای تیمه، پیشتریش نه‌و به‌لینه به‌ باب و باپیرانیشمان دراوه‌و، نه‌شهاوتته دی، که‌واته: دیاره نه‌فسانه‌ی پیشینانه، لیره‌دا بیروابه‌کان به‌ پیچه‌وانه‌ی نه‌و بنه‌مایه‌وه، ره‌فتاریان کردوه، که‌ ده‌لتی: (عَدَمُ الْعِلْمِ لَا يَسْتَلْزِمُ عِلْمَ الْعَدَمِ)، زانیری نه‌بوون به‌ شتیک، به‌لگه‌ی نه‌بوونی نه‌و شته‌یه، یاخود نه‌دیتی شتیک به‌لگه‌ی نه‌بوونی نه‌و شته‌یه، یان: نه‌هاته دی شتیک نیستا، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر سه‌پنیش نایه‌ته دی.

به‌ راستی بوچوون و قسه‌که‌یان به‌کجار بت‌جیه، چونکه خوا ^{تک} نه‌م گه‌ردوونه ژبانی مروقی به‌ سیستم (نظام) داناودو، سیستم (نظام)‌یش نابتی

تیکه ل و پیکه ل بی، خوا دیناوه که تیتستا قوناغی زانی دنیایه، نهوانه ی
 دهمرن ده چنه قوناغی بهرزه خه وه، دواپی قوناغی ناخیزه مان (الساعة)، دیته
 پیتش، دواپی قوناغی هه لسانه وه و قیامت دیته پیتش، هه ر کارو قوناغه له
 کاتی خوی دا دئ، وه ک خوا ده فهرموئ: ﴿لِكُلِّ اَجَلٍ کِتَابٌ ﴿٢٨﴾﴾ الرعد، یانی:
 بو هه ر نه جه لیک کاتیکی دیارییکراو هه یه، ههروه ها ده فهرموئ: ﴿لِكُلِّ نَبْرٍ
 مُتَقَرَّرٌ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾﴾ الأنعام، واته: بو هه ر هه وایک نشینگه (کات و
 شوینتیکی سه قامگیربوون) هه یه، له مه ودوا ده زانن (بو تان دهرده که وئ).

مهسه لهی دووهم:

فهرمانکردنی خوا به پیغمبره که ی (محمد) که چند پرسایریکی ویزدان جووتین له کافره کان بکات، له باره ی: خاوه نداریتی زهوی و، دانشتووانی جهوت ناسمانه کان و عهرشی مه زن و، کاروباری گهر دوون بده دست بوون و هه مه کاره بوون، پاشان راگه یاندنی راستی په یامی خواو، درو بوونی قسه ی نه وان و، پووچه لکردنه وهی بیروکه ی هه بوونی رۆله و هاوبه ش بو خواو، راگه یاندنی به زری و پاکسی و بن خه وشیی خوا:

خوا ده فه رموی: ﴿سَيَقُولُونَ لِيْلَهُ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (٨٥) ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ
السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ (٨٦) ﴿سَيَقُولُونَ لِيْلَهُ قُلْ أَفَلَا تَنْقُرُونَ﴾ (٨٧) ﴿قُلْ مَنْ
بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (٨٨)
﴿سَيَقُولُونَ لِيْلَهُ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ﴾ (٨٩) ﴿بَلْ أَنزَلْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ (٩٠) ﴿مَا آخَذَ
اللَّهُ مِنْ وَلِيٍّ وَمَا كُنَّا مَعَهُمْ مِنْ إِلَهٍ إِذْ أَذَى لَدَهُمْ كُلِّ إِلَهٍ يَمَّا خَلَقَ وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ
سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ (٩١) ﴿عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّنَا عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (٩٢)

شیکردنه وهی ئەم، ئایه تانه، له بیست و یه ک برگه دا:

(١) ﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا﴾، (تهی موحه مه مد) ﴿بَلَى: نایا زهوی و نه و
که سانه ی تیدان، هی کین؟

(٢) ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، نه گهر زانیاریتان هه به، ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾،
ئهمه مهرجه، به لأم وه لأمه که ی قرتی تراوه، واته: (أجیبونی) وه لأمی نه و پرسایره م بده نه وه،
تنجا ئهمه هاندانه بو نه وهی زانیاری وه ده ستبیتن و، واز له نه قامی بیتن، یانی:
نه گهر زانیاریتان هه به، وه لأم بده نه وه، نه گهر زانیاریستان نه، زانیاری په یدا بکه ن،

دەربارەى خاوەندارتیبى كەردنى زەوى و دانىشووانى، ھى كىيە؟ ئايا دىنيا شارى بىن خاوەنە! ھىچ شتىك بىن خاوەن نى، ئەم گەردوونە چۆن بىن خاوەنە!

(۳) ﴿ قُلْ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ﴾، دەلێن: زەوى و ئەو كەسانەى لە زەویدا ھەن، ھى خوان، خاوەنیا ن خاوبە، واتە: بە خێراى و بىن وە خزان وەلام دەدەنەو، ئەگەر عەقڵ و وێژدانیان بكەنە دادوەر، دەلێن: ھەموو شتىك ھى خاوبەو، خوا ھوكمران و خاوەنى پەھایە.

(۴) ﴿ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴾، تۆش پێیان بلن: ئەدى بىرناكەنەو پەند وەرنانگرن و، رانامێن! راستىبەكانتان بىرتان ناينەنەو؟ (تَذَكَّرُونَ)، دوو جوړە خوێندنەوى ھەن:

أ- (تَذَكَّرُونَ)

ب- (تَذَكَّرُونَ)، كە لە ئەصلدا (تەذكرون)ە، (تەذكرى) یش، وەك زۆر جارى دىكە باسما ن كەردو، ئەو ھەبە كە نىنسان شتىكى زانىبى و، لە بىرى چوو بىتەو، بىر خۆى بىتتەو، بۆبە خواى پەروەردگار ئەو وشەبە زۆر بەكار دێنن، چونكە ھەموو ئەو راستىبانەى شەرىعت دەیانھىنن، خوا لە فىرەتى مروڤدا دایان، وەك ئەصلەكەيان، نەك وەك وردەكارى كە شەرىعت دەبىنن، بەلكو وەك ئەصلەكەيان، بە تايبەتى راستىبەكانى كە پەيوەندىيان بە بووناسى و نىمان و عەقىدەو ھەبە، خوا لە وێژدان و زگماكى مروڤدا دایان، بۆبە پتوستان بەو ھەبە، بىر خۆيانىان بھىننەو.

(۵) ﴿ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ ﴾، بلن: كىن خاوەنى ھەوت ناسمانەكانە!

(۶) ﴿ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴾، ھەروەھا (كىن) خاوەنى بارەگای مەزەنە!

(۷) ﴿ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ﴾، دەلێن: ھەمووى ھى خاوبە، ئەمە خوێتراو شەتەو:

(سَيَقُولُونَ لِلَّهِ)، دەلێن: خوا (خاوەنى ھەوت ناسمانەكان و بارەگای مەزەنە).

من ئەم خوێندنەو ھىام زياتر بە دلە، خوێندنەوى (حَفْص)، بە (للە)، ھاتو، وەك ئەوى پىشترەو، دەلێن: ھەوت ناسمانەكان و بارەگای مەزنىش، بەس ھى

خوان، یه کیک له زانایان گوتوو یه تی: (قراءة (الله) عدول بسبب مُرَاعَاةِ الْمَعْنَى دُونَ اللَّفْظِ)، یانی: خویندنه وه (الله) لادانیکه به هوی ره چاوکردنی مانا نه که بیژه که، به لام نه گهر ره چاوی مانایه که ی بکری، کنی خاوه نی ههوت ناسمانه کان و خاوه نی باره گای مه زنه؟ ره چاوی مانا که ی بکری، ده گوتری: (الله) خوا.

بویه ش نه یفه رموه: ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْمُرُونَ﴾، که له رسته ی پیشی دا فهرموو یه تی، چونکه په روه ردگار تیی خوا بو ههوت ناسمانه کان و بو باره گای مه زن، له لای کافره کان سه لمی ترا بووه، به لام بو خاوه ندراتییی زهوی و نه وانیه له زهوی دا هه ن، زور جار پادشاو حوکمرانه خو به زلگرانه کان گوتوو یانه: هه موو شتیک هی تیمه یه وه، خه لک په نگه جوړیک له نیشکال و گومانی بو دروست بووبی، به لام هیچ که سه نه ی توانیوه بلنی: ناسمان هی منه و نه ستیره دکانی و، خرۆکه کان هی منن.

۸- ﴿قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾، پتیا ن بلنی: نایا خو تان نا پاریزن، پاریزنا که ن، لیره دا: به رکار (مفعول به)، قرتی تراوه بو نه وه ی مانایه که ی فراوان بی، ۱- نایا خو تان نا پاریزن له خوا؟ ۲- له سزای خوا؟ ۳- له سزای دنیایی؟ ۴- له سزای روژی دوابی؟ ۵- له لیبرسینه وه... هه هتد، هه مووی ده گریته وه.

۹- ﴿قُلْ مَنْ يُبَدِّلُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾، (پرسپاریکی دیکه یان لی بکه) بلنی: کنی مولکی فراوان و راسته قینه ی هه موو شتیکی به دهسته؟ پتیشتریش گوتمان: (مَلَكُوتُ)، زنده روپییه له مولک دا.

(مَلَكُوتُ: الْمَلِكُ الْمُقَرَّنُ بِالْمَصْرُفِ فِي مُخْتَلِفِ الْأَنْوَاعِ وَالْعَوَالِمِ)، (مَلَكُوتُ)، بریتیه له مولک و خاوه ندراریه که که جووت بی له گه ل ده سترویش توو یه تی له هه موو جوړه دکانی داو، له هه موو جیهانییه کاند.

هه ندیک له زانابانیس گوتوو یانه: (مَلَكُوتُ) بریتیه له دیوی په نهانی و، خاوه ندراتییی.

۱۰- ﴿وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ﴾، ہر وہا کئی ہس خوی پہنا دہدات، ہیچ شتیک و ہیچ کہ سیک لئ پہنا نادرئ؟ (یجیر: یغیث و یتغ من شاء من الأدی)، یانی: دہفرا دئ و، ہر کہ سیک بیہوی لہ نازار پہنای دہداو. چاوگی (یجیر) بریتیه له (اجارة)، یانی: پہنادان و، مانای زآلبوونیش دہگہ بہن.

کہ دہفہ رموی: ﴿وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ﴾، یانی: ہیچ کہ سیک ناتوانئ ہیچ کہ سیک بپارنزی لہ سزای وی (خوا)، بؤہش: (یجار علیہ)، بہ: (ئتی للمجهول)، ہنراوہ، چونکہ مہبہست نہوہ بووہ نہوہ مسہلہی پہنادانہ، لہ ہہموو بکہرک لا برئ، زور بہ کورتیی، یانی: ہیچ کہ سیک نیہ کہ بتوانئ کہ سیک لہ بہرانہر خوادا پہنابدات.

۱۱- ﴿إِن كُنْتُمْ تَعْمُونَ﴾، واتہ: نہ گہر بزائن، وہ لہمہ کہی دبارہ، یانی: ہہول بدن زانیاری پہیدا بکہن.

۱۲- ﴿سَيَقُولُ لَكَ اللَّهُ﴾، دووبارہ دہلئن: ہہموو شتیک ہہر ہی خواہی، یان تہیا خوا مہلہ کووتی ہہموو شتیک بہ دہستہوہو، ہس خوا پہنا دہداو لئی پہنا نادرئ.

۱۳- ﴿فَأَن تَسْحُرُونَ﴾، کہواتہ: چؤن جادووتان لئ دہکری؟

نہویش: ﴿سَيَقُولُ لَكَ اللَّهُ﴾، (سیقولون الله) ہہردوو خوتند نہوہ کہی ہاتوون.

(فأني) یانی: لہ کوئوہ، یاخود: چؤن جادووتان لئ دہکری؟

نہم پرسیارہ بؤ سہرسورماندن (تعجب) ہ، (جادوو لیکران) یش لیردہ خوازراوہ تہوہ بؤ (ہہلخہلہ تیزان)، کلاو لہ سہررنا، چونکہ جادوو تہوہ یہ، حہقیقہ تی نہ بن، چاوی خہلک ہہلخہلخہ تینئ، یانی: تئوہ بؤچی عہقلی خؤتان لہ دہست دہدہن؟

۱۴- ﴿بَلْ أَنذَرْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾، بہلکو تیمہ ہہقمان بؤ ہیناون و، بہ دلنیاہی تہوانیش درؤ دہکهن، واتہ: وانہ وک خراوہتہ خہیآل و تہندیشہی تہوانوہ، بہلکو راستیہ کہ تہوہ، تیمہ ہہقمان بؤ ہیناون و تہوانیش درؤ دہکهن.

وهك ده‌بینین: پیتیشی خوا عَلَىٰ باسی خاوه‌ندارتیتی خوی بۆ زه‌وی و جه‌وت ناسمانه‌کان و باره‌گای مه‌زن و، دواتر باسی خاوه‌ندارتیتی خوی بۆ مولکی هه‌موو شتیك ده‌کات، ننجاً ده‌فه‌رموی:

(۱۵) - ﴿ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ ﴾، خوا هیچ پۆله‌یه‌کی بۆ خوی نه‌گرتوه، چونکه کافره‌کان ده‌یانگوت: فریشته‌کان کجانی خوان و، شه‌یتانه‌کانیش کورانی خوان، ﴿ وَحَرَفُوا لَهُمْ بَيْنَ وَبَيْنَ يَمَعٍ عَمِ ﴾ (۱۰۰) الأنعام، به‌لام نا، خوا پۆله‌ی نیه.

(۱۶) - ﴿ وَمَا كَانَتْ مَعَهُ مِنْ اِلٰهٍ ﴾، هیچ په‌رستراوتکیشی له‌گه‌لدا نیه، هه‌ر جوړتیک بن، چونکه:

(۱۷) - ﴿ اِذَا لَدَّهَبَ كُلُّ اِلٰهٍ مِمَّا خَلَقَ ﴾، نه‌گه‌ر هیچ په‌رستراوی له‌گه‌لدا بوونا‌یه، هه‌ر په‌رستراوه سه‌ره‌رشتیی دروستکراوی خوی ده‌کرد.

(۱۸) - ﴿ وَلَمَّا بَعَثْنَاهُمْ عَلَىٰ بَعْضِ اٰیٰتِنَا لِيَلْمُوهُنَّ مَا كُنْنَ يَلْمُوْنَ اَنْفُسَهُنَّ اِنَّهِنَّ كَانْنَ لَا يَرْجُوْنَ عَلٰی اٰیٰتِنَا اِلَّا الْيُسْرٰى اِنَّهِنَّ قٰنِنٰتٌ ﴾، هه‌ندیکیان به‌سه‌ر هه‌ندیکیاندا زآل ده‌بوون و، ده‌بووه کیشه‌و مشتومریان، به‌لام که ئیستا هیچ شتیکی وا له‌گه‌ردوون دا نابینین و، هه‌مووی به‌یه‌ک جوړه سیستم به‌پۆه ده‌چن، له‌گه‌ردیله تا‌کو که‌هکه‌شان، که‌واته: ته‌نیا خوا، خاوه‌ن و په‌روه‌دگاری هه‌موویه‌تی و، هه‌مووی به‌ویست و تواناو زانیاری په‌هاو بن سنووری پر حکمه‌تی خوی به‌پۆه ده‌بات.

(۱۹) - ﴿ سُبْحٰنَ اَللّٰهِ عَمَّا یَصِفُوْنَ ﴾، پاکیی بۆ خوا له‌وه‌ی ئەوان خوای پڼ وه‌سف ده‌که‌ن، له‌پال‌دانی پۆله‌و هاوبه‌ش بۆ لای (خوا).

(۲۰) - ﴿ عَلِیْمِ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةِ ﴾، خوا زانای په‌نهان و ناشکرایه، هیچ شتیکی له‌سه‌رو خواری دروستکراوه‌کانیدا لڼ په‌نهان و شیردراوه نیه.

(۲۱) - ﴿ فَتَعٰلٰی عَمَّا یُشْرِكُوْنَ ﴾، به‌رزیی (بۆ خوا) له‌وه‌ی ده‌یکه‌ن به‌هاوبه‌شی.

﴿ عَمَّا یُشْرِكُوْنَ ﴾، (ما، له (عَمَّا) دا جاوگیی (مصدریة‌یه، یانی: تعالی عن شکرهم)، به‌رزب، بۆ خوا له‌هاوبه‌ش بۆ دانان، ئەوان، که‌شت، ته‌فسانه‌ب، و

بىن بنەما دەكەنە ھاوبەشى لە پەرستراندا، لە حالىكدا بەس خۆي بە تەنيا
 بەدېھتەرو پەرورەدگارو خاوەنى ھەموو شتیکەو، تەنيا خۆيشى شايستەي
 پەرستان و بەندايەتیی بۆ کرانە.

مهسه لهی سئیهم:

پینمای خوا (و ناموژگاری خوا)، بو پیغه مبه ره کهی ﴿و﴾، شوینکه وتووانی، له بارهی چۆنیه تی مامه له کردنیانه وه له گه ل بپبروایانی نه فسانه به رستی که له بووچدا، که له به رانبهر خرابه یاندا، چاکتر بکه ن و، به ناش به خوا بگرن، له شهرو خرابهی شه یانه کان و دنده دانیان و، تیکه ل بوویان به ئیش و کاریان:

خوا ده فرموی: ﴿قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيئِي مَا يُوعَدُونَ ﴿٣١﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ ﴿٣٣﴾ أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّبِيحَةِ مَنْ أَعْلَمَ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٣٥﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٣٦﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له حهوت برگه دا:

١- ﴿قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيئِي مَا يُوعَدُونَ﴾، (ئهی موحه ممه دا!) بلن: پهروه ردگارم! ههر کات نهوت پشاندام که هه ره شهی پن له وان ده کهی، یاخود: به ئینت پن به وان داوه. وشه ی (بوعدوت) ده گونج به مانای به ئینیش بی و، به مانای هه ره شهش بی، (وعد يعد وعداً، أوعد يوعدو وعيداً) به لام به پی سیاق لیره دا ده زانین که به مانای هه ره شهیه، چونکه به نسبت کافره کانه وه، ههر هه ره شه لیکران بووه، نهک به ئین و گفت پیدران.

(إمّا)، له ریشه دا (إِنَّ ما یه، به لام (ن) له (ما) دا ده غم کراره، (ما)ش، زیادکراره بو زیاتر توخکردنه وهی مانایه کهی، یانی: خوایه! ههر کات نه وهی هه ره شهی پن له وان ده کهی، پیشانم ده دهی، کاتیک من له زیاندام، ده به ئینه دی.

٢- ﴿رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾، پهروه ردگارم! من مه خه گه ل کومه ل، سته مکاران، نان: نهو کاتهی هه ره شهی تۆنان نو دتی، نا من، له وی نه م و،

من نه گریته‌وه، هه‌لبه‌ته خوا ﷺ نامۆزگاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات، که ناوا بفه‌رموی، به دنیایی نه‌ویش وای فه‌رموده‌و، نامۆزگاری تیمه‌ش ده‌کات که له خوا بپارینه‌وه: له کاتی سزادانی کافرانی مله‌وردا، نه‌و سزادانه، تیمه نه‌گریته‌وه‌و، تیمه له نیویاندا نه‌بین.

(۳) ﴿ وَإِنَّا عَلَٰجَٰنُ أَنْ تُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ ﴾، به دنیایی تیمه توانادارین له‌سه‌ر نه‌وه که نه‌وهی هه‌ره‌شه‌ی پێ له‌وان ده‌که‌ین، پێشانتی بده‌ین، بێگومان نه‌مه جوړیکه له‌گفت و به‌لێن دان به پیغه‌مبه‌ر ﷺ که نه‌وهی هه‌ره‌شه‌ی پێ له‌وان ده‌کات، دینته دی، و پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌بیینت، بێ نه‌وهی له نیویاندا بێ، له‌و کاته‌دا، یاخود هه‌ره‌شه‌وه سزایه‌که‌ی خوا، نه‌و بگریته‌وه.

نجا نه‌وه‌ش له‌ جه‌نگی به‌دردا هاته‌ دی، که‌ هه‌فتا (۷۰) له‌ زله‌ زلانی کافه‌ره‌کان، کافه‌ره‌ مله‌وره‌ قوهره‌یشیه‌یه‌کان کوژران و، هه‌فتا (۷۰) شیان لێ به‌دیل گیران و، تووشی زه‌بوونی و شکستی‌ک بوون، له‌ میژووی خو‌یان شتی وایان به‌خو‌یان‌ه‌وه نه‌بینی‌وو، نجا نه‌وه‌ بوو پیغه‌مبه‌ر ﷺ دوا‌ی نه‌وه‌ی هه‌فتا کوژراوه‌که، ته‌رمه‌کانیان فری‌ درانه‌ چالیکه‌وه (قلیب بدر) (قلیب‌یش، چالیکه، بیریکه‌ چاک نه‌کرابن، پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌م رسته‌ قورئانییه‌ی خو‌ینده‌وه‌و فه‌رمووی: ﴿ أَنْ فَدَّ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ﴾ (۱۱) الأعراف، فه‌رمووی: فلان! فلان! فلان! ناوی هێنان، به‌ تابه‌تی زله‌ زله‌کانیان، نه‌وه تیمه نه‌وه‌ی په‌روه‌ر‌دگارمان به‌لێنی پێدا‌بو‌وین، به‌ چه‌سه‌پاوی بێنیمان، نایا ئی‌ه‌وش نه‌وه‌ی په‌روه‌ر‌دگارتان هه‌ره‌شه‌ی پێ لیک‌رد‌بوون، بو‌تان هاته‌ دی؟ که‌ به‌ دنیایی هاتو‌ته‌ دی، هه‌تا ها‌وه‌لان گو‌تیا‌ن: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ﴿ جَوْنُ تَوْكِهِ سَانِيكٌ دَدُوْتِي كِه بُوونه ته‌رم و بو‌نیا‌ن ک‌رد‌وه‌؟ فه‌رمووی: سو‌یند به‌وه‌ی گیانی منی به‌ ده‌سته، ئی‌وه له‌وان باش‌تر قسه‌که‌م نابیستن، به‌لام ناتوانن وه‌لام‌م بده‌نه‌وه‌!﴾.

(۱) السيرة النبوية لابن هشام: ج ۲، ص ۲۴۶، ۲۴۷، (صحيح مسلم: ۲۸۷۴، و سنن النسائي: ۲۰۷۵،

٤- ﴿ادْفَعْ بِالَّذِي هِيَ أَحْسَنُ السَّبِيحَةِ﴾، خوا سوره تنی ناموزگاری پیغمبر صلی الله علیه و آله دهکات، که چون مامه له بیان له گه ل دا بکات، ده فەرموی: به کام سیفه تهی باشتره، تۆ خراپه پال پیوه بئی، (ادفع إساءتهم بالأسلوب الأحسن والطريقة الحسنی)، تۆ خراپه کردنی ئەوان به شیوازی باشتره، کام ریباز جوانتره له به رانبهر خراپه ی ئەواندا، تۆ چاکتره باشتر بکه.

یانی: به شیوازی جوان که شایسته ی خوۆ و به رنامه به رزه که ت بئی، مامه له بکه، تۆ مه رج نیه، هه ر که سیک چۆنی مامه له له گه لدا کردی، تۆش وا مامه له ی له گه لدا بکه یه وه، نه و بۆیه وا مامه له ده کات، به رنامه که ی وایه، خو ی وایه، که سایه تیه که ی وایه، به لام هه ر که سه له وه ی پیه تی ده به خشی و، مروقی مسولمان هه ر گیز نابئی، نه وه ی خه لکی دیکه له خو ی ده وه شینتیه وه و، له به رنامه که ی ده وه شینتیه وه، نه و له خو ی بیوه شینتیه وه و، به شایسته ی خو ی و به رنامه که ی بزانی.

٥- ﴿عَنْ أَعْلَمَ بِمَا يَصِفُونَ﴾، خوا ده فەرموی: تیمه زانترین به وه ی ئەوان باسی ده که ن و ده یلین، واته: نه وه ی ئەوان ده یلین ده رباره ی خوا صلی الله علیه و آله و، نکو و لیکردن له زیندوو بوونه وه و، نه وه که گوایه خوا هاوبه شی هه یه و، رۆله ی هه یه، هه روه ها ده رباره ی تۆ که ده لین: جادووگه ری، ده لین: راست ناکه ی، تیمه زانترین له تۆ به ئەوان.

که واته: با نه وه تۆ زۆر ناڕه حه ت نه کات، وات لئ بکات هاوسه نکیت تیکبداو، شتیکت لئ بپشکوئته وه، قسه یه ک، ره وشتیک، هه لئس و که وتیک، که شایسته ی خوۆ و به رنامه که ت نه بئی، چونکه تیمه زانانتریشین له تۆ به وه ی ئەوان ده یلین، له باره ی خوا صلی الله علیه و آله و، له باره ی پیغمبر صلی الله علیه و آله و، له باره ی نیسلام و، له باره ی قورئانه وه، که واته: بۆ تیمه یان لئ بگه ری، خو مان ده زانین چۆنیان سزا ده ده ین، سزای پر به پیست.

نه وه به نسبه ت دوژمنه سه رسه خته کان و، کافره کانه وه ناوا مامه له بکه، نه دی به نسبه ت شه ی تانه کانه وه؟ له و باره وه ش ده فەرموی:

۶- ﴿وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ﴾. ههروهها بلّی: پهروهردگارم! په نات پښ ده گرم له دنده دانی شه پتانه کان.

(همزات) کووی (همززه) هو، به مانای لیدان و فشار بو هیتان و نه زیه تدان دئی، به (مجاز) یش، به کارده هیتری بو نازاردان، یا خود بو هاندان بو شه پرو خراپه.

۷- ﴿وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾. ههروهها (ئهی پیغهمبر ﷺ) هر که سیک له پښه ی نه وه وه دپروا، بلّی: پهروهردگارم! په نا به تو ده گرم له وهی که نه وان ناماده بن، واته: شه پتانه کان له لام ناماده بن و تیکه ل به ئیش و کارم بن، په نا به تو ده گرم و، دیمه په نای تو له ناماده بیونیان و له نیزیکیان له من، چونکه به هوئی نیزیکیان هوه، ده توانن زده فرم پښ بهرن.

با له و باره وه له کو تایی شیکردنه وه مان بو نه و نایه تانه دا، نه م دوو فره مایشته ی پیغهمبر ﷺ بیتین:

۱- (عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ عَنِ خَالِدِ بْنِ الْوَلِيدِ أَنَّهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! لِي أَجْدُ وَحَسَنَةٌ، قَالَ: إِذَا أَخَذْتَ مَضْجَعَكَ فَقُلْ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ غَضَبِهِ، وَعِقَابِهِ، وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ، وَأَنْ يَحْضُرُونِ، فَإِنَّهُ لَا يُضْرَكَ وَبِالْحَرِيِّ أَنْ لَا يَقْرَبَكَ) (أخرجه أحمد: ۱۶۶۲۳، قال شعيب الأرنؤوط: حديث محتمل للتحسين بشواهد).

واته: موحه ممه دی کوپی په حیای کوپی چه بیان ده یگت پښته وه: که خالیدی کوپی و دلید گوئی: ئهی پیغهمبر خوا! شه وی خه وم لیتیکچوه؟ (خه وی لئ ده زرا)، (پیغهمبر ﷺ) فره مووی: هه ر کات چوو به سه رجیکایه کت، بلّی: په نا به وشه ته واره کانی خوا ده گرم، له تووره یی خوا، له سزای خوا، له خراپه ی به نده کانی، (خراپه ی دروستکراوه کانی) و، له دنده دانی شه پتانه کان که له لام ناماده بن، نه و کاته بیگومان زیانت لئ نادات، بگره شایسته یه، که هه ر نیزیکت نه که هوئی.

واته: بَلَى: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ، وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ، وَأَنْ يَخْضُرُونَ).

له ریوایه تی دیکه دا هاتوه که خالید (خوا لئی رازی بیت) دواى نهو دى نهو دى دوعایه ده خوینى، نهو حاله تی خه و لیزران و ترسیتزان و کابووسه ی نامینى.

(۲) - إِنَّ الشَّيْطَانَ يَخْضُرُ أَحَدَكُمْ عِنْدَ كُلِّ شَيْءٍ مِنْ شَأْنِهِ، حَتَّى يَخْضُرَهُ عِنْدَ طَعَامِهِ، فَإِذَا سَقَطَتْ لِفَمِّهِ أَحَدِكُمْ، فَلْيَأْخُذْهَا فَلْيَمِطْ مَا كَانَ بِهَا مِنْ أَدْوِيٍّ، ثُمَّ يَأْكُلْهَا وَلَا يَدْعُهَا لِلشَّيْطَانِ، فَإِذَا فَرَعَ فَلْيَلْعَقْ أَصَابِعَهُ، فَإِنَّهُ لَا يَذْرِي فِي أَيِّ طَعَامِهِ الْبَرَكَةَ (أخرجه مسلم: ۲۰۳۳).

(واته: پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی): شه یتان ناماده ی به کیکتان ده بنى، دى بو لای به کیکتان له کاتى هه موو نیش و کارىکی دا، ته نانه ت له کاتى خوار دنه که یدا ده به وى لى نىزیک بنى، نجا نه گهر به کیکتان پارووئیکى لیکه و ته خوار، با نه گهر شتىکی پیئوه بوو، (پووشکه به ک، شتىکی پیئوه نووسا) لى بکاته ده و، بیخوات و، بو شه یتانى لینه گهرئى و، هه ر کاتیک ته واو بوو، با نه بجه کانیش بلیستته وه، (نه گهر چه وری به ک، شتىکیان پیئوه هه بوو)، چونکه نازانى له کام له خوار دنه وه که ی دا پست و پئزى خوا هه به.

هه لبه ته لیره دا مه به ست نهو خوار دنانه به، که ده گونجى هه لیکیرینه وه، جارى وایه نىسان شتىکی لیده که وى، پاروه نانىکه، شتىکه لیت ده که وى، یان میوه قاش ده که ی، لیت ده که وى، شوینه که ش پیس نه، نه گهر پووشکه به ک، شتىکی پیئوه نووسابى، ده توانى لى بکه به وه و بیخوى، نه گهر نا خوار دنىک شله بنى و برزئى، دپاره کونا کرئته وه و، مه به ست نه وه نه.

نجا نه وه ش هه م قه ناعت و شوکرانه بئزیرى (سوپاسگوزارى) ده که به نى، هه م جوړیکه له ده ست پیئوه گرتن و شت خه سارنه کردن، له رواله ته که یدا، له رووه مه عنه وى و نابه ره سه ته که شه وه: هه میسه شه یتانه کان ده یانه وى زیان

به مروّف بگه یه نن له رووی نابووړی، له رووی ټاینی، له رووی په وشتی، له هموو روویکه وه، مروّفیش ده بی هه ول بدات، به هیچ شیوه یه ک شه یتان زیانی پی نه گه یه نی و، به هرهمندی نه کات له هه لس و که وته کانی خووی و که لینی زیان لیدانی بو دروست ده کات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دهرسی شه شهه ❖

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان که دهرسی کۆتاییه له سووره‌تی (المؤمنون)، بیست (۲۰) نایه‌تی کۆتایی: (۹۹ - ۱۱۸)، ده‌گریته خو‌ی، که هه‌مووی ته‌رخانکراوه بو‌ باسی قۆناغی به‌رزه‌خ و ناخیر زه‌مان و قیامه‌ت و، حاالی دژوارو پر گرفتاری کافره‌کان له پوژی دوابی داو، پارانه‌وه‌یان له خوا که دهر‌بازیان بکات و، وه‌لامدانه‌وه‌ی ناو‌می‌د که‌رانه‌ی خوا ﷻ و، سه‌رزه‌نشست کردنیان له‌سه‌ر هه‌لو‌یستی خراپ و سه‌مه‌کارانه‌یان، له‌گه‌ل پر‌واداران له‌ زیانی دنیا‌دا.

پاشان ته‌نکید کردنه‌وه‌ی نه‌و راستیه، که خوا به‌ گاته‌و بی‌ حیکمه‌ت دروستی نه‌کردوون و، ناگونجی زیندوو‌کردنه‌وه‌و، پادا‌شت و سزای خوا، له‌ نارادا نه‌بی.

دوابی جه‌ختکردنه‌وه له‌سه‌ر به‌کتابی خوا له‌ په‌رستراو‌یتی دا، له‌ کۆتاییش دا فه‌رمان به‌ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ و شو‌تیکه‌وتوو‌انی کراوه، که داوای لی‌بوردن له‌ خوای به‌ به‌زه‌یی بکه‌ن.

﴿ حَقًّا إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿١٩﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِن وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٢٠﴾ فِإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢١﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارَ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُنزلُ عَلَيْكُمْ فَكُنتُمْ بِهَا تُكذِّبُونَ ﴿٢٥﴾ قَالُوا رَبَّنَا عَلَبْنَا عَاقِبَتَنَا شِغْوَتَنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿٢٦﴾ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنَّا

عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿۱۰۷﴾ قَالَ أَخَشِرُوا فِيهَا وَلَا تَكَلِّمُونِ ﴿۱۰۸﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَامِنَّا فَاعْفِرْ لَنَا وَلِرَحْمَتَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿۱۰۹﴾ فَأَخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسُوكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿۱۱۰﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَٰكِرُونَ ﴿۱۱۱﴾ قُلْ كَمْ لِيئْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿۱۱۲﴾ قَالُوا لَيْتَنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمِ فَتَنِي الْمَآذِينَ ﴿۱۱۳﴾ قُلْ إِنْ لِيئْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنكُم كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۱۴﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿۱۱۵﴾ فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكِ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَبِيرِ ﴿۱۱۶﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿۱۱۷﴾ وَقُلْ رَبِّ أَعْرِضْ وَأَنْصِرْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿۱۱۸﴾

مانای ده‌قاو ده‌قی نابه‌ته‌کان

ایبیروابان له‌سه‌ر حالی خو‌یان به‌رده‌وام ده‌بن، هه‌تا کاتیک به‌کیان مردنی بو‌ دئی، ده‌لئ: په‌روه‌ردگارم! هم‌کینه‌وه (بو‌ ژبانی دنیا) ﴿۱۰۹﴾ به‌لکو له‌وه‌دا که جیم هیشتوه (ژبانی دنیا)، کرده‌وه‌ی چاک بکه‌م، (پئی ده‌گوترئ): نه‌خیر نه‌وه هه‌ر قسه‌به‌که خو‌ی ده‌لئی و، له‌ پشتیان‌وه هه‌تا بو‌ژی که تیتیدا زیندووده‌کرینه‌وه، په‌رده‌و نیوانتیک هه‌به ﴿۱۰۰﴾ نجا هه‌ر کات فوو به‌ که‌په‌نادا کرا، نه‌ په‌چه‌له‌کیان له‌ نیواندا ده‌مینئ و، نه‌ داواش له‌ به‌کدی ده‌که‌ن (چونکه‌ دل‌نیان بی سووده) ﴿۱۰۱﴾ نجا هه‌ر که‌س تای ته‌رازووه‌کانی چاکه‌ی (یان کرده‌وه باشه‌ کیشراوه‌کانی)، گران بن، نه‌وه نه‌وانه‌ن سه‌رفرازان ﴿۱۰۲﴾ هه‌ر که‌سیکیش تای ته‌رازووه‌کانی چاکه‌ی (یان کرده‌وه باشه‌ کیشراوه‌کانی) سووک بن، نه‌وانه

خوڤان له ده ستداوه، له دۆزه خ دا هميشه بين (هه ر ماون) ﴿١٧٢﴾ (بئسه ی) ناگر له روویان دهدات و، تیدا دم و لئو هه لقرچاوو ددانگر دهبن ﴿١٧٤﴾ (خوا پیمان ده فرمووی: نایا نایه ته کامتان به سه ردا نه ده خوڤترانهوه، که چی (له جیاتی نیمان پته نمان) به درۆتان داده نان! ﴿١٧٥﴾ گو تیان: په روه ردگارمان! (به هۆی کوفرو تاوانه وه) به دبختیی به سه رمان دا زالبووو، تیمه له گومرپان بووین ﴿١٧٦﴾ په روه ردگارمان! له دۆزه خ دهرمان بینه، نه گه ر (جاریکی دیکه) گه راینه وه (سه ر کوفرو لادان و تاوان) نه وه بیگومان سته مکارین ﴿١٧٧﴾ (خوا) فرمووی: تیدا ریساو زه بوون بن و مه مدوئتن ﴿١٧٨﴾ (له دنیا دا) کومه ئیک له بهنده کانم ده یانگوت: په روه ردگارمان! پروامان هئتا، ده جا لیمان بیووه و به زه ییت پیمان دابی و، تۆ به به زه ییترینی به به زه ییانی ﴿١٧٩﴾ که چی تیه (ی بیپرا) کردبوواتنه گالته جار، هه تا (گالته پئکردنیان له لایه ن تیه وه) یادی منیان له بیربردبوونه وه، تیه پیمان پئده که نین ﴿١٨٠﴾ نه پرۆش من به هۆی خوڤاگریانه وه، پاداشتم داونه وه (به به هه شت) و، به راستیی ته نیا نه وان سه رفرازو به مراد گه یشتوون ﴿١٨١﴾ (خوا) فرمووی: ژماره ی چهنه سالان له زهوی دا ماونه وه؟ ﴿١٨٢﴾ گو تیان: رۆژئیک یان به شیکی رۆژئیک، له ژمیره ران (حیساب پاگران) بپرسه ﴿١٨٣﴾ (خوا) فرمووی: ته نیا که میک ماونه وه، نه گه ر زانیاتان (ژبانی دنیا له چاو قیامت هینده که م و کورته، له سه ری تووشی نه م حاله نه ده بوون) ﴿١٨٤﴾ نایا پیتان وایه که به گالته و پووچ دروستمان کردوون و، وا ده زانن بۆ لامان ناگپردتیه وه (بۆ سزاو پاداشت)؟ ﴿١٨٥﴾ به زیزی بۆ خوای هوکمرانی هه ق (که نه وه له خۆی بوه شیتتیه وه) جگه له و هیچ په رستراوئیک نیه، خاوه نی باره گای به ریزه ﴿١٨٦﴾ هه ر که سئیکش له گه ل خوادا له په رستراوئیکی دیکه بپارتیه وه، که به لگه ی له سه ری نیه، نه وه لپرسینه وه ی له لای په روه ردگاریه تی، به دنیایی کافران سه رفراز نابن ﴿١٨٧﴾ بشلن: په روه ردگارم! لیم بیووه و به زه ییت پیم دابی و، تۆ باشتیری به به زه ییانی ﴿١٨٨﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(بَرْزَخٌ): (الْبَرْزَخُ: الْعَاجِزُ بَيْنَ مَكَانَيْنِ)، (برزخ) بریتیه تێوانتیک یان په رده به ک ده که ویتیه تێوان دوو شویتانه وه، له ئەصدا له رووه زمانه وانیه که به وه وایه.

(الْصُّورِ): (الصُّورُ: الْبُوقُ الَّذِي يُنْفَخُ فِيهِ النَّافِخُ لِلتَّجْمَعِ وَالنَّفِيرِ)، (بوق) که په دنا ی پێ ده گوتری، بریتیه له وه که فووکه ریزک فووی پێدا ده کات، بۆ ته وهی خه لک کۆبکاته وه، هه لسن، مه به ست له (صور) یش نه وه دیه نه و نامیره به که نیسرافیل له قیامه تدا دوو جار ان فووی پێدا ده کات، جارێکیان بۆ نه وه تاخیر زه مان (ساعة) بێ و، نه م گه رددونه تیکبچن، جارێکی دیکه شیان بۆ هه لسانه وه، زیندوو بوونه وهی نه وانیه که خوا ﷻ زیندوو یان ده کاته وه که مروّفه کان و جینن.

(تَلْفَحُ وَجُوهَهُمُ النَّارُ): واته: بلێسه ی ناگر به توندیی له دهم و چاویان ده دات، (الْلَّفْحُ: شِدَّةُ إِصَابَةِ النَّارِ) (لَفْح) بریتیه له وهی به توندیی بلێسه ی ناگر له شتیک بدات.

(كَلْبُوحٌ): (جمع كالب: الَّذِي بِهِ كَلُوحٌ)، (کالبح) که سیکه حاله تی کلوو حی تووش بووه، (الْكَلُوحُ: تَكْشُرُ فِي عُبُوسٍ)، (کلوح) واته: نه وه به که مروّف به گرژیه وه ددانه کانی گر بووبن، واته: لێوکیانی چوو بیته سه رو به کیکییانی چوو بیته خوارو، ددانه کانی ده ربکه ون و، گر بین.

(عَلَبَتْ عَلَيْنَا سَقَوَاتَنَا): (الْقَلْبُ: الْإِسْتِيْلَاءُ وَالْقَهْرُ)، (غلب) بریتیه له زالبوون و خسته ن ژیر کونتێرۆل و ژیر چه پوک، (مَفْعُولٌ عَلَبَتْ مَعْدُوفٌ)، به رکاره که ی قرتتێراوه، (یدلّ علیه «سَقَوَاتَنَا» لِأَنَّ السَّقَوَاتَ تَقَابَلَهَا السَّعَادَةُ، أَي: عَلَبَتْ سَقَوَاتَنَا السَّعَادَةُ)، به رکاری

(غَلَبَتْ) قرتیتر او، وشەى (شَقَوْتُنَا) دەیگە یەنئى، چونکە (شَقَوْتُنَا) واتە: بەدبەختى، بەرانبەرە کەى بەختەوهرىیە یانى: بەدبەختىیمان بەسەر بەختەوهرىیماندا زآل بووه.

(أَخْشَرُوا فِيهَا): (خَسَأً، ذَل)، زەبوون بوو.

کە خوا ﷻ دەفەرموئى: (أَخْشَرُوا فِيهَا) لە دۆزەخدا زەبوون و زەلیل بن، من نەموست لە تەفسىرى قورئاندا ئەو وشەى بەکار بێنم، ئەگەر نا لە تەفسىره کاندا هاتوو: (اخسأ) بۆ دەنگدانى سەگ بە کاردئى، بە کوردیى دەگوترئى: چغە، بەلام من ینم وایە خوا ﷻ بەس فەرموو یەتى: بئى دەنگ بن، منیش وام مانا کردوه، کە خوا دەفەرموئى: تىیدا رىساو زەبوون بن و، بئى دەنگ بن و مەدوئین.

(سِخْرِيًّا): خوتراویشە تەو: (سِخْرِيًّا) واتە: کردبووتانن بە کالته جار، مایەى کالته پیکردن، یاخود (سِخْرِيًّا) تىو نەوانتان بە سوغرهو بىگار دەگرت.

(أَلْعَادِينَ): ژمىره ران لە حساب راگران بېرسە، (سَلِ الْحُسَابِ) یانى: بېرسە لەوانەى چاکيان ژماردوه، ئەگەر نا ئىمە ینمان وایە ژيانى دنيا رۆژئیک بووه، یان کەمتر لە رۆژئیک.

(عَبَثًا): (العَبَثُ: الْعَمَلُ الَّذِي لَا فَايْدَةَ فِيهِ)، (عبث) هەر کارئیک کە سوودى نەبئى، واتە: هەوەنتە، بە پووج و، بئى حکمەت.

مانای گشتنبی نایه تکان

خَوَاتِمٌ لَّهُ كَوَاتِبِي نُهَم سُوْرَه تِه موباره كه دا، واته: له بیست (۲۰) نایه تی
 كَوَاتِبِي دا، كه هه مووی (۱۱۸) نایه ته، له نایه ته كانی: (۹۹ - ۱۱۸) دا، باسی
 سه ره نجامی هه موو لایه ك ده كات، به تایهت سه ره نجامی نه هلی كوفرو
 شیرك، نه وانیهی كه بهو شیوه كه لله ره ق و عینادیه له گه ل په بامی خواو،
 له گه ل پیغهمبه ری خوا دا ﴿مَمَلَّهْ دِه كَهَن، نایا سه ره نجامیان چوَن دهبِن؟
 هه م له سه ره مه رگدا، هه م له قوناغی به رزه خدا، هه م له قیامه تدا، كه ده چنه
 دۆزه خواهه، سه ره نجامیان چوَن دهبِن، هه روه ها به بۆنه ی باس كر دنی نه وانیه وه،
 نامازه یه كیش كراوه به سه ره نجامی سه ره به رزانه وه به خته وه رانه ی نه هلی نیمان،
 كه نه و كافرانه زۆر نازاریان دا ون، ناره حه تیان كر دوون و، گالته یان پتی كر دوون و،
 پییان پتیه نیون، نه وانیش چ سه ره نجامی كی به خته وه رانه و سه ره به رزانه یان دهبِن،
 نه م نایه تانه باسی نه وه ن.

سه ره تا خوا ﴿لَهُ دَه فِه رموئ: ﴿حَقَّ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ﴾
 واته: بی پروایان له سه ره نه و حالته كه لله ره قانه و نه فامانه یان به رده وه م دهبِن،
 له سه ره بی پروایی و هاوبهش بو خوا په بیدا كردن و، لاسایی كردنه وه ی كویرانه ی
 پیشینان و، نه فسانه په رستیی، به رده وه م دهبِن، هه تا كه ی؟ ﴿حَقَّ إِذَا جَاءَ
 أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ﴾، هه تا كانی په كیكیان مردنی بو دئی، له سه ره مه رگ دا: ﴿قَالَ
 رَبِّ ارْجِعُونِ﴾، گوتی: په روه رداگام! همگینه وه، له په روه رداگاری ده پارته وه، به
 فریسته كانیسه ده لن: همگینه وه، جارئ مه مرنن، یا خود به راناوی كو (جمع)
 باسی خوا ﴿دِه كات، په روه رداگام! همگینه وه، ﴿لَمَلِحَ أَعْمَلٌ صَلِحًا فِيمَا تَرَكْتُ﴾،
 به لكو له و ژیانه دنیا ییه ی كه به جیم هیسته وه، كر ده وه ی باش بكه م، نه گه ر

تاكو تيسا خراپه م كرده، له مه و دوا كرده وى باش بكه م، يانى: جاريكى ديكه تاقيم بكه وه، يا خود: جاري مهم مرتنه، ده بى نه وه له حالته سهرمه رگدا بى، به لام پتى ده گوترى: ﴿كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا﴾، واته: نه خير، نه وه وشه يه كه (قسه يه كه) نه و بيژه ريه تى، وشه ي (كَلَّا): (كَلِمَةٌ رَذِيحٌ وَرَجْرٌ)، بو بهر پرچدانه وه و تبحور پنه، واته: نه خير، با بى ده نك بى، نه و داوايه ي وه رنا گيرى، ﴿إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا﴾، نه وه وشه يه ك و قسه يه كه به س نه وه ده يلى و، كه س لتي وه رنا گري، كه س نايبيستن، چونكه پنجه وانه ي سيستمى خوايه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، خوا هر كه سه و ماوه يه ك له ژيان بو دانا وه، له و ماوه يه دا تاقى ده كرتيه وه، ده بى له ماوه ي تاقير كرده وه ي خو تدا، وه لامى پرسيا ره كاني خو ت بده يه وه نه ك دواي!

نايا قوتاييه ك كه ده خرتيه هو تيكه وه، بو تاقير كرده وه و وه لامدانه وه، دوو ساعات، سى سه عاتى كات بو دانرا وه، دواي نه وه ي كاته كه ي به سه رده چن، بو ي هه يه بلتى: نه و دوو سى سه عاتيه خو م خافلاند، تيسا و دلام ده ده مه وه؟ نه خير، كاروبارى دنيايش هر وايه، چ جاى سيستمى خوايى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، كه خوا به و په پرى حيكه ت و ليزانيه وه، نه خشه و به رنامه ي ژيان و گه ر دوون و دروستكرا وه كاني خو ي دانا وه، ده ستكاريى ناكري، هر شته له جيبى خو ي دايه، بو يه ده فه رموي: ﴿وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾، له پشتيانه وه ش پرده يه ك هه يه، تاكو نه و كاته ي تيدا زيندوو ده كرتيه وه، واته: دواي نه وه ي كه روو حيان له جه سته يان جيا ده بيته وه، په رده پو ش ده كرتين، په رده يه ك ده كه ويته نيوان نه وان و ژيانى دنيا وه، تاكو روژى دوايى، ده كه ونه قوناغيكى ديكه وه، تيسا قوناغي ژيانى دنيا يه، كه روو حيان له جه سته جيا ده بيته وه، ده كه ونه قوناغيكى ديكه وه، قوناغيكى راگوزره (المرحلة الإنتقالية) وه، كه قوناغي به رزه خى پى ده گوتري، تيمه دوايى له كورته باسيك دا، باسى قوناغي به رزه خ و جيهانى به رزه خ ده كه ين، نجا نايا هه تا كه ي نه و قوناغي به رزه خه به رده وام ده بى؟ تاكو نه و پوژه ي تيدا زيندوو ده كرتيه وه وه لده ستير تيه وه ﴿إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾.

﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ﴾، نہو پوڑو کہ فوو بہ کہرہنادا دہکری، نہ رچہلہکیان لہ بہین دا دہمینی و، نہ لہ بہکدیش داوا دہکن، واتہ: با بہ تہمای خزمایہتیی و، بہ تہمای دہتناسم و ناتناسم نہبن و، (با تیمانی بہ نیسکن نہسپین)، با بہ تہمای خزمایہتیی و، رچہلہک تینہکھون و، خویان بہ ہلہدا نہبہن، بہک بلتی: من خزمی پیغہمبہرم ﷺ و، نہوی دیکہ بلتی: من خزمی فلان تیمامہم و، نہوی دیکہ بلتی: خزمی فلان ماموستایہم، خزمی فلان شیخہم، نہوہ ہیچ دہردیک چارہ ناکات، لہ لای خویا پەرورہدگار رچہلہک (نسب) و واستہ و واستہکاری نیہ، نہوہ لہ دنیاا وایہو، لہ دنیاا دا نہوہ ستہم (ظلم) ہ، تہگہرنا دہبتی ہہر کہسہو بہ پیتی ماف و لیوہشاوہیی خوی بتی، نہک لہبہر نہوہی کہسٹیک کوری فلانکہسہو، نہوہی فلان کہسہو، حیزبی فلانکہسہ، یان عہشیرہتی فلان کہسہ، فلان تیمتیاہزی پتی بدری و، بہسہر خہلکی دیکہدا ہلہکیشری!، نہوہ ستہمہ، نجا شتیک کہ خوا لہ دنیاا حہرامیکردوہ و، زولم و ستہمہ، یان خاتر گرتن و، واستہ و واستہکاری و.... ہتد، شتیک کہ خوا لہ مروّفہکانی قہدہغہ کردوہ، چوں بوّ خوی دہیکات؟ خوا دہفہرموی: ہہر کات فوو بہ کہرہنادا کرا، نہ رچہلہک و نہسہبیان لہ بہیندا دہمینی و، نہ داواش لہ بہکدی دہکن، بوچی داوا لہ بہکدی ناکہن؟ چونکہ دہزانن بتی سوودہ، وہک دوایی بہ وردیی باس دہکہین.

نہدی نایا سہرہنجامہکان چوں دہبن؟ خوا دہفہرموی: ﴿فَمَنْ ثَمَّرْتُمُوزِنُهُ، فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، نجا ہہر کہسٹیک تہرازووہکانی قورس بن، تہرازووہ چاکہکانی، نا تہوانہن سہرفرازان، (موزینہ،) کوی (میزان) ہ، واتہ: تہرازووہکانی قورس بن، یاخود (موزینہ،) کوی (موزون) ہ، واتہ: چاکہ کیشراوہکانی قورس بن، (کردوہ چاکہکانی کہ دہکیشرین)، نا تہوانہ سہرفرازان.

﴿وَمَنْ خَفَّتْ موزِنُهُ﴾، بہلام نہوہی تہرازووہکانی (چاکہکانی)، کہ مہرچ نیہ، تہنیا بہک تہرازووہ بتی، خوا ﷺ کومہلیبک تہرازووہ دادہنتی، وہک لہ سہرہتای

تفسیری سورہتی (الأعراف) دا، بہ تفصیل لہو بارہوہ باسیکمان کردوہ، کہ: نیمان تہرازووی خوی ہہیہ، نوئڑ تہرازووی خوی ہہیہ، پوڑوو تہرازووی ہہیہ، ہہر کام لہ کردوہ دکان، تہرازووی خویان ہہیہ، یاخود (موازیں) یانی: کیشراوہ کان، ہہر کہ سیک، چاکہ کیشراوہ کانی سووک بوون، ﴿فَاُولَٰئِكَ الَّذِيْنَ خَيْرًا اَنْفُسُهُمْ﴾، نہوانہ کہ سائیکن، خویانیان لہ دەست دلوہ، خویان دؤراندوہ، نجا کہ سیک خوی لہ دەست بدات و بدؤرنتی، مانای وایہ ہہموو شتیک چاکتر دەدؤرنتی، سہرہنجامیان چؤنہ؟ ﴿فِي جَهَنَّمَ خَالِدُوْنَ﴾، لہ دؤزخ دا ہہرماو دەبن، بہ ہہمیشہی دەمیتنہوہ، نجا نایا چؤن دەگوزہرنتن لہ دؤزخ دا؟

﴿تَفْحٌ وُّجُوهُهُمُ النَّارُ﴾، بلیسہی توندی ناگر لہ دەم و چاویان دەدات، ﴿وَهُمْ فِيهَا كَالِحُوْنَ﴾، لہ نہجمی نہو لیدانی بلیسہ توندی ناگردا، حالہتی (کلوح) یان بہ سہر دی، (کلوح) یانی چی؟ یانی: لیوہ کانیان ہہلدہ فرچین، دەم و چاوو پیستیان دەسووتی و، لیوہ کانیان ہہلدہ فرچین، لیوی سہری بہرہو سہری و، ہی خوارئ بہرہو خوارئ، سہرہنجام ددانہ کانیان گردہبن و، دەمیان دەکریتہوہ، دیمہ تیکی زور ناشیرین!!

نجا خوا ﴿يَتِيَانِ﴾ دەفرموی: ﴿اَلَمْ تَكُنْ مَّآبِقِيْ تُنَلِّ عَلَيْكَر﴾، نایا نایہ تہ کانی منتان بہ سہردا نہ دەخوئترانہوہ؟ ﴿فَكُنْتُمْ بِهَا تُكذِّبُوْنَ﴾، کہ چی نیوہ نایہ تہ کانتان بہ درؤ دادہنان، نہمہ پرسیار لیکردنی سہزہ نشتکہ رانہ، (استفہام تو بیخی) یہ، خوا بہ سہرہزہ نشت و، بہ تیخورینہوہ، بہ سہرکونہ کردنہوہ، دەفرموی: نہدی نایہ تہ کانی منتان بہ سہردا نہ دەخوئترانہوہ؟ نہو نایہ تانہی دەیانفہرموو: تووشی نہمپؤ دین، نہو نایہ تانہی دەیانفہرموو: نیوہ بؤ تاقیکردنہوہ لہ سہر زہوی دانراون، نہو نایا تانہی دەیانفہرموو: بزانش بؤچی دروستکراون، خوای پەرودہگار دنیای نہ کردوہ بہ شاری بتی خاوەن و، مرؤقی بہ ہہوہنتہو پووج نہ خولقاندوہ، مرؤق زیندو دەکاتہوہ، لئی دەپرستہوہ، سزا ہہیہو پاداشت ہہیہ، نایا نہو نایہ تانہ تان بہ سہر نہ دەخوئترانہوہ؟

﴿ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا ﴾، گوئیان: پهروه ردگارمان! به دبه ختییمان، ناخوشحالیییمان به سه رماندا زال بوو، (شِقْوَة)، که خویندراویشه ته وه: (شَقَاوَتَا)، (شَقِيًّا)، واته: ناره حهت بوو، بهد به خت بوو، بيمراد بوو، پنجه وانهی (سَعِد) به، یانی: به خته وهر بوو، لیره دا وه ک دوایش باسی ده که یین، ﴿ غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا ﴾، واته: بيمرادیی و به دبه ختییمان به سه ر به خته وه ریماندا زال بوو، ﴿ وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴾، تیمه کومه لیککی گومراو سه رلیشیاوو سه رکه ردان بووین، تیمه له ری وون بوو بووین، (ضال) که سیکه وون بووه، نه که رنا رییه که دیاره، به لأم نهو لهو رییه وون بووه، لایداوهو دورکه وتوته وه.

﴿ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِن عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴾، پهروه ردگارمان! ده رمان بیینه لیتی (لهم دوزه خه)، نه گهر که راینه وه، تیمه سته مکارین، هه لبه ته ئیستا ش ههر سته مکارن، به لأم ده لین: نه مجاره تاقیمان بکه وهو، ده رمان بیینه له دوزه خ و، همانه وه بو ژیانی دنیا، جارنکی دیکه تاقیمان بکه وه، نجا نه گهر جارنکی دیکه که راینه وه بو نه وهی ئیستا له سه ری تووشی نه م دوزه خه بووین، نهو کاته سته مکارین، به لأم خوا چی ده فه رموی؟

﴿ قَالَ اخْشَوْا فِيهَا وَلَا تُكْفُرُوا ﴾، (خوا) فه رموی: تیبدا زه بوون بن و مه مدوینن، زه بوون بن، نهو ریزو حورمه ته ی خوا لیتی نابوون، ریزو حورمه ته که تان له ده ستدا، به هوی کوفره وه:

أ- خوا له سووره ق (الإسراء) دا فه رمو بووی: ﴿ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي مَادَّ ﴾، واته: ریزمان له وه چهی نادم گرت.

ب- خوا فه رمو بووی: ﴿ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴾، التین، واته: ئینسانمان له باشرین شیوهو پیکهاته دروست کردوه.

ج- خوا فه رمو بووی: ﴿ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ﴾، البقرة، واته: من جینیشینیک له سه ر زوی خوا داده ئیم، ﴿ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ خَلْقَ فِي الْأَرْضِ ﴾، فاطر، واته: (خوا) نهو که سه یه گیراونی به جینیشینانی له زه ویدا....

به لأم نهو ریزو حورمه تەتان له ده ستدا، تیس تاش ده تانه وی به پتی هه واو
 تاره زووی تیهو خوا ﷻ سیستمی خووی بگووی! شتی وا نابتی، نجا خوا ﷻ
 هه ندی شتیان ده خاته وه بیر، که تیهو به هووی نهو کرده وه و ده فتارانه وه،
 تووشی نهم روزه بوون: ﴿ إِنَّهُمْ كَانُوا فَرِيقًا مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَأَغْوَيْنَا لَنَا
 وَأَرْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴾، به دنیایی کومه لیک له بهنده کانی من ده بانگوت:
 (واته: له دنیا دا)، په روه ردگارمان! برومان هینا و لیمان ببوروه و به زه ییت پیمان
 دابی، تو باشترینی به به زه ییانی، یانی: له بیرتانه! که کومه لتی به ندهم هه بوون،
 بهو شیویه له من ده پارانه وه!

﴿ فَأَخَذْتُمُوهُمْ یَحْرَبًا ﴾، که چی تیهو کرتیوتانن به گالته جارو، کردیوتانن
 به مایه ی گالته پیکردن و جه فهنگی خوتان، ﴿ حَتَّىٰ أَسْوَکُمْ ذَکْرٰی ﴾، ته نانه ت
 هینده دزایه تیتان ده کردن و به گالته پیتان راده بواردن، هه تا یادی منیان
 له بیرتان بردبووه، واته: گالته پیکردنی تیهو به وان، هینده زور بوو، سه رقالی
 کردبوون و، نه تانده پرزایه سه ر نه وه ی بیریک له من بکه نه وه، ﴿ وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ
 تَضَلُّکُوکَ ﴾، هه روه ها تیهو پیتان پینده که نین.

نهمه ههم دلدانه وه به بو نیمانداران، که له دنیا دا ته هلی کوفر گالته یان
 پتی ده که ن، که بزائن! روزه یک دی، خوا نه وه یان ده خاته وه بیرو، له سه ر نهو
 گالته پیکردنه ی نه وان به تیهو، له سه ر پیکه نینیان به تیهو، تووشی سزای
 سهخت ده بن.

نجا خوا به کافره کان ده فه رموی: ﴿ اِنِّیْ جَزَّیْتُهُمُ الْیَوْمَ بِمَا صَبَرُوْا ﴾، نه مرؤ من
 به هووی نه وه وه که خوراگر بوون، پاداشتم دانه وه، پاداشتم دانه وه به چی؟
 ﴿ اِنَّهُمْ هُمُ الْفٰکِرُوْنَ ﴾، پاداشتم به وه دانه وه که: به دنیایی هه ر نه وان به
 مراد گه یشتووو سه رفرازن.

ئنجبا خوا ﴿قَالَ﴾ پرسپارتیکیان ناراسته ده کات: ﴿قَالَ﴾ قَلَّ كَمْ لَيْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِينِينَ ﴿﴾، (خوا) فهرمووی: له سهر زهوی ژمارهی چهند سالان ماونهوه؟ یانی: نهو ژایانه دنیاییه که له سهر زهوی گوزه راندتان، ماوهی چهند سال بووه؟ ژمارهی سآله کان چهند بووه؟.

﴿قَالَ﴾ قَالُوا لَيْتَنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ﴿﴾، گوئیان: یان پوژیک، یان به شیک له پوژیک ماوینهوه، ﴿قَسَمَ﴾ قَسَمَ الْعَادِينَ ﴿﴾، ده جا له ژمیره ران، له حساب راگران بېرسه، یانی: تیمه ههر نهوندهی لی ده زانین، که به بهراورد له گهل قیامه تدا پوژیک، یان به شیک له پوژیک ماوینهوه، چونکه نهو کات (زمان) دهوه ستن، کاتی نهوی بی کوتاییه، ههر چون ژیانی دنیای له گهلدا بهراورد بکری، ههر زور کهم دیته بهرچاو.

﴿قَالَ﴾ قَلَّ إِنَّ لَيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿﴾، (خوا) فهرمووی: نه ماونهوه جگه له کهمیک، ته نیا کهمیک ماونهوه له ژیانی دنیادا، ﴿لَوْ﴾ لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿﴾، نه گهر تیوه زانیاریتتان ببوایه، واته: نه گهر تیوه زانیاریتتان ببوایه، که نهو قیامه ته، پوژی دوایی، نابریتهوه، نه گهر نهو زانیاریه تان ببوایه، له سهر نهونده توژه ژایانه دنیاییه، خوتان ناوا شهرمه زارو خه جالتهی خواو، گونا هبارو عه بیدار نه ده کرد.

ئنجبا له کوتایلی دا بییان ده فهرمووی: ﴿أَحْسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾، نایا پنتان وایه: تیوه مان به پوچ، به ههوه نتهو، بی حکمهت دروست کردهو، پنتان وایه تیوه بو لای تیمه ناگتیردینهوه؟

یانی: نه گهر نه گتیردینهوه بو لای تیمهوه، خوا لیتان نه پرستیهوه، که واته: ژایانه که تان پوچه، ژایانه که تان ههوه نتهیهوه، بی حکمه ته، ئنجبا نایا نهوه شایستهی خوایهوه، له خوا دهوه شیتیهوه؟ نه خیر.

﴿فَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ﴾، به رزیسی بو خوای حوکمرانی ههق، که کاری بی حکمهت بکات، شیتی پوچ و ههوه نتهه بکات، مروقه کان دروست بکات و

به‌ریان دانه ژبانی دنیا، کنی چاکه ده‌کات بیکات و، کنی خراپه ده‌کات بیکات،
دوایی پوژتیک نه‌بیت و، که‌سینک نه‌بی به چاکه‌کاره‌کان بلتی: چاکه‌تان کردو،
نه‌وه‌ش پاداشت و، به خراپه‌کاره‌کانیش بلتی: خراپه‌تان کردو، نه‌وه‌ش سزا، نه‌وه
شستیکی پووچه‌و، خوا به‌رزه، له‌وه‌ی کاری وای لی بوه‌شیته‌وه، بۆیه ده‌فه‌رموی:
﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، جگه له‌و هیچ په‌رستراویک نیه، ﴿رَبِّ الْعَرْشِ الْكَبِيرِ﴾،
خاوه‌نی باره‌گای پر ریزو حورمه‌ته، بۆیه کاری پیچه‌وانه‌ی ریزو حورمه‌ت و،
شتی پیچه‌وانه‌ی حکمه‌ت له‌خوا ناوه‌شیته‌وه.

﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ﴾، هه‌ر که‌سێ له‌گه‌ل خوادا
له‌په‌رستراویکی دیکه‌ بپارته‌وه، که‌به‌لگه‌ی پوون و ناشکرای نه‌بی له‌سه‌ری،
﴿فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ﴾، به‌دنیایی لپرسینه‌وه‌ی له‌لای په‌روه‌ردگاریه‌تی، خوا
لیسی ده‌پرسیته‌وه، په‌روه‌ردگاری حیساب و کیتابی له‌گه‌ل‌دا ده‌کات، ﴿إِنَّهُ لَا
يُغْلِبُ الْكٰفِرُونَ﴾، به‌دنیایی بیپروایان سه‌رفرازان، به‌کام و به‌مرادی خویان
ناگه‌ن.

له‌کو‌تاییدا خوا به‌پیغه‌مبه‌ر ﴿﴾ ده‌فه‌رموی: ﴿وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ
الرَّحِيمِ﴾، بلتی: په‌روه‌ردگارم! بیووره‌و به‌زه‌یی بنوتنه، له‌من بیووره‌و به‌زه‌ییم
له‌گه‌ل‌دا بنوتنه، یاخود له‌خۆم و له‌شوتنکه‌وتوانم بیووره‌و به‌زه‌ییمان له‌گه‌ل‌دا
بنوتنه، ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِ﴾، به‌دنیایی تو‌باشترینی به‌به‌زه‌ییانی.

تیمه‌ش ده‌لین: ﴿رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِ﴾، په‌روه‌ردگارمان! لیمان
بیووره‌و له‌که‌م و کو‌ریبه‌کامان، له‌هه‌له‌و تاوانه‌کامان و به‌زه‌ییمان له‌گه‌ل‌دا
بنوتنه، به‌ته‌نکید خوا ﴿﴾ خاوه‌ن به‌زه‌ییه‌که، که‌هیچ که‌س نه‌و به‌زه‌ییه‌ی
نیه، چونکه‌هه‌ر که‌سی دیکه‌که‌به‌زه‌ییه‌هیه، به‌زه‌ییه‌که‌ی له‌به‌زه‌ییه‌ی خواوه
سه‌رچاوه‌ی گرتوه، خوا به‌لوتف و که‌په‌می خۆی سه‌ره‌نجامان خیر بکات.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

کاتیگ یه کیک له کافران مردنی ده گاته سه ری، داوا یه گه پانه وه بو ژیا نی دنیا ده کات، تا کو نه وه ی له ده ستی چوو، قه ره بووی بکاته وه، به لام قسه که ی بی سووده، داوا یه گیان کیشران، مرۆفه کان ده که ونه قو ناغی به رزه خه وه، کاتیگیش فوو به که ره نادا ده کری، ره چه له ک ناخو تیر پته وه، هیچ که س هیچ شتیک له که س داوا ناکات، چونکه ده زانی بی سووده، سه ره نجام: نه وانه ی تا ته رازوو ی چاکه کانیا ن قورسه، سه رفرازو، نه وانه ی تا ته رازوو ی چاکه کانیشیا ن سووک بی، دۆپاون و، بلیسه ی دۆزه خ دم و چاویان هه لده فرچینن و، دم و ددایان گر دینه به رچا و:

خوا ده فه رموی: ﴿حَقَّ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجُونِ ۗ﴾ ﴿١١﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِن وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٢﴾ فِإِذَا يُفْتَحُ فِي الصُّورِ فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٣﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٤﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٥﴾ تَلْفَحُ وَجْوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٦﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له سیزده برکه دا:

١- ﴿حَقَّ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ﴾ هه تا کاتیگ یه کیکیا ن مردنی بو هات، نه م (حَقَّ) به، وه ک شاره زایانی زمانی عه ره بیی ده لێن، ده گونجی:

أ- (حَوَّجَ: الإبتدائية) بئ و، په یوه ست نه بیته وه به شتیکی پیش خوږه وه، په کتیک له شتوازه کانی زمانی عه پهبی نه وه په که په کسه ر به (حَوَّجَ)، ده ستیان پیکردوه، وه ک سهره تاي قسه، نه ک په یوه ست بیته وه به پشوو.

ب- ده شگونجن (حَوَّجَ)، شتیکی بؤ بؤ دابزی، بؤ وینه: (يَسْتَمِرُونَ عَلَى مَا هُمْ عَلَيْهِ: حَوَّجَ إِذَا جَاءَهُمْ أَحَدُهُمُ الْمَوْتُ)، له سر نهو حاله ی که له سهرینی به رده وام دهن، هه تا په کتیکان مردنی گه پشته سهری، نهو کاته ناوا ده لئ و، ناوا ی لئ ده گوزه ری.

٢- ﴿قَالَ رَبِّ اَرْجُمُونِي﴾، (هه تا په کتیکان که مردنی گه پشته سر)، گوتی: په روه ردگارم! بمکپړنه وه.

(اَرْجُمُونِ)، له لایه که وه ده لئ: ﴿قَالَ رَبِّ﴾، په روه ردگارم! واته: به تا ک ده به پتینی و، نالئ: (ربنا)، ده لئ: ﴿رَبِّ﴾، ننجا ده لئ: ﴿اَرْجُمُونِ﴾، بمکپړنه وه، بؤ به زانا یانی شاره زای فورئان، له و باره وه راجیایان هه به:

أ- هه ندیکان ده لئ: راناوی کو (جمع) که به کاره اتوه، بؤ به مه زنگرتنی خوا ی په روه ردگار، یانی: په روه ردگارم! بمکپړنه وه.

ب- یاخود نه وه ی پشیمان پارانه وه په له په روه ردگارو، نه وه ی دووه میان قسه کردنه له گه ل فریشته کاند، ده لئ: په روه ردگارم! فریشته کان بمکپړنه وه، پشئ له په روه ردگار ده پارته وه، دوا ی داوا له فریشته کان ده کات، که جاری گیانی نه کیشن و، بیگپړنه وه له دنیا دا بؤی بؤچی؟

٣- ﴿لَعَلَّ اَعْمَلُ صَلِحًا فِيمَا تَرَكْتُ﴾، به لکو له و ژبانه دنیا به دا که به جتی ده هیلم و، به جیم هیستوه کرده وه ی باش بکه م.

(فِيمَا تَرَكْتُ)، دوو نه گه ری هه ن:

أ- ده گونجن مه به ست پتی ژبانی دنیا بئ، واته: نهو ژبانه دنیا به ی به جیم هیستوه، یان خه ریکه به جتی دیلم، به رابردووش ده به پتینی، نه گه رنا جاری له گیانه لا دایه، وا پنده چن نه وه له حاله تی سهره مه رگدا بلئ.

ب- ده شگونجن (فِيمَا تَرَكْتُ)، یانی: نهو شتهی پیتشر وازم لیتهیناوهو، ره فرم کرده و نکو لیبیم لیکر دوه، تیستا بجم کرده ی باش بکه م و، قهره بووی بکه مه وه.

به لام چی وه لام ده در تته وه؟

٤- ﴿كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا﴾، نه خیر نه وه وشه به که نهو بیژده ریه تی، (كَلَّا: كَلِمَةٌ زِدْعٌ لِلسَّمِيعِ لِيَعْلَمَ مُطَلِّقًا طَلَبَةَ الْكَافِرِ)، (كَلَّا)، وشه به که یانی: نه خیر، (به لام بهس نه خیر نیه، به لکو تیخورین و سه رزنشت کردنیسی له گهل دابهو، نه خیره که به توندیه) بو بابای بیسه ریشه تاکو پووچی داواکاری بیبروا بزانی.

﴿إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا﴾، نهو قسه به ی ده بکات، وشه به که ههر خو ی بیژده ریه تی، نه م وشه به شیوه ی پیکهاته که ی وابه، که وه ک په ندیک وابه، شاره زایانی زمانی عه ره بیسی ده لین: له داهیتراوه کانی قورنانهو، پتشر قورنآن، عه رده ب به کاریان نه هیناوه، واته: نه م قسه به قسه به کی بوش و بی سووده، بیژده که ره که ی خو ی قسه که ده لی، نه گه رنا که س لیتی ودرناگری و، هیچ دهره نجامیکی لی په یدانابی.

٥- ﴿وَمِنْ وَّرَائِهِمْ بَرَزَخُ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾، له پشتیانیشه وه په رده به ک هه به، تاکو نهو روزه ی تیدا زیندوو ده کرتنه وه.

وشه ی (وراء) لیره دا خوازراوه ته وه بو شتیک که تووشی مرووف دی، هیچ بواری تیدا نیهو، حه مهن به سه ری دی، ههر چه نده نهو پتی واپووه به سه ری نایه ت، چونکه (وراء)، یانی: (خلف)، واته: پشت، به لام نهو که دهری به ره و پتشر ده چی و، نهو شته ی که دپته ری له پتشیه وه به، نه دی بوچی وشه ی (وراء) به کارهاته وه؟

له بهر نه وه ی نینسان شتیک له پشترا پتی بکه وی، که پتی وانیه نهو شته هه بی، ده گوتری: غافلگیر بوو، یان: له پشته وه را لیاندا، نه یزانیوه که پتی

ده كه وٿي، خواي په روه ردگار نهو وشه يه ي به كار هٿناوه، چونكه كافر ده كان پټيان وانه بووه، دواي نه وه ي روو حيان له جهسته يان جيا ده بټته وه، شتيكي ديكه هه به، پټيان و ابووه، مرؤف ده بټته به ردي ونبوو، بؤيه خوا ده فهرموي: ﴿وَمِن رَّاٰهُمْ﴾، واته: لهو پشتته وه ي كه هيچ حيسا بيان بو نه كرده، لهو كاته دا كه دي، وه ك له پشتيانه وه بټي، هه رچه نده كاته كه له پشيانه وه به، نجا نه مه وه ك نهو ته عبيره ي ديكه ي قورنانه، كه ده فهرموي: ﴿وَاللّٰهُمِّن رَّاٰهُمْ حُجِطٌ ۝۱۵﴾ البروج، واته: خوا له پشتيانه وه ده وري دا ون، واته: ليى ده ربا ز نابن.

ټيمه دوايي كورته باسيك ده رباره ي به رزه خ ده كين، كه به رزه خ، ياني: (الحاجز بين مكانين، أو بين شئين)، په رده و نټوانټي كه له ټيوان دوو شوټنان، يان دوو شتان دا.

٦- ﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ هه ر كاتي ك فوو به سوورډا كرا، (الصُّورِ) به (بوق) ليك د راوه ته وه، كه به كورډي (شه پيوور) و (كه په نا) ي پټ ده ټين، نه وه ي نيسرافيل فووي پيدا ده كات، دوو جار ان فووي پيدا ده كات، جاريكيان كه جاري به كه مه، فووي به كه م، ناخير زه مان (الساعة) له نه نجامي نهو فووه دا په يدا ده بټي و، نه م گه ر دوونه تي كده چټن، بو جاري دووه م كه فووي پيدا ده كات، قيامت دي، وه ك خوا ﴿يَوْمَ﴾ له سوور ه تي (الزمر) دا ده فهرموي: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ۝۱۷﴾، واته: فوو به سوورډا كرا هه ر كه س له ناسمانه كان و زه وي دا هه به، جگه له وه ي خوا بيه وٿي، هه موويان مردن، يان: له هوش خويان چوون، ﴿ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ بِنَامٍ يَّتَطَّرُونَ ۝۱۸﴾ الزمر، دوايي جاريكي ديكه فووي پيدا كرا، بينيت هه موويان هه نساونه وه، ده ماشا ده كين، نجا قيامت ياني: هه نساونه وه، له نه نجامي فووي دووه م دا په يدا ده بټي، به لام تي كچووني نه م گه ر دوونه، ناخير زه مان (ساعة) له نه نجامي فووي به كه مډا په يدا ده بټي، كه لهو نايه ته ي سوور ه تي (الزمر) دا زور به رووني باسي هه ر دوو كيان كراوه، له شوټني ديكه شدا باسكراون، به لام زياتر به نامازه.

لهو بارهوه که نیسرافیل دوو جاران فوو به کهرهدنادا دهکات، پیغهمبه ر ۱۱۱
 فهرمایشتیکی ههیه:

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كَيْفَ أَنْعَمَ وَقَدْ التَّقَمَ صَاحِبُ
 الْقَرْنِ الْقَرْنِ، وَعَنَى جَهْتَهُ وَأَصْغَى سَمْعَهُ، يَنْتَظِرُ أَنْ يُؤْمَرَ أَنْ يَنْفُخَ، فَيَنْفُخُ»، قَالَ
 الْمُسْلِمُونَ: فَكَيْفَ نَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «فُولُوا حَسْبَنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، تَوَكَّلْنَا
 عَلَى اللَّهِ رَبَّنَا» { أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۵۵۱، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَاتَه: نه بوو
 سه عیدی خودری خوا لئی رازی بی، ده لئی: پیغهمبه ری خوا ۱۱۱ فهرمووی: چۆن
 خۆشیی و له ززهت وهر بگرم له حالیکدا که خاوه ئی قه پرن قه پرن (که پهدنا، قوچ) ی
 به دهمه وه گرتوه و، نیوجه وان خوار کردۆته وه و گویی هه لئخستوه، که ی فهرمانی
 پیده کری فوو پیداکات، نه ویش فوو پیداکات؟ مسوولمانان کوتیان:
 بلئین چی نه ی پیغهمبه ری خوا؟ فهرمووی: بلئین: خوامان به سهو، نهو باشترین
 کارپیتسیپێردراوه، پشتمان به خوای پهروه دگارمان به ست.

که ده فهرمووی: ﴿فَلِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ﴾، ننجاکاتی فوو به کهرهدنادا کرا
 مادام پیغهمبه ریش ۱۱۱ وا ده فهرمووی، دیاره نامێریک ههیه، زۆر زۆر که وره بهو،
 نهو فریشته یه تهرخان کراوه، بو فوو پیداکردنی.

هه ندیکیش له زانایان گوتوو یانه: نه وه هیمما (رمز) یکه بو کۆکردنه وه ی
 خه ئک له نه نجامی فوو دووه م دا.

(۷) - ﴿فَلَا أَنْصَابَ يَنْهَرُ بَوْمِئِذٍ﴾، (کاتی فوو به کهرهدنادا ده کری، واته: جاری دووه م)،
 لهو پۆژهدا نه په چه له کیان له بهیندا هه ن، نه داواش له به کدی ده که ن.

په چه له کیان له بهیندا نیه، یانی: له وێ خزمایه تی نیه، فلانکهس کوری
 فلانکه سهو، فلانکهس خزمی فلانکه سهو، وهک به داخه وه زۆر له مسوولمانان
 خه یالپلاو ده که ن، ههروهک عاده تی غه لته و په له تی خاوه ن کییه پیتشووه
 سه رلئشوا وه کان:

أ- جووله که که دیانگوت: ﴿لَنْ تَمَسَّنَا النَّكَارُ إِلَّا أَنْتِنَا مَعْدُودَةٌ﴾ ﴿١٨﴾ البقرة، جگه له چند رۆژتکی کهم ناگرمان تووش نابن.

ب- جووله کهو نهصرانییه کان، وه ک خوی زانو توانا لیان دهگیریته وه: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَانِيَّةُ لَنْ نَبْتَدِّعَ عَنْ آلِهَتِنَا اللَّهُ وَأَبْنَائِهِمْ﴾ ﴿١٨﴾ المائدة، جووله کهو نهصرانییه کان گوتیان: تیمه کورانی خواو خوشه ویستانی خواین.

ننجا به هه مان شیوه که سانیکیش له یتو نه هلی نیسلام دان، که به ره چه له ک و نه سب تیکه وتوون، چ نه وهی بابی ماموستا و زانیه ک بووه، چ نه وهی شیخیک بووه، چ نه وهی که سهیدی پی ده گوتری... هتد، به لأم به ته نکید وانیه، خوا زور به روونیی ده فهرمووی و، پیغه مبه ریش ﷺ فهرموویه تی: ﴿وَمَنْ بَطَأْ بِهِ عَمَلُهُ، لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ﴾ (آخرجه مسلم: ۳۶۹۹، عن أبي هريرة)، واته: ههر که سیک کرده وه که ی دوی بخات، ره چه له کی پتشی ناخات، پتشی نایش گوتوو یانه: (کهس به مه له ی بابی ناپه ریته وه)، یانی: نه گهر کورو بابیک بکه ونه یتو ناوی، بابه که مه له بزانی، به لأم کوره که مه له نه زانی، مه له زانیی بابی دادی کوره که ی نادات، مه گهر دهستی بگری، نه گهر نا ههر که سه بو خوی، هه روه ها گوتراوه: (که خوت کۆسه ی، ریشی بابت به تو چی؟).

ننجا له و باره وه که له رۆژی دوایی دا ره چه له ک و نه سب دادی کهس نادات و، کهس هیچ شتیک له کهس داوا ناکات، نهم فهرماشته هه یه:

﴿عَنِ الْحَسَنِ عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا ذَكَرَتِ النَّارَ فَبَكَتْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا يُبْكِيكِ؟» قَالَتْ: «ذَكَرْتُ النَّارَ فَبَكَيتُ، فَهَلْ تَذْكُرُونَ أَهْلِيكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟» فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَمَا فِي ثَلَاثَةِ مَوَاطِنَ فَلَا يَذْكُرُ أَحَدٌ أَحَدًا: عِنْدَ الْمِيزَانِ حَتَّى يَتْلَمَ أَيَّخِفُ مِيزَانَهُ أَوْ يَنْقَلُ؟ وَعِنْدَ الْكِتَابِ، حِينَ يُقَالُ: ﴿هَؤُلَاءِ أَقْرَبُ مَا كُنْتُمْ﴾﴾ ﴿١٩﴾ الحاقفة، حَتَّى يَتْلَمَ أَيَّنْ يَتَّقِعْ كِتَابَهُ أَوْ يَمِينَهُ أَوْ فِي شِمَالِهِ، أَمْ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِهِ؟ وَعِنْدَ الصَّرَاطِ، إِذَا وَضَعَ بَيْنَ ظَهْرِي جَهَنَّمَ) ﴿١٩﴾

(١) آخرجه أبو داود: ٤٧٥٥، والحاكم: ٨٧٢٢ وقال: هذا حديث صحيح على شرط الشيخين، ولو

واته: دایکمان عایشه (خوا لئی رازی بی)، رۆژنک باسی ناگری (دۆزهخ) ی کرد گریا، یتغهمبهر ﷺ لئی پرسى بۆچی دهگری؟ چ شتیک دهتگریه نئ، گوتی: یادی ناگری دۆزهخم کرد، بهوه گریام، دوایی (دایکمان عایشه) له یتغهمبهری ﷺ پرس: نایا له رۆژی قیامه تدا مال و خیزانی خۆتان له بیر ده بی؟ یتغهمبهر ﷺ فەرمووی: له سئ شوینان هیچ کەس، هیچ کەسی نایه ته بیر: له کاتی تهرازوو کیشراندا، تاكو دهزانی تهرازوو هکە، سووک ده بی، یان قورس ده بی؟ له کاتی نامه و لیستی کردهوان و یدرانه وه ده، کاتی دهگوتری: ﴿هَآؤُمُ اَفْرَاؤُا کِنْبِیةٌ ﴿۱۹﴾ الْحَاقَّةُ﴾ ها نه وه لیستی منه و بیخویننه وه، هه تاكو دهزانی که نووسراوه کە، (لیستی کردهوه کانی)، چۆن وی ده درتته وه؟ نایا به دهستی راستی، یان به دهستی چهپی، یان له پشتیه وه؟ (شوینی سییه م و کاتی سییه م، که کەس کهسی له بیر نابئ)، کاتی صیرات، نه و پرده ی راده هیلدری به سه ر پشتی دۆزه خدا، له و کاته ش دا کەس کهسی له بیر نابئ.

هه لبه ته یتغهمبهری خوا ﷺ به گشتی فەرموویه تی و، بۆ خه لک به گشتی، نه گه رنا یتغهمبهری خاتهم ﷺ، یتغهمبهران (علیهم الصلاة والسلام)، به پیی دهقه کانی دیکه، نه وان خۆیان ده زانن، که سه ره نجام و چاره نووسیان چۆنه، به لأم خه لکی دی، ناوا خه می خۆی ده که ویته به ری، ناگای له کهسی دیکه نامینئ.

۸- ﴿وَلَا يَسْأَلُونَ﴾ هه ره ها داواش له یه کدی ناکن، چونکه ده زانن بی سووده و، هیچکەس هیچ شتیکى بۆ هیچکەس پیناکری.

۹- ﴿فَمَنْ ثَمَلَتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، نجا هه ر که سینک تا تهرازوو ه کانی قورس بن، (موازن) کۆی (میزان) ه، چونکه بۆ هه ر کام له کرده وه کان تهرازوونک هیه.

یان (موازین) کۆی (موزون)، واتە: کیشراوه‌کان، کردەوه‌کان که هەندەسه‌نگێترین، هەر کەسێک کردەوه‌کانی، یان تەرازووی کردەوه چاکەکانی قورس بوو، نا ئەوانەن بە مراد گەشتوون، سەرفرازن.

۱۰- ﴿وَمَنْ حَقَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ﴾، هەر کەسێک تەرازووێکی چاکە سووک بوون، یان: کردەوه کیشراوه‌کانی سووک بوون. نا ئەوانەن کەسانێک خۆیانمان لە دەست داوه، خۆیان دۆرانداوه، ئنجا ئەگەر ئینسان خۆی لە دەست بدات، ئەوه گەورەترین زیانبارییه، چونکە ئینسان هەرچی دەوی، بۆ خۆی دەوی، بەلام وەختی خۆی لە دەست بدات، ئەوه بە تەنکید خۆی و هەرچی هەبەتی لە دەستی داوه، ئنجا ئەوانەش خۆیانمان لە دەست داوه.

ئنجا نایا ئەوانەتی تا تەرازووی کردەوه چاکەکانیان سووک بن، چیان لێ دی؟

۱۲- ﴿فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾، لە دۆزه‌خدا دەمێننەوه، هەرماو دەبن.

۱۴- ﴿تَلْفَحُ وُجُوهُهُمْ النَّارُ﴾، بلیتسە ئاگر بە توندیی لە دەم و چاویان دەدات، (لَفَحَتْ: ضَرَبَتْ ضَرْبَ السَّيْفِ، وَغَيْرَ بِخِيفَةٍ أَوْ بِشِدَّةٍ)، (لَفَحَ)، بریتیه له‌وه کە بە شمشیر لە شتیکی بەدی بە سووکی، یان بە توندیی.

بەلام من پێم وابە مەبەست پیتی توندییە، ئنجا شمشیر بێ، یان قامچی بێ، یان هەر شتیکی بێ، بە توندیی لە شتیکی بەدی، واتە: ئەوانە بلیتسە ئاگر لە دەم و چاویان دەدات بە توندیی، یاخود ئەگەر مەبەست سووکی بێ، یانی: هەر بە بلیتسەبەکی کەم و سووکی ئاگر کە لە دەم و چاویان دەدات، چیان لێ دی؟

۱۵- ﴿وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ﴾، له‌وی دا حالەتی (کلوح) یان بۆ پەیدا دەبن، (کلوح: حینما تَضْرِبُهُمْ لَفْحَةُ النَّارِ، يَنْكَمِشُ جِلْدَ وَجْهِهِمْ فَتَطْهَرُ أَسْنَانُهُمْ بِقَيْحٍ وَيَتَقَلَّصُ الشَّفْتَانِ)، کاتی کە بلیتسە ئاگر لە دەم و چاویان دەدات، پێستی دەم و چاویان گرژ دەبێ، و، ددانیان

دەردەكەون، زۆر بە ناشىرىنىيى و، لىۋەكانيان ھەلدەقچىن و ددان گر دەكەونە بەرچاۋ، ئەۋە ئەگەر مەبەست لە (لَفْح) لىدانىكى سووك بىن، واتە: بە بلىسە ناگرىكى سووك كە لە دەم و چاۋيان دەدات، واين لىدى! ئەدى ئەگەر بە توندى لىيان بدات! بەلام ئەگەر (لَفْح) مەبەست پىن لىدانى توند بىن، واتە: بلىسە ناگرىكى توند لە دەم و چاۋيان دەدات، بەو شىۋەيان لى دى.

ئەۋە لى ھە مەسەلەي يەكەمە ۋەردەگىرى: سى شتى سەرەككىن:

(۱) - پەچەلەك لە قىامەتن سوودى نىھو، گوتراۋە: (نابىن كەس نىمانىن بە نىسكىن بسپىرى)، بە تەماي باب و باپىران و، بە تەماي پەچەلەك و نەسەب، تى بگەۋى.

(۲) - كەس بە مەلەي كەس ناپەرتتەۋە، كەۋاتە: ئەۋە كە دە روئشېك بە شىخەكەي ھەلادەلن: بۆيە لە دنيا دەستم گرت ۋەتۆ تاكو لە قىامەت نەبم پەنچەپۆ.

لە راستىدا ئەۋە خەيال پىلاۋى كىردۋە، ئەگەر پىتى ۋابىن: تەنيا دەست بە شىخ گرتن دادى دەدات، نەخىر دەبىن بۆ خۆت نىمانت ھەبىن و، كىردەۋەي باشت ھەبىن، ئنجا ئەگەر نەۋ كەسەش كە تۆ شوئىنى دەكەۋى و، لىتى بە ھەرەمەند دەبى، لە پىروى نىمان و ھىدايەت و شارەزايى لە دىنەۋە، ئەگەر لە لاي خۋاي پەروەدگار قەدرۋ حورمەتتىكى ھەبىن، پەنگە تىكايەكت بۆ بىكات، بەلام ئەصلى ھۆكارى دەربازبوونەكە، نىمان و كىردەۋەي چاكى خۆتە و، شەفاعەتى پىغەمبەر ﷺ ۋە ئەۋانەي دىكە كە شەفاعەت و تىكا دەكەن، شىتىكى تەۋاكارىسە، ئەگەرنا كەسىك بۆ خۆى ھىچى نەبىن، لە راستىدا بە تەماي تەنانەت پىغەمبەرى خۋاش ﷺ تى بگەۋى، زەرەر دەكات، چ جاي خەلكى دىكە!

(۳) - گىرنگىش ئەۋەيە نىنسان تا تەرازوۋى چاكەكانى گران بىن، ئەۋە سەنگى مەحەكەۋ، ئەۋە ھۆى دەرباز بوونە.

كورتە باسنىك لە بارەى بەرزەخەوه

ئایا جیهانى بەرزەخ چىبەو چۆنە؟! لە كۆتەو؟ بەلگە چىبە لەسەر بوونى؟
 ئایا بەرزەخ بۆ ھەموو كەسە، یان بۆ كۆمەلنىكى دياربىكراوہ؟ ئایا حال و باالى
 پروادارانى چاكەكارو كافرانى بەدكار لە قوناعى بەرزەخ دا چۆنە؟!
 تىمە ھەولەدەدەين لە چوار تەوھردا دا باسى بەرزەخ و ژيانى بەرزەخ بكەين:

(۱)- مانای بەرزەخ:

سەرھەتا لە رووى زمانەوانىيەوہ: (البرزخ: الحاجز بين مكانين أو شيئين)، (برزخ)
 بریتىە لە پەردەيەك لە نىوان دوو شوئنان، یان دوو شتان دا.
 (الجراني) لە كتيبە ناودارەكەى خۆيدا، فەپھەنگىكى ھەيە بە ناوى
 (التعريفات)، ئاوا باسى بەرزەخ دەكات:

(البرزخ: العالم المشهود بين عالم المعاني المجردة وعالم الأجسام المادية، أعني:
 الدنيا والآخرة ويعبر به عن عالم المثال، أي: عِنْدَ الْفَلَاسِفَةِ الْقَدَمَاءِ)^(۱) واتە: بەرزەخ
 بریتىە لەو جىھانە بىنراوہى كە لە نىوان جىھانى مانا پرووتەكان و جىھانى
 جەستە مادىيەكان دایە، واتە: لە نىوان دنىاو دوارپۆژدایە، جارى واش ھەبە وشەى
 بەرزەخ جىھانى وئىنەكان (عالم المثال) بەكاردەھىترى، یانى: لە لای فەيلەسووفە
 كۆنەكان (لە جىياتى ئەوہى بلىئن: بەرزەخ، گوتوويناہ: (عالم المثال)).

(الجوهري) كە يەككە لە شارەزايانى زمان، دەلىن: (البرزخ: الحاجز بين شيئين
 والبرزخ ما بين الدنيا والآخرة من وقت الموت إلى البعث، فمن مات فقد دخل في

البرج) واتە: بەرزەخ بىرىتپە لە بەردەو نىوانىك لە نىوان دوو شانداو، بەرزەخ بىرىتپە لەوھى كە لە نىوان دىناو دوارۆژداپە، لە كاتى مردنەوھە تاكو كاتى زىندوو بوونەوھە، بۇپە ھەر كەسىك مرد، دەچىتە قۇناغى بەرزەخەوھ.

(القرطبي)، لە تەفسىرەكەيدا، ھەم نەو پىتاسەپەھى (الجرجاني)و، ھەم پىتاسەكەھى (الجوهري)يشى ھىتاوھو، دوايى دەلتى:

قَالَ رَجُلٌ بِحَضْرَةِ الشَّعْبِيِّ: رَجِمَ اللَّهُ فَلَانًا فَقَدْ صَارَ مِنْ أَهْلِ الْآخِرَةِ، فَقَالَ: لَمْ يَصِرْ مِنْ أَهْلِ الْآخِرَةِ، وَلَكِنَّهُ صَارَ مِنْ أَهْلِ الْبَرْزَخِ، وَلَيْسَ مِنَ الدُّنْيَا وَلَا مِنَ الْآخِرَةِ^(۱).

واتە: لە شوئىك كە شەعبى لەوئىوو، (دىيارە بەككە مردووه)، كابرپەك گوتى: خوا بەزەپى بە فلانكەس دا بى، چووھ نىو پىزى خەلكى رۆزى دوايى، شەعبى گوتى: نەخىر نەچۆتە نىو نەوانەھى خەلكى رۆزى دوايىن، بەلكو چۆتە نىو خەلكى بەرزەخ، كە نە لە دنياپەو نە لە دوارۆژە، (بەلكو قۇناغىكى راگوزەرە لە نىوانى دىناو دوارۆژدا).

۲- بەلگەھى ھەبوونى بەرزەخ:

ھەندىك لە زانايان نكووليان كردوھ، لەوھ كە لە دواي مردن، قۇناغىكى دىكە ھەبى بە ناوى بەرزەخ و، ئەوھى پىى دەگوترى: سزاي گۆر (عذاب القبر)و خووشى و نىعمەتى گۆر (نعيم القبر)، بەلام ئەگەر تەماشاي ئايەتەكانى قورئان و فەرمايشتەكانى پىغەمبەر ﷺ بکەين، ئەمە زۆر زۆر پوونە، ھەر كەسى برواي بە قورئان و سونەت بى، ناتوانى نكوولىي لە ژيانى بەرزەخ بکات.

ئىنجا ئەوانەھى كە نكووليان كردوھ لە جىھانى بەرزەخ، لە قۇناغى بەرزەخ، گوتووپانە: كە خوا دەفەرموى: ﴿وَمِنَ وَّرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾، يانى: دواي

مردن په رده و نيوانتيک هه يه، ريگره له گه پانه وهی مردووان بو دنيا! مه بهست پتي نه وه يه که په رده و نيوانتيک هه يه، نه وانه ناتوانن بگه رتته وه بو دنيا، به لام مه بهست نه وه نيه، که جيهانتيک هه يه و قوناغتيک هه يه و ژيانتيک هه يه، له وقي تاكو پوژي دوايي!

به لام به مسوگه ربي نه و قسه يه هيچ نيه، چونکه خوا ﷻ که ده فهرموي: ﴿وَمِن وَّرَائِهِمْ بَرَزَخٌ اِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾، كه واته: به رزه خ كه وتوته نيوان ژيانى دنياو دواړوژده، نه ك مردووان و ژيانى دنياوه! خوا نه يفه رموه: (ومن ورائهم برزخ بين الاحياء والاموات)، له پشتيانه وه نيوانتيك له نيوان زيندووان و مردووان دا هه يه، به لكو فه رمويه تى: ﴿وَمِن وَّرَائِهِمْ بَرَزَخٌ اِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾، واته: نه و به رزه خه دريژه ي ده بي تاكو پوژي زيندووبوونه وه.

نجا بيچگه له م نايه ته موباره كه، كه به وشه ي (بَرَزَخٌ) باسى ژيانى نيوان دنياو دواړوژ كرابي، به س ليره دا هاتوه، به لام نايه تى ديكه ش هه ن و، فه رمووده ي پيغهمبريش ﷺ زورن، له باره ي قوناغ و جيهانى به رزه خه وه،

يه كه م: چه ند به لگه يه كي قورئانيي:

(۱) - خوا ﷻ له باره ي (آل فرعون) دوه فه رمويه تى: ﴿وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿١٥﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿١٦﴾﴾ غافر، كه نه مه به لگه يه كي زور زور پوونه، له باره ي سزاو نيعمه تى قوناغى به رزه خه وه، خوا ﷻ باسى نه وه ده كات كه دارو ده سته ي فيرعه ون فه وتان، ده فه رموي: سزايه كي خراب دهورى دارو ده سته ي فيرعه ونى دا، (نه و سزا خراپه چيه؟) ناگريكه به يانيان و نيواران له سه رى راده نو ترين، (نه وه له قوناغى به رزه خدا كه پيش نه وه ي قوناغى قيامت بي)، پوژيكيش كه ناخير زه مان (ساعة) دى، (كه قيامه تى به دوا دادى، ده گوتري): دارو ده سته ي فيرعه ون بخه نه نيو سه خترين سزاوه.

یانی: نهک تهنیا به یانیان و تئواران، وهک قوئاغی به رزه خ به لکو به رده وام، که واته: نازارو سزای به یانیان و تئواران، مه به ست پی سزای دوی جیابوونه و دی پووچانه له جهستان، له جیهان و قوئاغی به رزه خدا.

به لام نه وهی دیکه: ﴿وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ﴾، دوی تاخیر زه مان، پاشان قیامت دی، پوژی دوی دی، نه و کاته سزایه کی سه ختر بو فیرعه ون و دارو دهستهی فیرعه ون ده ست پیده کات.

(۲) - له سووره تی (الواقعة) دا، له نایه ته کانی (۱- ۵۶) دا خوا باسی تاخیر زه مان و دوی قیامت ده کات، پاشان باسی دابه شبوونی مروفایه تی بو سن به شی سه ره کیی ده کات:

أ- (أصحاب الیمنة)،

ب- (السابقون)،

ج- (أصحاب الشمال)،

به دریزی باسی حال و بالیشیان کراوه، با نیمه ناماژه به که بهو نایه تانه بکه یین، که که متر بینومه له باره ی به به لکه هینانه وهی قورنان بو قوئاغی به رزه خ، باسی نهم نایه تانه کرابن، که له راستییدا نه و نایه تانه ی سووره تی (الواقعة)، به لکه ی زور زه قن، با تهماشا بکه یین:

أ- له نایه ته کانی (۱- ۵۶) دا، خوا باسی پوژی دوی ده کات، ده فهرموئی:

﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۙ لَيْسَ لَوْعَمِهَا كَاذِبَةٌ ۖ (۱) خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ۖ (۲) إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ۙ وَسُئِتِ الْجِبَالُ بَسًا ۖ (۳) فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا ۖ (۴) وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۖ (۵)﴾
 نهمه دیاره باسی تاخیر زه مانه و، باسی نه و پووداوه مه زه به که به سه ر نهم که ردوونه دا دی!

واته: کاتی که پوودا و پوویدا، که هیچ که سیک ناتوانی نه و پووداوه بگریته وه، نه و روودا و به رزه که ره و زمکه ره، کاتی که زه وی تیکه وه راشه قنتر،

پاته کیتراو، چیا به کان وردو خاش کران و بوونه تۆزو گهرد، تیوهش بوونه سن پۆل، (سن بهش) نهی مروفا به تیی! ﴿فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨٦﴾ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمِ ﴿٨٧﴾ وَالسَّيِّئُونَ السَّيِّئُونَ ﴿٨٨﴾ أُولَئِكَ الْمَعْرُوفُونَ ﴿٨٩﴾﴾، هاوه لانی لای راست ده زانی هاوه لانی راسته چۆن! هاوه لانی لای چه پ، ده زانی هاوه لانی لای چه پ چۆن! پتسکه وتوو ده کان، نه وانه زۆر نیزی که خراوه کانن.

ننجا خوا ﷺ باسی حال و بالی ههر کام له و سن کۆمه لانه ده کات: (أصحاب الميمنة) و، (أصحاب الشمال) و، (السابقون)، تاكو نايه تی (٥٦)، كه ده فهرموی: ﴿هَذَا نَزَلْنَاهُ لَكُمْ يَوْمَ الْيَوْمِ ﴿٩٠﴾﴾، واته: نه مه كه ميوانداريانی پتی ده كرتی له رۆزی سزاو پاداشت دا.

كه مه به ست رۆزی قیامه ته.

ب- به نهم له چوارده (١٤) نايه ته كانی: (٨٣ - ٩٦) د، باسی ژيانی به رزه خ كراوه، كه خوا ﷺ ناوا ده فهرموی: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُمُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتَ حِينِيذٍ نَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ عَيْرَ مَدِينٍ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُوهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُعْرَبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرُوحٌ وَرِجَانٌ وَحَنْثٌ نَعِيرٌ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْمَيْمَنِ ﴿٩٠﴾ فَسَلِّمْ لَهُمْ مِنَ أَصْحَابِ الْمَيْمَنِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكْفُرِينَ الصَّالِينَ ﴿٩٢﴾ فَزَلِّمْ لَهُمْ مِنَ الْجِيمِ ﴿٩٣﴾ وَصَلِّهِمْ جِيمِ ﴿٩٤﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ تَسْبِيحٌ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾﴾ (١).

ننجا نایا لیره دا بۆچی ده لئین: نه مه باسی قۆناغی به رزه خه؟ چونكه نه وهی پتسش له دواي باسی پاته کیترا نی زهوی و، وردو خاش بوونی چیاکان و، بوونیان به تۆزو گهردو، پروودانی نهو کاره ساته مه زنه ی كه به سه ره گه ردووندا دتی، دواي نه وه باسی نه وه كراوه كه مروفا به تیی ده بیته سن به ش: (أصحاب الميمنة) و، (أصحاب الشمال) و، (السابقون).

(١) له ته فسیری سوورتهی (الواقعة) دا به دریزی ته فسیری نهو نایه تانه و چۆنه تی

ننجا لیره شدا دیسان مروّفایه تیی دابهش ده کریته وه بو سن پؤل، به لام دواى چى؟ دواى مردن و، گیان کیشران، ده فهرموی:

﴿ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ۙ ، واته: ده بووايه که رووح ده گاته گه روو، (ت) ی سه ر (بَلَغَتْ) ، دياره راناوى مئینه یه بو رووحه، هه رچه نده باسى رووح نه کراوه، به لام به سیاق ده زانری و، له قورناندا نه وه زوره، کاتن که ده گاته گه روو، ﴿ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تُنظَرُونَ ۙ ، تیهوش له و کاته دا ته ماشای ده کهن، نه و مروّفه له گیانه لآو له سه ره مهرگ دایه، تیهوش هه مووتان به ده وره وه دن و ته ماشای ده کهن.

﴿ وَخُنْ أَرَبُّ إِلَهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ۙ ، تیمهش له تیهوش لئی نیزی کترین، به لام ناینن، که مه به ست پتی فریشته کانه، فریشته کان، که سانیک له نه هلی نیمان، له سه ره مهرگدا فریشته کانی دیتوون و گوتوو یانه: میوانم هاتن، ﴿ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ عَبْرَ مَدِينٍ ۙ ، ده بووايه نه گه ر تیهوش ملکه چ نین بو خوا، (وهک خه یال ده کهن)، ﴿ تَرَجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۙ ، نه و رووحه بگیزنه وه نه گه ر راست ده کهن، واته: بگیزنه وه بو تیهوش جهسته ی، که تیمه له نووکی پیته وه رووحه که دینن، پیتش لاقه کانی سارد ده بن و، وشک ده بن، دواى ورده ورده دئی، تا کو ده گاته گه رووی.

ننجا نه وه یه که پیغه مبه ر ﴿ ۙ ده فهرموی: ﴿ إِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُعْرِضْهَا ﴾ (آخرجه احمد: ۶۴۰۸، والترمذی: ۳۵۳۷، وقال: حسن غریب، وابن ماجه: ۴۲۵۳، وابن حبان برقم ۶۲۸، والحاكم: ۷۶۵۹، وقال: صحیح الإسناد، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو).

واته: خوا، په شیمان بوونه وه وه گه رانه وه ی به نده دی وه رده گرتی، مادام نه که وتیته حالته ی گیانه لآو، رووحه که ی نه گه بیته گه رووی که دواى هه ناسه یه ک ده داو، دم پیکنده دات و رووحه که ده رده چیت، ده فهرموی: بوچی نایگیزنه وه نه گه ر راست ده کهن؟

تنجا باسی نهو که سانه دهکات که بهو شیوهه گیانیاں ده کیشری، نایا سهره نجامیاں چوَن ده بی؟ ده فہرموی: ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ﴾، تنجا خاوه نی نهو رووحه، یاخود نهو رووحه نه گهر له زور نیزیک خراوان بی لهوانه بی، که زور له خوا نیزیک بوون، ﴿فَرُوحٌ وَرِيحَانٌ وَحَنَّتْ نَعِيمٌ﴾، نهوه فہرہ حنایی و بوئی خوش یاخود رہ جان، (وَحَنَّتْ نَعِيمٌ)، هه روہها باخانی پر له نازو نیعمه تی هه، ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْأَيْمَنِ﴾ ۱۰ ﴿فَلَسَّ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْأَيْمَنِ﴾، به لام نه گهر له هاوه لانی لای راست بی، که به دهستی راستیاں لیستی کرده وه کانیاں وهرده گرنه وه، سلاو له تو، له هاوه لانی راسته وه، یاں: سلاوی من بو تو، بیگه به نه به هاوه لانی دهسته راست.

﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ الضَّالِّينَ﴾، به لام نه گهر له به درو دانه رانی گومر باو بو بی، ﴿فَرُلٌّ مِنَ حَمِيرٍ﴾، نهوه میوانداریی ده کری له نیو ناوی داغ و کولبودا، ﴿وَوَصِيْلَةٌ حَمِيْرٍ﴾، هه روہها ده خریته نیو گلپه ی سهوزی ناگری دوزخ، ﴿إِنْ هَذَا لَمَوْحٌ مُّبِينٌ﴾، نهوه ی باسکرا هه قتیکی جیی دلنیا به، ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾، تنجا تو ناوی پهروه ردگاری مه زنت به پاک بگره.

نهمه زور روونه که له دوی رووح کیشانه وه، خوا بهو شیوهه مروّفه کان دابهش دهکات، که واته: نهمه قوناغی بهرزه خه.

به نکه به کی دیکه ش له سهر نهوه ی که په نجاو شهش (۵۶) نایه تی نایه تی سهره تای (الواقعة) له باره ی پاداشت و سزای قیامه ته وهن و، چوارده (۱۴) نایه ته که ی کوتاییش له باره ی قوناغی بهرزه خه وهن، نهوه به که خوی کارزان بو سزاو پاداشتی قیامهت په نجاو شهش (۵۶) نایه تی تهرخان کردوون، بو ههر کام (السابقون و) (أصحاب الیمین) و (أصحاب الشمال)، که نهمه ش دهقی نایه ته کانه:

﴿وَالسَّمْعُونَ السَّمْعُونَ﴾ ۱۰ ﴿أُولَئِكَ الْمُرَجَّبُونَ﴾ ۱۱ ﴿فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ﴾ ۱۲ ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ﴾ ۱۳ ﴿وَقِيلَ مِنَ الْآخِرِينَ﴾ ۱۴ ﴿عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ﴾ ۱۵ ﴿مُتَّكِبِينَ عَلَيْهَا مُتَضَلِّلِينَ﴾ ۱۶ ﴿يَطُوفُونَ﴾

عَلَيْهِمْ وَلَدْنًا مَّخْلُودًا ﴿١٧﴾ يَا كُرَاجِبَ وَالْبَارِقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينِ ﴿١٨﴾ لَا يَسْمَعُونَ عَنْهَا وَلَا يَنْزِفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَكَهَمُوا مِمَّا يَتَخَبَّروُنَّ ﴿٢٠﴾ وَلَمَّا طَغَى مِمَّا بَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَلِ الذُّوَلِيِّ
 أَلْتَكُونُونَ ﴿٢٣﴾ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْيِيمًا ﴿٢٥﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَكْنَا
 سَلَكَنَا ﴿٢٦﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَبْشُورٍ ﴿٢٩﴾
 وَظِلِّ مَمْدُودٍ ﴿٣٠﴾ وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفَكَهَمُوا كَيْفَ يَرَى ﴿٣٢﴾ لَا مَقْطُوعَةَ وَلَا مَمْنُوعَةَ ﴿٣٣﴾
 وَفُورٍ مَرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ يَا أَهْلَ الْاِنْتَاهِ إِنَّكُمْ لَجِئْتُمُنَّ أَتِكَارًا ﴿٣٥﴾ عُرْنَا أَتْرَابًا ﴿٣٦﴾ لِأَصْحَابِ
 الْيَمِينِ ﴿٣٧﴾ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَىٰ ﴿٣٨﴾ وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿٣٩﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ
 ﴿٤٠﴾ فِي سُورٍ وَحِيمٍ ﴿٤١﴾ وَظِلِّ مِزْجِيمٍ ﴿٤٢﴾ لَا يَارِدُ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٣﴾ إِيْتِمًا كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ
 مُتْرِكِينَ ﴿٤٤﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَىٰ لَيْسَتِ الْعَظِيمِ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَهَذَا سِنًا وَكُنَّا شُرَكَاءَ
 وَصَلَمًا إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٦﴾ أَوْ مَا بَأْسُنَا الْآوَلُونَ ﴿٤٧﴾ قُلْ إِنَّ الْأُولَىٰ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٨﴾
 لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ يَوْمِ مَعْلُومٍ ﴿٤٩﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ إِنِّي أَلْسَالُونَ الْكَذِبِينَ ﴿٥٠﴾ لَا كُفْرَانَ مِنْ سُحْرِ مِزْ
 رٍ قَوْمٍ ﴿٥١﴾ قَالَتِ رَبَّنَا ابْعُثْ لَنَا رَسُولًا ﴿٥٢﴾ فَسْتَرْوُونَ عَلَيْهِ مِنَ اللَّعِيمِ ﴿٥٣﴾ فَسْتَرْوُونَ شَرْبَ الْكَبِيرِ ﴿٥٤﴾ هَذَا
 نَزَّلْنَاهُ يَوْمَ الَّذِينَ ﴿٥٥﴾

به نام له چوارده (۱۴) نابهتی کوتاییدا هه ر به ناماژه ناسا پاداشت و سزابه کان باسکراون:

- ا- بؤ پاداشتی (الْمَقْرَبِينَ)، هاتوه: ﴿ فَرُوحٌ وَرِيحَانٌ وَحَنَّتْ نَيْمِیْ ﴾.
- ب- بؤ پاداشتی هاوه لانی لای راست، هاتوه: ﴿ فَسَلَكْنَا لَكَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴾.
- ج- بؤ سزای (أصحاب الشمال)، که لیره به (الْمُكْذِبِينَ الْأَصْلَاءِينَ)، ناوی هیتاون، هاتوه: ﴿ نَزَّلْنَا مِنْ حِیمِ ﴿٣٧﴾ وَنَصَلِیةُ حِیمِ ﴾.

۳- به لگه به کی دیکه هه ر له قوربان، نه وه به که له نابهتی (۱۰۴) ی سوورده تی (البقرة) دا خوا ی په روه ردگار ده فه رموی: ﴿ وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا بَلْ أَحْیَاءٌ

وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٦﴾ البقرة، خوا له مسولمانان قه دهغه دهکات، نهوانه له ږی خوادا ده کوژین، که هه ږ ناوی مردوشیان بو به کار بهیتری، ﴿ وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتٌ ﴾، نهوانه له ږی خوادا ده کوژین، پیمان مه لین: مردوون، ﴿ بَلْ اَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴾، به لکو زیندوون، به لام تیوه ههست ناکه، نهوه هه ږوږ به ږوونیی دپاره که کوژراوانی ږی خوا له قوناغی بهرزه خ دا ژپانیکي تایبه تیان هه به.

۴- به لکه به کی دیکه: له سووڤه تی (آل عمران) له سی نایه ته کانی (۱۶۹ و ۱۷۰ و ۱۷۱) دا، دیسان ږوږ به ږوونیی خوا ﷺ باسی نهوه دهکات که نهوانه له ږی خوادا ده کوژین و شهید دهن، که له سووڤه تی (البقرة) دا ده فهرموئ: پیمان مه لین: مردوون و، به مردوو ناویان مه هیتن، لیره دا ده لئ: هه ږ له خه بالیشتاندا نه بی که مردوون، وه ک ده فهرموئ:

﴿ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا بَلْ اَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ ﴿١٥٧﴾ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ. وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٥٨﴾ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ اَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٩﴾ آل عمران.

واته: نهوانه له ږی خوادا کوژراون، پیمان وا نه بی مردوون، به لکو زیندوون له لای په روه دکاریان بژیویان ده درئ، دلخوشن به وهی خوا پیداون، له به خششی خوئی و، موژده شیان پښ ده درئ به وانه ی جاری پیمان نه گه یشتوون، له پشتیانوه، دلخوش دهن که نه ترسیان له سه ره و نه په ژاره ش داده گرن، دلخوش دهن به چاکه و به خششی خوا، به وه که خوا، پاداشتی ږووا داران زا به ناکات.

لیره ش خوا ږوږ به ږوونیی ده فهرموئ: پیمان وا نه بی: کوژراوانی ږی خوا (شه هیدان) مردوون، به لکو زیندوون و بژیویان ده درئ، ننجا وه ک دواپی باس ده که یږ، له فهرمایشته کانی پتغه مبه ردا ﷺ هم نایه ته موپاره کانه تیشکی زیاتریان خراوه ته سه ر.

دووه م: چہند دہ قتیکی سوننتہ لہ سہر جیہانی بہر زہ خ:

فہرما بشت لہو بارہوہ زور زورن، تيمہ بہس ناماژہ بہ ہندیکیان دکہین:

(۱) - (عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: قَالَ: الْمُسْلِمُ إِذَا سُنِدَ فِي الْقَبْرِ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، فُذِّكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿يُشِيتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ ﴿٢٧﴾ إبراهيم) (أخرجه أحمد: ۱۸۵۰۵، والبخاري: ۴۴۲۲، ومسلم: ۲۸۷۱، وأبو داود: ۴۷۵۰، والترمذي: ۳۱۲۰، والنسائي: ۲۰۵۷، وابن ماجه: ۴۲۶۹، وابن حبان: ۲۰۶).

واتہ: بہرانی کوری عازیب (خوا لیان پازی بن)، دلن: پیغمبر ﷺ فہرمووی: مسوآمان کہ لہ گوردا، (واتہ: لہ دواۓ جیابونہودی رووحی لہ جہستہ، نگہر نہ شخرابیتہ گورہوہ، قہل و دلش خواردیتتی و، لہ ناویش دا خنکابن و، یان سووتتیزابن، مہ بہست نہوہیہ! بہ لام چونکہ بہ زوری خہ لک دہ خریستہ گورہوہ، بویہ وایفہ رموہ)، کاتیک لئی دہ پرسری، نہو شایہ تیی دہ دات کہ بیجکہ لہ خوا ہیچ بہرستراویک نیہو، موحمہمہ د ﷺ رہوانہ کراوی خوایہ، ننجہ نہوہیہ کہ خوا دہ فہرمووی: ﴿يُشِيتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ ﴿٢٧﴾، خوا نہوانہی ہر وایان ہیناوہ، بہ قسہی جہ سپاو لہ ژبانی دنیاو، لہ دواروژدا دہ یانچہ سینتی.

۲- (وفي رواية أخرى: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: ﴿يُشِيتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾، قَالَ: نَزَلَتْ فِي عَذَابِ الْقَبْرِ، يُقَالُ لَهُ: مَنْ رَبُّكَ فَيَقُولُ رَبِّي اللَّهُ وَيُسَبِّحُ مُحَمَّدًا) (أخرجه البخاري: ۱۳۰۳، ومسلم: ۷۳۹۹).

واتہ: لہ گپرداودہ کی دیکہ دا لہ پیغمبر ﷺ ہاتوہ کہ نہو نایہ تہی خونندہوہ فہرمووی: نہوہ لہ بارہی سزای گورہوہ ہاتوہ خوار، بہو مروؤفہ دہ گوتری: پہرودہ رگارت کئیہ؟ نہویش دلن: پہرودہ رگارت خوایہو، موحمہمہ دیش ﷺ پیغمبر ﷺ.

(۳) - (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: إِنْ الْعَبْدَ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ، وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ، وَإِنَّهُ لَيَسْمَعُ قَرْعَ نَعَالِهِمْ، أَنَاذَهُ مَلَكَانَ، فَيَقْعِدَانِهِ فَيَقُولَانِ: مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ (لِمُحَمَّدٍ ﷺ) قَالَمَا الْمُؤْمِنُ فَيَقُولُ: أَشْهَدُ أَنَّهُ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، فَيَقَالُ لَهُ: انظُرْ إِلَى مَقْعَدِكَ مِنَ النَّارِ، قَدْ أَبْدَلَكَ اللَّهُ بِهِ مَقْعَدًا مِنَ الْجَنَّةِ فَيَرَاهُمَا جَمِيعًا، قَالَ فَتَادَهُ، وَذَكَرَ لَنَا أَنَّهُ يُفْسَخُ لَهُ فِي قَبْرِهِ ثُمَّ رَجَعَ إِلَى حَدِيثِ أَنَسٍ، قَالَ: وَأَمَّا الْمُتَأَفِّقُ وَالْكَافِرُ فَيَقَالُ لَهُ: مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ؟ فَيَقُولُ: لَا أَدْرِي، كُنْتُ أَقُولُ مَا يَقُولُ النَّاسُ، فَيَقَالُ: لَا دَرَيْتَ وَلَا تَلَيْتَ، وَيُضْرَبُ بِمِطَارِقٍ مِنْ حَدِيدٍ ضَرْبَةً فَيَصِيحُ صَيْحَةً يَسْمَعُهَا مَنْ يَلِيهِ غَيْرَ الثَّقَلَيْنِ) (أخرجه البخاري: ۱۳۰۸، ومسلم: ۷۳۹۵).

واته: نه نه سی کوری مالیک له پیغهمبری خواوه ﷺ ده گپریته وه، که فهرموویه تی: بیکومان بنده دواي نه وهی ده خریته گوره که به وه وو، هاوه له کانی، (نهوانی ناشتوویانه، به خاکیمان سپاردوه)، ده پوڼ، گوئی له دننگی پیلادوه کانیان ده بی کاتیک ده پوڼ، دوو فریشتهی دینه لا، دایده نیشینن، پیی ده لین: له باره ی نهو پیاوه وه (موحه ممه د ﷺ) چیت ده گوت؟ که سیک بروادار بن ده لن: شایه تی ده ده م که (موحه ممه د) به نده ی خواو پیغهمبری خوایه، پیی ده گوت ری: ده ته ماشای شوینه که ت بکه له ناگردا، نه گهر بی پروایای نه وه شوینت بوو، تینستا خوا نشینگه به کی دیکه ی له به هشت بو تو دانواوه له جیانی نه وه، ته ماشا ده کات هه ردوویان ده بینن، (هه م شوینه که ی له دوزه خدا، نه گهر کافر بووایه وه، هه م شوینه که ی له به هشتدا) (فته تاده گوتوویه تی: بومان باسکراوه: که گوره که ی بو فراوان ده کری، دواپی گه رایه وه بو قسه که ی نه نه س و گوتی: به لام نه وه ی مونافیق یا خود کافر بن، پیده گوت ری: له باره ی نهو پیاوه وه چیت ده گوت؟ ده لن: نازانم، خه لک شتیکی ده گوت، منیش ده مگوت، پیی ده گوت ری: نه زانیوته وه، نه شوینیکه وتووی، (شوینیکه وتووی پیغهمبرنی ﷺ)، تنجا به گورزیکی ناسن لیتی ده درئی، چریکه وه هاواریک ده کات: هه رچی لیتی نریکه (له دروستکراوان) هه موویان ده بیستن، جکه له مرووف و جند.

٤- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنْ أَحَدَكُمْ إِذَا مَاتَ عَرِضَ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ، إِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَمِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَمِنْ أَهْلِ النَّارِ، فَيُقَالُ: هَذَا مَقْعَدُكَ حَتَّى يَبْعَثَكَ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} (أخرجه البخاري: ٦١٥٠، ومسلم: ٢٨٦٦، والترمذي: ١٠٧٢، وابن ماجه: ٤٢٧٠).

واته: له عهدوللآي كورى عومهروهو (خوا لتيان رازى بى) هاتوه كه پيغهمبهرى خوا ﷺ فهرمووپهتى: بهكيكتان كه مرد، شوتهكهى پيشان دهرى، بهيانيان و تيواران، وهك چون خوا دهربارهى دارو دهستهى فيرعهون فهرموو: ﴿عُدُوا وَعَشِيًّا﴾، وا دياره سزاي بهرزخ و نيعمهتى بهرزخ بهردهوام نيه، بهيانيان و تيوارانه، تهگهر بهههشتى بى، نهوه بهههشتيهو، نهگهر دوزهخيى بى، نهوه دوزهخييه، پتى دگوترى: نهوه شوتهكهته، تاكو روظى قيامت خوا زيندووت دهكاتهوه.

تنجا وهك له فهراپشتى ديكه دا هاتوه، نهوهى كه بهههشتى بى، بون و بهرامى نازو نيعمهت و نهو بهههشتهى خوى بو دى، و، نهوهى كه دوزهخييش بى، تاگرو ناخوشى و بليسهو نهو شوته ناخوشهى خوى، بو دى.

٥- فهراپشتىكى ديكه لهو بارهوه، نهويه كه تيمه ههميشه له تهحياتى نويزيش دا دهيوختين: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ قَالَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا تَشَهَّدَ أَحَدُكُمْ، فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنْ أَرْبَعِ يَقُولَ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَخْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ سُوءِ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدُّجَالِ»} (أخرجه أحمد: ٧٢٣٦، ومسلم برقم ٥٨٨، وأبو داود: ٩٨٣).

واته: نهبوو هوهرپره (خوا لتي رازى بى) دهلى: پيغهمبهرى خوا ﷺ فهرموو: نهگهر بهكيكتان شاههتمانى خوئند، نهوه با پهنا به خوا بگرى له چوار شتان، دهيفهرموو: تهى خوايه! من پهنا به تو دهگرم له سزاي دوزهخ و، له سزاي گور، له بهلاى ژيان و مردن و، له بهلاو نازاوهى مهسبحى دهججال.

(٦) - (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: مَرَّ النَّبِيُّ ﷺ بِقَبْرَيْنِ، فَقَالَ: إِنَّهُمَا لَيَعْدَبَانِ، وَمَا يُعْدَبَانِ فِي كَبِيرٍ؛ أَمَا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَبْرِي مِنَ التَّوْلِ؛ وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ يَنْهِي بِالنَّمِيمَةِ، ثُمَّ أَخَذَ جَرِيدَةً رَطْبَةً فَشَقَّهَا نِصْفَيْنِ، فَعَرَزَ فِي كُلِّ قَبْرٍ وَاحِدَةً، قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ! لِمَ فَعَلْتَ هَذَا؟ قَالَ: لَعَلَّهُ يُخَفَّفُ عَنْهُمَا مَا لَمْ يَنْبَسَا) (أخرجه ابن أبي شيبة: ١٣٠٤، وأحمد: ١٩٨٠، والبخاري: ٢١١٥، ومسلم: ٢٩٢٢، وأبو داود: ٢٠، والترمذي برقم ٧٠، والنسائي: ٢٠٦٩، وابن ماجه: ٣٤٧).

واته: عہدوللای کوری عہبباس (خوا له خوئی و بابی رازی بن)، دہلئی: پیغمبر ﷺ به لای دوو گوژاندا تپہری، فرمووی: نہو دووانہ نہشکہنجہو سزا ددرین، لہسر شتیکی گہورہش سزا نادرین، یہکیان عادہتی وابوو خوئی لہ میز پاک نہدہکردہو، نہوی دیکہشیان قسہی دہہیناو دہبردو، (دووزمانی دہکرد)، دواپی لقہ درہختیکی تہری ہینا، (کہ ژیانی تیدا بوو)، شکاندی و لہسر ہہر کامیک لہو دوو گوڑہ، پارچہیہکی چہقاند، (کاتہکی وا بوو، بگونجی پروینہوہ)، گوتیان: نہی پیغمبرہری خوا! بوچی واتکرد؟ فرمووی: نہگہر وشک نہبن، رہنگہ لہ سزایہکیان کہم بکاتہوہ.

(٧) - (عَنْ عُمَانَ بْنِ عَفَّانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا فَرَّغَ مِنْ دَفْنِ الْمَيِّتِ، وَقَفَّ عَلَيْهِ فَقَالَ: «اسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمْ، وَسَلُّوا لَهُ التُّسِيْتِ، فَإِنَّهُ الْآنَ يُسْأَلُ») (أخرجه أبو داود: ٣٢٢١، والحاكم: ١٣٧٢، وقال: صحيح الإسناد)، واته: عوسمانی کوری عہفان (خوا لئی رازی بن)، دہلئی: پیغمبر ﷺ کہ لہ بہخاک سپاردنی مردوویہک دہبووہ، لہسہری دہوہستا، (لہسر گوڑہکی) و، دہیفہرمو: داوا لیبورڈن بو براہیہکاتان بکہن و، داوا ی بو بکہن، خوا بیجہسپینتی، (زمانی بچہسپینتی و، وہلامیداتہوہ)، چونکہ نیستا پرسیری لیڈہکری.

(٨) - عہدوللای کوری عہبباس (خوا لیمان رازی بن)، لئی گپدر اوہتہوہ گوتوویہتی: (انزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿وَلَا تَعْلَمُوا لِمَنْ يُعْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَالٌ﴾ البقرة، فِي قَتْلِ بَدْرٍ، وَقَتْلٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ أَرْبَعَةَ عَشَرَ رَجُلًا، سَنَهُ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَمَأْنِيَةٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، وَكَانُوا يَقُولُونَ: مَاتَ فُلَانٌ، مَاتَ فُلَانٌ، فَتَنَى اللَّهُ أَنْ يُقَالَ فِيهِمْ: إِنَّهُمْ مَاتُوا!)

واته: نهم نایه تهی سووره تهی به فهره، که ده فهرموئی: نه وانهی له پئی خوادا کوژران، پیمان مه لئین: مردوون، له بارهی کوژراوه کانسی به دره وه هاته خوار، که نهو پوژوه چوارده (۱۴) پیاو له مسولمانان کوژران، شه شیان له کوچکه ران و، هه شتیشیان له پشتیوانان، ننجا هه لکه که ده یانگوت: فلانکهس مردو، فلانکهس مرد، خواش لئی قه دهغه کردن بلئین: نه وانه مردوون.

له بارهی سئ نایه ته که هی سوورده تی (آل عمران) دوه، نهم ده قه هاتوه:

۹- ﴿عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: سَأَلْنَا عَبْدَ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾ آل عمران، قَالَ أَمَا إِنَّا قَدْ سَأَلْنَا عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ: «أَرَأَوْا هُمْ فِي جَوْفِ طَيْرٍ خَضِرٍ، لَهَا فَنَادِيْلٌ مُعَلَّقَةٌ بِالْعَرْشِ، تَسْرُخُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءَتْ، ثُمَّ تَأْوِي إِلَى تِلْكَ الْفَنَادِيْلِ، فَاطَّلَعَ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ اطَّلَاعَةً، فَقَالَ: هَلْ تَشْتَهُوْنَ شَيْئًا؟ قَالُوا: أَيْ شَيْءٍ نَسْتَوِي، وَنَحْنُ نَسْرُخُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شِئْنَا، فَفَعَلَ ذَلِكَ بِهِمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَلَمَّا رَأَوْا أَنَّهُمْ لَنْ يُتْرَكُوا مِنْ أَنْ يُسْأَلُوا، قَالُوا: يَا رَبِّ نُرِيدُ أَنْ تَرُدَّ أَرْوَاحَنَا فِي أَجْسَادِنَا حَتَّى نُقْتَلَ فِي سَبِيلِكَ مَرَّةً أُخْرَى، فَلَمَّا رَأَى أَنْ لَيْسَ لَهُمْ حَاجَةٌ، تَرُكُوا» (أخرجه مسلم: ۱۸۸۷، والترمذي: ۳۰۱۱، وقال: حسن صحيح).

واته: مه سووق ده لئ: پرسیارمان کرد له عه بدوللای کوری مه سهعوود (خوا لئی رازی بس) له بارهی نهم نایه تانه وه: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾ ... آل عمران، (عه بدوللای کوری مه سهعوود) گوتی: ناگادارین! بئمه لهو باره وه پرسیمان، (واته: له پیغه مبه ر.ع)، نهویش ناوا وه لئمی دایه وه، فهرمووی: روووه کانیان، (واته: روووحی نه وانهی له پئی خوادا ده کوژرین)، له نیو که له شی بالندهی سهوزدان، (واته: له جیهانی به زه خدا، جهسته به کیان بو دروست ده کری، وهک جهستهی بالنده، له بهر نهودی که توانای فرین و جموجولیان هه به، نهک وهک نهو جهسته خاکیهی تیره که به پیمان بروات)، هیلانه شوئینیان ههن به عه رشی خواوه هه لواسراون و، له ههر شوئینیک بیانهوی له به هشتدا چلاوچل دوه کهن (دئین و ده چهن) دوابی دئینه وه نیو نهو قه ندیلانه و،

تبیاندا دهرهون، پهروهردگاریان سه رنجیکې دان، پټی فرمویون: نارزهووی هیچ ناکهن؟ گوتیان: ننجا نارزهووی چی بکهین! که تیمه له بههشتدا بو ههر شوئیتیک بمانهوی دین و ده چین، (دهگه پټین)، خوا سنی جاران نهوهی له گه ل کردن، (خوا سنی جاران ههر دهیغه رموو: نارزهووی هیچ شتیک ناکهن؟)، کاتیک زانیان وازیان لینه پټی، ده بی داوای شتیک ههر بکهن، گوتیان: پهروهردگاران! داوات لی ده کهین، که رووچه کاغان بگټر پهوه بو ټیو جهسته کاغان، تاکو جارنکی دیکه له پټی توډا بکوژ پټین، کاتیک خوا زانی: هیچ نیش و پټیستیان نیه، ننجا وازیان لټه پټی، (چونکه نهوه که بگه پټنهوه بو دنیا، شتیکې مهاله).

نهمه به نسبت برگی دی دووه مهوه به لگه کانی: (هه بوونی ژیانی به رزه خ و قوئاغی به رزه خ)، بویش زیاتر تیشکم خسته سر، چونکه هه نندیک خه لکی سه رگه ردان و سه رلټشواو ههن که نکوولی دی ده کهن له ژیانی قوئاغی به رزه خ، که بیگومان، له ژیر کاریگه ریی خه لکی عه لمایی و مولعیدو، که سائیک دان، که ته نیا نهوهی به چاوی سه ریان بیینن، دانی پټدا دټنن، که له راستیدا نهوه ش ته عبیر ده کات له دواکه وتوو په تیی فیکریی نهو جوړه که سانه، چونکه نه گهر بهو پټیه بی، ده بی دان به خودی مادده شدا نه هینن، چونکه خستی په که می مادده ش، گهر دیله که سنی پټکهاته ی سه ره کیه که ی ههن: پرؤتؤن و نیوترؤن له نیوکداو، نه لیک ترؤن له سوړگه دا ده غولټه وه به دوری نیوکدا، نه وانیش ههر کامیکیان له چند پټکهاته یه که که کواړه کانن پټکټین، که هیچ کام له وانیه نایبټین و، ته نیا شوئنه وارده کانیان ده زانین، ننجا نه گهر تیمه سووربین له سه ر نهوهی ههر شتیک به ههسته وه ره کان بو مان نه گیری و، به رهه ست نه بی، دانی پټدانه هینن، ده بی دان به خودی مادده ش دانه هینن، چ جای سزاو نیعمه تی دوا ی جیا بوونه وه ی رووچ له جهسته، که له قورئاندا باسکراوه و، له فرمایشته کان دا، به ناوونیشانی: سزاو نیعمه تی گوړ هاتوه، نه گهرنا مهرج نیه، نهو سزاو نیعمه ته له خودی نهو گوړه دا بی، نهوه تا فرمایشته کان نهوه ده گه یه نن و، نایه ته کانیش نهوه ده گه یه نن، که رووچی چاکه کاران له بههشتدا، له عالمی

بهرزه خدا، له نیتو چهند که له ش و جهسته ی بهرزه خیی دان، ههروهک هی خراپه کارانیش له دۆزهخ دا، نهویش دیسان له چهند جهسته بهکی بهرزه خییدا.

۳- چۆنیه تیبی ژیا نی بهرزهخ:

ئهم بابته له دوو خالدا تیشکی ده خهینه سهر:

یه کهم: ده توانین بلّین: جیهانی بهرزهخ تا راده بهکی زۆر وهک حاله تی خهوتن وایه، خهوتن رووح تیبدا تاكو راده بهک نازاد ده بن، ده توانین وهک به لکه هینانه وه بو نه وه سهرنجی ئهم ئایه ته بدهین: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمِمْسِكَ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأَخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٢٢﴾ الزمر.

واته: خوا نه فسه کان وهرده گری، له کاتی مردنیاندا، (ههر که سیک که ده مرئ، رووحی له جهسته ی جیاده بیته وه، خوا وه ریده گری)، نه وه ش که نه مرد بن له کاتی خهوتنیدا (رووحه کان وهرده گری)، نجا نه وه ی پریری مردنی له سهر دابن، (دوای نه وه دی خهوتن وه و رووحه که ی وه رگیراوه، خوا رووحه که ناگیرته وه بو نیتو جهسته که ی و)، ده یانه ئیتته وه، گلیان ده داته وه (له بهرزه خدا به خه بهر دی)، نه وانی دیکه ش ده گیرته وه بو نیتو جهسته که یان، تاكو کاتیکی دیاریکراو، (نه وانی ش دوایی ههر ده مرن)، له وه دا نیشانه هه، بو کۆمه لیک بیربکه نه وه.

کهواته: ژیا نی بهرزهخ له گه ل حاله تی خهوتندا، زۆر لیک نزیکن، وهک (أبو حامد الغزالي)، له (احیاء علوم الدین) دا باس ده کات، ده لئ: دوو که س له په نای تو خهوتن، یه کیکیان خه بهری ده بیته وه به رووتکی خو ش و گه ش و دلخو شیی، لیبی ده پرسن چی بوو؟ ده لئ: له خهونم دا له باخیکدا بووم، له حاله تی زۆر خو شدا بووم، خو زگه خه بهرم نه بوو بایه وه، نجا نه وه که سه، نه گه ر بیت و نه و

حالەتە خۇشپىيە بەردەوام بى، ئەوۋە ۋەك نىعمەتى جىھانى بەرزەخ و ۋەك قۇناغى بەرزەخ ۋايە، ئەۋى دىكەشيان خەبەرى دەپتەۋە بە شېرزەدى و بە ئالۇزى، دەلتىن: چى بو؟ دەلتى: خەۋىتىكى زۆر ناخۇشم بىنى، زۆر ناپەھەت بووم، ئىنجا: ئەگەر ئەۋىش خەبەرى نەبووبايەۋە، ھەر لەسەر حالەتەكەى بەردەوام بوۋايە، ۋەك سزاو ناپەھەتى قۇناغى بەرزەخ دەبوو، كە تەماشى جەستەشيان دەكەى، ھىچيان پتوۋە ديار نىە!

كەۋاتە: نىعمەت و سزاى بەرزەخ بۇ روۋحەكانە، ۋەك چۆن دوو كەس كە، لە حالەتى خەۋتندىن، بەكىكان لە نىعمەت دايە، ئەۋى دىكەيان لە ناپەھەتى و لە نازار دايەۋ، ھىچ شۆتەۋارىش بە جەستەكانيانەۋە ديار نىە.

ئىنجا لە راستىدا روۋح دۋاى ئەۋەدى لە جەستەدا دىتەدەر، دەچىتە نىۋو قالىپكى دىكەى پەنھانەۋە، كە بۇ ئىمە پەنھانە، لە جۆرە ماددەكە تىمە نايىنىن، ۋەك چۆن جىنن، لە ئاگر دروست كراۋن و، تىمە نايانىنىن و، فرىشتە لە روۋناكىى دروستكراۋن و تىمە نايانىنىن، ئەۋو قالىب و جەستەيەش گونجاۋە لەگەل قۇناغى بەرزەخ دا، ئايەتەكانى لە قورئان و فەرمايشتەكانى پىغەمبەر ﷺ زۆر بە روۋنى ئەۋە دەگەنەن.

ھەندىك كەس گوتوۋايانە: حالەتى بەرزەخ لە شىۋەدى دۇناۋدۇنى ھىندۇسىيەكان (تناسخ الأرواح) دايە، بەلام، نا چۈنكە ئەۋان دەلتىن: ھەر لە دىئادا كەسىك كە دەمرى، ئەگەر چاك بوۋى، روۋحەكەى دەچىتە بەر ژياندارىكى باش و، ئەگەر خراپ بوۋى، روۋحەكەى دەچىتە بەر ژياندارىكى خراپ، بەلام ئەۋەى ئىسلام دەيلى جىايەۋ، لە دىئادا نىە، بەلكو لە قۇناغى بەرزەخ دايە، كە تىمە ھىچ ناگادارىمان لىى نىە، ئىنجا ئەۋەى ئەۋان دەيلىن: ئەفسانەبەۋ، ھىچ نىە، پەنكە ھەر ئەۋو قۇناغى بەرزەخەى ئەھلى ئىسلامىش بى، بە ھەلەۋ پەلەۋە، بەۋ شىۋەيە تەعبىريان لىكردوۋ.

دوۋەم: خالىكى دېكە بۇ نىزىكخستەئەدى قۇئاغى بەرزەخ لە عەقْل، ئەوئەيە كە جارى واىە ئىنسان خەونىك دەبىنى و، شتەكەش دېتە دى، يان خەونىك دەبىنى، خۇش يان ناخۇش، دوايىش شوئەئەوارى پئوئە دىار دەبى، ياخود خەونىك دەبىنى، بەلایەكى بەسەر دى، يان شتىكى خۇشى بۇ دەبى، دوايى شوئەئەوارى پئوئە دىار دەبى، حالەتى وا من بۇ خۇم بىنىومە، خەلكى دېكەش شتى واى بىنىوئە، بگرە خەلک هەبووئە نەخۇشى و گرفتىكى هەبووئە، لە حالەتى خەوتندا دوئەى بۇ كراوئە، يان كەستىك دەستى پئندا هئناوئە، دوايى هەلساوئە، تەماشای كرده ئەو گرفت و نەخۇشىئەى نەماوئە، كە ئەوئەش بۇ ئەو كەسەى لئى رووداوئە، بۇ خۇى دئىبايى هەيە، بەلام بۇ خەلكى دېكە ناتوانئى ئەو بەقېنەيان بۇ پەيدا بگات، چونكە ئەوئە ئەزموونىكى خوددئى (تجربە ذاتية)يە، بەلام گرنگ ئەوئەيە ئەو حالەتانه زۆرن.

E)- ئىشكالىك و ەلامەكەى:

هەندئى دەپرسن: ئەگەر قۇئاغى بەرزەخ هەيە، بۇچى باباى بئىروا دەلتى: زۆر كەم ماوئەئەوئە؟ با تەماشای ئەم ئايەتانه بگەين:

أ- خوا **﴿﴾** فەرموويەتى: **﴿ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِرُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبَثُوا غَيْرَ سَاعَتُهُمْ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْآخِرَاتِ فَهَكَذَا يَوْمَ الْآخِرَاتِ وَلَكِنَّكُمْ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ ﴾** ھالروم.

واتە: رۇژىك كە ئاخىر زەمان دى، تاوانبارەكان سوئند دەخۇن، تەنيا يەك سەعات ماوئەئەوئە، كاتى خۇشى هەر ئاوا لادەدران لە پئى راست، (ئىستاش لادراون)، بەلام ئەوانەى زانبارى و ئىمانيان پئىدراوئە دەئىن: لە كئىبى خوادا، تاكو رۇژى زىندووكرائەوئە، ماونەوئە، ئەمروئە رۇژى زىندووكرائەوئە، بەلام كاتى خۇى ئىوئە نەتاندەزانى (كە رۇژى زىندووكرائەوئە هەيە).

(ب) - ههروهها خوا دهه رموی: ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْنُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٧٢﴾
يَتَخَفَتُونَكَ مِنْهُمْ إِنْ لَبِثُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٧٣﴾ مَن أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَشْلَهُمْ طَرِيقَةً
إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٧٤﴾﴾ ههطه.

واته: نهو پوژهی که فوو به که په نادا ده کری، تیمه به په نکسی شین (یان به چاوی شین) هه لگه پراو، تاوانباره کان کۆده که ینه وه، له به ینی خویندا به سرکه (نهینیی) قسه ده که ن، ده لئین: ته نیا ده (۱۰) شهوان ماونه وه، تیمه زانترین به وهی نه وان ده یلین، کاتیک نه وه یان که له هه موویان ری راستری گرتوه، ده لئ: ته نیا به ک پوژ ماونه وه.

ههروهها له شوینی دیکه شدا هه هاتوه، که خوا ی په روه دگار دهه رموی: به یانی به ک یان ئیواره به ک ماونه وه: ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَنْ يُبَلِّغُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴿١٦﴾﴾ النازعات.

ئجنا نیا نه مه چونه، نه گه ر قوئاغی به رزه خ هه به وه، نه وان هه وه مو ژیا نه له به رزه خ دا ده گوزه رینن، بوچی دواپی ده لئین: سه عاتیک ماونه وه، یان به یانی و ئیواره به ک، یان ده شه و؟!

وه لمه که ی ناویه:

له سونگهی نه وه وه که پوژی دواپی زور ده خابه نی و، پووداوه کانی کاتی زوریان ده وی، نه هلی دنیا ژیا نی به رزه خ و دنیا یان له چاو نه وی زور کم و کورت دیته وه به رچاو، هه م ژیا نی دنیاو، هه م قوئاغی به رزه خیش، چونکه له پوژی دواپی دا، نه وه ی که وه رده گیری و، بو تیمه دیته به رچاو، نه وه به که کات ده وه ستن، وه ک چو ن به پی بیردوژی رتزه یی (نظریة النسبیه) ی نه نیشتاین ده لئ: نه گه ر شتیک به خیرایی، تیشک که (۳۰۰،۰۰۰)، کیلومه تر له چرکه به ک دا ده بری، بپروا، کات ده وه ستن، یانی: نه گه ر پوکیتیک هه لده یین، به خیرایی تیشک بپروا، دوا ی سه د (۱۰۰) سال که دیته وه بو سه ر زه وی، نه وان هه ی که له

نیو رۆکیتته که، ده‌بینین له‌سه‌ر زه‌وی سه‌د (۱۰۰) سآل تّیه‌ر بووه، به‌لام نه‌وان وه‌ک تازه چووین!

به‌هه‌ر حال نه‌وه‌ش بیردۆزه‌یه‌که.

گرنگ نه‌وه‌یه نه‌وه‌ی دّته به‌رچاو، نه‌وه‌یه که له به‌رزه‌خ و له قیامه‌تیش دا، کات وه‌ک هی سه‌ر زه‌وی نیهو وه‌ستاوه، چونکه پّغهمبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: به‌هه‌شتیه‌کان پیرنابن و، له به‌ک ته‌مه‌ندا ده‌مّینه‌وه، بۆیه ده‌بی له‌ووئ کات نه‌روا، یان به‌ جوژکی دیکه‌یه، تّیره شوئنی تاقیکردنه‌وه‌یه، بۆیه کات ده‌روا، قوناغی مندالیی هه‌یه، هه‌رزه‌کاری هه‌یه، گه‌نجیی هه‌یه، کامل بوون هه‌یه، پیری هه‌یه... هتد، به‌لام له‌ووئ شوئنی تاقیکردنه‌وه نیه، بۆیه شیوه‌یه‌کی دیکه‌یه، ئنجا نه‌وان که نه‌و کاته درتّزه ده‌بینن و، ژبانی دنیاو قوناغی به‌رزه‌خی له‌گه‌لدا به‌راورد ده‌که‌ن، هه‌روه‌ک رۆژیک، یان وه‌ک چه‌ند رۆژیک، یان وه‌ک چه‌ند سه‌عاتیک دّته به‌رچاویان.

تّیمه له‌وه زیاتر به‌ پّویستی نازاین نه‌و بابه‌ته بتوژینه‌وه، نه‌گه‌رنا نه‌و بابه‌ته لق و پّوی زۆرن، ئنجا له‌ راستیدا که‌سیک که برّوای به‌ خوا ﷻ بی، که ده‌سته‌لاتی بی سنووری هه‌یه‌و، زانیاری بی سنووری هه‌یه، ئنجا خوا ﷻ بو‌خۆی بفه‌رموئ: نه‌وانه‌ی له‌ رّی خوادا کوژراون مه‌ئین: مردوون، به‌لکو بفه‌رموئ: به‌ مردووشیان تّیمه‌گه‌ن، چونکه زیندوون له‌ لای په‌روه‌رگاریمان، بژیویان ده‌درتّی، واته: تّیستا بژیویان ده‌درتّی و، دلخۆشیش ده‌بن به‌ وانه‌ی له‌ دواپانه‌وه ده‌چن، کاتیک خوا و بفه‌رموئ و، پّغهمبه‌ر ﷺ و بفه‌رموئ، نه‌وه‌ی که تّیماندارو مسوّلمان بی، ده‌یسه‌لمتّی و بۆی ملکه‌چ ده‌بی، مسوّلمان و نامسوّلمان جیاوازیه‌که‌یان نه‌وه‌یه، که مسوّلمان، [(مسلم) له‌سه‌ر کیشی (مفعول)ه‌و، (إسم فاعل)ه‌، یانی: ملکه‌چ]، ملکه‌چه‌ بو‌ خوا، ئنجا نه‌و شته‌ی که خوا ده‌فه‌رموئ، با ته‌واو له‌ عه‌قلیشه‌وه نه‌چّ، یان نه‌وه‌ی که پّغهمبه‌ر ﷺ ده‌یفه‌رموئ: ته‌واو له‌ عه‌قلیشه‌وه نه‌چّ، به‌و واتاه‌ نا که دژی عه‌قل بی، چونکه دژی عه‌قل نه‌،

به لّام بؤی وه رگیراو (استیعاب) نه کړئ، به لّام ههر ملکه چه، وهک زانایان گوتوو یانه: جاری وایه شهرع شتیک دینن که عقل تیدا سه رسامه، سه راسیمه یه و، باش بؤی ههزم و نیستیعاب ناکړئ، به لّام وه حیی راست و دروستی خوا، هه رگیز شتیک ناهینن که له گه لّ عقل دا دژ بوهستن: (قد یأتی الشرع محارات العقول، ولكن لا یأتی محالات العقول).

مهسه له ی دووهم:

له رۆژی دواپی دا خوی دادگهر سه رزه نشتی بیروایان ده کات و، نه وانیش دان به تاوانی خویان دادینن، به لام داوای چوونه دهر له دوزه خ ده کهن و، خواش ښه نگیان ده کات و، له سه ر گالته کردن به برواداران سه رکۆنه یان ده کات و، ښشیان ږاده گه یه نی، که نه وان (برواداران) ئیستا به خته وه رو سه رفران:

خوآ ده فه رموی: ﴿الَمْ تَكُنْ اٰیَتِنِیْ تُنَلِّیْ عَلَیْكُمْ فَاَکْفُرْ بِهَا تَکْذِبُوْنَ ۝۱۵﴾ قَالُوْا رَبَّنَا عَلَبْنَا عَلَیْنَا یٰشَقُوْنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّیْنَ ۝۱۶ رَبَّنَا اَخْرِجْنَا مِنْهَا فَاِنْ عُدْنَا فَاِنَّا ظٰلِمُوْنَ ۝۱۷ قَالَ اَنْشُرُوْا فِیْهَا وَلَا تُكَلِّمُوْنَ ۝۱۸ اِنَّهٗ كَانَ فَرِیْقًا مِّنْ عِبَادِیْ یَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَاٰرْحَمْنَا وَاَنْتَ خَیْرُ الرَّحِیْمِیْنَ ۝۱۹ فَاَتَّخَذْتُمُوْا سِخْرٰتَنَا حَتّٰی اَنْسَوْكُمْ ذَکْرِیْ وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضٰحِكُوْنَ ۝۲۰ اِنِّیْ جَزَیْتُمْ الْیَوْمَ بِمَا صَبَرُوْا اَنْهَمْ هُمْ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۲۰﴾

شیکردنه وه ی، ئەم ښایه تانه، له سازده برگه دا:

(۱) ﴿الَمْ تَكُنْ اٰیَتِنِیْ تُنَلِّیْ عَلَیْكُمْ﴾، خوآ ښیان ده فه رموی: نایا کاتی خوی ښایه ته کانی منتان به سه ردا نه ده خو ښترانه وه؟ ئەم پرسیار کردنه، پرسیار لیکردن ټیکي نکوولیبلیکه رانه ی سه رزه نشته رانه یه، (استفهام ښکارې توبیخې)، یانی: من نکوولیی ده که م، که ښایه ته کانی منتان به سه ردا نه ده خو ښترانه وه! پاشان به سه رزه نشت کردنه وه ده فه رموی: نایا ښایه ته کانی منتان به سه ردا نه ده خو ښترانه وه! نه و ښایه تانه ی که نه گهر گوښتان بۆ گرتیان، هه موو نه ښییه کانی دنیا و گه ردوونتان بۆ ږوون ده بوونه وه، که چی ښیوه له جیاتی نه وه ی پښوازی له ښایه ته کان بکه ن و، به دل و گیان وه دیان بگرن، به درۆتان دانان!

(۲) ﴿فَاَکْفُرْ بِهَا تَکْذِبُوْنَ﴾، که چی ښیوه بیروابوون به ښایه ته کان و به درۆتان داده نان، واته: ښایه ته کانی منتان به سه ردا خو ښترانه وه، که نه گهر لیبی ټیکه بیان و

وہرتان گرتبان، تووشی نہ مرپؤ نہ دەبوون، بە لَام تَبُوہ له جياتی وەرگرتن و پروا پتہیتان،
به دروؤتان دانان.

ئەوانە چی دەلین؟

(۳) ﴿ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا ﴾، گوتیان: پەرودەگارمان! بەدبەختی بەسەرماندا
زالبوو، (شِقْوَتُنَا)، خوتراوایشەتەوہ: (شَقَاوَتُنَا)، واتە: بەدبەختی و گرفتاری بەسەر
بەختەوہریمان دا زالبوو، یان: بەدبەختی زەفەری پتیردین و بەسەرماندا زالبوو.

(۴) ﴿ وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴾، دانی پتدادەتین، دەلین: تیمە کۆمەلنکی گومرا
بووین، دەشکونجا بلین: ﴿ وَكُنَّا ضَالِّينَ ﴾، تیمە گومرا بووین، بە لَام ﴿ وَكُنَّا
قَوْمًا ضَالِّينَ ﴾، واتە: تیمە کۆمەلنک بووین، گومراپی یەکیک بووہ له خەسلەت و
سیماکامان کہ پتی دەناسراین.

(۵) ﴿ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا ﴾، پەرودەگارمان! دەرمان بینه لی، یانی: لە دۆزەخ.

(۶) ﴿ فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴾، ئنجا ئەگەر گەراییه، بە دلنایی تیمە ستەمکارین،
یانی: ئەمجارە تاقیمان بکەو، بەمانبەوہ بۆ دنیا، بە دۆزەخ دەرمان بینه، ئەگەر
جاریکی دیکە گەراییه بۆ گوناھو تاوان و کوفرو بیبروای، ئەو کاتە تیمە بیبرواو
ستەمکارین، واتە: تبتاستاش ستەمکارین، بە لَام ئەو کاتە، ستەمکاریکی زۆر توخ دەبین،
بە لَام نایا وەلامی ئەو داواپەیان دەدرتەوہ؟ بئگومان ئەخیر.

(۷) ﴿ قَالَ أَحْسَرُوا فِيهَا ﴾، (خوا) فەرمووی: زەبوون و ریسوابن تبتیدا، لە دۆزەخ دا.

(۸) ﴿ وَلَا تُكْفُرُوا ﴾، مەشمدوینن، ئەو قسانە چین، خوا سیستمی داناو، خوا بە
یاسا ئەم گەردوونە بەرتیوہ دەبات و، هەر شتە لە قوئاغی خووی دا دەب، شتیک کہ لە
قوئاغیکدا دەب، دووبارە نابیتەوہ، لە قوئاغی دنیادا ژبانیک بوو، تازە ئەوہ تبتیپریوہ،
کہ قوئاغی ناخیر زەمان دتتە پتیش، جبابە، قوئاغی قیامەت و پۆزی دوایی دتتە پتیش
جبابە، تبتاستا تبتوہ لە قوئاغیک، دیکە دان، داوای شتیک دەکەن کہ دەبوو کات، خووی

کردباناویه، نجا خوا هه ندیك شتیان ده خاتوهه بیر، له كردهوه خراپه كانیان كه تووشی نه مپوژهی كردوون و ده فهرموی:

۹- ﴿إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا ۖ بِهِ دُنْيَايَ كَوْمَه لَيْك لَه بهنده كانی من ده بانگوت: پهروه ردگارمان! بروامان هیتا.

۱۰- ﴿فَاعْرِفْ لَنَا وَأَرْحَمْنَا﴾، لیمان بیوورهو بهزه بیت پیماندا بیتهوه.

۱۱- ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ﴾، توؤش باشتیرینی به بهزه بیانی، واته: نهوه یان ده خاتوهه بیرو، نه مه بیرخستنهوهی په کیك له كردهوه خراپه كانیانه، كه تووشی نهو چۆرمه ی كردوون، بهو مه ره ده ی بردوون، نجا نه مه سی نامانجمان ده پیکن:

أ- كه بیرخستنهوهی نهوانه له دۆزه خ دا.

ب- هاو كات بو دنیاخ هۆشداریی پیدانه، كه تیتساکه گالته به پرواداران ده كهن، ناگادارین! كاتیک دی، نهوه تان به چاودا ده ریتهوه.

ج- دلخۆشیشه بو پرواداران، كه پروادارینه! نه هلی كوفر كه گالته تان پی ده كهن، كاتیک دی خوا نهوه یان به چاودا ده داتهوهو، له سه ره نهوه تووشی سزاو جه زه به ی توند دین، كه واته: خهم مه خۆن و زۆر ده ره به ست مه بن و، خۆتان ناره حهت مه كهن، به گالته پیکردن و پیکه نینی نهوان.

۱۲- ﴿فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سَخِرِيًّا﴾، كه چی تپوه (نه ی بیروینه!) نهوانتان به گالته جار گرتوو، (سَخِرِيًّا)، خوینراویشه تهوه: (سَخِرِيًّا)، (أي: جعلتموهم مَسْخُورًا بهم)، واته: نهوانتان كردهوو به گالته جار، گالته پیکراو، (سَخِرِيًّا) و، (سَخِرِيًّا)، ههردووکیان واته: گالته تان پنده كردن، به لأم (الكسائي) و (أبو عبيدة)، گوتوو یانه: خویندنهوهی (سَخِرِيًّا)، واته: تپوه سوغرهو بیگارتان پنده كردن، به لأم (سَخِرِيًّا)، واته: گالته تان پنده كردن.

۱۳- ﴿حَتَّىٰ أَسْأَلَكُمْ ذِكْرِي﴾، نهوه نده تپوه گالته تان پنده كردن و، پیتان پنده كه نین، ههتا یادی میان له بیر تپوه بردهوه، واته: له بهر سه رقالبیتان به گالته پیکردنی نهوان،

- ١٤- ﴿وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ﴾، تێوه به وان پێده كه نین و، پیتان راده بواردن.
- ١٥- ﴿إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا﴾، به لام من ئەمڕۆ به هۆی ئەوه وه که خۆراگر بوون، پاداشتم داونهوه.
- که ئەمه: هاندانه و زیاتر خۆراگیرکردنه بۆ ئەهلی ئیمان، له به ران بهر گالته و جه فهنگ و توانج و پلاری بێر وایان دا.
- ١٦- ﴿أَنْتُمْ هُمْ فَاصْبِرُوا﴾، ﴿أَنْتُمْ﴾، خۆنדרا ویشه ته وه: ﴿إِنَّهُمْ﴾، ههردووکیان هاتوون، که ههردووکیان (أَنْ) و (إِنَّ)، بۆ جه ختکردنه وهن، به دنیایی هه ر ئەوان سه رفرازن، هه ر ئەوان به کام و مراد گه یشتوون، هه ر ئەوان به خته وه ری راسته قینه ن.

مه سه له ی ستیه م:

پرسیارکردنی خوا له بیروایان که چند سالن له سهر زوی مانه وه، وه لامدانه وه یان که که میک مانه وه، هه واله کردنیان به ژمیره ران و حساب راگران و، پشتر استکردنه وه ی خوا بو وه لامه که یان:

خوا ﴿۱۳۳﴾ ده فرموی: ﴿قُلْ كَمْ لِيئْتُرَ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿۱۳۳﴾ قَالُوا لَيْشَأَ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِ الْعَادِينَ ﴿۱۳۴﴾ قُلْ إِنْ لِيئْتُرُ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۳۵﴾﴾

شیکردنه وه ی تمه ئایه تانه، له پینج برگه دا:

۱- ﴿قُلْ كَمْ لِيئْتُرَ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ﴾، (خوا ﴿۱۳۳﴾) ده فرموی: ژماره ی چه ند سالن له (ژیانی) سهر زه ویدا مانه وه؟ به سیاق ده زانری که خوا ﴿۱۳۳﴾ به شوویه ده یاندوینتی، هه ئبه ته مه رج نیه خوا راسته خو بیاندوینتی، له ری فریشته کانه وه ده یاندوینتی، واته: چه ند تان پینچووه؟

۲- ﴿قَالُوا لَيْشَأَ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾، گوئیان: پوژیک یان به شیک له پوژیک ماوبنه وه.

۳- ﴿فَسَلِ الْعَادِينَ﴾، له ژمیره ران بپرسه، له حساب راگران بپرسه، واته: تیمه دلنیانین داخو چه ند بووه؟

۴- ﴿قُلْ إِنْ لِيئْتُرُ إِلَّا قَلِيلًا﴾، (خوا) ده فرموی: (وهک خو تان گومان تان بردوه هه رایه)، نه نیا که میک مانه وه، (إِنْ لِيئْتُرُ): (مَا لِيئْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا)، جگه له که میک نه مانه وه له ژیانی سهر زه وی دا، مانه وه تان ماوه یه کی که م بوو.

۵- ﴿لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، نه گهر ئیو ده تان زانی، وه لمی نه گهر (لَوْ)، قرتیراوه، واته: نه گهر ده تان زانی، که له دوا ی نهو ژیا نه که م و کورته ی دنیا، تم پوژه چاوه ریتان ده کات، هه لویتستان بهو شوویه نه ده بوو، نه مه ش به ته نکید جاریکی دیکه، بو هوشداری بیدان و وریا کردنه وه ی هه موو لایه بکه، هی مرو فقه کان به گشتیی، چ کافرانی

خراپه کار، چ نیماندارانى چاکه کار، که نهم ژيانه ژيانى که م و کورته، ژيانى زو و تپه پره، وريابن چوڻى ده گوزه رينن، وريابن چوڻى به رينده کن، له سه ر پينج و دوو روژىکى دنياى، خوټان شه رمه زارو روو زه ردى لای خوا مه که ن.

مه سه له ی چواره م:

نکو و لى کردنى خوا ﷻ که مروفى به هه وه نته و بن حيكمه ت دروست كرد بن و، نه گه رپته وه لای بو سزاو پاداشت، به به لگه ی به رزى خواى حوكمرانى هق و خاوه نى بوولى باره گای به رزى، پاشان هه ره شه کردنى له هاوبه شدانه ران و، فه رمان کردنى به پيغه مبه ر ﷻ، که داواى لى و ردن و، به زه یى نواندان له خوا بکات:

خوا ﷻ ده فه رموى: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١٧٥﴾ فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَالِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١٧٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١٧٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٧٨﴾﴾

شيكردنه وى ئه م، ئايه تانه، له ئو بر گه دا:

١- ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا﴾، ئايا پيتان وا به تيوه مان (بن حيكمه ت و، به هه وه نته)، به پووچ و، بن نامانج دروست كردوه! نهم پرسيار كردنه، پرسيار كردنى دانپييدا هيتان و سه رزه نشت كردن (تقرير و توبيخ)ه، چونكه نه وان كه بروا به زيندوو بوونه وه ناکه ن، ماناى وا به به پووچ خو لقي تراون، ئنجا خوا ده فه رموى: ئيوه كه دان به وه دا ناهيتن كه بو يه خو لقي ترا بن، سزاو پاداشت هه بن، ماناى وا به ده لى ن: به پووچ و بن حيكمه ت خو لقي تراون، ئنجا ئايا ئيمه تيوه مان به پووچ و بن حيكمه ت و به هه وه نته و بن نامانج دروست كردوه! (عَبَثًا)، (الْعَبَثُ: الْعَمَلُ الَّذِي لَا نَفْعَ فِيهِ)، (عبث)

هر کرده‌وهی که سوودی نه‌بن، هروده‌ها (عبث)، یانی: شتی پووج و، بن حکمهت، که نامانجیکی له پشته‌وه نه‌بن.

(۲) ﴿وَأَنْتُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾. نایا پیتان وایه ئیوه بو لای ئیمه ناگپردرینه‌وه! (لَا تُرْجَعُونَ)، خوندراویشته‌وه: (لا تُرْجَعُونَ)، (لَا تُرْجَعُونَ)، ناگپردرینه‌وه، (لا تُرْجَعُونَ)، ناگه‌رینه‌وه.

(۳) ﴿فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَبِيرِ﴾. به‌رزیی بو خوای حوکمرانی هه‌ق، (التعالی: مبالغه في العلو)، (تعالی)، زنده‌پوویی کردنه له به‌رزیی دا، واته: خوای حوکمرانی هه‌ق، زور له‌وه به‌رزتره که مروّفه‌کان هه‌روه‌ها جینن، به پووج و بن نامانج بخولقینتی، به هه‌وه‌نته بیانخولقینتی، دروستیان بکات و دوایی نه‌گه‌رینه‌وه و نه‌گپردرینه‌وه بو لای خوئی، تاکو لییان بپرسی: ژبانی دنیایان چۆن گوزهراند؟ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَبِيرِ﴾. جگه لهو هیچ په‌رستراویک نیه، خاوه‌نی باره‌گای مه‌زنه، واته:

۱- خواجه‌تیی خوا ﷻ.

۲- حوکمرانیه‌تیی و ده‌سترویشته‌ویه‌تیی خوا.

۳- هه‌قیی خوا ﷻ.

۴- ته‌نیا په‌رستراویه‌تیی خوا ﷻ.

۵- خاوه‌نی باره‌گای پر ریزو حورمهت بوونی خوا.

ئه‌مانه هه‌ر پینجیان نه‌گونجاوان له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که خوا مروّفه‌کان و جیننه‌کانی به پووج دروست کردبێ و، نه‌یانگپردرینه‌وه بو لای خوئی و، سزاو پاداشتیان له‌گه‌ل‌دا به‌کارنه‌هینتی، که‌واته: خوا ﷻ لێزه‌دا که ئه‌و پرسیاره سه‌رزه‌نشته‌کارانه‌یه‌و، نکووولسیلیکه‌رانه‌یان لئ ده‌کات، چهند به‌لکه‌یه‌ک دینیته‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و بو‌چوونه‌ی ئیوه، ئه‌و پیتا‌بوونه‌ی ئیوه، پووج و هه‌له‌و بن بنه‌مایه، (أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا؟)؛ نایا پیتان

وايه، خه يالتان وايه، گومانتان وايه كه تيوهمان به پووج خولقاندوه، بۆ لای تيمه ناگپردينتهوه؟ چند به لگه يهك له سه ر پووجي نه وه ديتته وه:

۱- (فَتَعَلَى اللَّهِ)، خوا به رزه له وه، خوايه تي خوا ﷻ، ناگونجن له گه ل نه وه دا كه دروستكاروه كان به پووج بخولقين و، لتيان گه پي وهك به رزه كي بانان بۆي ده رچن و، به چاكه كار نه فه رموي: چاكه كردو، به خراپه كار نه فه رموي: خراپه كرد، به رزي خوا نه وه ي له گه لدا ناگونجن، خوايه تي خوا، نه وه ي له گه لدا ناگونجن، خوا له وه به رزتره .

۲- (أَلْمَلِكُ)، ده سترؤيشتوو، حوكمران.

۳- (الْحَقُّ)، خوا حوكمران و ده سترؤيشتوويكي هه قه.

۴- (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ)، بيتجه كه وه هيچ په رستراويك نه، به كتايي خوا له په رستراويتيدا، ديسان له گه ل نه وه دا ناگونجن.

۵- (رَبُّ الْعَرْشِ الْكَبِيرِ)، خاوه ني باره گاي پر ريزو حورمه ت، يان خاوه ني باره گاي به خشنده، كه واته: به پينج به لگان نه و بۆچوونه ي تيوه شتيكي پووجه و، له گه ل به زريي خواي په روهر دگاردا ناگونجن.

۴- (وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ)، هه ر كه سيك له گه ل خوادا له په رستراويكي ديكه بپارته وه.

۵- (لَا يُرْهَنَ لَهُمْ بَدَأُ)، هيچ به لگه يه كي پووني له سه ري نه بن، ته مه حاله له: (وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ)، واته: هه ر كه سيك له گه ل خوادا له په رستراويكي ديكه بپارته وه، له حالتيكا كه هيچ به لگه ي نه له سه ري، به ته نكيده هه ر كه سيك جگه له خوا هه ر شتيكي ديكه به په رستراو بزاني و، لتي بپارته وه، بن به لگه يه و پشت نه ستووور نه به هيچ به لگه يه ك، چونكه جگه له خوا هيچ په رستراويك نه.

ئيجا هه ر كه سيك وا بكات:

(۶) ﴿فَلَمَّا حَسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ﴾، نهوه لپیرسینه‌وهی له‌لای په‌روه‌دگار یه‌تی، واته: خوا
 ښه‌تیا خوئی لپیرسینه‌وهی له‌گه‌ل دا ده‌کات.

(۷) ﴿إِنَّهُمْ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾، به‌دنیایی نه‌وانه‌ی بی‌پروان، سه‌رفراز نابن.

نه‌گه‌ر ته‌ماشا بکه‌ین، له‌سه‌رده‌تای سووره‌ته‌که‌دا خوا فه‌رمووی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ
 الْمُؤْمِنُونَ﴾ (۱) الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَائِعُونَ ﴿۲﴾.

لیره‌شدا: ﴿إِنَّهُمْ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾، به‌پاستی بی‌پروایان سه‌رفراز نین،
 واته: نه‌م سووره‌ته‌به‌سه‌رفرازی پرواداران ده‌ستی پیکردوه، به‌بیم‌رادی و
 به‌دبه‌ختی، کافران کو‌تایی پنهات، پی‌چه‌وانه‌ی حالی نیمانداران.

(۸) ﴿وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ﴾، بلن: په‌روه‌دگارم! لیم بی‌وره‌و به‌زه‌بیم له‌گه‌ل دا
 بنوینه، بؤ خووم، یاخود بؤ خووم و پروادارانی شو‌تیکه‌وتووم.

(۹) ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ﴾، تو باشترینی به‌به‌زه‌بیانی.

با کو‌تایی نه‌م ده‌رسه‌ش، به‌و دوو فه‌رماشته‌ی پی‌غمبه‌ر ﷺ بینن:

(۱) - (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ قَرَأَ فِي أُذُنِ مُبْتَلَى، فَأَقَاقَ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ
 اللَّهِ ﷺ: وَمَا قَرَأْتَ فِي أُذُنِهِ؟ قَالَ: قَرَأْتُ: ﴿أَفْحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا
 تُرْجَعُونَ﴾ المؤمنون، حَتَّى فَرَعَ مِنْ آخِرِ السُّورَةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَوْ أَنَّ رَجُلًا مَوْفِقًا قَرَأَهَا
 عَلَى جَبَلٍ لَزَالَ) (أخرجه أبو يعلى: ۴۰۴۵، قال حسين سليم أسد: إسناده ضعیف).

واته: عه‌بدولای کوری مه‌سه‌وود (خوا لیس رازی بی)، روژنیک به‌لای
 نه‌خوش‌تیکدا تیه‌ری، (مه‌به‌ست له‌مبتلی) که‌ستیکه جیننی چونه‌جه‌سته‌وه،
 شیت و، حال تیکچوو) شتیکی به‌گویندا خویند، یه‌کسه‌ر چاک بوو، بیدار
 بووه، پی‌غمبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: چیت به‌گویندا خویند؟ گوتی: نه‌م نایه‌تم به‌
 گویندا خویند: ﴿أَفْحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾، تاکو
 سووره‌ته‌که‌ی ته‌واو کرد، پی‌غمبه‌ری خپو ﷺ فه‌رمووی: نه‌گه‌ر پیاوکی به‌

راستی برودار، نهم نایه تانه له سهر چیا به ک بخوینی، چیا به که له شوینی خوئی لاده چئی.

(۲) - (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، لِرَجُلٍ وَهُوَ يَعِظُهُ: اغْتَنِمْ خَمْسًا قَبْلَ خَمْسٍ: شَبَابَكَ قَبْلَ هَرَمِكَ، وَصِحَّتَكَ قَبْلَ سَقَمِكَ، وَغَنَّاكَ قَبْلَ فُقْرِكَ، وَقِرَاعَكَ قَبْلَ شُغْلِكَ، وَخَيَاتَكَ قَبْلَ مَوْتِكَ) (أخرجه الحاكم: ۷۸۴۶، وقال: هذا حديث صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه، تعليق الذهبي في التلخيص: على شرط البخاري ومسلم، والقضاعي في مسند الشهاب: ۷۲۹).

واته: عه بدوللای کوری عه بیاس (خوا له خوئی و بابی رازی بی)، ده لئی: پیغه مبه ری خوا ﷺ ناموزگاری پیاوکی کرد، پیی فه رموو: له پینج شتان به هره مه ند به، پیش نه وهی پینج شتی پیچه وانه بان بین: گه نجیتیت پیش پیربونت، (درفهت له ته مه نی گه نجیتیت وهر بگره و، لئی به هره مه ند به، پیش نه وهی پیریبت به سه ردا بیبت، نه گه رنا دوایی پیبت ده گوتری: (هه تا گه نجی مهستی، نه گه ر پیری سستی، نه دی که ی خوا ده په رستی؟)، هه رو ده ها ته ندروستیت پیش نه خوشیت، [که ته ندروستی، به هره وهر بگره له ته مه نی خووت و له جهسته ی خووت و توانا کانی خووت، پیش نه وهی نه خووش بی]، هه رو ده ها ده وله مندیت پیش هه ژاریت، [هه تا ده وله مند ی و ده ستت ده پروا هه ولیده به هره وهر بگری له توانا ماددیه کانت، پیش نه وهی هه ژاری و نه داری و ناتاجیی یه خهت بگری]، هه رو ده ها ده ست به تالیبت پیش سه رقالیبت، [که ده ست به تالیی و کاتت به دهسته وه هه یه، کاته که ت لئی به هره مه ند به، پیش نه وهی سه رقآل بی و به خووشی و ناخوشی و به شهرو هه راو، به گیچه ل، به کارو کاسبی]، هه رو ده ها به هره مه ند به له ژاینت پیش مردنت، (ژاینتی هه مووی دررفه ته).

خوا به لوتف و که ره می خوئی نیمه له و که سانه بگریی، که له و هه موو نعمه تانه به هره مه ند ده، پیش نه وهی، نه چه وانه کانتان، به خه مان بگن، و،

خوا یارمه‌تییان بدات، ئەو ژیانه دنیاویه به جوړیک بگوزەرتین، که مایه‌ی سه‌ربه‌رزیه و سه‌رفرازی و سه‌وورییمان بێ، له خزمه‌ت خوا ﷻ، پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ کاتیک له روژی دوایدا به خزمه‌تیان ده‌گه‌ین، به‌لکو پیش روژی دوایه له قوناغ و له جیهانی به‌رزه‌خدا، به خزمه‌تیان ده‌گه‌ین.

لیره‌شدا دینه‌ی کوتایی ته‌فسیرکردنی ئەم سوورەته موباره‌که

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَمَدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

میژووی دوا پێداچونه‌وه‌ی:

١٢ ربيع الثاني ١٤٤٢ ك

٢٠٢٠/١١/٢٧ ز

نیوه‌رۆک

- پێشه‌کی ئەم تەفسیره به‌گشتیی..... ٥
- به‌رچا و پوونیه‌کی گرنگ ١٠
- له‌باره‌ی ئەم تەفسیره‌وه ١٠
- پێشه‌کی ئەم به‌رگه ١٢

تەفسیری سوورەتی الحج

- ده‌ستپێک ١٧
- پێناسه‌ی سوورەتی (الحج) و بابه‌ته‌کانی ١٧
- یه‌که‌م: ناوی ئەم سوورەته: ١٧
- دووهم: جوۆری ئەم سوورەته‌وه، شوێنی دابه‌زینی: ١٨
- سێهه‌م: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی ئەم سوورەته: ١٩
- چوارده‌م: ریزبه‌ندی دابه‌زینی و ریزبه‌ندی له (مصحف)دا: ٢٠
- پێنجه‌م: نیوه‌رۆکی ئەم سوورەته: ٢١
- قورئانی مه‌که‌ه‌یی چه‌ند ته‌وه‌ریک ده‌گرێته‌ خۆی: ٢١
- شه‌شه‌م: ئایه‌مه‌ندییه‌کانی ئەم سوورەته: ٢٢
- هه‌وته‌م: دابه‌شکردنی ده‌سه‌کان: ٢٠
- ده‌رسی یه‌که‌م ٢٣
- پێناسه‌ی ئەم ده‌سه ٢٥
- مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان ٢٨
- شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندێک له‌ وشه‌کان ٤٠
- مانای گشتی ئایه‌ته‌کان ٤٦
- هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان ٥٢

- ۵۴..... مهسه له گرنگه كان
- ۵۶..... كورته باسٽك: دوو هه لوهسته له بهرانبهر له رزينه وهى زهوى و، مانا كانى (ساعة) دا.....
- ۷۰..... چوار كورته سه رنج.....
- ۱۰۱..... ده رسى دووهم.....
- ۱۰۳..... پټناسه ى نهم ده رسه.....
- ۱۰۴..... ماناى ده قاو ده قى نايه ته كان.....
- ۱۰۵..... شيكر دنه وهى هه نديك له وشه كان.....
- ۱۰۷..... هو ى هاتنه خوارده وهى نايه ته كان.....
- ۱۰۸..... ماناى گشتي نايه ته كان.....
- ۱۱۳..... مهسه له گرنگه كان.....
- ۱۱۶..... سټ هه لوهسته له بهرانبهر نايه قى ژماره (۱۷) دا:.....
- ۱۲۹..... پټنج هه لوهسته ى كورت.....
- ۱۳۱..... ده رسى سټيه م.....
- ۱۳۳..... پټناسه ى نهم ده رسه.....
- ۱۳۵..... ماناى ده قاو ده قى نايه ته كان.....
- ۱۳۷..... شيكر دنه وهى هه نديك له وشه كان.....
- ۱۴۴..... ماناى گشتي نايه ته كان.....
- ۱۵۰..... مهسه له گرنگه كان.....
- ۱۵۹..... لهو باره وه چه نده قټك دټنين:.....
- ۱۸۶..... كورته باسٽك: جهوت هه لوهسته.....
- ۱۹۱..... كورته باسٽك له باره ى جهج و عومر وه.....
- ۱۹۳..... (۱) - پټناسه ى جهج و عومر:.....
- ۱۹۴..... (۲) - پلهو پايه ى جهج و عومر:.....
- ۱۹۷..... (۳) - حوكمى جهج و عومر:.....
- ۲۰۰..... (۴) - جوړدكانى جهج و عومر:.....
- ۲۰۲..... (۵) - مهرجه كانى جهج و عومر:.....
- ۲۰۴..... (۶) - جهج كردنى نافرته:.....

- ۲۰۷- کاتھ کانی نیحرام بہستن بہ حج و عومرہ:.....
- ۲۰۸- شوئنه کانی نیحرام بہستن بہ حج و عومرہ:.....
- ۲۱۰- کردہ وہ کانی حج:.....
- ۲۱۱- پایہ کانی حج:.....
- ۲۲۰- فہرزه کانی حج:.....
- ۱۳- نھو شتانہی کہ لہ ماوہی نیحرامدا ہرمان، چ نیحرامی حج و، چ نیحرامی عومرہ:.....
- ۲۲۷-.....
- ۱۴- نھو شتانہی کہ لہ ماوہی نیحرامدا پھوا (مباح)ن بو کہ سیک کہ حج، یا خود عومرہ نہ انجام دہدات:.....
- ۲۳۰-.....
- ۱۵- نیحرام شکاندنن یہ کہم، یان گچکہ:.....
- ۲۳۴-.....
- ۱۶- باسی حج ہی مالتاواپی پیغہ مہری خاتمہ ﷺ (حَجُّهُ الْوِدَاع):.....
- ۲۳۶-.....
- ۱۷- چوں حج و عومرہ دہ کہین:.....
- ۲۴۴-.....
- ۱۸- بہرہم و سوودہ کانی حج:.....
- ۲۴۶-.....
- ۱۹- دوا قسم لہ بارہی حج و عومرہ وہ:.....
- ۲۴۹-.....
- ۲۵۱-.....
- دہرسی چوارہم
- ۲۵۲-.....
- ۲۵۴-.....
- مانای دہقاو دہقی نایہ تہ کان
- ۲۵۵-.....
- شیکردنہ وہی ہہندیک لہ وشہ کان
- ۲۵۸-.....
- ھوی ہاتنہ خوارہ وہی نایہ تہ کان
- ۲۵۹-.....
- مانای گشتیی نایہ تہ کان
- ۲۶۶-.....
- مہسہ لہ گرنگہ کان
- ۲۸۹-.....
- دہرسی پینجہم
- ۲۹۱-.....
- پیناسہی نھم دہرسہ
- ۲۹۳-.....
- مانای دہقا و دہقی نایہ تہ کان
- ۲۹۵-.....
- شیکردنہ وہی ہہندیک لہ وشہ کان
- ۲۹۷-.....
- مانای گشتیی نایہ تہ کان
- ۳۰۷-.....
- مہسہ لہ گرنگہ کان

- کورتہ باسیک: تیفریدانی شہیتان بو نیو خوژگہی پیغہمباران ۳۱۷
- نوکتہ یه کی رهوانیژی: ۳۴۱
- نوکتہ یه کی رهوانیژی: ۳۴۴
- دوازده کرده وه و شازده سیفہ تی بهرز و بی وینهی خوا ۳۴۸
- کورتہ باسیک له بارہی بنہرہ تی ژیانہ وه ۳۵۱
- دهرسی شه شه م ۳۵۵
- پیناسہی تہم دہرسہ ۳۵۷
- مانای دہقاو دہقی نایہ تہ کان ۳۵۹
- شیکردنہ وهی هہندیک له وشہ کان ۳۶۱
- مانای گشتیی نایہ تہ کان ۳۶۳
- مہسہ له گرنگہ کان ۳۶۹
- کورتہ باسیک : له ئیسلامدا سہ غلہ تکردن نیہ ۳۹۳
- واتای بابایہ تیئیراھیم : ۳۹۷
- پینج پراستیہ کان: ۴۰۳
- کورتہ باسیک: ناوی جگہ له (مسولمانان) له تیمہ نہ نراوہ ۴۰۴

تہ فیسری سووہ تی المؤمنین

- دہسپیک ۴۰۹
- پیناسہی سووہ تی (المؤمنون) و بابہ تہ کانی ۴۰۹
- یہ کہم: ناوی: ۴۰۹
- دووہم: ریزبہندیی له موصحفہ و له دابہ زیندا: ۴۱۰
- ستیہم: شوئی دابہ زینی: ۴۱۱
- چوارہم: ژمارہی نایہ تہ کانی: ۴۱۱
- پینجہم: یتگہ و گرنگیی تہم سووہ تہ: ۴۱۱
- شہ شہم: تابیہ تہندیی سہرہ کیی تہم سووہ تہ: ۴۱۴
- حہوتہم: دہرسہ کانی تہم سووہ تہ: ۴۱۵

- ۴۱۹..... دەرسى يەكەم
- ۴۲۱..... پېناسەي نەم دەرسە
- ۴۲۲..... ماناي دەقا و دەقى ئايەتەكان
- ۴۲۳..... شىكىردنەۋەي ھەندىك لە وشەكان
- ۴۲۶..... ماناي گشتىي ئايەتەكان
- ۴۳۱..... مەسەلە گىزگەكان
- ۴۴۶..... با لە دوو رەحمەتەكەي خوا بەھرەمەندىين!

دەرسى دوۋەم ۴۵۱.....

- ۴۵۳..... پېناسەي نەم دەرسە
- ۴۵۴..... ماناي دەقا و دەقى ئايەتەكان
- ۴۵۵..... شىكىردنەۋەي ھەندىك لە وشەكان
- ۴۵۷..... ماناي گشتىي ئايەتەكان
- ۴۶۳..... مەسەلە گىزگەكان
- ۴۶۷..... كورته باسېك لە بارەي چۆنيەتېي دروست بووني مروّفەۋە
- ۴۶۹..... تەۋەرى يەكەم: چۆنيەتېي دروست بووني ئادەم الطّيّل:
- ۴۷۵..... تەۋەرى دوۋەم: دروستبووني مروّفان:
- ۴۸۱..... تەۋەرى سېيەم: قۇئاغەكانى دروست بووني مروّف():
- ۴۹۸..... سەرنجىك لە گەردوون و مشوور خواردنى بەردەۋامى خوا بۇي

دەرسى سېيەم ۵۱۱.....

- ۵۱۳..... پېناسەي نەم دەرسە
- ۵۱۵..... ماناي دەقا و دەقى ئايەتەكان
- ۵۱۷..... شىكىردنەۋەي ھەندىك لە وشەكان
- ۵۱۹..... ماناي گشتىي ئايەتەكان
- ۵۳۱..... مەسەلە گىزگەكان
- ۵۳۴..... بيانوۋەكانى گەلى بۆ پروا پىن نەھىتانى و ھەلۋەشاندىنەۋەيان:

- ۵۵۷..... دەرسی چوارەم
- ۵۵۹..... پێناسەی نەم دەرسە
- ۵۶۲..... مانای دەقاو دەقی نایەتەکان
- ۵۶۴..... شیکردنەوهی هەندێک لە وشەکان
- ۵۶۷..... مانای گشتیی نایەتەکان
- ۵۷۴..... مەسەلە گرنگەکان
- ۶۰۱..... دەرسی پێنجەم
- ۶۰۳..... پێناسەی نەم دەرسە
- ۶۰۴..... مانای دەقاو دەقی نایەتەکان
- ۶۰۶..... شیکردنەوهی هەندێک لە وشەکان
- ۶۰۸..... مانای گشتیی نایەتەکان
- ۶۱۵..... مەسەلە گرنگەکان
- ۶۳۵..... دەرسی شەشەم
- ۶۳۷..... پێناسەی نەم دەرسە
- ۶۳۸..... مانای دەقاو دەقی نایەتەکان
- ۶۴۰..... شیکردنەوهی هەندێک لە وشەکان
- ۶۴۲..... مانای گشتیی نایەتەکان
- ۶۵۰..... مەسەلە گرنگەکان
- ۶۵۹..... کورتە باسێک لە بارەى بەرزەخەوه
- ۶۵۹..... (۱)- مانای بەرزەخ:
- ۶۶۰..... (۲)- بەلگەى هەبوونی بەرزەخ:
- ۶۷۴..... (۳)- چۆنیه‌تی ژبانی بەرزەخ:
- ۶۷۶..... (۴)- نیشکالێک و وەلامەکەى: